

ای نخب امید بخت

منظوم
مکمل اکرام محمدی
پنجابی

سستی کتابیں منگائے کاپیہ

ما افلا محمد بن عبد الرحمن

شمس الدین محمد بن عبد الرحمن

پہلی جلد

دو جلدیں

پیشوا

۱۵۳۴۰
۶۶۱۳۹

پیشوا محمد علی شاہ

محمد باقری تعالیٰ جل شانہ و عزرا سبہ

مالک ملک قدیمی مولا شاہنشاہ جہانان
 ناکوئی ہوو شریک نہ سیری نہ کوئی اس و ثانی
 ناکوئی ساک نہ رشتہ اس وانا ہمسر ہم پایا
 او ہو خالق او ہو مالک ہی قیوم تعالیٰ
 سبہ حقین و در حکومت اسدی جو چاہے سو کردا
 قدرت اپنی فقیر اس خلق خلاق پیدا کریاں
 کئی ہزار ہزاراں قسماں جیا جون اُپائے
 دکھو دکھو مزاجاں سجدیاں اپو آپ بنایاں
 کی نہیں کجھ اسدے گھر وچہ وافر گنج خزانے
 بہر نعمت وچہ دکھو دکھری خالق لذت پائی
 کئی ہزاراں گوری سبزی زمیوں باہر آوے
 ہو و بھرتی جس و وچوں لاکھاں رکھ نکالے
 بوئے برخ درخت تراعت قسم قسم گلزاراں
 وراہ سبحان اللہ کیا اسدی کامل قدرت ہوئی
 جتنے قسماں رکھ خدا نے دنیا وچہ او پاسے

واحد مالک واحد مالک وچہ زمیاں سماں
 اوہ پیشوا ہمیشہ اکو واحد ذات ربانی
 ماں پو پھین بھرا اولادوں پاک ہمیشہ آیا
 اوہو اکو سبہ چیراں لوں زندگی بخش والا
 اوہ محکوم نہ مول کسے واسبھ جگ اس و اردا
 روشن وچہ سماں زمیناں سدیاں کاری گریاں
 صورت رنگ آواز زبانوں سبھ جدا بنائے
 دکھو دکھو خورا کال چوگان ہریک کان پایاں
 جدا جدا کئی لاکھاں نعمت سر جی وچہ ہہائے
 لاکھاں نعمت کروا کھٹی مول نہ رلے کانی
 سبھ دی شکل علیحدہ ہونے دکھو رنگ لیا نے
 سبھ رکھاں لوں شکل علیحدہ بخشی بخش والے
 دنیا دے وچہ پیدائے باہر حد شماراں
 لاکھاں رکھ اسٹھٹھے کیسے رنگ نہ رلے کوئی
 سبھنوں پتر وکھو دکھو رب عطا فرمائے

کھو دی نیترو کھو دکھری رکھی خالق باری
 ہے سمجھ جاگ اکٹھا ہو کے ساری قوت لے
 گے گسپا پوسے اک پتھر جھٹوں حکمے نال بنانے
 واہ سبحان اللہ رب خالق کبڈی قدرت والا
 کئی ہزار کروڑاں لاکھاں نقش نگار اوپائے
 کئی ہزاراں بوڑیاں بچے باہجہ حساب شماروں
 جنتے شتم زمیں دکنہ تے رکھ درخت تامھی
 ہر میوہ وی لذت دکھری تے دکھری خوشبوئی
 بعضے رکھ ایسے سرت قدرت پاک خدائی
 پترال وچہ خاصیت دکھری جو ادہ ورتے جاون
 دکھو دکھو لطف دکھاوان پکے پکے میوے
 چلاں جڑاں اندیاں اندر غوریت والی
 باغال اندر طرح طرح دے گل پھل نظری آون
 اک دجے سے نہ نال نہ رے نیترو مول کسے دی
 کیا خوش رنگ عجائب کلیاں استا کار پریاں
 دکھو ہر عجائب اسدی کسی قدرت ہوئی
 ہر گے وچہ خوشبو علیحدہ پاک مہر پامی ہا
 کون چہا صانع ایسی کار پری وکھاسے
 دیکھے نہ پیدا لیں سنی کس نطفے تھیں ہوئی
 گندے پانی تھیں رب انوں کیا کتنی بہانی
 دیکھے نہ پتھر مورت اپنی صنعت کاری گردی
 کیونکر پیٹ مانی دے اندر بچہ ساز بنا دے
 جنوں چاہے پھر ہرنکے دی صورت گل بنا دے

سبھ نوں شکل علیحدہ کھنٹی واہ واہ استا کار می
 پتھر باک بنا نہ سکے جنوں کر رب بنا دے
 ساری دنیا لائے سکے پھراوہ اوس نکاسے
 انہاں گلاں نال بھاپے واحد پاک تعالیٰ
 سبھ انقشہ دکھو دکھو کون حساب لگائے
 ہر جنوں تاثیر علیحدہ کھنٹی ہوئی سرکاروں
 میوے پھل علیحدہ سبھنوں بختے رب گرامی
 دکھو دکھو خاصیت سبھنوں کھنٹی حضور اون تھی
 دکھو دکھو تاثیر جہان دی سبھ چیزاں وچہ پانی
 پھلاں دی تاثیر علیحدہ ہور جاگ کم آون
 انیوں سکی سادی لکڑی کم علیحدہ دیوے
 اسدی حکمت قدرت کوبوں کوئی چیز نہ خالی
 سبھ رنگ علیحدہ دن دکھری قطع تیاون
 سبھ دھوپ نظری آسے قدرت پاک ربی
 قدرت دے گل دے اندر قابو تو یاں ہو یاں
 لاکھاں قہمان بھل بنائے نارے خوشبوئی
 سبھناں دے وچہ خوبی رکھی آپو اپنی جانی
 مشرک نوں ہے مار خدادی جنوں عقل آسے
 پھراوہ شرکوں باز نہ آسے نہ چھڈے بد خوبی
 اکھیں کن زبان بنا کے سمجھ عطا فرمائی
 اے نہ منے وحدت ربی واہ اسدی مرزی
 کیونکر تیار کرے تے روح اسدی پو پھ پائے
 ہے کوئی ہور ایہا صانع استا کار دلاندا

هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء لا اله
 وہی تمہارا نقشہ بناتا ہے۔ مال کے پیٹ میں جس طرح چاہے کسی کی بندگی نہ

الاعلام العزیز الاحکام

تیسری حصہ ۹۶

حکمت والا

حوال دہت ڈیاں نکلاں آتے جوں بناوے
 اللق سے پھر لہجے بندہ اد سے واحد ستائیں
 بخواہ معبود ہمیشہ فالس حکمت والا
 کتیناں پر دیال اندر پچے سائے خالق باری
 کامل قدرت اسدی پاروں کھری شکل بیانیے
 نال کے دے لہجہ جید سی شکل ترلق باری
 دیکھ سید الش اسانال لوزں طور و طور بنایا
 بیشک مومن ہر بندہ دیاں خدا خدا تصورناں
 خدا خدا سب جہرے ہر کے سر خالق سائیں
 آویا سی شکل شکل سے ہر کوئی ہو گیا راہی
 ادہ بھی دیکھتا ہے اپنے سبھوں کتر جان
 بھادیوں تہوں کو رکھے کلمے جھلنے دوانے
 اوستے روچا وہ راہی ہو گیا حکمت پاک قدانی
 پوٹری لوزں آدیا خداوند مر گیا اج فلانا
 بابل ہے جہانوں تر گئے اکیر کون دھاری
 محم اس دیو پھرت لیا دن نہیں مجال کبری
 غالب سرغالب قلم علی لب ادہ معبود ہم سارا
 کیا مجال خدا نے کوئی کجھ الزام لگاوے
 نہیں تا پاک خدا نے سے ہرگز دوس نہ کوئی
 کوئی نہیں کہندا انال سائے کیتا ظلم خدا نے
 او بھی صابر شاکر جو کے بندہ سے من رضایل
 اسد سے نال مقابل ہونا نہیں کے داپایا
 حقیقت بل لہو سے تر سارا مول آلام آوے

اس کے سوائے زبردست

اوہ ذات مبارک جبر اھتفت محبت کھانے
 خدا وہ ایسی قدرت والا خالق مالک سائیں
 نہیں کوئی تو بجاوت اللق باجہول حق تعالی
 کسی حکمت قدرت اس دی کسی استا کانی
 ہوا انسان مانی دے بیٹوں جہم کے باہر آوے
 اول نہیں ناہر تائیں یعنی خلقت ساری
 خالق خدا اظوا ادا ہو کر رب سے فرمایا
 ساری خلق بھی کر کے دیکھو کرو نظراں
 شکل علی عین علیہ تجھے سر تک تائیں
 جو جو شکل نے مقال کسینوں میں جی قافعی
 کر جنہاں لوزں کہتا ستان نے عملاق کچھان
 آویا نے حالان آدر ارتن سارا ستانے
 تھوڑی بہت کے دی عزت جو کجرب بنائی
 اکبر عزت ہو یا جس ویلے دنیا چھوڑ نہانا
 کہن علی اذوا وند تائیں جو سڑکی درداں ری
 داہ بھجان اشک کیا محنت غالب پاک ربیدی
 ایٹھی رب دی سستی اپڑ خالص موت اک بھارا
 رب دی طرفوں اپڑ سیدی بچو دکھ سکھ آوے
 سر کوئی آکھے شامت عملاں سختی وار دہوئی
 آفنے نہ بلے لکڑے منڈے لاکھاں چھبے نے
 جنانے فرزند پیالے جو دن فوت انائیں
 اپڑ خدا دے کہدی کے لوزں عقول بیخ نہ آیا
 بندہ جیکر بندے تائیں دکھ ذرا پہنچا وے

مولا اپنی حکمت سیتی لکھاں پور ٹہہار سے
 ایہو کامل صفت خداوی وحدت ثابت کردی
 پاک خداوند پاک خداوند وحدت ثابت ہوئی
 بڑا رحیم کریم الہی صاحب صفت کمالاں
 جد کوئی سائل اسدے درتے آن سوال اللہ سے
 میں صرا سے بندے میرے رحمت غالب میری
 بندہ آپ پھرے ہو گندہ اس خضین جان چراندا
 جنوں خلقت جبرک سٹا دے سیوں دور کڈے
 گریزاری بہت پیاری خالق پاک بے لول
 وچہ مقاصد یک عاجز دا ذکر مبارک آیا

کیا مجال کسے دی اگون اک ذرہ دم مارے
 بلشک واحد ذات مبارک غالب رب اکبر دی
 اول آخراں کے دچھا دوجا ہو رہ نہ کوئی ما
 کرم کما سے تے گل لاو سے ہر عاجز کنگالاں
 بول لیک کہے یا بعدی رحمت جھڑیاں لاسے
 منگ سان تھیں دیواں تینوں جو کچھ حاجت تیری
 جد سے ل جاے کوئی اوہ نہیں دور سٹاندا
 وچہ درگاہ منظور ی پاشے جد اسد بول جاوے
 خراج تمبر اسدے یا بچوں لائق نہیں کینوں
 عاجزیاں تے اریاں جو توکر اس واکم بنایا

ذکر غفاری و نشان ستاری پروردگار

وچہ زمانے پاک نبی سے سی اک بندہ کوئی
 ہک دن یا معاذ نبی دا پاس نبی سے آیا
 بیج سینہ اسدیا اسنوں پاک رسول تعالیٰ
 تا پھر اس نمائے عاجز رو کر عرض گزاری
 میں ہاں بہت گناہی بھارا عیباں نال پرویا
 رات دنے میں خوف آہوں زور داراں آہیں
 ایہ گان سن کے اسدے کولوں پچھیا نبی پیارے
 تا اس عاجز اوگن اپنے سارے پھول سٹائے
 و تا حکم مدینے وچوں اسنوں کڈھیا جاوے
 او سے ویلے شہروں اسنوں لوکاں کڈھ چلا یا
 وچہ جناب الہی جا کے لگا کرن دعائیں نہ
 ملیا شہر مدینے وچوں تینوں دیں نکالانا
 کوئی نہیں ایسا جسے اگے حال پکار سٹاوان

خوف آہوں روندیاں اسنوں کتنی مدت ہوئی
 اس عاجز سے رو دن والا حال تمام سٹایا
 پچھیا اس عاجز سے کولوں حال اردون والا
 کیا میں حال سٹاواں اپنا یا محبوب غفاری
 ایسے غم وچہ روندیاں تینوں کتنا عرصہ ہو یا
 خبر نہیں اوہ ادگن میرے رب کتنے پاتا نہیں
 دس سالوں کیا تہہ ایسے عیب کماے بھارے
 سن کے حضرت خوف آہوں لڑے اندر آئے
 مت اس پاروں شہر تھامی تہہ الہی پارے
 روندائے کر لاند او تھوں جنگل طرف سدھایا
 یارب تیرے نبی پیارے کڈھ دتا میں تائیں
 دس من گت دل جاے ربا او گنہار موکالا
 جیکر کریں قبول توں بھی کس دروازے جاواں

اتمہ دامن دھکیا ہو یا احسا کے آرویا
 جیکر اوگن ہارن کارن بخشش تیری ہوئی
 بخش گناہ میرے یا مالک صدقہ نام غفاروں
 ایسا سخت سے سے سوزوں رونا اوہ منانا
 کرن دعائیں مولا کے ملک میں آسمانوں
 اوسے ویلے وحی فرشتہ پاک جنابوں آیا
 کیتا حکم جناب الہی یا محبوب تعالیٰ
 اسان تسان نون رحمت عالم دنیا وچہ نیایا
 لکھاں عیب کما کے کوئی جو سادے در آوسے
 حد تسان اپنی رحمت کولوں رکیتا اس تنائیں
 کر لئی اسان قبول تمامی اس دی گریہ زاری
 مال محبت کھیا اس دا وچہ مقبولان نالواں
 دیدو ابہہ خوشخبری اسنوں پاک جناب کہوں
 ہوئی تیریاں عرضاں الی وچہ درگاہ منظور
 سن کر ایہ پیغام الہی سرور عالم سائیں
 بھی اصحاب رسول اللہ سے نال ہوئے ہمراہی
 کیا وین جو جگہ اندر پیش خداوند باری ٹا
 عاجز ہو کے کہندار ب نون یارب خالق سائیں
 تا پھر جنگلی وحشیاں تائیں حکم نیا یا جاوے
 اس تھیں دزدھن طاقت نائیں میر اندر تسان
 الی خلقی میرے اوپر حضرت شاہ بیاندی نا
 کر لوں رحم نمانے اتے یارب خالق سائیں
 ایہ عرضاں کردا ہیلی عاجز حال نمانا
 خاکو خاک ہو یا منہ متھا مٹی وچہ بے حال
 نیرے ہو کے سرور عالم پاک ستول حضور

جتوں روک نہ بول کسے دی اتوں حاضر ہوا
 تا پھر میرے جہا موکا لا جگ وچہ ہو نہ کوئی
 کر چا کر م نکرے اتے شرم کریمی پاروں
 سن کے سب فرشتیاں تائیں درد لالوچہ دھانا
 اپنے فضلوں اس عاجز تے رحم کریں جاناں
 بعد سلاموں پاک نبی لوں ایہ پیغام سنایا
 اوگن ہاراں کارن ہر دم میں ہاں بخش والا
 پھر کپوں اپنی رحمت کولوں استوں تسان مٹایا
 پھر بھی سادھی رحمت کولوں دور نہ کیتا جاوے
 وچہ درگاہ اسادی کے کینیاں اس دعائیں
 دتے بخش گناہ سبھ اس دے امر کیتا باری
 اچھا سادی رحمت اندر اسیں نہ دور ہٹاواں
 پاک کیتا رب دفتر تیرا ہر اک عیب گنایوں
 سنیاں رب فریادوں تیریاں بولوں صاحب زری
 جنگل طرف روانہ ہے ڈونڈن اسدے تائیں
 اپنے اس قعدہ پر پاک رسول الہی
 منتھار گرزین سے اتے رور و کردا زاری
 جیکر نا بخشیاں لائق میرے عیب خطائیں
 کھا جاوون او لائن میرے تونوں من تداہیں سے
 کر دانا طاقت میںوں اپنیاں جو برمایاں
 ایہ شرمندگی دنیا اندر مٹھوں ہی نہ جانندی
 نہیں تا کھاوون پھر میںوں جنگل دیاں بلائیں
 دہرتی تے سردھریا ہو یا رووے درد رنجانا
 تا پھر سرتے بولیا آ کے بدل رحمت والا
 رکھیا اس دے سرے اتے دست مبارک زری

تینچہ مبارک حضرت دے تھیں شک سہانتا میں
 ایک جان بھان کارن تیرا ل کر کے تھیاں
 اے قابض ارواحاں تینوں ہوئے بدی باگی
 جا کے خدمت اقدس اندر شرف زیارت پاواں
 ایہ گل سن کے پاک نی لوں گم نہایت آیا
 اٹھ اے مرد خدا دے تینچھے رحمت بدی ہوئی
 ہاں میں نبی محمد مرسل بھیجا رب داسریا
 دیکھا ناں تھیں دجہدم پاک حبیب حقانی
 ناں محبت سرور عالم گل دے ناں لگا بیا
 بول زبان مبارک وچوں کیا سرور عالی
 جتنے عیب تمامی تیرے بخش دتے رب سائیں
 پاک گناہوں کر کے تینوں خاص الخاص بنایا
 سن خوشخبری دوست رید اللہ لکھ شکر الادا دے
 ناں محبت آپ جہاں تے نظر کرم دی بھالے
 بہت پیار نائیاں کارن کردا خالق باری
 حد کوئی بندہ عاجز ہو کے تے لہنتھا اٹھاندا

شاہد ملک موت فرشتہ بھیج دتا رب سائیں
 تا پھر کر فریاد مانے عرضاں بول سنایاں
 دے کچھ قہمت پاک نبی لوں کچھ لوواں بکوری
 مت خوشخبری بخشش الی دیوے نی سچاواں
 روپے حضرت سرور عالم تے اسنوں فرمایا
 میں نہیں ملک موت فرشتہ فکر نہ کرتوں کوئی
 تا پھر ناں خوشی دے اس نے سجد بھیجے چایا
 لگ پی اس خدا دے فضلوں کردا حمد زبانی
 دور ہوئے دکھ درد تمامی رحمت پھیرا پائیا
 دیواں میں خوشخبری تینوں تیری بخشش والی
 وچہ جناب قبولیاں اللہ تیریاں گل دعائیں
 دفتر وچہ مقبولان والے نالواں درج کرایا
 جنوں آپ نوازیوں لوٹے اسنوں کون مٹا دے
 ہک پل اندر دھوتے جاواں دفتر بدیاں والے
 اس درگاہ وسیع ہر گل نالوں عاجزی بہت تیری
 کر کے شرم فرشتیاں تائیں پاک خدا فرماندا

اِنَّهُمْ لَوَالِدٌ وَاَيُّ مَلِكٍ كَفَى لَقَدْ اسْتَخْبَيْتُ مِنْ عَبْدِي

اے میرے فرشتو گواہ رہو - کہ ضرور شرم کرتا ہوں میں اپنے بندے سے

وَلَكِنَّ لَهُ غَيْرِي

کیونکہ میرے بغیر اس کا کوئی رب نہیں

آگنی اپنے بندے کو لوں شرم اسادیتا میں
 کس تھیں طلب کرے اوہ جا کے جو اس حاجت ہوئی
 جیکر اس نے بخشاں اسنوں کس دروازے جاوے
 رہنا تال گواہ اس گل دوا آکے ذات گرامی
 کبڈے رحم کماوے ساتھ کبڈیاں شرمناوالا

شاہد ہر یوزر تینو میر لو امر کرے رب سائیں
 کیوں جو باہجہ اسادے اسد ہورا کہ نہ کوئی
 مڑ مڑ عرض کرے اور سا تھیں عیب گناہ بختا دے
 پس بن بخش دتے میں اس دے پہلے عیب تمامی
 واہ سبحان اللہ کیا رحم اکرم ذات تعالیٰ

ساری عمر کرے کوئی اسدی سچ جیے فرمائی
 سونا راض کرے کوئی اسنوں کر کر ظلم ادا میں
 لکھاں وار کرے کوئی توبہ لکھاں ارتروڑے
 سو کوئی کافر مشرک ہووے بیفرمان موکالا
 دن و ناندی نعمت وافر تے انعام الے
 طرح طرح دی موج اداون کافر و چہ جانے
 سمجھن نہ احسان ابی کافر ب دے ماسے
 دولت نعمت بخش ابی مہلت دتی جاوے
 آخر جد کوئی چارے بنے کجھ احسان نہ منے
 بہتی مدت توبہ کارن مہلت حاصل ہوئی
 رب حلیم نہ اپنے حملوں کردا دور کے نول۔
 حکم کرے اوہ مال اساطے جے سو دیر کیتوئی
 وچہ جیاتی توبہ کر کے راضی کرنے لے مینوں
 کرے توبہ کرے توبہ وچہ جناب ربانی
 واہ سبحان اللہ رب خالق کیتے رحم مکافے
 رکھ امید خداے دردی جو کوئی آس لگاندا

آخر حدوں معافی منگے رحم ہووے رحمانی
 جدوہ راضی کرنا چاہے دیر گھنٹیندا نہ ناہیں
 پھر بھی جیکر تائب ہووے بے امید نہ موڑے
 بندہ کرے برات کسے دی سوہنیاں لجاں والا
 اپنی رحمانیت پاروں دنیا اندر گھلے
 دشمن تے بھی بندہ کر داپنے عام خزانے
 جلدی کرے نہ پکون اندر اسدے ڈے سہارے
 مت احسان اساطے تک کے توبہ دے آوے
 پھر فرعون موکالے انکون گردن اسدی بھنے
 سر کشاں دادوخ باہوں ہو رعلان ج نہ کوئی
 ایسیر ایہ فرعونی چالا بھاکے نہیں رہے نول
 آجاہن بھی صلح کرن نول اول دیر نہ کوئی
 حد تک سانس بدن وچہ تیرے تدر تک مہلت نول
 پھیر اپیل نہ دابر ہو سی حد مبعاد وہانی
 ب نول اپنی بخش والے رستے آپ دکھاوے
 پوریاں کرے امیدیاں سمجھے جو اسدی لول جاندا

حکایت شخصے از قوم بنی اسرائیل بر بندہ لوازی رب اکلیل

اسرائیلیاں وپوں آہا مرد جوان اک کوئی
 آخر مرن لگا جس دیلے کیتی اہل تیساری
 کہن لگی اسے بیٹا تینوں بہت پیا سمجھایا
 اکھ رہی میں سچ جا بچیا ڈر جا قہر۔ اہوں
 ایسے تہہ نصیحت ہرگز نہ معنی میں رہی
 بول جوان اوہ آکھن لگا مال اپنی دے تائیں
 ایسے رب دی رحمت اوپر مینوں آس و دبیری

بہتی عمر گناہاں اندر ضائع اسدی ہوئی
 دیکھ جو اللہ روون لگی اس دی ماں بیچاری
 پرتوں اپنے عیبیاں کولوں ہرگز باز نہ آیا
 ہے اوہ ڈاڈھا پکرن والا ہر یک عیب گناہوں
 کیا کر سیں من اپر لبائے آپہوتی چند تیری
 بھاویں ددھ پیاراں نول میرے عیب خطا میں
 کجھ نہیں اس دی آگے بے فرمائی میری

جسے آسمان زمین تھیں ہر دون بھاریاں بھاریاں
 ہے امید ہے مالک میرا رحمت اُپر آیا
 اہو اس دے وہ چہ میوں ہو رہے شیخی کافی
 کسی کش جناب اپنی تھیں میرے سبھ موکا لے
 بیشک میریاں غیاں نالوں رحمت امدی ہی
 بعد وفات بزرگ کے نے ڈھلا ندر خواہاں
 پچھیا اس بزرگ نے اس تھیں اس امین بھائی
 کہن لگا اک اس فضل دی میرا کم بنا یا
 رہی میں امید ہمیشہ اس دی رحمت والی
 دوسے اس فضل ہی چھے میوں بخش ہوئی
 اہو بھائی اس درد دی جو کوئی اس لگا سے
 جیو نہ کھنچا اس عاجزوں اس فضل دی پاروں
 میوں ہی امید ہمیشہ رحمت والے دردی
 یا بچہ گناہوں میرے پلے پو بچی ہو رہے کافی
 ہر کوئی تیرے فضل کرم دیاں کرد احمد تھایاں
 سے توں بڑا کریم الہی اکبر ذات تعالیٰ
 سجدہ والی سجدہ و اورت سجدہ دامالک سامیں
 سجدہ و اپید کرنے والا سجدہ واپالین ہارا
 سجدہ توں زندہ رکھنے والا سجدہ توں مارن والا
 سجدہ دیاں عرضاں سننے والا عرضاں جانن والا
 سجدہ دیاں حاجتاں یوں والا کم بناون والا
 سجدہ دیاں مشکاں کہوں والا پنچے اوکھی جانیں
 ایڈیاں غالی منتال ہمدیاں بابر حد شماراں
 آیت نمان کلام اللہ و حکم خدا فرما سے
 یا نبی اللہ کہو اہتا توں خبر سچی سرکاروں

پھو بھی غالب رحمت اس دی دور کرے غم سارے
 کچھ نہیں بچھنا کے مسائیں کیا تدو عمل کما یا
 غالب رحمت رب سجدی میری اس ودہائی
 دھو تے جاسن اس دے فناوں ذکر پڑیا تو لے
 اتنی گل زبانون کہہ کے دتی جان پیاری
 کرے بہاراں جنت اندر سوکھا با بچہ حساباں
 کس نیکی دے بدے تمیوں ایہ نعمت متھ آئی
 نہیں تاں میں اس جنت لائق عمل نہ کچھ کما یا
 پہل وہ اپنے اس منداں نوں مول نہ کھنچا
 لگا پل میں میری نوں ہو رہے نیکی کوئی
 ایڈیاں ہیریاں والا ہو کے خالی کیوں وڈھے
 ایسے طور پین میوندے نوں رحم کریں سرور
 کر کے فضل گناہاں اتے چھیریں قلم بستی
 تیری صفت کریمی والی میری اس ودہائی
 کریں کریمی حال میرے تے کرا نوالیا سایاں
 سجدہ تھیں وڈا سجدہ تھیں اچا سجدہ وڈیاں والا
 سجدہ تیزاں تے قبضہ تھیں دا اول آخر تھیں
 سجدہ و اچھ سجدہ و اس سجدہ و اک سجدہ ہایا
 سجدہ دسر تھیں درد غماندے پو چھہ تمارن والا
 سجدہ دیاں عرضاں جانن والا جانن کچھانن والا
 سجدہ دپڑے کچھن والا عیب چھپا ون والا
 رحمت دیوے زلت دیوے ہر شے دا اوہ سائیں
 اوہ کیوں اپنی رحمت کو لوں و اچھے اوکن ہاراں
 جہاں اپیاں جاناں پر ظلم اسراف کما سے
 بے امید نہ ہو و ہر گز رحمت رب دی پاروں

بیشک اللہ بخشن والا سبھ گناہاں تائیں

تکڑے ہو رحمت والی اس تر و تودہ ناپیں

قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ اسْرِفُوا عَلَىٰ انْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ

اللہ ان اللہ یغفر الذنوب جمعا انک ہوا لظفور الرحیم

کہ دے اسے میرے بندو جنہوں نے زیادتی کی اپنی جانوں پر مست ہے امید ہو خدا کی رحمت سے بیشک اللہ بخشن دیتا ہے گناہ سب کے بحقیق وہ کہتے والا مہربان ہے (پ ۳۶)

خبر حدیث مبارک اندر کہے رسول پیارا
 جیکوئی نال گناہاں بھر کے چو داں طبق لیا و
 بخشد بیاں کچھ دیر نہ لگدی ہرگز ساڈی تیاں
 اے بندے جے طرف اسادی سدا ہوں گروں
 توڑے نال اسادے رسموں ویر کماند اہیاز
 بھاویں وچہ گناہاں جیونکر اہتر حالت تیری
 جتیاں گل مراداں سبھے اول آخر تائیں
 دنیا وچہ بھی رحمت ساڈی سبھنوں ج دکھاو
 جیتک کوئی نہ مشرک ہو کے آئے وچہ قبرے
 طرح طرح تے رحمت رب دی لہراں ان الی
 کافر لوں بھی رحمت رب دی دنیا غیش دکھاے
 جاں پھر کھا کے نعمت اسدی کردا نکھامی
 دنیا وچہ بھی قہر اہوں پاوے ذلت بھاری
 جتنی دولت کافر تائیں دنیا اندر ڈھیو سے
 رات دنے ہک چنتا اسدی اندر وڈھ وڈھ
 جیکر چور لیجاون دولت یا نقصان اٹھاوے
 دنیا وچہ سزا ایہ بھاری رب جبار قہاروں
 مومن لوں نت علیشاں نویشیاں دم دم جوج بھاراں
 دنیا وچہ بھی جنت ریدا مومن کارن آیا
 کافر کارن ہر شے دوش کرے جو بے ایمانی

رب فرمائے ہر تائب لوں میں ہاں بخشہارا
 منگے آن معافی سا بھتیں رحمت بخشش پاوے
 لکھ پہاڑ گناہاں والے لکھ برابر ناہیں
 کچھ پرواہ نہ سافے گھر وچہ چونگیں پاویں
 پھر بھی اینویں ملاں نیوں جیونکر بار پائے
 پھر بھی تیریاں عیباں اگر غالب رحمت تیری
 ہر حالت وچہ رحمت تیری چاہیے ہر جاں
 روز حشر جہ رحمت کھلے انت نہ پایا جاوے
 ایسے کسے لوں رحمت کو لون امید نہ کرے
 مومن کافر چنگا مند اہن تھیں کوئی نہ خالی
 رنگ برنگی نعمت اس دی کھاوے جوج اداوے
 غیرت ریدی اگر اسدی دیوے جتن تہامی
 آخر وچہ بھی نازل ہووے سخت عذاب تہاری
 اتی حرص زیادہ اسنوں دم دم اوکھا تھو کے
 ہر دم ایسے فکر وچالے سکھ داساہ نہ آوے
 بڑا عذاب جہنم نالوں رب مول دکھاوے
 رحمت بھی ہو رحمت ملے بے ایمانی پاروں
 دنیا آخر اندر اس تے برسن رحمت باراں
 روز حشر بھی مل سی اسنوں جنت عالی پایا
 مومن تائیں صیروں سکھوں جنت وین جہانی

رب اپنے دی حاضری کولوں جو کوئی ہو و دروا
دو جنت رب اسد تائیں بخش حضوروں کروا

وَلَيْسَ خَافَ مَقَامَ رَبِّهَا جَنَّاتٍ ۖ فِيهَا عِشْرُونَ

۱۳ اور جو کوئی ڈرا کھڑے ہونے سے آگے رب اپنے کے اس کے لئے دو جنت ہیں

دو جنت مرنوں تکھے بخش کرے رب سائیں
مہر دم حاضر مومن کارن رحمت والا سا یا
جنت ہیں دھکتے حصے اسنوں موج دکھاوے
کچھ پرواہ نہ غیر کسے دی با بچوں حق تعالیٰ
مومن دی بھی حالت ایہو اندر عشق الہی
دنیائے مافیہا والی پھر کوئی چیز نہ بھاوے
جدا یہ نعمت حاصل ہوئی ساری دولت پائی
دو ہاں جہانناں ای نعمت حسنوں حاصل ہوئی
صابر شا کر ہوئے مومن رب واحد الاوے
رہدی طرفوں جو کچھ آئے ہو خوشحال نہاندا
اوسے نول اوہ جنت بھمن جو دیو رب قاضی

ہک جنت رب دنیا اندر بختے مومن نائیں
طرح طرح تے جنت رب دا دنیا اندر آیا
اول جو کچھ عشق الہوں مومن لذت پاوے
اوسے لذت مستی اندر رہے سدا متوالا
جنت وچ پھی سب چیز اندی ہوئی پرواہی
جس کھر اندر عشق الہی آپر ڈیر الاوے
بہر نعمت تھیں علی نعمت عشق پیار خدائی
اس تھیں دھکے دنیا اندر جنت ہو نہ کوئی
دو جہا عشق الہی اندر جو کچھ دکھ سکھ آوے
دکھاں نول اوہ دکھ نہ سمجھے تہ کچھ برامناندا
دوست رہدے دکھاں ندرین ہمیشہ راضی

حکایت عاشق ولی اللہ جلیشانہ

یار ب سائیں دست اپنا مینوں کوئی دکھائیں
اوتھے ہے اک دست سا ڈاویہیں کیں سے
نظر پیا اک بندہ ریدا زخموں زخم تسمی
پیر نمائے چلن کولوں ڈاڈے عاجز ہوئے
زخماں پاروں منہ اسدے تھیں گل تھلے کاشی
ایہر سمجھ نہ آئے دوروں کیا کچھ اوہ فرماون
شکر الہی شکر الہی دم دم نال الہی
دکھاں سولان زخماں تیر ایستہ حال نمانا
کردا ہیں تو کس نعمت دی دم دم شکر گزاری

حضرت موسیٰ سرمنگڈاری پیش خداوند سائیں
ہو یا حکم کلیم اللہ نول جا کوہ طو پیا رے
پھر یا جا کوہ طور دوالے موسیٰ نبی گرامی
دو نولں ہتھ نہ کم کسے زخماں نال پڑے
تک نہ سکے اکھیں بچوں دور ہوئی بنیائی
ہولی ہولی ہو کھ مبارک بلدے نظری آون
نیرے ہو کے حضرت موسیٰ اپنے کن لگائے
ہو متحیت بچد اس تھیں موسیٰ نبی ربانا
سر پیراں تک زخماں تیزی ملی دی ساری

ایہ گل سن کے بولیا گوں اوہ مقبول حقیقی
 اول ایہ جو شکر کرن دی طاقت مینوں ہوئی
 دو جاہر دم دل میر لوں حاصل عشق سچاواں
 چھ لوں طاقت شکر کرن دی دوجہ عشق اپنی
 تا پھر اس کھن پھن یگانا موسیٰ نبی خدائی
 کہن لگا وہ سو برسوں میں ایہو حالت میری
 اتنے عرصے اندر تینوں طلب گزری کوئی
 پاک زیارت موسیٰ دی لوں دل میرا سدا گزرا
 حضرت کہیا دونوں چیزاں جان مینوں
 دو جاہنڈے پانی کارن طلب تینوں ہوئی
 ایہ گل کر کے حضرت موسیٰ پانی طرف سدھایا
 فوت ہو یا اوہ دوست ربا اندر عشق ربانے
 جنگ دیال نہیں حکم خدا فرما سے
 ڈٹھا جدوں کلیم اللہ نے پانی لے کر آیا
 پاک لایا بے پروا ہوا وہ تیریاں کاراں
 ہو یا حکم جناب الایوں حضرت موسیٰ تائیں
 جو کوئی ساڈا عاشق ہو کے غیر محبت لاوے
 جس بند لوں نال اسادے خاص محبت ہوئی
 آہو بھائی اہلی سونا جسوں رب بھاوے
 عشق حقیقی پارس گئی سب دہتھ وچہ آئی
 مومن لوں لکھی آوے اندر عشق ربانے
 جیوں جیوں کھ مصیبت فاقے آ کر گھیرا پون
 درد بلائیں عاشق تائیں جو رب طرفوں آوے
 مومن بندے دنیا والا دل تے فکرنہ آئیں
 آوے بھاویں جاوے دل تہا دی غمی نہ کائی

کر داہاں میں دل چیزاں دا دم شکر زبانی
 ان کی شکر گزاری یا تہوں وقت نہ گزری کوئی
 ایہ دو تختاں میں جہاندا دم شکر کماواں
 ایہ دو چیزاں میان جس دم ہو گئی بے پرواہی
 کتنی مدت اس حالت دچہ تینوں آن دھائی
 حضرت پھیا اتنی مدت کیونکر گزری تیری
 کہن لگا وہ دو چیزاں ہی خواہش مینوں ہوئی
 دو جاہیہ جو ٹھنڈا پانی مینوں کوئی پلاندا
 میں پانی موسیٰ نبی خدا دا دیکھ لیا تھ مینوں
 اوہ بھی آن پلاواں تینوں دیر نہ لاواں کوئی
 بچوں ملک الموت فتیابی جان نکالیں آیا
 پیتاروح مبارک اس دچہ بہشت ٹکانے
 کھا گئے اس دی مبارک پڈیاں چھوڑ سدھائے
 رو کر دچہ جناب اسی عرض سوال سنایا
 ایہو حال کر نیے دوست نال پیاریاں راں
 عشق میر لوجہ غیر محبت میر گز جائز تائیں
 غیرت ساڈی ایہو تاشا ہنتھال پر دکھاوے
 دنیا دی پھر میر گز اسوں چیز نہ بھاوے کوئی
 نقلی زبور کھٹی تائیں کیوں پسند لیاوے
 دنیا فانی دی پھر اسوں لور نہ رہ گئی کائی
 لکھ کشائیں سمجھے اسوں کچرہ واہ نہ جانے
 تینوں تینوں عاشق لذت پاروں مستی اندر آون
 او سے لوں اوہ نعت سمجھے خوشیاں نال بند اوے
 جس حالت دچہ کہے مولا اوہا عنیمت جانن
 ہر حالت دچہ کو جیہے نہ کرے دڈیاں

جیکر بہت کشائش ہو و خوشیوں میں نہ کرے
 دنیا اندر دل دی گئی سخت عذاب دکھاوے
 دلی کشائش مومن کارن سمجھو نعمت عالی
 جنت وچہ بھی جنتیانوں چنتا فکر نہ کوئی
 نہ کوئی غم اندیشہ اوتھے نہ کوئی دکھ بیماری
 مومن لوں بھی حب ربانی جنت مز چکھاوے
 نا کوئی فکر نہ چنتا ہرگز ہوسے مومن تائیں
 سے تکلیفوں آون جاون اسنوں فکر نہ ماسہ
 مال رضائے راضی رہنا لکھ آرام دکھا لے
 تیجا ہورہک جنت اللہ مومن لوں بخشندا
 حضرت یوسف خوف ربے قضاں بنیا آپ بچا یا
 سارا ملک مصر دا گارے شاہ یوسف دیا دل رال
 جس یلے پھر حضرت موسیٰ نبی مصر وچہ ہو یا
 جتنے مال خزانے اسے سخت حکومت شاہی
 جہناں غریباں اسرائیلیاں دکھ قضاں جالے
 بھجا گیراں محل شہانے قضاں اندر آئے

شکی وچہ کم طرفاں وانگوں کہا برکے نہیں مروے
 تنگ لال لوں کھاں وچہ بھی تھی دلوں نہ جاوے
 دنیا وچہ دکھاوے ایہ بھی مومن بہشتان والی
 ہر دم موت خوشی دامیلا راحت فرحت ہوئی
 بکو جیہا آرام ہمیشہ دائم عیش بیماری
 ہر دم عشق الہی اندر راحت فرحت پاوے
 ہر حالت وچہ بکو جیہا بہتا خوشی خوشائیں
 بے فکری بے چنتی اندر دائم اس دادا سہ
 اسدے جیہا بہشت نہ کوئی دنیا حشر وچالے
 دنیا اندر فضل کرم نہیں ملک حکومت دیندا
 تخت مہر دا لے کر آسنوں رب کے شاہ بنایا
 دنیا وچہ کھایاں رب کے جنت دیاں بیاراں
 عرق کتیا فرعون خدانے سن لشکر ڈب ہو یا
 موسیٰ نبی کلیم اللہ لوں کھٹی پاک لھے
 اوہا مومن کیلے رب نے ملک مکاناں ڈالے
 جیونکر وچہ کلام اللہ سے خبر خدا فرمائے

فَاخْرِجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّتِ وَعَيُّونَ ﴿۱﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

پس نکال دیا ہم نے ان (کافروں) کو باغوں اور چشموں اور خزانوں اور مقام عورت سے

كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ ۱۹ ۝

اسی طرح اور وارث کر دیا ہم نے ان (سب سے) چیزوں کا بنی اسرائیل کو۔

چھوڑ گئے سبھ ٹھنڈے چٹے محل خزانیاں والے
 کیتا اسرائیلیاں تائیں وارث اسان انہاں دا
 حال رب پرین اتے آیا سب می بیخ اٹھائی
 سب کچھ چھوڑ جہنم چھڑیا سنے امیر وزیراں
 یاد نہ رہے خدای دعویٰ جیل شکنہ چھڑیا

جیونکر باغان مہر دیاں کھیں کافر اسان نکالے
 ریجاں جاگیراں سٹھے کرے مان جہناں دا
 کر کر ظلم جفا فرعونے حد نہ چھوڑی " کافی
 تخت نہ رہیا جنت نہ رہیا نارہیاں جاگیراں
 چھوڑا رب سداون والا تہرا تہی پھڑیا

کہیں اندر سے برساندی ہوگی دور خدائی
 لے گیا نال جنم اپنے تا بعدار مو کا نے
 سنگی بنی کلیم اللہ دے ختنے مومن پیاسے
 حین اہوں رب حضرت موسیٰ خیریں پارنگھایا
 اوہا نیل ندی جس چوں لنگھ گئے مومن عالی
 پارکھلو تے دھین مومن اہل کفر دے جالے
 خوشیاں نال پڑھن بکیراں بولن صمد گرامی
 اپرا جے یقین دے لول پوسے طور نہ آیا
 تا پھر رب جناب پی تقییں حکم دتا دریا لول
 تادریا تامل لاشاں باہر کڈھ وگا یاں
 جیڑی لاشاں تھل کے پانی باہر کڈھ وگا
 تک تک اہل ایماناں تائیں خوب تسلی ہوئی
 ہو یا حکم جناب اہوں مومن نیکو کاراں
 چیو کر تساں اساڈے خوفوں دین ایمان بجایا
 موج کروہن دشمن ساڈے نال خواری ہوئے
 کر لاوارث دنیا اتوں کینا دفع اہناں لول
 باع بہاراں تے گلزاراں دولت مال خزانے
 ہو گئے قابض ملک مہرے مومن رب پیاسے
 ہر شہاں دی نعمت دولت مہمت جھنوروں پانی
 شکھ آرام آسائش حسنوں دنیا اندر ڈھوسے
 پہلا جنت دنیا اندر ایہور رب بنایا
 سرور عالم لول رب سچا وعدہ رب فرماوے
 جیڑے مومن مسلم تیری کر سن مدد یاری
 دنیا دچھ ہی عزت حرمت سکھ آرام دکھاواں
 بخشاں ملک حکومت شاہی شوکت شان بہاراں

حد درگاہوں دکھکلیا ذرہ نہ لت اڑائی
 ہو گئے غرق تاملی لشکر لے ایماناں ولے
 رحمت نال بجائے رے بک ہن سلامت سارے
 او سے راہ فرعون موکا لا قہروں مارڈو با یا
 کافراں لول نوری اڑا دکھائی دوزخ والی
 ایہو آسے ساڈے اپر ظلم کماون واسے
 شکر خدا دشمن ساڈے ہو گئے غرق تاملی
 شاید مت کوئی زندہ ہووے کر زوار خدا یا
 بے ایماناں دیس مرد کڈھ دکھال اہنانوں
 خالق پاک تسلی کارن مومناں لول دکھلایا
 پھرتے ڈگ چورہ ہووے شکلاں رب پھٹاوے
 دفع ہووے ہن دشمن ساڈے زندہ رہیا نہ کوئی
 جاوے ہن شہر مہر وچ مالوں عیش بہاراں
 اس کے دبے لے ساں تسانوں مالک مہر بنایا
 ختنے محل مکان اہناں لے ملک تساڈے ہوئے
 ہنڈے ہر ذوالے ختمے بختے اسماں تسانوں
 کرو اپنے قبضے اندر محل مکان شہانے
 سوہنے باغ عجائب ختمے بختے بختہ نہاے
 دنیا دے وچہ جنت والی رب نے موج دکھائی
 گویا اس جگ فانی اتے جنت ایہو گنیوے
 جے ایمان ہووے نا ایسا ہور نہ جنت آیا
 جو کوئی تیری تابع ہووے دائم جنت پافے
 دو میں جہانیں سین بہانوں عزت بخشا بھاری
 کراں نصیب قیامت وچہ ہی جنت لیاں جہاں
 پاؤن ہاں جہانوں اندر جنت دیاں بہاراں

پورا کیتا وعدہ اپنا فضلوں حق تعالیٰ سے
 جو صاحب رسول اللہ سے جانوں لوں سے
 کر کر خدمت پاک نبی می جہاں غلامی چائی
 جاناں بالوں اللہ نہیں جہاں تصدیق کیتے
 ادرکھے ویلے نال نبی دے جہاں قہقہے چالے
 وچہ غریبی ہیروں شکرول فاقے جہاں لنگہا
 عرب عجم تے روم شاماں قہقہے اندر آیاں
 شاہ زمیں دکنایع ہوکے ادبوں کرن سلا ماں
 علقنی دولت عرب عجم دی کر کے فتح سنبھالی
 جیہڑے ملک خدائے فضلوں کر کے گئے چڑھائی
 کل ملکاں چہ بختیار بے شوکت شان سوایا
 اس بھٹیں دھ کے دنیا اندر مورہشت نہ کوئی
 کر کر ویر عداوت جہاں دکھ ایذا پہنچائے
 سار منصب بخشے اللہ عزت حرمت پاروں
 ایہ کچھ ویسے دنیا اندر پاؤں مردرباں لے
 اونے اجتہ دنیا اندر رب کریم دکھائے
 جو کوئی مومن پئے دل بھٹیں پس یاد کرنیدا
 طرح طرح دی عزت دولت بخشے وچہ لوکایاں
 تاہیں وچہ کلام اللہ کے حکم خدا فرماوے
 ہک جنت اس دنیا اندر بخشے عزت شاہی
 اس جنت دیاں مومناں کی صفت نہ کیتی جاوے
 جو جو چیزاں جنت وچہ رب تیار کرایاں
 کیا کچھ جوڑ مثال انہا ندی اکھ سناوے کوئی
 جے ہک برتن علقنی ایہھے نیہجے خالق ساہیں
 جے ہک چل بہشتی آوے دنیا اندر کوئی نا

جو اکھے سو کر دکھلاوے سچیاں وعدیاں لوالا
 سبھنوں نبی رحمت پاروں منصب بخشے بھاسے
 فضل کرم تقیوں بل نہا ندی ہرک اس پوچانی
 ایسے جگ تے کوڑوالے انہاں پیالے پیتے
 آخر تخت سنبھالے انہاں قہقہے کسرے والے
 گن ملکاں دے مال خزانے ہتھ انہاں دے آئے
 فضل کرم بھٹیں جنت دلیاں جہاں بکھایاں
 ملکی حاکم اردول اندر رہندے ونگ غلاماں
 ہوکے خادم پاک نبی دے تھے ملکائے دلی
 ہر ہک پاسوں عزت بستی فتح مبارک پائی
 جیو کر ہک بہشت نمونہ دنیا وچہ دکھلایا
 جتول جاؤں عزت پاؤں رحمت بردی ہوئی
 امرا و ہاد ستم بے پیش غلام بنائے
 رضی اللہ تعالیٰ عنہم سند ملی سرکاروں
 روز قیامت اعلیٰ درجے پان بہشت نکانے
 اعلیٰ جنت بل سنی سن جدوں قیامت آوے
 دنیا وچہ بھی اللہ سنوں خالی نہیں جوڑ نیدا
 دوہیں جہاں جنت پاروں کیتیاں جہاں بھایا
 جہنوں خوف رہانا ہووے دو جنت ادہ پاسے
 دو جہا جنت روز قیامت کرے بندیب اسی
 دنیا بھٹیاں دے دھری بھنت رب عطا فرماوے
 ساڈیاں و ہم خیالاں اندر ہرگز کدی آیاں
 دنیا اندر ایسی سمیت کوئی نہ پیدا ہوئی
 روشن کرے جہاں تمامی مشرق مغرب تائیں
 سارا جگ معطر ہووے نا بھلے خوش خبری

جے بک گہٹ شراب بہشتی دنیا وچہ کوئی پوسے
 جے بک ادنیٰ حور بہشتی دنیا اندر آوسے
 جے بک کپڑا جنت والا وہیں یار سجانا
 موتی بک بہشتاں والا جیکرا تھے آوسے
 کیا کیا چیز بہشتاں والی کر تعریف سنائیں
 میں قربان رسول اللہ تھیں وال لکھ لکھ اراں
 پاک حدیثوں سرور عالم خوش فرمان سنایا

پھیر پیاس لکے اُس لوزں جنتی مدت جوئے
 ساری خلقت اُسے تھکے لڑا لڑا کے مر جاوے
 لکھاں سال ہنڈاوے کوئی ہووے نہیں پڑانا
 ساری خلقت وکے تا بھی قیمت کوئی نہ پائے
 عقل نہ پہنچے فکر نہ پہنچے انہاں مکاناں تائیں
 جس دی خاطر رب اودہ جنت بخشے تا بعد اراں
 کر الہام اساوے تائیں پاک خدا فرمایا

اَحَدٌ لِّعِبَادِي لَصَّاحِبِ مَالٍ اَعْيُنُ رَاَتٌ وَلَا اَدْرُؤُا

تیار کی میں نے اپنے بندوں کے واسطے وہ نعمت کہ نہیں دیکھی کسی آنچھ نے اور نہ سنی کسی کان

لَسَمِعَتْ وَلَا خَطُوعًا عَلٰی بَالٍ لِّشَيْءٍ

نے اور نہ ہی وہم گزرا ہے بھی اس کا کسی آدمی کے دل پر

نیرکاں بندیاں کارن ایسی نعمت اساں تیلنی
 نا پھر کے بشر دے دل تے گذریا وہم انہاں دا
 ایساں چیزاں جنت اندر خالق پاک اوپایاں
 ایسے بندیاں خاطر کیتی رب تیار ہی

جیہڑی کسے نہ آکھیں ڈھٹی سننے وچہ نہ آئی
 کدی کسے لوزں جنت نہ چیتے رب حب فرما نڈا
 دیکھن کہیا کدی کسے دوہم خیال نہ آیاں
 جہناں شرک گناہاں کولوں بچکے عمر گذاری

انعامات الہی برائے آدم

بڑا کریم کریم الہی کرم کماوے کھارے
 کیا کیا رب انساناں اُپر لطف احسان کماے
 لوزی ناری ہو رہوئی جو پیدائش ساری
 بندہ جیکر بندہ ہووے صاحب عمل کماوے
 کوئی چیز نہ تار ہووے اس نہیں پھیر کدائیں
 سبھ کجہ اس دی خاطر جیو مخلوق او پایا
 گھوٹے اوٹھ سواری کارن پیش غلام بنائے
 پھر کھوتے رہن کھلوتے وانگوں خدمتگاراں

سبھ خلقت نہیں بندے اپنے اسنوں بہت پیار
 کل جییاں تھیں شرف فضل آدم زاد بنائے
 سبھ د او پر آدمیاں لوزں رب کجی سرداری
 لوزیاں تھیں بھی خاکی تپلا آپے منصب پائے
 سبھ چیزاں تے سایہ اس واپایا خالق سائیں
 دیکے خلعت گرمنا دا سبھ تھیں شان و دہایا
 لڑو بھارا سپاہ متاعیں نا کوئی سیس لوزائے
 ہر دم حاضر نوکری کارن ہو رہو جان ہزاراں

جہیں گائیں بخشیاں اللہ نال محبت پالو
 خدا وہ فوت ہوون تاکھا ذکر کے ذبح انہاتوں
 نختے بیل بیایاں خاطر ال زبیں وچہ واہو
 کھاؤ بکرے چہترے دینے گوشت عجیب کھواواں
 پشم انہاندی ورتن لائق ساز بناؤ لوئیاں
 چم انہاندے مشکاں موزے پوستیناں بنواؤ
 ہور ہزاراں جا لوزاں دے دریا میں صحرا میں
 کرو شکار انہاندے تائیں رب صاحب فرماؤ

چو ہو دودھ انہاندے کہن گھی نہ کالو
 چم انہاں دے ورتن اندر آون کم تانتوں
 بچو کھیت اتے کھلواڑے گا ہو فصل اٹھا ہو
 دیون دودھ انہاندیاں لوزاں دو ہرے کہاں
 کھل دھسے تے پشمینے کیڈیاں بوجاں یوں
 ہر شے کم تساڈے آوے جس در کاسے لاؤ
 ماس جہاندے کھاون لائق کیتے خالق سائیں
 کیتا اساں حلال تانتوں گوشت ماس انہاں

أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِع

حلال کیا گیا تھائے لئے شکار جنگلوں اور دریاؤں کا

وچہ دریا لوزاں طرح طرح دیاں چیلیاں مریاں
 جنگلاں اندر پھرن وغیرہ پھرن ہزاراں بھونکے
 کتے باز شکاراں اندر کم تساڈے "آون
 کیتے اساں تساڈی خاطر تترغ بیٹرے
 اندے مرغیاں کھاون لاؤن ہور ہزاراں کھا
 وچہ اجاڑاں شیر و زند ہور ہزار " بلائیں
 جیکر رب نہ آدمیاں داریب انہاں تے پانڈا
 ایسا ریب انہاں تے پایا فضل ربانے
 لکھ مسافر دیاں راتیں جنگل پھرن چرینے
 جذبک ب دا امر کسے نول آپ نہ پکڑ مرانے
 بیٹراں ل لسان دچار پھر پھرے وچہ پاون
 بانڈر بوز تے رچہ وغیرہ آدم نور " بلائیں
 نک نکلیاں گبت انہاتوں جگرے ناچ کرادون
 کتنا قد ہاتھی دا ہور دوروں پیا ڈراوے
 گر جہاں کھا مردار زمین می دور کرن بد بوئی

میل نکالو گوشت کھاؤ اساں حلال بنا یاں
 گوشت کھاؤ چم ہنڈاؤ کم تساڈے آونڈے
 راہی کرن تساڈی نالے بچو شکار لیاون
 کرو کباب حلال تسانوں پھی گھنے گھنیرے
 کس نول طاقت کن کن دے جو انعام ربانے
 ہر آفت تھیں رکھو بچاڈے سب نساں تائیں
 اک اک شیر زندہ اٹھکے لکھان رکھیاں دا
 جہتوں کھن آدمیاں نول جاون نس نمانے
 لکھاں وحشی پھرن کسینوں کجہ نہیں ل کھیندے
 کیا مجال کسے نول کوئی کجہ ایذا پہونچاڈے
 جہٹری خدمت لین انہان تھیں نا انکار لیاون
 کیا کیا کم سکھاون بندے پھر انہاندے تائیں
 نپدے پھرن دچاسے بانڈر نہ کجہ عذر لیاون
 ریبے نفلوں بکوبندہ استوں پکڑاؤ دے
 آدمیاں می خدمت کارن ہر شے پیدا ہوئی

جو حشرات الارض تمامی سپا ہوں کھان
 یا پھر شماروں زمیری چیزاں زمین و چلے
 آدمیاں نول نظر نہ آون تا وہ مارے جاون
 کیا کیا ربا نسا ناں گے خدمت گار بنائے
 باغاں سے وچہ بلبل کول خوش آواز سناے
 چڑیاں بولن وقت صبح سے کردیاں خدائی
 پائل پاون مور خوشی تھیں چستی و چہ آون
 خمبسی سوہنی گل بہاندی کچھ اکھنیں خوش ہون
 چکن کھنبہ سنہری رنگے مین عجیب متوالے
 کیا انسان بچائے اتر فضل کیتا رب سائیں
 وچہ سورۃ والبتین مبارک حکم خدا فرمایا

موزی چیزاں دیا ہوں تا کیلف پہنچا ون
 پکارا صفائی کرن اپنا ندی غاریں کن والے
 سپا ہوں کیتے رب نے تم اپنا نذا چا ون
 بندہ غافل ہے نہ سمجھے رب دا قدر نہ پائے
 سن سن بندہ مارل ہوئے دلنوں فرحت آئے
 لگا بائگاں ودے تھکے تینوں جاگت آئی
 ہو جا ست خدا ہے راہ وچہ بند نول سمجھا ون
 ادھی اپنے پیراں لول بدوین نار و ون
 ہائے ربا کیوں پیراں سے ہو گئے کو جھے کالے
 سوہنی صورت بختی ساری سر تے پیراں تائیں
 ڈاڈھی سوہنی نبترا اندر بندہ اسات بنایا

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

البتہ تحقیق بنایا ہم نے آدمی کو

جتنے جیاں ہوں خدائے سر جے وچہ جہاناں
 جس بتر وچہ آدمیاں دی صورت ب بنائی
 سوہنی صورت سوہنا نقشہ سوہنا بت تمامی
 سوہنا ساری خلقت نالوں سدا قد بنا پا
 جتنی مخلوقات خدائی جگہ وچہ پیدا ہوئی
 سوہنا رنگ تمام بدن دا عجیب صفائی والا
 جہتر رنگ کسے نول بلیا بلیا کچھ جہا
 خد موافق مضمون تمامی سوہنے بختے سارے
 سوہنا چہرہ کل خلقت تھیں سوہنی خوش پیشانی
 سوہنے نقش عجائب مسجھ تھیں خالق پاک سوار
 کچھن کارن بختے اللہ مین عجیب متوالے
 جیسی مندی کو جی سوہنی ہراک چیز دکھا ون

بہتر ایچی بناوٹ میں وچہ

سچھنیں سوہنی شکل مبارک بختی رب انساناں
 اس بتر وچہ پور پیدائش مول نہ سزجی کاہی
 سوہنا بدن ملائم جسمہ بختیا رب کرامی
 جیونکر باغ خلافت اندر سرو بنا کے لایا
 ایسی سوہنی قامت والا پور نہ ہو یا کوئی
 سر پیراں تک کو چہا بختیا حق تعالی
 قدرت والی رنگن اندر ڈتا کوئی نہ رسیا
 نال اندازے قدرت سنا نے ناہولے نہ بھائے
 سوہنیاں پلکاں سوہنے ابرو سوہنے مین نورانی
 سوہنے تیلے ہوٹھ پیارے تے سوہنے رخسارے
 دیہاں رائیں طرح طرح دی طمت کرنوالے
 لٹے تے او جہتر راہول کر ہشیار پچا ون

باہجہ زبانون دن سے اوچیاں جھکیاں جائیں
 دوست سخن یار پیارے و کچھ کہاں دیندے
 جتنے کم زبان نہ دیوے پہنچن میں پیارے
 انہوں بسچہ چیزاں تھیں سو مہا اچانک بنایا
 جتنے کچھ خوشبوئی ہوئے یا ہو و بدبوئی
 ہر دم او سے خدمت اندر لڑ کر ہی اپنی دیندا
 ایسے طور زبان خدانے منہ دے و چہ بنائی
 غھوڑی بہتی اسدا او پر جو شے رکھی جاوے
 ہر دم تاجدار نامی رہندی وانگ غلاماں
 چنگی مندی اس دیکھوں چہ پری گل کراوے
 جی دنال اندر رہے اس دی جگہ بنائی
 اتنے دن سر دے اتے پن وانگ کٹاراں
 فرمانداری دا ایہ مثرہ بخشیا حق تعالیٰ
 جو کوئی اپنے مالک سدا حکم بجا لیاوے
 دیکھو کتنے دیریاں اندر رب زبان بچاندا
 باہجہ زبانون جو شے آوے دلیا کیتی جان
 کیسا عجیب نمونہ ظاہر خالق پاک و کھایا
 نصیحت اس داند ر جے کر سچھے کوئی
 کر و غلط زبان بندے لوں سمجھاوے
 کریں گزارہ میرے وانگوں ہو کے نرم منانا
 بھاول لکھ کر وڑا ہندی سخت طبیعت ہوئی
 او با دشمن ویری تیرے ہو جا سن رکھو اے
 ہورا اشارہ دنال اندر رکھیا خالق سامیں
 ہر دم او سے خدمت کارن من تیار و چاے
 جو کچھ حکم سناوے مالک جو کچھ کھانا لورے

کیوں سمجھا لہفقون ملی سنبھل پیر کما میں
 حد کوئی آفت دشمن آوے کچھ خیر تائی دیندے
 مرزا نال کریدے باتاں سمجھن گل اشاے
 ایسا نکت ہو رکھے لول رب عطا فرمایا
 دنی خیر تمام اہتا ندی اس دے دے ہوئی
 چہ پری چیز دواں تھیں جیسے تڑپوٹ کریدے
 رکھی کور می چیز کچھ پان اسد دے لائی
 تڑت تڑاے لذت اسدی ذرہ دیر نہ لائے
 جدوں بولانی چلے بندہ بولے کرے کلاماں
 او سے ویلے بول سناوے نہ کچھ عذر لیاوے
 میں قربان خدا تھیں جس نے حکمت نال نکائی
 ذرہ دیکھ نہ دیوں انوں اہ قدرت یاں کاراں
 ایہو نتیجہ سہ دنیا اندر زماناں زاراں والے
 لاکھاں سخن سر تے ہوں سمجھ تھیں بچا و
 مانک ابو حکم نہ موڑے کچھ تکلیف نہ پاندا
 کیا طاقت جے امروں باہر اسد نیرے آون
 اپرا حق غافل تائیں اے نہ نظری آریا
 سخت دنال وچہ چہ بہ بنائی نرم ملائم ہوئی
 جیلر ڈاڈھیاں لوکاں اندر جبال پیری بنجائے
 رحمت نال بچاسی تینوں سمجھ تھیں قنقل رہا نا
 جے تڑاں نرم ہو لول تائینوں کھنہ ویسی کوئی
 نرمی پاروں کرن حفاظت دیر کماون والے
 جس گل کارن پیدا کتیا رب انانڈے تائیں
 کسنوں طاقت امروں باہر یک ذرہ دم مائے
 او ہو چہ کھنہ کرید کی جانز کوئی امر نہ موڑے

ایہو کم سپرو انہاں کے کیتا خالق باری
 ایسے طور زبانی کارن منع انہاں لوں ہوئی
 جو کہ امر نبی فرمایا رب انہاں دے تائیں
 توں بھی امر نبی دا بندہ اے غافل انساناں
 کیا کیا نعمتاں پیدا رب کیتیاں خاطر تیری
 کیا کیا عجب نمونے تینوں خالق پاک دکھاوے
 کرکھاں نظر جو اپنے ول کر کے غور چنگیرا
 سر پیراں تک ہر شے تیری تابع اندر ہوئی
 لکھ چیزاں اہل تیرے اگے تالبدار بنایاں
 کیا کیا چیزاں تھیں اوہ مالک پیر حکم دے
 ساری خلقت وچوں تیری سوہنی شکل بنائی
 دینی سمجھ خدائے تینوں با ہر حسد شماروں
 عقل و تبارب سوچو سمجھو گہانے وادھے سارے
 حال کروں نفع دیاں باتاں دولت کسب کماؤ
 کیا کیا تہنرتے کسب خدائے دل تیر لوچہ پائے
 طرح طرح دیاں علمی باتاں ل تیر لوچہ پاپاں

کیا مجال خدا دے حکموں ہون ذرہ انکاری
 باہچوں امر ساڈے رستوں دکھ نہ دنیا کوئی
 جیت تک قائم رہن ہوہیں چہ مول بھلاون تاپیں
 پھر کچھ سمجھ نہ آوے تینوں بے عقلانا دانان
 واہ بے قدر اے نہ چھوڑیں شوخی اتے پیری
 ہر اک چیز نصیحت کر دی تینوں سمجھ نہ آوے
 کیہڑا عقبتوا جیہا جیہا حکم نہ منے تیرا
 واہ عقلا تو رب اپنے دا حکم تیرے کوئی
 نتیقوں دن نکی دیاں باتاں من وچ نہ آیاں
 تیرے کولوں اہل نکی دا حکم نہ نیاں جاوے
 سمجھ چیزاں عقلی علم تینوں پوٹن عطا فرمائی
 ایسی سمجھ نہ ہو کہے لوں کس ہونی سرکاروں
 دن دنی دے ہر نقصاؤں بچکے رہو کناکے
 علم عمل وچ کرو ترقی دوئے منصب پاؤ
 ہر مخلوقوں تیرے اوپر کیتے عقل سوائے
 جہاں گلاں دی خبر نہ تینوں اوہ باتاں سکھلاں

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمُ : سورة العلق

سکھلائی آدمی کو وہ باتیں جن کی اسے خبر نہ تھی

دیکھے علم تہنرتے تیرا سمجھ نہیں شان ودھایا
 سننے کارن کن عجائب بختے رب گرامی
 سنن قرآن مجید مبارک ہو آواز مزاراں
 سمجھ خلقت نہیں خوش آوازہ سوہنی خوش کجانی
 یک دو کولوں آپنا ندرد سو حال ہوا لے
 مسن جدول تہاڈے تائیں رت خویش پیار
 کیا کیا حال نمائی اپر کرم کیتے رب عالی

کیڈی عزت کیتی تیری تینوں شرم نہ آ گیا
 چنگی مندی ہر آوازوں دیوں خبرت سامی
 جس حکم اپر لائے مولایل پل رکھدی ساراں
 بولو پڑھو قرآن کتاباں گلاں کرو زبانی
 کہوں سناؤ قصے اپنے خوشیاں علمیاں اے
 کرو کلاماں نال نہاڈے بولو تک بولا لے
 سمجھ چیزاں عقلیں و دیکھے کیتی طاقت بولن والی

سوہنیاں لفال سردا و پرستیم و ننگ بنایاں
 سوہنی داڑھی مرال کارن زینت عجب بنانی
 سوہنا صاف عجائب چہرہ زینت زیب زمانہ
 کتیناں ہو عجائب زینتیاں عورتاں ندر پاپاں
 کیا کیا صفت احسان الہی گن گن دتے کوئی
 مرداں کارن عورتاں سد زینت زیب بنایاں
 سوہنے ہتھ عجائب بازو سجے کھتے لائے
 بکو نقشہ کو بچھا بچو نہ تر آئی
 فرق فرقی کم دوہاں لوں سوہنے خالق باری
 جو کم سجے لایق کیتا او سے نہیں اوہ بھتیوے
 ختنے اعلیٰ کم تسمی سجا ہتھ کرنیدا
 جو کوئی ادنی خدمت ہو و کھتا ہتھ اٹھائے
 بعضیاں لوکاں و رب الیے کھتے ہتھ بنائے
 حضرت شاہ علی اسد اللہ غالب نیشتر گرامی
 اسدے وچہ بھی قدرت اپنی و رب سچاواں
 کیا کیا خوبی مٹھاں اندر استا کارٹکانی
 سبھ خلقت پھیں ادیاں دسوہنے ہتھ پیائے
 خدا جدا گشتاں سجے و کھو و کھو و سیون
 کیسار ب اتفاق اہناں و آپس وچہ بنا پیا
 و ننگ پراں د بازو دونوں بندوں بوائے
 باقی جو کم لوے اہناں پھیں سبھ بجا لیاون
 جو شے مٹھیں پکڑن کارن دلنوں خواہن بوی
 سوہنے پیر دے رب خالق خدمت سدا اٹھاون
 جیوں مالک دی مرقعی ہو و خوش ہو اہر منائے
 کرکھاں ذرہ گاہ انساناں و بچھ احسان خدائی

نرم دلاں لوں دنیا اندر جاو دیاون آیاں
 بچیا عجیب سنگار خدا نے چہرے دی زیبانی
 داڑھی مچھاں مرداں کارن ہے زینت مردانہ
 چہڑیاں مرداں وچہ نہ آیاں جدا عطا فرمایاں
 کبیری نعمت بند کارن جو نہیں پیدا ہوئی
 مرداں ہاندی زینت کیتی جوڑیاں عیب رلیاں
 چونکہ ہلی سجے اندر دونوں بن کر آئے
 ایسے طاقت فرق فرقی رب دوہاں وچہ پائی
 کہتے او پرستی رب نے سجے لوں سرداری
 کہتے پھیں اوہ بھیک ہووے سو بچو بچوے
 کھتا اس دی اردل اندر مرد برابر دیندا
 سجے لوں اوہ زینت دیوے جگر کیتی جائے
 سجے و ننگ کرن کم سارے جو کچھ کوئی کر لے
 دوہیں مٹھیں بچو جیہا کر دے کم تسمی
 جو کم چاہاں جس دے کو لوں قادر ہیں کر واں
 کیا کیا خدمت لوے اہناں پھیں مخلوقات خدائی
 نازک نرم ملائم سبھ پھیں استنار کار سنوارے
 چیز کوئی جد پکڑن گن سبھ اکٹھیاں بھتیون
 مومنناں لوں اتفاق نمونہ مٹھاں پر دکھا پیا
 کسے پھرنے چلنے اندر مدد اہنا ندی پاسے
 طاقت موجب خدمت اندر ہرگز فرق نہ پاون
 جلدی پکڑ کر منیے جان حکم نہ فیسرن کوئی
 جس طرفے کوئی جانا چاہے او سے طرف لیاون
 کبیری نہ آہن اول تینوں میں نہیں لیا ئے
 کیا کیا چیز خدا نے تیری فرماں دار تسمی

اول دل کہاں تندرست داکیا کیا حکم منایا
پورے حق ربوبیت سے کہتے ذات خدا کی
کیا کج تیری پرورش خاطر اس سامان بنائے
پہن کارن بننے تینوں عجیب لباس زراے
کھاؤن کارن ملے حضوروں عجیب عجیب کھانے
ہیون کارن کھنڈے چشمے شربت عالی
جہاں حیواناں دارب تینوں کھوتے ودھ پلانڈا
مہندہ تے لب تیرے تائیں کھاویناں جہانڈا
درتن کارن بننے تینوں برتن دن و نائے
دل کھان ہورن تمام زمین و چہ مخلوق تمامی
دن کارن بننے تینوں محل مکان چپائے
ہور ہزار سا بان خدا نے تیری خاطر جوڑے
نعمت ربدی ختم نہ ہووے باہجہ حساب شماروں

کیا کج فرما ندری کہتی کیا کج عمل کسایا
دل بھلا تندرستی اسدی کیا کج حق ادا می
کہتے امن آسائیں تینوں رب عطا فرمائے
ننگے پھرن تمام جنادر تیری خدمت واسلے
کرن گزارہ گہاہ بوٹاں تے کل حیوان نمائے
بشیریں دودھ نصیب تیر لوجہ کہتے اللہ والی
پانی ہیون گندہ مندا و کیم نصیب انہاں دا
و کھیاں ہور حیوان و چائے کیونکر اوکھا کھانڈے
کھاؤ ہور دست و لبوے رکھو و چہ انہائے
تیرے وانگ آسائیں کس لوں کجی رب گرمی
گرمی سردی لن باہر جو حیوان و چارے
جیو می گئے قیامت تائیں پھر بھی ہیون تھوڑے
کون گئے احسان الہمی حکم ہو یا سرکاروں

وَاِنْ تَعْلَا وَاَنْعَمْتَ اللّٰهُ لَا تَخْصُوْهُ اَيُّهَا

اور اگر شمار کرو تم خدا کی نعمت کو تو مانہ کن سکو گے اس کو
جیسا کہ تو خدا کی نعمت ہرگز نہ گن سکو۔
سیردے اتر پھت موافق رب آسمان بنایا
کھماں رسیاں لاواں باجول پوین تان و کھایا
قدرت نال منقش کر کے نقش نگار سنوارے
آپو اپیاں وقتاں اوپر لوری شمع جگاڑے
فرش زمین و اپنی اوتے قدرت نال چھاپا
نہراں پختے جاری کہتے بھی دریا چلائے
پھرن جہاز سمندراں اندر کشتیا لوجہ دریاواں
لکھ مناں سے بھارا نہا لوجہ چاہڑ و مال پیاسے
ریلاں عجیب تری کارن چیزاں ہور بنایاں

موجاں مارے رحمت ربدی جناب سے دل تلو
ہر یک اوتے خطرے کولوں کر محفوظ بچایا
مے سقفا محفوظا جس لوں خدا فرمایا
روشن کہتے اس کے اندر سورج چن ستارے
را تین بیباں کل خلائق تیفن جہاں تہیں اوتے
نا چھے نہ ہمہ دھیسوے سوہنا نرم بنایا
میوے کھلے درخت عجائب باغ بہار بنائے
قدرت اپنی نال چلائے خالق پاک بچاواں
فضلوں پار چڑھاؤن والا خیریں پیرا تائے
کیا کیارب انساناں تائیں کشتیاں لوجہ راں

بندے کارن ہر قسم کے رب سامان بنائے
 طرح طرح کی بخشش کر کے ب اسوں سمجھاندا
 جیکر بندہ سوچے سمجھے کچھ انصاف کھاوے
 جتنا گل وجود بندے داسر پیراں تک سا را
 ہر ایک عضو ہدایت کر کے رب داراہ دکھاے
 انھیں کن زبان وغیرہ جو اعضا متامی
 ہر ایک عضو تیرا جیوں تیری کرد اتنا عبادی
 جو جو خدمت ساڈی طرفوں میں دے مے ہوئی
 اپو اپنے کم وچہ ہر کوئی رب سے سدا متوالا
 ہور نصیحت رکھی رب کے وچہ متام اعضاواں
 جہر می طاقت عضو کسے جہر ب تبارک می
 جس گل کارن پیدا کیتا رب دے تائیں
 اکھیں داکم دیکھن تکن خالق پاک بنایا
 اکھیں داکم کن نہ دیوں نہ اوہ کم کناں دا
 جیکر میٹ رکھے کوئی اپنے سونے نین نگینے
 کناں وچہ کوئی انگلاں پاکے تر تے تیکیندا
 سار بدن اٹے کوئی بھاویں کھ کھانے میوے
 اسے طور وجود نامی لکھہ بلاوے کوئی
 انیوں تک باکے کوئی جے سو جن کھاوے
 پیراں اکم ہتھ نہ کر دے پیر نہ کم ہتھان ا
 جو کچھ حکم خدا فرمایا جو کم ذمے لایا
 بندے نوں بھی بندی کارن ہر جیا خالق باری

بندہ غافل اے نہ سمجھے قدر نہ اسدی پائے
 کئی نشان ہدایت کارن دم دم مال دکھاندا
 ہر قسمال دی مت نصیحت تن اپنے نقیبن سے
 کرے تمام نصیحت اسوں وعظ سناوے بھارا
 فرماں داری رب سچید کی بند لوں سکھلاوے
 سچد و وچہ ہدایت ایہور کھی رب گرامی
 ایسے طور اساد می تینوں لایق فرماں داری
 کیا مجال جو اسدے اندر عذر لیاوے کوئی
 کوئی نہیں سناوے حکموں باہر نس کے ون والا
 عجیب نظار قدرت الاتینوں کہوں سناواں
 دو وچہ اوہ طاقت ناپیں حکمت عجیب خدائی
 ہوا کم کراوے سچیں دو جے ہووے ناپیں
 کناں لوں رب سننے کارن بند مال لگایا
 انیوں ہور کسے نکھیں دو جا کم نہ کیتا جاندا
 کم اہنڈا دیوں ناپیں سبھ سوراخ تا بننے
 ڈورا ہووے بدن تمامی ناپیں کچھ سبندیا
 جڈ تک پر زبان نہ لائے لذت ذرہ نہ دیوے
 باہر زبا لوں گل کرن می کسوں طاقت ہوئی
 اکھیں کن موہیں دراہوں کچھ خوشبو نہ آوے
 ہر کوئی رب دے حکم مطابق اپنا کم نہہا ندا
 اس کن دو جا کم کے لوں کرناں روانہ آیا
 تا جو کرے محبت پاروں میری فرماں داری

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۚ

اور میں نے پیدا کیا جن اور آدمیوں کو تاکہ میری عبادت کریں
 مگر میں نے اپنی بندگی کارن آکھے ذات گرامی

کرن عبادت خالص ساڈی شکر احسان مناوان
 جیکر ساڈی نعمت کہا کے کرن نمک حرامی
 دنیا اندر ایس جہاں توں ہوجاں جن کرادان
 بہتی مدت جہلت دیکے کیتے اسان سہارے
 کرے توبہ کرنے توبہ جے توبہ بن مرسیں
 لاکھاں نعمت تیری خاطر جو چہ اسیاں اوپاکی
 بخش فیصلت ہر یک او پر عزت دتی تینوں
 اسان ہزار ہزار طرح دے تیتھے فضل تمامے
 دنیا فانی دیو چہ آ کے رُو ہوں کبر دلیری
 توں جاتا میں دنیا اندر جو کجہ پھراں کر نیدا
 عاجز بٹھ مٹی ہو کے ایڈ عزور کھساویں
 جو کجہ بنیوں اسان بنا یوں کیا طاقت تہ تینوں
 جیکر بے خزانیاں اندر ساٹھیں کریں کنارہ
 جو عزت ذلت تیری ہتھ ساڈھے وجہ ہونی
 کیسی نعمت بخشی تینوں اسان عجیب ندگانی
 موٹ کرے ایہ نعمت ایسی ہو رہے کوئی دیندا
 ریڑ نہ جاتیں اس دنیا میں کر کریاں کاراں
 لکھ کر دیاں پدماں نیلاں دولت کوئی لٹا دے
 جیکر یاد ساڈی اندر اک ساہ خرچے کوئی
 قیمت انہاں ہوا ہراں سندی کیا معلوم تسانوں
 جیڑے لوگ گناہاں اندر صنایع لعل گوان
 ل اساد اہال اساد اسب کج ساڈھے گھر دا
 دولت رزق حیاتی صحت سمجھ کجہ اسیں لٹاواں
 ساری بخش پھر ساڈھے می خرچ نہ کوئی تیرا
 جتنے ساہ حیاتی والے صنایع پھرے گواندا

جو جو ساڈی نعمت کہاوان قدر اساد ایاوان
 آخر تک دن دو تھ اندر عا سب دھرمے تمامی
 جے پھر طاعت کرن نہ ساڈی گزراں لال ڈاں
 پھیر نہ جہلت دتی جاسی حد حرمیوں سرکارے
 پھر ایہ دنیا ہتھ نہ آسی جتنے ترے کرسیں
 ساری خلقت نالوں تیری سوہنی شکل بنیای
 واہ تھیدا راتھ کدراہیں یا دنہ کیتا مینوں
 تینوں اوہ احسان اسادے خواب خیال آئے
 کسے دھاڑے ایہود لیری اکڑا ہنسی تیری
 کوئی نہیں سر تے پن دالانہ کوئی پر تیندا
 توں کی تو خیاں کرنے جو گا کسوں شان پھراں
 سمجھیں بہتر نظری آویں جیکر بھاویں مینوں
 سمجھیں مندا جا پیل سالوں بہت ذلیل ہکارا
 بیشک فضل اسادے باہوں جانہ جھلے کوئی
 قیمت پاویں اس نعمت دی کریں نہ بفر مانی
 متکے سمجھ خصمی دولت صنایع پھرے کر نیدا
 چتیا اک ک سانس تیریدی قیمت لکھ ہزاراں
 ساڈے باہوں کسوں طاقت جیکر ہا دہاڑے
 غفلت دیکھ سالوں اسدی قدر زیادہ ہوئی
 جس سمندر دا یہ موتی مسلم حال سالوں
 جیکر ل اسانوں دیوں کتنی قیمت پاوان
 پھر کیوں عمق نال اسادے ایہ سودا ہنیں کڈا
 پھر اس بدلے جنت دیواں ابر عطا فرماواں
 مفتی درجے ہواں پھر توں حکم نہ منیں میرا
 جے اوہ ساڈے راہ و پھر چرین کھیں مزہ اپنا ندا

نکتہ نوازی پروردگار

کرن روایت روز قیامت جدولت ^{عبدالکعبی} سے
 شخص کسے دے نکلن اس نامے بد اعمالاں
 اک اک دفتر لیاں ہوسی مشرق مغرب تائیں
 مارے نظر اہنا سے اندر تکی ہک نہ ہوسی
 دیکھ گناہ بریا یاں دلوں خوف نہایت کھائے
 ایسے غم وچ ہوسی عاجز روز دالے پچھتا ندا
 بے محفوظ ہک نیکی تیری یاد اسالوں آئی
 نا پھر ہک کاغذ پرچہ اسبوں کرن حوالے
 دیکھ حیران ہووے اوہ بندہ غم وچ ڈبدا چائے
 ہووے حکم جناب الہواں اس عاجز کے تائیں
 کتنی تیری نیکی ہوسی اتنا اجر دلا لوال
 نا پھر اوہ کاغذ پرچہ وزن کرا یہ جاوے
 ہک طرف اوہ کاغذ پرچہ ادبوں ملک سکاون
 مار موج خداوی رحمت بھار فضل داپاڑے
 بخش دیوے بے عیب تائی اسدی برکت پاروں
 نال نقین شہادت کلمہ ہکو وار الایسا
 ہکو ساہ خداوے راہ وچہ کیتا خرچ دچارے
 واہ سبحان اللہ راہ رب کے جو دم خرچیا جاوے
 رب فرمائے جو کوئی ساڈی عزت جانن والا
 جو ہواری نال محبت کرے یاد اسالوں
 رحمت ساڈی انت نہ کوئی کہے خداوند باری
 جیکرا اپنی خلقت اپرا پس نہ رحم کس لوال
 ایپر شرط جو زال اسائے شرک کوئی کھائے

اپر تر از دوسر بند وی نیکی بدی تو لیوے
 کتنی وچہ ز لویں لوپے وڈے طول بلواں
 دانگ پہاڑاں ہون اکٹھے عیب گناہ خطائیں
 نا پھر اپنی بخشش کولوں ہو مایوس کھلوسی
 کوئی نہیں صورت بچنے والی جال جہنم آئے
 تا جو کہن فرشتے آسنوں نا کر خوف اہنا ندا
 جس دی برکت فضل کرم تھیں لسی رب رہائی
 جس دے وچہ شہادت کلمہ لکھیا لکھن والے
 ایڈ پہاڑاں نال یہ پرچہ کدوں برابر آئے
 عادل ذات رحیم اسادی ظلم کھساوانا ہیں
 پوری کراں عدالت تیری اسین کہ لہٹاواں
 نال پہاڑاں بدیاں الیاں خالق پاک آدوے
 دوہی طرف گناہاں والے دفتر کھے جاوے
 بدیاں تھیں اس نیکی والا بھارا بھار ہو جائے
 کرو خود اہل جنت اندر حکم ہووے سرکاروں
 بختے گئے گناہ تاملی جنت ڈیرا لایسا
 ہو گئے پاک تمام مردے گندے دفتر سارے
 کتنی عزت ہووے اس دی کتنی حقیت پائے
 کون گھرانے ساڈے انگوں قدر کھچانن والا
 طرح طرح میں فضل کرم تھیں کرا یاد اہنا توں
 رحمت پاروں خلقت اپنی اسالوں بہت پیاری
 کون کرے پھر رحم اہنا تے اس گلوں شرماواں
 ساڈے ہتھوں پیدا ہو کے ہو نہ رب بناوے

اسیں ہمیشہ ہر عاجز دی کر دے مدد یاری
 جے کر بے فرمانی کر کے آکر پھیر دکھائے
 رب سچے دی غیرت غضبوں پائے او بارہائی
 کہ اگر گناہوں جو کوئی عجز نبی از کساندا
 کرن روایت شاہ علی نقین وچ کتاب حوالے
 حکم کرے رب ہوا نہاں لوں کیا کج تسال کھایا
 او گن بار گناہیں حسن نظر انہاں وچ پاؤن
 رب فرماوے کیوں نہیں پڑھکے وچہ ربار شاندے
 کرین عرض گناہیں عاجز پیش جناب الہی
 جیکر اپنی عملوں موجب ہے ارج بخشیا جانا
 بھیجیو پھر ساڈے تائیں جتول گھلنا چاہو
 تا پھر پاک جناب لہوں ہووے حکم ربانا
 اپیر تائے پڑھنے والا تائیں حکم منایا
 دیکھو اپنی عملوں لیاں کیا کج عمل ساڈے
 وچ عدالت عمل ساڈے ہے دوزخ والے
 تو کھاں تیں دوزخ لائق ہو ساڈے یا تائیں
 بیشک اسیں عذاباں لائق یارب خالق سایاں
 رو کر جیوں گناہیں عاجز سب ہوون اقراری
 لوز پوشا کال او سے ویلے حاضر ملک لیاؤن
 دنیا وچ بھی ہو شرمندہ جو کوئی عاصی روو
 رب فرماوے غضب میر تہیں رحمت میری بھاری
 لکھاں بھار گناہاں لیکر جو ساڈے ول آوے
 دہوتے جادوں فضل میر تہیں قتر تہاں والے

پکران نہیں گناہوں جیڑ خود ہوون اقراری
 کون گھرائیو پھر ساکھیں ان سلامت جاوے
 جیڑ اہل تھیں ڈرے ہمیشہ ناپرٹے اچھائی
 اتھے اوتے دوہیں جہاں بہت خدالوں بھاندا
 روز حشر حدیسن سبھنوں دفتر عملاں والے
 کل کھامی دا ایہ نقشہ پیش تسادے آسیا
 دیکھ گناہ شرمندے ہوون گردن مہیٹھ کھکاؤن
 کیوں نہیں انہاں وچ پائے کس گلوں شرمندے
 یارب تیری رحمت والی آس اسالوں آہی
 تا پھر اگے پتھے ساڈا دوزخ وچ ٹکاناں
 پیش حضور پڑھا کے نامے نامہ شرمندہ پاہو
 میں نہیں کہند امول تساتوں رخ اندر جانا
 کرو خیال انہاتوں پڑھکے کیا کج اسال کھایا
 نظر کرو پھر ساڈے ولوں کیا احسان ساڈے
 اسیں تساتوں فضل کرم تہیں رحمت کراں حوالے
 تا پھر کہ اگر گناہاں بولن سبہ گناہیں
 اپیر اپنے فضل کرم تہیں بخش سبھے بریایاں
 رب فرماوے جنت جاؤ موج فضل ماری
 تال خوشی دے پاؤن مومن دور بہشتین وون
 او سبب و دفتر اسدا پاک گناہوں ہووے
 تے میری رحمت کولوں غضب عذاب تہاری
 جیوں مانی دے پیوں حسین ایوں ہو کر جاوے
 ذرہ گل تہیں بخشش پاؤن لاکھاں چور موکالے

کل دنیا تھیں اسیں تساتوں کراں پیار سچا وال
 جے سو گھڑ کال دیواں تا بھی آخر رحم کھاواں

حکایت شخصے تائب بنی اسرائیل

اسرائیلیاں وچوں آہا چور و ڈاک نامی
 آخر ب ہدایت کیتی توہ دے در آیا
 نیکی دے وچہ شامل ہو یا خوف اہوں رود
 ایسے طور عبادت اندر جاں کجہ روز دہائے
 آکھ دیو اس بند تائیں جو ہے شہر فلا نے
 سن کے حکم جناب اہوں تڑت اہوں وایا
 سن فرمان و چار عاجز ہو گیا بہت نمانا
 عاشق لوں معشوق پیارا جے کر چھڑا ک سناوے
 ایویں اول نمانے اوپر ایہو حالت پیتی
 کھاوون بیون یاد نہ رہیا فکر اچھا دھھانا
 باقی یاد اہی اندر دن تے رات گزارے
 کھاوون نہیں قبولن لائق کوئی عبادت میری
 آڈ گا دروازے تیرے عاجز حال نمانا
 ایویں کچہ ذناں دا عرصہ اسوں جدوں ہایا
 جا دیو خوشخبری اسوں حکم ذناب قاضی
 پاک سنیئے سبہ و تیرے ہر یک عیب گناہوں
 تا پھر بنی پائے اسوں کہی مبارکبادی
 او گناہاں تھیں رب تیرا نواں رستیا یا
 راضی ہو گیا تیرے آئے پاک خداوند عالی
 پچھیا پھر اس بنی خدا دے کیا تھہ عمل کما یا
 کہن لگا وہ عاجز ہو کے میرا عمل نہ کوئی
 اک دن رو کر عرض گزاری وچہ جناب اہی
 کافر بہ خدائی دھوئی مدت رہیا کرتدا
 کتنی مدت دنیا اندر اس ایہ بات چھلائی

چوری پلشہ کرے ہمیشہ ایہو کار مدامی
 چوری پلشہ چھوڑ تاملی رتا تے پھتیا یا
 دیباں روزہ رکھے راتیں نفلان وچہ کھلوے
 اس ویلے دے مسل حکم خدا فرمائے
 نہیں منظور عبادت تیری وچہ دربار ربانے
 جو کچہ حکم خدا فرمایا اسوں کہوں سنا یا
 آگے نالوں ہو روزیادہ اٹھیا سٹوق ریانا
 سٹوقوں دونی کرے محبت عشقون بانہ آوے
 آگے نالوں ہو روزیادہ شروع عبادت کیتی
 ہنٹے پھپوں تہوڑا بہتا کھا لیندا کچہ کھانا
 کر کر بجز سناے عرضاں خالق دمی سرکے
 تا پھی میریاں عیبانا لول زائد بخش تیری
 کھاوون توں منظور نہ رہیں سماں نہیں سرچا تا
 پھر اس بنی پائے تائیں دھی خدا فرمایا
 ہوئی قبول عبادت تیری ایسے تیرے راضی
 رحمت دے دروازے کھلے فضل ہو کر درگاہوں
 ہوئی ہن منظور تیری وچہ درگاہ خدادی
 دفتر وچہ جیباں ولے نالواں درج کرایا
 سن کے حمد کہے ادہ بندہ واہ منعتا ندا والی
 جس دی برکت نال خدا ہیں ایہ درجہ تھہ پایا
 شاید بجز نیاز میری نہیں رحمت بخش ہوئی
 واہ واپر یا لے پروا ہا تیری لے پروا ہی
 انا انکے الا علی اے کھے جھوٹی لاف مریدا
 اسوں سردا در نہ ہو یا تا تکلیف پنچا سنی

ہیں اک عاجز درنیرے تے وواں کولادواں
 ایہو عرض قبولی میری رب قبولن ہارے
 ایہل سن کے نبی پیارے کہیا اسد تائیں
 واہ سبحان اللہ رب خالق کیا احسان کھائے
 لکھاں نعمت دے بختے لکھاں پاپ سجیندا
 پاک لہی پاک لہی واہ وا اسدی شاہی
 غنیاں دے دروازے آتے جد کوئی عاجز جاو
 مولادے دروازے آتے جد کوئی عاجز جاندا
 غنیاں دروازے آتوں اوہ کج نفس اٹھاون
 سے برساں داکا فر دین رب لیں جھکائے
 ساری برجانہ کن ہک فقیر سوا لی
 غنیاں نہیں نہ پوری ہو حاجت اک کیدی
 جو کوئی منگے جو کچھ چاہے جو کچھ طلب کرنیدا
 رائیں منگے وہاں منگے تیں دے کوئی جاو
 ہر دم حاضر عاجزاں کارن اسدا فضل سوا یا
 بو ہمارن سائل کارن سن کے غنی آوازہ
 غنیاں دے دروازے آتے جدوں سوالی جان
 رب کریم سوالیاں تائیں فضلوں آپ بولاندا
 کیا بک عجب حکایت مینوں نظر کتابوں آئی

کیا پرواہ ہے فضل تیرے بخشش بخشش پاوں
 سے اوہ وڈیاں شکر لالائتم اسینوں سارے
 بیشک یہ قبولیا تیرا عجز نیاز دعائیں
 جو کوئی اسد درتے جائے خیر کرم داپائے
 عام خزانے آفراسدے جو منگے سو دیندا
 جس د ملک حکومت اندر دام لے پرواہی
 پیالو لائے ہارے پائے کوئی جو اب آئے
 رب لبتیک کہے ہر داری صنی وار بولاندا
 چہرے دوست ہون انہائے یا تعریف ندادن
 لکھاں ویر کھا کے آئے ڈور نہ کیتا جاوے
 سارا عالم رب رجاو کوئی نہ آدے خالی
 بسھے حاجتاں دیون والی عالی ذات ربیدی
 سبھ کچھ دیندا سبھ جنوں دیندا خالی تہیں نیدا
 اس درباروں مول کسینوں کوئی جھڑک پٹائے
 نہیں حاضر دا اس باروں کدی آواز نہ آیا
 رائیں یہاں بندہ ہو مولادار دروازہ
 بھادیں بیٹھے کھائے ہوں گڈاں جان جان
 سدا تیار عنایت زیرنا سوندا اٹھ لاند
 کیسی ہوئی گل اک لڑکے بایل لوں فرمائی

حکایت پسر خلیفہ ہارون رشید

ہک دن گیا شکار کرن لوں اپنے چہ زمانے
 بھی اک چھوٹا لڑکا اس دانال ہو یا ہمراہی
 اوہ لڑکا ویکھ شتابی کرے داگ اٹھاندا
 دکھرا ہو گیا شکر نالوں ہرن نہ قابو آیا

حیدر ہارون رشید خلیفہ ہو یا وچہ جہانے
 مال لیا اس لشکر اپنا فوجاں کنگ سپاہی
 چاہو تے جد جنگ اندر ہرن ڈکھا ہک جاندا
 کتنے کوہاں ہمت کر کے گھوڑا اوس بچایا

ہو حیران پھرے وچہ کل راہ نہ لہے کوئی
 آخر تک عبادت خانہ اس لؤل رب دکھایا
 پچھپا راہ اس زاہد کولوں لڑکے خوشی خوشائیر
 زاہد کہندا کبیرا رستہ مینوں اسیں دکھاوے
 دوہاں جہاناں وچوں کبیرا راہ چھپوے نون
 لگئی اتر دے بے اندر اوہ کل زاہد واپی
 کہن لگا ایہ فانی رستہ مشکل مول نہ کوئی
 زاہد کہندا ایہ سواری ایہ لباس شہاے
 جڈ تک دور نہ کرے انہایتوں چھوڑ تگبر ولدا
 ایہ کل سن کے گھوڑے اولوں اتر کھلا شہزادہ
 کہن لگا کہن کپڑے اپنے جیکر سب اوتاراں
 تا پھر زاہد اسے کارن گودڑی کڈھ لیا یا
 زاہد پکڑ لباس وغیرہ گھوڑے اوپر دھریا
 گودڑی بہن فقیراں الی پیچ رہیا شاہزادہ
 لکروں باپ خلیفہ اس دا آگیا تڑت ڈھوڈھندا
 آڈٹھا فرزند پیارا بیٹھا حال فقیراں
 دکھ حیران حجب ہو یا بیٹے لؤل فرمایا
 کیا تقصیر اساوے کولوں حق تیر یوچہ ہوئی
 یوں جواب دتا اس لڑکے نال بے دی یاری
 لے بائل میں ہن تک تیری خدمت نہل اٹھائی
 دو جا ایہ جو ملک حکومت حال ج کل تنوں
 ہن میں ایسے شاہنشاہ می کپڑی ان غلامی
 راج ہمیشہ حکم ہمیشہ جگ ساکے دا والی
 پاس تسانے جتن عرصہ قسمت نال لنگھایا
 ہن میں ایسا ڈھونڈیا اپنا پالن والا سائیں

چھہ رہ گیا لشکر سارا بڑی مصیبت ہوئی
 اس کے وچہ تک زاہد بیٹھا نظر اچانک آیا
 لے زاہد اٹھ نام خدا سے مینوں راہ دکھائیر
 یک جہاں ایہ فانی رستہ دو چارہ سچا واپی
 ایہ کل سن شہزادے تائیں عقل نکاتے آئی
 ہو و تائیں کلام عارف دی اثر توحید خالی
 اگلارہ دکھا ڈھینوں شوق دے وچہ ہوئی
 محم نہ آون نال نہ جاون ہرگز اس جہانے
 تڈ تک نہاں لباساں اندر اوہ رستہ نہیں ملدا
 چھوڑ بیواک ہتھال تھیں سدی ہو گیا پیر پاد
 ننگاں ہوئی بدن تائی کیونکر وقت گزاراں
 کل لباس اتار شہزادے زاہد لؤل پکڑایا
 قابو کر کے گھوڑے تائیں کچھا ہال واپس کھریا
 زاہد آ سکھلا دن لگا اس لؤل راہ خدا دا
 بیوتا وچہ عبادت خانے پت تلاش کرنیدا
 بدن والے کیتیاں ہو پیاں گودڑیاں تے لیراں
 بیٹا چھوڑا ساڈے تائیں کیوں ایہ حال بنایا
 کیا کجہ ساڈی خدمت اندر عیب تصور ڈھوئی
 کیا اس ویلے سوہنے منہ تھیں نکلی بات پیاری
 پرایہ لذت گودڑی والی تیرے کول نہ پائی
 کجہ دن تے مھان مسافر نظری آئے مینوں
 کدی زوال آئے حسنوں شاہنشاہ مدامی
 دوہاں جہاناں اندر جہدی سدا حکومت عالی
 جڈ تک تئیں کھانے کھاناں میں بھی کدھی کھایا
 جیہڑا آپ نہ کھانے پوسے دیو ک ساڈی تائیں

زنگ برنگی نعمت سبھنوں کھاؤن کارن دیندا
نالے گھر تیر یوچہ ایہ بھی شکل آہی مینوں
ہن میں ایسے مالک سندی اگر خدمت چاہی
مل پیا مینوں جان والا لور نہ رہ گئی پتیری
انقصہ ہارون خلیفہ سارا زور لگا یا
کہن لگائیں جا پو گھروں چھپرو پین ساروں
رہن دیہو ہن ساڈے تائیں اندر حال فقیری
حسدی خاطر لگدے آہے مانی پاپ پیارے
دولت دنیا خویش قبیلے ہر شے گہول گھامی
واہ سبحان اللہ جد کوئی رب ول بیت لگا دے
وچہ سمندر رحمت والے غوطہ جہاں لگاٹیا
بک درواز رب دے والی لذت پی جہانوں
گل مرادان گل میداں گل حاجت اپنی یاں
غافل توں بھی چھڈ کے بچھ ہو جا اسے دروا
گنڈا مندا علیس بھربا جو اس دے دل جاے
بند توں جد بندہ کوئی عجز نی ساز سناندا
ادوارم ادہ اکرم مولا شرم کردا سائیں

بھاویں اس آدن ہوو ناہیں بند کریندا
توں سوندا میں راکھی کردا چھوڑ نہ سکال تینوں
دہاں لائیں جس دناہیں بند کریدی نہ آئی
میں سوندا اوہ فضل کرم بخش کرے حفاظت میری
اپرا وہ فرزند پیارا اس دے نال نہ آیا
وچھاں کچرک تخت تساڈے ہون نصیب توں
ہن کچھ مول نہ بھاو مینوں شوکت شان امیری
جدا وہ مل پیا آپ پیارا مطلب ہو گئے سارے
اسد درتے آیاں ہویاں حاجت رہی نہ کائی
غیر محبت دل اسدے بخشیں بستر جھاڑا کھاوے
کوئی مانک لعل ہوا ہر سبھ کچھ دے آہیا
ہور کے درجاؤن سندی حاجت نہیں تہا نوں
کلی خواہشاں دلی ہناں یاں خالق پاک مٹیاں
دیکھ لوں پھر تیرے اور کیا رحمت اوہ کردا
دور نہ کرے پیارا اسوں کر رحمت گل لاوے
اوہ بھی آخر کسے ہاڑے اس تے ترس بھاندا
کیونکر دور بٹا دے فضلوں بند اپنے تائیں

حکایت سلطان محمود شاہ غزنوی

شاہ محمود غزنوی والا ملکین حکم چلائے
سبھ غلام خریدے اس نے جو کوئی حاضر آیا
کیتی عرض غلام دچاے ہو کر پیش سلامی
باقی سبھ غلام خریدے شوق محبت پاروں
کیا تفصیر غریباں اندر آئی نظر تساں توں
شاہ فرمایا ایہ سبھ پروے سندر گل پیارے

بک دن کچھ غلام دکاوا اس کی خاطر آئے
ہاں ہناں چہ کو جہا آہا کر کے دور ہٹایا
کیوں منظور نہ کیتا مینوں یا سرکار گرامی
ہو پیں سکین غانا رد ہو یا سرکاروں
کیہڑی خوبی حسدے تچھے لیا خرید ہنا نوں
سوہنیان لقال سوہنے پھرے سوہنے نول رخسار

تیرے وچہرے پر یہ صفت نہ کوئی نظری آئی بیوں
 ایہ گل سن کے روپیا گول اوہ غلام و چارا
 شاہا جہناں غلاماں اندر ہر ہک خوبی ہوئی یہ
 سوہنیاں خوش رخساراں کارن ہر کوئی طلب کھیندا
 جے میں اس دربار تیرے وچہرے منظور می پاؤں
 رو کر اس غلام غنائے جدا یہ عرض شامی
 ایہ مثال خدائے لگے جاؤں جدوں گناہیں
 رحم اکرم ذات بے دی خود فرمان سافے
 جیکر نکال عملاں والے خوش منظوری پاؤں
 جنوں خلقت پر امنائے وکھینا مول نہ چاہے

ماتوں ہونہا نہ دل ہونہا کوئی خریدیاں تینوں
 عاجز ہو کر شاہ دے اگے کردا عرض دو بار
 جیکر تین خرید نہ کر سو ہو خریدے کوئی
 میر جہیاں کھینیاں تائیں کون خرید کر نیدا
 دو جا کون خریدے تینوں کس درواز جاواں
 تہ ہوئی منظور می اس می دیر نہ لگی کامی
 رو کر جدوں معافی منگن رد کرنی داناہیں
 ہر ہک تائب عاجز کولوں شرم لاساؤں آؤ کر
 ساڈے باہجہ گناہیں عاجز کس درواز جاؤں
 فضلوں اوہ منظوری پاسے خالق دی درگاہے

بند لاٹواڈی پروسا دگاسا (مکیات)

کرن روایت کسے زمانے فاسق آہا کوئی
 دیکے غسل نہواؤں والے کفن جدوں پہنایا
 اپرا سدے وین کولوں بھولوں نفرت آئی
 کراواز بولاوے جنوں اوہا آئے نائیں
 دیکھ حیران تعجب ہو یا غسل لاؤں والا
 کل خلقت لوں تیرے کولوں لسی نفرت ہوئی
 آخر ڈاڈھی ذلت سیتی اس لوں رنج و دنیا یا
 عجب لباس بہشتاں والے پہنے اس دوالے
 دیکھ حوالا لوک تھامی پن اس دے تائیں
 کہن لگا جد لوکاں میرا دتا دھک جنسازہ
 کر مرد و دخلائق تینوں سٹیا قبر و چالے
 جداوہ ملک عذاباں والے کول میرا کھلے
 کہن لگے اوہ اس عاجزوں کر و عذاب نہ کوئی
 دنیا آؤں لوکاں اسوں کر مرد و چسلا یا

فوت ہو یا اوہ دنیا آؤں ختم جیسا تی ہوئی
 آؤ لو کو دیکھو اسوں کر آواز بلا یا یہ
 کسے کہے ڈٹھا اسوں کسے نہ جھانی پانی
 ہر کوئی آکھے جاؤں دیہود فتح کرواں تائیں
 اوہ بھی کہندا جا مرد و آہیں و ڈاکو کالا
 مولوں پچھے وین تینوں مول نہ آیا کوئی
 رات پٹی تیاں بہوں لوکاں خوب لے اندر آیا
 ملک نورانی اگے پچھے خدمت کرنے والے
 کس گلوایہ شمش تینوں کسینی خالق سائیں
 کہوں دتار ب میر کارن رحمت داد روازہ
 آگے اگول گزراں لیکے ملک عذاباں والے
 مکروں ہو فرشتے رب نے رحمت والے کھلے
 رب فرمایا اس دے پر رحمت ساڈی ہوئی
 اسین رد کرنی کسے اسوں رحم اساول آیا

میں اکرم میں ارحم مولیٰ کل کریم رحیم سماں
 جگر اپنے بندے آپر اسیں نہ رحم کھاواں
 جگر اسین تختاں سنوں کس مہتیں بخشش پاوے
 چھوڑو یہو اپنے بندہ میرا حکم دتار ب سائیں
 واہ سبحان اللہ رب خالق کیدیاں سماں والا
 جیونکر اوں گانے اوپر رحمت بخشش ہوئی
 نیکاں تائیں دتیا اندر ہر کوئی نیک پچھانے
 ساری دتیا اندر ہو یا میں بد نام موکا لا رہا
 کوچھی شکل گناہاں پاروں اس عاجز دی ہوئی
 ہر کوئی میرا گلہ سناوے سو سو بدیاں لاوے
 پڑھ پڑھ ذکر کتاباں وچوں تیری بخشش والے
 رب رحمتی رب رحمتی رور و کراں بوعائیں
 فان لم ترحمنی پس جے کرتدھ نہ رحم کایا
 توہیں رحم کھاون والا عیب چھپاون والا
 دیکھ کمال رحمتی تیری آڈگا در تیرے
 تیرے جہا ہور نہ کوئی رحم کنندہ سائیں
 جتنی صفت تکرے کوئی تیری جتنا حمد سناوے
 جس دا اول آخر والا تا کوئی حد کنسارا
 صفت اگھی ختم نہ ہووے تا کوئی کر سکے
 سچھیں علی ذات رسیدی جتنا کوئی سلاہے
 کسنوں طاقت بولے اسدیاں پوئیاں حمد پائیں
 عمر تکھی کاغذ مکا ہو کئی ختم سیاہی
 باقی صفتاں لکھنے کارن کیا توفیق کسے نوں
 کاغذ کاتب قلم مانے لکھ لکھ ہوئے تھانے
 کر کج نعت پندیر فقیرا پاک نبی سروری

رحم کنندہ کرم کنندہ صاحب شرم عظیماں
 کبیرا ہور رحم اجیب اس گلوں شہزاداں
 جگر اسیں قبول نہ کرے کس دروازے جاوے
 لوکان ہکلیا اسین دھکاں اس عاجز دتیاں
 سچ غریب نواز الہی اکبر رذات تعالا
 اینوں اس فضل دی بیون نہ تیکہ کوئی
 بد عملوں لوں اوٹ نہ کوئی باہجوں فضل پائے
 اس ربار الہی باہجوں کوئی نہیں بخش ہزارہ
 جتوں جاواں بھر طکاں کہاواں کرک لپد نہ کوئی
 جگر توں بھی رو کرے تا کون پیار کھاوے
 لگی اس نکلنے تائیں دہو دیں سبھ موکا لے
 رحم کھا میں رحم کھا میں یارب میرے تائیں
 من رحمتی تیرے باہجوں کون رحم خدایا
 کرتا رہی فضل کرم کھنیں رے پاون والا
 دین دنی دے کل مطالب کریں مندر میرے
 تیسھے صفتاں اول آخر لایق تیرے تائیں
 قطراہ اک سمندر وچوں ابے نہ باہر آوے
 لا ارحمی بن ہرگز او تھے ہور نہ کوئی چارہ
 کل آسمان زمیناں والے کر تعریفاں تھکے
 سچ بھج گھوڑے عقل فکرے ڈگڑا وہ رہے
 کج فقرہ ختم نہ ہووے روز قیامت تائیں
 ایسر مکھے وچہ نہ آئی کج صفت الہی
 سچہ توفیقاں تے توفیقاں لایق ذات رہیوں
 کج سچہ وات نہ آیا آخر اس دیال دہو جانے
 دوہیں جہا نہیں ہووے تینوں مدد رب اکبر دی

سور کائنات علیہ افضل الخیرہ الصلوٰۃ

خاتم کل رسولان نبیاں تے مرسل لثانی
 عرش فلک تک چاں لگا تو تیاں ہیں جہانی
 ساری دنیا فیض اٹھایا فضل ہو یا رحمانی
 بستی رب حضوروں حسنوں نبیاندی سلطانی
 جبرائیل جسے وجہ اردول کرن پیام سانی
 آن شاوے پاک نبی لول پڑھ کر آپ زبانی
 سچہ انعام ملے درگاہوں روحانی جسمانی
 دیکھ عدالت خلق مروت جگ ہو یا قربانی
 مومن ہو گئے کئی ہزاراں کافر کفر ستانی
 لاکھال دیکھے تار و کھاسے اندر بحر معانی
 پاک گئے لکھ شفا میں اس تھیں عمراں و حقیقتانی
 جو آن زیارت کر سی رہ جا سی ارمانی
 کن کن خبراں عاشق ہو کر مینسی تے یونانی
 فارسی لول چہد قد میں لگاواہ شوقاں سلطانی
 کتنے سود نیاراں جس نے بھی تذر شہانی
 حسن جمال کمال سخن بیان مہمان کون مکاتی
 یاد نہ رہند اول انہا توں یوسف ماہ کنعانی
 چہرہ گویا داؤد پیغمبر سوہنی خوش حال لسانی
 بلدا کدی حبیب پیارا آخر رخسار زبانی
 سارے دین محمدی او پر کر کے جانفتسانی
 حورال آئے ملائک جسدی کرن کھلے درانی

پاک حبیب محمد احمد تے محبوب تانی
 لکے دے وچ پیدا ہو یا سوہنا چند نورانی
 غار اچھیں جاری ہو یا اوہ چشمہ عرفانی
 کمال گل نبی مکمل تے دوست یزدانی
 تاج رسالت مہر نبوت حکم ڈھبیا سبحانی
 لے لے حکم جناب آہوں تے قانون قرآنی
 تحت بخت تے عزت عظمت حمت باد شہانی
 بیٹھا تحت رسالت آپ سوہنا دلبر جانی
 ہول سناسی دنیا اندر جد تو حید ربانی
 آکھولے جد حلققت اندر سراسر رہتانی
 بی بی پیالے وحدت والے خلق ہوئی متانی
 بی بی پیالے خلق مکین آون حسن خلق دایانی
 لکھال قافلے آون جاون تے لکھال کردانی
 جیشوں سچ بلال ہور انوں اندر عشق سیرانی
 شاہ نجاشی رہ کلمہ پڑھ کے کور وایح بیانی
 کتنی ہور خلائق ہوئی عشق کنوں دیوانی
 وکھدیاں جے زناں مصر دیاں سدکی خون نشانی
 ہوئی مات محمد اگے بادشاہی سلیمانی
 سکدے گئے تمام پیغمبر تے مرسل صمدانی
 جیکر نوہدے دنیا اندر اوہ عاشق رضوانی
 واہ واثان محمد والہا ہو یا جگ عیسائی

جن ہو یا دوہن و چار اکھا بے روی کا بنی
 دیکھتا شاہ چادو آکھن قوم ابو سفیبانی
 کھلا باب فتح و التنا والا چکی تیخ یانی
 خادم ہوئے شاہ زمین د ایرانی تورانی
 دیکھتے سیست چرخ فلک دے پڑی سرگردانی
 کرن مہا بل آئے جس دم عیانی خسرا بی
 ٹھپ لیاں تو رایت اجیلاں بھرا بی سر بیانی
 باطل دین ہوئے سچے مردہ کرے ماتم خوانی
 بخشی رب حبیب اپنے نون و شاہی آسانی
 ابوہل بولہب چہا تون گھیریا لے ایانی
 جیوں فرعون ڈو یا باہروں چڑھی پی ہانی
 جیوں مزدو جہانندی فہروں بکتی ویرانی
 ایوں دن پاک نبی دا جو کوئی مرد زبانی
 رحمت نال حبیب اپنے نون رکھیا امن امانی
 جو کوئی ویری پاک نبی دا چور منافع زبانی
 شاہی حکم ہمیشہ کارن دوزخ دی زندانی
 ہوئے نصیب عذاب ہمیشہ تے دائم گریانی
 آن کردان ملک حقانی مڑ مڑا ددہانی
 نال جداراں دی رب فضلوں آپ کر گھبانی
 دنیا دچہ بھی عزت عزت برکت مسلمان بی
 دیکھ صدیقی رہ دیرج مومن فاروقی رہ عثمانی
 لکھ لکھ تھکے نعت محمدی سوکانی کرمانی

جدول بولایا حاضر ہو یا جگ وچہ رہی نشانی
 آخر غنی نبی انہاں نون بچہ اپنی نادانی
 جتوں دھانا نبی ربانہ رخ لئی میدانی
 عربی نبی رومی شامی تری کی مند و ستانی
 زمین نمائی مہیت پاروں ہو کئی پانیوں پانی
 دیکھ نشان جلالیت دے بھاگ گئے نصرانی
 جدول محمد عربی و الارعب پیہ فرقانی
 کسری دے گھر پیہ تزلزل آیا وچہ حیرانی
 جو آیا سو کڑ لو یا نال شش روحانی
 کدھی جڑ تے بیخ انہاں دی ربدی بیفرمانی
 چونکہ دن نوح ہی دے غرق ہوئے طوفانی
 چونکہ پھر اصحاب فیلاتوں بھیا کورستانی
 چایا تخم انہاں دارب نے کرتے سبھ فانی
 قہروں مارو گایا دوزخ ابوہل شیطانی
 ایوں قہر الہوں پاسے بدلہ اوہ طغیانی
 کوئی نہ سنے اپیل تنہا ندی لکھ کرن نگرانی
 آوں گزراں تش و سن پھنڈ جویں بارانی
 پاؤ بدلے دنیا والے کفر شرک ظلمانی
 دوہیں جہانیں علیشاں خوشیاں مانج جوانی
 آخر وچہ بھی ملے انہاں توں جنت دی جہانی
 نال طفیل رسول اللہ عزت شاہ مردانی
 پورا ہوئے حق کسے بھتیں کیا طاقت انسانی

کر کے مدح پندیر فقیرا جب لگ سے زندگانی
 ہر شکل وچہ دوہیں جہانیں رب بخشے آسانی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى
 آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

دم دم اس بر کار میری تے ہون لکھاں صلوات
 بھیجا رب لے رہہ سو ہنا سید مخلوقا تان
 دور مٹایاں شمع محمدی کفر دیاں ظلماتاں
 آسکھلائے خلقت اندر روز کے حج زکواتاں
 مالیاں آن خلائق کو لوں بشرک دیاں قاتان
 رب وی طرفوں لے کر آیا عجیب سو غامان
 سر نہیں وار لٹا ون عاشق صدقے تے خیر اتان
 روشن ہو یاں نور اس دہیں رو غمازیان اتان
 رحمت عالم بھیجا رب لے کارن ہر ہر ذاتاں
 نال پیار سنا ون آیا سو ہنیاں مٹھیاں اتان
 جاگے بھاگ خربیاں سدر ب سنیان عوان
 دنیا لوں بجا ون آیا سکھو نیک عاداتاں
 او سے کو لوں منگو اپنیاں جو کلی خاجا تان
 جو کوئی اوسنوں پوچن والا تیر کرے جناتاں
 واہ وا اوہ محبوب پیارا جامع کل حساتاں
 گہلیاں او کنہاراں کارن فضل دیاں تیر اتان
 اس کی عزت مبارک تے لکھ لکھ سلیمانان

بارش وانگوں برن ہر دم رحمت تے برکاتاں
 لے آیا مخلوقاں کارن فضل دیاں برساتاں
 گھر گھر دے وجہ چان ہو یا رحمت پایاں اتان
 اللہ اکبر اللہ اکبر وسیاں بانگ صلواتاں
 دوزخ جان دیاں بھراں لوں و گراہ نجاتاں
 ہو گئے مال مال جہناں لے من لیاں آیاتاں
 جم جم آیا دلبر سو ہنا صاحب نیک صفاتاں
 کیتیاں رب نصیبان اندر خوشیاں اتان
 جن اس حیوان طوراں کلی موجود اتان
 صدقے کیتیاں گل سدی تہیں شکر شہد نباتاں
 رحمت نال دو ہا ون آیا تے تے درج اتان
 لکھ دو حدایت رب دی چھوڑ ولات مناتاں
 او ہو خالق او ہو مالک احیایاں امواتاں
 پائے موتی رسم بہشتیں تینو سو رقتاں
 شافع محشر ساقی کوڑے تے ماچی بد عاتاں
 جے اوہ نبی نہ پیدا ہوندا ہر دا کوں شفاعتاں
 لکھ لکھ نعمتاں رحمن ناہیں قلمان تے دعواتاں

بَارِكْ وَسَلِّمْ دَائِمًا اَبَدًا

حَدِّثْنَا بِحَسَنِ خَيْرِ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ

کیا کچھ شان بیان محمدی بول سناؤ کوئی
 چار کتاباں ہو ریغے جتنے رب اتا کے

پاک کتاب کلام الہی جس پر نازل ہوئی
 سبھ دے اندر صفت محمدی نعت رسول پیائے

لکھے نال ملج رتے شان پیاریاں یاراں
 جو اصحابِ محمدی شکر آہے ہوں وانے
 ایساں صفتاں والے ہوں اسد یار سائے
 پیٹھ انہاندے گھوڑے ہوں ایساں نکالوالے
 کل صحیفے ربی طرفوں جنس نبی لیاں
 تم رسولان دسب مرسل سمجھو لائن دوری
 روزازل دسب نبیاں تہیں اقرار کرا یا
 جان پھر پاس تساڈے ساڈا نبی پیار آئے
 اس دنال ایمان لیا ناواجب تسان ضروری
 جسے چہ زمانے آئے بھاون ہوں کوی
 سن کرا یہ فرمان پیغمبر سبھ ہوں اقراری
 جدا وہ پاس اسادے آہیا پاک حبیب وال
 رب فرمایا بھناں تائیں رہو گواہ ہن سارے

نالے دیرے امت والے شان جو تالعداراں
 سمجھو دیکھم نشان خدالے پہلوں کہوں واسلے
 جانان ل کرن قربانی دلیر جدوان گائے
 کل نشان حبیب اپنے دے خالق پاک دسارے
 سمجھو رسول محمد والیاں خبراں گئے سنانے
 عیسا نشان محمد پایا کسے نہ پایا ہوری نہ
 دے کے علم کتاب کتابوں حد میں نبی پایا
 چہڑا کر تصدیق تساڈی دنیا و پوسناوے
 نالے ہر گل اندر اسدی مدد کرنی پوری
 سمجھو اسدی تالعداری واجب لازم ہوئی
 قالو اقرزنا اسال وعدہ کیتا یارب باری
 نال اسدے ایمان لیاواں تے و ہنجاواں
 اسیں گواہ خود نال تساڈے پکے ہو گئے کائے

وَإِذ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ

اور جب لیا اللہ نے اقرار نبیوں کا کہ جو کچھ میں نے تم کو دیا ہے کتاب

وَحِكْمَةٍ تُمْرَحَّاءَكُمْ رَسُولٌ مِّمَّنْ مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ

اور حکمت سے پھر آئے تمہارے پاس کوئی رسول کہ ہم بتائے تمہارے پاس والے کو تو اس پر ایمان

بِهِ وَلِتُنصِرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ

انڈے اور اس کی مدد کرو گے فرمایا کیا تم نے اقرار کیا اور اس شرط پر لیا

ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا وَقَالَ فَأَنْتُمْ مُشْرِكُونَ

بھرا ذمہ ہو لے اقرار کیا دہنایا تو اب شاہد ہو

وَإِنَّا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

اور میں بھی تمہارے ساتھ شاہد ہوں پ ۲ سورہ آل عمران

بھول جیوں پھر تمام پیغمبر دنیا اندر آئے	قول اقرار صحیفیاں اندر یہ اوہ یاد کرائے
بھٹے اندر نشان محمدی رب نازل ہوئے	تا جو یاد رہن اوہ وعدے جو کچھ اسال کرائے

عاشق ذات رسول اللہ سے جتنے نبی حقائق
کرن دعائیں مولا کے یارب بارخدا یا
زندگی وچھو کہہا جواری اوہ محبوب سچاواں
دھن اوہ امت ہر امت نون بل سی ایساالی
وچھو اڈیکال سے تہا می مرسل رب اکبروے
یاور کہو اے قوم اساد می کر کے خوب سنبہالہ
جد تشریف لیاوے جلوچہ خالق دی سرکاروں
جو کوئی شخص تہاں مقیم ہو کہے اسدا پاک زمانہ
دلوں بجا لول اسدا اوپرزت ایمان لیاوے
ایسے طور تمام پیغمبر جدول خدا ول جائے
واہ سبحان اللہ رب کتنا شان حبیب بنایا
حضرت موسیٰ حضرت عیسیٰ ہور پیغمبر سارے
ایسے جو محبوبی درجہ نبی محمد پاپسا
سبھ بتیں ودھ کے پاک نبی نون ان ہیا لولکی
رب فرمایا دنیا اندر جتنے کل پسا رے
جیکر ایسے نہ تیرے تائیں جلوچہ ظاہر کرے
جتنی مخلوقات تہا می ظاہر باطن می سر می
کیا کیا اپنے دوست کارن رب باب کالے

پڑھ پڑھ صفت بیان محمدی سبھ ہوون قربانی
تاج اسادے تہا اسادے سبھوں تنا چر لایا
وکیجاں پاک زیارت اسدی سکے نامر جاواں
بے شک ہو سی ساڈے نالوں وڈی نصیبان اولی
ہر اک اپنی امت تائیں گئے وصیت کردے
ہے اک وڈا لٹ اسادا لکروں آدن وڈا
کرنا عرض سلام اسادا ادب محبت پاروں
استعمالوں حاضر ہونے سے نبی یگانہ
منے حکم تہا می اسدے جو کچھ اوہ فرماوے
اپنی اپنی امت تائیں گئے سبھ سمجھانے
ہر ہک مرسل اول جس دی خبرناون آیا
سبھ معقول رسول خدا نے لب نون بہت پیار
کل نبیاں وچھو ہور کسے نون نہیں عطا فرمایا
ایسے درجہ کسے نہ پایا لوزی نار می خاک می
انے محبوبا تیری خاطر اسال بنائے سارے
دھرتی انبرمول نہ کردے نا ایہ نقشہ دہرے
سر جیا اسال محبت کر کے سبھ کچھ خاطر تیری
جو تکر عری سحرال اندر کہیا قصید والے

لَوْلَا مَا كَانَ تَمَسُّرًا لَقَمْرًا

وَلَا نَهَارًا وَلَا لَيْلًا مَحْتَمًا

جیکر کہی نہ ہوندا جلوچہ سید مخلوقاتاں

سورج چن نہ ہوندا ہرگز نہ این نے راتاں

لَوْلَا مَا كَانَتْ فَرْضًا لَأَسْنًا

وَلَا صِيَامًا وَلَا حَجًّا إِلَى كَرَمًا

سنتاں فرض نہ ہوندا جے کراوہ ظہور نہ پاندا
ناروزے نہایت اللہ نون حج کرن کوی جاندا

لَوْلَا مَا كَانَتْ لَدُنِّيَا يَجْمَعُهَا

وَلَا نَبَاتٌ وَلَا شَيْءٌ مِّنَ النَّعَمِ

ساری دنیا مول نہ ہوندی باہوں شاہ ابرار
جو کچھ نبیاں جو کچھ ہو یا دنیا وچ ہو پیدا
جتنے سرگ دنیا اندر خالق پاک او پاسے
چونکر وڈا حاکم کوئی ہووے آون والا
کر ہتیار خلائق تائیں اُس دی خبر سادے
ایسے طور تمام پھمیر جو یسے رب باری
ساکے آمد پاک نبی دی پہلوں گئے دیندے
ہندیں تاں وچ پھر زمانے ایسا حاکم آوے
ہر یک طاقت بخشی جنوں خالق پاک اہی
نال اشائے نو کر حیدر چاون تخم پلیداں
تعقل کرواے خلق خدا دی ہوش نکانے لیاؤ
جو ہم محمدی آہی جگ وچ آون والی
انہر جاں سرکار محمد خود شریف لیاے
تائیں خاتم کل نبیاں واپاک خدا فرمایا

نا کوئی نعمت دنیا والی نا ایہ سبزہ زاراں
سیہ کچھ ذات محمد خاطر رب نے کیتا پیدا
بھہ محبوب محمد خاطر اردل بن کر آئے
پہلوں اُس دی اردل آئے دتے کل حوالا
آن مقام بناے اُس دارستہ صاف کراے
گویا وچ حقیقت آہے سبھ اردل سرکاری
منوں وحدانیت رب دی ایہو نصیحت دیندے
چہر اوحدت رب سچیدی زور انال منادے
جہراں جیسے ہمراہی جس دکنال سیاہی
جو انکار لیاے استغیاں سبھ دیاں لئے رسیداں
پکڑو وحدانیت رب دی شرکان تہیں زچ جاؤ
دس گئے نمونہ اُس داخل پھمیر عالی
کل احکام خلائق تائیں واضح کر سبھائے
کل رحیم بنیان دے تے نہر لگاؤن آیا

تفسیر

حالات التبتین

خاتم معنی فہر انگوٹھی لخت عرب فرماوے
جبروت دی زیر ہوتے تا خاتم پڑھیا جاندا
ایہ اس آیت وچ تے زبر خدا فرمائی
یا پھر فہر جو کا غذاں اوپر لاؤن لکھن واسے
اکثر لوک انگوٹھیاں اوپر اپنا نام لکھیاں
پاک نبی لوزن سبھ نبیاں دی فہر کیتا ربی
واہ واثان حبیب اپنے لوزن رب عطا فرمایا
جس کا غذا جس لکھت اوپر نہر لانی جاوے

حقیقت دی زیر ہوتے تا ایہو معنی آوے
خاتم معنی جو حکم کوئی کر کے ختم ہو کا ندا
اس خاتم دے معنی ایہو فہر انگوٹھی آئی
اسنوں بھی سبھ خاتم کر کے لوزن عرب وچالے
وقت ضرورت کا غذا اوپر کر تصدیق لگاؤن
فہر نبوت فہر رسالت فہر صداقت والی
کل رسولان نبیاں کارن جس لوزن فہر بنایا
لجاوے کیسا سوہنا ہووے صدق یقین نہ آوے

جذک ناپروا نے اور فرسے لگے سرکاری
 سونے دا انگوٹھی پھیلا سو کوئی رہے سبب اندا
 جس ویلے پھر چڑھے نگینہ کنڈن کیتا جاسے
 سارے نبی انگوٹھی وانگول سرے اشروالی
 سبھ دی عزت سبھ دی زینت سبھ ازب ہایا
 سبھ بتیں پکھے آون اندر ایو حکمت آہی
 کرن تیار انگوٹھی پہلوں استکار سیانے
 جذک نبیاں دی انگوٹھی ناپن رہندی تری
 ہنڈتا سبھتیں اول ہویا لوزنی سرور دا
 دو جا مطلب ایہی آیا پکھے آون والا
 کل نبیاں می پاک نبی لوزن مہر خدا فرماندا
 جو کج حکیم ہووے سرکاری اول لکھیا جافے
 انیوں م ہونی حد آکے مثل رسالت والی
 بیج دتار پ خاتم نبیاں پاک حبیب لے
 جو کج کل شریعت آہی تے احکام خدائی
 ساریاں مثلال جوڑ اکھیاں اکو کورٹ بنا یا
 دے دتا محبوب اپنے لوزن لہجا دوست کے
 کل کتاباں دا مجموعہ بھیجا خالق بسائیں
 اکوں لوزن کتاب نہ کوئی رب نازل فرماوے
 اگے جتنے نبی خدا دے دنیا وچ دہانے
 جیکر کدیں ظہور نہ پاتا خاتم کل نبیاں وا
 وچ قرآن مرصداق سبھ واپاک خدا فرمایا
 سب نبیاں وافر فرقی رب لے نشان بنایا
 جو کج نشان فصیلت دیجے کل رسولان پائے
 سبھ نبیاں وچ اک اک خوبی جو خالق پائی

ہو دے کیوں رحمت اندر زاوہ پر وا نہ جاری
 جذک چڑھے نگینہ ناپن ناقص گنیا جاندا
 دو نازیب ہووے پھر اس داد وئی زینت پائے
 چاہر یارب فروزه سو مہنا نبی محمد عالی
 ناپن خاتم کل نبیاں واپاک خدا فرمایا
 ہونا سی فیروزہ سب واپاک حبیب الہی
 پچوں چڑھے فیروزہ اس لے ایہ گل ہر کوئی تری
 چڑھا کیوں فیروزہ اس لے نبی محمد لوزنی
 جیوں انگوٹھیاں نالوں اول رب نگینے کردا
 سبھ نبیاں پھیاں آخر آیا پاک حبیب تعالی
 ہر کوئی اپنے کاغذ پر پچوں مھر لگاندا
 پوری مثل ہووے تا خاتم مہر عدالت لاسے
 لگ گئی دفتر نبیاں دے مہر عدالت والی
 ہن کوئی نبی نہ ہوئی اکوں لوزن شریعت والا
 پوری کر کے مثل خدا لے مہر محمد می لائی
 اول آخر علم نامی جسے اندر پائیا
 اسے آپر عمل کماون کل خلیفے تیرے
 کل دنیا لوں کافی ایہ روز قیامت تائیں
 تا کوئی لوزن شریعت لیکے نبی خدا داسے
 لائی مہرا نہائے آتے پاک حبیب بنے
 کر تصدیق کون انہاں تے مہر صداقت لاندیا
 ساریاں دی تصدیق کرن لوزن نبی محمد آیا
 یرا بہ درجہ خاتم والا پوری کسے نہ پائیا
 اوہ سب مثلن حبیب اپنے لوزن ب عطا فرمائے
 اوہ سب خوبیاں پاک نبی لوزن خلیفان ات خدا کی

با بچہ اونگھاں نہیں پور زیادہ ملے کمال ہزاراں جہڑے کسے نہ پائے اگے با بچوں شاہ ابراہاں

فضیلت آن ذات از روی کمالات پر دیگر انبیاء علی نبینا وعلیہم السلام وارضی اللہ تعالیٰ

ذات مبارک پاک نبی دی جان محل کمالات
 عرش متعالی اُپر جس لوں رب معراج کرایا
 ایسا قرب عطا فرمایا کھول تمانی پردے
 حضرت موسیٰ کرے دعائیں پیش خداوند سائیں
 حکم ہو یا ویدار میرے دی کیا طاقت تینوں
 جیکر بہت محبت تینوں ساڈے دیکھن والی
 اپنے نور کنوں کچھ جلوہ پرست اور پاوال
 جیکر دیکھ سچلی اسداڑ سپا پہاڑ نکالنے
 جاں پھر رب تکلی اپنا پرست اور پایا
 بو بہوش کلیم الہی ڈگ پیا کوہ طوروں
 بگوار کلیم اللہ نے ڈٹھا سر رہا نا
 اے پہاڑ اتے سی موسیٰ ڈگ پیا پیش کھانڈا
 دھن اوہ سوہنا مسند جس دی اُپر عرش مسالے
 اے پہاڑ کلیم اللہ لوں ہوئے حکم رہا نا
فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ اِنَّكَ بِاَسْفَلِ سُدِّيٍّ

موسے نا تعریف جہنا ندی جے کسے لکھ لال
 ایہ درجہ بھی یا بچہ محمد پور کسے نہ پایا
 جبرائیل جے بھی جتھے جھنات نہ کہتیں ڈردے
 رب ازنی یارب یمنوں اپنا آپ کہا میں
 لہجہ ترائی کدی نہ ہرگز دیکھ سکیں توں
 دیکھ پہاڑ و لوں ہک اری حکم دتار باری
 عجب تماشا قدرت دالاتیوں سکیں و کھاواں
 تا پھر توں بھی دیکھ سکیں گل جلوے پاک رہا نے
 ٹکڑے ہو کوہ طور ٹانا جاندا نظر نہ نہ میں
 دھن اوہ میں ہمیشہ جہڑے جلوہ لہن حضوروں
 جہل نہ سکیا جہاں ٹانا بوشس حواں ہانا
 جیکر کدی او تیرے ہوندا خبرے کی ہو جاندا
 ارفق الغلے نے دینج پھوٹا تم ڈنی فدی
 لہ چھڈ چوڑا پیراں وچوں ایہ پاک ٹکانا
اِنَّكَ بِاَسْفَلِ سُدِّيٍّ

پس اوتار روئے ہا ہلش ایہی (کیونکہ) تو پاں میدان طوے میں ہے

دھن اوہ ذات جوقاب تو سینوں پہنچا علی جانیں
 واہ و اٹان حبیب محمد باہر حد شماروں
 بڑے بڑے اسرار خدانے جنوں کہوں کہائے
 دھن اوہ کھیاں مولا کہیاں خالق پاک بنایاں

پر ایہ حکم نہ ہوئے سنوں اودنی دتے تائیں
 عرش متعالی لذت پائے جس و قدم پیاروں
 جہڑے اگے کدی کیسوں کہیں وچہ نہ آئے
 جو مازل غیور داسر نہ توڑوں پا کر آئیاں

دھن اوہ سینہ کن گنج خزینہ ہر گوہر اسراروں
 لاکھاں علماں دارب جنوں منج آپ بنایا
 اک اک علم تمام رسولان بخش ہو یاد رکھا ہوں
 اے نہ پڑھیا کول کسے دکانا کجہ کسے پڑھایا
 ابہ درجہ بھی دکھا پایا پاک حبیب ربانے
 رب انشرح لی صدری موسیٰ رب بن کر عاقلین
 موسیٰ عرض کرے جو یارب سینہ کہو تیں میرا
 جیہڑی نعمت حضرت موسیٰ منک رب تہن باکے
 اسراری بعبدہ شان نبی دے پاک خدا فرماوے
 پاک نبی لؤل آپ خداوند راہیں سیر کراوے
 جاں پھر رب دے فضل کرم حقین پہوتے نکل کنا
 دٹھا جڈ فرعونی لشکر موسیٰ دے اھتالیاں
 نا اسویے حضرت موسیٰ ہ یاراں لؤل فرمایا
 ہے پرویلے حافظ ناصر مال میرے ب میرا
 کیا ہن ایتھوں شان محمدی نظری آیا مینوں
 سرور عالم نکل کے تقصیر راتوں رات سدھانے
 مگروں لشکر ابو جہل دا بکڑن کارن آیا
 واہ سبحان اللہ اس ویلے کیسی حمت ہوئی
 رات اللہ معنا یعنی کر کے فکر دوواڈا
 حضرت موسیٰ ہ واحد کلمہ یاراں لؤل فرماوے
 بھاویل ساری امت اسدی بکلی اسد پارو
 ہور کسینوں باوند نہ کیتا جڈوں دعا فرمائی
 لفظ جمع دا ابو بکر نہ لؤل معنا بول سنا یا
 پیے ابو بکر نہ وچھے اپنی جان پیاری
 بھد کارن نال محبت کہے رسول پیارا

جنوں نال اکلم شرح دے شان ڈھیا کراوں
 کوئی نہیں علم ایہہا جیہڑا اس دو چہ نہ پایا
 سارے علم محمد سرور پاکے دست لایوں
 نا اوہ ہرگز لکھن سکھیا امی رب فرمایا
 ان پڑھیا ان بھیا ہو کے علم تمامی جانے
 شرح تک صدک انعام محمد تائیں
 ہووے علم محمد لؤل میں سینہ کہو یا تیرا
 بن منگیاں محبوب اپنے لؤل با عطا فرماوے
 اسر لبتا دی موسیٰ تائیں حکم حضوروں آسے
 موسیٰ جڈوں مہر تہیں نکلے بندے مال بجاوے
 مگروں دھن بکڑن والے اس گڈے رب ماسے
 ہن لگے ہن جہوڑن ناہیں بکڑن نال ابدال
 ان مٹی ربی دینوں فکر نہ کوئی آسٹیا
 کی ہو یا ہے آ گیا سر لے اوہ فرعونی ڈیرا
 ہے لؤل کریں وہیاں جیہا کہوں وال لؤل
 ابو بکر بھئی نالے آہا کیتے غار ٹکانے
 آگے شاید دھن ساڈے ابو بکر نہ فرمایا
 دوست لؤل فرمایا حضرت فکر نہ کر لؤل مٹی
 حافظ ناصر مال اسادے بیشک رب اسادے
 میرے نال میرا رب سچا مینوں اپ بچا دے
 ایپر سچو جان اپنی دی خیر سگلی مسکاروں
 اوہ محبوب محمد جس نے سبھ دی خیر منگائی
 یعنی رب اسادے سگلی سبھ لؤل نال لڑ لایا
 وچھے ہورا سحاب تمامی وچھے امت ساری
 ذرہ فکر نہ کر صدیقا ہر زا کھار ب ہمارا

دشمن ساڈا ساڈے اوپر غلبہ مول نہ پائے
 دنیا سے وچہ ایسا جہڑا شفقت والا سائیں
 بیشک جس نے ساتھ محمدی پھر پیا دلون لول
 غار اندر جیوں ابو بکر لول کہیل شاہ نیاندے
 جہاں لال وچہ کلے طیب رزقہ کیتا کوئی
 جس دن روز قیامت ہو دہر کوئی بدلہ پائے
 اسدے بفرمان نکاسے ابو جہل دے پیارے
 کوئی وسیلہ نظر نہ آوے رور و پتھہ یس
 کہن ہائے افسوں میں بھی دنیا جگد چالے
 ہائے کیوں سال پاک نبی دی کیتی تالجداری
 تے افسوس فلانے تائیں دست اسیں نہ پھیرے

ہر دم تھیں ساڈے تائیں خالق پاک بچا فے
 محشر اندر کوئی بھلا فے امت اپنی تائیں
 کوئی نہیں خطرہ اس دتائیں فضل خدار جمالوں
 ایسے طور قبر وچہ رہیں کلمہ ساتھ جنہا ندے
 ساتھ محمدی کولوں تھھے کسے جہاں نرو ہوئی
 بھلو کالوں شان محمدی خالق پاک و کھادے
 تک تک شان محمدیاں دیکھوں تادوں سار
 مارن چک تھھاں تے ظالم تے ارمان کرین
 ہوندے ساتھ رسول اللہ دے رستہ پکڑن والے
 دوزخ و یوچہ سٹیا سالوں ابو جہل دی پاری
 جیکر ساتھ نبی دے ہوندے کیوں دوزخ وچہ پھیرے

وَيَوْمَ يَعْضُ الزُّلْمَ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي

اور جس دن کاٹ کاٹ کر کھائے گا ظالم اپنے ہاتھ کے گا افسوس کس طرح بگڑی

اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ۚ يُؤَيَّتِي لَيْتَنِي

ہوتی میں نے رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کے ساتھ راہ لے خرابی میری ہمیں نہ

لَمَّا آتَّخَذْنَا خُلَافًا ۝ العزقان ۲۶

بگڑی ہوئی میں نے فلانے کی دوستی

ایسے طور کرن فریادوں تے افسوس کادوں
 تالجدار محمدیاں لول مسن شان ترالے
 سچے دل بھتیں پاک نبی تے جو ایمان لیا فے
 مال محبت کرے شفاعت شافع او کھناراں
 بختی رب شفاعت کبری پاک نبی سرور لول
 دنیا وچہ بھی کل نبیاں بھتیں علی منصب پائے
 جن ن خوف اکھوں مرسل پھر پھرتین سارے
 اس دن حضرت سرور عام شافع بن کر آفے

پرادہ دیلا ہنڈہ نہ آفے جے لکھناں بچتا ون
 ساتھ نبی دے جنت جا ون امر قبول والے
 بھالوں علیس پھر پیا ہونے آپ نبی بختا فے
 ایہ درجہ بھی کسے نہ پایا با جہوں شاہ اراراں
 کل نبیاں بھتیں فضل کیتا سید خیر بشر لول
 روز محشر بھی اعلیٰ درجہ رب عطا فرمائے
 نفسی نفسی نفسی نفسی ہر یک کھلا پوکارے
 بھتیں اول امت اپنی مولا نہیں بختا فے

وچہ محمود مقامِ معتلے پاوے قربِ حضور ہی
 ایہ محمود مقامِ جو رب نے خاص لخاص بنایا
 ہو رہا جو نال کفاروں لڑنا لے تلواروں
 زناں بہانہ یال بکڑ لیا دن کہیں انگِ علماں
 ختم مال غنیمت سار ارب حلال بنایا
 انیوں مرتب چہڑے ثابت امر قرآنوں
 جتنے نبی رسول تمامی خالق پاک آپاے
 کسے علاقے اندر آیا کوئی نبی مہربانوں
 قوم کسے دارمیر ہو کے کوئی پھینبر آس
 تھوڑے یا تھوڑیاں تو ماں سجنوں تیاں خالق باری
 تھوڑے تھوڑے امت سجنوں انیوں بخشش ہوئی
 سرور عالم سب لوکاں لوں ایہ فرمان سنایا

جو کہ طلب کرے درگا ہوں سبہ پا و منظور ہی
 باہجہ محمد ہو کہے لوں نہیں عطا فرمایا
 مال انہا نڈے لٹ لیا دن جازن شاہ ابراروں
 کتنے عقد حلال بہانہ کارن اہل اسلاماں
 ایہ درجہ بھی باہجہ محمد ہو ہی کسے نہ پایا
 ختم نہ ہو دن محشر تائیں باہر حد نبیا لوں
 آپا آپ علاقیاں اندر مرسل ہو کے آسے
 کسے علاقے اندر کوئی جویں خدا لوں ناں
 کسے نبی لوں قوم کسے دامرسل رب بنایا
 تھوڑے تھوڑے رقبے اندر کرن رسالت جاری
 گل دنیا دارمیر ہو کے نبی نہ آس کوئی
 اے لوگوں سب دی طرفے مرسل ہو کے آیا

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا

اے لوگوں میں بھیجا ہوا ہوں خدا کا تم سب کی طرف

گل دنیا دارمیر کر کے بھیجا خالق سائیں
 تھوڑیاں تھوڑیاں تو ماں لوں دو مرسل آسے
 حضرت لوح نے وہ نور بیاں عمر مبارک پائی
 ولے پھر ماراں کھا کھا دکھا اٹھائے بھارے
 روزناں سبھا شئی بندے جو ایمان لیاے
 اتنی مدت اندر سارے ایہ کہ مومن ہوئے
 تزیجہ در ہے سبھ عمر مبارک سرور عالم پائی
 تھوڑے عمر سے اندر اتنا فیض کیتا رب ہاری
 سارا عرب پدایت پاکے دین اسلام لیا یا
 چہڑے منکر دین نبی لوں کر دے آسے
 جس کے نہیں ہجرت کر کے آیا نبی مہربارا

ایسا زنیہ باہجہ محمد ملیا کس دے تائیں
 اہناں تھیں بھی تھوڑے بندے کہ ایمان لیاے
 لوتھوڑیاں و عطا سارے دسے حکم خدائی
 چالی مرد کفاروں و چوں مومن ہوئے سارے
 باقی منکر رہے تمامی سنسن وچہ نہ آسے
 باقی غرق کیتے رب فھروں نال خواری مئے
 تریو یہ برساں بعد رسالت کر تبلیغ سنائی
 پھر بھی پئے کلمہ بولن نال خدا دی ہاری
 گل ملکاں وچہ شان محمدی خالق پاک و کھایا
 اوہا آخرو مومن ہو کے قداں اندر دے
 اوہا مکہ کلمہ پڑھ کے خادم ہو گیا سارا

ہو رہی تھیں یہاں ملکوں اندر دین اسلام پھیلا یا
 کل دنیا دین اپنے دی ہوئی گلاز کھڑائی
 کیسی فتح عظیم خدا نے بخشی شوکت شانوں
 جس کم کارن دولت ربا دینا اندر آئی
 چڑھ کے اوپر صف مروا سے بانگالہ سنایاں
 اوہ آواز حوالا اللہ وا کڈھیا ہکو واری
 پیتا از مبارک جدا جا کے ہر سر جا نہیں
 باطن شان محمدی جسوں خالق پاک دکھاو
 سنے وہ چہ بھی سن محمدی جسوں لطف دکھایا
 بیلیاں حق میں بھی فرق نہ کیتا نہ کجہ مالوں
 عشق محمدی دین محمدی جس گھر جاتی پانی
 بسے نعمتاں حاصل ہو یاں بسھے دولت پائیاں
 سبھی نیایں حق میں علی اولی شان نبی نول ڈھیا

کتنے شاہاں سر کشاں نول مسلمان بنایا
 انہیں دیکھ بہار اسلامی تارحت فرمائی
 کر منصور مظفر ڈوریا دنیا دے میدانوں
 کر کے گیا گل پورا سوہنے طونہب آیا
 مشرق مغرب دہن پرت پیاں پھر دک لوکایاں
 پشت بہشتی گل خلقت نول چیر گیا یکبارہ
 لا کہاں مومن ہوندر سن دز قیامت تائیں
 سر جا سے تا جاون دیکھ کلیوں باز نہ آئے
 دانک صدیق پیائے چکے سب گھر بار لٹا یا
 سب کچھ تیرا کچھ نہیں میرا کہیا بول زبا نول
 پھر اس گھر وہ چیر کسیدی حاجت سے نکالی
 جس گھر ڈیا قدم نبی دارحت چھڑیاں لایاں
 ہو دے کون پندیر فقیر نبی محمد جہا

مقابلہ وفاداری حواریاں علیوی و یاران موسوی وفاداریاں محمدی علیہ الصلوٰۃ والسلام

حضرت علیؑ دنیا اندر جتنی عمر گزارمی
 جدوں صلیبی وارن ہو یا اوہ بھی چھوڑ سداے
 سرور عالم اس دے نالوں وہی عمران پائی
 یک لکھ چوی ہزار اصحابی رب عطا فرمایا
 سارے جان نثار نبی سے خادم دلوں بجاوں
 جت دل نال رسول اللہ کر کے گئے چڑھایاں
 شہراہی سیف الہی علی لقب جہان دے
 شاہ علیؑ نول سرور عالم اسدا شرف مائے

ہوئے اُسدی تاج اندر باراں کل حواری
 نس گئے حضرت علیؑ کو لون جانے نظر نہ آئے
 تا بھی رب دے قتل کریم نہیں گل مخلوق نول
 لکہ حواریاں نالوں جہڑا اک اک بہتر آیا
 جدوں دشمن لڑنا چاہے نا ہارن میدانوں
 مارا ڈاے دشمن رب دے کتیناں صفائ ٹھایاں
 ہر دشمن تے غالب اغلب دوست شاہنیاں دے
 شیراں دا نول چہر دکاے چس پا چڑھ دہاے

Marfat.com

انہوں نے حضرت خالد بن ولید سے حق کہا تھا کہ ابراہیم
 ہے صدیق عتیق اللہ والقب حضوروں پایا
 حضرت عمرؓ بہادر ایذا تیغ جہوں لشکارسے
 سے فاروقؓ بہادر جس نول کہیا شاہ جہانال
 شاہ عثمانؓ تو نگر بھار دولت مال لٹا سے
 ایسے دوست پاک نبیؐ نول بخشے رب انال
 جس لیے سردار رسولان حکم جہاد سنا سے
 جتھے جا کے مورچہ لادن جنگ جہاد مچا ون
 بھاویں پھولیں بہتے ہوں فاتحے جان نہایت سے
 دین اصحاب نبیؐ سرور سے دین اپنا نیاں کال
 لکھان دشمن تابع کیتے لکھال مارا و اسے
 حضرت عیسیٰؑ نال بہودال جہوں فریب کیا یا
 انہوں نے حضرت موسیٰؑ حیدم حلیتیا کرن لڑائی
 حکم متایا قوم اپنی نول چلوشتائی جاواں
 لگی کہن کلیم اللہ نول قوم جو ان کی ساری
 جہنک شام زمین د اندر رہیا دخل نہا ندا
 جاتوں آپ نے رب اپنے نول لیجانال سداں

سیف اللہ تلوار لہی کردا مار و ماراں
 کر دنا آزاد خود انے پاک نبیؐ فرمایا
 دہشت نال کفاراں تاملین دن چھٹ نیکارے
 جس دسائے لولوں ڈر کے بجا پور شیطاں
 جو چھ خرچ ضرورت ہوئے جہنگاں چہ پہنچا سے
 نال اشائے یار پیائے کرن تصدق جانال
 جاناں مال سے سب حاضر نا کوئی فذر لیا دے
 جہنک پوری فتح نہ پا ون واپس کدی اون
 پتے کھاکے کرن گزارہ تے تلوار چلانے سے
 جہناں فتح خدادے فضلوں کیتے ملک ہزاراں
 بھاویں آپ ہوئے قربانی لڑوں با زہ آئے
 ہو گئے دور جواری سارے کسے نہ سنگ نبھایا
 شام ملک د فتح کرنوں کیتی اول چڑھائی
 شام زمین مقدس اندر دخل حکومت پاواں
 قوم جبارا او سے او تھے وڈی زور آور بھاری
 نہ نکال تسارے ساتھیں مول نہ کوئی جاندا
 جا کے جنگ مچا و دونوں بہساں سیناں تھیں

فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ وَقَاتِلْ اِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ۝ ۶۰

پل جاتو اور خزارب سولو د تم دونوں ہم ہیں بیٹھیں گے

فصلہ کو قوم موسیٰؑ دی جتنی آہی ساری
 اسپر دو شخصیاں سے او پر رحم خدا فرمایا
 بارال بار کلیم اللہ سے جو اصحاب پیاسے
 انہاں دوہاں نے قوم اپنی نول بہت پیا بھایا
 حضرت موسیٰؑ سب سے حق چھڑی دعا فرمائی
 یوحنا کے طاوت دوہاں نال خالق پاک بچایا

کوئی نہ لگا آکے اس د کسبہ ہوئے انھاری
 یوحنا کے طاوت جہناں سے نام مفسر لیا یا
 انہاں دوہوں دوایہ نکھڑے باقی مر گئے سارے
 اسپر کوئی نہ آکے لگانہ کوئی ات دل آ گیا
 کیتے رب ہلاک تھامی موت ہلاکت پامی
 انہاں دوہاں نول موسیٰؑ پچھے مرسل رب بنایا

واہ سبحان اللہ کیا دوست پاک نبی سرور سے
کرا اتفاق اصحاب نمیدے حق سے دہا پونے
قت زور محمدیوں سے پایاں جگ و ہایاں

جو فرمان بناوے سو ہناترت آئنا کر دے
ہو مردار کفار بچا لے سسری داگوں کو دے
تاہیں وہی قرآن خدا کے ایہ صفتاں فرمایاں

حَسْبُكَ رَسُوْلُ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ اَشِدَّاءُ

محمد رسول ہے خدا کا اور جو اس کے ساتھ ہیں زبردست ہیں۔

عَلَى الْكُفَّارِ رَحِمًا بَيْنَهُمْ

پس سورۃ فتح

کافروں پر نرم ہیں آپس میں

رب فرمایا کافراں اوپر غالب اعلیٰ سارے
عیسیٰ کے حواریاں داگوں کے نش جاننے
توں تے ب تیرا حدوں کو کھے پھر لڑایاں
کا ہوں تیرے گراہناں تہیں مفتی جان کو داوں
پورا ساتھ بنھایا جہناں نال سید ابراہاں
جنگ حنین تک تیرے خیر ہو رہتیریاں آباں
تا بھی ہمت مول نہ ہارن دورہ طہشتیں جائے
وانگ پننگاں عاشق سارے بھیج دیو جانان
سچ محبت کہن اسوں سچی اپنی باری
دولت مال تصدق کیتے سے لہوٹے جوڑے
سر دیوں کھیں رہ کیتا پاک نبی دیان راں
من حکم پیالے والا سو بس اللہ کر کے
بھانویں آپ ہوئے قربانی امروں عذر لیاے
اپنی پیالے لوں ہرگز کنڈ نہ ہستی
پراوہ شوق محمدی تاہنگاں دم دم دھن لیاں
جویں پیار محمدی اسوں رگ رگ وجہ سمایا

پاک رسول محمد نے اس دے پار پیار سے
یعنے حد کوئی کافر دشمن آوے پیش انہاں سے
نا پھر وہیں جو اب نبی لوں دنا جیوں مویاں
ایش آواں لڑنے کارن نہ ایہ ساتھ بھاواں
واہ اصحاب محمدیوں لوں رحمت لکھ ہزاراں
آحد بدرہ حزاب وغیرہ کینیاں جہاں لڑایاں
ابھیں دین پیار پیارے کھی شہادت پاندے
ہو قربانی پار حقانی لڑوے وجہ میداناں
واہ وصدق محمدیوں لوں سختیا خالق باری
دین من گھر بار پیارے گزنی دے چوڑے
اگے آگے جنگاں اندروں سے تلواراں
صدقے جاوون دورے آون جان ملی تے دہر کے
وجہ جہاداں کرا مداں جاناں مال لٹاے
جو آئی سو جہل بھجانی جو بیستی سو بیستی
طرح طرح دیاں سے نکلیاں اپنے تہیاں
کیا ہک صدق عورت والا ذکر کتابیں آئی

ذکر عورت مجہ صادقہ صاحب کامل ایمان

کرن روایت اُحد و بدارے ہوئی جدوں انی
 نالے ہو را صحابہ نبی سے ہوئے شہید تیرے
 چہرہ شیطان پہاڑی اُپر اُچا بول سنایا
 پیا تزلزل شکر اندر سن کے کور بولا را
 جو جو دور نبی تھیں دوست یا ر پیارے
 کافر یہ آوازہ سن کے تیزی اندر آئے
 یا حضرت ایہ لشکر اندر شیطانوں چھوٹ اہلایا
 دیکھو فوج فرشتیاں والی بھی رب اسمانوں
 تا پھر حضرت لشکر اپنا بوڑھ جرح کر سارا
 خیر میں پاک رسول پیارے بول جمال کہایا
 دُور نبی ہو گئی طاقت سجدی دیکھ رسول پیار
 ایہ چھوٹی خیر بلانی جو شیطان لعینے
 جیڑے مومن و چہ مدینے باقی آئے سارے
 کچھ لڑکے کچھ عورتاں آہیاں کچھ مرد و دیے
 نا اہل باہر پہنچ سکے جو پکی خیر لیاون
 عورت ہک اوہنا مے چوں مومن نیکوانی
 روندی جاوے تے فرماوے میں صدقے میں ری
 جاں اہل دور نبی اہل نبویں کردی دوہایاں
 پہلوں ہک جنازہ پلار ہوں اُسے تائیں
 دیکھ نمائی دور بخانی کستا بول آوازہ
 لوکاں کہیا بابل تیرا ہو یا شہید و چارا
 لوکاں کہیا ورنج اگیرے جاں وہ اگے آئی
 دو ایہ جنازہ کس دا کون ایہ لہر سدا یا
 تا بھی اول خدادی کچھ پرواہ نہ تھیستی
 لوکاں کہیا خیر میں آئے کل امت دا میں

دند مبارک پاک نبی دے پاک شہادت پانی
 حضرت حمزہ رضی اللہ عنہما شہادت جنت سیتے ڈیرے
 ہو گیا ارج شہید محمد چھوٹ طوفان ہولایا
 کیا جانن جو شیطانوں دشمن مکرکسا یا بھارا
 پے گیا ڈا ہڈا نکر انہا نتوں ہو گئے سست پیارے
 او سے ویلے وحی خدادا آپ پیغام سنائے
 دیو سنی لوکاں تائیں حکم خدایا
 مارا ڈاون دشمن تیرے حکم خدایا
 سبھ نون خوب سنی دتی حال سنایا سارا
 دیکھ زیارت ہر مومن نون صبر دلاں و چہ آریا
 ہو پیشا کفاراں او پرے گیا لشکر سارا
 پہنچ گئی اوہ خیر تاملی جا کر و چہ مدینے
 سن کے خبر وفات نبی دمی روون درداں
 جو ناقابل جنگ کرن و صنعت بڑھے گھیرے
 نا اہل گھر و چہ بلٹھ سکے نا صبر دلاں نون
 جنت دل جنگ نبی دا آہا اُس طرف اٹھ دہانی
 دے کون جیسا تیری حال حقیقت ساری
 اگوں فوجاں پاک نبی دیاں پلایاں اپنی
 اگے تیرے اگے پکھے پڑھے حمد دعا میں
 صدقے جاواں دتو میںوں کس دا ایہ جنازہ
 کندی میں ایہ پچھاں تائیں دتو نبی پیارا
 اگوں ہو جنازہ پلایا تا پچھیا اسانی
 لوکاں کہیا ویر پیارا تیرا بابل جاپا
 کندی دسو پاک نبی دی کیا کچھ حالت بلینی
 تا پھر سو اگیرے اوتھوں آئی چائیں چائیں

اگوں ہور جنازہ استوں ملیا تریجی واری
 کس دا ابہ جنازہ آوے دسو میرے تائیں
 کہندی کچہ پرواہ نہ یینوں ملے رسول پیارا
 تا پھر ہورا گیرے اوھوں دور شتانی آئی
 کہندی کون جنازے والا ایہ مقبول سہارا
 تا پھر اس مقبول زانی بول ہو ہوں فرمایا
 جگر کہی ہزاراں ہوئے میرے پت پیار
 جگر رب دکھایا خیریں کل امت دا والی
 نام خدا دے دسو یینوں اوہ محبوب دلاندا
 لوکاں کہیا ختم رسولان اوہ تشریف لیا وے
 تاں پھر اوھوں نال خوشی دوجاں لنگ پید
 خیریں آیوں رب ملا یوں یا حضرت سردارا
 بھل گیا اپنا ٹیر سارا باہجہ تاشے یوں
 سرد عالم حق اس دیوچہ کیتیاں بہت دعائیں
 نالے کچہ وظیفہ اس والا یا نبی پیارے
 واہ سبحان اللہ کیا اسدن رحمت چھریاں لایاں
 ایہ ایمان ایک عورت والا ذکر سنایا یینوں
 اَسْتَعِزُّ بِعَلَى الْكَفَّارِ جہانڈے شان خدا فرمایا
 قَدْ فِى قُلُوبِهِمُ الرَّعْبُ خدائے کیا حق جہانڈے
 فَرِيقًا تَقْتُلُونَ جو کتنے کر کے قتل آڈائے
 نالے شان اصحابان یوچہ کہیا خالق سائیں
 نالے گھرتے بار انہانڈے ولت مال انہانڈے

تا پھر ہو غمناک و چاری تپھے درداں بری
 لوکاں کہیا خاوند تیرا پیر تیرے داسائیں
 لوکاں کہیا رحمت عالم تپھے آون والا
 اگوں ہور جنازہ پوتھا آون لوک اٹھائی
 لوکاں کہیا پھر اتیرا پے فرزند پیارا
 شکر خدا دا ٹیر میرا چنکے راہ سدھایا
 میں ک وال نبی دے اتوں کردندی بھوار
 کچہ پرواہ نہیں میرے تائیں پس قبیلے والی
 حد تک کہیں ویکھاں نا ہیں مہر نہ کیتا جاتا
 فوجاں دو چکار پیارا چند جہانڈا آوے
 خدمت دچہ حاضر ہوئی کہی دعائیں سندی
 اک اک قدم تیرے دے اول صد عالم سارا
 من آرام دے لوں آیا کہیں ڈھائیوں
 سستے شہیدان یا رب اسوں رحمت دھریاں
 بیچ محبت پاک نبی دی دولوں جگ سنوارے
 وانگ زلیخا بڈھی عاجز کل مراداں پایاں
 شان بیان کراں صحابان کیا طاقت ہر یوں
 غلبہ پاکے کفر ناناں کر مغلوب چلایا
 یعنی دلاں کفاراں دیوچہ ڈالے رعب نہانڈے
 دَنَابِرُونَ فَرِيقًا کتنے کر کے قید لائے
 دنی بخش زمین انہانڈی ساں تاشے تائیں
 سب چیزاں دے ہو گئے مگروں رت تیں نہانڈے

وَأَرْضَهُمْ وَوَدْيَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّهُمْ

اور ملا دی تم کو ان کی زمین اور ان کے گھر اور ان کے مال اور ایک زمین

تَطَوُّهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا

اور ہمیں پھیر کے نئے قدم اپنے اور اللہ ہر چیز پر قادر ہے (سورہ احزاب)

دعا اسان انسانوں سمجھ کجہ دولت مال انہا ندا
بھی گھر بار مکان تمامی کی پرواہ اسان نول
تھے قدم نہ پایا اگے نہ ڈھکیاں اوہ جا میں
دیوال طرف اشارہ ایسے تھے ہن مفسر عالی
کر تقسیم ہا جراں او پر پاک بنی ورتائی
ہولا ہو گیا بوجھ انہاں تہیں لین میں دے پاروں
جیسر دیاں ہودال کو لوں مورزین ہتھ آئی
مال مال کیتے رب سار داں داں دد ہوتے
دولت مال تصدق کیتے جانال گہول گھایاں
جس تہیں منگے جان پیار اعذر نہ کوئی آنے
کھلے آدین علم بن دا خبراں دیکھ فرانوں

یعنی جہاں کفاراں تائیں مار یا پھیر لیا ندا
نالے اسان زمین انہا ندی دتی بخش انسانوں
نالے ہور زمین انک کشتی اسان تائے تائیں
پاک زمین مینے والی دوجی خیر والی
جو نزدیک بدینیوں آہی رب زمین دیوانی
اگے سمجھ انصار انہا نول دیکھ خرچ پیاروں
جاں پھر خیر فتح ہو یا تانال امداد خدائی
اس د کمال اصحاب تمامی بہت آسوہ ہوئے
ایسے خدمت دینی پاروں موحاں ب کرایاں
ایسے دین نبی دے او پر سمجھ اصحاب وکلے
سدا تیار پیارے کارن حاضر دلون بجاوں

فِيهِمْ مَنْ قُضِيَ تَجَارَتُهَا وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ (سورہ احزاب)

پس کوئی ہے ان میں سے کہ پورا کر چکا ذمہ اپنا اور کوئی ان میں سے راہ دیکھتا رہتا (شہادت کی)

پورا کر گئے ذمہ اپنا اہل شہادت پائی
دیکھاں کس ویلے ہن سالوں ب جنت وہ گھلدا
یعنی جان لڑاون کارن کرے کھلے تیار ہی
دیکھاں کس ویلے ہن ساڈی وار شہادت آئے

یعنی بعض انہا ندے وچوں ایسے مرد خدائی
بعض انہاں تھیں چھ اڈیکال کن راہ اہل دا
کہناں احد بد روچہ اپنی دتی جاں پیاری
وہین موت اپنی دار ستہ رب سچا فرماوے

رَوَيْتُ

چاچا انس میرا ایک آہا نضر ہسادر جا یا
اپر رہ گیا کسے سیبوں اوہ معقول غفار ہی
اپر ایہ اس موقع او پر پہنچ نہ سکیا بھائی
مائے نصیب نہ ہو یا مینوں جنت روچہ جانانا
رکھیا میں محروم اوسے تہیں ماہ قسمت یاں کاراں

حضرت انس روایت کردا ترمذی اندر آیا
جنگ بد روچہ نال نبی دے کیتی اول تیلری
ٹنگی ساری فوج بنی آدمی ہوئی شرع لڑانی
بہت اٹھوں کرے پھر پھول رووے درجانا
ابو لڑانی پہلی حضرت کیتی نال کفاراں

قسم خدادی جبکہ رگوں موقعہ بنیاں کوئی نہ
 دیکھے گارب ہمت میری جیوں لڑائی کرن
 اس گل کر کے اس دنیا میں خوف لے چہ آیا
 آخر اگلے سال جہوں پھر ہوئی اُحد لڑائی
 جنگ اندر آجما نہ ہو یا لے تلوار سہارا
 چین لگا سعد پیارا کت ول نیت ہوئی
 آخر پڑھ پسم اللہ جلدی رین وچہ آ کے ڈریا
 پہلوں پیکر کفاراں سندی جنگی جہنڈ بہائی
 وچہ شہیدان اخل ہو کے جنت طرف سد ہانا
 دس دتاسی پہلوں اس نے نال حکم ب عالی
 بعد شہادت ڈھی لوکاں اُسدی لاس پیاری
 اسی زخم برابر اسوں آسے بدن دولے
 نلے ربانے سوکھا ہوندا مومن نام سد انا
 نال زبانی آل نبی دی بن بہندا ہر کوئی
 نال زبانی امت بننا ہوندا بہت سوکھا لا
 کچھ نہیں مشکل اصحاباں دانام حق بعض کھانا
 جے اوہ ویلا حاضر ہوئے سر و سن تلواراں
 کچھ ہری مشکل گھوڑ چہ پہ کے گلہ اہنا ندا کرتا
 دوست دشمن گھرے اندر کیا معلوم چوے
 خوب نمونہ دوستی والا جگہ انہاں دکھایا

جاسا نال رسول اللہ کے کریمت ہوئی
 پچھلی کسر نکالاں ساری یا ماراں یا مرساں
 کیا مقدور میرا میں ایسا داسر سخن الایا
 آیا ساتھ رسول اللہ کے ادہ مقبول خدائی
 اگوں طیا اُس دے تائیں سعد معا و پیارا
 کہندا اول آسے مینوں جنت دی خوشبوئی
 نال قریشیاں مکے والیاں خوب بہادر لڑیا
 آخر جیونکر چاہندا آہا اہل شہادت پائی
 جس می وچہ اڈیکال سوں پورا سال دہانا
 اُحد پیاروں آسے مینوں خوشبو جنت والی
 نیزے تیروں تے تلواروں زخمی آہی ساری
 سوکھے نہیں پید سیر فقیرا درجے جنت والے
 اسپر عمالیں مشکل اس دا ثابت کر دکھلایا
 اسپر تروں تارا ہوسی جڈں قیامت ہوئی
 لکھی پتہ تداہیں جس دم مل سی امت والا
 اسپر مشکل وانگ انہان دے لڑکے سیں کھانا
 اس ویلے پھر معلوم ہوئے قدرتی دیاں بارالہ
 اسپر مشکل راہ مولائے دین بچاکے مرنا
 جے تلوار سرے تے ہوئے تروں پھیرا ایسے
 رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ حَقَّ جَهَنَّمَ لِمَا كَانُوا

رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ

راضی ہو یا ان سے خدا اور ارضی ہو گئے وہ خدا سے

بخش دتی ایہ سند جہان توں آپ خداوند قاضی
 خوش بختا انہاں سائے تائیں چہ پور شرک پیار
 انہاں ساڈا دین قبولیا تے مدال پونچا یاں

راضی ہو گئے ایسے نہایتے اور سادے پر راضی
 اسان انہان تے خوش کرنے لوں تحسیناں فرمایاں
 اسان انہان توں دوزخ کو لوں دنیاں بخش رہایاں

انہاں سالوں راضی کیتا کر کرنیک کما یاں
 انہاں سالوں راضی کیتا وچہ چھا و لڑا یاں
 انہاں اساتے سستے اندر جانال ہول گہان
 انہاں اساتے راہ وچہ آکے دولتاں سب لٹان
 انہاں اساتے خدمت اندر کاراں غیر لایاں
 انہاں اساتے ریہاں پرکتیاں ول چڑیاں
 انہاں اساتوں اہنی کیتا بر و نقاتاں دین و دیا یاں
 انہاں اساتے خوش کرنے نوں کھلیاں پر حیاں
 انہاں اساتوں باہتاں کر تقدیر منیا یاں
 انہاں اساتے دست و الیاں یا لوی رنجیا یاں
 اس طرح دیاں غیشاں موجاں نیا وچہ کرا یاں
 انہاں اساتے خوش کرنے نوں سب گہراں
 انہاں اساتوں اہنی کیتا چھوٹے وطن پیارے
 انہاں اساتوں اہنی کیتا ہجرت اپنی پاروں
 انہاں اساتوں راضی کیتا طواف اساتے آئے
 انہاں اساتوں راضی کیتا جانال لٹائے
 انہاں اساتوں راضی کیتا بن کے مرد سپاہی
 انہاں اساتوں راضی کیتا وچہ پانی زندگانی
 واہ سبحان اللہ رب عالم راضی آپر جہاں سے
 وچہ لاریب کتاب جہان دیاں صفتاں توں

اساتوں انہاں راضی کیتا رحمت چھڑیاں لایاں
 اساتوں انہاں راضی کیتا دولتاں فتح دیو یاں
 اساتوں انہاں راضی کیتا اندر جانال محب بنیا یاں
 اساتوں انہاں راضی کیتا نالوں تیاں دن سو یاں
 اساتوں نماندے تھوڑے کھم وچہ دیناں کتاں لایاں
 اساتوں سماں فوجاں مدد نال رلا یاں
 اساتوں انہاں راضی کیتا سے عزت و ڈیا یاں
 اساتوں انہاں راضی کیتا اساتوں کرا راضی کھلا یاں
 اساتوں انہاں راضی کیتا سبھے نہراں مہو چھڑیا یاں
 اساتوں انہاں راضی کیتا گلیاں پھلیاں کھٹاں کل خطا یاں
 اساتوں سنبھالی ہو کے حوراں دین و دھار یاں
 اساتوں انہاں راضی کیتا پر دیاں سبھے محبت جہاں سے
 اساتوں انہاں راضی کیتا نوں لڑی دن بنا کے سارے
 اساتوں انہاں راضی کیتا خود اپنے درباروں
 اساتوں انہاں راضی کیتا قرب غوطا فرمائے
 اساتوں انہاں راضی کیتا سبھے شان و ڈیاں
 اساتوں انہاں راضی کیتا بخش حکومت شاہی
 اساتوں انہاں راضی کیتا عظمت بخشی دو دین جہانی
 بندہ عاجز کی کر سکے شان بیان انہاں سے
 بھی نورت انجیلوں ثابت ہو کر کتابیں لایاں

ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰتِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْاِنْجِيلِ الْخ

یہ کہادت ان کی تورات میں

اور کہادت ان کی انجیل میں

نے وچہ انجیل تہاں می ایہ تمثیل سنائی
 آپھر مونی تھوڑی ہوئے دم دم و دہری جاوے
 دیکھو زراعت اہنی ہون کھیتی بہن واسے

یعنی وچہ تورات انہاں دی صفت خدا فرمائی
 جیوں زراعت نکلے پیوں مہوئی نظری آئے
 دواقتیت بنے پھر ہارا نکل چل ان نکالے

ایہوشال اصحاباں سندی ب صاحب فرماندا
 آپھر رب وداون لگائی جماعت بھاری
 مالامال کیتے سب فضلوں رحمت مینہ پر سائے
 داخل ہو یاں دین نبی وچہ کئی فوجا ندیاں جان
 پڑھ سورہ نصر اللہ وچوں توکت شان سلامی
 وچہ زور رسول اللہ دا علیہ رب فرمایا
 سرخ سفید ہوو گیکامیرا اوہ محبوب پیارا
 دس ہزاراں آدمیاں چہ حد تشریف لیا تے
 سونے دا ٹوک چکے اس دا سبب مبارک نوری
 صاحب شرم کھوڑاں انگوں سونے مین پیارے
 سونہیاں لبیاں مبارک زویں سوکن نگ جہاندا
 سونے صاف عجایب زوہیوں لے دیاں کرنا
 پیٹ مبارک نیوں اسدا وچہ زور حوالے
 پیرا سڈے رنگ مر مر و انگوں سونے صاف پیارے
 ایہ کج خلقیہ پاک نبی دا آیا نظر زوروں
 کعبہ اجار جو یار نبی دا عالمی نیک صفالوں
 ڈٹھائیں خود اسڈے اندر رب صاحب فرماوے
 تاوہ سخت طبیعت ہوو کناوہ پھر دل دا
 وچہ بازار نہ اچا بولے نرم کلام سداوے
 امت سندی اکثر سبیتی بولے حمد ثنا میں
 چادر لک دی گلیاں توڑی ہرگز نہ ملکائے
 اچیاں اچیاں بانگاں کھن اپر بلند میناراں
 رائیں جد شبیحاں بولن انیوں کھوگر آوے
 تے دے وچہ پیدا ہوئی اوہ محبوب پیارا
 وچہ مینے نجشال اوسوں قبضہ ہر ہر جا پیر

پہلو یک قلیل جماعت آہا ساقہ انہاں دا
 ہر قسمی دی طاقت قوت بخشی خالق باری
 بڑے بڑے شاپرور خدانے قدماں وچہ لوائے
 ہر ایک طرفوں کرم ہتھیں رحمت مازیاں جان
 کیا خوشخبریاں پاک نبی زویں دیاں بگرامی
 وچہ خبراں لغزلات سلیمان پنجویں بابوں آریا
 یعنی گندم گون بدن داسو ہنارنگ نیارا
 جیونکر اچا جہنڈا ہوئے دوروں تہری آوے
 کالییاں زلفاں گھنگر والیاں لگا عطر حضور می
 کھڑیاں ہو یاں پھلاں دا انگوں سو خوش رخسار
 برسے نورا نہائے چوں سخن حدوں فرماندا
 سوہنی چمک وکھاوون دوروں نال جوان پریاں
 ہا سھی دندا تے جیوں ہو دن گل ہل نیلم واکے
 سونے دیاں ستوناں اوپر جیونکر کسے کھلا سے
 ایہ محبوب محمد میرا کھیاری حضوروں
 کنید میں تعریف نبی دی آپ پڑھی تورا توں
 سبھتھیں بعد رسول محمد دنیا اندر آوے
 نرم زبان تے نرم طبیعت سبھتوں میں ملدا
 بریاں نال کرے پھلیا یاں نیک سلوک کھانے
 بہت پڑھن تکیراں زری چڑھ کر آئی جانیں
 روشن ہون وضو دے پاروں کمنہ متھ پیر انہانڈے
 جنگاں وانگ نمازاں اندر تھن صفاں قضاں
 جیونکر کھن کھیاں دا اڈے مالہی اوپر چاوے
 آخرو چہ مینے آکے کرے قیام سہارا
 ہوسی ملک علاقہ اس دا شام ولایت تائیں

ایہو محمد دوست سا ڈار ب صاحب فرمایا
 دنیا وچہ ایہ مرسل ہو کے حدیث تشریف لیا
 حد تک نہ ایہ سبھ لوکاں لوں دین سچاواں
 دل دکھنے دل دے ورے جو مجھوں بنائے
 خوب شامت دین میریدی کرسی وچہ جہاں
 ایسے طور تمام کتاباں جو رب طرفوں آئیاں
 وچہ انجیل یوحنا والی سو لہویں بابوں آئیا
 حد تک ایسے نہ دنیا اتوں رخصت ہو کے جاواں
 اوہ روح پاک تسانے اندر حد تشریف لیا
 جو کج کنسی ربیدی طرفوں اوہ بول سناسی
 بہتیاں خبراں گوں الیاں تے بہول لیاں
 کیا ایہ وچہ انجیل مبارک صاف عبارت آئے
 وچہ قرآن جو رحمت عالم پاک خدا فرمایا
 اپنے پاسوں کج نہ بولے باجھوں امر الہی
 نال قرآن برابر لکھیا ایہ معنوں انجیلوں
 ایسے طور شہادت دیوں ہو رچھنے ساسے
 آپ قرآن کلام اللہ دے نہیں یقین جہانوں
 جسوں نال کلام اللہ دے دلوں محبت ہونی
 کتنی جگہ کلام اللہ وچہ آیتاں رب فرمایاں
 سورہ صفت اٹھا ڈیہ پارا پڑے دیکھ قرآنوں
 باقی من بعدی اسمہ احمدا لوکانوں فرماوے
 کتنی مدت پہلوں اکل نے ایہ خوش خبر سنائی
 وچہ صحیح حدیث مبارک خود حضرت فرمایا

مے متوکل نام مبارک جس دا اساں ٹکائیا
 اکلے دین ہون سبھ باطل پنا دین سکھائے
 تہ تک اسنوں دنیا اتوں رخصت نہ فرماواں
 سبھنوں اپنی طرف بولائے پاوے فضل ربانے
 اوہ محبوب محمد میرا مادی جن انساناں
 سبھ دے اندر نعت محمدی خبراں ب فرمایاں
 آپ مسیح جواریاں تائیں یہ فرمان سنایا
 آئے نہیں تسلی والا اوہ محبوب سچاواں
 دیئے آن تسلی سبھنوں سدھاراہ دکھائے
 اپنے کولوں کولوں کسے لوں نا کوئی جن الہی
 کرے بیان بزرگی میری چنگا جانے سائوں
 حاصل تسلی دیوں والا آپ مسیح فرماوے
 حاصل تسلی دیوں والا اس دا معنی آئیا
 ان هو الاوحی یوحی وچہ قرآن گواہ
 صاف شہادت علیسی والی ثابت ہوئی دلیوں
 منکر اچے نہ منے جیکر کہہو لکراں ماسے
 کل کتاباں کہوں دکھاؤ کج نہیں رتہا نونوں
 ہو رتہوتی دیکھن کارن اسنوں لوڑ نہ سمجھئی
 اساں حبیب اپنے دیاں خبراں گے کہوں لیاں
 حضرت علیسی جیو تکر کے کہندا گیا زبانونوں
 احمد نام رسول الہی میں تہیں کچھ آئے
 ایہو بشارت علیسی والی پاک نبی فرمائی
 آدم نالوں اگے مینوں قائم رب بنایا

کیتیاں ابراہیم نبی نے میرے حق دعائیں
 جیو تکر وچہ سپارے پہلے کہیا اللہ سائیں

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ

اے ہمارے رب کھرا کر ان کے بیچ ایک رسول انہیں میں سے

میں تھیں پیچھے احمد آفے سبھنوں گیا دیندا
 ا سو لے پاک توڑ عجائب ڈٹھا میری مانی
 ڈٹھے محل مکان منار شام ولایت والے
 بیٹا تیرا مرسل کیتا فضلوں خالق ساہیں
 رب سے فضلوں شام وغیرہ قبضے اندر آوے
 کون صحیفہ حسن و چہاہیں حال نبی سرور دا
 بعد نبی تھیں دنیا اندر جہناں خلافت پائی
 وارث ہیں زمین و جہناں کیتیاں نیک کھائیں

حضرت علیؑ میرے کارن گیا بشارت دیندا
 جس ویلے میں پیدا ہوا کہیا نبی خدا فی
 دور ہوئے سبھ پر دے اگوں سے نور و چالے
 ایہ پاک خاص بشارت ہوئی حضرت آمنہؑ ترائیں
 دسی رب حکومت اسنوں ملکایں حکم چلاوے
 کیا کیا ذکر سناواں تینوں سید خیر بشر دا
 یار اصحاب رسول اللہ سے جو مقبول خدا فی
 ایہ بھی وچ زبور وغیرہ خبراں ب فرمایاں

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا

اور کتبیت لکھدیا ہے بنے زبور میں نصیحت کے پیچھے کہ آخرا زمین پر مالک ہوں گے

عِبَادِي الصَّالِحُونَ

میرے نیک بندے کے پیچھے

مجھ نصیحت اس دا اندر ایہ فرمان سہتا یا
 چہرے نیک ساڈے بند صاحب عمل دن
 جے اوہ نیکو کار نہ ہوندے کیوں خلافت پائے
 چہرے خاص ساڈے بندے نیک کھایاں الے
 مور کھجے کر لے نہ سمجھے ہے معذور و چارے
 سارے جنوں معلم خبیر کیتیاں انہاں کماں
 دشمن چہرے لافاں پائے کیا پرواہ انہاں دنوں
 حد کرن تہیں سچا انہاں کجھ نقصان پائے
 دانگ تاریاں روشن میرے سچا پائے

لکھیا اسان زبور و چالے پاک خدا فرمایا
 آخرا و پر زمین سے اوہ مالک کیتے جاوون
 بعد رسول خلافت نبوی آئی سچہ جہان سے
 رب فرمائے اسلے نہاتوں کراں زمین حوالے
 خاص خلافت حضرت دکن کیسا صاف اثنا
 بعد جناب رسول اللہ تھیں جہناں خلاقان پائیں
 آپ خداوند صاحب کر کے بختے قرب جہانوں
 سوچ چین تاریاں اوپر سو کوئی طعن لگاوے
 خاص حدیث مبارک اندر کہیا نبی سہارے

جسدی تا بعد ازیں کرو جسیدے پیچھے جا سو
 سدا راہ اوہ دکھاوے اوہ نیک ہدایت پاسو

اصحابی کا لجنوم بایہم اقتدایتہم

میرے اصحاب ستاروں کی طرح ہیں۔ ان میں سے جس کی اقتدا کر دے گا وہ سچا رہے گا۔

وچہ لوزیت اصحابان سندی صفت خذرتانی
 صادق مخلص ہون تیرے سبھ اصحاب گرامی
 پتھ میرے دی لانی ہونی ہنی ہون سے
 یا وہ آیت دیوچہ آگے لکھیال یہ اخباراں
 چوٹے ہک قلیل گروہوں و ڈاگر وہ بناواں
 ویکو وچہ تمام کتاباں سی صاف گواہی
 چہونکر وچہ لوزیت وغیرہ وعدہ رب فرمایا
 پارکبار اصحاب پیارے ایسے ساتھ لائے
 دین گواہی اصحابان دی رہدیاں کل کتاباں
 بڑے زور آور بڑے بہادر دوست شاہ عباس
 دحما تعریف اپنا ندی آپ خدا فرما ندا
 زمی خلق پاریخت آپس چہ کھنبدے
 نیک سلوکوں آپ جہانڈیاں ب گواہیاں
 رب فرماوے آپس اندر دڑے پیاراں والے
 سن میں تینوں جنگ ہی و انتہور اذ کرنا والے

سٹھواں باب کتاب جو لیبیا کی آیت آتی
 وایت رہن ہمیش زمین دایر آباد مدامی
 کاریگری اسادی تھو دی اوہ مقبول مایے
 چھوٹی اک جماعت کولوں کرساں میں ہزاراں
 جدا وہ وقت برابر ہو یا سب کچھ کر دکھاواں
 لکھی جلد زنی آخیر بخشہ پاک الہی
 اد سے طور حبیب اپنے نون غالب کر دکھایا
 فضل رہے تہیں کافر جہناں کر مغلوب دکھائے
 کون خدا دانگر جہیرا گلہ کرے اصحابان
 بڑے رحیم کریم آپس وچہ صاحب نرم دلائے
 یعنی آپس اندر آہایت سلوک اپنا ندا
 کون کہے ہو یک دوجے نون رہا اید میں دندے
 مولا آگے ہو رکے دی دال نہ کائی گلے
 رحم کھاوں ہک دوجے تے ہر ویلے ہر حالے
 آپس وچہ اصحاب ہونکر کرن پیار سچا داں

ذکر محبت مابین صحابہ کرام رضی اللہ عنہم اجمعین

جنگ کسے وچہ ست اصحابی زخمی ہو گئے بھائی
 ڈاڑھے زخم نامیاں میں چلن خون فوائے
 سخت پیاس نزع و اوپلا تلخی غالب ہوئی
 سدا سی اک ہو صحابی رہن پانی تزت لیبیا
 میں بھی کچھ پانی دیوں سٹھیں بعد لیبیا کے
 میں نہیں پیندا اول سٹھیں جنگ ایہ نہ پوے

ہو کمزور طاقت سٹے ڈگے اکی جانی
 ترفن پئے زمین دے تے سٹے بار پیارے
 بولیا ہک انہاٹے دچوں پانی بخشو کوئی
 حیدوں پیالہ حاضر کتیا دو جے نے فرمایا
 پہلے کھنیا ایہو پانی دیدیو اس نون جا کے
 مت کے میرے پیندیاں اسدی ختم حیاتی تہیوے

لے یہ قصہ جسکو رسول کا ہے اور ان سات صحابہ میں سے پہلے اصحابی حضرت مکرہ رضی اللہ عنہ سے ہے۔

تا پھر اوہ پیالہ لے کے دوچے دے دل آریا
 پانی دیوں والیا بھائی رحم کرے رب تینوں
 ایہ گل سن کے دوچے کہیا پانی والے تائیں
 جی لئے میرا دوست پہلوں اپنی پیاس سٹا دے
 تا پھر پاس تزیجے اس نے پانی اوہ ہویا ندا
 سانی ذرہ غریباں دل بھی نظر کرم دی بہائیں
 سن آوازہ چوتھے والا تیجے لئے فرمایا
 بدینک مینوں اپنے نالوں سدھی جان ری
 چوتھے کول گیا جسویلے پیوں منگیا پانی
 ستوں کول گیا جد آخر پانی دیوں والا
 کہند اتحق اسی دا پہلوں اسنوں پنج پلا میں
 موڑ پیالہ اوڑیں پھر اوہ پہلے کول لیا یا
 اپر آن ڈٹھا جد اسنوں پانی دیوں والے
 دوچے کول گیا جسویلے اوہ بھی لہ سدھاتا
 ستوں می تیج ڈٹھی آخر خالی لاش نانی
 دچہ محبت ہک دوچے دی سبھناں جان گوانی
 اپنے نالوں دوسریاں دی رکھی طلب یادہ

اسنوں خدوں پیاون لگا تیجے نے فرمایا
 نام خدا لے اسٹھیں پکھے پانی بخشیں مینوں
 ایہو پیالہ میرے والا اسنوں دوج پلا میں
 مت کے ایسے پانی کارن اوہ ترساندا جادے
 دیکھ پیالا پانی والا تا چوتھا فرماندا
 مینوں بھی کجہ اسٹھیں پکھے پانی آن پالین
 ایہو پلا دے پانی اسنوں جو میرے دل آریا
 اس پتیا تائیں خود پتیا حاجت مٹ لئی سادی
 آخر چھپوں ستوں توڑی انویں ت وہانی
 پھر اس پہلے یار اپنے دل کہیا موڑ پیالہ
 میں نہیں پنیدا دسلے باہوں بے اوہ پوتائیں
 جس نے پہلوں اپنے کارن پانی سی لگیا یا
 فوت ہو یا ادہ اگے اسٹھیں کیتی جان حوالے
 ترچیا چوتھا پنجواں چھپواں کر گئے کوچ چلانا
 ہو گئے روح مسافر شے کسے نہ پتیا پانی
 اپر پھر بھی ترک کیتی دوچے دی بہلیا جی
 ایہو نشانی مومن والی کے رسول خدا وا

لَا يَكُوزُ أَحَدٌ كَمْ مَوْمِنًا حَتَّىٰ يَلْبَسَ الْأَخْبِرَ مَا يَجِبُ لِنَفْسِهِ

ہیں مومن ہوتا کوئی بھی تم سے یہاں تک کہ پسند کرے اپنے بھائی کے لئے جو کچھ کہ پسند کرتا ہے اپنے لئے۔

چہڑی چیز کسے نون ہو و اپنے کان پڑی
 تہ تک کوئی تسانے دچوں مومن کہیا نہ جادے
 طرح طرح دی عبرت اسوچہ پاک نبی فرماون
 اتنی دوچے مومن کارن رکھے طلب سیدی
 اتنی خواہش دے کارن فرق نہ رکھے کوئی
 جیکر کرے نصیب کسے نون فضلوں حضرت عالی

صاف حدیثوں حکم تافے پاک رسول عقاری
 حیت تک اپنے بھائی کارن اس دا پیار نہ بھادے
 کتنے مطلب اس حدیثوں ظاہر باہر آون
 اول ہتتی طلب کسینوں ہووے چیر کسیدی
 جتنی خواہش اپنے کارن دلوں محبت ہوئی
 سوہنا کھانا سوہنا بانا سوہنا عمل نرالا

جو کر تن اپنے دی خاطر کرے پیارا نہ اندا
 جسے کول نہ کھانا ہوئے اسوں بختے کھانا
 جسے عمل نہ چنگے ہوون اسوں عمل سکہا
 اپنے واکت اربنھے دو جے مومن تائیں
 دو جا جو نکر غیبت اپنی کرے پسند نہ کوئی
 نیجا جو نکر ہوئے اپنا دولت مال پیارا
 سوئی چیز کسے دی تک کے مول چروائیں
 نظر اموں گھر اپنے دچہ جو نکر غیرت کہاے
 قصہ کوتاہ اپنے کارن جو کچھ چنگا جانے
 چہر بیان باتاں حق اپنے دچہ نہیں پسند کر نیا
 کیتا عمل حدیث نبی لے پاک نبی دیان راں
 کیسی جان کنڈن دی حالت اپنے آپراہی
 ساریاں یاراں انوں کیتا آپ نہ پتا پانی
 بجا ویل جان اپنی دے آپر پھر گئی اصل کٹاری
 بار ہوون تا ایسے ہوون جہوں صحاب نبی دے
 ہو روایت جنگ کسے دچہ دو صحاب سہارے
 تا جو او دسروں لڑنے کارن طلب نہاندی ہوئی
 مین لگے ہن جنت اندر کھا وال خیل جواں
 انکو او ساون لگے دو لوہیں مرد خدائی
 واوہ صحاب رسول اللہ دے واہ ایمان نہاندے
 کیا ہک ہو عجائب قصہ ابو بکر فرماونے

انوں دو جے مومن کارن رکھے شوق نہ اندا
 جس دے پاس نہ کپڑا ہوئے کرے عنایت بنا
 دیے مدد ہر قسم ماں دی جتنی دتی جاوے
 تا وہ پورا مومن ہوئے پاس جنت جا میں
 انوں غیبت دے نہدی مومن کارن ہوئی
 انوں دو جے مومن نہدا مان بچانے سارا
 تا کچھ حد دے چہ کسے مومن ہوئی تائیں
 انوں ہو کر کسے دے کچھ چہ مندی نظر نہ پاسے
 دو جے مومن انوں بھائی اس چہ اپنے نان بچانے
 کسے پسند نہ دو جے کارن تار دے دیندا
 جو فرمان نہا حضرت نیاں مال پیاراں
 پانی بچتا دے تائیں اپنی پیاس بہلائی
 دے دی ہمدردی اندر دتی جان نہانی
 تا بھی دے یار اپنے دی کیتی جان پیاری
 پوسے مومن یار نبی دے صاحب نیک عقیدے
 قباون کھلے کھوراں لوہیں آپس دچہ پیارے
 سٹ کھوراں حاضر ہوئے دیر نہ کیتی کوئی
 وچہ اڈ بچاں ساڈے کارن کھلیاں ہون راں
 کتنے موذی ڈیر کی کر کے وہاں شہادت پائی
 شاعر عاجز کیا لکھ سکے شان بیاں انہاندے
 سبکدات کتاب دچالے ذکر جوں کر آوے

ذکر حضرت عبدالرحمن بن عبدالمطلب

کالازمک نہایت اس واسطے سیاد تھی
 دین اسلام رسول اللہ دی ہرگز خبر نہ کاٹی

بلکن اک اعرابی آریا پاس رسول گرامی
 نام اس داسی سعد بن پیارا غفلت عمر گوانی

حاضر ہو کر پاس نبی سے عرض سوال کر لیا
 حضرت کہنا ناں اس سے ہے ایمان لیا دین
 ایسے سن کر اوسے بلے زنت ایمان لیا یا
 مومن ہو کر پاک نبی لوں پھر اوہ عرض سے
 بہتی خواہیں عقد کرن دی دل میرا پھر ہوئی
 حضرت حکم قتا پھر اسوں طرف فلائے جائیں
 بعد سلام اسادھی طرفوں ایہ پیغام سنانا
 چاہی پیغام و تاجد اس لئے کہندا بیٹی والا
 حیاں پھر اپنی بیوی اس کے اس ایسے سنائی
 لڑکی لوں حدیث معلوم ہو یا باپ کے نہیں غندے
 کیا اس لیے لڑکی تائیں یا خوف ربانا
 ظاہر صورت و یکھا نہاتوں نظر پسند نہ آیا
 کہیں لگی اوہ باپیاں تائیں لڑکی ادب تاروں
 بہا دین جیو نہ صورت اسدی منظور اسانوں
 کرن روایت لڑکی طرفوں دل جازت ہوئی
 آخر حضرت سرور عالم کبیتا عقد انہاں ا
 عجیب نصیب کتنے رب سے کرد احمد نزاراں
 وجہ اصحاباں داخل کیتا فضلون خالق یاری
 ہو قربان کمال خوشی تھیں لے صد ثنا میں
 قدرت ریدی گھر اپنے وجہ وہی جڈیں لیا یا
 سبہ اصحاباں ساتھ نبی سے کیتی زنت تیا ہی
 سن کر حکم جہادوں ایہ بھی ہو یا ناں روانہ
 بعد نکاحوں گھر سے اندر رات نہ یک لنگھا مٹی
 سکدیاں سکدیاں شادوی ہوئی بسبب بنا یا
 رل سے بن نصیب نہ ہو یا لکدن شوق پیاروں

میر جہیاں کھنیاں لوں بھی ہر رب جنت دینا
 بیشک لوں بھی جنت جاویں عالی دے پاویں
 مال محبت ہو قربانی کلمہ بول سنایا
 یا حضرت ہن میں عاجز و اعتقد کر ایا جاوے
 ایسے مینوں کو نہی شکلوں ساک دینا کوئی
 اکھ سلام اسادھی طرفوں جا کر اس دیتا میں
 یلمی تیری مسرے کارن منگے نبی ربانا
 پوئی کو لوں بچہ کر آپے کر ساں عرض ہوا
 شکل سیاہ اعرابی پاروں بات پسند نہ آئی
 شکل سیاہوں آسنے تائیں مسرتا کتہ دینے
 کرن قیاس نہ بھولے مالے ہے کس دافرمانا
 کرن خیال نہ باطن دیوں کن احکم لب یا
 کردیو عقد نکاح اسادھ احکم نبی سے پاروں
 بیفرمانی پاک نبی دی لائق نہیں تسانوں
 سن کر مالے راضی ہوئے عذر نہ کیتا کوئی
 ناں خوشی سے سعد اعرابی دونا ہو نہ اجاذا
 گل مراداں حال ہو یاں صدقہ شاہ ابرار اں
 نالے مل گئی وہی مینوں سند شکل کواری
 نوشہ بن کے وہی اپنی لے کیا چاہیں میں
 اوسے روز رسول اللہ نے حکم جہاد سنایا
 اوسے روز روانہ ہوئی فوج نبی دی ساری
 رلیا فوج نبی دی اندر خالص مرد یگانہ
 سچ نہ ڈٹھا وہی تائیں نہ کوئی بات الائی
 سنییاں جد فرمان نبی داسہ کچہ کہوں گھایا
 صحت عیش تصدق کیتی حکم نبی سے پاروں

سُن ان تال کلمہ خواناں بھاریا ایل ایماناں
 توں بھی مسلمان سداویں مڈھ قدمیوں بھائی
 یاد نہ رہندا تہوت اندرتنیوں خوت ربانا
 ہر دم حرص ہوا این پندوں شاعر چہ بریایاں
 حکم خدا دے منے ناپیں مسجد طرف نہ آویں
 تیج دن ال اعرابی تائیں کلمہ پڑھیاں تہے
 بس پنجابوں اگے تیرا دعوتے مسلمانیاں
 کر کج عقل لے تہوں پیارے پیکر نصیحت کئی
 سنو حقیقت سعد اعرابی تہے صدق ایمانوں
 سرور عالم ڈھٹا اُسوں ڈاڈھی شفقت آئی
 سعدانوں تے نوشتہ آہیں گل تینوں پرنایا
 سُن فرمان رسول اللہ دابولیا سعد پیارا
 جد کوئی کلم اسلامی ہوئے حکم تارا آوے
 انی عرض سنا کر حلدی رن اندر جاوڑیا
 سرور عالم سنییاں حیدم سعد شہادت پائی
 ایگل ویکھ تہج ہوئے یارا صحاب پیارے
 حضرت کہیا رونے آہیں درد اسیانوں پیا
 جاں پھر حوراں اس دی خاطر جنت چوریاں
 واہ سبحان اللہ رب خالق جس پر کرم کاوے
 جتنے گل صحاب نبی دے صادق مرد رن
 جہیز می نعمت پاک نبی بول ب عطار فرمائی
 یارے تالیس جہیزے افضل کن جانوں

کیا کجہ نبی دی تینوں بھاریا مسلماناں
 جدی مومن ورثہ ساڈا بولیں کروڑیاں
 اچھے کہیں میں مڈھ قدمیوں مسلمان پرنانا
 کئی نمازاں تہوت حرصوں کز بوقت گویاں
 جن ملافان رن ہیں ہرگز نہ شتر ماویں
 جتنے داغ کفر دے آہے بھو دے تہوں تہے
 ہن تک ہے نہ تیرے اندروں نکلی بے ایمانی
 چکر بے فرمانی کرئیں موت سرنے آئی
 جنگ اندر جد حاضر آکے ہو یادوں بجانوں
 مال محبت اس دکھوں پکسیا نبی خدائی
 اتنی حلدی وہی کوہوں توں کیوں نکھر آیا
 یابی سزنا تیرے تہیں صدقے عالم سارا
 کیا وہی کیا مجلس اُسدی پھر کوئی چیز نہ بھاو
 ایسا لڑیا پکڑ فرشتیاں جنت اندر کھریا
 رونے نالے ہسے حضرت پاک حبیب خدائی
 ایہ کیا حکمت یابی اللہ پھن لگے سارے
 اچ دیا بیجاں پرنایا وہی چھوڑ سدا پایا
 متھے اسیں اینا تونوں تک کے رحمت چھریاں لایاں
 دینداو گدا جنت جاوے عالی درجے پاوے
 اتھے طور خدا دے راہ وچ ہو قربان دکا نے
 سارے جگ تہیں عالی اولی ہر یک دولت پائی
 گل امتاں تہیں بہتر جہیزے خبر ان کہہ ترانوں

کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَارِ حُورٍ

تم جو بہتر سب امتوں سے جو پیدا ہوئے ہیں لوگوں میں سے حکم کرتے ہو ستم
 بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ الْعِزِّ
 یاتنا پر اور ہم کرتے ہونا پسندتے اور ایمان لاتے ہوا اللہ پر اور (پاک ع ۳)

ایک دن کچھ یہودوں کہیا صحاباں کے تباہیں
 لیں محمدی گھٹ اسل ہتھیں و زیشان کھاوں
 اس ویلے یہ آیت فضلوں خالق پاک تاری
 بہتر ہوتیں کل متان ہتھیں جہیریاں سالیاں
 دسے ہوتیں لوکاں میں چنگے کھ پیسے
 جیلر اہل کتاب یہودی بھی ایمان ایندے
 بعضے لوک ہنڈے چوں ہین ایماناں والے
 صَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ اللَّهُ كَيْفَا تَحِقُّ اِهْنَاكُ
 كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّتٍ رَبِّ لِي كَهَيَا مُحَمَّدِيَاں لَوں
 پار ملے تا ایسے جہیرے جان تثار نامی
 دین ڈھیاناں لیا جہیرا کن نیا ہتھیں علی
 ملی رسالت ایسی تیں لے مرسل سبھ کو کائے
 جنم لیا تا دتھے جتھے کعبہ رب او پایا
 اگے بیت مقدس آہا قبلہ پیغمبریں دا
 پہلوں حضرت سرور عالم بھی اصحاب پیاسے
 اپر دلوں خیال نی لوں آسے ہتھی داری
 وچہ نماز کھلوں جسدم حضرت شاہ جہاناں
 کیوں ہوتناں خدادی طرفوں حکم کوئی آہے
 آخر ب حبیب اپنے دی خواہش کیتی پوی
 حاصل ہوئی مراد نبی دی خالق دی سرکاروں
 جے سراج ہو یا تا دتھے خالق پاک کرایا
 خاص مکان بجانے اندر قربت حاصل ہوئی
 جے پھر عجزے پاک نبی لوں ب عطا فرمائے

سبھ ہتھیں بہتر شان اسلوں بختیا خالق سامیں
 نالے بہتر دین اسل و ادین لتاڈے نالوں
 سبھ اصحاب محمدیاں لوں کہیا خالق باری
 اُخْرَجْتَ لِلنَّاسِ بِمِثْرِ رِيَالِكُ كَالْبُدْرِ آيَاں
 نالے منع کر دیں باپوں رب لوں من ہائے
 ہوندا پہلا انیاں دا جیکر دین قبول کرنیڈے
 بہت انہاں ہتھیں فاسق فاجر تے بدکار مو کائے
 رین خوار ذلیل ہمیشہ پھر سن دے کہا ندے
 کل نبیاں ہتھیں بہتر امت بختی شاہ نیا نول
 امت کل امتاں ہتھیں بہتر پانی نئی گرامی
 کل کتاباں چوں بہتر پاک کتاب ترا ملی
 سبھ لے نہر لگا ون کارن سرور عالم آسے
 کل دنیا دا قبلہ جس لوں خالق پاک بنایا
 جاں پھر جگہ چہ ظاہر ہو یا سرور کل نبیاں نڈا
 او سے بیت مقدس دیوں پرین نمازاں
 پڑھاں نمازاں بیت الشہول جچاپے باری
 ایو خیال دے چہ کر کے دیکھن ول اسماناں
 ملے دیو چہ بیت الشہول قبلہ رب بنا دے
 پڑھو نمازاں بیت الشہول آیا حکم تصور می
 ایو قبلہ رب بنایا ادب نبی دے پاروں
 جتھے اگے نبی کسے لوں ناہیں رب بولایا
 احد احمد دے باجھہ تر جیا جتھے ہو رہے کوئی
 اتنے بختے جتنے اگے سبہ نبیاں ہتھیں پاسے

کیا کچھ ذکر بیان نبی دا بولاں پڑھ صلواتاں
 اتنے پڑھاں درود نبی تے جتنے دن تے راتاں

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا

ابو درود صحیح ہمارے سردار محمد علیہ السلام پر اور ہمارے سردار محمد علیہ السلام

مُحَمَّدٍ بَعْدَ دِيَارِ أَيْكَمِ الدُّنْيَا وَلِيَا لَيْمَكَا

کی آل پر یہ شمار تمام دن اور تمام راتوں دینا کے - دایم عم امین

کر کے نظر کلام اللہ وچہ ویکھت نام قرآنوں
 لے کے نام حبیب اپنے نول نہیں سدا یا بکواری
 ایپر آپ مخاطب کر کے نہیں بولا یا ناں
 یا موسیٰ نے با عیسیٰ تے یا ابراہیم بھی آیا
 لے کے نام مخاطب کیتا سجنوں اللہ سا میں
 یا محمد کر کے ناہیں حکم کوئی فرمایا
 یا پیغمبر کر کے سدا یا اتنی عزت ہوئی
 یا ایھا الذی ایوں سدا یا رب خطا بول
 میر گزکتے بولا یا نا میں نام علامت والا
 جہیز منصب دتا او ہوسدا یا خالق باری
 ناہیں منصب بلایا خاص حبیب پیارا
 لے کے نام بولا اون اندر لے تندی ہی آئی
 ہاویں فسر کجہ نہ آ کے خلقت برا منا وے
 لے ادباں نول در در کے چھڑکاں ملن رول
 لیکے نام حبیب میر نول کوئی بلائے ناہیں
 جائز ہے سی امت تا میں لے کے نام بلانا
 کیتا ادب خدا لے جس دا باہر حد کمل لول
 کل امت نول ایوا اشارہ ادب خدا سکھلایا
 کون گہر نہ سا نہیں و دیکے ادب کما وے ناہیں
 کون تیں محبوب میر پدا کیوں نہیں بکھانتے
 یا محمد ابوالقاسم سدا لیندا میر کوئی

سن مومن اک ہور فضیلت پاک نبی و شان
 جتنی پاک کلام خدا نے حضرت آپر اوتاری
 بجا وین نام محمد احمد ثابت پاک کلاموں
 چونکہ ہور رسولان میں لے کے نام بولا یا
 ایوں حضرت نوح و غیرہ حضرت آدم تا میں
 ایپر پاک حبیب اپنے دا اتنا شان بنا یا
 جتنے رب حبیب اپنے نول حکم سنا یا کوئی
 یا ایھا الرسول چونکہ ہو یا حکم جتا بول
 ایسے طور بلا یا میرتا نام کرامت والا
 نبی رسول بلا اون اندر عزت ہوئے بھاری
 آپو اپنا منصب ہوئے ہر بندے نول پیارا
 نام لے اسو چکر امت نول ب تہذیب سکھائی
 اسنہر اپنے نول حد کوئی لے کے نام بولا وے
 ہے ادب خدا دانا یا خالی عقل شعور بول
 ایسے خاطر ادب سکھایا آپ خداوند سا میں
 اگے جو کوئی دنیا اندر آ یا نبی ربانا
 ایس نبی دا شان زیادہ ساریاں بیان لول
 لے کے نام حبیب اپنے نول ہرگز ناہیں بلایا
 لے کے نام بولا و ناہیں دوست سا کے تا میں
 ایس اپنے دوست تا میں لیکے نام بولا وے
 پہلے جدوں رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم رسالت ہوئی

جیونکر نام بلا دن بندی عادت آہی اگے
اسویلے ایہ آیت اللہ بھی ہتھ دھی دے

بعد نبوت دے بھی اونوں نام بولادون لگے
لکھیا جوں معراج والے اندر شان نبی دے

لَا تَجْعَلُوا دَعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ

مت بھراؤ بلانا رسول کا آپس میں مانند بلا دے

بَعْضِكُمْ بَعْضًا بِع ۱۸ ع ۱۵

اپنے ایک دوسرے کے

یعنے سدنا پاک ہی دانا اس طور کھراؤ
شان نزول اس آیت دیوچہ ان عباس لیا ندا
منع کیتا رباں آیت وچہ سبھا اصحاباں تائیں
کرد لحاظ رسول اللہ واپاک خدا فرماوے
استھیں پچھے پاک نبی دے جو اصحاب تمامی
دوجا مطلب اس آیت دا نول بول لولے
اپنے وانگ نہ بھو پرگز اسدا سد بولانا
طرح طرح دے فیض پنچا دے اوہ آواز رسولی
جد کوئی امر لتا توں پنچے اس دی پاک بالوں
جیتک آپ تساوے تائیں خدمت تا فرماوے
امرکے وچہ پور وناہیں سد ہی تا بعد اری
بھی فرمایا جو کوئی اسدا امر بجا لیاوے

بلد وچے لول آپس اندر جیوں کر سد بولادو
پیلوں ہر کوئی پاک نبی لول لیکے نام بولاندا
لیکے نام حبیب میر لول کوئی بولادے تائیں
مت کوئی ساوے دوست تائیں اپنے وانگ بولادے
یا نبی اللہ کر کے سدان نال خطاب گرامی
ہر کوئی سن کے حاضر ہووے مت کوئی درگاہے
سے اوہ خالص حضور ہی سدا تے فرمان ربانا
عام آوازے وانگول اسنوں تا بھو معمولی
دوسویلے حاضر ہوکے منوں دلوں بجا لولوں
تد تک پور رسول اللہ لول ہرگز کوئی نہ حادے
بہر حالت وچہ فرض لتا توں پاک نبی ہی
نبیاں اس نے امر ربانا پاک خدا فرماوے

مَنْ يَطْعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اطاع الله

جس نے اطاعت کی رسول کی سو بیجا اطاعت کی اس نے خدا کی (پہلے)

جد کوئی فرمانداری کر سی پاک نبی سرور ہی
کتنا شان حبیب نے لول بخشا ذات خدائی
اپنے حکم تے اسدے اندر فرق نہ رکھیا کوئی
جو کوئی فرمانداری دا فرماندار ربانا
بے فرمان رسول اللہ دابے فرمان بے دا

پس تحقیق اس فرمانداری کیتی رب اکبر ہی
فضلوں حبیبی تا بعد اری اپنی خاص بھراوی
اس داکم اسدا وچہ کیڈی عظمت ہوئی
فرمانداراں رب دیاں دا جنت وچہ لیگانا
جو کوئی بے فرمان ریداد و زخ تھی اسی دا

ہو فضیلت پاک نبیؐ نزل کشتی خالق باری
 کرو اطاعت پاک نبیؐ کو ہی حکم خدا فرماتے
 یہ ہیں اکبیا جو کوئی سادہ اس حکم بجا لیا ہی
 ہے اس طور خداوند عالم حکم کدی فرماندا
 جتنے فرتے دنیا اندر کل یہود نصاریٰ
 ابو جہل بلکہ وغیرہ جو مردود خدا ہی
 اسے خاطر پاک نبیؐ نزل بھیجا خالق میں
 پکڑے اسدی فرمانداری جو کجہ ایہ فرماتے
 اپنی فرمانداری رب کے سے بیٹھ پھرائی
 سو کوئی کرے عبادت ربی لاکہاں بدگمانے
 لا الہ الا اللہ کوئی پڑھتا ہے سدا میں
 جیکر من رسول محمدؐ تہوڑا عمل کجاوے
 کتنی عزت کتنی عظمت پاک نبیؐ سرور ہی
 چنوکر ذات رسولؐ اشد ادب خدا فرمایا
 ہے ورہیاں داکا فر کوئی کلمہ پڑھے پیاروں
 نوز ایما نوز عالی نعمت رب عطا فرماتے
 اسم مبارک پاک نبیؐ کے کیڈ فضیلت پائی
 کیوں نا اسم رسولؐ اشد بخشنے نوز اچھا لا
 احد حمید وچوں رب خالق احمد نام بنایا
 ایوں بلح نبیؐ سرور ہی ابو طالب فرماندا

اپنے نالوں اول اسدی ربی تابع داری
 پس تحقیق اطاعت اسدی ساڈی بھیجے
 پس اوہ فرمانداری دا بیشک بھیجا نجاسی
 تا پھر مومن کافر کوئی کیوں کر بھیجا جاندا
 کرا نکار رسولؐ اشد مومن ہوئے سارے
 اوہ بھی مومن سلم ہوئے آپو اپنی جانی
 جو کوئی مومن بنا چاہے منے اسدی تا میں
 اسدا دوست ساڈا دوست رحمت بخشش پاوے
 فرماندار رسولؐ اشد افرماندار خدا ہی
 پاک نبیؐ دا حکم نہ منے کدی نجات پاوے
 مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللّٰہِ بِنِ مَوْمِنٍ ہُوْنَدا نا میں
 پاک نبیؐ دانست سو درجہ اجر حضوروں پاسے
 کتنا کرے لحاظ محمدیؐ ذات خدا اکبر دی
 ایوں نام حبیب اپنے دا صاحب شان بنایا
 بخشنے جاوے کفر نامی نام نبیؐ کے پاروں
 او سے ویلے فوت ہوئے تاوگدا جنت جاوے
 تے ورہیاں ہی کفر سیاہی دل نہیں جس کوئی
 اپنے نام وچوں رب کڈھیا نام پیارے والا
 تے محمد خدا نے ناموں نام محمدؐ آیا
 جیوں کر وہ قصیدے اپنے ایس شعر لیا جاندا

وَتَشَقُّ اسْمُهُ مِنْ اسْمِہٖ لِيَجْعَلَهُ

اور یہ لفظ اس کا اپنے نام سے تو کہ بزرگ کرے ہو

فَدَا الْعَرْشِ مُحَمَّدٍ وَهَذَا مُحَمَّدٌ

پس عرش کا مالک محمدؐ سے اور یہ محمدؐ ہیں

ہے محمدؐ عرش دا مالک ایہ محمدؐ آیا

یعنی نام اپنے نہیں بنے اس دا نام بنایا

عزت عظمت پاک نبی دایں کیا ذکر سنائے
 جس دانام محمد احمد جگ وچہ رکھیا جاوے
 اتی برکت نام نبی دی ابن عباس بتایا
 بعد سلام خدا دی طرفوں ایہ خوشخبر سنائے
 جو کوئی تیری امت وچوں تیرا نام رکھاوے
 عزت اتے جلال اپنے دی کر کے قسم تباواں
 اتنا ادب لحاظ خداؤں حضرت شاہ بنیادنا
 حضرت انس روایت کردا پاک نبی فرماوے
 ہک بند نول حاضر کرن پیش خداوندیساہیں
 تا اوہ بند نال خوشی سے بولے صدر بانا
 یارب جنت جاوون والا میرا عمل نہ کوئی
 آہی آس دیوچہ مینوں دوزخ بھیجا جاوے
 رب فرماوے نام تیرے تہیں شرم سانوں یا
 جو کوئی نام محمد احمد دنیا وچہ رکھاوے
 بن مسود اصحاب نبی کرے روایت بھائی
 جس دگھر وچہ بیٹا ہووے رحمت فضل غفاروں
 روز قیامت نال اسٹے بیٹا پاپ پیارے
 ابو سعید جو خذری صاحب یار نبی سرور دا
 جس گھر کوئی محمد احمد یا عبد اللہ ہووے
 ابو ہریرہ کرے روایت حکم نبی سرور دا
 نال پیار محمد کر کے اسنوں جہوں بلاندا
 کہن لبیک اوہ یا ولی اللہ عجیب نصیبہ پایا
 جتنا اجر ثواب اسنوں ملے عبادت پاروں
 روز قیامت جہوں خدا تہیں کوئی بدلہ پاسے
 ہور روایت وچہ معراج راوی ذکر لبیب پایا

پڑھو اتناں سلیمان دم دم صد جاواں
 دوزخ آگ نہ ساڑے اسنوں بکھنوں سے
 ہک دن حبر ایل فرشتہ پاس نبی سے آیا
 یا نبی اللہ حکم لتاؤں پاک خدا فرماندا
 روز قیامت اسے کوہوں شرم سانوں و
 برکت نام تیرے دی اسنوں دوزخ وچہ نہ پاواں
 دوزخ وچہ عذاب پاوے جو منہ نام آونہا ندا
 روز قیامت جہوں خداول ہر کوئی پکڑا جاوے
 حکم کرے رب جنت اندر لے جاؤ اس تائیں
 کر کے حمد ان مولا اگے کر کے سوال بنانا
 کس گل پاروں میرا پر ایسی رحمت ہوئی
 ایساں بد اعمالاں تائیں جنت کون وکھاوے
 کر کے ادب جیسا اپنے دا جنت حکم سنایا
 دوزخ اسنوں بھیجن کوہوں شرم سانوں سے
 سور عالم ختم رسولان ایہ خوشخبر سنائی
 رکھے نام محمد احمد حبت اسادی پاروں
 دونوں رکے جنت جاسن کہیا نبی شہا سے
 یہاں حدیث رسول اللہ تہیں نقل روایت کردا
 اس گہرا نذر بہکتہ آئے وروں نس کہلو و
 جو کوئی مومن صیٹ اپنے دا نام محمد ہر دا
 دین جو اب فرشتے اسنوں عرش تقا بہاندا
 وچہ عبادت ساڈی تینوں رب شریک بنایا
 ایہ کھ تیرے دفتر اندر درج ہو یا سرکاروں
 کل ثواب ساڈا اسدن تینوں بخشا جاوے
 برکت نام رسول اللہ سے جو نکر اثر وکھایا

بے

بے

بے

بے

نام جلیلہ وقت نبی سے سی اک عورت کوئی
 یا نبی اللہ لڑکے میرے چھوٹے مرم جادون
 حضرت کہا ہن جد تیرا لڑکا ہوسے کوئی
 برکت نام محمد اس دی عمرال رب ود ہاسے
 جاں پھر اسوں لڑکا ڈھیا مولارحم کما یا
 سختی رب جیاتی اسوں نام نبی سے پاں
 وچہ حکیم مقام انہاندی اید ترقی ہوئی
 ہو روایت نقل کتابوں وچہ معالج آئی
 کل نبیان یاں امتاں تاں میں حاضر بلاو
 جس نبی دی امت کارن ہو سی بدر بانا
 مثلاً امت توح نبی دی جدوں بلائی جاسی
 انیوں ابراہیم نبی دی امت جدوں سیدھے
 انیوں امت موسیٰ نبی دی توں حکم کرے عالی
 بسجہ نبیاندی امت تا میں انیوں لہان پکاراں
 حکم کرے ب دوست ساڈے حاضر ہون رسا
 اس دن بھی رب پاک نبی دا اتنا ادب کاو
 مومن توں بھی نام نبی دا ادب لجا ظلم نہیں
 عزت عظمت حرمت اسدی باہر حد شکاروں
 شان محمدی ادب محمدی کیا میں ساں تہوں

اک دن رحمت عالم آگے آن سواں ہوئی
 کرن حضور عنایت یکتھے گل کوئی فرادون
 کہیں نام محمد اس دا الیہ عنایت ہوئی
 دوسے اس دی نسل زیادہ مولا برکت پائے
 نام محمد رکھیا اس دا بیویں نبی فرمایا
 نالے گوں پتر پونے ہوئے باجھ شماروں
 جتنی نسل انہاندی ایشے اتنی ہو رہ کوئی
 روز قیامت زندہ ہو سی جد مخلوق خدائی
 ہر پیغمبر امت اپنی پیش حضور لیاوے
 لے کے نام بولائے مولا آئے لول فلانا
 امت توح دی حاضر ہوسے حکم خدا فرما سی
 حکم ہوئے جو ابراہیم امت حاضر کھیتوے
 پیش اسڈے ہو دامت حضرت موسیٰ دالی
 اہر جدوں بلائی جاوے امت شا ابراہاں
 جیٹے خاص حبیب میریدا تا بعد اریاے
 لے کے نام بلاون کو لوں شرم خدا نول آوے
 سن کے نام رسول اللہ دا صلواتاں پنچا میں
 لیا کیا دے حاصل ہون ادب محمدی پاروں
 سن تک ہو رعب حکایت نظری آئی میںوں

حکایت شخصے فاسق کہ بہ برکت محمد علیہ الصلوٰۃ و السلام

دن نے رات گناہاں اندر شامل اوگنہارا
 دو سو سال گناہاں اندر صنایع عمر گنوائی
 سن کے ہر کوئی راہنی ہو یا مر گیا عیاں الا
 شکر ہے ساڈے گروں لٹھا سختی رب مہکائی

سی پاک سرا نیلیاں اندر شخص گناہیں بہارا
 فسق فحور محاصی پاروں حد نہ چھوڑی کافی
 آخر ایسے حالت اندر پتیا اسل پیا لہ
 کیتا شکر تہاں لوکاں خوشی نہایت پانی

تا کہ غسل جنازہ کیتا نا کوئی کفن دتوئے
 حال خراب نمائے تاہیں سنگوں است پاپا
 موسیٰ نبی کلیم اللہوں ہو یا حکم ربانا
 گور جنازہ ہرگز اسدا کہے نہ کیتا کوئی
 توں بوجہ دقتوں کڈھشتابی ساد دوت میں
 کہیں سر ایللیاں تاہیں پیرمن جنازہ آون
 جو کوئی نال محبت اس دا پڑھسی آن جنازہ
 سن کر حکم الہی موسیٰ اسن می طرفے آ گیا
 جدوں پچاتا حضرت موسیٰ بہت حیرانی آئی
 خبر نہیں رب اسنے تاہیں ادوت کویں بنیا
 کفن فن میں قانع ہو کے وجہ دربار ربانے
 ایہ شخص گناہاں بھریا عیبیاں نال پرویا
 کس بیوں بلیا اسنوں درجہ دوستی والا
 رب فرمایا جو نہ کر بندے جان اسدے تاہیں
 اپروچہ نوریت مبارک بکدن جیاتی پائی
 پڑھ کر نام محمد اسنوں لگا بہت پیارا
 چم کر اسم حبیب میر دا ادب محبت پاروں
 جد اس پاک حبیب میرے دا عزت ادب کھایا
 جس دے تے سب گن اسدے دے سورسان والے
 وچہ تھیاں آپییاں دے بخشیا قرب حضور می
 جس دا دلوں غیر امت دا بخشیا ایڈ گناہیں
 تا بجداری جب نبی دی کامل ادب نشانی
 جیکر منہ تہیں ادب کھائے دل وچہ کفر عقیدہ
 پتھیں گانا سرے تے سہرے پھرے انگوٹھ چھیندا
 دسوا نہاں انگوٹھاں چوں کیا اسنوں ہتھ آو

تا کوئی قبر نبائی اسدی نامد فون کیتوئے
 پھر گھسیٹ اروریاں اندر گندی جگہ وگایا
 فوت ہو یا اک دست ساد او نیا چھوڑ سند ہانا
 اسے سٹ اروریاں اندر بیت بے ادبی ہوئی
 غسل جنازہ کر کے اسنوں نال ادب دفن میں
 برکت اس جنازے پاروں رحمت بخش پاون
 فضلوں میں کہو لیسال اسنوں رحمت دا دروازہ
 گندی جگہ ارور می وچوں میت پکڑاٹیا
 او ہا یار گناہاں اندر جس نے عمر ننگہائی
 ایسرا مر قبویا رب دا جیویں خدا فرمایا
 کیتی عرض خداوند اگے تیریاں توہیں جانے
 کویں نساڈا قرب حضور می اسنوں حال پویا
 کویں بنایا دوست اسنوں یارب پاک تعالیٰ
 سو حقے دھاسدے نالوں آہا سخت گناہیں
 اس چہ نعت حبیب میردی اسنوں نظری آئی
 ادب محمدی دل دے اندر مار یا آچکھارا
 لایا اپنییاں چشمال اتے عزت ادب پیاروں
 میں بھی اسنوں عزت بخشی دوست خالص بنایا
 جنت حوراں محل بہشتی کیتے اسان توالے
 ہوئی ادب محمدی پاروں مقبولی منظور می
 امت جیکر ادب کھائے کیوں بخشیدے تاہیں
 سخت بے ادبی پاک نبی دی کرے جو بفرقہ
 قسم خدا دی اہل ایمانوں ایہیں ادب نبی دا
 جیکر حکم نبی دا دسو ہرگز نہیں منسیندا
 عورت اپنا سینہ کہنے کدا اولذت پادے

سازی عمراں پاک نبی دا حکم نہ نبیاں کوئی
 جیونکر دین رسول اللہ دی تہدہ بے ادبی حائی
 جو کج حکم نبی فرماوے اس دی طرف نہ آویں
 ساریاں حلال دین نبی دیاں ہویوں پٹا گیرے
 جے کر حاکم وقت کیدی ایہ بے ادبی کروں
 ایہ پرے ادہ رحمت عالم جگ وچہ ہو کر آئیا
 سرور عالم اعلیٰ حاکم انسر کل جہاناں
 سورج بھی سردار عزت دا اتنا ادب کھامے
 بردے اور پے ہمیشہ رحمت بدل سایہ
 اُپڑین نہ پاک نبی دا سایہ کدی دیوے
 جس گھوٹے پر سرور عالم پاؤن قدم پیاروں
 جن رُکے دے سائے اندر پیرے شاہ بیانداز
 جہناں درختاں پھراں کوں قدم رنجہ فرماون
 جنگل دجیون بجائے اٹھ اٹھ ہون سلامی
 کل فرشتے ادب کھاون پاک نبی سرور دا
 جبرائیل خدادے حکموں جدم حاضر ہوئے
 وجہ کلبی شاہ عرب د جہا ایمان لیانداز
 اس نہیں پچھے وحی فرشتہ جبر کوئی حکم لیاوے
 جنوں کرے پسند پیارا پاک رسول شہساز
 اتنا ادب لحاظ نبی دا خالق دی سرکاروں
 کتنے دشمن دوست ہو گئے ادب نبی دا کر کے
 کتنے کافر ادب نبی نہیں باصحاب بنائے
 ام جہیل نے ابولہب نے جو بے ادبیاں چاہیاں
 سورۃ تبت حق جہانکے بھی خالق سائیں
 عکر تہ بیٹا ابولہب دا جد امیسان لیا یا

ایہ کہے جو میرے کوں کیا بے ادبی ہوئی
 اسٹھیں دودھ کے پور بے ادبی کیونکر موندی کافی
 منہ نہیں نہیں غلام نبی دا صدقے صلحے جاویں
 ایہ برابر اوہو بھیہے ادب تو اعدتیرے
 لگدا پتہ تداہیں جسد م قید ہو گیند امردوں
 ہے اسوں بے بقدر اس دا تہدہ کج قدر نہ پایا
 ہر شے عزت کرے جہان مذی وچہ زمیاں آں کھاناں
 جے کر حضرت باہر بکھن تالیش مٹوں نہ لادے
 جتوں جاؤن نالے جاوے چہ تر رب بنا پایا
 مت کوئی اسپر قدم کھادے ترک دابوں تہیوے
 کرے پیشاب نہ لہندیاں توڑی ادب بنیدی روں
 جتک حضرت آپت جاؤن سایہ چھوڑ نہ جانداز
 ادبوں کرن سلام تامی صلواتاں پہنچاؤن
 سن کے نام رسول اللہ کرے ادب تامی
 کافر بفرمان باہجوں کون بے ادبی کردا
 دانک غلاماں خدمت اندر بھکے مہتہ کھلوے
 نظر محبت رکھے اس نے سرور کل نبیاں دا
 اوہ بھی وجہ کلبی والی صورت بن کر آئے
 اوہا شکل بناواں میں بھی ہو داں متاں را
 جبرائیل بھی شکل کھادے حبت نبی دی پاروں
 کتنے دوست دشمن بن گئے بے ادبی چہ مر کے
 کتنے ساک ادبی پاروں دوزخ وچہ وگائے
 رشتہ دریاں پاک نبی دیاں ہرگز کم نہ آیاں
 ساری اہم لعنت پافے روز قیامت تائیں
 عزت ادب نبی دے پاروں باصحاب بنایا

باب اس دابے اویاں کر کے دوغخ گیا موکالہ
بہاویں اس بھی پئی عمران صدان بہت کمایاں

پہلا لایق جنت ہو یا ادب کس اون والا
جد آ قدم تہی دے پکڑے تختیاں کل پرپایاں

ذکر اسلام آوردن حضرت عمرہ رضی اللہ عنہما

دوچ کتاباں دو قسمیں دی خبر روایت آئی
دیکھو دیکھو روایتاں دونوں کر کے عرض ناوان
اول میں محمد واعظ لکھنویا ایہ حوالہ
کہندا اوہ جو عمرہ آبا بڑا جوان ہک نامی
اپیر دشمن دین تہی دابا ہر حد شماروں
بلکن حضرت سرور عالم کہیا اس سے تائیں
ہے اسنوس ایہ صورت لیکے دوغخ اندر جانا
کیا مشکل جو مال سادے نون بیان لیاویں
حدوں نصیحت کیتی اسنوں پاک حبیب خدا تہی
کر کے ضد دیو چہ آکھے موت پو مر جاواں
آور یات خانی اندر اینوں کاور ہوندا
رور و کہندا تباں تائیں نظر گرم دی بھالو
تسبب سچھے معبود سادے مارو میرے تائیں
کیا اس دیلے عمرہ تائیں رب امر اور کہایا
بول جواب سنایا اسنوں دے بت نامانے
ہے ادو عالی بہت والا دڈیاں قوتان والا
آخر تینوں مسلم کرسی مسلم ہوندا مینوں
ایہ گل سن کر عمرہ تائیں دڈیاں دہشت آئی
لے گیا فکر دیو چہ ڈاڈا ہا ہن میں کتون واں
عقل نہ آسے تباں مسجدی دنی بول گواہی
ایہ محابہ جس دی خاطر بولن بت پھر دے

عمرہ بیٹے بیٹے ابوہل کے جوں ہدایت پائی
جیونکر نقل تھاباں اندر خدمت وچہ لیاواں
مہجرات کتاب اپنی وچہ قصہ عمرہ والا
سوہنی شکل عجائب اسنوں بخشی بگراہی
نٹھا پھرے رسول اللہ تہنہن بن قبولن پاروں
کیسی سوہنی صورت تینوں بخشی خالق سامیں
ایسا سوہنا نازک جسہ اس وچہ چلانا
دایم عیناں خوشیاں پادیں چہ بہشتان جاویں
نٹھا دور تہی دے کولوں ڈاڈی کا در آئی
ولیکھاں نہیں محمد تائیں دنیا چہور سد ہاواں
جگ پیار تباں گے گہت دوہایاں روندنا
جیون سچ ہو یا ہن مینوں میری جہت نکالو
نا جو پھیر محمد مینوں نظر کی آسے ناہیں
سببہ نہیں دڈا بت خدا نے قدرت مان لایا
سچ محمد بھیجا رب داتوں الحق کی جانے
بیشک سچ رسالت اسنوں بخشی حق نعالے
جناتین مچھیں اس تہنہن نہیں خلاصی تینوں
یتاں بھی ہن ایہ گل آہی جانے جہلے کافی
کیا تجویز کراں ہن اس نہیں کون خلاصی پاواں
ہے ادہ بیشک دوست ریدا سچا تہی آہی
پہرے ہرگز نال کسے دبول کلام نہ کرے

سو کوئی کول اُٹھائے آکے داہری اپنی پٹے
 آج ایس بول سنائی مینوں صفت نبی سرور دی
 ایہ گل سمجھ نہ آوے اسنوں غیر خیال نہ اُٹھائے
 آخراوتوں گل بشتابی گھر اپنے دل آیا
 شہروں گل روانہ ہو یا منہ دیر بادریاوا
 کتنے روزاں پینڈا کر کے پتہا ندی کنا سے
 اس دریا دے پانی تائیں ہو یا حکم ریا تا
 دوست ساڈے اس دے اوپر نظر کرمی پائی
 بھاویں اسنوں قدر نہ مسلم ہے معذور منانا
 توں بھی کریں لحاظ اس گل دا امر ہو یا سرکاروں
 کافر توں جدا پ تہی تہیں پانی نہ ڈیکھے
 ماری چھپال جدوں اس جا کے ذکر مصنف کردا
 اپنی طرفوں ڈبے اندر کسر نہ چھوڑی کوئی
 کشتی وانگول پانی اُپر پھرے وچار بھوندا
 تا جو بک سو داگر ٹولہ قدرت پاک خداؤں
 دیکھ حوالہ عکرمہ والا ترس انہاں بولن آ یا
 چہن لگے اس دے کولوں کون کوئی توں تہا
 کہندا نام میرا ہے عکرمہ ابو جہل دا جیایا
 ہے اک نام اجل پنہی میرا سد وال دا
 جسوں پکڑے جادو کر کے اپنے نال رلاوے
 مینوں بھی اوہ چاہندا ہسی مسلمان بنانا
 نس آیا میں اس دے کولوں چھپال ندی پاری
 ایہر مندی قسمت میری پانی نہیں ڈپایا
 جدا یہ بات سنائی اس نے اپنے درد آزاروں
 اپنے پاس بھجایا اسنوں سن کر پتہ کاناں

اپر مول نہ بولن اکوں ایہ دے دے وے
 ہے کوئی بھیدر بانا ایتھے قدرت رب اکبر دی
 جد تک ب دا حکم نہ ہوے کویں ہدایت پاسے
 جو لچہ دم دینا رتسا می پلے اپنے پایا
 جہکے ڈب مراں گا او تے کیستہ ایواراوا
 آخر عرق ہوون دی خاطر چھپال ندی چھ ماسے
 چتیا ہوش کریں دریا دا اسنوں نہیں ڈبانا
 اس دی نظر مبارک پاروں شرم اسانوں آئی
 خیرت تہیں ایہ ڈبنا چاہے اسان مول ڈبانا
 کچھ تکلیف نہ دیویں اسنوں ڈب نی دے پاروں
 کون تالیداراں تائیں دوزخ کون جلاوے
 پانی عرق نہ کیتا اسنوں رسیا اتا ہاں تر دا
 ایہر حکم لے تہیں اسنوں کچھ تکلیف نہ ہوئی
 ترلا کرے مٹھا ہاں وال عوظہ اکٹ آؤندا
 کشتی دیوچہ چڑھیا ہو یا س لنگھیا دریاؤں
 پکڑ بھانیاں نال محبت کشتی وچہ چڑھیا
 کہتوں لویں کہتے جاناں کویں مصیبت پانی
 قوم قریشی مڈھ قدیموں مکے طرفوں آیا
 جودن ہووے ساڈے تائیں جادو توں کہاندا
 پیو دادے دادین چھوڑا دے مسلمان بناوے
 ایہر مینوں مذہب اس دا ہرگز مول نہ بھانا
 تا جو اپنے مذہب اُپر ڈب مراں یکپاری
 آ کر تہاں نکالیا مینوں کشتی وچہ بہایا
 لیا پھیاں سو داگرال اسنوں ابو جہل دے پاروں
 بیٹھ گیا اوہ کول انہاں دے چوں حیران مناناں

قدرت ربہی ایک سو داگر مومن مرد خدائی
لڑکے دے ہتھ تختی آہی سبتی پکا ون الی

بھی اک چوٹا اس دا بیٹھے او سے جانی
جس دا پر لکھی ہوئی سنی یہ آیت عالی

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

اے نبی کفایت سے تجھ کو اللہ

اور جتنے بترے ساتھ جو کہیں (پ ۶ م)

نال بلند آواز اوہ لڑکا آیت ایہو پکا دے
عکرمہ نے ایہ آیت استھیں سنی جو بہتی داری
نال محبت لڑکے تائیں عکرمہ رہ عزم من سنا ندا
لڑکے کہیا پر ہدایاں میں آیت ایہ قرآنوں
ایہ گل سن کے عکرمہ تائیں دلوں محبت ہوئی
بیشک سچ رسول محمد سچ کلام ربانا
ایہو کلام محمد او پر جسکیر رب اوتاری
لگا کہن مہانیاں تائیں کشتی نون پر تاؤ
دس دنیا راں سافے کولوں لو اپنا مہر جانہ
کہن مہانے دس دنیا راں نہیں منظور اساتوں
کہن مہانے ذیہ مہراں بھی اسیں قبول پاواں
تا پھر عکرمہ نال محبت سونہراں فرمایاں
جیوں جیوں عکرمہ زور لگا دے کرے منت تنہا ندی
عکرمہ آکے چکے موڑو و نچہ اگا ہاں لاون
آخردہ سو مہراں تائیں جس دم نوبت آئی
ادہ خانے من تیری خاطر کشتی اسیں موڑنے
عکرمہ پتیلی کھول کھریں مہراں ترت نکالے
لائے و نچہ مہانیاں جلدی کشتی نون پر تاپا
واہ سبحان اللہ کیارب دی پاک کلام گرامی
ڈب کے جان گواون آیا جلدی غیرت اردوں
کیا تاثر کلام اللہ نے اپنا رنگ دکھایا

پڑھ پڑھ یاد کر نیدا ایہو مڑ مڑ کے دوہراں
فعل لکھوں لاس د نون لگی بیت پیاری
کیا ایہ چیز پڑ ہیں توں پیا جس دا بقی پکا ندا
اپر رسول محمد جہڑا بھیجا رب اسما نون
کہندا سچ کلام پیاری ایسی ہو رہ کوئی
حسد سنیان ل میر لوجہ اثر محبت دھانا
میں لاس نہیں نمٹا پھر دال مہری کولوں
دیکھیاں حل محمد تائیں بیڑا کندی لاؤ
ایہ کشتی نون بکواری چکے کروڑا پتہ
عکرمہ کہندا ذیہ دنیا راں یواں اسیں تسان
جو دہر ج اسدا اہتا کشتی نہ پر تاواں
اپر ایہ مہانیاں تائیں مول لپد نہ آیاں
تیوں تیوں یون زور مہانے عادت جیوں سنا دی
خنے و نچہ اگیرے لاون مہراں ہدیاں جاون
دیکے ہمار مہانیاں کہیا ڈا ہڈا پتلیں لکھیاں
ہنیں تائیں سکے ہاپ پنہ دی گل نہ کدی بندے
دہ سو مہراں کن کے جلدی کیتیاں تنہاں جوا
دہ سو مہراں لیکے اسنوں کندی تے پنچایا
ہو آیت سن کے اسدا مٹا کفر تسمی
دہ سو مہراں دے می خاطر دتی عشق پیاروں
ہک پل اندر عکرمہ رہ تائیں کچہ دا کجہ نبایا

برکت از کلام اللہ داوچہ حساب نہ آئے
کیا اک ہو عجائب تھے یا دینی گل میوزا

جو کوئی اسنوں سچے سمجھے تزت ہدایت پاونے
باقی قصہ عکرمہ والا پھیر سنا سال میوزا

قصہ در قصہ برکت و کسب کلام اللہ شریف

جہوں دوچہ ہک رہندا آہا عالم مردو رباناہ
ہر ہک طرح کلام اللہ دا عاشق دلون بجالوں
رات دنے اوہ لوکاں تائیں عطا کلام سناوتے
دیوے درس کلام اللہ مومن لوکاں تائیں
دائم ایہو طریقہ اس دا جتنی عمر گذاری
ہک دن سکھ جہوں دا کوئی شامت حرص تیا
اگے درس کلام اللہ آہا شروع اوہناں دا
تہوڑا پڑھیبہ کے اس نے سنی کلام بانی
ہوئی رب فضلوں دکہ نہ رہیا کوئی
مجلس اندر آٹھ شتابی کلمہ بول سنایا
مولوی صاحب سے اسنوں حکم احکام ابھی
آیاں سال میں پاس تہاڑے داروچہن کوئی
ظاہر باطن مرضاں سبھے میوزاں چھوڑسد ہایاں
بیشک پاک کلام ابھی خاص شفا حقانی
جیونکر سکھ منانے اوپر ہویا فضل حضوروں
جداوہ سکھ ایمان لیا یا رحمت ریدی پائی
یا سرکار حکیم تہاڑے بڑا ازرقہ کھائیا
ایہ گل سن کے حلیدی تہاڑے سدیا عالم تائیں
سنیاں میں جو سکھ فلانا مسلم تہدہ بنایا
میں نا اسنوں مسلم کیتا نا کیتا اس تائیں
کرے کتاب اوہ دعوی جو کوئی میوزا سنے سناوے

نالے علم ہدایت اندر نیک حکیم سبانا
کوئی وقت نہ گذرے اسدا خالی باہجہ قرآنوں
موتی جدوں پردوں لگے خلقت جبریل آئے
سن سن مومن صدقے جاوے آون چاہیں چاہیں
لگ دوس نہ نمانہ کیتا اندر عمرال ساری
ہولا چارا ہنڈے کوہوں داروچہن آیاہ
اوہ بھی پیٹ گیا ہک پاسے ادب کنوں شرمنا
اوس جویلے سکھ عاجز دی مرض تمام ہانی
پایا از کلام اللہ نے تزت ہدایت ہوئی
کہندا دین سکھاؤ میوزاں میں ایمان لیا یا
کہندا اوچہ کلام اللہ دے کیسی برکت آہی
سنیاں جدوں کلام ربانا ساری صحت ہوئی
کل داں حال ہویاں کل شفا میں پایاں
دور کرے ایہ مرضاں سبھے روحانی جسمانی
ردشن کیتا سینہ رب کے دین بنی دوزروں
جہوں والے لہجے تائیں خبر کے پہونچائی
شخص فلانا سکھاں دچوں مسلمان بنایا
پاس ہلاکتے پن یگا مینوں گل سنائیں
نا پھرا گوں تہاڑے تائیں عالم نے فرمایا
ایہ آک کتاب اسانوں بخشی خالق سائیں
اپنی طرف بلاواں اسنوں تزت ہدایت پاونے

پس میں اس کتاب اپنی داد عوامی ایسٹبلواں
 دوواں درس ہمیشہ اُسدا شوقوں سدا سدا میں
 جگر اُس نون سنکے کوئی دین ایمان لیا قے
 ایہ گل سن کے راجے کہیا مولوی صاحب تائیں
 تا پھر حضرت مولوی صاحب پاک کلام ربانا
 دو تن آیتاں مجلس اندر پڑھکے جدول سنیاں
 بخود بو کے آہن لگا سچ کلام خدائی
 بلشک سچا دعویٰ اس دا جو کجہ ایہ فرما قے
 جو کجہ کیتا سے کیست تیرا دول نہ کوئی
 داہ دا پاک کلام الہی صاحب اثر پیاری
 بھاویں ظاہر دنیا خاطر کرے عار ناما لے
 چھپ نہ رندی مول کسی تھیں سچیاں می سچیاں
 ایہ راجہ نصیب سے تہیں کوئی نہیں فیض نہا ندا
 ابولہب نون گھر اپنے وجہ ملیا نبی ربانا
 اکبر و الیاں نون رب عالم درون جن کہا قے
 سوہنا نون کلام اللہ دا جگو چرب کھنڈا ایہ

کراں تجربہ لوکاں تائیں پڑھ کے نت سداواں
 دیکھاں اپنے دعویٰ اندر سچی ہے یا نا میں
 اوہ سچا اثر کتاب میری دا میں سر دون آ قے
 مینوں بھی کوئی آیت اُسدی پڑھ کے رہنا میں
 نال محبت راجے تائیں کیست تا شروع نہا نا
 سنے وزیراں راجے تائیں تھم تھم سچوں ایں
 مینوں بھی اس دل داندرا جا کر کھنڈی پانی
 بس کر دمت مینوں بھی ایہ مسلم بکڑ بنا وے
 ہے کوئی عجب کتاب خدادی پڑنا تیروں موی
 کافر بھی جد سنکے استوں ہو جادون اقرار ہی
 ایہ پر دل وجہ نوز سنس دا چام چرک بھی نے
 سچی ہے نہ دنیا اندر سورج دی روشنائی
 اب حیات نصیبان باجہوں مول نہ پیتا جاتا
 قسمت باجہ نصیب نہ ہو یا جنت اندر جاتا
 تا بنیے نون گھر اپنے وجہ دیوانظر نہ آ وے
 کیا ہک نیک خدادے بندے سخن عجب فرمایا

عزل در تعریف قرآن کریم

جمال حسن قرآن نون جہاں پر سماں ہے
 نظیر اسکی نہیں جہتی نظر میں غور کر دیکھا
 بہار جادواں پیدا ہے اسکی ہر عبارت میں
 کلام پاک یزداں کا کوئی ثانی نہیں ہرگز
 خدا کے قول سے قول بشر کیوں کر برابر ہو
 ملائک جسکی حضرت میں کریں قرار لا علی
 بنا سکتا نہیں ک پاؤں کیڑے کا بشر ہرگز

قمر سے چاند دروں کا ہمارا چاند قرآن ہے
 بہلا کیونکر نہ یکتا ہو کلام پاک رحمان ہے
 نہ وہ ہونی سخن میں نہ اس سا کوئی لبتاں ہے
 اگر لوگوں نے عمال سے وگر عمل بخشاں ہے
 وہاں قدرت یہاں ماندگی فرق نمایاں ہے
 سخن میں اس کے ہمتانی کہاں در انسان ہے
 تو پھر کیوں نہ کرنا نون حق کا اس پر آساں ہے

اسے لوگوں کو دیکھ پاس شان کبڑی کا
خدا سے غیر کو ہمتا بنانا سخت کفر ہے
اگر اقرار ہے تم کو خدا کی ذات واحد ہے
یہ کیسے پڑ گئے دل پر نہا ہے جہل کے پردے
ہیں کچھ نہیں بہا بونصیحت ہر خبر بیانہ

زباں کو نفاہم لوب بھی اگر کچھ بولے بیان
خدا سے کچھ ڈرو یا رو یہ کیسا کذب بہتان
تو پھر کیوں اس قدر دل میں تمہارے شرک پہنایا
خطا کرتے ہو باز آؤ اگر کچھ خوف یزدان ہے
کوئی جو پاک ل ہو و دل جال سپہ فرماں ہے

رجوع بہ قصہ عکرمہ رف

سنوں حقیقت عکرمہ رہتا نہیں جن م سنی کلام بانی
سیا دل اس دیوچہ آ کے اثر محبت پایا
اپر کتا کے اس دیتا میں گئے اتار رہا تے
جس حضرت دو پہن کو لول نہٹھا غیرت کہا تدا
دورے نالے آگے دل وچہ کپہڑا ویلا ہوسی
لگ گئے پر محبت والے عشق نبی دے پاوں
دس وزاں دا پینڈا آمارا دی ذکر لب یا
پیلوں پاک نبی نول اس دی خبر خدا پہنچانی
نالے دو ہر ہی اسے طلبت بارت ہون
اس نہیں پچھے رہی طرفوں وحی پیغام نہایا
کہد یوانج کفاراں تائیں ہے اوہ طاقت باوان
کیہ نہیں اج ہن ہرگز اس تے زور کیدا چلدا
سن کے حکم حبیب خدا کے شاہ علی سد وایا
سہ نول ایہ فرمان سنا یا پاک حبیب تعالی
پاس اسادے حاضر ہو کے لاج ایمان لیا
سن کر حکم نبی دا گوں مول نہ بولیا کوئی
اجراں توڑی عکرمہ نول بھی خالق پاک لیا یا
دیکھ جمال پیائے والا قداماں ندر جھڑیا

او سے ویلے حب نبی دی رگ گ وچہ سمانی
وہ تنو فہراں پلویوں دیکے کشتی نول پڑنایا
بھد کے لک روانہ ہو یا طرف حبیب ربانے
ہن دیدار او سے دی خاطر شوق نہ جریا جاندا
جن ویلے میں پاک نبی دی حل کر ساں پاوسی
کامل قدرت ظاہر موی خالق دی سرکاروں
اھے دن وچہ قدرت سستی رب سنوں پہنچایا
آوے بیٹا ابو جہل وایا محبوب خدا نبی
تے پاس تسادے م کے کلمہ بول سانی
یا نبی اللہ حکم تسانوں پاک خدا فرمایا
عکرمہ نول ہن تیرے کو لول کر کے منع بہان
نال تیرے ایمان لیا یا بیٹا ابو جہل دا
اچھیں بعد کفاراں تائیں کر کے جمع بولایا
عکرمہ بیٹا ابو جہل دا ہے ہن آون والا
ہے کوئی اسنوں روکن الا جہڑاروک مٹا
کرے جواب مقابل ہو کے کسوں طاقت نبی
خدمت اندر حاضر ہو کے مشرف زیارت پایا
نال محبت بول زبانون کلمہ اشہد پڑھیا

پکڑاٹھا یا سرور عالم گل دے تان لگایا
 واہ سبحان اللہ رب سجدی قسمت نیک بناوے
 بد قسمت لوں سارا مصحف کہوں سناوے کوئی
 کافر ہو آیت سن کے دل سے کفر زوڑے
 جبکہ یہ کلام اللہ دی ایہ بھی عمل کھاوے
 لگو نظر رسول اللہ دی عکرمہ اوپر ہوئی
 پکڑاٹھانیاں نال محبت شستی دھچھڑھایا
 سن سو سٹھ ہزار مومن تے نظر خداوند باوے
 کوں نہ کرے محبت اللہ دی پاک رسول ربانا
 برس پنجاب ہزار برابر عرصہ شش والا
 کوں نہ ہر اک دکھ غذا لوں خالق پاک بچاوے
 ایہ کچھ قصہ عکرمہ والا شیخ محمد لیاہا
 بھی کچھ ہور زیادہ اس شخص میں مذکور لیاندا
 تھوڑا ذکر سنایا تینوں جو میں روایت ہوئی

دو چہ اصحاباں داخل کیتا قرب عطا فرمایا
 لگو آیت اسلے کو لوں سارے کفر سٹاوے
 ذرہ کفر نہ جاوے دلدا نہ سٹے بد خوئی
 مومن پڑھے قرآن ہمیشہ بدعت شرک بخوے
 کوں نہ رحمت ہو واس نے کوں بہت بچاوے
 پانی عرق نہ کیتا اسوں دکہ نہ دتا کوئی
 دل روزاں دا پند کر کے ادبے دن چہ آیا
 لیسے کامل مومن تائیں دوزخ کوں جلاوے
 کیوں تہ پار لنگھاوے اسوں بن کے آپ نہانا
 کوں نہ پل وچہ کرنے بیہتر اخلق پاک تقالی
 کوں نہ ریے فضل کرم تھیں مومن حجت جاوے
 اسپر وچہ تالیخ کتاباں ایہ مذکور نہ پایا
 اسپر میں اوہ ذکر نہ کیتا نہ اوہ بنیا حساندا
 اگوں حال خدائوں معلم بینوں خبر نہ کوئی

ساوایت دیکر

دو جی ہور روایت تینوں کھ سناواں بھائی
 بھی تالیخ کتاباں اندر ذکر جوں کر آیا
 کرن روایت ابو جہل جاں جنگ بدروہ ہویا
 پچھوں اس دے بیٹے عکرمہ آن شرارت چائی
 طرح طرح دے نال نبی دے ویر فساد کماندا
 آخر جن ن کے اوپر کیتی نبی چڑھائی
 لے تلوار اصحاباں اوپر آیانال کفاراں
 پاک اصحابی پاک نبی دا قازی مرد ربانا
 حال یہ خبر رسول اللہ لوکاں ورنج سانی
 سن ایہ خبر شہادت والی ہتے بنی گرامی

جو میں معین الدین ہوران تہیں چہ معانج آئی
 عکرمہ بیٹا ابو جہل دا جیوں پان لیاہا
 بن مسعود صحابی ہتھوں دوزخ داخل ہویا
 دشمن ہو یادین نبی دا ظلموں واگ اٹھائی
 جدا پڑے نال مسلماناں نوں دکھا پڑا پہچاندا
 ایہو عکرمہ کافراں طرفوں آیا کرن لڑائی
 خالداں ولید انہاندیاں لاسپاں پکڑتھاراں
 با شہادت عکرمہ ہتھوں جنت اندر جاندا
 شخص قلا نے عکرمہ اہل شہادت پائی
 ویکھ کمال تعجب ہوئے حاضر لوک تامی

کیا حکمت اس ہا سے اندر لوکاں عرض نہایا
 قاتل تے مقتول ایہ لوں اہل شہادت آتی
 ڈٹھے اسماں بہشتاں اندر دونوں لے لکے جائے
 عکرمہ نے ازے اصحابی جہیز اس نے مار گنوا یا
 بخش دتا رب دوہاں تائیں کہیا نی تھارے
 ایہ گل سن کے باراں تائیں بہت حیرانی ہوئی
 ایسا دشمن پاک نبی دا جانے کل لوکاں کی
 کیا جانن اصحاب پیارے حکمت پاک ربانی
 بڑے بڑے متکبر ظالم کفر کماون والے
 کرن روایت جیوں حضوروں ہوا افضل خلائے
 پہلے لوک سلام لیاے رحمت فصل غفاروں
 عورت ان می پکھے استھیں بن اسلام لیانی
 دل دے اندر خوف نہایت متکے پکڑا جاواں
 کر کے نیت ملک بمن دی گھڑیں نس سدہایا
 ویکھ تیار ہک کشتی اگے ایہ بھی اچھو چرٹھیا
 پانی وچہ بجلی ڈگی شور پیادریاے
 کشتی دے وچہ بیٹھا آہا جتنا پور تمامی
 مارو مار کر نیدی بجلی بدل کر کے یولے
 کرن قیاس دے وچہ سارے ہوزیں گل کوئی
 جس ویلے اہستی اندر آ کے قدم بجا یا
 عاجز رہو کے عکرمہ تائیں کہن لگے سارے
 جیکرے کجہ تیرے اندر کفر شرک بریانی
 متکے تیرے صاف ہوون تہیں رحم خدا فرماوے
 عکرمہ کہندا تو مینوں ہوسے جویں صفائی
 من خداون اول بجالوں واحد حق نغلاے

تاں پھر حضرت مسور عالم باراں لوں فرمایا
 باطن حالت انہاں دو ہاندی سالوں کی کہانی
 اکڑے دا ہتھ پکڑ کے پاک نبی فرماندے
 دوہاں دی ایہ حالت ڈٹھی تا ایہ ہا سا آ یا
 دونوں رل کر جنت جادون جیونکر بار بارے
 کافر کیونکر جنت جاوے سمجھ نہ آوے کوئی
 جس دے مسلمان ہوون دی مولن میڈ کاہی
 پھر جہاں سخت دلائنوں کر دنیا ادہ پانی
 ہک پل اندر مومن کر کے جنت کرے ہوالے
 سرور عالم مکے اوپر فتح مبارک پائی
 نس کے عکرمہ مکے وچوں نکل گیا گھرباروں
 عکرمہ تا اسلام لیا یا نہٹھا کنڈ ولانی
 قتل کر دے میرے تائیں کرسول سچاواں
 چٹھے بندر کشتیاں والا پنن ایہ آ یا
 بجلی کرک پئی اسمانوں جہ کشتی وچہ پڑیا
 پے گیا فکر مہانیاں تائیں حیرت اندہمے
 سبھ دے دل وچہ اس گل پاروں تو گئی پے راہی
 جہ کشتی ڈولن لگی ساریاں دے دل ڈولے
 عکرمہ دے سوار ہوون تہیں شامت نازل ہوئی
 اوسے ویلے بجلی کرک کی تہہ راہی آ یا
 تیری شامت پئی اسمانوں رورو کہن وچارے
 ہے ایہ صاف ہوون دا ویلا علیہ کی پکڑ صفائی
 سارا پور سلامت جاوے کشتی رب بچاوے
 لوکاں کہیا کلمہ طیب بول زبانون بھائی
 مولا بچوں ایسے ویلے کون بچاون والا

ایہ گل سن کے عکرمہ تائیں عبرت حاصل ہوئی
 سیدھ لو کال نے میرے تائیں پر تقصیر پھڑپا
 ایہ سوچاں کردا آہ نظر سے چہا ہاں پامی
 سرے اڈوں کپڑا لاه کے سوئی ہٹی بلا سے
 لگا کہن ہا نیاتائیں کشتی ذرہ کہہ لادو
 لنگر سٹ ہا نیاتائیں جلدی کشتی لڑن کہہ لادو
 آپہوتتا تا جہ کندھی اے کیا کجرب کھائے
 عکرمہ دیکھو تجب ہویا پچھرا ہوی تائیں
 لگی کہن جو سرور عالم انو شفقت کرم کس یا
 کشتی میں عرضاں ل تیری حب پیاروں
 جیکر دیو معافی اس لڑن کر کے کرم سچاواں
 تا پھر رحمت عالم مینوں کر شفقت فرماوے
 سن کر حکم رسول اسردا میں تیرے ل آئی
 بہی صفت رسول اشردی ام حکیم سنا سے
 کہندا بڑا رحیم محمد پاک جلیب تھالے
 کیا کیا سخت اسادے لو کو تال دل میں
 ام حکیم کہے میں کیا کچہ بولاں صفت زبانون

سچ گیا تو میرے دانگوں ہورڈ سسل نہ کوئی
 سبھناں کہیا تیری شامت قہرا لہی آیا
 کندھی تے یک عورت اسوں نظر اچانک آئی
 نالے شائے جویوں کسے لڑن پس بی بلا سے
 مت کوئی مینوں سردا ہورڈ کر کے کرم اتارو
 چھوٹی کشتی ہورڈنگا کے اسلے وجہ پیا یا
 ام حکیم جو ہوی آسنی کپڑا کھسلی بلا سے
 کیا موجب لڑن آئی مگروں مینوں ل سنائیں
 مینوں اس کپڑے کارن حکم انہاں فرمایا
 ڈر کے ٹھاٹھاوند میرا خوف تسادے پاروں
 لکے دیوچہ اسد تائیں واپس پھیر منگاواں
 کشتی اسال معافی اسوں بیشک اس سے
 بیشک حل سن اس گھڑوں بان دیوانی
 سن عکرمہ رافضی ہو و صدقے ہوندا جاکے
 دشمن تے جو رحم کھاوے وڈیاں خلتاں والا
 پھیرا مان دتی اس مینوں واہ شفقت داسائیں
 شفقت خلق جلیبی سن دی باہر حد مینوں

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَشَفِّعْ الْأُمَّةَ

اے اللہ درود بھیج ابر حضرت محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نبی رحمت کے اور شفیع امت کے

صَلِّ اللَّهُ دَعَا لِعَلِيٍّ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَسَلَّمَ

درود اللہ تعالیٰ کا ان پر اور ان کی آل پر اور ان کے اصحابوں پر اور سلام

تقتہ کوتاہ آخر او تہوں دونوں ہوئے روانہ
 رستے اندر عکرمہ تائیں خواہش صحبت ہوئی
 کہن لگی میں نال خدا دے صاف ایمان لیا ہی
 جڈنکسانہ ایما لڑن چانن حال ہوئے مینوں

یوں صفتاں پاک نبی دیاں واہ واپی یگانہ
 اسپر سرگز ہوی اس دی گل نہ منی کوئی
 توہیں شرک گناہوں بھریا وحدت خبر نہ کاٹی
 نہ تک لڑن نہ خاوند میرا سہتہ لادیں مینوں

ایہ گل سن کے عکرمہ تائیں شرم دے دچہ آیا
مکے نون جدیڑے ہوئے راوی ذکر لیاندا
آدے بیٹا ابو جہل دایا محبوب گرامی
سن کر خبر رسول اللہ نے پاراں نون دہیا

پھیر نہ خواہش کیتی اس لے دنوں صبر کیا یا
پاک نون اول اس دی خبر خدا پہونچا ندا
پاس تاسٹے حاضر ہو کے ہوسی جلد سلامی
جیونکر وجہ کتاب نبی سے شیخ معین لیا یا

يَا أَيُّهَا عِزَّةُ بَنِي جَهْلٍ مُؤْمِنًا فَجَرًا فَلَا تَسُبُّوا آبَاءَهُ

آتا ہے تمہارے پاس عکرمہ ابو جہل کا بیٹا مومن جب جسر ہو کر پس نہ بڑا کہیو اس کے باپ کو

عکرمہ بیٹا ابو جہل دایا پاس تاسٹے آدے
جد اوہ پاس تاسٹے آدے ادب لحاظ کماتا
کتنی شفقت پاک نبی نون کارن تالیداراں
دما حکم ہوا ابو جہل نون مت کوئی بڑا الا سے
جد اوہ مومن مسلم ہو کے دین اسلام قبولے
ایہو حکم تمام امت نون جد کوئی تائب تھیو
بیس کلامم الفسوق جیونکر آیا حکم رباناہ
بھاویں لکھاں کفر کما کے توبہ دے دے
سو کوئی فاسق فاجر ہوئے صاحب عیب یاں
لائق ناہیں جے پھر اسنوں بڑا الا سے کوئی
نا پھر ایسا کلمہ کوئی اس سے پاس الا سے
پاک کیتا رب اسے تائیں ہر یک عیب خطاوں
کرن روایت جاں پھر عکرمہ پاس نبی آریا
یا حضرت میں عکرمہ تائیں پیش حضور لیاندا
راوی کہندا ایسے جلدی آئے نبی خدائی
عکرمہ بھی پھرتے توڑی آکر حاضر ہو یا
کرد اعرض جو میرے تائیں ام حکیم بتایا
حضرت کہیا بیشک اس نے سچی بات سنائی
ایہ گل سن کے عکرمہ جلدی کلمہ استہد پر ہیا

مومن اتے ہبا جرم ہو کے دین اسلام لیا دے
باپ اسے نون بڑا الا کے نام شرمندہ پانا
کرنا سچ نہ چاہن کسینوں اوہ سید ابرار اں
مت اس گلوں بیٹا اس دعا کر کے شرم سے
باپ نون شرمندہ کرنا پھیر نہ لایق مومے
اس تہیں کچھے پھیر نہ اسنوں اوگنہار کہیو
بعد ایما نون چونکا ناہیں فاسق نام بولانا
وانک فرشتیاں پاک ہو جائے کلمہ جد الا سے
یکو کلمہ توبہ والاد ہوئے کل بریا یاں
یا پھر پچھے طغنے دیوے ایہ گل روانہ ہوئی
جس گلوں اوہ بخش پافے نے تکلیف اٹھاوے
دہوئی کئی پلیدی اسدی رحمت ددریاں
پیلوں اسدی عورت جا کے عرض سوال سنایا
انسی خوشی نئی نون ہوئی ذکر نہ کینا جاندا
چادر اتلی نال خوشی سے ڈگن توڑی آئی
کر کے ادب غلاماں وانگول پیش حضور کہاویا
دتی تساں معافی مینوں کر کے کرم چایا
بخشی اسان معافی مینوں قتلوں جان بچائی
بوقربانی دیوں بجا نون قدماں اندر جھڑیا

روزانے شرمندہ ہوندا عرضاں بول سنا ندا
 سخت عداوت نال تسانے ویر کائے بھانے
 کرودعا ہن میرے کارن خالق دی سروروں
 تال پھر حضرت سرور عالم دونوں ہتھ اٹھائے
 حکم ہو یا میں بخشیا سنوں یا مجوب گرامی
 تال پھر حضرت کہیا سنوں فکرنہ کرتوں کوئی
 عکرمہ کہندا جو میں اگے کیتی عمرا میں
 جیوں میں کفر زمانے اندر لڑیا سنگ ایراراں
 جو نکر اگے دوست رب کے کر ظلم تسانے
 جیوں میں گئے نال تسانے ویر عناد کسا یا
 جیوں میں اگے تھٹھا پھر یا پہلی عمر متامی
 جیوں میں اگے لوکاں میں رہیا کفر سکھاندا
 جیوں میں اگے دین اسلاموں بہا دور کناے
 کرن روایت حضرت عکرمہ جدا ایمان لیا یا
 اوسے ویلے دین نبی دی شروع حمایت کیتی
 کے وے وچہ مندے آپے جو جوبت نکارے
 پتے بت رسول اللہ نے ہتھیں بھن ترورے
 خوب تسلط دین نبی دا ملکاں وچہ بہا یا
 موضح اجنادین اندر پھر ہوئی جدوں لڑائی
 بعضے جنگ یرموک تبادوں وچہ تاریخال یا
 واہ سبحان اللہ رب جس کے نیک نصیب بناندا
 صحبت مجلس پاک نبی دی مانن کرماں والے
 سے برساں کوئی رب درہتیں تھٹھا پھرے چارا
 ہکواری اسم محمد بولے شوق پیاروں
 دوہاں جہانناں اندر جو کج نعمت رب بنائے

یا حضرت میں اوبی دم دم رہیا کھاندا
 واہ وخلق تساندا جہاں سارے ویر و سارے
 اوہ بھی مٹیوں بخشے چونکہ بخشیا تال پیاروں
 وچہ پھر کائے عکرمہ کارن عرض سوال سناے
 کلمے تیرے دفتر اس واکب تبا پاک نامی
 تیرے آون نال سانوں خوشی نہایت ہوئی
 قسم خدا دی ہن میں میں یان لیاں خوب قضائیں
 ہن میں سٹھیں دونا ہو کے لڑساں لک کفاراں
 ہن میں توں دشمن مسدے کر ساں تھل سوائے
 ہن میں خالق پیار محبت کر ساں دن سوائے
 ہن میں اس سے بدلے کر ساں پوسے طور غلامی
 اولوں ہن اسلام سکھا وال کفر و انان ندا
 جیکر ہن میں زندہ رہیا بدلے دیاں سارے
 نال اسلام مشرف ہو کے کلمہ بول سنا یا
 اسے خدمت اندر باقی عمر متامی بہتی
 جسویلے اوہ مومن ہو یا پکڑا ڈالے سارے
 جو کوئی باقی رہیا انہاں میں اس نے بھن مردے
 وچہ اصحاباں داخل ہو یا عالی درجہ پایا
 وچہ زمانے ابو بکر زندے تدوں شہادت پائی
 جس د اندر حضرت عکرمہ جنت طرف سدا پایا
 دامن پکڑ رسول اللہ ایدہ درجہ اوہ پاندا
 اس مجلس ہتیں مٹھے جہیرے دوزخ گئے مکالے
 اس دربار ڈگے جدا کے ہووے ولی پیارا
 طرح طرح دی نعمت پائے خالق دی سروروں
 کر قربان حبیب نے تہیں خالق نے در تانی

جو کوئی دل نہیں تابع ہو کے طرف بنی دی آئے
 بیشک نال حبیب پنے دے وعدہ رب فرمایا
 ہر نعمت ہیں علی نعمت قرب حضور « ریانہ
 خالص محبت وعدہ ریدہ اسیں پیار رکھاواں
 جتنی عمر گناہوں کفروں صنایع کر کے آئے
 جس لوں خود محبوبی درجہ بخشے خالق میں
 ست آسمان زمیناں ستے جو کجاہناں چالے
 جنت حورال محل لوزانی سکن کھلے انہانتوں
 دنیا لوں رخصت ہو کے کد شریف لیادوں
 کرن اڈیکان مومن کارن حورال ملک تامی
 تالعداری پاک بنی دی کیا رب عجب بنائی
 نال محبت پکڑی جس نے ہک یہ تالعداری
 جنول چاڑے عزت پائے وچہ تمام لوکایں
 سچے دل نہیں پاک بنی دی جدوں غلامی چائی
 ہن تک روشن دنیا اندر باقی نام آہنا دے
 کئی نزار ہمیش انہا دے خادم رب نکالے
 قوم قریش اولاد انہاندی جھڑے کوں آون
 بعضے کہن جو اسیں صدیقی نسل صدیق کبریٰ
 ہن تک نسل انہاندی تاپیں فخر دل بڑت ہوئی
 کدی نہ کسے انہاندی نسلوں کر کے فخر سدایا
 کوئی نہیں کہن داد اساد اسی بوہل بگانہ «
 پتر اسلے وچہ اصحاباں پایا شان گرامی
 انویں بولہب دی نسلوں ہر کوئی نفرت کردا
 اپر جدوں رسول شد دی کیتی بے فرمانی «
 فرمانداری پاک بنی دی بخشے قرب عطا میں

ہر یک نعمت حاضر آسوں جو منگے سو پادے
 تیریاں تبع داراں کارن سمجھ کجاہناں بنایا
 پائے قرب حضور ہی جو کوئی اس دربار وکانا
 تالعدار محمدیاں لوں میں محبوب بناواں
 حد آ ساتھ محمدی پکڑے رب محبوب بنا دے
 دوہیں جہاں میں چیز کسیدی کیا پرواہ اتا میں
 تالعداراں لوں رب فضلوں سب کچھ کر حوالے
 کدوں نصیب یارت ہو سی ملسن آن اسالوں
 پاوں قدم مبارک آ کے سالوں آن سہاوں
 صدقہ حضرت پاک بنی دہر یک چیز سلامی
 جس می خاطر ہر شے رب خادم کرد کھلائی
 ہو گئی اس کی تابع اندر جتنی خلقت ساری
 جنوں اصحاباں پاک بنی دیاں جگہ عزت باقی
 ہر یک چیز انہا دے آگے رب غلام بنائی
 ہونے رہن قیامت توڑی ذکر کلام انہا دے
 جھیرے ہو قربان انہاندیاں صفیاں بولن والے
 ہن تک فخر انہا دے پاروں سحر کے کہوں سناؤ
 بھی عثمانی لے فاروقی جو اولاد سرزدی
 ابولہب ابوجہل جہاں وانا نام نہ لیسندا کوئی
 ناکدیں اپنا نال انہا دے سحر کسے ملا پایا «
 سالوں وچہ قریشاں اوہی ہو یاد ڈا گھرانہ
 تا بھی ابوجہل دی نسلوں نفرت کرن تامی
 بھا دیں اوہی سکا چا چا پاک بنی ہر سروردا
 لعنت تے فیکار خدا دی ہو گئی دوہیں جہانی
 لعنت دی پرواہ نہ کوئی بھراناناں تائیں «

جنوں رحمت حاصل ہوئی ہوئی اس درباروں
 بیفرمانی پاک نبی دی دوزخ تہر شافی
 آجا باز بنی کے دیوں اگمق لے فرمانا
 پلڑ بنی دی فرمانداری عزت ادب کھائیں
 جو کچھ حکم نبی فرمائے جو کچھ عمل سکھاوے
 جسے تھکے پڑھیا اسدا کرا قرار زبانون
 زبان نہ دیوں سنگھوں و پراسی نعمت تائیں
 جدا قرار کیتا تھکے موموں رب دی وحدت والا
 قائم رہیں ہمیشہ اس تے وحدت مول نہ چھوڑیں
 سچ رسول محمد سرور عجیب رب دا آیا
 قائم رہیں زبان اپنی تے اسوں نہ پڑائیں
 ہر حالت وچہ پاک نبی دی پلڑیں تالجداری
 سن کر نام رسول اللہ دا پڑھیں درود پیاروں
 بیشک جو کوئی پاک نبی دا ادب پیار کریندا
 سن میں تینوں اک لڑکے دا تہوڑ ذکرناواں

جس پر لعنت اتزی اتزی لے فرمانی پاروں
 کون تھرانہ جنت جائے کر کے لے فرمانی
 جگ سائے دی لعنت کارن پین مول نشانہ
 کر کے ساتھ بو جہل ہو راندادوزخ طرف جائیں
 ہو قربان قبولیں سونوں ہو فرمان سناوے
 عمل کھاوے اس دے اوپر سچے صدق پانوں
 مرد نہیں نامردی کر کے تولوں ہار نہ جائیں
 کوئی نہیں ہو رہبادت لایق باہوں پاک تعالیٰ
 غیر شریک بنا کے کوئی دین ایمان نہ بوڑیں
 کرا قرار زبانون جدا یہ کلمہ بول سنا یا
 کر کے عمل خلاف نبی دے کلمے لاج نہ لائیں
 عشق پیار اسے دے اندر دلوں جان پیاری
 ہو جاویں قربان محمدی عشق محمدی پاروں
 ہر تکلیفوں کڈھے مولا ہر اک نعمت دیندا
 جیوں کر نام نبی ہتھوں سوں لگا عشق سچاواں

ذکر کو دل صاحب دہ و عاشق محمدی ۴

وچہ زمانے پاک نبی دے لڑکا آہا کوئی
 پڑھیاں پڑھیاں ہو یا اس تے فضل خدا
 کیتا اثر محبت دل نون پابانور نظارہ
 باپ اپنے تہیں پین لگا لڑکا چائیں چائیں
 باپ اس دا ترسانی آہا اک پرست موکالا
 جد اس لڑکے نام مبارک اس نون آن دکھایا
 آ اسوں سمجھاوے لگا بریاں لدا لیں
 لڑکا کہندا کیوں نہ دیکھیاں ڈھکیاں کی ہو جائے

پڑھن لگا انیل مبارک دے وچہ ہوئی
 نظر پیا اک دے آ پڑ نام نبی سرور دا
 نام مبارک پاک نبی دا لگا بہت پیارا
 کسی سے نام مبارک دین میرے تائیں
 بھارا دشمن پاک نبی دا ویر کماون والا
 غیرت تھیں سر کولے ہو یا عفتے اندر آیا
 سپے ایہ نام بیتم کی دا اسوں دیکھیں ناہیں
 کافر کہندا جو کوئی دیکھے سخت زیان اٹھائے

لڑکے کہیا دل میرے وچ بہت محبت ہوئی
ایہ گل سن کے سچوں اسنوں دونا غصہ چڑھیا
پکڑ کتاب شباب پتر ہتھیں ظالم ظلم کھسایا
اوسے ویلے رب سچیدی قدرت ظاہری
اگے نالوں کتنے حصے سوہنا خط سوایا
پھیر خدائے روشن کیتا ثابت اسم نورانی
پھیر سٹا وے پھر ہو جائے روشن تام پیارا
دیکھ نامشہ لڑکا ادبوں بچتہ ہوندا جاوے
لکھ شیطان کرے بت تڑلے لکھاں مکر کھانڈا
کسے طرح ایمان اسد لڑوں اسٹھیں دور سٹھاواں
جیونکر ثابت رکھیا فضلوں سوہنا اسم پیارا
مخر سارا ورق کتابوں کافر پکڑ نکالے
کیتا بند صندوق شتابی ورقہ وچہ چھپایا
لڑکے لڑوں آرام نہ آئے روتے کرائے
کرے دلیلان دل اندر جیکر موقعہ پاواں
سوہنا اسم محمد والابے دیکھاں ہکواری
آخر پاک دن اسے کارن موقعہ رب بنایا
مگروں کھول صندوق شتابی اوسچہ جہانی پئی
نکلن اس کاغذے وچوں جلوے عجب لوزانی
عکس پیاں لڑکے اوپر نام نبی دے نوروں
دیکھ جمال پیسے والا لڑکے ہوش بھلائی
پٹے پاڑ لوریاں کیتے حال جیویں دیوانہ
تا جو اسے حالت اندر باب اچانک آبا
ہوش کریں اے جان پیاری ناہو دیں داعی
کبہرے تہن پیوں لڑوں بیا جاوڑوں وچہ جلال

جد تک اسنوں دیکھاں ناہیں چیز نہ بھاو کوئی
لگا تیر کھیچے اندر کفروں شامت پھڑپھڑیا
غیرت کر کے نام نبی دا کارو نال مٹایا
ثابت ہو گیا نام مبارک دیر نہ لگی کوئی
کافر دیکھ ہو یا شرمندہ پھر اس دور سٹایا
اگے نالوں سوہنا لکھیا قدرت قلم حقانی
ڈاڈ ہاتنگ پیا کافر پیش جاوے چارے
مولائیں نوں رکھنا چاہے اسنوں کون ہٹاو
گر کر حملے مومن اُپر سارا زور لگاندا
فضلوں آپ بچا فے اسنوں خالق پاک بچاواں
اسے طور ایمان سلامت رکھے رکھن ہارا
وگھرا کر کے رکھیا اسنوں جا صندوق وچالے
کر محفوظ اس لڑکے کو لوں آپر نقل لگایا
اوپے ہو گیا چند مبارک جلوہ کون دکھائے
لڑاں نقل صندوق تیرا مال اپنا لیجاواں
آئے صبر قرار دے لڑوں پاواں دولت ساری
ماپو باہر گئے کداہیں ویل عجائب پائیا
لوزو نور صندوق تہامی قدرت رب وکھائی
روشن ہو گیا کوٹھاسارا کھلا گھنڈ حقانی
جیونکر حضرت موسیٰ اُپر جہلک پیا کوہ طوروں
منہ تہیں اسم محمد جباری ہور کلام نہ کوئی
عشق محبت پاک نبی دے کر دتا مستانہ
دیکھ جو الا لڑکے والا جلدی بول سنایا
کیا ایہ تینوں چھوٹی عمریں پئی عشق پڑھائی
بھلی پوسیاں دکھا ہوسیں چھڈ ایہ نویاں بھلاں

لڑکا کہندا جتنے ہوں چوٹے رکبہ پیاسے
 رکبہ لویں نے پل پرانا ہرگز کم نہ آوے
 میں کیوں عشق محمدی کو لوں بنا مکھ بھنوا میں
 دے کچھ خبر پیار سے والی سے کرم معلم تینوں
 نوں کی جانے عشق محمدی کیا کچھ مزہ چکھا یا
 جیوں جیوں لڑکا ام محمدی کر تعظیم ماں بولے
 بہت ڈرا سے نے دھمکا سے لڑکا باز نہ آوے
 آخر قید ہوں دی نوبت لڑکے اُپر آئی
 کرن روایت جدا لڑکا عشقوں باز نہ آیا
 روئی تلخ کہو اے اسوں قیدیاں لا کہانا
 کر کے صبر نانا لڑکا جو آوے سو کہا سے
 لے لے نام محمد والا روے گہت دو ہا یاں
 ڈاڈھی تلخ ایسی روئی ٹنگوں بھٹ نہ جا سے
 پیراں دے وجہ سنگل مینوں تیر عشق مرا
 اپر سب منظور جیسا جو کچھ قسمت میری
 ایسے طور کرے فریاداں رور و نیر چلاوے
 جے توں روئیوں گل پاروں گل نرت کڈھاں
 لڑکا کہندا کچھ نہیں حاجت چیز کے دی کوئی
 او بوش محبت مینوں او بوش رواندا
 کرن روایت اینوں اسوں کتنے روز ہانے
 تا پھر باپ پیار سے اسے مور صلاح بنائی
 جنگل دیوچہ پاس ایالاں چھڈاواں تن میں
 پیریں سنگل بکھا لتسا جاں کچھ روز لنگھا سے
 آخر لے گیا پاس ایالاں جنگل بارو چالے
 مت کوئی اسوں پانی دیوے یا کوئی دیو بہانا

چروں بہار آوے کڈھن نوں شگوفے سارے
 نوں محبت لوں شگوفہ نوں بہار دکھا سے
 لوں پھیر لوں طریقہ بھا سے نویاں تائیں
 نہیں تاں نام چتارن کو لوں مول نہ ہوں مینوں
 قدر محمدی اوہ کوئی جانے جسوں ب جتیا یا
 تینوں تینوں کافر سزا سٹھس سٹبل ہوندا کو لے
 پاک محمد پاک محمد دم دم نال الاو سے
 کمال ہو سے عشق اسے دا جس یہ منزن می
 پیراں دیوچہ اسلے تائیں سنگل باپ مرایا
 تابل دا پانی دیوے کر کے زور دھکا نا
 کرے گزارہ اس لے او پر تے اکللا سے
 داہ محبوبا عشق تیرے لے منتاں عجب کہو یاں
 پانی جتنا اندر جاوے سینہ سار جلاوے
 رمیانا کدھر جاوے جو گارب بن کون چھوڑا سے
 شالار بھلا سے تائیں دلوں محبت تیری
 ماں غانی چکھے اس تہیں تینوں کون روکے
 جیکر روئیوں بہکے پیاسوں کہانا عجب کہو داں
 صرف جہاں رسول سد دی بہکے دے چہ بوئی
 سو تکلیفاں دیوے بابل پر اوہ متوق نہ جاندا
 بہکھاں لتساں راں کہا سے کچھ پرواہ نہ جانے
 کچھ دن اپنے گھر سے دپوں پاواں من اپنی
 سے اپنا نڈا چھیر دن کے راتیں ہاں او تھائیں
 آپے عشق محمدی کو لوں باز ستابی آوے
 کرنی خوب حفاظت اسدی رکھنا نظر حوالے
 ہرگز مول نہ کہاوں دینار کہنا بہکھا بھانا

مست کوئی اس دیاں پیراں پوں شکل کپڑا تائے
 جو کم ہوئے دتواں لوں اجڑ مال چر او
 نالے اصلی حال تمامی دسیا پاس ایلاں
 کتنے دن اوہ لڑکا ابڑوں رسیا پاس انہاں سے
 ناکہ کہاں ناکہ پیوے پہکھاتے ترھایا
 جتوں جائے روند جائے روئیاں روز وہاں سے
 واہ چنناں تہدہ کیا اس ویلے رنگ بسا یا ہو یا
 کیا اس ویلے تیرے اوپر جوین آیا ہو یا
 ایہ جو تیرے چائن جگ چہ لوز کھنڈا یا ہو یا
 سوہنے مکھ تیرے دے جلوے جگ جا یا ہو یا
 ایہ جو تیریاں رسماں جگ چہ شور مچا یا ہو یا
 ایہ جو تیرا حسن عجیبہ روپ سجا یا ہو یا
 جتنا نور خدا نے تیرے روہڑ وگا یا ہو یا
 کیا ایہ تاریاں گڑے تیرے زیب لگا یا ہو یا
 واہ چنناں لوں قسمت والا نیک نصیباں الا
 جگر پاک جمال محمدی قسمت ناہیں میری
 جے لوں میری نیرے ہو دیں کراں تیری لوسی
 اینوں ویکھ ستاریاں لوں کرے ٹانا جہڑے
 بھہ وچہ نور محمدی و سنے جتوں کرے نظارا
 پہلی رات ہوئے جو ویلے بس نہیں کرے عاہیں
 جڈنگ اول محبوب تیرید پاک جمال نہ پاواں
 ایسے طور دعا پیل اندر روئیاں رین وہاں سے
 آخر مہلت کئی غم دی کرم کیتا رب باری
 کنگن انہاں ایلاں اوپر نیندر غلبہ پایا
 شفقے اندر سرور عالم خود شریف لیاے

جتوں جاوے اینوں جاوے پھر دا کراں ما سے
 ہرگز ترس نہ کرنا اس لے مارو جیو نکر جاوے
 آفراتوں واپس آیا کرتا کید تمسالاں
 نالے اسوں جہڑ کال دیوں تالے کم کرانے سے
 پیریں شکل قیدیاں دانگوں و روحاں جنایا
 راتیں چن چڑھے تا اسوں عرضاں بول سناوے
 تیرے وچہ لھی نور محمدی چائن لائیس ہو یا
 میں جاناں تہدہ یار میر دا حسن چہ پایا ہو یا
 ایہ سب نور محمدی کولوں فیض انہاں ہو یا
 جو نکر تہدہ محبوب میرے دا عکس ڈایا ہو یا
 ایہ سب نور رسول اشدر رب ورتا یا ہو یا
 یار میرے تہیں کچہ دن کارن منگ لیا یا ہو یا
 ایہ تک قطرہ نور نبی دارب بسا یا ہو یا
 جیوں اصحاباں پاک نبی دے جہڑ پایا ہو یا
 نکدا ہوئی تیرے دلوں پاک جیت تعالیٰ
 ویکھ لواں میں اسلے بدلے شکل مبارک تیری
 نظر مبارک تیر میریدی تیرھے پوندی ہو سی
 چہاں قدم مبارک سجھ دے جگر ہو داں تیرے
 ہو گیا ایسا نقش دلے تے اسم محمد پیارا
 یارب پاک جمال محمدی کر کے کرم و کماہیں
 دنیا تہیں نہ رخصت ہو داں سیکدا نامر جاواں
 جس گھر عشق و مالاں پاوے نیندر کسوں او
 پی جیوں جنابے اندر اس لڑکے دی زاری
 ستے گھوک ہوئے جد سائے رب اسرار کہا یا
 کر کے کرم اسیر اپنے دی بند چوڑا دن آسے

کرتبہ ایلاں تائیں حکم شتابی دیندے
 کہوں دیو ایہ ویڑی اسدی سنگل ترت نکالو
 اتنا کہہ کے غائب ہو یا اوہ محبوب پیارا
 آنکھ بھڑکے بھٹے سبہ خوابوں ہو بیدار ایالی
 کہوں تبت شتابی اسدی سنگل کھن زور
 نغنے اندر جھڑک اسالوں ہوئی شاہ بیانی
 ایہ گل کر کے رخصت اسوں کیتا ترت ایلاں
 اسے طور قیامت اندر حرمت نبی پیارے
 جس طرفے تشریف لیجاواں پاک سوں گرامی
 نال شفاعت امت اپنی دوزخ کنوں نکالے
 چونکہ اس لڑکے دا پر منظر عنایت ہوئی
 سوبیان ایلاں کولوں جد میں رخصت پائی
 حکم دتارٹ ہرتی تائیں روشن ہوئی جاوے
 سو فرخ دا پیٹہ آ یا امر کنوں رب عالی
 روشن کیتی رات خدانے صبح مبارک ہوئی
 بن یا نسر عمار صحابی رہ ملیا پہل پہلا ہیں
 کون کوئی توں کہتوں آہوں کس طرفے تڑھ جانا
 میں ہاں بک مسافر عاجز آیا اتنی ددوں
 کیا کہہ ال سنا داں اگول جو میں کھا اٹھایا
 جیکرے کہہ معلوم تینوں خبر نبی سبر وڑدی
 ایہ گل سن عمار پیارے بہت پیار کس یا
 ایہو شہر مدینہ جتھے خاص مقام حصوری
 مل زیارت پاک نبی دی تینوں اس کر اوں
 ایہ گل آکھ عمار پیارے لڑکا کاپر آٹھایا
 جبرائیل اس لڑکے خاطر ترت پیغام لیا ندا

کیوں نہیں ساڈے دوست نزدی بتد خلاص کریندے
 جتوں جاوے جان دیو اپنا مال سنبہا لو
 سچھ ایلاں ڈٹھا اینوں آپو آپ اشارا
 کرئی اتزدلاں سے اندر جھڑک پیاریولی
 جاہن جتوں مرضی نیری تیوں کوئی نہ ہوئے
 ساڈے کولوں جھڑک انہا ندی ہرگز ہی جانے
 لڑھکے لڑھکے پیراں چوں حرمت شاہ جلالاں
 اوکھیاں مال در ب سنگل کھر کے فضل تازے
 کل امت د سنگل نیوں جھڑکھڑ پون تہامی
 اپنی ہتھیں پ چھوڑا کے قیدی دوزخ والے
 اینوں اسدن دوزخ اندر مومن ہے نہ کوئی
 راتورات روانہ ہو با طرف میںے دھانی
 دوست ساڈے دا ایہ عاشق کہ تکلیف نہ پائے
 نیرے ہوئی اسد کارن دہر میںے والی
 اچھے وقت میںے پوتنا ویر نہنگی کوئی
 نال محبت پھن رگاتک کے لڑکے تائیں
 تا پھر لڑکے دستیا اسوں اپنا حال و پیمانا
 دل سے اندر شوق محمدی چاں یا نوروں
 عاشق ہو کر پاک نبی دی کرن زیارت آیا
 نام خدانے دسین میںوں جگہ میرد لبردی
 میں ہاں خادم پاک نبی دالڑکے نوں فرمایا
 تہیچ پوں میں مقصد آئے اس کوئی ب پوری
 پاک جمال رسول اسد دا گھٹکٹ کہوں دکھاواں
 موڈھیاں اچر چالرا اسوں پیش حضور لیا یا
 بعد سلام خدادی طرفوں ایہ فرمان سناندا

جنتی رب مبارکبادی یا سید ابرار
 ہے یہ خاص مرید تساؤ عاشق دلون بجاوں
 تن سوکواں پینڈا اسنوں پلو چہ اسان کرایا
 جیونکر اس لڑکے دی خاطر اسان زمین گھٹائی
 برس پنجہ ہزار برابر جس دن شتر تپاواں
 پتہ نہ گسی بول انہانوں محشر دی لمبائی
 حب محمدی ادب محمدی ایہ کجہ مرنے دکھاوے
 توں بھی سکھ لے ادب محمدی عشق محبت پاروں
 وچہ سورۃ حجرات بتی دا ادب خدا سکھلایا

پھیرو متھہ اس لڑکے تائیں ل کمال پیاراں
 تیرا دوست ساڈا دوست حکم ہو یا رحمتاوں
 کر کے تنگ دراز زمین لوں خدمت وچہ پہنچایا
 ایویں تیری امت اور کراں کرم فرمائی
 وچہ پلکائے امت تیری حبت وچہ پونچاواں
 ایویں جان وچہ قیامت ہنچو ساعت لانی
 ہر قیدول آزاد کراوے پلو وچہ پار لنگھائے
 دو ہیں جہانیں رحمت پاواں خالقہ دی کراوے
 وقت بتی لے اصحاب لوں ایہ فرمان سنا یا

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْا اَصْوٰتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ

اے ایمان والو نہ بلند کرو اپنی آوازوں کو جی اور علیٰ اشرطہ و حکم

النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ

کی آواز پر اور نہ اونچے بولو آگے اس کے جیسے کہ اونچے بولتے ہو ایک دوسرے کے

اَنْ خَبَطَ اَعْيَابِكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ۗ يٰۤاَيُّهَا

سناٹھ ورنہ منایع ہو جائیں گے تمہارے گل اور تم کو جس پر بھی نہ ہو پڑے۔

اے ایمان والو پاس بتی دے جد کوئی بات نکالو
 کرو کلام نہ اچھی ہرگز پاس نبی سرور دے
 کرو لحاظ رسول اللہ دا بولو نرم بولارے
 کرن روایت جدا یہ آیت ربی طرفوں لئی
 سہ اصحابی بولی بولن ادب بتی دے پاروں
 عمر بہادر پاس بتی دے ایسا نرم بولیندے
 پھیر دو بار پچھن بتی دے ضرورت بہانی
 بنی عیسیٰ وچوں چہ بتی دے ہک ن ملن آئے
 بک دو گھڑیاں سبر نہ کیتا جلد پکار بولایا

کر دو آواز بلند نہ اپنی بات نبی دے نامو
 جیونکر آپسوں پوچہ ہیکے اچیاں باتاں کرے
 ہنڈتا ایویں گل تسانے صنایع جان سار
 پھر کوئی پاس بتی دے اچھی کرے کلام نہ کوئی
 پوسے تالعدار بتی دے سچے صدق پیاروں
 پہلی دفعہ کلام انہاندی حضرت نہ سمجھتے
 جدوں دوبارہ عرض کرن تہن نبی خدائی
 سرور عالم اندر آہے باہر وں نہاں بولائے
 اتنی کھوں بل نہاں لوں لایعقل فرمایا

اِنَّ الَّذِيْنَ يٰنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَائِكَ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ۗ

جو لوگ پکارتے ہیں تجھے کو پیچھے سے مجھوں کے اکثر ان میں سے بے عقل ہیں (پ ۶۲۶ ۱۳)

اتنا ادب لحاظ نہی و اخلاق پاک کراوے
 کرے پسند نہ سرگز مولیٰ اس بندے دیتا نہیں
 نال تیمال جلدی کر کے باہر دل آن بلا یا
 جیکر باہر آوندیاں توڑی ذرہ صبر کماندے
 وچہ سورۃ احزاب خدائے ہور حکم فرمایا

اچا بون پاس نہی دے نبوں مول بھامے
 میر گل و چہ جو پاک نہی دا ادب پرہانے تاہیں
 اتنی بے تہذیبی پاروں لائیل سدو یا
 کیوں ایہ چھبرک حضوروں پاندے کیوں عقل ستاندے
 حضرت دے گھر جاوون رندا ادب طریق سکھایا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُسُئِلَكُمْ

لے ایمان والو مت جاؤ گھروں میں نبی کے مگر جو تم کو حکم ہو

لَكُمْ مِنَ الطَّعَامِ غَيْرَ نَظَرٍ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا

کھانے کے واسطے نہراہ دیکھتے اس کے پکنے کی لیکن جب تم کو بلائے تب جاؤ

فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مَسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ

پھر جب کھا چکو تو آپ آپ کو چلے جاؤ اور نہ آہیں میں بھی لگاتے باتوں میں اس بات

ذِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَعِثُّ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَعِثُّ

سے تمہاری تکلیف تمہی پیہر کو پھر تم سے شرم کرتا اور اللہ نہیں شرم کرتا

مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَائِهِ

ٹھیک بات بتانے میں اور جب مانگتے جاؤ بیویوں سے کچھ چیز کام کی تو مانگ لو پردہ کے باہر سے

رِحَابٍ ذَلِكَ أَظْهَرَ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ

اس میں خوب سمجھائی سے نہتا لے دلوں کو اور ان کے دلوں کو اور ہمیں پہنچتا تم کو

أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ

کہ تکلیف دو اللہ کے رسول کو اور نہ یہ کہ نکاح کرو اس کی عورتوں کو اس کے پیچھے

أَبَدًا إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

کبھی البتہ یہ بات تمہارے اللہ کے ہاں بڑا گناہ ہے۔ ترجمہ شاہ عبد القادر

۲۶

باہجہ اجازت پاک نبی دے گھر وچہ جاؤ تاہیں
 کھانے کارن ہو وچیدوں یولا یا جاوے
 کھانے تہیں جید فاسخ ہو وچید ہی واپس جاؤ
 اس گلے تکلیف زیادہ کارن نبی ربانے

اہل ایمانوں حکم تانوں کردا اللہ سائیں
 مگر اں جے کراذن تانوں خود حضرت فرماوے
 آسوں پاسوں جا کے اونھے نظر نہ سرگز پاؤ
 نا پھر گلہاں چھیر و ہرگز بہ کے اہوں سکھانے

ہے اودہ صاحب شرم پیارا شرم تسان تہیں
اپہر حق سناون کولوں مولے نا شرماتے
بھی فرمایا عرماں پاسوں حد کچھ منگنا چاہو
خوب صفائی اس گل اندر پاکی دوہاں لا توں
بھی فرمایا پاک نبیؐ سے جتنے حرم تسمی
ہے ایہ بڑا گناہ تسانوں خالق دی سرکاروں
جو نکر ادب رسول اللہؐ انیوں ادب نہتا ترا
كُنْتُ كَا حَيْدٍ مِّنَ النِّسَاءِ رَبِّ جَهَنَّمَ فَرِيضًا
بھی سورۃ احزاب اسے دھچھو راک آیت آئی

خود تکلیف ٹھاٹھے ایسے آکھ نہ سکے ڈرے
دوست دی تکلیف اتناؤں ہرگز مول نہ بھاو
یا پردوں کرو سوال اتناؤں پردہ ادب کما ہو
دینا دکھ رسول اللہؐ لایق نہیں تسانوں
مت کوئی کرو نکاح اتناؤں بعد رسولؐ گرامی
کیتا منع خداوند عالم ادب نبیؐ سے پاروں
سبہ نہیں بہتر حرم نبیؐ سے پاک خدا فرماتا
پورزنا نیاں وانجول ناہیں شان تساؤ آریا
دیکھو وچھو رکوے پہلے رب نازل فرمائی

النَّبِيِّ أَوْ رِبَاؤِ مَنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجَهُمْ مِّمَّنْ

نبیؐ کا زیادہ لکھے سابقہ مومنوں کے ان کی جانوں سے اور اس کی بیبیاں مومنوں کی مائیں ہیں

نبیؐ پیارا نائب رب داعزت عظمت شانوں
یعنے اپنیاں جانال نالوں بہتر حق نبیؐ دا
سرور عالم مالک سبحدا موجب حکم ربیدے
بلید ہی اک وچہ جائز ناہیں اپنا آپ جلانا
اتنا حق رسول اللہؐ پر اہل ایمانوں
نالے جو جو بیبیاں اسدیاں وچہ نکاح آریاں
ہر حالت وچہ مالواں سدا ادب خدا فرماتے
وچہ حدیث مبارک حضرت پاک نبیؐ فرمایا
بھی فرمایا جس نے اتے ماں پوڑا رضی ناہیں
جو کوئی اپنے باپیاں تائیں دنیا وچہ رنجائے
کن میں تینوں شخصال دا کر کے ذکرناؤں

ساریاں اہل ایمانوں کارن بہتر اپنی جانوں
جتنا حق نبیؐ دا اتنا ناہیں ہو کر کسے دا
جتنے چاہے خرچ کرے جانال مال کیدے
اپہر فرض ہو جائے جیکر آکھے نبیؐ ریانا
بہت پیارا جان اپنی نہیں کارن مسلمانوں
ساریاں اہل ایمانوں کارن مایاں رب فرمایاں
مالوان می جو کرے لے ادبی کدی بہت رنجائے
ہے مالوان دیاں تدمال تلے جنت رب آریا
کدیں نہ راضی ہوئے اس تلے پاک آوند راضیں
دوہیں بہانیں کن اس تلے قہر عذاب رمانے
دنیا اندر کیتیاں جہناں رنج پیاریاں مالواں

ذکر شخصے کہ بلا اجازت والدہ بقصد رنج رفتہ بود

دل اس دیو پونج کرن دی ثوق محبت بوئی

کرن روایت شہر بلخ وچہ مرد مالک کوئی

بدھی مالوں نمائی آمدی بہت ضعیفی « حال
 باہجہ اجازت آمدی ایوں کر کے زور دہنگانا
 بیت مقدس سے اندر چوراں اسوں پھر یا
 مال کو ہارے وڈھے اسدے پتھ لے پیر تامی
 بانگے بیت مقدس د نول رب خواب و بھائی
 فخر ہوئی تا آٹھ کر بانگاستے او پر آسیا
 ناکوئی ہتھ نہ پیر سلامت عاجزہ حال منسا تا
 ویکھ حیران ہو یا اوہ بانگ پچھدا اس سے تائیں
 تا پھر اگوں رو کر اس نے واقعہ کہول سنایا
 ایسے حج نصیب ہو یا میں بدست تائیں
 لے گئے مال تامی میرا جو کجہ دولت ساری
 رمیانہ کد کے چاون جو گا پھر خدا جنباروں
 جیکر بھلا کریں کجھ متھے اتنی عرض سناواں
 رحم پیا اس بانگے تائیں اس نول پھر اٹھایا
 گھرا پنے دے بوسے اگے آیا جدوں منسا تا
 چھوڑ گیا دروازے اگے اس عاجز دے تائیں
 سبیاں اس دروازیوں باہر مائی دا آوازہ
 پت میرا پردیس سدہانا چھوڑ اکیلیاں مینوں
 واہ سبحان اللہ کیار ب لے مالوں عجیب نیایاں
 کجھ تکلیف اولاد اپنی دی ہرگز انہاں بھاسے
 ایسے جو کوئی باپیاں سندا ناہیں دب کر تیدا
 یا پھر مالے کرن سفارش نہیں آپ چھڑاویں
 سوں حقیقت آخرا اس نے بوسے نول کہہ دیا
 کون کوئی نول دین آیلوں لا در دمندان ا
 کون کوئی نول میں عاجز نول آن بولا دن والا

جد اگھر وہ پورہ کوئی خدمت کرنے والا
 مال ارادے حج کرن دے مکے طرف سدہانا
 لیکے مال تامی اس دا جو کجہ تا بو چڑھیا
 ٹنڈا منڈا کر کے اسوں سٹ گئے چور حرامی
 سفنے اندر حالت آمدی نظر تامی « آئی
 ڈٹھا حال برابر اسدا جیوں رب خواب کہایا
 خالی لاش پئی وچہ سے جیوں خدا نول بھانا
 کیا ایہ مصیبت تینوں مینوں حال سنائیں
 باہجہ اجازت مال پئی سے حج کرن میں یا
 رستے اندر چوراں مینوں کیتا پکڑا تائیں
 آخر ٹنڈا منڈا کر کے سٹ گئے جائی اری
 ملی سزا ایہ میرے تائیں لے فرمائی پاروں
 لے چلماں میری ل مینوں سوں چل سناواں
 جیونکر پوتنا اولوں اسوں شہر بخ پونچا یا
 بھندا بس من لہا چھڈ مینوں یا مقبول رہانا
 اگے اس کی مال بچاری رو رو کرے دعائیں
 رو رو آ کے مولا اگے رب عزیز پونواں
 توہاں کریں حفاظت آمدی کراں پیران ان
 لکھ ناراض اوہ ہوں تا بھی کر دیاں رہن عایاں
 منہ کھتیں لکھ نکالن آہیں لوں پیار نہ جائے
 بدلہ اس آتے با جوں خالق نہیں چھوڑ تیدا
 تا پھر تو بہ تائب ہوں نہیں تا بدلہ پاؤں
 سن کے کھراک نمائی بدھی کر آواز بولا یا
 کون نمایاں محتاجاں داھے بوہا کہہ کاندھا
 ہیں کوئی اوس مسافر دی بھی خبر لیا دن والا

آنز لوہا کہو لیا اس لوں آکر بڑھی مائی
 پھن لگی بوہے اتوں کس بولایا مینوں
 بول جواب دتا اس لوں متھ نہ میرا کوئی
 بڑھی کسبا اندر آجا مینوں آپ کہو اداں
 تا پھر بڑھی اسد تائیں کر کے رحم اٹھایا
 چان کر کے منہ اسد دل نظر جڑاں لگی فی
 رو کر اس تہن پھن لگی میں لوں کون بچارا
 لپہر خیر نہیں جو اجل کیا کہ اس واحالا
 ایہ گل سن کے بولیا اگوں اوہ معذور دھارا
 باجہ اجازت حکم تیرے حج کرتوں دھانا
 متھ کپائے پیر کپائے مال سبب لوٹائے
 خیر نہیں من کی کجہ اگوں میر نال دہائے
 سن کر حال نہانی بڑھی بیٹے لوں فرمایا
 کفر یاد جناب اکہوں رور و کرے دعائیں
 بیسی شرط بے ادباں کارن ادب آداب سکھانا
 اپیر ہے منظور اس لوں جو تقدیر ول ہوئی
 میں راضی من اس کے دائے رنگیاں دریاں
 پھرین نہیں غلاماں اندر محشر گور و چائے
 اسے طور کریدی عرفناں پیش خداوند باری
 جتنی حیا و لادانی دی ماواں اندر ہوئی
 سنے تکلفاں سر اپنے لے ماواں آپ بٹاؤن
 اسے کارن باپیاں سدا ہو نہیں ادب کھاندا
 کرنا راضی اوہ مال اپنی لوں حج گزارن دہانا
 انیوں ہو رہک ذکر خیدا و پھن اندر آریا

راہی رات اندھیری اگوں چہرہ دتے نہانی
 جیکر ہے کوئی سائل بھگھا تھڑا دلوں میں
 کیونکر پڑسکاں میں تھڑا ایہ گل مشکل ہوئی
 کہندا میرا پیر نہ کوئی کیوں کر اندر آواں
 زندر آن بہایا نالے دیوا ترست جھگایا
 سکویں صورت بیٹے والی یاد دل جو چہ آئی
 تیرے وانگوں ہو ندا آہا میرا پت پیاڑا
 مدت ہو گئی چھڈ گیا مینوں سوہنی صورت والا
 اوہا ہال میں بچھا تیرا بے فرمان نکارا
 رب سچے لوں خیرت ہوئی ایہ کجہ حال دہانا
 تیری بے فرمائی تھے ایہ کجہ بدلے پاسے
 جیتوں راضی ہو دینا ہیں دو تھڑا ڈراے
 ہائے میں صدقے ہائے میں صدقے روکے گل لایا
 ایہ کیا وزنی نال انسا ڈے یارب خالق سائیں
 ہمیں سی شرط بلاک کرن دی قہر نال راوڈانا
 اگوں اس فرزند میریوں دیکھ نہ دیوں کوئی
 توں بھی ہو جا رہی اس تے فضلایا لیا سائیں
 فضلوں آپ وسائیں اس تے بدل رحمت والے
 وقت مہیت ماواں باپوں کون کرے غجاری
 اتنی حب کسیدی ہرگز ہو نہ کر دا کوئی
 ذرہ دکھا اولاد اپنی دا اوکھ پسند نہ لیا دن
 کوئی گل عبادت اسدی رب قبول نہ پاندا
 حج نصیب نہ ہو یا آخر کیا کجہ حال دہانا
 بیکیات کتاب اپنی وجہ جنوں بو کر لیا یا

ذکر دیگر بیقران ما دسرا خود

ہک دن حضرت سرور عالم شہرول باہر آئے
 کیا دین ہک میت والا حال خدا دکھلایا
 تکتی ناز فونتی ناز کہند اگہت کہہ میں
 سچے آتش کہئے آتش پاسا کوئی نہ خالی
 دیکھ حوالا پاک نبی زون رحم نہایت آئیا
 گورستان بقیع دے اندر میت دفن جہان دے
 سن فرمان رسول اللہ داہر کوئی حاضر ہویا
 اپرا دس قبر دوارت مول نہ آئیا کوئی
 پھر کجہ لوک اکٹھے ہوئے آگے گورستانی
 دتا حکم منادی کارن پھیر تریگی داری
 مہقہ دچہ عاصا پکڑیا ہویا ڈکدی ڈپندی مئی
 حضرت پچیا ایس قبر چہ کون کوئی ہے تیرا
 اپر پھر فرمان میرا اوہ بیت لے ادب نکارا
 حضرت کہیا راضی ہوئے کسے خفگی دور ہٹائیں
 تا پھر حضرت سرور عالم صاحب شفقت عالی
 دچہ غذا ہاں پکڑیا ہویا تیرا بیت دچارا
 راضی ہو کر اسدے کارن رب نہیں منگد عائیں
 بیت شفاعت اسدے کارن پاک نبی م فرمائی
 آخسر حضرت سرور عالم حیلہ ہوز نیایا
 یارب جیونکر دچہ غذا ہاں پکڑیا اسدے تائیں
 شامد رحم پوسے کجہ استوں دیکھے جیوں حوالا
 واہ سبحان اللہ کیا شفقت پاک نبی م سرور مئی
 دنیا دچہ جو عاصیاں کارن اتنا رحم کما دے
 کرن روایت سرور عالم جیوں دعا فرمائی
 باطن پردہ کہول اکھیں اتھیں ب حجاب اٹھایا

گورستان بقیع دے اندر لے تشریف سرد ہائے
 دچہ قبر دے رو دے چکے ڈاڈا ہانور چایا
 تکتی آتش آتے آتش سارے میرے تائیں
 ہر ہک طرفوں کہا دے تینوں آتش دوزخ والی
 سارے شہر مدینے اندر ایہ فرمان سنایا
 سارے آکر حاضر ہوں آون پاس تنہا ندے
 آپوا پیاں قبرال آپسب کوئی آن کھلویا
 دو جی داری حکم نبی تہیں پھیر منادی ہوی
 اپر پھر بھی خالی رہ گئی اوھا گورستانی
 تا پاک عورت حاضر ہوی بہت ضعیف چاری
 آکھلی اس گور سر ہائے عاجز بدھی مائی
 بدھی کہندی اس دے اندر ہے اک پکڑا میرا
 میں نہیں راضی اسدے اپریا سید سردارا
 کہندی میں نہیں راضی ہونا روز قیامت تائیں
 عوسی کہول حقیقت استوں درد غذا ہاں الی
 حد تک توں نہ راضی ہوویں نہیں ہوتا چپکارا
 مثال خداوند کرم کما دے بخشے اسدے تائیں
 اپر راضی ہوں اندر مائی مول نہ آئی
 اس عاجز دی بخشش کارن ربوں عرض سنایا
 کل حوالہ مال کنی زون پردہ کہول دکھائیں
 راضی ہو کر دے دل تہیں نکتہ خفگی والا
 ماں پیونالوں ودھ جہانوں مت دی ہدی
 روز قیامت امت اپنی کیوں نہ اوہ بخشا دے
 بدھی زون فرزند اپنے دی حالت رب کہائی
 بدھی آتش اندر بیٹا سردا تپری آیا

دیکھ نہ سکی حالت اُسدی بڑھی ماں منبانی
 راضی ہاں میں اسد اُپر یارب خالق سائیں
 جد اس بڑھی راضی ہو کے اتنی عرض سنائی
 کتنا ادب لحاظ مالواں دا خالق پاک بنایا
 ایسے خاطر حکم نیا کارن اہل ایسا ناں
 نسین تمام اولاد اونہاندی کہندار ب سچاواں
 ہرگز مول کسے دے تھی وچہ غیر خیال نہ لول
 جیکر کدی کسے دے تھی وچہ کج بے ادبی کر سو
 وچہ قرآن جو کلمت دیال لول تے دے
 جو کوئی مومن نام سدا کے کرسی گلہ انہاں دا
 پاک الزاموں پاک الزاموں حرم رسول خدائی
 حضرت عالیثہ پر اپر منافقاں جد بیتان بنایا
 جبرائیل جناب اہول دنی آن گواھی
 جو الزام لگاؤن والے بیویاں پاکال تائیں

کر فریاد خداوند کے رتی در در خبانی
 کیری پاروں آتش اندر ساڑنہ اسدے تائیں
 دور ہوئی بھ آتش اسدی جانندی نظر نہ آئی
 دو لولیں جگ جہلن اسنوں جسے ادب گویا
 جتنے حرم رسول اللہ سے صاحب عالیثاناں
 کرو ہمیشہ ادب انہاندا ہین تباہ ڈیال لول
 سجنوں اپنیاں لول بھو سجد ادب پھانوں
 دین ایالوں خارج ہو سوندے عالیں مر سو
 کبیرا منکر ماں اپنی لول جھوٹیاں یاں و
 ایویں بیویاں اپنی لول جھوٹو الزام لگانا
 سورت نور گواہ جہاندی رب نازل فرمائی
 بیچ اٹھاراں آیتاں سدا وہ الزام اڈایا
 کوئی قصور نہ عالیثہ اندر کیندا پاک الہی
 دائم لعنت اُپر انہانے بھئی خالق سائیں

إِنَّ الَّذِينَ يَمُنُونَ لِحَصْنَتِ الْغُفْلَةِ الْهُمْنَتِ

جو لوگ عیب لگاتے ہیں اندر بیٹھے والی بے خبر ایمان والیوں کو

لُعْنُوا فِي اللَّهِ نَبَا وَالْآخِرَةِ مَوْلَاهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

لستی ہیں دنیا میں اور آخرت میں اور ان کو بڑا عذاب ہے (پہلے ۹)

لعنت اُنے عذاب انہانوں نرد وہاں جہانناں
 دوہاں جہانناں جو کالادائم لعنت پافے
 ہرگز گند نہ کہو لیں ایسا اپنے وچہ عقیدے
 مال شیطان برابر ہو سیں دائم لعنت پاویں
 جتنے حرم رسول اللہ سے خادم ہو جا ہر دا

یعنی جو کوئی عیب لگاے بیویاں اہل یاں
 حراماں پاک نبی دیاں اُپر جو کوئی عیب لگاو
 خوف کریں کچھ لعنت ولوں او بے ادب تھی دے
 حراماں پاک نبی دیاں او پرست کوئی عیب لگائیں
 بچ جا رہ دی لعنت کولوں ہو بردا سرور دا

سن میں تیوں حرم نبی و اقدار سے ذکر سنا داں
 بھی کچھ آل اولاد نبی و اقدار بیان لیا داں

ذکر ام مومنین حضرت خدیجہ کبریٰ اولاد سونچا و حضرت فاطمہ الزہراء رضی اللہ تعالیٰ عنہم جمعہ ام مومنین

سائے حرم رسول اللہ سے صاحب عالی شان پہلا حرم خدیجہ کبریٰ کل امت دی مائی بڑے رئیس گہرنے و چوں ڈیاں تان الی لکن مال نکاح دی خاطر اول اول لٹا یا پختیہ برساں عمر مبارک پاک حلیہ خدائی پختیہ برساں ساتھ نبی سے خوشیاں نال کنڈارے زینب ام کلثوم، رقیہ نام جنہاندے آہے حضرت فاطمہ سے بعد اللہ راہ دو صاحبزادے بھی اک ابراہیم نبی داسی فرزند پیارا اسپر فوت ہوئے ایہ تے چھوٹی عمر پیارے ابراہیم مدینے اندر خشی خالق سائیں اسلے بعد اولاد نبی دی جتنی آہی ساری ابراہیم تے جنت خالوں بنت رسول الہی ابراہیم پیارا جسم چلیا گھت جدایاں درجہ حضرت فاطمہ والا وچہ حساب نہ آسے

مالواں وانگول ادب جنہاں داکارن مسلماناں دوہاں جھانان کی جس فلت سمجھتیں اول پائی ہو قربان رسول اللہ دی پائی نعمت عالی لکن مال نکاحوں پچھے رب و راہ وچہ لاپا چالی عمر خدیجہ کبریٰ عبدوں نکاح وچہ آئی بیٹیاں چار تولد ہویاں دو فرزند پیارے چوتھی حضرت فاطمہ جسوں زہرا سدا یا جائے طیب طاہر لقب جنہاندے دونوں نور خدا ہے حضرت مارثیہ قبیلہ وچوں جیسا چند سوہارا طیب طاہر مکے اندر دنیا چھوڑ سدا ہے ستر روز حیاتی پاکے ہو یا فوت اٹھائیں سبہ خدیجہ کبریٰ وچوں کشتی خالق باری بہت زیادہ حب اتہاندی پاک نبی زوں آہی پاک نبی زوں دفرانوں گھم گھم ہنچوں آریاں جسوں ٹکڑا اپنے نالوں پاک نبی فرماوے

الْفَاطِمَةُ بَضْعَةٌ مِنِّي

فاطمہ ایک ٹکڑا ہے مجھ سے

یعنی حضرت سرور عالم کہیا سخت کمالوں ایوں ہو فضائل پتے باہر حد شماروں کرن روایت چھوٹی عمر سے ہی سہی سہرا مائی رل ل عورتاں شادی لیاں گھر حضرت آریاں

حضرت فاطمہ ٹکڑا ایہے خاص اساد نالوں نوز پوشا کاں آون جسوں خالق دی رکڑوں گھر جیسا پاک نبی یاں شادی ہوئی کافی یہی جنت خالوں تائیں عرضاں اول سنایاں

تا پھر حضرت فاطمہؑ تائیں پاک نبیؐ فرمایا
 کہ امید اسادے درتے ہو یاں آن سوالی
 سن فرمان ایہ جنت خالوں رو کر عنکذاری
 اپرا نہانے سوہنے کپڑے عجب لباس لے
 ایہ گل سن کے پاک نبیؐ زون بخون بیان ری
 جیکر مالوں خدیجہ تیری جلوچہ زندہ ہوندی
 جاہن نال انہانے ایویں جویں غریبی حال
 آخر انہاں کپڑیاں اندر نال انہانے آئی
 ہر ایک زبور زینت پاروں خوب آراستہ ہوئی
 جنت خالوں اپرا بے کپڑے سبھ پورائے
 ایہ پر عری عورتاں حیدم نظر او پے دل پائی
 عجب لباس ہستی جوڑا طلسم قسم نورانی
 ویکہ حیران عجب بو یاں عربی زناں نامی
 ویکہونی ایہ کس کار ایگر طلسم ساز زبانی
 ویکہونی ایہ کیسے سوہنے کپڑے اسدے
 واہ واطس ۵۰ اسدی زینت تے زیبائی
 پاکے ہتھ نامی عورتاں کین چاہیں چاہیں
 ساریاں کین ایسا کپڑا کتہوں ملیا تینوں
 آخر اوہوں واپس ہو کے پاک نبیؐ دی جانی
 کین لگی آپاک نبیؐ مالوں یا سردار گرامی
 شیم قسم لباس عجائب نہاں تامبیاں پائے
 ویکہ پڑانے کپڑے میرے بولیاں روواری
 ایسے طور نامی عورتاں مسخری پاک بنائی
 ایہ گل سن کر سرد عالم بہت پیار کسایا
 ۴۰ جانوں نال انہانے پی پی فاطمہؑ زون فرماون

بیٹی انہاں زنا نیاں کولوں شرم اسالوں آیا
 لایق نہیں سادے کارن کرمین مورٹاں خالی
 کیونکر جاواں ساتھ انہانے یا مقبول غفاری
 دنک انہانے کپڑے ناپاں میر بدن دولے
 بیٹی زون فرماون لگے نہ روحان پیاری
 سوہنے کپڑے دیندی تہوں کیوں تالوں رومی
 ایسے اندر تخر اسالوں بخشیا حق تعالی
 اگے بہتیاں زناں عربیاں بھٹیاں کج آئی
 دن زماندیاں عجب پوشاکاں پابھی سہر کوئی
 ہو حیران کھلوتی او تھے جویں یتیم خانے
 کیا اس دیے فصل کرم تہیں قدرت ربائی
 فاطمہؑ اور نظری آئے سبھ کپڑے لاثانی
 یوں صفتاں لیں اندر عجب لباس گرامی
 دیکھونی ایہ چیز عجائب کپڑے ملکوں آئی
 کرتے اس مات اسادے عجب لباس پائے
 ساری عمر پوشاک جہی وکین وچہ نہ آئی
 جہڑی آکر دیکھے ادا کردی صفت شنائیں
 نبیؐ شاید ایہ سبھ کھٹھے کردیاں مینوں
 ایسے گلوں روندی روندی پاک نبیؐ دل آئی
 کرن کپڑے میر تیاں عربی زناں تامی
 صبح انہانے اندر مینوں کھٹھے تیاں کرے
 لکھوں دی ایہ اس سوہنی عالی قسم پیاری
 آخر ہو شرمندہ اوہوں میں واپس رومی
 تا جو جبریل فرشتے آن سلام سنایا
 ہو محروم اسادے درتے بے امید نہ جاون

بعد سلاموں خدمت اندر کرد اعرض زبانی ۔
 جو اس وقت لباس ہستی اس بوز رب پینایا
 تا پھر انہاں عورتاں کو لوں پھیا نبی ۲ پیارے
 کر کے قسم نامی عورتاں کہیا بول زبانون ۔
 اکین نال نہ ایسے کپڑے ڈھے عمر اساری
 عجیب لباس آہا کوئی اسدا ودھ تمام جہانوں
 خیر نہیں ادہ کی کچھ کپڑے عالی قیمت ولسے
 تا پھر حضرت فاطمہ تائیں کہیا سرور عالی ۔
 خاص حضور دل لوری کپڑے تینوں بت پینائے
 حضرت کہیا مشرف جہانتوں رب عطا فرماتا
 اپنی عظمت آپ نہ وہن جو مقبول حقانی
 ایہ گل سن کر حنت خاتون اتنا راہنی ہوئی
 کیا کچھ حضرت فاطمہ تائیں ملیا شان حضوروں
 باطن شان کرامت جو کچھ رب عطا فرمایا
 روز قیامت پل تہیں جس دم لنگے خلقت ساری
 پہلوں ساری خلقت تائیں حکم خدا فرماوے
 سن فرمان الہی سچہ کوئی اکہیں میٹ کھلوسی
 کی ہزاراں خدنگاراں عورتاں نیکو کاراں
 سچہ نہیں اول پل کے اولوں لنگے ہر مانی
 بجلی وانگول پارسدھائے زہرا دی سوارکی
 اتنا ادب شرم جہاں آپ خدا فرماوے
 جوازواج رسول اللہ سے جو اولاد نامی
 بی بی پاک خدیجہ کبریٰ جتک زندہ آہی
 بہت پیار رسول اللہ دا آہاناں نہاندے
 جنت دی خوشخبری اسون بھی رب حضوروں

بھیجا حضرت فاطمہ کان رب لباس لوزانی
 چھو انہاں زانایاں کو لوں کیا کچھ نظری آہی
 دتو کیونکر فاطمہ اوپر کپڑے آہے سارے
 کیا کچھ کرے صفت انہاں دی باہر حدیسا نوں
 کتا نال نہ سننے کدائیں حنی عمر گزارے
 دیکھ حیران ہو یاں تئیں سٹھے اسدی عظمت لوں
 اگے اس تہیں کدی اسالوں نار بپا دکھالے
 سن لے صفت انہاں کے کو لوں پنے کپڑیاں اولی
 بی بی کہیا میر تائیں کیوں ادہ نظر نہ آہے
 عزت عظمت شان انہاں دالو کالوں دکھلاندا
 روحی خلقت دیکھ انہاں توں ہو جائے قربانی
 لکنے پڑھنے سننے اندر حسدی حد نہ کوئی ۔
 جنوں آپ وند عالم کپڑے بختے لوزوں
 تہوڑا قدر زانایاں تائیں اس دن رب دکھایا
 سچہ اول جنت خاتون آوے وچہ عماری
 ہر کوئی اپنیاں کہیں میٹے بی بی پارسدھائے
 نور عمارکی دیوچہ حضرت جنت خاتون ہو سہی ۔
 اد بول آکر حاضر ہو دن حوراں تا بعد اراں
 دو رخ اد بول ٹھنڈا ہوئے تیزی کرے نہ کاکی
 حکم ہوئے من اکھیاں پنیاں کہوئے خلقت ری
 اس گہری جو کرے بے ادبی وگدا دو رخ جادے
 سچہ دا ادب ساڈے کارن ہو یا فرض مدامی
 تہ تک ہوز نکاح نہ کتیا پاک رسول ۲ الہی
 وچہ جیاتی سرور عالم شفقت بہت کماندے
 سو نہا محل خدیجہ کارن اسان بتایا لوزوں

شیخ معین الدین جو ہر وہی وچہ معالج لیا دے
 کرد اعرض جو یانی ۴۱ اللہ حکم دتا رہا میں
 نا پھر حضرت ربی طرفوں کہن سلام انہا توں
 دسویں سال نبوت پیچھے رحلت اس فرمائی
 وقت وفات خدیجہ کبری کیتی جدوں تیاری
 نالے حضرت بی بی صاحبہ کل امت دی ہو مانی
 کر کے کرم رسول اللہ نے کیتیاں بہت دعائیں
 سے مشتاق بہت تساؤ اخیر خداوند دیندا
 بعد نسائیں تھیں ہوسن جتنے ساڈے مرم تہامی
 نالے ہو جو مومن عورتاں اندر دینا ساری
 حضرت مریم حضرت آسیہ بیویاں نیس کو کاراں
 جس را میں وچہ ساڈے تائیں ب معراج کرایا
 جنت اندر ہوسن ایہ بھی نال تیرے ہمراہی
 حضرت حوا ما توں اپنی بے تینوں کراں اے
 سن ایہ باتاں بی بی تائیں تو شیوہاں رہ آیا
 ڈٹھا محل لوزانی اپنا فضل خدا رحمتا توں
 تن دہارے پہلے ال تھیں چاچا پاک بی بی دا
 ہتنام رسول اللہ توں انہاں دناں چہ آیا
 او سے سال ندر پھرا گوں بو کردی جانی

جبرائیل سنہیہ لیکے جد حضرت ول آوے
 کہو سلام اسادی طرفوں تیں خدیجہ بنت تائیں
 کون کرے تعریف تنہا ندی ایسے شان جہان توں
 جنت اعلیٰ اندر قبر مبارک پانی
 درد فراقوں پاک نبی توں ہنوں ہو یاں جاری
 جان کنڈن دی حالت اپنی رو کر کچہ سناٹی
 نالے ایہ خوشخبر مبارک دتی اسلے تائیں
 وچہ اڈیک تساڈے کارن جنت کہلا تگیندا
 بہنناں وچوں با تساؤں بخشیا شان گرامی
 گل عالم دیاں بیویاں آپر تینوں ہر سرداری
 جنت اندر او بھی تیری عزت کرن ہزاراں
 مال انہاں درب اسادا عقد نکاح کرایا
 ساڈی پاروں خادم تیریاں کیتیاں پاک الہی
 جال سارہ بھین اپنی توں باغ بہشت دھانے
 وقت نزع دے جنت رتے پردہ کہوں دکھایا
 اکھ مبارک بادی توں کیتا کوچ جہا توں
 دنیا چھوڑ روانہ ہو یا باوا شاہ علی دا
 او سے درھے وانا منی نے عام الحزن کھایا
 حضرت عالیہ پاک نبی دے عقد نکاح چہ اپنی

ذکر ام المومنین حضرت عالیہ صدیقہ ودیکر ازواج مطہرات رضی اللہ تعالیٰ عنہن

جدوں خدانے خاوند اس پاک رسول بنایا
 تائیں بہت محبت اسدی پاک نبی توں آہی

چھ برسوں دی حضرت عالیہ زادی ذکر لیا یا
 چوٹی عمر اعلیٰ حاصل ہوئی دین دنی دی شاہی

بعد خدیجہؓ اس دے پر نظر محبت ہوئی
 پیش نکاحوں پاک نبیؐ نول رب تصویر دکھانی
 یا حضرت اہم تساتوں رب عطا فرماوے
 تن رائیں متواتر انیول خواہوں ہوئے اشارے
 اِنَّ يٰكُ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ يَمْضِيْ بِاَكْ بِنِيْ فَرَاوے
 جاں پھر حضرت سرور عالم عقد نکاح نبھایا
 کتے ہو رہا ملک نوری آئے نال وحی دے
 بکرمی تک ولیمے کارن حضرت ذبح کرائی
 جتنی عمر رسول اللہؐ نے عالیشہ زہ نال گذاری
 بھی فرمایا سرور عالم دین دنی دے سائیں
 زمیں دچہ سردار جو ہیں ہے زمین تھامہ والی
 سورت لوزا ٹھار ہواں پارہ ویکھ کلام اٹھسی
 جہاں خیال بے ادبی والا کیتا حق اپنا نہ سے
 سخت عذاب اپنا سے کارن کہیا اللہ سائیں
 بھی فرمان رسول اللہؐ نول پاک خدا فرماوے
 سخت منافق منافق پاوے قہر خدائی
 کرن روایت جدا وہ موزی دنیا چھوڑ سدھایا
 آئے پڑھیں جنازہ اسدا پاک حبیب عفارمی
 یا حضرت ایہ سخت منافق ایساں نکان الا
 حضرت کیا اس کی بابت حکم نہ آیا کوئی

حسن نظر رسول اللہؐ شدی امنوں عم نہ کوئی
 جبرائیل خدادی طرفوں آنوش خبر سنائی
 اسدے نال نکاح نساڈ اخالق پاک کراوے
 لے آوے تصویر فرشتہ پاس رسول پیا لے
 ہے ایہ بیت پسند اسانوں جیکر رب دیوے
 جبرائیل پوشاک ہشتی عالیشہ زہ کارن لیا یا
 کہن مبارکباد تمامی پیش حضور نبیؐ دے
 دو سو بندہ رجیا اٹھیں رب برکت پائی
 ساریا حرمیاں اوپر اسدی رہی اسدا سرداری
 کلی عورتاں دی سرداری حضرت عالیشہ تائیں
 عورتاں اندر عالیشہ انیول کہیا سرور عالمی
 کیونکہ حضرت عالیشہ دے حق دتی رب گواہی
 دو ہیں جہاں لعنت مولیٰ کیتی او پر نہا نہ سے
 کدیں نہ بخشاں کدیں بخشاں اسیں انہاں تائیں
 شتر لار شفاعت تیری نا انہاں بخشاوے
 جس نے حضرت عالیشہؓ پر کوڑی تہمت لائی
 پاک نبیؐ نول دل کے اندر رحم نہایت آیا
 حضرت عمرؓ گیرے ہو کے عرس نیاز گذاری
 کیونکہ پڑھو جنازہ اس دا یا مقبول تعالے
 او سے ویلے رب دی طرفوں آیت نازل ہوئی

وَلَا تَصِلْ عَلٰی حَلْمِ مَنَامَاتِ اَبَدًا وَلَا تَقْرُبْ عَلٰی قَبْرِہٖ

اور مت نماز پڑھ اس پر جو مر جاوے ان میں سے کبھی اور نہ کہڑا ہوا کسی قبر پر دستا ح ۱۷

کدیں پڑھیں جنازہ اسدا منع خدا فرماوے
 پورے منکر رب نبیؐ دے ہیں وہ فاسق بھائے
 جس کو دیری اوپر جنازہ پڑھنا روانہ نہ آیا

یعنی انہاں منافقان چوں جو کوئی مر جاوے
 نا پھر کدیں کہلو میں ہرگز اسدی گور کنائے
 کتنا حضرت عالیشہؓ نہ سدا رب نے نشان بنایا

ابن رسول عبد اللہ آہانام منساقی والا
 اسے حضرت عائشہؓ اور پرسی بہتان بنایا
 جو کوئی حرم رسول اللہ دانا حق و پرکاو سے
 دنیا اول سرور عالم جدر حلت فرمائی
 ہجری ۵۸ھ ہونجہ اندر عبد بنی سلطانوں
 جنت البقیع سے اندر قبر مبارک ہوئی
 ابو بکر صدیق پیارا جس دا باب شہارا
 بہت حدیثاں مروی استھیں پاک نبی سیرا
 چھٹے سال نکاح انہاتوں کیتا نبی الہی
 بیٹی ایہ زمعہ دی آہی راوی ذکر لیا یا
 ایہ عمر ضعیفی پاروں نظر پسند نہ آئی
 بی بی تائیں معلوم ہویا جس دم ایہ حوالہ
 عاجز ہو کر پاک نبی نول اتنی عرض نہائی
 بھانویں نہیں تسانے لائق ایہ عاجز بھاری
 قسم خدا دی میرے تائیں ہور نہ خواہش کوئی
 روز قیامت اٹھال حرم ساقہ تساد اپاوں
 جیکر سچ نکاتوں میری قسمت کٹھانی
 جے میں چہ غلاماں ہوواں خدنگار سدیواں
 ایہو عرضاں کردی آہی حضرت سودہ مانی
 جبرائیل خدادی طرفوں نرت پیغام لیا یا
 جیکر اچ ضعیفی پاروں سول دور ہٹا سو
 بہت ضعیف تسادی امت کل گناہوں
 جیکر اچ قبول کر سواں نول خاطر میری
 واہ وانیک نصیبال والی حضرت سودہ مانی
 جی ایہ آیت حق اسدیو چہ خالق پاک تازی

کیتا منج جنازہ جس دا خالق پاک تعالیٰ
 دھکیا گیا جناب الہوں دوزخ ڈیرا لایا
 دوہال جہانناں چہ موکالا دائم لعنت پائے
 برس اٹھاراں کی تدا ہی حضرت عائشہ مانی
 وچہ رمضان ستارہوں چنوں کیتا کوچ جہانوں
 خالص ہشتی خالص ہشتی اس وچہ شک نہ کوئی
 سرور عالم خاوند جس دا کھلا نیک ستارا
 وچہ اصحاباں عالی درجہ شان اچی سرکاروں
 حضرت بی بی سودہ خاتون سے سالن یا ہی
 پہلا خاوند مویاتے پھر حضرت عقد چھایا
 کیتا قصد طلاق دیوں دا پاک حبیب انی
 ڈگ پئی آقداں اندر پیش رسول تعالیٰ
 دور نہ کرو منسانی تائیں یا محبوب خدائی
 ایہرواں لگیاں سندی شرم تساتوں ری
 ہرواں تیریاں قداں اندر ایہو محبت ہوئی
 ان تیریاں حراں چوں دور نہ کنتی جاواں
 وچہ غلاماں رکھو مینوں نامتطو خدائی
 تال بھی لکھ غنیمت مینوں تیں تہیں جہان بختواں
 رحمت رب کی عرشوں اس دا کم بناون آئی
 یا نبی اللہ سودہ کارن حکم خدا فرمایا
 روز قیامت امت اپنی سا نہیں کوں چو ڈاسو
 کرساں دوراں بھی بیوں امت ددر باروں
 لکھ غاصی میں سلے بے بختاں امت تیری
 ایسی عجب سفارش سیدی آپ خدا فرمائی
 وچہ سپاسے چوں جیڑی پاک کلام پار می

وَأَزْوَاجَهُ خَافَتْ مِنْ جَعْلِهِنَّ شَوْرًا وَأَوْاعًا أَضْفًا فَلا جُنَاحَ

اور اگر عورت ڈرے اپنے خاوند کے لڑنے سے یا جی پھر جائے سے تو گناہ نہیں

عَلَيْهِنَّ إِنْ يَصِلُنَّ إِلَيْهِمْ مَا صَلَحَ وَالْقَدِيرُ خَيْرٌ

ان دونوں پر یہ کہہ کر لیں آپس میں کچھ صلح اور صلح اچھی چیز ہے (پ ۱۶۶)

مست کے خاوند درویش کے لڑکے کو بھولے
بہتر صلح انہاں کے کارن اس میں جان اولوں
راضی ہو کر سو وہ تائیں نا پھر دور مٹایا
کمال صحابی مالواں انگوں عزت اس کی کرے
وچہ زمانے عمر زولی دے کیتا سفر جہالوں
بچ حدیثاں مروی اس تہیں لکھیاں وہ کتاباں
تخل منت دی ماں پیاری بیٹی شاہ عمر زوی
بیٹی حفصہ دیوال اسنوں ہو یادوں آمادہ
فوت ہوئی سی بیوی اسدی بیٹی شاہ جلالاں
میں نہیں ہے نکاح کرنیوالوں جواب سنا
چاک بیٹی فرمایا اسنوں فکرنہ کرتوں کوئی
بہتر خاوند حفصہ تائیں رب عطا فرماوے
بہتر بیوی اسد تائیں دیسی خالق باری
دو جی بیٹی اپنی اسنوں تی پھیر دو بار
نیک ستارہ دوہاں کارن کہولیا خالق سائیں
ایسر کم الہوں حضرت پھیر رجوع فرمایا
حضرت حفصہ رحلت پائی اندر شہر دینے
پہلوں زید علام اپنے لوں دنی بی بی الہی
چوڑ دتا اسنوں تائیں جوں خدا فرماندا

یعنی جبکہ عورت تائیں خوف دے وہ چہ ہے
کوئی نہیں عیب آپس اندر صلح کرن اوہ لوں
سن فرمان الہی حضرت رحمت کرم کما یا
تو ہی خوش تائیں ہی ہمیشہ پاس ہی سرورے
کتنی مدت بعد ہی تہیں حکم حذر جہالوں
گورستان بیچ دے اندر دفن کیتی اصحاب
پوختی بیوی حضرت حفصہ پاک بی بی سروروی
پہلوں شاہ عثمان غنی ول کیتا باب ارادہ
اپر شاہ عثمان غنی لوں آبا غم کمالاں
اس غم وہ عثمان غنی لوں بات نہ کوئی بھائے
اس گلوں کچہ عمر زولی لوں ولوچہ رنجش ہوئی
آپے دیکھ خداوند عالم نیک سبب بناوے
بھی عثمان غنی وہ کہہا بی بی عقاری
جاں کچہ روز ہوئے تال سدیا شاہ عثمان پیارا
کیتا آپ نکاح مبارک حضرت حفصہ تائیں
دنی یک طلاق ہکواری راوی ذکر لیا یا
سنہ پینتالی ہجری اندر وہ چہ شعبان مہینے
پنجویں بیوی حضرت زینب پاک بی بی الہی
اپر آپس اندر ہو یا تا اتفاق انہاں وا

فَلَا قَضَاءَ لَكُمْ فِيهَا وَطَرًا أَزْوَاجُكُمْ طَائِعَاتٌ

پس جب پوری کر چکا ہے اس (زینب) سے اپنی عرض نکاح کر دی ہم نے وہ عورت بچہ کو

یعنی زید طلاق دے کر چھوڑا یا جدا ستا نہیں
 واہ سبحان اللہ رب جن آپ نکاح فرمائے
 ذَوِّجَنکَہَا حَسْبُ دَعْتِ وَحِجْرٌ کَمَا شِئْتُمْ
 زیدوں کے چھپے سرور عالم اپنا حرم بیبا
 حضرت انسؓ روایت کردا ترمذی اندر سے
 عقد سادے وارثاں بدھے نال رسولؐ نے
 چھوپی جانی پاک نبیؐ دی آپ ہی زینت مانی
 وہ برسوں ایہ بعد نبیؐ تھیں دنیا اندر سے
 بھی اک ہور نبیؐ دی بیوی زینت نام سدا سے
 زندہ رہی نکاحوں کے دو یا تن مہینے
 سنوں حضرت ام سلمہؓ سی حرم رسولؐ تھی
 عاتکہ نام نبیؐ دی چھوپی ام سلمہؓ دی مانی
 سرور عالم کھیتی جس دم نال انہا سے شادی
 ہتی وارثاں کے گھر وہ ہون تھی پیار
 حدیث تلمیح مبارک رب دی طرفوں آنی
 بیویں وہ حدیث کتاباں بہت حدیثاں یاں
 ہتی مدت حضرت کے انہاں حیاتی پانی
 اٹھویں بیوی ام حبیبہؓ بیٹی بوسفیانوں
 مالواں حرم صفیہؓ مانی گئی بن اخطب جانی
 پہلوں کے یہودی دے گھر خیمبر اندر آہی
 چن مبارک آسماناں تھیں میں ہیں داریا
 خمر ہونی تاخاوند کے دسیا خواب تامی
 غصے ہو کے آہن لگا وہ مرد و دربانا
 جاں پھر حضرت خیمبر پر فتح مبارک پانی
 لیتا عقد نکاح پھر اسوں پاک رسولؐ سے

اساں نکاح کردتی تینوں کہندا اللہ سائیں
 درجہ نشان فضیلت اس کی کون بیان سدا سے
 یعنی اسان نکاح کردتی زینت تیر تیا میں
 کیتنار ب نکاح دو ہا نذا عالی منصب پایا
 بی بی زینت محزون ایہ گل حرم ان چہ نند سے
 میرا عقد خدا نے بدھا ساتھ حبیبت پیار سے
 حرمیاں اندر داخل ہو کے جنت طرف سدھائی
 وہ بھری وہ جنت داخل جا ہوئی ایہ بیوی
 بنت حزیئہؓ سدن جنوں راوی ذکر لیا سے
 چوتھے سال بھری دے اندر ہونی فوت مینے
 ساکوں ایہ بھی پاک نبیؐ دی بھین پھوپھی ہی
 باپ سہیل تبادون اسدا جنوں روایت آہی
 مال خوشی دے آن فرشتیاں ہی مبارک یا ہی
 نازل ہو دے وہی پیارا خالق دی سرکاروں
 یہ بھی ام سلمہؓ دے گھر وہ رب نازل فرمائی
 چھڑیاں حضرت ام سلمہؓ ہیں راویاں نے فرمایاں
 بھری سنہ انہا سدا اندر جارحلت فرمائی
 سنہ چوتالی بھری اندر کیتنا سنہ جہانوں
 حضرت ہاروں دی اولادوں جنگ خیمبر چہ آنی
 لک ن ستیاں سفتہ ڈٹھا قدرت نال ہی
 مال پیار صفیہؓ بی بی گل دے نال لگا لیا
 ڈاڈھا سخت طمانچہ منہ تے ماریا اوس ہمامی
 کیا توں نبیؐ محمد تائیں چاہندی ہیں گل لانا
 وہ اسیراں خیمبر لیاں ایہ بھی پڑھی آہی
 داغ سیاہ اک منہ دے اُپر ڈٹھا نبیؐ سے

پچھا حضرت کیونکر ہو یاد اے تسالوں کا لا
 مال بخت سرور عالم لب مبارک لانی
 جت دل حضرت سرور عالم نظر مبارک سے
 دور ہو جاؤں جہاں دی پاروں باطن اے چنے
 یارب برکت پاک بندے رحمت فضل کما میں
 جو نکر کرم صفیہ آپ کی تباہی پیارے
 مسلم اے بخاری اندر خبر روایت آئے
 آپ جناب صفیہ خاتون کرے بیان زبانی
 پس میں رائیں پاس انہا کے کرن زیارتی
 جدیل و تہوں رخصت کارن دلیل لہ کھڑوئی
 رخصت کیتا میرے تامل تھی عزت پردوں
 سنہ بونجہ ہجری اندر فوت ہوئی ایہ مانی
 رسول بنت حارت مہینہ روز محرم رسول الہی
 سنہ آونجہ ہجری اندر ہوئی وفات اونہا کی
 ایوں پور تیریاں یاں دچہ نکاح و آریاں
 بیچ غلاماں گھر اپنے دچہ رکھیاں نبی خدائی
 پہلی حضرت ماریہ قبطیہ شہونے دی حبائی
 حضرت ابراہیم نبی دا جو فزند پیارا
 دوجی نام ریچانہ تریچی ام ایمن فساوان
 جتنے محرم رسول اللہ دے سن ازواج غلامان
 مالواں بن اوہ ہر مومن دیان پاک خدا فرمائے
 جو کوئی محرم رسول اللہ دی تجھے لے دینی کرسی
 وچہ قرآن بھیرا کیتا آپ خداوند سائیں
 جو کوئی سچا مومن ہو سی موجب حکم ربانے
 جیکر حق کسے دے اندر کرسی طعن کدا میں

تا پھر کہوں سنایا اس نے حالہ سننے والا
 دور ہو یا ادہ داغ تمامی تری سفیدی آئی
 سے برساں دے دہوتے جاؤں گے داغوں
 کچھ نہیں مشکل لانی ظاہر داغ مٹانے
 ظاہر باطن داغ اسٹے کر کے کرم مٹانے
 مال شفاعت ایوں ساڈے داغ مٹانے
 مال صفیہ سرور عالم جو میں پیار کما دے
 اعتکاف دی حالت اندر آئے نبی خدائی
 گلان باتاں کیتیاں آنکے ساتھ رسول خدائی
 اٹھ کھلوئے سرور عالم اید عنایت ہوئی
 اٹھ کے آپا گبرے مینوں چھوڑ یا آن پیاروں
 دنیا اتوں رخصت ہو کے جنت طرف سدھائی
 موضع سرف مکے میں نیڑے دتوں بنی یابی
 یہی بہت پیاری ہوئی آہی شاہ بنیان کی
 چہریاں بعد نکاحوں جلدی جدا نبی فرمایاں
 دچہ غامخ تارخ جو میں کر خبر روایت آئی
 حاکم اسکندریہ جمیر کی خدمت وچہ پہنچائی
 ایسے ماریہ قبطیہ چوں جمیا چند سہارا
 چوتھی ساہی پنجویں رضوی وچہ کتاباں آون
 لازم سبہہ و ادب برابر کارن اہل سماں
 رب جہاں و ادب کرانے کون انکار لیا دے
 کافر سے فرعون برابر جے توبہ بن مرسی
 مالواں اتوں دب انہا اندر اہل ایمان میں
 سائے محرم رسول اللہ دے مالواں پیمانے
 موجب حکم کلام اللہ دے مومن ہو سی تاپیں

جس دا کلہ پڑھے زبانِ امت جس سدا سے
 سرورِ عالم تم رسولانِ کل امت سے سائیں
 چھٹھکیا میں بچھے اپنے دوست پار پیار سے
 جیکر بعد میرے کبھی ایویں خدمت سے کمانہ
 دنیا اندر آ کے ایہ کجہ پوچی اسان بنائی
 معلم ہو جاسن ہن جیڑے بیکیاں صدقائے
 ہوسن ہر دم خدمت کارن حاضر دلوں بجانوں
 ہر گل اندر پورا کرن ادب لحاظ ت سا ڈا
 جاں پھر حضرت سرورِ عالم پتیا جام وصالوں
 جنت لؤل جاروشن کیتا اپنے حسن جمالوں
 کرن روایت ایسی اسن ان سخت سیاہی ہوئی
 حضرت انسؓ کہے جو تون ان پاک حبیبِ حقانی
 جیونکر اسن ان نور نبی دے جگت چہ چانن لایا
 جیونکر پھر وفات دہاڑے رات خدائے پائی
 دن نہیں رات بنائی رب اندر دنیا ساری
 کوچ کیتا جد رح محمدی اپنا نور چھپایا
 سبہ اصحاب جدائی پاروں روون دردِ بخالی
 جوشِ محبت دے وچہ آ کے لے تلوار کھلویا
 جو کوئی ایہ گل آہن والا منے میرے آ سے
 حضرت ابو بکرؓ جد پھٹی حالت ایہ عمر نہ دی
 زمی کر کے خطے اندر آتیاں کجہ سنایاں
 تا اوہ جوش ہو یا کجہ مٹھا حضرت عمرؓ ولی دا
 بعد وفاتوں ابو بکرؓ نے عام ایہ حکم سنایا
 یا کجہ جس دا قرضہ ہونے طرف رسول پیاے
 حضرت جابرؓ ابو بکرؓ لؤل آ کر عرض گزار سی

گھر اسد یو چہ کرے لے ادبی کویں شفاعت ماوے
 رخصت ویلے حکم سنایا ساریاں اتا نہیں
 جہناں چہ محبت میری تن من اپنے واسے
 آپ لے گروں کھر جاسن سچ پیار جہناں دے
 باجہ انہاں نہیں گھر سادے وچہ دولت بوزگانی
 رکھن فکر خیال ت سا ڈا ہر ویلے ہر حالے
 خادم رہن مردیاں توڑی سچے صدق ایمانوں
 جیونکر وچہ حیاتی سا ڈی کرے ادب اساد ا
 سدا رب محبوب اپنے لؤل عزت قرب کمالوں
 پیا اندر پیرا دنیا اندر رات سیاہی نالوں
 ہرگز مول پچھان نہ سکے یک دے لؤل کوئی
 دنیا وچہ تشریف لیاے فضل کنوں رحمانی
 ایسا روشن روز اسالوں پھر کوئی نظر نہ آیا
 ایسی رات بھی ساری عمریں کدی نہ نظر کیئی
 مشرق نہیں لے مغرب تائیں پھیل گئی اندھاری
 دنیا اندر سورج اس دن چانن ذرہ نہ لایا
 درد فراقوں عمر ولی دی ہوش نہ رہی نکالے
 کون کہے جو سرورِ عالم فوت جہانوں ہو یا
 ماراں سیں اتاراں اس دا خالی مول جاوے
 نال بہت انہاندی آ کیتی ہم سدردی
 شان وفات نبی دے اندر جوب طرفوں تیاں
 ایسا عاشق عمر پیارا آبا پاک نبیؐ دا
 چیز کسے دا وعدہ جس لؤل پاک نبیؐ فرمایا
 پورا کرن اسادے کو لؤل آ کے منگن سداے
 شد دیون دا کجہ مینوں سی وعدہ سرکاری

دوسے ویلے ابو بکرؓ نے نال کمال دلیری
ایویں ہو رہی تھی جاپیں کیتے خرچ ضروری
عقبنی مدت ابو بکرؓ دی رہی خلافت جاری
سبہ حرمال دی عزت حرمت کیتی حد کمالوں
بھی عبدالرحمنؓ صحابی باغ اک منظر سکایا
ایویں ہو رہا صحاب نبی دے بعد رسول گرامی

پنجو دریاں بختیاں اسنوں ذرہ نہ کیتی دیری
تالعداری محبت نبی دی رکھی پوری پوری
اللبیت رسول اسدی خدمت بہل گزاری
دکھو دکھو ظیفے سب دے لائے بہت مالوں
چار لکھاں قسطنی کیا جہڑا حرمال دے کھم آیا
حرمال پاک نبی دیاں سندی خدمت کرن تاملی

خدمت گزاری و دیانتداری حضرت عمر فاروقؓ

ازالہ انکھلا دے اندر خبر روایت آئی
خدمت آل ازواج نبی دی عین فرض کر جائے
بہت فضیلت ہاشمیان کی بہتا ادب کما دے
جس دے پاس نہ لو کر ہوئے خادم آپ بھیندا
ہوشے انہاں ضرورت ہوئے خدمت و چہ پہنچاے
ہک واری جو حرمال پاکال کینتا حج ارادہ
جتنا خرچ سفر و آہا آون جاون توڑے
بھی عبدالرحمنؓ تے نالے شاہ عثمانؓ رنہ یگانہ
خوب کیتی تاکید انہاں لیاں جیوں باں فرادون
جیکر راہ و چہ ٹھہرن سندی خواہش کرن کھتائیں
ایویں جو جو حق سفر دے آہی بات ضروری
ایسے طور ہزاراں خدمتاں حضرت عمرؓ اٹھایاں
مائی ام سلمہؓ جو آہی حرم رسول خدائی
شخص فلاناں تے تائیں بے کچہ تنگ کرنیدا
ادسے ویلے عمرؓ ولی نے اس نوں پکڑ منگایا
قصہ کوتاہ سب حرمال دی بعد رسول اٹھی !
جیونکر حضرت سرور عالم کہہ گئے جاندی واری

بعد نبی نہیں عمرؓ بہادر جدول خلافت پائی
ہر گل نالوں اول اسنوں اپنا فرض پچھانے
نال توجہ آپ انہاں سے عقد نکاح کراوے
ایویں حرمال پاکال سندی ہر دم خبر رکھیندا
منگتی پوسے نہ مول انہاں توں اتنا ادب کھانے
کردا شاہ عمرؓ انہاں نوں سب سامان آمادہ
سنے سواریاں حاضر کیتا کوئی کسیر نہ چھوڑی
دونویں صاحب خدمت کارن کیتے نال روانہ
کرنا امر قبول تاملی کچہ تکلیف نہ پادون
دسیاں حضرت عمرؓ ولی نے رہنے لیاں جائیں
کیتی حضرت عمرؓ انہاں نوں خوب ہدایت پوری
بھی خطیماں حرم نبی دیاں لوکاتوں سکھلایاں
ہک دن انہاں عمرؓ ولی نوں ایہ اطلاق پہنچلی
امیرکے وچہ ناہق سالوں تے تکلیفاں دیندا
دی خوب سنڑا سنڑا میں بھی اگوں سمجھ آیا
اونویں خدمت کیتی انہاں جیوں کر لایق آہی
دکھی جاسی ساہتیں پیچھے سچ جہاندی باری

خدمت کرسن اہل میریدی سچ ایمان والے
 اوسے طور تمام اصحاباں پرور اسل کھایا
 ادولوں ہر ایک خدمت کارن حاضر دلون لول
 باقی اہل البیت نبی دے جتنے آہے سارے
 سیرۃ الفاروق دے اندر راوی ذکر لیا نیدا
 بکٹاری کچھ ملک مین تہیں مہنی چادر اں آیاں
 حضرت حسن حسین شہزادے چلے آہے بھائی
 عمرولی لول اس گل پاروں بہت ہوئی بٹانی
 اتنے قدموافق جلدی چادر اں دو تہو آہیں
 پڑھ کے خط شتابی اس نے چادر اں دو تہو آیاں
 خوشی خوشی اودہ چادر اں لیکے حضرت عمر پیارا
 نال پیار شہزادیاں اوپر چادر اں ول کر لیں
 کہنا حد تک نا ایہ چادر ڈھکیاں اپرا نہانے
 ہن آرام ولے لول آیا دور ہوئی دلگیری
 انیوں مال غنیمت والا جد تقسیم کر نیڈے
 اس تہیں تہجے سبھ لوکانوں جو ہو حق کیے دا
 بکٹاری دا ذکر مبارک وچہ کتاب حوالا
 اول حضرت شاہ حسن تہیں شروع کیتا ورتاناں
 اس تہیں بچھے شاہ حسین لول دہ سودرم پھڑائے
 جہاں پھڑا کر حاضر ہو یا اپنا پت پیارا
 بیج سودرماں عمر بولی نے کڈھیاں سردیاری
 یا حضرت مین نال نبی دے رہیا وچہ جہاد اں
 پیش حضور رسول اللہ دے جاتلوار و سائی
 مڈھ قدموں پاک نبی داہاں میں گولا بردا
 حضرت حسن حسین شہزادے دونوں پاں یانے

آپے بچوں مسلم ہون نیک نشاناں والے
 سچ ایمان برابر اپنا ثابت کرد کھلایا
 مانواں لول کر مانواں جاتا سچے مدوق یا لول
 سمجھ دے نوکر سمجھ دے خادم سبھ اصحاب سہارے
 جو یں پیار عمر لول آہا حسن حسین ہور انڈا
 وچہ نہا جرتے انصاراں عمر ولی ہور مایاں
 چادر کوئی انہاں دے اوپر پوری مولن آئی
 ملک مین دے حاکم تہیں بکھیا خط شتابی
 بہت شتاب تیار کر کے بیج اساد تیا میں
 بیج پیادہ عمر ولی دی خدمت وچہ پہنچا یاں
 آیا حسن حسین ہور اں ول صدقے ہوندا سارا
 ویکھ نہایت راضی ہو یا خوشیاں دن سو یاں
 تہ تک مینوں خوشی نہ کوئی آہی باہہ تہا نڈے
 خوشیاں نال منڈاون شالا اولم عیش امیری
 پہلوں حسن حسین ہور انڈوں دونوں ہتھ دندے
 ولوے حضرت عمر نہ پیارا جو نگر حکم نبی دا
 وندن لگا عمر نہ بہادر مال غنیمت والا
 دہ سودرماں اس دتیا میں ونا مال باناں
 و پیور دماں لیکے دونوں شاہ علی دے جائے
 نام آہا عبداللہ حسن ا بڑا اصحابی بھارا
 تہا پھڑا اس نے خدمت اندر انی عمر من گذاری
 کتنی داری جنگاں اندر جا و تیاں امداداں
 نال کفار اں لڑنے اندر کسرنہ چوڑی کائی
 خدمت دین رسول اللہ وی رہیا ہمیشہ کردا
 کلیاں دے وچہ کھیندن والے یا مقبول بنانے

میرے نالوں کتنے چھوٹے خود معلوم نہ سائوں
 بیچ سودرماں میرے کارن حکم نہاں فرمایا
 ایہ گل سن کے عمرہ ولیوں آیا جوش کلاں
 جبکہ میں توں نال انہاں سے پوری لیں کاندرا
 نالے ماں انہاں سے جیسی لے آماں حقانی
 جو میں انہاں چاہا ایسا چاہا لے آ کوئی
 وانگ نہاں دیاں سیالوں بھی لے آ اپنی ماسی
 ما جانے توں باب انہاں جیدر شیر خدانی
 حضرت پاک رسول محمدؐ نانا پاک انہاں
 چاہا حضرت جعفرؑ صاحب جس طیار سدا یا
 ماسیاں حسن حسینؑ ولی دیاں پاک نبی دیاں
 جبکہ ہے کوئی وانگ نہاں سے تیرا ساک پیارا
 کوئی جواب نہ کیتا کون بیٹے عمرہ ولی دے
 کتنا شان رسول اللہؐ حضرت عمرؓ پہچانے
 کتنا حسن حسینؑ ولی وادب لحاظ کمایا
 سچ فرمایا سرور عالمؐ نہ پاک حبیب حقانی
 ماں پو بھی اولاد اپنی تہیں ہو تمام ہانوں
 جتک سب تہیں وہ اسانوں دلوں عزیز بنانے

دو دو سو پھر دم دتے تہاں انہاں توں
 پورا حق نہیں لیا میرا اتنا عرض نہایا
 بیٹے توں فرماون لگا صاحب نیک خصالاں
 لے آ توں بھی باب پیارا جیسا باب انہاں
 نالے جہاں نالے نہ نانی جیسی نانی
 ماں جہاں ماں لے آ تا تیری گل ہوئی
 تینوں بھی پھر نال نہاں سے حصہ دتا جاسی
 جنت دی خاتون سدا و انہاں ہانڈی مانی
 نانی پاک خدیجہؓ کبریٰ عالی شان جہاں
 ماں ابراہیمؑ انہاں واپاک نبیؐ و اجایا
 ام کلثومؑ رقیہؓ دو توں عمرہ ولی فرمایاں
 لے جادہ سودرماں بھی کنڈا عمرہ سہارا
 راضی ہو کے تیج سودرماں لیا نال بھی دے
 کتنی اہل بیت نبیؐ دی عزت صہرت جانے
 توں کیا چیز انہاں سے آگے بیٹے توں فرمایا
 بیشک کامل مومن کارن ہونڈی ایہو نشانہ
 سب تہیں ودھ کے پیارا ساڈا رکھے دلوں بجائ
 تہ تک کوئی نہیں مومن ہونڈا کہیا نبیؐ ربانے

لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ

ہیں کوئی مومن ہوتا ہمارا یہاں تک کہ دوست رکھے مجھ کو

أَلْبَسَ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

زیادہ تر باپ اپنے سے اور بیٹے اپنے سے اور تمام لوگوں سے

جہاں پیار نبیؐ دے تہ سب کہ گھول گھمایا
 پترال توں قربان کرن دھو ذرہ دیر نہ لائی
 وارو حکم ہو یا بعد اس تے آ کر رب نبیؐ دا

اس حدیث نبیؐ دی آپؐ یاراں عمل کمایا
 چہوڑ دے سب خویش قبیلے ماں پو بھیناں ہائی
 ابو شحمہؓ ہک بیٹا آہا حضرت عمرؓ ولی دا

کچھ پیار نہ کیتا اس دانا کچھ رحم کم کیا یا
سن کر حکم جلا دینا نال روٹا ڈھانڈھانڈھا میں
غصے ہو کر کہندا اسنوں حضرت عمرؓ سہارا
مارشتابی مارشتابی عمرؓ ولی فرماوے
اجلا دوساون لگا ڈرے سخت تہا رنی
نازک جسم ابو شحمہ تے جد آچا بکاں پیاں
ہو بیاب زیں تے ڈگا بیٹا عمرؓ ولی دا
کول کھلو کر باپ پیارا ڈرے رہیا پراندا
سچ محبت رب نبی دی اکہن اسدیتا میں
ثابت ہو گئی بیٹے آپر جد کچھ لے فرماتی
ایہو نشانی مومن والی کہے رسول خدا دا
ہر گل نالوں حکم اسدا اہت عزیز پہچانے
دنیا تیکھے حکم شرع تہیں حسنوں نفرت تہی
شادیاں وچہ خلاف شرع دے کرن فضول سناے
دیناں خاطر طرح طرح دے عیب فساد کاون
پتروچہ زنا شراباں پھرن جرم کماندے
جے کوئی کہے انہان تے ناپس منع کرو سجھاو
جو کجہ حیلہ ترلہ آہا زور تسمی لائیا
آخر کیتی چیل بہاں نے کر کر منع تہ سیرا
جے ہن ماراں جہڑکاں سولتاں بھی ہی بدنامی
خلقت رکھنی اوکھی ہوندی کسے بہت کھوے
وہ جانوف کراں مت ساواں ہپوڑکتے نجان دے
بیٹے نوالاں رازق جاتا روزی دیون والا
کچھ لحاظ نہ مولا والا نا کچھ مشرم نبی دا
آپ بیدین خدا مارا یا جھوٹے عذر بناوے

سد جلا دشتابی اسنوں دریاں نال مرایا
کردا عرض جوایہ پیرجمی ملتھوں ہوندی ناپس
رب نبی دے نالوں مینوں ایہ نہیں وودھ پیارا
مت کے دیر گزارن پاروں اب ناراض ہو جاوے
نالے مارے نالے رووے حکم جو میں سرکاری
کل خلقت دیاں درو پیاروں کیاں کلاں
پانی منگیا مول نہ دتا جسکرا ویکھ صفی دا
آخر ہو گیا فوت وچارا پانی نون تہرہ ساندرا
چونکر حضرت عمرؓ ولی نون بخشی خالق تہی
پکڑو شتابی او سے ویلے کردتا قربانی
سجھ لوکاں تہیں ساڈی سنوں ہووہ حب زیادہ
سارا جگ مخالف ہووے کچھ پرواہ نہ جانے
قسم خدا دی اسلے اندر مول ایمان نہ کوئی
رب نبی تہیں وودھ چہا تون تے شریک تہی
بھلکیا حکم رسول اللہ وارب تہیں نہ شرماون
پالے تک تک اسی ہوندے ڈرہ نہیں سجھاندے
دین جواب جو بہتی داری کیتا منع بھراو
ایسر باز نہ آوے اگا سے داری سجھایا
کیا کرے ہن اپنے جیڈا ہو یا پت پیارا
اپنے جیڈا مارن لگا آکھن لوگ تسمی
خالق نالوں خلقت ڈاڈھی دلوں کھوے سولے
اسٹھیں تیکھے ساڈے تہیں کھٹ کے کون کھو او
لوکاں دی بدنامی کولوں کردا مشرم موکا لا
اپنے دم خیالوں اوپر بیٹھا بنہ قصیدرا
کھنوں ہونے عمر نہ بیا درو دریاں نال اڈاوے

حضرت کہیا جد کوئی منکر نظر کے نول آوے
 جکر بھتیں طاقت ہووے نال بھاندے موڑے
 اپر چراوہ دوہاں گلاں دی طاقت پاوناہیں
 کرے کنارہ اس دے کو لوں اپنا آپ بجاوے

جتنی طاقت ہووے رسوں بدیوں بڑھانے
 جکر بھتیں موڑنے سکے نال زبانی ہووے
 دل تہیں دور تہاں رسوں بڑھانے ماہیں
 ایہ ایمان ضعیف نہایت پاک نبی فرماوے

مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ

جو کوئی دیکھے تم میں سے کسی منکر کو تو پھیر دیوے اس کو اپنے ہاتھ سے اگر نہ پھیر سکے تو اپنی

فِي لِسَانِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ أَلْسِنًا

زبان سے (روک دے اسکو) یہ بھی نہ کر سکے تو اپنے دل سے اور یہ بہت ضعیف ایمان ہے۔

سن اے مومن نیکو کارا اپنی نیکو کاری
 ناندھ آپ کنارہ کیتا ناندھ اوہ ہٹایا
 دینی تھت دلے اندر ہرگز ذرہ نہ ہوئی
 جے نول مت دیوں ہوگا اپنا آپ بچا ندوں
 ہن ناوچہ ضعیفان رہیوں ناوچہ طاقت مندوں
 نال بیدیاں فاسق لوکاں رہیا سدا ورتارا
 رب نول چھوڑ پیاری کیتی اس دی بفرمانی
 حبت پیار رسول اللہ وانیرے مول نہ آریا
 رب رسول فرشتے بجانوں رنج ہو جانوں
 کل پیغمبر رب سے دے جے رسن رسن جانوں
 کل فرماں داتا رک ہو یاں ہرگز شرم نہ آوے
 کل احکامال رب دیاں تے کجہ یقین نہ آریا
 کل قرآن حدیث کتاباں کتیاں کنڈ پھاری
 دین اسلامول خارج ہووے ملے جو ایہ ایمانوں
 ایہ کہے ہن تہ نبی تے خاص ایمان لیا یا
 جکر انہاں فعلال اندر مسلک سانی ہوئی
 غیر خدا نول پوجن والے ختنے لوک موکا لے

کھڑے حکم نبی دی کیتی تددھ فرما بنداری
 دس کہاں ایہ ایمان جو تیرا کھڑے لیکھے آریا
 عذر بنایا اس زمانے مت نہ لیندا کوئی
 وچہ ضعیف ایمانوں لیاں تا بھی گنیاں جانوں
 کس دے وچہ سٹیٹا تینوں جاڑیاں پوندوں
 عذر بنایا باچہ انہاں نہیں چل دا نہیں گذارا
 ویر سہیڑیا نال نبی دے واہ واہ مسلمانا
 رسال الے واجاں تائیں اپنا دین ٹھہرایا
 کجھ پرواہ نہیں رنج نہ ہوون اپنے خویشاں
 ایہ ربک شریک تے سے اس نول برا مناون
 ربک تم برادر کی والی مول نہ چھوڑی جاوے
 کجھ کجھ شریک سنانی تھگا سار جلا یا
 بخراں دے دل کنڈ نہ ہووے ایہ گل ڈاٹھی می
 ایہ پریاں ل دول حاضر دیوں بجانوں
 شکر اللہ خدا نے مینوں مسلمان بنایا
 تا پھر ساری دنیا تے کافر مول نہ کوئی
 سارے مومن مسلم ہو گئے دوزخ کون سنبھالے

بدعت رسماں شرع مخالف جو نہیں ترک کر لیا
 لکنناں ظاہر بت بنا کے پوجے وانگ کفار
 لکنناں ذات خدا دی اندر غیر شریک بنا کے
 یعنی وحدت رب سچید کی نال زبان منندے
 یعنی ذات صفات اس کی وچہ شرک کرے کوئی
 حد کوئی حکم خدا آوے اس نے عمل کرناں
 لوکاں لون ہلاون کارن جو کوئی عمل کماے
 نفس پنے دے آکھے لگے جو کرنی پائی
 ہے اولاد اپنی دی خاطر مندا نفس کماندا
 جیکر اپنی بیوی خاطر چوڑے حکم ریا ناں
 ایویں جیکر شرع مخالف رسم رسوم کماوے
 رب لون چوڑ شریکاں تا میں اس محمود ٹھیرا پیا
 ایویں ہو رہا طرح سے شرک تیرے آئے
 بتے لوک ایمان لیاون کلمہ پڑھن بزبانی
 رب فرماوے بہت انہاں تہیں نا ایمان لیاون

ایویں ہے جو نال خدا سے ہو شریک گدہ بندا
 کھنات اپنے دل سے اندر رکے بت ہزاراں
 وحدت رب کی من نا میں دو ذورب ٹھرائے
 ایپر اس یاں مرلاں نذر پورا شرک کریندے
 ایپر اس یاں حکماں نذر شرکوں کا دت ہو پائی
 ہے کرناں تاں اس نے تا میں شرکوں و ناں
 ایویں ہے جو نال خدا سے لوک شریک ٹھیرا پیا
 ایویں ہے جیوں نفس پنے دی لہجاوے تھائی
 ایویں ہے اولاد اپنی لون جو کر رب ٹھیرا پیا
 بیوی لون محمود ٹھیرا کے مشرک ہو یا نا ناں
 تا جو وچہ شریکاں بھایاں مینتے حرف نہ آئے
 وک و ہندا مشرک ہو یا دین ایمان کھڑا پیا
 مومن اوہ جو ہر اک شرکوں اپنا آپ بچائے
 ایپر شرک نہ چوڑن ہرگز دل وچہ لے ایمانی
 ایپر شرک کماون پاروں مشرک سے جاوون

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللَّهِ إِلَّا وَهُم مُّشْرِكُونَ ۝

اور نہیں ایمان لانے لوگ خدا پر مگر ساق مشرک بھی کرتے ہیں۔ (سورہ بقرہ ۲۲۰)

کر کہاں غور اس آیت اندر بھاریا اہل ایماناں
 ذاتی اتے صفاتی تھی جتنے شرک تمام
 مانی کی تو انکی چوڑ نام تب سا ہی
 جیکر ظاہر بت پوجن تہیں کینتا تہہ کنار
 جیکوٹی مال پیارا کر کے رب دے راہ نہ لائے
 ایویں جیکر نفس پنے دی کرسی فرمان برداری
 ایسے طور شریک برادری بت کردی بن جاوے
 فقہ کوتاہ جو شے رب تہیں دور مٹا وون والی

آجا باز تمامی شرکوں مشرک مسلماناں
 ظاہر باطن سمجھ شرکاں لون دشمن جان مدامی
 دین و ملی دیاں سمجھ کماں چہ پھر تو حیدر الہی
 باطن والیاں بتاں لون بھی کریں نہ مول پیارا
 اوہا دولت مال تمامی بت اس دا ہو جاوے
 نفس پنے لون بت ٹھیرا پیا مورکھی مت تارمی
 ہے اولاد اخلا تہیں کے اوہا بت سداوے
 سمجھیا جاوے بت اسے لون کرے یا لون خالی

لوکاں جاتا بتان جھوں جو کچھ پیا پوجیو سے
 جانن ناہومن دُون اللہ کہیا صاف اسی
 بعضے کہن غیر خدالوں سجدہ روانہ آسے
 بعضے کہن نماز پڑہن لوں پوجا کہیا جاندا
 انیوں ہور تیرے لوکاں باطل و ہم ٹھہرائے
 چھوڑ محبت رب سچے دی غیر محتال لایاں

اسدے تائیں بت نہ کہن اوہ شرک سد لویے
 اندر باجھوں جو کچھ پوجیو سبھ شرک گمراہی
 سجدے باجھوں شرک ہووے جو کچھ کیتا جاوے
 اسدے باجھو نہ پوجا ہووے جو کچھ کوئی گماندا
 کھل گئی تبت اسی دل تہیں غیر محبوب بنائے
 چونکر وہ سپیائے دوجے خبراں رب فرمایاں

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَخْتَصِمُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنَدَاءِ أَحِبُّونَ هُمُ

اور بعضے لوگ ہیں جو پکڑتے ہیں اللہ کے برابر اور دوں کو محبت رکھتے ہیں ان کی

كُحِبِّ لِلَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ (پ ۲ ع ۲)

جسے محبت اللہ کی اور ایمان والوں کو سب سے زیادہ ہے محبت اللہ کی

اس آیت وہ صہاف خدانے حکم ایہوں فرمایا
 بعضے لوکاں نال خدادے پور شرک ٹھیرائے
 چونکر ایسی فرض اپنا توں تبت پیار خدائی
 دولت مال مکان وغیرہ ہور اولاد پیاری
 سبھ کچھ راہ مولادے اندر جبکیر چھڈناں آوے
 بے سی ایہو محبت رب کی خاص پیار رہانا
 ایہر لوکاں الٹ طریقہ الٹی چال بنائی
 جھڑی چیز پیاری کر کے با حکم ٹھلایا
 چونکر حکم پیارا کر کے پڑھے نماز نہ کوئی
 ایہو مثال تمام چیزاں دی قبول تبت لگاوے
 ایہر جھڑے مومن بندے سچ ایمان جہاندا
 اَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ جیونکر کہیا اللہ سائیں
 دولت مال اولاد تہامی چھوڑا ساکن لوں
 ہر دم ساڈی خدمت اندر حاضر جالوں مالوں
 ساڈے نال نہ کہیں کسے لوں مول برابر جانن

مولو باجھوں ہور کسے دار واپیار نہ آیا
 مولو وانگ پیار محبت نال انہاں دے پائے
 او سے طور برابر انہاں غیر محبت لائی
 ماں پو خوش قبیلے سارے ہور جخلق ت ساری
 دیوے ہور خدادی طرفوں تڈوں محبت کہاوے
 مولو تپکھے صدقے کر کے سبھ کچھ گول گھمانا
 رب لوں چھوڑن دنیا تپکھے غیر محبت لائی
 اسے لوں نال خدادے غیر شرک ٹھیرایا
 کم اپنے لوں ب پھاتا غیر محبت ہوئی
 جسے رب تہیں دور تھانے اوہا شرک پوجاوے
 سبھ چیزاں تہیں دھ خداول تبت پیارا اپنا ندا
 سبھ تہیں دھ پیارا ساڈا ہووے مومن تائیں
 جد کوئی حکم ساڈا پنہیے ہر شے گھول گھاون
 کون پیارا ہور اپنا تون ات ساڈی نالوں
 سبھ تہیں علی سبھ تہیں ولی ساڈا حکم بچپانن

ایہو حبت پیار اسا ڈار ب صاحب فرماوے
 کرے پیار نہ چیز کسے واپس م سنین لوج کلاوں
 دولت عزت جان پیاری جو کجہ منگیا جاوے
 کر قربان لوٹاؤے ہر شے اندر راہ ربا لے
 رب فرماوے مال ساڈے ایسا پیار چہانتوں
 جہناں پیار اسا ڈاچھڈ کے غیر محبتاں لایاں
 سرور عالم ختم رسولان رب دا حکم سناوے

سر حشیاں تے مومن ساڈا حکم سجایا وے
 سبھ کجہ چھڈ کے حاضر ہووے بنے محبت سجاواں
 راہ مولا کے خرچ کرن ہیناں کجہ غدر لیا وے
 ساڈے بابجوں ہور کسے دی کجہ پرواہ نہ جانے
 جنت حوراں محل نورانی بخشاں سین انہا تہوں
 سدا تیار انہاں تے کارن دوزخ دایاں کتاں
 جو کوئی رب لوں ملنا چاہے مگر ساڈے آوے

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ

کہہ دے اگر تم محبت رکھتے ہو اللہ کی تو تابعداری کرو میری دوست بنا لے گا تم کو

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

اللہ اور بخش دے گا تم کو تمہارے گناہ اور اللہ بخشنے والا مہربان ہے (آیت ۱۱۶)

خاص حبیب اپنے نوں فضلوں حلیم و تاربا ہیں
 اے لو کو جے تسین خدا دے دست بننا چاہو
 جتوں جاواں جد ہر جلاواں جو میں حکم سناواں
 جیکر پورے طور اسا ڈی کر سوتا بعداری
 جدوں تسناوں دوست اپنا خالق پاک بناوے
 ہو سو پاک گناہاں کو لوں رب دے خاص پیار
 بلوبات حبیب اپنے نوں ایسی رب سمجھائی
 بلو تابعداری کہدے ساریاں لوکاں تا نہیں
 سے برساں کوئی نال خدا دے ویر کھا کے آوے
 جتنے کفر شرک بریاں کردار ہیا تم سامی
 کید لجاوے حبیب اپنے دا خالق پاک بنایا
 کجی فرمایا جو کوئی اسن کی کرسی بے فرمائی
 بھالوں رشتہ دار نبی واسکا ساک سدہا وے
 سب تویشیاں لوں حکم سناوے پاک سول ربانا

یا محبوب سناوے ایہ گل ساریاں لوکاں تا نہیں
 پکڑو میری تابعداری مگر اساڈے آوے
 کرو اطاعت ہر گل اندر جو کجہ میں فرماواں
 ہو جاوے محبوب خدا دے نالے لے لے می یاری
 کرے معاف اوہ عیب تے جسے فضل کھاوے
 ہے اوہ مولا بخش والا رحم کھاوے بھارے
 دوہاں جہانناں دی ہر نعمت جسے اندر آئی
 ہو جاوے محبوب ساڈے کہندا خالق سائیں
 پکڑے قدم رسول شرف دے دست رب بناوے
 کی تابعداری پاروں بخشے رب گرامی
 جسوں کی تابعداری کارن ایہ درجہ فرمایا
 اسیں نہ راضی ہو وال اس نے ہرگز دوہین جانی
 جد تک اسن آہم نہ منے دوزخ دھر پایا وے
 پکڑو میری تابعداری جے کر جنت جہاننا

شاہ عباسؑ نے حضرت حمزہؑ کو چاہے پاک نبی کے
ساری امت وچہ انہاں نال رب سردار نبیایا
ابولہب بھی سکا چا چا خاص انہاں ابھانی
جیکر تابعداری باجہوں ہوندا پار اوتارا!
رشتہ داری پاک نبی دی ہے سبھ تابعداری
جہناں تابعداری پکڑی بھاویں کون وچا سے
لکھاں عیب کھا کر آئے لکھ پڑیاں کر کے
لکھاں دفتر کندے کر کے نال گناہاں بھر کے
لکھ منتاے مگر نبی دے لکھ گئے شوہ تر کے
لکھاں ویرکھا کے آئے نال خدا دے لڑ کے
لکھاں کفر کھاون والے آتش کفروں لڑ کے
لکھاں فاسق فاجر خونی کیلیاں دے سر چھ کے
بیقرمان کارن ہر دم آتش و زخ بھر کے
پاسن مزہ نبی دے ویری دوزخ اندر وڑ کے
آتش گزراں مارا ڈاون چینی وانگوں چھڑ کے
تابعدار محمدیاں لونا کوئی چھڑ کے چھڑ کے
جنت اندر داخل ہون حمد ربانا پڑھ کے
سوئے کنگن جنتیاں بختے حقتعالی
لٹن مزے بہشتاں والے تابعدار نبی دے
تابعداراں کاراں ہر دم رحمت فضل غفاری
سن تینوں بک ہنورا جیسا ذکر سنا یا جاوے

سن فرمان ایمان لیاے پکڑے نیک عقیدے
ہو گئے مالک حوض کوثر دے جنت ڈیرا لایا
تابعداری نہیں جدی تھا حال جہنم آئی
سکے چاہے ابولہب نہیں آہا کون پیارا
بیشک تابعداری باجہوں کوئی نہیں شتہ داری
سکیاں سماں خوشیاں لونا گئے وڈہ پیارے
ہو گئے نیک فرشتیاں انگوں خون آہون کر کے
ہو گئے پاک سولائے قدس تے سردھر کے
جنت اندر داخل ہوئے وچہ محبت مر کے
ہو گئے دوست رب سچید اس دردانے چھڑ کے
ہو گئے سبزی قیامت توڑی لڑا حضرت واپھڑ کے
ہو گئے ولی محبت خدا دے اس داکلمہ پڑھ کے
دور سنوے جبارہ قہرون بجلی انگوں کر کے
جدول فرشتے نشن اموجہ نال زنجیراں کر کے
اسویلا یہ معزمانی سنے اندر رڑ کے
امن سلامت پل دوزخ نہیں لنگھ جاون بھڑ کے
بار سنگار ہنوادوں حوراں نال ہوا ہر چھڑ کے
ریشم نرم لباس عجاوب صدقہ حضرت والا
دنیا اندر ہو گئے چھڑے فرماں داری دے
کل عیباں نہیں پاک بنا دے سن می تبعداری
تابعداری پاک نبی دی جویں گناہ بخشا دے

ذکر اسلام آوردن وحیہ کلہی شاہ عرب

ابوبکر رضی اللہ عنہ ذکر جویں فرمایا
سوہنی دولت دین اپنے می ملکات تے ورتانی

جامع المعجزات وغیرہ بہت کتابیں آریا
دنیا اندر سرد عالم جدول رسالت پانی

بہنیاں شاہاں دے دل حضرت لکھ بیسے پروانے
 قیصر روم، نجاشی حبشہ نالے شاہ ایرانی
 انہاں وچوں شاہ نجاشی صاف ایمان لیا
 قیصر روم، مقوقش دونوں صاف ایمان لیا
 شاہ ایران لوں شامت چایا ہویا لے ادب پوانے
 سرور عالم اسدے حق وچہ بڑی دعا فرمائی
 تہوں نے عرصے ندر اس میں توڑ دتی رب شاہی
 انیوں بہر ہر ملکاں اندر جو سردار تمامی
 بعضے حکم قبول نبی واقدا مال ندر آون
 اسے طور یک کافر آہا و حیثہ نام سدا ندا
 ہزار بیس تے دبدلے والا اندر قوم کفاراں
 پاک نبی لوں اس دے کارن تہ دلجو ہوی
 ست سو بندہ تابع اس دی جو فرمان اٹھاون
 چوڑن کفر تمامی اس دے تالبدار پیارے
 کرن دعائیں سرور عالم پیش خداوند سائیں
 کرے قبول اسلام طریقہ دین میرے وچہ اسے
 ہوئی قبول دعا حضرت دی رحمت فضل کہوں
 رحمت عالم جس دے کارن رحمت کرم کما دے
 دل دے اندر پاک نبی لوں جیاد یہ خواہش تھی
 ہو گئی کشش دے لے چہ جاکے دجیہ کلمتی تائیں
 نیچی حمل ستر و دعا لہر بہر ہو کے آ گیا
 کتنی خلقت دوزخ طرفوں آکر اس بچائی
 حل کے کران تارت اس میں اس دے چہ آواں
 ایل ہم کھلے دے اندر ٹریا شوق پیاروں
 بھسی خبر حبیب اپنے لوں پاک خداوند سائیں

کر و قبول امانت میری نال یقین ایمان لے
 شاہ نصیر مقوقش دے دل لکھیا نبی حقانی
 ہو گیا خادم پاک نبی واکمہ لوں سنایا
 ایسر کر تصدیق برابر ادبوں تاسر چائے
 غصے ہو کر پاک نبی واکمہ کیت ما پروانہ
 کرسی چاک خداوند اس میں شاہی تے ڈیائی
 مسلماناں لوں تخت ایرانی بختیا پاک الہی
 سبہنوں سدا دین اپنے دل کر دعوت اسلامی
 بعضے شاہ ایرانی وانگوں اپنا ناس کراون
 ملک عرب یاں شاہاں وچوں بو بکرہ فرماندا
 حکم چلا دے قوم اپنی تے چال جویں سرداراں
 دجیہ ہے اسلام قبولے بہتیں دورہ کوئی
 جیکر یک اوہ مومن ہو دے سمجھ ایمان لیاون
 جاون کچ عذاباں کولوں جنت جاون سارے
 یارب بخش ہدایت اپنی دجیہ کلمتی تائیں
 کتنی خلقت اسدے بچھے ہو رہدایت پاوے
 بارش رحمت نازل ہوئی خالق دی درگاہوں
 کیونکر اپنی رحمت کولوں اسوں رب ہٹا دے
 اسے دے رحمت بدی دیرہ کیتی کوئی
 میں کیوں کفر پرستی اندر کردا عمر ازائیں
 سچا دین الہی جس نے ملکاں تے وزنایا
 میں بے قسمت او ہو جہا میں تک خبر نہ کانی
 مت کے اسدی رحمت پاروں میں لھی رحمت پاواں
 روشن ہو یا سینہ اسدا رحمت فضل عفاروں
 کتنی اسماں ہدایت فضلوں دجیہ کلمتی تائیں

ہو کر صاف تسانوں جلدی آن سلام سناوے
 سرور عالم اصحاباں نول جد ایہ خیمہ سرنانی
 اصحاباں نول کفر اس دیکھیں نفرت آئی بھاری
 کیتی دیوں صلاح اصحاباں جداوہ ایچھے آئے
 پاک نبی نول جدوں ہناندی نیت معلوم ہوئی
 دل دے اندر سمجھیا حضرت جداوہ حاضر آئے
 خلقت حسنیوں برامنا کے نفرت پڑے دروں
 کرن روایت دجیہ کلبی جد مسجد وچہ آئیا
 چادر اپنی اتوں لاه کے حضرت آپ وچہ پائی
 دجیہ شفقت ویکھ نبی دی چادر پکڑا ٹھاندا
 رو کر پیش حضور نبی دے کردا عرض منانا
 تا پھر حضرت سرور عالم کلمہ پاک سکھایا
 بول زبانون کلمہ طیب رونا سخت وچہ ارا
 کردا عرض جو بائنی اشکر کیا میں ل سناواں
 گر کر ظلم گناہاں اندر عمر حرام گوانی
 رب اپنے تہیں پچھہ کے حضرت دسو میرے تہیں
 جے کر حکم کے رب مینوں اپنی جان گواواں
 جو کہہ انہاں گناہاں بدلے بھرنال پوسے کفار
 ایگل سن کے اس دے کو لون پھیا نبی پارسے
 تا پھر دجیہ مور زیادہ رونا ڈھائیں ڈھائیں
 شاہاں عرب دیاں وچہ مینوں ب نے شاہ بنایا
 ظالم نفس لے وچہ مینوں یہ گل فخر و پائی
 عار کراں میں دنیا اندر سوہرا کوں سداواں
 نشتر بیٹیاں اپنی تھیں ماریاں اسے عاروں
 لے پر یک بیٹی میں جیوں کر نال ظلم دے ماری

دلوں بجالوں حاضر ہو کے دین اسلام لیاوے
 دجیہ کلبی آدن والا خیمہ سر خدا پونچائی
 سن کے آمد دجیہ والی بہت ہوئی بیزاری
 اپنے اندر اس دے تہیں جگہ نہ دتی جاوے
 اصحاباں نول دجیہ کلبی حکم نہ دتا کوئی
 آپے ہر کوئی راضی ہووے جد ایمان لیاوے
 کر منظور خداوند اسنوں بخشے نشان حضوروں
 سرور عالم اس دے کارن اتن اکرم کمانیا
 اجلس حکم سنا یا اس نول بہ جا اس بھائی
 نال محبت چم کر اسون سر اکہیں تے لاند
 دین اسلام سکھاؤ مینوں یا محبوب ربانا
 نال محبت پڑھیا اس نے جیوں حضرت فرمایا
 حضرت کہیا ہن کیوں روو میں اس حقیقت یارا
 اپنے کھیلے علییاں کارن روواں لے پھتاواں
 ہن آفریاد وچہ دلے مل سی کوں ہائی
 جس گلے تے بخشے مینوں اوہ میں عمل بھائیں
 جے اوہ مال قبولے میرا دولت سب لوٹاواں
 نام خدا دے پچھہ دے مینوں یا سید سردارا
 کیا کہ عیب گناہ اوہ تیرے کتنے ہو سن سارے
 کیا کہ عرض کراں یا حضرت ہاں میں بہت گناہیں
 شاہی اتے حکومت پاروں بہت خودی وچہ سپا
 نا کوئی میری بیٹی ہووے نا کوئی بنے جوانی
 جو کوئی میری بیٹی ہووے جدی مار گواواں
 حیدیاں نول گھٹ پارنگھا یا خوف جوانی پاروں
 ہرگز مول نہ بھلے مینوں اس بیٹی دی زاری

گھر میرے وہ حکم لے نہیں جدا وہ پیدا ہوئی
 پور کسے گھر ہوئی میری اسنوں نرت پہنچایا
 جاں اوہ کچھ ڈیری ہوئی غیراں دے گھر نیلکے
 بیوی میری سجھیا دل وچہ ہن ہو پئی سیانی
 آپ کراں ہن پروش اسن می گھر دیوچہ لیاواں
 مٹھیاں مٹھیاں باتاں ہن م گھر دیوچہ کر پئی
 ایہو اس دے وچہ کر کے گھر دے وچہ لیاواں
 بچھیا میں ایہن می بیٹی کون لیاون والا
 سن کے مینوں اس دے کولوں پئی نفرتانی
 چھوڑ دتا گھر آون جاون غیرت اسن می پاروں
 آخر ہک ن گھر دیوچہ آ یا کر کے ظلم تباری
 نال پیار شتابی آ کے میرے کول تھرونی
 میں کسیا چل باہر مینوں طرف بازار لجاواں
 سن ایہ بات پیاری بیٹی بڑی بیٹی شوق پیاروں
 دوڑی آئے نال خوشی دے انگل میری پھر کے
 لاواں نال پیاریاں باتاں مینوں بول سنا دے
 اس جاں تا جو باں مینوں چیز کہواں چلیا
 نال بہانے شہروں باہر آندی بکڑ منانی
 بابا اتوں چیز نہ کوئی توں کس طرف سدھایا
 آخرا آئی ہک ڈوگھی وچہ پہاڑ ٹکاتے
 ڈکئی اوہ معصوم وچاری دہشت والی غاروں
 میں بے ترس کہاں وچہ چل دے ہن کھنڈی
 ہو بیتاب نہانی لڑکی لنگاں باباں مارے
 کیڑے نال بہانے مینوں گھر تہیں تدم لیاواں
 جیکر کول میرے ہن اتھے ہونڈی تباری

مینوں اسدے جن پاروں پتہ نہ لگا کوئی
 چوری مٹھوں اجرت دیکے نال پیار پلایا
 رکن لگی قدم زمین تے نال محبت چل کے
 نال اس دے جن والی ہو گئی گل پورانی
 شاید باپ پیار کھانے جد اس لڑوں دکھلاواں
 راضی ہو سی باں اس دا شاید نہ مر پئی
 تا جو ہک ن میرے تے تا میں نظر اچانک آئی
 تا پھر مینوں بیوی اپنی دسیا گل حوالا
 کتھے قتل کراں میں اسنوں جانہ جملے کافی
 جے آواں سٹزل جاواں ایسی ترک پیاروں
 باں باں کے پیاروں اوہ معصوم بیچاری
 پیر مینوں دے اندر مول پیار نہ کوئی
 اپنے نال پھر آواں مینوں چیزاں عجیب کہواں
 پکڑائی اس انگل میری بہت محبت پاروں
 کھنڈی چیز کہو میں باں مینوں اتوں گھر کے
 میرے میں ہر گم اچھا ہر گز نہ سن آجے
 لیا جانے جو دشمن ہو کے سروں بخا دن چلیا
 وکھ پہاڑ اجاڑ ویرانہ کہندی بول سیانی
 اپر پھر بھی میرے تے تا میں ذرہ خیال نہ آیا
 بابوں پکڑ نہانی تا میں لے گیا غار سر ہانے
 بابا کہروں لے چل مینوں کہندی بول پیاروں
 سٹ دتی اس غار چلے وندی تے کر لندی
 باں باں پئی پکڑے کڑھ لے باپ پیارے
 وچہ اجاڑ پہاڑاں اندر کتھے سستی جاندا
 نال محبت پکڑا ٹھانڈی عاجز درواں ماری

بابا کس انہیرے کہوہ وچہ سٹھ پلوں توں
 کر کر زے میری طرفوں دونوں ہتھ پسانے
 روندی روندی نوں پھر آخر موت نہ بچی کوئی
 غار آتے میں پھروٹے دتے جوڑ تمام
 جو اس وقت پیاری بیٹی باتاں درد سنا یاں
 جو میں ہو رہی بیٹیوں ماریاں ظلم کھالوں
 رو روے چپ ہووے عاجز حال مانا نا
 کرن روایت جدا یہ حالت دیتے بول سنا
 دھیہ آکھے میرے کارن پچو پاک اکھوں
 پاک بنی نوں دل سے اندر بہت تیرانی ہوئی
 جبرائیل خدا دے حکموں ترت پیغام لیا
 یا نبی اللہ دھیہ تائیں خبر دیوسر کاروں
 جس تے تدرہ کلمہ طیب منہ نہیں بول سنا یا
 جدا وہ کفر معاف کرن وچہ دیر نہ لگی مینوں
 واہ سبحان اللہ جد کوئی رب اول حاضر آوے
 تابعیاری پاک بنی دھی رب نوں بہت تری
 جو کوئی دل نہیں تائب ہو کے پھوڑے عیب خطاں
 ایچھے ہو رہک توبہ والا ذکر سنا یا جاوے

مرجا ساں میں روندی ایچھے ترس آوے تینوں
 چائے چائے بابا رو رو پئی پکارے
 پھر بھی پتھر دل میرے نوں کچھ تاثر نہ ہوئی
 زندہ کیتی دفن و چاری یا محبوب گرامی
 مارن تیرے کلمے اندر یاد جہوں اوہ آ یاں
 اس دادر د زیادہ مینوں شتر بیٹیاں نالوں
 حدوں باہر ظلم کھائے یا محبوب ربانا
 روپے حضرت سرور عالم ڈاڈھی شفقت آئی
 جیویں خلاصی ہووے میری مولادی اور گاہوں
 چپ ہووے اس حیرت اندر کرن سوال نہ کوئی
 کر قسم جلال اپنے دی پاک خدا فرمایا
 دور کیتے ربان کن تیرے کلمے طیب پاروں
 سٹھ برسوں دا کفر جو تیرا جاندا نظر نہ آئی
 بیٹیاں والے خون تمامی کیوں نہ بخشاں تینوں
 بھاویں کتنا عیبی ہووے دفتر دھو تا جاوے
 لکھاں عیب معاف کراوے اس دی فرمانداری
 وچہ پیاریاں دال سنوں کرے خداوند سا میں
 جو تکر تائب لوکاں اپر رحم خدا فرماوے

حکایت شعبانہ بصری

بصرے وچہ بگرت آہی صاحب حسن کمالاں
 نام اس دا شعبانہ آہا راوی ذکر لیا نبیا
 شادیاں او پر دولت لیکے لوکاندے گھر جاوے
 باراں ہو غلاماں میں یاں گولیاں خدمتگاراں
 سبھنوں زپور زینت پاروں خوب تیار کھندی
 اپنے ہار سنگار غلیچہ بہت نفیس پوشا کال

گاؤں آتے و جاؤں اندر استکار کمالاں
 سوئے خوش دانے اس د گھر گھر جاوے پائیا
 طرح طرح دے راگ سناوے بحرے ناچ و گھارے
 جنوں جا کے ناچ و گھاروں مائل کرن ہزاراں
 سبھنوں ہار سنگار لگکے عجب پوشا کال دیندی
 سونا چاندی حد نہ کوئی جاوے زینت نا کال

جاں اوہ رل کے کھمپا دن قہر کرن پشوزاں
 ذک ہو جاؤن وچن والے یچھ انناں دے بانے
 کرے زناہ اوہ آپ تے نالے نوچیاں کنوں کرے
 جے کر بہتی دولت والا کر چھاسے کوئی ۔
 لے لے آون مال تیرے آپاؤن منظور
 ایسے طور اکٹھی کیتی دولت باجہ شماراں
 بکٹ ن قدرت رب سچیدی اسوں پکڑا ہٹایا
 لے کے نال کنیراں تائیں گھر تھین باہر آئی
 بصرے دا ہک عالم آہ صاحب نام سداوے
 مجلس گرم کیتی اس ڈاڈھی وعظ نصیحت وں
 پایا اثر خلائق او پس دے وعظ پیارے
 سنیا اس شعبانہ دوروں روون دا آوازہ
 سن آوازہ روون والا گولی نون فرماوے
 تا پھر کولی وچن کارن مسجد دے ول آئی
 تیرے ہو کر سنیاں اس بھی وعظ کلام ربانا
 پھٹکئی اوہ اوہ سے جانی سنن کلام خدائی
 اوہ بھی سن کے وعظ نصیحت پھٹی رہی اتہا میں
 پچی بھی نہ واپس آئی پوٹھی نون فرماوے
 لے آجا کے خبر انہاندی کیا کچہ نبی انہانوں
 قصہ کو تہ سٹھے کولیاں گھل کے اوں کھڑایاں
 آخر پاپیلی ہو کے مگر انہاں دے آئی
 ڈرئی خوف آہوں جس دم سنی کلام ربانی
 بے خود ہو کے وون لگی بھر بھر نیرا چھالے
 ساعت پچوں جد کچہ اس دی ہوش بکانے آئی
 یا حضرت کوئی ہوئے جیکر عدوں ودھ گناہیں

جادو پائے خلقت تائیں سو سنیاں خوش آوازاں
 ڈاڈھیاں بسر و دلانے اندراک بل پوڑو گھکانے
 جو کوئی تہوڑی فیس لیاوے گولی کوئی پھڑاوے
 اپنے پاس بولاوے اسوں رسم ہمیشہ ہوئی ۔
 ہر اک طرف زماہوں سدی بہت ہوئی مشہوری
 آئے دولت لے لے آون عاشق لوک ہزاراں
 سنے کنیراں غارتگاراں ہار سنگار لگا یا
 جانگھی ہک مسجد کولوں دیکھو کم خدائی
 اس مسجد وچہ وعظ نصیحت لوکانوں فرماوے
 حکم ربانے لوکاں تائیں دے خلق پیاروں
 سن کر ہر کوئی خوف آہوں روڈا میں مارے
 کہلن لگا اس دے کارن رحمت دادروازہ
 جا کے وکھشتابی اتل کیا آوازہ آوے
 کیا دیکھے جو وعظ کلاموں رووے بہت لوکانی
 گولی نون بھی دل دے اندر اثر محبت دھانا
 جاں کچہ دیر ہوئی تاں مگروں گولی ہو رہجائی
 تا شعبانہ بھیجا مگروں پچی گولی ۔ تائیں
 چہڑی جاوے پرت نہ آوے نا کچہ خبر لیاوے
 ایپر جلدی واپس آویں دسیں آن اسانوں
 چہڑیاں گیاں اتل ہیماں پھیرن واپس آیاں
 سنیاں وعظ عدوں اس آکے ترت ہدایت پائی
 او سے ویلے اندر اس داہو گیا پانیوں پانی
 خشک یا سبھ خون بدن دا جیوں کر سکتے والے
 تا پھر رو کر عالم اگے اتنی عرض سنائی ۔
 تو نہ مال معافی اسوں مل دی ہے یا ناہیں

عالم کہیا بھالوں جو کوئی توبہ دے در آوے
 جتنے عیب کھا کر کوئی توبہ تائب بھتوے
 بھالوں کئی ہزار طرح سے توبہ عیب سے
 توں کیا چیز گناہ کیا تیرے عالم بول سناوے
 یہ گل سن کے بولی گوں رو کر ادہ شعبانہ
 اپیر میں ہن توبہ کر کے رب اپنے دل واں
 عالم کہیا توبہ کرتوں سچے صدق ایما توں
 بختے جاسن اوگن تیرے رحمت فضل الہوں
 یہ گل سن کے او سے دے توبہ تائب ہوئی
 مال محبت مجلس اندر کلمہ بول سنا یا
 کر آزاد غلام تائیں کیستارت حوالے
 زیور ہار سنگار وغیرہ ہو لباس امیری
 دلوں بجالوں پاک نبی دی بچڑی تابعداری
 چالی برس اس نہیں بچھے عمر مبارک پائی
 کر کر یاد گناہاں تائیں اندر بیٹھی رووے
 بختے گئے گناہ تامی خالق دی سرکاروں
 وجہ قحباں ولیاں لوکاں عالی درجہ پایا
 بخشی رب فضیلت اسوں سیکڑے بیویاں لوں
 جو بکر حضرت رابع بصری بصرے اندر ہوئی
 کتنی رحمت وافر رب دی کارن او گنہاراں
 امت نبی محمد کارن کیا کیا فضل ربانے
 سدا تیار جہاز محمدی جو آوے چڑھ جائے
 کر کر سد نائیاں تائیں شفقت نال بولاندا
 کوئی نہیں دیر اسادی طرفوں مڑ مڑ کے مہانا
 جن کی پاس نہ حاضر ہووے تقدی عملاقانی

رب غفور رحیم کسے لوں نہ دھکار مٹا وے
 پاک کرے رب فتر اس دایمکان پہ لکھوے
 ہک بل اندر بختے جاوے اگر پائیں تے
 جے شہبانہ تائب تے او بھی بخشی جاوے
 میں ناں وہ شہبانہ جہیری عیب بان چہ گانہ
 جہاں فضلوں بخشی بیوں خالق پاک سچا واں
 بکڑ خدادی فرمانداری ہو کر دلوں بختا لوں
 پاک کرے رب فتر تیرا ہر ہک عیب گناہوں
 لوں سرول ایمان لیا نذا دیر نہ کیتی کوئی
 جتنا مال اسباب تامی رب دے نام لٹا یا
 آپ لباس فقیراں والہ پنییاں بدن ڈوالے
 سچ کہ راہ مولا دے دیکے مل لئی آپ فقیری
 وجہ عبادت مشاغل ہو کے گوشے عمر گزار می
 اتنی مدت وجہ کسے لوں پھیر نہ نظری آئی
 مستخفا درود شریفوں کدی نہ فارغ ہووے
 پاک کیتا رب فتر اس دتائب ہووں پاروں
 نیرکاں پاکاں عورتاں نذر ناواں رنج کرا تیا
 حاصل ہو یا ولایت درجہ رب دے فضل کمالوں
 اولوں پاک کیتا رب سنوں عیب رہیا کوئی
 تائب ہو کے فضل آہوں رکن سنگ ابراہاں
 توبہ کر کے پاک ہو جاوے او گنہار چڑا لے
 بڑا رحیم کریم بہانا بیل وجہ پار لنگھا وے
 او جس نے پار سد ہانا میں اسوں لے جاندا
 او چڑھو جہاز اسادے جس نے حنت حسانا
 متقتی پار چڑھاواں لوں جو کوئی پلوں خالی

بک واری جے ہمت کر کے پہنچے ساڈے تائیں
 جس کے لئے خرچ نہ ہوئے ذرہ خوف نہ کہاں سے
 کچھ پرواہ نہیں ساڈے تائیں دولت درم و نیاروں
 نال محبت جو کوئی آ کے پکڑے ساتھ اسدا ڈا
 قہر سمندر دوزخ والا اس لوں ہاتھ ہو جانے
 شاہی پتہ ساڈے کو لوں جو کوئی نفرت کرسی
 سو ہزار بی سربنی محمد امت کارن آیا
 اس کشتی لوں خوف نہ کوئی جس دانوح بہانا
 کشتی لوح تہیں نٹھے جہڑے غرق ہو گئے
 غرق ہوئے گمراہی اندر منکر شاہ تبتیاں سے
 جہڑے دلوں حاضر ہوئے طرف رسول پیارے
 شفقت کر کے حمت کر کے کھٹے تہ جہنا ندر
 کل داں جان پیاں کلی دولتیاں پائیاں
 جا کے بھاگ غریب امت سے ایسا رہبر پایا
 ایسا بنی نہ کسے امت لوں آگے بلیا کوئی
 بہتر رہبر دنیا اندر بھیجیا خالق باری
 بہتر رہبر بخشیا رب نے بہتر امت تائیں
 بہتر نال رلا کے بہتر سوہنا ساتھ رلایا
 او جو بہتر کل نییاں وچوں بنی محمد عالی
 شان حبیب بیان نہ ہوئے جو کجرب بنایا

پھر میں بہن نہ دیواں اسنوں باہوں پکڑ چڑھا نہیں
 آپے پاس اسدا ڈے آ کے مالا مال ہو جاوے
 گراں ساڈی تابعداری پکڑے شوق پیاروں
 جنت رب دا اس سے کارن تائیں کچھ وورا ڈا
 امن سلامت پارسد ہاڈے کچھ تکلیف نہ پادے
 پیے رہی غوطے کہا سی ہرگز پار نہ چڑھ سی
 دوزخ سے وچہ ڈگدیاں تائیں رحمت نال بچانا
 جس وار بہر بنی محمد اسنوں فضل زبانا
 امت احمد کو لوں نٹھے خالص گئے ایما لوں
 قہر الہوں دوزخ اندر رہن غوطے کہا تے
 فضل الہوں ڈبے ڈبے تہ نکلے من تارے
 ہو گئی دوہاں بہاناں اندر کشتی پار اہنا مذی
 ملیا رہبر بنی پیارا رحمت جھڑ پالیاں
 جہڑا ساری دنیا کارن رحمت ہو کر آیا
 تا پھر ایسی امت آگے کسے نبی دی ہوئی
 جس دے پاروں بہتر ہو گئی اسدی امت رہی
 بہتر امت بخشی بہتر رہبر لوں رب سائیں
 دوہاں لوں بہتر کر کے شان حبیب ودہایا
 ایہ بہتر کل امتاں چوں امت احمد والی
 جسوی امت لوں رب عالی خیر امت فرمایا

فضائل و درجات امت صاحبہ

کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ

تم ہو بہتر سب امتوں سے (پ ع ۳)

جہناں تابعداری پکڑی سید خیر بشری
 جہناں خدمت حضرت دی وچہ کجھ بار سارے

کل امتاں نہیں بہتر امت پاک نبی سروری
 اول درجہ کل امت نہیں جو اصحاب پیارے

بعد انہاں انہاں نہیں ہوں جہڑے دین میں
 کر کر کوشش دین نبی واجگ چہ پو پھیلاون
 بعد انہاں نہیں زاہد عابد صالح دلی رہانے
 اس نہیں چھمے آخردر جہ عام جو مومن سارے
 نیکی طرف رجوع زیادہ بدی پسند نہ کرے
 جیکر شامت نفس انہاں نہیں ہووے کچہ خرابی
 ایسہ لوک محمدی امت رحمت فضل غفاروں
 بعد انہاں تھیں ہو رہو بندے غافلین ایمانوں
 کچہ پرواہ نہ دین نبی دمی نہ کچہ شوق اسلامی
 لے نماز بے دنیاں کولوں دیوے بپناہیں
 جہڑے الٹ رسول شدوا کرسن بان لیری
 روز قیامت سرور عالم و پین جدول تنہا نول
 چونکہ رسال سال نہیں چھمے الٹ طریق نکالے
 جو کوئی مومن بدعت شرکوں اپنا آپ پچا فے
 شفاعتی لالہاں لکھیا کر کہیا حضرت شاہ ابراہاں
 مشرک باہجوں ظہنی امت پاک نبی سروردی
 ساری امت پاک نبی دمی جنت اندر جاوے

کل امام فقیہ محمد و صاحب نیک عقیدے
 شائع کرن کتاباں دینی و عظیم کلام سناون
 دلوں بجا لوں راہ مولائے جہڑے لوک گالے
 پکڑی جہناں حدت بدی شرکوں پو کٹارے
 تہوڑی رغبت نیا والی بہت خدا تہیں دروے
 جلد معافی مگن رہتیں تو بہ کرن شتابی
 خیر امت والقب جہنا نول کس ہو یا سرکاروں
 ہر دم بدعت شرکاں اندر حاضر دلوں بجا لوں
 رب دی بیفرمانی اندر گزری عمرت نامی
 بھاویں کلمہ پڑھن زبانی امت داخل ناہیں
 حضرت کہا ایسے بندے مول نہ امت میری
 سحقا سحقا حکم سناون ہے تمکار تسالوں
 ہو جاواں دفعہ اساتھیں بدعت وال موکا لے
 بھانویں اوگنہارا کووے آپ نبی ۲ بختا وے
 یعنی ہوک شفاعت میری کارن اوگنہاراں
 مال شفاعت حضرت سبھ تے رحمت رب کبردی
 ابن عمر عباس چونکہ صاف حدیث لیا وے

مَا مِنْ أُمَّةٍ بَعْضُهَا فِي النَّارِ وَبَعْضُهَا فِي الْجَنَّةِ

ہر ایک امت کے لوگ بعض دوزخ میں ہوں گے اور بعض جنت میں

إِلَّا أُمَّتِي فَأِنَّهَا كَلَّمَا فِي الْجَنَّةِ

مگر میری امت سب کی سب جنت میں ہوگی

کوئی نہیں ایسی امت جہڑی کل بہشتیوں وے
 پیریک اساطوئی امت کہیا نبی غفاری
 ابن عباسوں وچہ ملاج راوی ذکر کیا
 خدمت وے وچہ حاضر ہوکے کرے سوال نمانا

کہ دوزخ کچہ جنت جاسن پاک نبی فرما وے
 فضل آہوں روز قیامت جنت جاسی ساروں
 مطرح نام اعرابی ہک دن پاس نبی دے
 شان امت داد تو مینوں یا محبوب زبان

حضرت کہیا کل نبیاں وچہ جویں فضیلت میری
 چونکہ سبھی مخمیراں اندر شان اسدا ڈا عالی
 روز قیامت کل نبیاں چہ جویں میری سرری
 مطرح کہند اید فضیلت کیوں کر آن دن پائے
 کل مخمیر و قیامت جدول بلائے جاؤں
 کوئی مخمیر کو بندہ اپنے نال لیا دے
 نال کسے دے تیج چہ بندے ہون سالوٹی می
 لے پر میری امت آن دن جو میرے سنگ آئے
 اتنی بہتی امت میری ہوسی باہجہ شمساروں
 پھیرا عرابی چین لگا یا محسبوت غفاری
 حضرت کہیا امت میری چار گروہ ہو جاوے
 پہلا درجہ امت میری عالی منصب پاؤں !
 کل امت نہیں اول درجے دودھ کے شان نہاندا
 استھیں چکھے دو جا درجہ امت میری آئے
 ناکوئی کچھ سی کل نہانڈے ناکوئی دکھا ہٹاؤں
 کہے عرابی یا بنی اللہ کیا کجہ عمل انہاندا
 حضرت کہیا دنیا اندر دنی انہاں گواہی
 نالے او پر رسالت میری پاک یقین جمایا
 کہ اقرار خدا کی وحدت من دلوں بجائوں
 بھی سمجھو عدیاں رب پاں پر سچ ایمان لیاؤں
 کہے عرابی اس گل و پر جو ایمان لیا دے
 حضرت کہیا آہو بیشک جو ایہ عمل کما سن
 اس نہیں تپکے خدمت اندر عرض کر عرابی
 حضرت کہیا نیز سجا لولہ جس دم حاضر آئے
 بہت آسان حساب انہاندا ایسی خالق سائیں

انویں ساریاں امتاں وچوں اعلیٰ امت میری
 اتے طور اسدا ڈی امت عالی درجے والی
 انویں کل امتاں وچہ ہوسی میری امت پیاری
 تا پھر حضرت سرور عالم کہوں بیان سناوے
 آپ اپنی امت تائیں پیش حضور لیاؤں
 کسے نبی دے دو تن بندے امت سدی جاوے
 انویں سبھ نبیاں می امت ہوسی تہوڑی تہوڑی
 مولا باہجہ شمارا وہاں داہور کوئی پاوے
 بھر دیسی میدان شہر دارحمت فضل غفاروں
 کتنے لولہ تسا ڈی امت ہوسی سن ان ری
 چاے وچہ پشنتاں جاسن پاک نبی فرماے
 نبیاں انگوں کرن شفاعت لوکانوں بختاؤں
 نبیاں انگ لحاظ کر لسی رب رحمان انہاندا
 باہجہ حساب کتاب انہانوں جنت بھیجا جاوے
 ناکوئی لور شفاعت والی دگرے جنت جاؤں
 باہجہ حسابوں جنت اندر ہوگ مقام جہاندا
 ایہ جو کوئی نہیں پوجا لاتی باجوں ذات الہی
 سچ رسول محمد بندہ بھیجا رب داسیا
 من سچ رسالت میری سچے صدق ایانوں
 کہ تصدیق تامی من تاں ایہ درجہ پاؤں
 ادہ بھی اسے لولے اندر داخل کیتا جاوے
 باہجہ حسابوں نال نہانڈے جنت اندر جاسن
 نیز سجا لولہ دسو مینوں یا مقبول جناباں
 وقت حساب نہانڈے کارن رحمت پھر اپاوے
 بعد حساب سپہرا نہاتوں جنت بسن جاتیں !

کہے اعرابی اس ٹوبے میں کوئی حساب پھیوے
حضرت کیا گناہ انہاں سے بہتے ہوسن بھائی
اب گل سن کے پھیر اعرابی کردا عرض زبانی
حضرت کیا گناہ انہاں سے مشرک لوگ اٹھاون
کل گناہ محمدیاں سے رب انہاں ڈالے
کہے اعرابی یا نبی اللہ دیو ہو ثبوتی کوئی
تا پھر حضرت سرور عالم آیت یہ فرمائی

باہجہ حسابوں کیوں نہ یہ بھی جنت داخل ہتھوے
بجہ حساب انہاں سے تاملیں دلیسی رب رہائی
کتول جان گناہ انہاں سے یا محبوب حقانی
دنیا اندر زناں خدا سے جہترے مشرک کھاون
لے کر بھار گناہاں لے دوزخ جان ہو کالے
کیٹری آیت حق انہاں سے ب تہین نازل ہوئی
وچہ سپالے دیوں جہتری پا چوتھے وچہ آئی

وَلِيَكْفُرُوا أَتَقَالَهُمْ وَانْقَالُوا مَعَهُ أَتَقَالَهُمْ

اور اٹھاویں گے بوجہ اپنے اور کتنے بوجہ ساتھ بوجوں کے (دک ۱۳۶)

یعنی اس دن کافر مشرک اپنے بھار اٹھاون
جدا یہ آیت سرور عالم اوسلوں کہوں سنائی
تا پھر دوجی آیت اوسلوں دسی نبی پیارے

نالے کتنے بھار بگا لے او پر انہاں سے پاون
کہن لگا کوئی ہو بھی آیت ہر اس باجوں آئی
سورۃ نخل اندر جو آئی ہو دیوں وچہ سپالے

لِيَكْفُرُوا أَوْ زَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنْ

تو کہ اٹھاویں ہورے بوجہ اپنے قیامت کے اور کچھ

أَوْ زَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ غَيْرِ عِلْمِهِ

بوجہ ان لوگوں کے جن کو بہکا انہوں نے سوائے علم کے (دک ۱۹)

روز قیامت کافر اپنے پوسے بھارا اٹھاون
جدا یہ دو لوگ تیاں حضرت اہلوں کہوں تیاں
کہن لگا جو کافر مشرک کیا بد بخت ہو کالے
واہ واہ بخت مبارک کتنے رب محمدیاں سے
ہو قربان رسول اللہ نہیں پچیدا پھیر اعرابی
حضرت کیا چوتھا ٹولہ ہیں اوہ لوک وچا سے
سن کے لفظ شفاعت والا بولیا نال دلیری
جدا اعرابی سبحان اللہ منہ نہیں بول سنا یا
اے اعرابی خبر تہینوں کرم کنوں رب عالی

بھی کچھ بار انہاں سے چاوں ہوں جہان دن
ہو یا یقین اعرابی تاملیں بہت پسندی آیاں
او پر جہان سے کہے جاون بہار بیگانیاں والے
دو بے لوک اٹھاون اسدن عیب گناہ جہان سے
چوتھا ٹولہ دسو منوں یا سرکار ستابی
جہترے نال شفاعت میری جنت سن سارے
سبحان اللہ جنت طلسمی نال شفاعت تیری
نال عجب سرور عالم سے تے فرمایا
وئی ہتھ اسارے اندر کتنی جنت والی

روز قیامت ہوسے مینوں جنت دی مختاری
ایک من اعرابی اکوں بولیا چاہیں چاہیں
میں کیوں سناٹا سناٹا اچھڑکے ہو رکتے دن وال
حضرت کیا نال اساڈے جے ایمان لیاویں
کے اعرابی تیرے جے کرات ول آدن
حضرت کیا جیکرا وہ بھی دین قبولن میرا
سن سن باتاں حضرت او پرزت ایمان لیا
جو کجھ دین اسلام طریقہ وسیانہی پیاسے
جے بن چکن لوک اساتھیں یا محبوب سچاواں
حضرت کیا جو کوئی ایسا کرن سوال تسانوں
پھر اعرابی دوجی داری کردا عرض بانی
حضرت کیا نزد خدا سے مسلم کہن انہانوں
اسے کارن امت میری مسلم سبھ سداوے
پھر اعرابی آکھن لگا یا محسوب گرامی
کر کے کرم تیں یا حضرت نام میرا بدلاؤ
حضرت کیا کہن اسان تیرا مسلم نام ٹکایا
کر کے ادب رسول شدوں پھراوہ عرض سناوے
جے کوئی ہو بھی مسلم باجھوں دو جان نام انہاندا
کہے اعرابی یا نبی اللہ مومن کسوں کہندے
روز قیامت ہوسے سبھنوں بھاری بے آرامی
امت میری بہر خطرے تھیں خالق پاک سچاوے
اس تھیں تیکھے پھر اعرابی عرض سوال گزاسے
انہاں وچہ بھی عیب کاکر مومن لوگ گناہیں
تا پھر باجہ انہاں تہیں اللہ مہربک قوم نکالتے
اپر انہاں دے رحمت اپنی ظاہر کریا اٹھی

انہی تھیں جنت انہر بھیجاں امت ساری
جے کزنجی جنت والی ملی تساڈے تائیں
جے کرساٹے تساڈے رلاں میں بھی جنت پاواں
کہوں یاں دروازہ تینوں بیشک جنت جاویں
نال اساڈے جنت اوہ بھی جاوے پانا جاوے
نال تیرے اوہ جنت اندر کرن اکٹھا ڈیرا
نال محبت ہو فریبانی کلمہ بول سنایا
اس تھیں تیکھے خدمت اندر ادوں عرض گزارے
کون کوئی کیا نام تساڈا کیا کجھ انہیں سداواں
مسلم نام سنا کر اپنا دیو جو اب تنہا لڑوں
کیا کجھ منے مسلم والے یا محبوب سچانی
دو رخ کولوں من سلامت رکھے بجنہانوں
اک دو رخ تہیں من سلامت خیریں پار سداوے
مطرح نام بلاوے اگے مینوں لوگ تمامی
مطرح نام ہٹا کر کوئی چنگا نام ٹکاؤ
سن اعرابی راضی ہو یا بہت خوشی دچہ آیا
جتنی امت سبھ تساڈی مسلم نام سداوے
حضرت کیا دو جانالواں مومن کیا جاندا
ہنی کیا جو ہر یک خوفوں من سلامت رہندے
تھر تھر کنبن دشت کولوں جتنے لوگ تمامی
دوے رب امان تداہیں مومن سلمی جاوے
یا حضرت جو امت تیری مومن مسلم ساسے
حضرت کیا جیکر مومن عیب کماوے ناہیں
دنیا اندر مومن چہڑے عیب کماوے والے
کرے سچان انہانے تائیں جو کجھ عیب تباہی

فضل الہوں جنت جاوون او گنہار مناتے
بے کر او گنہاراں او پرخشش نافرمانے
سن اعرابی نال شتابی خوشیوں حمد الایا

تا جو سمجھوں معلم ہوں رحمت فضل ربانے
تا پھر بخشہا راہی کیونکر تدایا جانے
شکر خدا دا امت تیری مینوں جس بنایا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنْ أُمَّتِكَ

شکر ہے اللہ کا جس نے کر دیا مجھ کو بھی تیری امت سے

حضرت کیا تیرے آپر فضل ہوئے اج بھارے
اول کفر انہیرے وچوں مینوں رب بچایا
دو جاٹھا کر پوجن کولوں تیری جان پھڑائی
تیرے بچائش دتے رب تیرے پہلے عیب تامی
چوتھا تینوں دوزخ کولوں خالق پاک بچایا
کیڈ مہبتاں سر تیرے تھیں رب نے مال گویاں
کے اعرابی یا نبی اللہ میں قسربانی جاواں
لکھ لکھ شکر خدا لے مینوں تیرے ساتھ رلایا
سن سن صنقاں امت والیاں لیسادوں کانا
کننا شان حلیب اپنے لوں بختیار ککاروں
دنیا وچ بھی اس امت لوں رب مرحوم بنایا
اگلیاں متاں دنیا وچ بھی سے تکلیفاں پاوون
ہوون غرق بہتیریاں تو ماں دسن پہلے زلسے
اس امت لوں تیرے کلیتوں خالق پاک بچاوتے
کرے ہلاک رب ایہاتوں تنگی قحط و بالوں
نا پھر اگلیاں متاں دانگون ڈین وچ گمراہی

برکت کلمے تھیں رب تیرے کتنے کم سوارے
نور ایمان عنایت کیتا دل لوں چائن لایا
قرب الہی حاصل ہو یا مجلس میری پانی
وچ اھیجاں داخل ہویوں پایا شان گرامی
دھپہ پشماں جاوون دالارستہ صاف دکھایا
کتنی نعمت حاصل ہوئی رحمت پھڑیاں لایاں
جاگے بھاگ میرے لوں ہلیا رہہ پیر سچاواں
امت تیری تھیں جد ہو یا سارا جنت پائی
سے قبائل مومن ہو کے بن گیا ولی ربانا
ماری امت رحمت پائے رحمت عالم پاروں
روز حشر بھی سب امتاں تھیں درجہ شان سوایا
قرہ بیغیرانی پاروں تہر و بال اٹھاون
ہناں او پر عذاب الہی دھتوں نازل تھیندے
برکت حضرت دنیا اندر کوئی عذاب نہ آوے
نا پھر ہوون غرق اگھے تہر عذاب جلالوں
چونکر وچ حدیث مبارک کہیا بنی الہی

لَا تَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى الضَّلَالَةِ

نہ اتفاق کرے گی امت میری گمراہی پر

چھوڑن وحدانیت ریدی ظاہر شرک کماون
بنی کہیا گمراہ نہ ہو سی امت میری ساری

اگلیاں متاں لیاں تھیں ہوں گمراہ ہو جاوون
اس امت وچ نور ہدایت رہے ہمیشہ جاری

کئی مجدد دین میٹرے کرے خداوند ساہیں
 جیہڑے خدمت دین میریدی رہن سدا کرندے
 برکت حضرت اس امت پر دائم فضل ربانا
 نا کوئی ہو محمدیاں تے بوجھ خداوند ڈالے
 وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ جِووں رب سچے فرمایا
 اگلیاں امتاں اندر جد کوئی کر دالے فرماتی
 امت موسیٰ دی جد بوئی جنگ کنواں بھاری
 جان پھر وچھا پوجیا ہناں شرک فساد کما یا
 قتل کرو تیں جانال اپیاں وچھا پوجن پاروں
 یک دو جے لوں مارن لگے لے سنگیاں تلواراں
 وہ سبحان اللہ کیارے نے شان حبیب بنایا
 بھاریں جو نکر طرح طرح دے عیب کما دے کوئی
 بگوار می کوئی سچے دل نہیں توبہ دے در آوے
 دہوتے جاوون دفتر اسدے ہر یک عیب گناہوں
 ایسے برکت پاک نبی دی رحمت فضل خدائی
 سوکھا دین حبیب اپنے لوں بخشیا خالق ساہیں
 ہسی اگلیاں امتاں کارن منہ حضوروں ہوئی
 تا پھر پاک مصطفیٰ ہر کوئی آپ بناوے
 جان پھر حضرت سرور عالم قدم زمین تے پایا
 برکت حضرت اس امت دی بت تکلیف گوانی
 جتھے چاہو پڑھو نمازاں پاک زمین نم می

ہونے رہن خلیفے میرے روز قیامت تائیں
 واحد انیت رب سچیدی رہن ہمیشہ دسندے
 نہیں اکٹھا اس امت لوں رب گمراہ بنانا
 جیونکر بوجھ اٹھا گئے اگلیاں امتاں والے
 بوجھ انہاں دے لاپنے والا نبی محمد آیا
 کئی مصیبتاں نازل ہون قبر عذاب نشانی
 چالی برسوں جنگ اندر رب رلا کے ماری
 توبہ بدلے حکم قتل دارب نازل فرمایا
 تا توبہ منظور تساڈی رب کرسی سرکاروں
 تا وہ پاک ہوئے جس ویلے ہو گئے خون ہزاراں
 ایسا مشکل اس امت تے بھار نہ کوئی پایا
 سارے عیب گواون کارن توبہ کافی ہوئی
 جیوں نی دے پیٹوں جییاں بسا پاک ہو جائے
 بدیاں کل نکویاں ہون رحمت فضل الہوں
 جس دی پیاری امت آپر کچھ تکلیف نہ پائی
 تا جو کچھ تکلیف نہ ہووے امت اس دی تائیں
 مسجد یا بیچ زمین دے پڑھے نماز نہ کوئی
 رکھے ساتھ نمازاں خاطر جس طرفے کوئی جاوے
 جتنا طبق زمین دا آہار ب نے پاک بنایا
 کل زمین محمدیاں لوں مسجد رب بنائی
 دے گئے خبر حدیثاں اندر پاک رسول گرامی

وَجَعَلْتُ لِي الْأَرْضَ مَسْجِدًا وَطَهْرًا

اور بنائی کئی میرے لئے تمامی زمین مسجد اور پاک کنندہ

حضرت کہیا میری خاطر رب ادہ کرم کماے
 کل زمین مسیت بنائی رب نے خاطر میری
 جیہڑے اگے کسے نبی لوں وچہ نصیبت آئے
 تا جو کچھ تکلیف نہ پائے ہرگز امت میری

پڑھنا نماز ان دہرتی آپر جائز ہر ہر حسابیں
 دو جا ایہ بھی میری خاطر کرم کیستارت عالی
 جنوں حاجت غسل وضو دی پانی مول نہ پائے
 یا جو پانی ورت نہ سکے ہے معذور نما نا
 نال تیمم پاک ایہا ہونے حکم خداؤں
 پانی دانگوں پاک ہو جاو نکل اعصنا جسمانی
 ہو سہولت اس امت نون رب عطا فرمائی
 جیکر سفر اندر تہیں ہو پڑھو نماز دو گانہ
 جیکر کدی مسافری اندر ماہ رمضان آبادے
 ایویں روزیاں اندر ہونے جیکر کوئی آزاری
 سفری جدول مقیمی ہونے مانڈے پان شفا میں
 اسے طور نمازاں اندر ہو سہولت ہوئی
 پڑھے نماز اوہ طاقت موجب بھادیں کر و شائے
 جیکر پڑے پاک ہون یا ہے با نکل ننگا
 بھادیں نال پیدیاں کپڑیاں کچے بدن ہنوری
 طاقت تھیں ب ودھ کے نون کچھ تکلیف نہ دیندا
 لا تکلیف والی آیت عذر تمام ترورے
 کتنے سکھ محمدیاں نون ب عطا فرمائے
 کچھ تکلیف نہ اس امت تے خالق پاک ٹھہرائی

پاک کیتا میں طبق زمین و اشرق مغرب تانیں
 کردتی اس دہرت تمامی پاک نمازاں والی
 کرے تیمم پاک زمین تے سارا پاک ہو جائے
 کافی ایہو تیمم اس نون کتنا فضل ربانا
 جیوں برابر حیثہ اپنا دو آیا دریاؤں
 کتنا قدر محمدیاں نون رب بخشی ۲ سانی
 ادھ نماز معاف تسانوں وچہ پروسیاں آئی
 اجر ثواب جو ہاں جتنا کتنا فضل پگانہ
 اندر سفر نہ روزے رکھو مہلت رب فرمائے
 صحت توڑی مہلت اونوں بخش دتی رب باری
 ماہ رمضان تیکھے دونوں دیون سبھ قضائیں
 جیکر کدی نماز کھلو کے نا پڑھ سکے کوئی
 بیٹھا تہا جوں پڑھ سکے او سے طور گزارے
 تا پھی پڑھے نماز اوہ انویں جو نہ کر جانے چنگا
 بھانویں ننگا بیٹھ گئے رب پائے منظور سی
 انویں سے بد قسمت جہڑا جھوٹے عذر کریندا
 جو کوئی پھر بھی کرے بہانے قہر زبانا لوڑے
 کتنے فضل ہو کر درگاہوں مور کھ قدر نہ پائے
 دیکھو پچھ کلام اللہ کے کیا خوشخبری آئی

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ

اور محنت کرو خدا کی راہ میں جیسے حق ہے اسکی محنت کا لہند کیا اس نے تم کو احد نہیں

وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ

رکھی اور نہ اس میں کوئی دشواری ہے (سورۃ حج ۶۰-۶۱)

کو شش کر و خدا کے راہ وہ چھوڑ کر کیتی جائے
 کتنا شان عنایت ہو یا قوم محمدیاں نون

سورت حج محمدیاں نون رب فرمان نوافے
 بھی فرمایا سبھ لوکل نہیں چنیاں ان تسانوں

بھی فرمایا ساڈی طرفوں کیڈ عنایت ہوئی
 سوکھا دین عنایت کیتا اساں تسکے تائیں
 وچہ زغیب حدیث نبی دی پاک نبی فرمایا
 بخشے حق حقوق تمامی سبھ حق داراں تائیں
 جتنے حکم شرع دے آہے سارے کہول مسائے
 جو کچھ حلال شرعی آیاں بھی ارکان اسلامی
 کچھ تکلیف نہ اُمت کارن ہرگز باقی چھوڑی
 سوکھا کیتا دین خدانے اوکھا نہیں بنایا
 کہلا کہلا دین اساتوں بخشیا حق تعالیٰ
 بہت وسیع اسلام اساڈا پاک نبی فرماوے
 بھاویں کافر مشرک کوئی ہووے تھے برساں ا
 حضرت کہیا دین میرے وچہ کیڈ سہولت ہوئی
 کرو خیال اے امت میری پوش ٹکانے لیاڈ
 جتنے عباد احکام الہی پوکے کرو تمامی
 نہیں ایمان امانت باہوں پاک نبی فرماوے
 بھی فرمایا جو کوئی بندہ توڑے عہد ربانا
 جو کوئی میرا عہد توڑے میں دعویٰ کرساں
 جس آپ میں دعویٰ کیے تہا پیش حضور گرامی
 جس آپ میں دعویٰ کرساں اس پر غالب اں
 بھی فرمایا جو کوئی میرا عہد توڑے گواہی
 ناوہ میرے حوض کوثر دا ٹھنڈا شربت پوے
 حکم کراں میں دور ہٹاؤ انہاں ہو کالیاں تائیں
 قائم ہے جو عہد میرے پر تابعدار پیارے
 ٹھنڈا شربت کوڑوالا بھر بھر پین پیا لے
 سچی اُمت پاک نبی دی اوہو لوک سداون

دینی مشکل آپ تسکے مول نہ رکھی کوئی
 جس سے وچہ تکلیف نہ کوئی پاسے کدی کدراہیں
 کیسا سوہنا دین اساڈا خالق پاک بنایا
 کچھ نہیں باقی حق کسے دارکھیا خالق سائیں
 سنت واجب فرض تمامی جدا جدا سمجھائے
 کل حلال حرام وغیرہ دے کہول تمامی
 سدا صاف بنایا راستہ جنت وڑیاں توڑی
 نا کچھ سختی کیتی اس وچہ نرمی نال سکھلایا
 جس دے وچہ نہ تنگی کوئی وڈی کشائش والا
 جس دے وچہ گنجائش بہتی جو چاہے سو اوے
 جداوہ پاس ساڈے اوے دور نہ کیتا جاندا
 اُمت میری لے عالم بوجھ نہ رکھیا کوئی
 کرو حفاظت بین اپنے دی نا احسان بھلاڈ
 بنوں امانت دار ہمیشہ طور جوں اسلامی
 جو کوئی اپنا عہد نہ پالے دین اسدا رہ جاوے
 پیش عدالت بدلہ ویسی ہو مجبور نانا
 روز قیامت اس دے تائیں پیش عدالت دہراں
 لسوں طاقت مینوں چھڈ کے مووے اسدا حامی
 ویسی فتح مبارک مینوں خالق پاک سچاواں
 پاسی نہیں شفاعت میری دوزخ دھکیا جاسی
 بیفرمان میرے نوں جنت مول نصیب تھیوے
 جہناں عہد توڑے میرے اُمت میری ناہیں
 اوہ سبھ نال اساڈے ہوسن کوڑ حوض کنارے
 خوش ہوساں میں کھیاں جدم سچیاں تو لوالے
 جیٹرے سن کر حکم نبی داترت سب لیاون

ہو تو زبان رسولی رستہ پر ن دلوں بجائوں
 جھپٹے سن کر حکم نبیؐ دایرے پھرن منانے
 تینہ وا کلمہ کم نہ آوے جسے سوورد گھاؤن
 آتوں بھید فقیری والا دل و چہ راگ شیطانی
 جذب تک بچو جیہانہ ہوئے اندر باہر سارا
 مومن بھی جذب ظاہر باطن بچو جیہانہ تہیو سے
 بہتے لوگ سداون امت کم نہ امت واسلے
 گدی نماز نہ اکھیں ڈھٹی سجدے طرف نہ آیا
 نال شریعت ویر قدیمی دلوں نہ کفر سببدا
 خاص نشان جو امت والا اس تھیں رسدھاتا
 خاص نشانی امت والی پاک نبیؐ فرمائی
 یا نبیؐ اشدر روز قیامت خلق شمار نہ آوے
 تا پھر حضرت گہوڑیاں والی آکھ مثال ستانی
 بھاویں بہت انہاں وچہ ہوں مشکلی گہوڑی کالے
 اسے طور اسادی امت اسن نظری آوے
 پنجے وقت جو وضو سازن منہ بہتہ پیرد ہو بندے
 روز قیامت روشن ہوں پنجے عضو انہاندے
 جیونگر نور محمدیاں لوں بختے خالق سائیں
 نوری چہرے دیکھ انہاندے ذرہ لگسی ویری
 جس نے منہ لے لورنہ ہویا آپلے نکھڑا جاسی
 نال نماز پیرنہ جس والور کوس اوہ پاوے
 جسے توں امت بننا چاہیں پکڑنسا ز نشانی
 پاڑ کنارا بدعت شرکوں ہر شرکوں نقصا لوں
 کیا کیا نعمتاں اس امت لوں رب عطا فرمایاں
 بچو کلمہ اس امت لوں ایسی نعمت دھیہا

مردیاں تیکت چہوڑن اسوں سچھے سچی ایما لوں
 کون انہاتوں امت آکھے مومن کون پھیانے
 آپے لوپ شوالیاں جیٹے ہرگز کم نہ آوون
 ہرگز امت بنن نہ دیندی ایسی مسلمانیاں
 تہ تک ایسا سونا چاندی نہیں لبیدا سنیارا
 کرے قبول نہ مولا اسوں امت کیوں سدیے
 شیطانوں وانگن دل نشن دل کالے تہ کالے
 پھنڈیا پھرے شفاعت اُپر حبت واسد ہرایا
 میں ہاں امت پاک نبیؐ دی دعوی پھر کر سیدا
 اینویں امت بننا چاہے کر کے زور دھگانا
 ہک دن پیش صغور نبیؐ دے یاراں ض نشانی
 آسدن بھلا تساد می امت کیوں پھیانی جافے
 پنج کلیان جیونگر گہوڑے تہ سجا پن بھائی
 تا بھی وکھرے نلے دیوں چٹیاں مٹھیاں والے
 پنج کلیاناں گہوڑیاں انگوں دروں ب کھانے
 پڑھن نمازاں مولا آگے سجدے رہن کر بندے
 وکھرے کھلے سجا پن دوروں ٹول مٹھیانڈے
 ایسا لورنہ ہوسی اس دن ہور کسیدی تا میں
 آپلے اسیں پھیان لوں گے ایہی امت میری
 ایہیں میری امت وچوں پاک نبیؐ فرما سی
 کیونکر امت بنے نبیؐ دی کوں پھیانا جافے
 باہجہ نمازوں کم نہ آوے دعویٰ جھوٹ زبانی
 سچھے طور امت وچہ داخل ہو جاووں بجائوں
 بے انوس بقدر انیوں مول پسند نہ آیاں
 تہے رسیانڈے کفر و خادے لکھ کھانے جیہا

ہک واری کوئی کا فر اس نون پڑھ کر عمل کاوے
 طرح طرح دے عمل سخاوت تو کوئی ہے کا ندا
 کلمے ایزدین جہاندا بھاویں ہون گناہیں
 ہک نیکی کوئی اس امت تہیں نال پیار کاوے
 جو کوئی مومن اس امت تہیں کردا ہک یائی

جنت اس پر جب ہووے پاک نبی فرماوے
 کلمے تہیں جد منکر ہووے کدی بہشت نہ جاندا
 تہوڑے عملوں بہتے دیرے ملن انہاں تے ماہیں
 دس نیکی دا درجہ اسنوں رب عطا فرماوے
 جو بدی لکھوے اس دی کتنا فضل خدائی

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ امْتَالِهَا وَمَنْ جَاءَ

جو ایک نیکی کرے اس کے لئے دس نیکیاں ہیں برابر اس کے اور جو

بِالسَّيِّئَةِ فَلِجْزَائِهَا امْتَالُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

ایک بدی کرے سو نہیں بدلہ اس کا مگر وہ ایک ہی اور اپنی ظلم نہ ہوگا (پ ۷)

ہک نیکی دیاں دس نیکیاں وعدہ خاص ربانا
 کتنا قدر محمدیاں تے رب احسان کما یا
 جس گوں نقصان اٹھاون اسنوں نہیں ہاندا
 اوہ بھی جے کرتا تب ہو کے توبہ دے در سے
 وچہ حدیث نبی فرمایا سن نون بار سیما نے
 دوہاں پاس رحبٹر ہوون آپو اپنی حیاتی
 جد کوئی مبری امت وچوں نیکی عمل کاوے
 ہک نیکی دیاں دس نیکیاں امر ہوئے سرکاروں
 جس نے پھر بدی کاوے دو جا ظلم اٹھاوے
 ٹھیر ذرہ ہک ساعت اسنوں جے نہ لکھیں بھائی
 تا پھر اسنوں لکھن ماہیں بدیاں لکھن والا
 ایہی جے اوہ کرے نہ توبہ ساعت گذر و ماوے
 آکھے ہور روزہ ہک ساعت کر جا بار سہارا
 جے اوہ توبہ تائب ہوئے کچھ نقصان نہ تیرا
 پھر وہ اس دے آکھے لک کے اپنی قلم بٹاوے
 جیکر تہاں ساعتوں توڑی توبہ نہیں کریندا

بدی کرو تا اسدے اندر کچھ نہیں اسوں ودانا
 جس دے اندر نفع لہاندا اسنوں بہت ودایا
 جتنی بدی کاوے کوئی اتنا بدلہ پاندا!
 لکھن نہیں فرشتہ اسنوں جے لکھ نہیے مٹاوے
 دو ڈو مٹھی ہر بندے سنگ ہوون ملک بانے
 ہک فرشتہ نیکی لکھے ہک لکھ دا بر یائی
 نرت فرشتہ لکھے اسنوں ذرہ دیر نہ لاوے
 نرت فرشتہ نیکیاں والا لکھے سٹوق پیاروں
 پلڑ فرشتہ نیکیاں والا اسنوں روک بٹاوے
 کیوں نہیں مت کے تائب بختے بر یائی
 جے اوہ جلدی تائب ہوئے بختے حق تعالیٰ
 پھر فرشتہ لکھن لگے پھر دو جا اٹکاوے
 شاید ہن پھتاوے استھیں توبہ کرے دچارا
 کالا کرے نہ دفتر اس دا کہنا من جا میرا
 اینوں تہاں ساعتوں توڑی بدی نہ لکھی جاوے
 تا پھر ہو چار فرشتہ جو بدی لکھنیدا

اس شخص پھر بھی جبر تو بہ دے دل آدے
 بھی فرمایا سرور عالم پاک رسول پیار سے
 جد کوئی مومن چنگے کم دی نیت دلوں کر نیدا
 جس ویلے اس نیت موجب پورا عمل کما سے
 جتنی خالص نیت ہووے اتنا اجر زیادہ
 جس وچہ ہو اور اخلاص زیادہ ہو زیادہ دیندا
 یک پیسہ کوئی راہ مولادے نال محبت لاوے
 یک پیسے تھیں دس پیسے پھر ست سو پیسہ آیا
 کتنی لوٹی اس امت پر رحمت فضل غفاریوں
 بھی فرمایا امت کارن کل امت سے سائیں
 جو کوئی مومن بھل بھلاوے عیب خطا کما سے
 جیونکر کوئی روزے والا بھل کے کہا تے ہوئے
 ایویں ہو رہتیری کتیں بھل معاف ٹھہرائی
 بڑے ارادے بڑیاں بیتاں بڑے خیال لاندر
 حضرت کہیا جد کوئی مومن بڑا خیال کر نیدا
 ایویں جد کوئی مندے کم دا دل چہ قصد اٹھاوے
 نیک ارادے نیک لیلان نیک خیال اسلامی
 بڑا ارادہ جد تک کوئی اندر مسلسل نہ آئے
 ایپر چہ بڑے مومن ہوون صاحب شان جہلان
 بھاویں اپنے فضل کرم تھیں بے نہ مول لکھیندا
 جیکر ایو نیت اپنی نیکی طرف لگاوے
 یک نیکی اس نیت بدلے ملے ضرور اس تائیں
 دنساں تھیں پھر گے وہے پودہ موتک جاوے
 جن بندے نوں ہر دم ہووے فکر خیال ربانا
 کچھ نہیں دور خدا دی رحمت کائن نیکو کاراں

ہوئے حکم فرشتے تائیں بدی مٹانی جاوے
 میری امت کارن ایسی رحمت ٹھاٹھان لے
 اد سے وقت فرشتہ آمدی نیکی یک لکھیندا
 دس نکویاں سدرے بدلے درج خدا فرماوے
 دنساں تھیں تائیں ست سو تائیں بے فرمان خدا
 یک نیکی تھیں پوداں موتک اجر خدا بخشیندا
 جتنی حُب زیادہ اتنا اجر زیادہ پاوے
 ست سو تھیں پھر پوداں موتک حکم خدا فرمایا
 لمن ثواب پہاراں جتنے ذرہ عمل ان کا ہر دوں
 بھل چک ہوئی معاف تھو دل امت میری تائیں
 کرے معاف خداوند اسنوں مول نہ پکڑیا جاوے
 بے سلامت روزہ اس دامول نہ فاسد تھوے
 وچہ حساب شمار نہ آون جو احسان خدائی
 کتنے رت معاف حضوروں سمجھ محمدیاں سے
 حد تک نہ تھیں کڈے ناہیں خالق نہیں لکھیندا
 جد تک اوہ کم کر سی ناہیں مول نہ لکھیا جاوے
 او سے ویلے دفتر اندر ہوون درج تمامی
 تہ تک اس دا بڑا نہ لکھن کاتب ملک بانے
 لائق نہیں نہانے کارن بڑیاں کرن دلیلاں
 ایپر ایہ کیوں مومن ہو کے نیت بڑی کر نیدا
 بھاویں ات اول پہنچ نہ سکے درج لکھیاوے
 جے رب کرے نصیبیاں اندریاں دس جزائیں
 یک نیکی تھیں اتنے درجے خالق پاک دہا سے
 کیا مشکل پھر اسلے کان جنت اندر جانا
 کچھ نہیں دور رحمت خدا کارن تا بعداراں

اس امت پر رحمت رب دی انت شمارہ آئے
جو کوئی مومن طرف خدا می ایک تہہ چلے جاندا
کیا خوشخبر امت کارن دتیاں نبی ربانے
ابو ہریرہ کرے روایت پاک بنی فرماوے
کرے تیار خداوند اس دی جنت و پھ بہانی
بھی فرمایا جد کوئی بندہ وضو گھروں کر نیدا
ہر ہر قدموں ہک ہک اس دی می مٹائی جاوے
جتنا دوروں حل کر آوے جتنے قدم اٹھاندا
طرف نماز تیار کی اندر جتنا وقت لگاوے
بعد نماز مصلیٰ آوں جتک نہیں اٹھیندا
نال وضو دے جتک مومن بیٹھائے مٹھائیں
کہن فرشتے بخشیں سوں یارب پاک تعالیٰ
کتنا شان نماز پڑھن دا خالق پاک بنایا
وچہ نماز جو اس امت لوں دے ملن حضوروں
وقت وضو ہر قطرے ملے بھر ملن گناہ ہزاراں
جہوں تنائیں پہنچے جا کے پانی وضو والا
یعنے منہ تہہ پیر جھوں تک مومن دہوندا کوئی

مفتو مفت محمدیاں لوں ہوجاں رب دکھاوے
ذہ تہہ اسنوں نیڑے ہو کے رب لبیک ستاندا
کسوں دوس جردوخ ڈکے امت آپ نے
فجر می شامی جد کوئی مومن مسجد دل آوے
ہر واری جد مسجد اندر جاوے مرد حقانی
پھر اوہ طرف مسستی آوے جتنے قدم دھرنیدا
ہک ہک نیکی دفتر اس دے درج کرائی جاوے
انہیاں بدیاں کھن اس یاں تنے دے پاندا
چونکر وچہ نماز کھلوتا اینوں سمجھیا جاوے
تک اس دے فتر اندر رہے تو اب لکھیندا
ملک بانے اس دے کارن کرے بن دعائیں
رحم کریں اس مومن آتے لوں ہیں رحماں والا
کرن دعائیں ملک بانے اسنوں بخش خدا یا
ہوے نہیں حساب انہاندا باہر عقل شعوروں
کئی ہزار تو اب فرشتے لکھن باجھ شماراں
او تہوں تک بہشتی زیور بخشے حق تعالیٰ
او تھوں تک اوہ زیور پاسن خبر حدیثوں پانی

تَبْلَغُ الْحَيْثُ مِنَ الْمَوْمِنِ حَيْثُ يَبْلَغُ الْوَضُوءَ رَوَاهُ

زیور پہننے کا مومن جہاں تک کہ پہنچے (اس کے عضووں پر) پانی وضو کا

دہوتے جاوے وضو پاروں جتنے عضو تمامی
انگلیاں دیاں لوباں لوزی پاک گناہوں ہوندا
اتنا پاک زیادہ ہو سی عالمی درجے پاسی
اکھ دروازے جنت والے پاس کن کہولے
جس دوازیوں گئی اس می جنت اندر جاوے
نال جہناں دے درجے دہن دور ہوں بریا یاں

بھی فرمایا سرور عالم پاک رسول گرامی
پاک ہوں اوہ عضو تمامی وقت وضو دہوندا
جتنی ہتی کوشش کری جتنا تہہ کما سی
جو کوئی سوہنا دہنو کر کے کلمہ شہد بولے
پاک جناب اس دے کارن حکم خدا فرماوے
وچہ حدیث مبارک حضرت تین باتاں فرمایاں

اول چکا وضو کرنا پانی خوب پونچا بنا
 تریجا اک نمازوں لے کے تکنا دوجی تائیں
 بعد نمازوں دوجی واری دلوچہ فکر جہانوں
 ایویں ہور فضیلت جو جو ملے نمازاں پاراں
 وچہ نمازاں حاصل ہوسے قرب حضور ربانا
 ہر ہر حرفوں رحمت لے ی بارش وانگوں لے
 جتنا نال حضور لے لے کوشش کرے زیادہ
 نال گناہاں بھریا ہویا مسجد لے ول جائے
 لاکھلاں دے یک نمازوں رب عطا فرماندا
 ایویں باہجہ نمازوں جہ پڑے ہور احکام الہی
 روزے حج زکوٰۃ وغیرہ جو کچھ رب فرمایا
 کوئی نہیں ایسا مر جو ہودے رحمت کو لوں خالی
 کوئی نہیں عمل ایہا جہ پڑا نہیں گناہ بختاندا
 کوئی نہیں عمل ایہا جو نادوزخ کنوں بچا لے
 کوئی نہیں عمل ایہا جہ پڑا دور نہ کرے عذابوں
 کوئی نہیں عمل ایہا جس وچہ تائیں نور ربانا
 بیشک رب دے حکم مطابق جو کوئی عمل کماندا
 اس امت تھیں جو کوئی بندہ نیک اعمال کما لے
 روزہ کرے شفاعت اپنی کاراں روز داراں
 کرے نماز شفاعت ایویں پاک نبی فرماون
 کیا کیا رب، محمدیاں تے فضل احسان کما لے
 ہور فضیلت اس امت توں رحمت فضل الہیوں
 حید کوئی مومن رب دے حکموں محنت کسب کرنیدا
 کسب حلال مثال عبادت مومن کارن ایہا
 ایویں نیت ریدی کر کے جو کوئی کہا لے پیسے

دو جا ایہ جو طرف سینتاں بہتاڑ کے جاناں
 ایہو رباط جہاد تسا ڈا کیستما خالق رائیں
 دشمن نال جہاد جوں کر توں ثواب تنہا توں
 لکنے وچہ سہاون تائیں دے باجھ شماراں
 جیونکر پیش حضور کہلوتا پنھ کے ہتھ منانا
 ہر سبجوں ہر تہجیریں درجے رب ودھاوے
 اتنا قدر زیادہ اسنوں ہودے قرب خدا دا
 بعد نمازوں کوڑوانگوں ہو کے پاک سدہا لے
 رحمت بھرے خزانے دھوں پنڈاں پنھ لیجاندا
 ہر کم وچہ محمدیاں توں رحمت لے پرواہی
 سبھ دے وچہ محمدیاں دا درجہ شان ودھایا
 کوئی نہیں حکم ایہا جس وچہ آس نہ جنت والی
 کوئی نہیں عمل ایہا جہ پڑا درجے نہیں ودھاندا
 کوئی نہیں عمل ایہا جہ پڑا جنت نہ پونچا لے
 کوئی نہیں عمل ایہا جہ پڑا خالی ہوگ تو ابوں
 کوئی نہیں عمل جو بختے تائیں قرب حضور ربانا
 ہر یک نعمت حاصل اسنوں ہر یک درجہ پاندا
 سارے عمل شفاعت کر سن پاک نبی فرماوے
 کرے قرآن شفاعت جہ پڑے پڑہن تان تاراں
 ایویں حج، زکوٰۃاں صدقے مومن توں بختاون
 ہر یک عمل نہاں دیکھائیں مولا تھیں بختا لے
 جیونکر ملن ثواب نہا توں مولادی درگا ہوں
 وانگ عبادت اسد یوچہ بھی اہر خداوند مند دا
 نیکیاں وچہ لکھو لے اسدا جتنا کسب کمایا
 ہر ہر نیکے نکی اسدی دفتر وچہ لکھو لے

جو کچھ اہل عیال اپنے پر مومن خرچ کر لیا

حضرت کہیا اوہ بھی اُس وامدقہ رب لکھیندا

نَفَقَةُ الْمُؤْمِنِ عَلَىٰ أَهْلِهِ صَدَقَةٌ

خرچ کرنا مومن کا اپنے اہل و عیال پر بھی امدقہ

صدقہ ایسی چیز عجائب کیستنا اللہ سائیں
بھی فرمایا ڈھال غضب دی صدقہ خیر کسانا
بھی فرمایا سرور عالم جس کوئی صدقہ دیدا
نال محبت اُس دے اُپر نظر کرم دی پائے
ایسا کرے پیار الہی ایسا مال سنبھالے
اتنی پرورش کروا اُس دی اتنی برکت پاندا
واہ سبحان اللہ کیا رحمت اُس اُمت پر ہوئی
جو کچھ آپ بند اُسے کھاوے اجر جنابوں پائے
نیت اُپر مدار تامی ہر کم اندر آئی
جس کم اندر نیکی والی نیت دلوں کچھوے
جد کوئی مومن کھاوے پوے نیت دلوں کر لیا
تا ایہ کھاوے بیہ یون اسدا ادانگ عبادت تہی سو کر
ایہوں جد کوئی کپڑے پائے نیت دلوں بناندا
رب فرمایا کپڑے پاؤز نیت زیب بناؤ
اس خاطر میں کپڑے پائے ہو دی فرمانداری
اسے طور اسدا دی نیت جس کم اندر کروا
ایہ سب مفت ثواب حضوروں ملن محمدیانوں
اتنی رحمت وافر رب دی کارن الہا یاناں
وچہ کتاباں پاک نبی نہیں خبر مبارک آئی

حضرت کہیا جس دی پاروں ہوں دفعہ بلائیں
سرور ہواوے بھر لکھا ہو یا قبر عذاب ربانا
بچے ہتھ اپنے تے انوں رب قبول کر لیا
تھوڑی چیز ہووے اوہ بھاویں فضلوں بھووا
جیونکر کوئی وچھیر اپنا نال محبت پائے
دانہ یک کھجوروں ہووے پکڑ پھاڑ بنا ندا
مفت ثواب لکھیں جس دی حد شمار نہ کوئی
جو کچھ دیوے بھرتائیں صدقہ لکھیا جاوے
جیسی نیت ایسا بدلہ خبر نبی فرمائی
کھانا پلینا سونا بہنا کل عبادت تھوے
رب فرمایا کھاؤ پیو میں اوہ حکم غیندا
نالے رے موج اڈاوے نالے اجر لکھوے
رب دی فرمانداری کارن میں یہ کپڑے پاندا
ادلوں کچھ بدن پیارا مسجدے دل آؤ
ایہ بھی کل عبادت اُس دی لکھدا خالق باری
لکھے اجر ثواب فرشتہ نیکی دستر بھر دا
جیکر ایسے نہ جنت جاوے ہر افسوس تنہا توں
بہر گل وچہ ثواب فضیلت مل دعا عالی شانان
جیونکر الہا یاناں کارن رحمت پاک خدائی

حکایت در ذکر رحمت پروردگار بر بندہ مومن

دین اسلام سکھاوے کارن زور بتیر الایا

لکھن کجہ کفاراں تائیں حضرت پکڑ منگھل یار

ابودین قبول دے دل اوہ بخت نہ آئے
 ڈاڈھی گرم زمین نہایت سورج سخت تپائی
 سی ہک عورت بیٹے والی قیدن وچہ اہنا دے
 سڑے پیر پترے ڈٹے حیدم امدی مانی
 تاجر سکی دکھ پتر در اس دی ماں پیاری
 ہو قربان بخت اندر کہند سی بیٹے تائیں
 آجا میریاں ہونڈیاں اُپر تینوں پکڑ اٹھاواں
 جلیہ حال ڈٹھا اصحاباں امدی شفقت والا
 کیا اس ویلے سرور عالم خوش فرمان سنایا
 دیکھ پیار اس عورت والا لگا عجیب تسانوں
 قسم نہادی جس دے ہتھ وچہ میری جان پیاری
 جتنا میری امت کارن اب لوں پیار سچاواں
 ہو روایت پاک نبی تمہیں مہر حدیثوں آئے
 پڑھن لگے جدو نہرا پنا مومن شخص گناہیں
 حکم ہووے اے بندے سکے ہوتدہ عیب گائے
 ساڈی بھیر مانی کولوں جے توں نہیں شرمایا
 توں بھی مومن میں بھی مومن اپنا نام سداواں
 واہ سبحان اللہ کیا ارحم اکرم ذات تعالیٰ
 لکھ خزانے نام اپنے نہیں کر قربان لٹا دے
 لکھاں عیب گناہ بریایاں مومن نوں بخشیندا
 لکھ غدا ب جہنم والے رب مومن تہیں ٹالے
 جو کھواری من اپنے نوں مومن کر دیکھ لاندیا
 بن جا امت پاک تی وی سننے والیا یارا
 کیا کیا اس امت دے کارن بل حسان کماؤ
 پڑھے نماز جو مومن بندہ پاک نبی فرمایا

تنگی پیریں پھڑا اصحاباں دھپے وچہ کھلوائے
 سڑن لکھے آپیرا ہنا دے جان شکنجے آئی
 دونوں بھیر مانی پاروں کھلے سترائیں پاندے
 گل گئی گل مصیبت اپنی ایسی شفقت آئی
 آکر اس دیاں پیراں اگے ڈگی درواں ماری
 صدقے جاواں میرے اُپر اپنے قدم ٹکائیں
 تباہود ہرت نہ سارے تینوں میں قربانی جاواں
 رو کر سارے حاضر ہوئے پاس رسول تعالیٰ
 نال کمال پیار بخت یاراں لوں فرمایا
 اس تھیں ودھ پیار کماشے رب محمدیاں توں
 ماواں تہیں ودھ مومن اُپر رحم کر عرب باری
 اتنا پیار نہ تھے کارن کرن پیاریاں ماواں
 روز قیامت مومن کولوں شرم خدا فرماوے
 تھر تھر کھنڈے خوف اہوں عیب گناہے ناہیں
 بچنے اسان تمامی تینوں رب صاحب فرمائے
 اپیر مومن نام تیرے تہیں شرم اسانوں آیا
 شرم کراں بہنام اپنے توں کیوں وچہ وچاں
 کیڈے رحم کاون والا کیڈیاں شرماں والا
 لکھاں نعمت مومن انوں صدقے کر دکھلاوے
 لکھاں اجر ثواب فضیلت لکھاں رے دیندا
 لکھ آرام بہشتاں والے فضلوں کر جو والے
 سارا جنت دولت اس دی رب صاحب فرماندا
 دلوں بجائوں مومن ہو کے لے لے جنت سارا
 گھر وچہ بیٹھا کبے عبادت قرب حضور می پائے
 انویں جے چوال سڈے تائیں ب معراج کرایا

پڑھے قرآن مجید جو کوئی ادب محبت پاروں
حضرت موسیٰ انوں ایہ درجہ جا طلیا کوہ طوروں
تاہیں اس امت دے عالم نبیان انگوں کر

انیوں بے چوں نال خدادے باتاں کر چوں
گھر دے دچہ محمدیاں انوں حاصل قرب حضوروں
جیونکر دچہ حدیث مبارک پاک نبی فرمائے

عَلَاءِ أُمَّتِي كَأَنْبِيَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ

میری امت کے علماء بنی اسرائیل کے پیغمبروں کی طرح ہیں۔

امت میری دے جو عالم پاک نبی م فرماندا
کچھ نہیں گھٹ محمدی عالم جو مقبول ربانے
جو کوئی عالم صالح ہوئے صالح عمل کما دے
جے کر ایسے عالم سندی کرے زیارت کوئی
حضرت کہیا زیارت میری ہوو جس دتاہیں
جو کوئی رب انوں کہیں دیتے پائے قرب ربانا
کتے درجے اس امت انوں مفت خداوند نیدا

اسرائیلیاں نبیان انگوں درجہ نشان انہا نذا
نبیاں نبال برابر درجہ مور کہ قدر نہ جانے
بختے فیض زیارت اُسدی عیب گناہ بخشا دے
جویں زیارت پاک نبذی انوں حاصل ہوئی
جیون کر اس نے کہیں ڈٹھا پاک خداوند سائیں
حضرت کہیا بیشک سدا جنت دچہ ٹھکانا!
گھر دچہ پٹھساں مومن تائیں جنت رب بخشیندا

مال پو دی جو کرے زیارت عزت ادب پاروں
بخنی واری نال محبت ویکے ماں پوتائیں
جس دے گھر دچہ ماں پو ہوئے خدمت کر کر نہائی
جیکر خدمت ہوڑا نہاندی حج گزارن جاوے
اسے کارن ماں پو جس دعا عاجز ہوو بھائی
گھر اس دے دچہ کعبہ اس واماں پورب بنایا!
انیوں پور ہزار آسائیشاں رب عطا فرمایاں
جیونکر حضرت مسور عالم کل نبیاں تہیں ولی
کل امتاں تے شاہد کیتا رب اس امت تائیں
دچہ قرآن سبکے دچے ویکو آیت آئی

حج برابر درجہ اس واخلق دی سرکاروں
اتنے حج لکھیندا اس دے فضلوں خالق سائیں
ادہو حج برابر اس دی خدمت لکھی جانندی
رب ناراض ہوئے اس تے حج قبول نہ پائے
کرناں حج نہ لازم اس تے ہفت شرع دیوانی
چھوڑا تہاں انوں حج تے جانا انوں روانہ آریا
ہنیں شمار فضیلتاں جو جو اس امت دچہ آریاں
انیوں کل امتاں تہیں ولی امت کیتی مولی
جیونکر شاہد اس امت واکل امت داسائیں
جویں فضیلت اس امت دی بصلوات مائی

وَكُنَّا لَكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا نَشِيرًا

اور اسی طرح کیا ہم نے تم کو امت بیچ کی تو کہ ہو تم کو

عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

لوگوں پر اور ہو رسول (جسے اللہ علیہ وآلہ وسلم) تم پر گواہ

رب فرماوے اسان تسانوں امت ٹہیک بنایا
 نہیں گواہ ہو لوکاں آپر دلیو حشر گواہی
 یعنی جو کچھ عمل تمامی اگلیاں امتاں والے
 جیونکر اپنے بیانیں سے سنگ نہاں سلوک کمایا
 پڑھ سوئیں کلام اللہ وچ سبہ احوال مانے
 نزدیکی وچ حدیث نبی دی ابو سعید لیاوے
 دنیا وچ جو حکم اساڈے پہنچے تیرے تائیں
 حضرت نوح ؑ کہے سرکائے یارب پاک گرامی
 ایپر انہاں قبول نہ کیتا جو کچھ تھو فرمایا
 تا پھر نوح دی امت کولوں تچھے خالق باری
 کہن کوئی نصیحت والا اساڈے پاس نہ آیا
 ایویں جھوٹھے کہے ایہ تینوں یارب پاک تعالیٰ
 تا پھر حضرت نوح ؑ تے تائیں حکم ہوئے سرکاوں
 عرض کرے پھر نوح ؑ پیارا وچ دربار الہی
 تا پھر اس امت نوح ؑ اللہ پیش حضور بلاوے
 سچا کر سن نوح نبی نوح ؑ پیش عدالت عالی
 کافر عذر کریں ہوں وچ دربار ربانے
 اسیں انہاں تہیں گے جو مدت سال انراں
 تا پھر سبہ گواہ محمدی کہن کفاراں تائیں
 سورۃ نوح ؑ سنادن ادبوں پڑھکے تر ت انہاتوں
 اس ویلے پھر سرد عالم دیوں آپ گواہی

سبھ لوکاں تے شاہد کر کے درجہ شان و دیایا
 موسیٰ خاص گواہ تساڈا پاک رسول م الہی
 وچہ قرآن بیان تمامی سکتے اسان توالے
 چنگا مندا حال انہاندا اسان تمام سنایا
 روز قیامت شاہد ہو سو پیش حضور ربانے
 روز قیامت حضرت نوح ؑ تہیں گیلن کچی حوائے
 امت نوح ؑ تھو جا کے تے سن یا تا تہیں
 دس تے میں امت تائیں تیرے حکم تمامی
 اللہ تینوں مارن پوندے بعد کوئی حکم سنایا
 صاف انکار کرے اس گلوں کافر امت ساری
 نا کہے سناوں دنیا اندر تیرا حکم سنایا
 ہرگز اسان نہ ڈھکا کوئی حکم سنادن والا
 حاضر کر کوئی شاہد اپنا جرم ثبوتی پاروں
 امت احمد شاہد میری بیشک لئو گواہی
 دین گواہی حضرت نوح دی پاک نبی فرماوے
 جھوٹھا کر کفاراں تائیں امت احمد والی
 کچھ نہیں خبر انہانے تائیں کیونکر حال مانے
 ایہ سب تچھے ہوئے اسان تھیں کیونکر بائیں انراں
 وچہ قرآن تساڈیاں خبراں بھیجاں خالق ربانے
 سرور عالم حال تساڈا سبھ کچھ دس گئے سناوں
 جیونکر وچہ کلام اللہ دے دتی خبرا تھے

وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

اور ہوگا

رسول (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) تم پر گواہ

خوش فرمان محمدیاں لوں کردار ب پیارا
 دین گواہی امت آپر پاک رسول گرامی

آپر تساڈے شاہد موسیٰ پاک رسول شہد
 امت میری سچی یارب بولن سچ تمامی

جو کچھ انہاں کو وہی دتی جو کچھ نوشم رلا میا
سب کچھ سچ بیان انہاں سے بھی سب کو وہی
ہوون چپ تمامی کافر کرن جو اب نہ کوئی
ایزیں ہو جو باقی امتاں کافر لوک موکا لے
سجھ دے آپر محمدیاں لوں رب گواہ بناے
سورۃ حج دے چھیکڑا نیویں ہو ربک آیت آئی

کچھ نہیں جھوٹا انہاں سے اندر یارب بار خدا یا!
نال قرآن مجید انہاں توں خبر تمامی وہی
لگ گئی تہر محمدی جتنھے مسئل منکمل ہوئی
نال رسولاں جھکڑا کرن روز قیامت والے
کر تصدیق رسول پیارا سچیاں کر دوا جاے
اسے طور محمدیاں لوں رب خوشخبر سنائی

لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شَهِيدًا عَلَى النَّاسِ

تو کہ ہو رسول بتانے والا تم پر اور تم ہو بتانے والے لوگوں پر۔ پطع ۱۷

تین گواہ ہو لوکاں آپر نبی گواہ تساوا
کیسی نسبت اس امت دی نال رسول ملائی
سرور عالم لوں بھی اللہ شاہد نام بولایا
ہو فضیلت اس امت دی تینوں کہوں سناواں
کتی جگہ کلام اللہ وچہ ذکر مبارک آسیا
اول جوں اطاعت اپنی پاک خدا فرمائی
ادوین حکم اطاعت والا مومنان کارن آیا

پڑھو ناز کو تاں دیو پکڑو حکم ساوا
تو صفت دوہا لئی کھنٹی آپو اپنی جانی
امت لوں بھی شاہد کیا کیا جوڑ ملا یا
جوں محبت مومنان کارن کردار ب سچاواں
نام اپنے دے نال انہاں توں یاد خدا فرمایا
توں اطاعت پاک نبی دی لوکاں لوں سمجھائی
دیکھو وچہ سپاے پنچوں رب فرمان سنایا

اطِيعُوا اللَّهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ پطع ۱۷

حکم مانو اللہ کا اور حکم مانو رسول کا اور جو اختیار والے ہیں تم میں سے

کر و اطاعت رب نبی دی پاک خدا فرماندا
صاحب امر تباون بعضے بادشاہتے تا میں
بعضے کہن امام مجدد اس امت دے آئے
قصہ کوتاہ رب جہاں لوں صاحب مرناے
دو جا وچہ ولایت اپنی یاد خدا فرماندا

بھی جو صاحب حکم تہاں تھیں منوں حکم انہاں دا
جھپڑے حاکم مومنان چوں کر خداوند سائیں
بھی صالح علماء امت دی بعضیاں فرمائے
کر و اطاعت تہاں انہاں دی حکم خدا فرمائے
جوں سپاے چھپوں اندر رب فرمان لیا ندا

إِنَّمَا أَمْرٌ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا پطع ۱۷

یعنی تمہارا دوست اللہ اور اس کا رسول ہے اور جو ایمان والے۔

کیا خوش خبری امت کارن بھی جن بارے

دوست رب رسول تساوا بھی جو مومن پایے

ترجیا اور مرتبہ اندر کیستہ مومن تائیں

وچہ سپارے یار ہویں جو نکر کیا اسدراہیں

قُلْ عَمَلُوا فِی سَبِيلِ اللَّهِ عَمَلِكُمْ وَرَسُولِهِ وَالْمُؤْمِنُونَ بِأَعْرَابٍ

کہ دے عمل کے جاؤ پھر آگے دیکھئے گا اللہ کام تمہارے اور رسول (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) اس کا اور مسلمان

اوگنہاراں لوں رب اس وچہ لہر تہدید ڈرایا
رب رسول نے مومن بندے وچہن عمل تسافے
پیش عدالت ڈٹھے جاسن عمل تسافے سارے

لہر لہو عمل سنا دیو سبہنوں حضرت لوزں فرمایا
اپنے بکدن حاضر ہو سو آ کر پاس اسادے
وچہن رب سول نہانوں ہو رہو مومن پیاسے
نام اپنے دے مال جہان لوزں کر دایا و تعالیٰ
اس یقین تکھے مومن بندے یا و خداوند کردا
عزت اہل ایمان سندی مال اپنے فرمائی

واہ سبحان اللہ کیا درجہ مومن لوکاں والا
پہلوں اپنا نام لیا دے پھیر نبی سرور دا
اسے طور اٹھاویہ پاسے ہو رہا بک آیت آئی

وَاللَّهُ الْعِزَّةُ وَالرَّسُولُ لَهُ وَاللَّهُ مَنِ

اور اللہ (تعالیٰ) کو عزت اور اس کے رسول (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) کو اور مسلمانوں کو پتہ ۲۶

ہے سبہ عزت رب نبی لوزں غلبہ شان گرامی
ایوں سورۃ توبہ اندر ہو رہا بک آیت آئے

بھی ہو اس دے مومن بندے حضرت پان تہامی
بعد خدا یقین مومنان آپر کبھی یقین لیا دے

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلرَّسُولِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ

یقین لاتا ہے پیغمبر اللہ پر اور یقین لاتا ہے مسلمانوں کی بات پر اور رحمت ہے ان کے لئے جو ایمان لائے تم میں سے پتہ ۱۶

یعنے حضرت سرور عالم پاک حبیب پیارا
اس یقین تکھے مومن بندے جو کج کہن بانی
کتنا شان خدانے بخشیا کارن اہل ایمان
کرن یقین رسول اللہ نے مومن بندے پیارے
اسے طور برابر جو کج مومن موبوں الاون
بھی فرمان اس آیت اندر پاک خدا فرمایا
رحمت عام رسول پیارا کارن جمل جہان
حضرت کہیا دنیا اندر رحمت آون ساڈا
کراں بدایت دنیا اندر رحمت طرف بلاواں
واہ سبحان اللہ کیا بیٹا مانی امنتہ جنیاں

مولانا ایمان لیا دے رب لوزں من ہارا
کر مہ یقین اناندے آپر پاک رسول حقانی
کرے یقین جناندے آپر سرور وہاں جہان
جو حضرت فرماون موبوں کرن امتا سارے
سرور عالم اس دے آپر تری یقین لیاون
مومنناں کارن سرور عالم رحمت ہو کر آیا
رحمت خاص خدانے کیتا کارن اہل ایمان
بھی فرمایا دنیا اتوں رحمت جاون ساڈا
اگے جا کے امت کارن رحمت جگہ بناواں
آون جاون امت کارن رحمت جس دنیاں

برکت حضرت اس امت پر کیا کیا رحمت ہوئی
ہو رہی آیت دوستی اندر خالق پاک یاری
وچہ قرآن جہنا ندیاں منتقاں حد شمار نہ کوئی
جبرائیل سے نال برابر صفت محمدیاندی

فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاكَ وَجِبْرَائِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ ۱۹

یعنی اللہ تبارک و تعالیٰ ہی ہے تمہارا دوست اور جبرائیل اور نیک ایمان والے

وچہ سورت حکریم خدائے ایہ آیت فرمائی
مولا دوست پاک نبی دا جبرائیل بھی نالے
انیویں ہو رکلام اللہ وچہ آیتیاں کتنی جائیں
نال اپنے تے نال فرشتیاں نال حبیبیے
بہت محبت مومنوں کارن رب صاحب فرمندا
جو کم بہت فضیلت والا بہت خدانوں بھانے
جیویں درو در رسول اللہ وارپ نون پیارا
بھی جو نور فرشتے اس سے تاجدار پیارے
ونوں حکم خدا فرمایا کارن اہل اسلاماں

اندر شان رسول اللہ سے کیا خوشخبری آئی
اس تھیں کچھ دوست اسے نیک ایمان والے
وچہ جہناں دے شامل کیتا مومن لوکاں تھیں
شامل کیتے مومن مسلم نیکو کار سہا سے
ہر رحمت وچہ نال انہانوں شامل کیتی جاندا
اوہو عمل محمدیاں نون حکم خدا فرماوے
بھیسے آپ درو نبی تے خالق سر جہاں ارا
پسین سدا درو نبی تے نال محبت سائے
پسین سدا درو نبی تے پڑھو صلوٰۃ سلاماں

لَئِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ

حقیق اللہ اور اس کے فرشتے رحمت بھیجتے ہیں رسول رسولی اللہ علیہ السلام پر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝ ۲۴

اے ایمان والو رحمت بھیجو اس پر اور اسلام بھیجو سلام کہہ کر۔ سورۃ احزاب

ابو بکر صدیق پیارے عرض سوال سنا یا
کیا کہ ساڈا حصہ اسوچہ رکھیا خالق سائیں
کل دنیا تھیں ودھ کے جدا درجہ باجھ شماروں
بھی صلوٰۃ تسال پر بھیجے تو م فرشتیاں الی
بھیجو تسال صلوٰۃ سلاماں نبی پیارے تھیں
کیا کہ حصہ ساڈا اس وچہ عرض صدیق گذاری

جدا یہ آیت نازل ہوئی ذکر مفسر لیا یا
یا حضرت جو دولت نعمت ملے تسارے تھیں
ایسی نعمت پر تسارے رب بھیجی سرکاروں
بھیجے خود صلوٰۃ تسال پر ذات مبارکعالی
بھی فرمان اسارے کارن کیتا خالق سائیں
ایسی دولت آپ تسارے خالق پاک اتاری

کوئی جواب نہ ابو بکر نون پاک نبی فرمایا
جبرائیل جناب الہوں آیت تزت لیا یا

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَةٌ لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ

دی ذات پاک ہے جو رحمت بھیجتا ہے تم پر اور اس کے فرشتے کہ نکالے تم کو اندھیروں

الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّوْرِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

سے اُجالتے کی طرف ادا ہے ایمان والوں پر نہر بان پت ع ۳

حضرت دانگ صلوٰۃ جہاں پر رب بھیجے سرکاروں
ادویں اس کی امت کارن رب درود بھیندا
اد سے طور درود بھیندے امت خیر بشر لوں
نال حبیب اپنے دے جس دی نسبت ب ملائی
سنے فرشتیاں رب تسال پر ہے رحمت پہنچاندا
پر قسماں دے چائن لاوے بخشے لوز دلال لوں
ہر یک رحمت وچوں کڈھے ہر رحمت دکھلاوے
کراں شمار خدا دی رحمت طاقت قدر نہ مینوں
بھیجو لٹیں صلوٰۃ نبی پر ادب محبت پاروں
توں بھی بھیج صلوٰۃ انہاں پر اوہ کیوں جاوون عالی
بہت آرام دعائیں تیریاں بخشن امت تائیں
آکھ سلام انہاں دے اپر رحمت بخشش یادون
جنت وڑدیاں کل فرشتے کر سن ادب سلاماں
نازل کرے صلوٰۃ سلاماں بدلہ فرماں داری
کل فرشتے رحمت بھیجن جو ایمان لیاوے
اے پر جیکوئی مومن پورا ہووے دلوں بجلاؤں
روز قیامت جنت داخل کوں نہ کرے تنہاں
جوویں درود شریفوں دے جسے ملسن مومن تائیں
پاون فیض درود شریفوں پڑھنے سننے والے

کیا انعام محمدیاں پر رحمت فضل غفاڑوں
جوویں درود رسول اللہ پر تازل رب کر نیدا
جوویں درود فرشتے بھیجن پاک نبی سرور لوں
واہ سبحان اللہ کیا رحمت امت عاجز پائی
کر کے کرم جناب اپنی تھیں کیا خوش خیر مناندا
تا جو کل نہیریاں وچوں کڈھے رب تسال لوں
کل تکلیفاں وچوں کڈھے کل آرام دکھاوے
کیا کیا فضل حسان الہی آکھ سناواں تینوں
جو نکراہل ایماناں کارن حکم ہو یا سرکاروں
اسے طور رسول اللہ لوں حکم دتا رب عالی
صَلِّ عَلَیْہِمْ اِیُّہَا نَبِیُّہِمْ بِحَبِیۡبِہِمْ
بھی فرمایا مومن بندے پاس تیرے خداؤں
بھی رب آپ سلام بھیندا کارن اہل سلااں
کیا کیا بخشے مومنناں کارن بخش کر جو رب باری
بھیجے آپ ہمیشہ رحمت حضرت کنوں بھیجاوے
کچ حساب فضیلت ناہیں سن امت دکھاؤں
دنیا اندر ایسے درجے بخشے رب جہاں لوں
پس ہر ہر فضیلت والا تینوں ذکر سنائیں
برکت اجر ثواب درودوں لکھاں چند حوالے

فضائل درود شریف

لکھ کر وڑاں پر ماں نیلاں حمدان پاک خداؤں
 کیتا حکم حبیب میرے پر نہیں درود پہنچاؤ
 کیسی نعمت فضل کرم تہیں بخشی خالق سائیں
 جتنے حرف کلام اللہ کے جتنے نقطے سارے
 جتنیاں شداں تداں جزماں پراں زباں یاں
 جتنیاں سوڑناں کل کوئے جتنے وقف تمامی
 اتنے شکر کرے کوئی رب داتے حمد اللہ
 تا بھی کدی ادا نہ ہوئے ربی شکر گذاری
 ایسی نعمت پاک اسانوں رب عطا فرمائی
 نال پیار جو حضرت آپ درود پہنچاؤ
 جتنا بہت درود نبی پر مومن پڑھ دا کوئی
 دچہ مدارج ذکر حدیثوں شیخ معین لیا یا
 جو کوئی شخص درود میرے پرے اکوار بھیندا
 نالے دس بریا یاں اس باں لاق پاک مشاؤے

عجب سیل رحمت والا بھیجا جس اسانوں
 بھیجاں سیں درود تساں پر رحمت برکت پاؤ
 شکر ادا نہیں ہوندا جس داروز قیامت تائیں
 اتنے شکر خدا کے کوئی دم دم نال گداؤے
 جتنے پیش تمامی جتنیاں آیتاں رب فرمایاں
 جتنی وار آوے بسم اللہ جتنے حکم گرامی
 اتنے پڑھے درود نبی کے صلواتاں پہنچاؤے
 حدوں ودھ ایہ فضل اسان پر کیتا خالق باری
 جہٹری آپ خداوند تائیں بہت پیاری آئی
 اس نہیں ودھ کے نعمت کیٹری کون بیان مشاؤے
 اتنی بہت جھنور خدا کے عزت اُسدی ہوئی
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پاک نبی فرمایا
 دس واری خود رحمت اس پر نازل ب کریندا
 بھی دس درجے اس دے کارن جنت چہ ودھاؤے

مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا وَحُطِّبَتْ

جو شخص درود بھیجتا ہے مجھ پر ایک دفعہ رحمت بھیجتا ہے خدا اس پر دس دفعہ اور سناٹی

عَنْهُ عَشْرًا حُطِّبَتْ وَرُفِعَتْ لَهُ عَشْرٌ دَرَجَاتٍ

جاتی ہیں دس بریا یاں اسکی اور بلند کئے جاتے ہیں دس درجے اس کے (جنت میں)

حضرت ابو ہریرہ رضی اللہ عنہما سے روایت ہے کہ میں نے فرمایا
 تڑت فرشتہ حاضر ہوئے خالق پاک کھلیندا
 اٹھ جھکن تہیں گے پنچے اتنا جلدی جاوے
 ہے اکوار درود تساں پر بھیجا شخص فلاںے
 مرد ہوئے یا عورت ہوئے دستے کل حوالہ
 تبلغہ عنی عشر اوسونوں ہورا منی فہراون
 دس واری توں ساڈی طرفوں جا سونوں پنچاؤے

روضة العلماء دے وچوں ہو حدیث لیاؤے
 دنیا وچ کوئی حضرت آپ درود بھیندا
 لیکر خبر درود شریفوں حضرت پاس سداوے
 عرض کرے جاوے اُپر یا محبوب ربانے
 پت فلاںے داوہ بندہ نام فلاںے والا
 شکر حضرت سرور عالم بہت خوشی وچ آون
 یعنی ہکواری اس رحمت بھیجی ساڈے تائیں

نالے جا کر دستیں اسنوں ایہ خوشخبر پیاروں
 ایسی برکت و چہا نہاندے کہے رسول ربانا
 جیکر انہاں دساں وچوں ہک بھی بھیجی جانندی
 او سے نال شفاعت ساڈی روز قیامت پاندا
 وچئی انگلی نال سبابے جیوں کر گنڈھی ہوئی
 ہک صلواتوں اتنا درجہ بلدا اس دے تائیں
 سن فرمان فرشتہ جلدی عرض سلام سناوے
 حاضر ہو کے عرض گزارے پیش جناب تعالیٰ
 کچھ نہیں حاجت عرض کرن دی یارب بارخدا یا
 بَلِّغْ عَنِّي عَشْرًا اس نون حکم کرے بسائیں
 جیکر پور رحمت ساڈی اس نون بھیجی جانندی
 دس واری جبر رحمت اپنی اسنوں میں پہنچاواں
 ہک رحمت جدا سے تائیں دوزخ کنوں بچاوے
 اس تہیں چکے ملکاں تائیں حکم ہووے سرکاروں

دس صلواتاں ایسں جو اسنوں بھیجیاں رحمت پاروں
 رحمت اجر ثواب جہاں دانا میں حد طبعانا
 اوہا اسنوں کافی ہوندی اس داکم بنانندی
 نال ساڈے جنت اندر جوڑا بن کر جناندا
 نیویں نال ساڈے ہوندا فرق نہ رہندا کوئی
 ہن ایہ دس برابر بھیجاں کیوں بخشوے تائیں
 روئے تھیں پھر رحمت ہو کے طرف خدا جاوے
 یارب توں سر غیبوں واقف ہر گل جانن والا
 معلم تینوں شخص فلا نے ایہ تحفہ پونچیا یا
 دس واری توں رحمت ڈی لیجا اسے تائیں
 دوزخ والی آتش اسنوں کدی نہ مون جلاندی
 گل غذا باں اپیاں تہیں کوں نہ پھیر بچاواں
 دس رحمت تہیں بندہ میرا کوں بہشت نہ جاوے
 رکھ دیو ایہ تحفہ اس داعزت ادب پیاروں

عَظُّوا صَلَاةَ عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَجْعَلُوا فِي عِلِّيِّينَ

تعلیم سے رکھو درود دینے میرے کا (جو بھیجا ہے اس نے) میرے نبی پر اور داخل کرو اس کو خزانہ علیین میں

یعنی ایہ تو بندے میرے صالح گل کسایا
 ادبوں کرو حفاظت اسدی حکم کر کر بسائیں
 ہووے جمع ذخیرہ اس دا خالق سا بھر کہاں
 جتنے حرف درود شریفوں مومن کہے زبانی
 تزلو سٹھ ہوون سر اسد قدرت پاک آہوں
 ہر ہر منہ وچ ہوون اکوں تن تو سٹھ زباناں
 ہر ہر حمد علیحدہ بولی جدا زبان سناوے
 وچ حیاتی اپنی جو جو بولے حمد ثنا میں
 جیہڑا مومن حضرت آپر پڑھ صلوات پچاوے

یعنی درود علیت میرے پر تحفہ اس پونچیا یا
 علیین خزانے اندر رکھو اس دے تائیں
 ناہور روز قیامت اندر مومن نون کم آوے
 ہر حرفوں رب پیدا کردا اک اک ملک نورانی
 تن تو سٹھ پھر ہر بک سر نون منہ ملن درگاہوں
 تن تو سٹھ ہر نال زبانی بولے حمد زباناں
 ہک دوجی دے نال نہ لے ایسی صفت الائی
 جتنا اجر تمام اپنا نارا روز قیامت تائیں !
 لکھو اس دے دفتر اندر حکم خدا فرماوے

کتنا اجر درود شریفوں بخشے حق تعالیٰ
 ہو ریاض مذکرین اندر راوی ذکر لیا یا
 تنہا چیزاں نول جن باتاں خالق پاک نے
 امت میری نہیں جد کوئی جنت طلب کریندا
 اللَّهُمَّ اسْكُنْهُ جَدِي جَنَّتْ كَرِيءِ دَعَائِي
 دو جاہد کوئی دوزخ کو لوں کر د اطلب رہا یاں
 اللَّهُمَّ نَجِّهِ مَاتِي دُوزَخِ كَرِيءِ دَعَائِي
 تریجا اک فرشتہ ایسا خاص مؤکل نوری
 جد کوئی عورت مرد اسال پر کہے درود زبانی
 عرض کرے اوہ ساڈے اگے یا محبوب رہا لے
 بھی فرماں حدیثاں اندر پاک نبی فرمایا
 جو کوئی شخص درود میرے پر بکارتی پہنچا لے
 جو کوئی نیچے میرے آپر دس داری صلواتاں
 ہے سو در درود الائی مومن بندہ کوئی
 ہے کوئی مومن وہ سو داری پڑھ صلواتاں پہنچا لے
 ہو ثواب درود شریفوں تینوں آکھ سداواں
 حضرت علی روایت کیتی رضی اللہ تعالیٰ
 عنہ داری جو میرے اوپر ت درود پوچھا لے

ہر صلواتوں اتنا درجہ پائے پڑھنے والا !
 صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبی فرمایا
 اول رب دعا جنت دی جنت نول لیجا لے
 نال خوشی دے جنت اسنوں اپنی لطف سدیندا
 یا رب میرے طالب تائیں میرے وچہ وسائیں
 دوزخ کہنے چائیں اسنوں میتھیں یا رہا یاں
 د میں خلاصی میرے کیوں یا رب اسے تائیں
 چہڑا ساڈے روزے آپر لے ہمیش ضروری
 سنکر طبری اسالوں دیوے ملک حقانی
 ہے صلوات سلام تسان پر بھیجا شخص نکلنے
 ساڈی خاطر ضامن ہو کے رب ایہ ذمہ چایا
 دس داری صلواتاں اس پر رب نازل فرماوے
 تو داری رب نیچے اس پر رحمت تے برکاتاں
 وہ تو در خدا دی رحمت اس پر واجب ہوئی
 حضرت کہیا آگ دوزخ تہیں سنوں بچاوے
 صلی اللہ علیہ وسلم میں قرآنی جاواں
 رحمت عالم سرور سوہنا حکم سناون والا
 تو داری پھر روزہ جمعہ دے ایہ صلواتاں لاوے

صَلَوَاتُ اللَّهِ بَعْدَ رِطْيَتِكَ رَسُولَهُ وَاجِبَاتِهِ وَجَمِيعِ خَلْقِهِ

خدا کی رحمتیں بے شمار اور اس کے فرشتوں اور رسولوں اور دوستوں اور تمام مخلوقات کے

عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر اور خدا کی رحمت اور اس کی برکتیں

جو نکر ساری خلق برابر اوہ صلوات پہنچا ندا
 روز قیامت وچ اصحاباں داخل کیتا جاوے
 باہوں پکڑ بہشتناں ندریں کھر ساں تائیں

اتنا ملے ثواب اس تائیں راوی ذکر لیا ندا
 نالے اتنا درجہ اس دا پاک نبی فرماوے
 بھی فرمایا سرور عالم کل امت دے سائیں

پور حدیث رسول اللہ تہیں شاہ علی فرماوے
 کرے جو عابد مومن کوئی وجہ دربار ربانے
 طرف خدادی جاوے کارن رستہ ملے کوئی
 جے کروقت دعا اپنی دے پڑھے درود زبانوں
 جلدی پارہوے آسمانوں طرف خدادی جاوے
 بیشک پڑھ صلوة نبی تے جہوں دعا کچھوے
 پور روایت پاک نبی تہیں شاہ علی رب فرماندا
 اتنا نور جانوں آسنوں روز قیامت ڈھپوے
 حضرت انس روایت کردا کہیا نبی غفاری
 دہ سواری اس کے اوپر رب درود بھیندا
 نالے وہ سوئیکی اس کے دفتر وجہ لکھوے
 پور حدیث پور روز جمعہ دے سو صلوة الہی
 سو حاجت رب فضلوں اس کی پوری آپ کریندا
 ترچھ حاجت وجہ دنیا اس کی پوری رب کرے
 کبھی فرمایا سرور عالم پاک رسول حضور کی
 حد صلوات پڑھے اوہ بندہ زت فرشتہ جاوے
 حاضر کرے اسڈے اگے آکے طبق نورانی
 پاس اسڈے دفتر ہووے کہے حبیب وال
 نام فلانا پت فلانے سب کچھ لکھیا جاوے
 روز قیامت سگواں دفتر ادبوا سین نکال ل
 داہ سبحان اللہ حضرت پر جو صلوات پوچا وے
 لکھ رکھن خود ناناواں اس دا سرور عالم سائیں
 پور بک تاج مذکرین اندر رادی ذکر لیا یا
 یا سرکار تسادی آمنت جو صلوات الاوے
 آمنت عاجز بیچھے ہر دم تحفے تے صلواتاں

کوئی دعا آسمانوں اوپر باجھ درود نہ جاوے
 جد تک نال درود نہ ہووے خالق پردہ تانے
 پھر دی ہے سرے دے اپریسی بندش ہوئی
 دور ہووے اوہ پردہ اگوں فضل خدار جانوں
 پہنچے وجہ حضور ربانے اوہ مقبولیت پاوے
 نزت قبول ہووے درگا ہوں رذنہ ہرگز تھوے
 سواری پور روز جمعہ دے ہے صلوة پونچا ندا
 جے اوہ کل دنیا وجہ وٹے تا بھی گھٹ تھوے
 پڑھے درود جو میرے اوپر روز جمعہ اک اری
 سنے تمام فرشتیاں مولا اتنا کرم کریندا
 دہ سو درجہ آچا اس دا جنت اندر تھوے
 سواری پھر رات جمعہ دی پڑھ صلوة پوچا وے
 زنیہ دنیا تے نثر آخر رب مراد اں دیندا
 نثر حاجت روز قیامت اللہ مالک دیسی
 کھرا کرے رب اس دی طرفک فرشتہ لوزی
 تحفے طور صلواتاں اس یاں ساڈے پاس پوچا وے
 کراں قبول اوہ تحفہ اس دا جو صلوات حقانی
 درج کراں اسیں دفتر اندر اس بندے داناواں
 ساڈے پاس ہے اوہ دفتر پاک بتی فرماوے
 پڑھ پڑھ نام دروداں والے دست سبھ سنبھالاں
 سرور عالم اس دے کارن کتنا پیار کماوے
 روز قیامت آپ سنبھالین پڑھنے دایا نتائیں
 بک ن عمر خطاب نبی نون عرص سوال سنایا
 گویا اوہ بک پرتساڈے تحفہ بھیجا جاوے
 اسے بے تہیہاں نیاں نون کیا دیو سوغاتاں

کیا کچھ تحفہ امت کارن تساں تیسار کرایا | تا پھر حضرت عمرؓ ولی نون ایہ فرمان سنایا

يَا عِبْرَةَ الصَّلَاةِ مِنْ أُمَّتِي تَحْفَتِي وَنَحْفَتِي

اے عمرؓ درود میری امت سے میرے لئے ایک تحفہ ہے

لَا مِثْلِي مِنْي عَدَا فِي الْجَنَّةِ

اور مجھ سے میری امت کو تحفہ جنت میں ملیگا

ادہ صلوات جو ساڈے آپر بھیجن مومن ساڈے
جنت اسادھی طرفوں تحفے ملن انہاں نون
جس دے بدلے جنت تحفہ امت کارن آسیا
جویں ریاض مذکرین اندر نقل روایت آوے
کرن مصافحہ آپس اندر پڑھن درود پیار ولی
بخشے جان گناہ انہاں دے اگلے پھلے سارے
اگلے پھلے عیب انہاں دے بخشے خالق سائیں
جو جا پاک گناہاں کولوں پکڑ درود پیارا
پڑھیں درود رسول اللہؐ تے جتنا پڑھیا جاوے
تلیساں مال ملاکے تلیساں پڑھن درود زبانون
حد کوئی بہت پیارا دوست ملے نہاتوں بھائی
نال محبت ہک دوجے نون کالیں فحش سناون
سب سب سب دوجے نون نہتیں گند بولتے
پچھوں کہن سلاماں سکیم آپھر ہتھ ملاندے
جانگلیاں تے جاہلاں دچوں کر داسا نون ہیں
پاٹھری لقمے جانگلیاں دے نا حیوان سدا ہو
کیسا سو نہار مہر اس نے کر کے کرم ملایا ۛ
طرح طرح دیاں ہر گل اندر خوشخبریاں فرمایاں
دل دل دوزخ دلوں موڑے جنت دل لیجاوے
جیون کروچہ کلام اللہ دے خبر خداوند دنیا

خوب سوال کیتا تدرہ ساتھیں سن اے عمر پیارے
دنیا دچہ ادہ امت طرفوں تحفہ پنچے ساڈوں
گناہاں درود پڑھن پاک نبیؐ فرمایا
مور ثواب درود شریفوں حضرت انسؓ بتاوے
جو کوئی مومن بکدو جے نون ملن محبت پاروں
جان پھریل کر بکدو جے تھیں ہوون جدا پیارے
اتنا اجر درود شریفوں ملے انہاں دے تائیں
نا کر ترک درود پڑھن تھیں سننے والیا یارا
حد کوئی مومن فضل کرم تھیں تینوں رب ملاوے
کریں مصافحہ نال محبت سچے صدق ایمانوں
بار علاقے جٹاں لوکاں الٹی رسم بناوی
باغ باغ ہوون حیر و بہن و ورون سب آون
جیوں جیوں درود محبت پاوے ہتھ فحش کرد ہندے
پہلا ایہو سلام انہاں دے کر جو اس سناندے
سدا اللہ اس ملنے کولوں بخشے رب پناہیں
ہوش کرواے مومن بھائی عقل ٹیکانے لیا ہو
کیتا رب انسان تساتوں امت نبیؐ بنایا
ہر گل دچہ ساڈے کارن چاہے ادہ بھلیاں
ہر حالت دچہ آپر ساڈے شفقت کرم کماوے
سدا تساڈی بخشش کارن کوشش تھیں کریندا

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزَمَ عَلَيْكُمْ مَا عَنِتُّمْ

آیا ہے تمہارے پاس ایک ایسا رسول تم میں سے کہ تمہارے تکلیف (اور) بڑا خواہشمند

حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ

ہے تمہاری (جھلائی) کا اور) مومنوں پر شفقت کرنے والا مہربان ہے۔

رب فرماوے اسلے انسانوں ایسا بنی ملایا
 اتنا پیار سا ڈا اسنوں امر کرے رب باری
 جیکو دکھ تسونوں پہنچے اپنا دکھ پہچانے
 جہڑی بات تسونوں مووے دکھ پچاؤن والی
 جہڑے فعل تسادے تائیں روزخ وچہ لچاؤن
 شکھ آرام تسادے کارن بہتی حرص کماوے
 اہل ایماناں نال ہمیشہ شفقت کرنے والا
 کیا احسان کیتا رب خالق اپراہل ایماناں
 قدر و اس نعمت سزا بھائی مسلمانوں
 جد کوئی مومن خویش پیارا ملے تسادے تائیں
 کرو مصافحہ دوہیں ہتھیں پاک نبی فرمایا
 وقت مصافحہ پاک نبی نے جو صلوات بھیندا
 حضرت کہیا بیت صلواتاں بھجوا پڑ ساڈے
 روئے منہ العلماتے اندر زگیر وایت لیا یا
 جو کوئی مومن روز جمعہ دے سو صلوات بھیندا
 بھاویں جگ دریا برابر مومن عبیب خطائیں
 مور ثواب درود شریفوں سنوں مومن بھائی
 پڑھے درود جو روز جمعہ دے مومن چالی اوی
 ستو وار جو روز جمعہ دے پڑھے درود پیاروں
 بھی فرمایا سرور عالم پاک حبیب حقانی
 دنیا تھیں نارخصت اسنوں کرے خداوند سائیں

جہڑا خاص تسادے وچوں مرسل ہو کر آیا
 جوہیں کسے نون عین برابر اپنی جان پیاری
 جیونکر صدمہ جان اپنی تے عین برابر جانے
 ہرگز ہی نہ جاوے اس نہیں امر کرے رب عالی
 رنج مصیبت دکھ تسادے اسنوں مول بھاؤن
 جس گلوں رب جنت بخشے اوہ باتل سکھلاوے
 بڑا روف رحیم امت واپاک رسول تعالی
 کیسا مشفق رہبر سوہنا بھیجا وچہ جہسا نال
 جا بنگلیاں دی چال نہ سکھو عقل کرو انسانوں
 کہو سلام علیکم اسنوں پاؤ نیک جزائیں
 پڑھو درود رسول اللہ تے جس ای طور سکھایا
 اگلے بھلے اوگن سارے رب اسنوں بخشیندا
 بیشک نال درود پڑھن دے جھڑن گناہ تسادے
 صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبی فرمایا
 فضل کرم تہیں مولا اس کے سبھ گناہ بخشیندا
 تا بھی اپنے فضل کرم تہیں بخشے خالق سائیں
 جوہیں ریاض مذکرے اندر خبر وایت آئی
 اتنی برساں عمر گناہوں پاک کرے رب باری
 دو سو سال لال اوگن اسے بختے نگرہوں
 دو سو وار جو روز جمعہ دے پڑھے درود ذبانی
 حد تک نہ دکھلاوے اسنوں جنت البیان جائیں

وچہ جاتی ویکھے اپنے جنت محل چہاے

کل دیدار کرا کے اسوں تا دنیا تھیں مارے

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

ابھی رحمت بھیج محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر

بیٹھابے تا اٹھن نالوں اول بخشیا جاندا
 جو نوکر ابو بکرہ فرماوے رضی اللہ تعالیٰ
 جو نوکر پانی ٹھنڈا ہووے آتش تزت بھماوے
 اسے طور سلام تہی تے جو مومن پہنچا ندا
 جو روایت ابو بکرہ تھیں وچہ ریاض لیا یا
 امت میری بخشش پاوے برکت استغفاروں
 جو کوئی مومن سچے دل تھیں تو بہ کر گناہوں
 لا الہ الا اللہ ما جو کوئی ورد کماوے
 جو کوئی پڑھے درود اسان پر مومن مرد سچا دل
 جو تو اب رسول اللہ تے جو صلوة پوچاوے
 کل سیاہیاں ل اس دیکھیں خالق پاک سے
 جو تو اب رسول اللہ تے جنہاں درود پوچا یا
 دہشت ہول قیامت کولوں کچہ تکلیف نہ پاوے
 نال درود شریف پڑھن دے بہت پیار جنہاں توں
 بہت قریبی پاک نبی دے ہون حشر دہاڑے
 دیرۃ الیامں اندر یک جو روایت آئی
 یک فرشتہ قدرت سیتی خالق پاک او پایا
 روز قیامت پل دوزخ تے بازو کھول پسے
 دُنیا وچہ درود پڑھن دی جنہاں محبت آہی
 اکر تپاں اساڈیاں اپر قدم مبارک پاوے
 ہو رہت تاج مذکریں اندر راوی ذکر لیا یا
 جو کوئی مومن کلمہ پڑھکے کسے دود کھ واری

کھڑا پڑھے تا بیٹھن نالوں اکے بخشش پاندا
 ایو درود گناہاں کولوں پاک بناون والا
 اس تھیں ودھ درود نئی داعیب گناہ مٹاوے
 برے لوں آزاد کرن تھیں بہتر درجہ پاندا
 حج و داغ دے خطبے اندر پاک نبی فرمایا
 پاک کرے رپ فتر گندے بخشش پاروں
 بختے جاوے اوگن اسے خالق دی درگاہوں
 نیکیاں والا پلہ آسدا بھار رب بناوے
 روز قیامت اسے تائیں آپ اسین بخشاواں
 روز قیامت دکھ پیاسوں سوں بچاوے
 کرن مصافحہ سرور عالم جو نوکر پار پیار سے
 روز قیامت عرش مجیدوں ملے انہا توں سایا
 نال آرام خدا دے فضلوں مل تپیں پار سداون
 روز قیامت کرے خداوند بہت پیار تنہا توں
 دوزخ والی اک انہا توں ہرگز مول نہ ساڈے
 صلے اللہ علیہ وسلم کہیا نبی خدائی
 عزرائیل اس نام تباوے پاک نبی فرمایا
 کر آواز خلاق اندر اچی طرح چکاسے
 لے آون تشریف اسان ول آکھے ملک اطہی
 امن سلامت پل دوزخ تپیں خیریں پار سداون
 سلی اللہ علیہ وسلم پاک نبی فرمایا
 سبز پرندہ منہ اس دے تھیں نکلے مارا ڈاری

اتنے ڈٹے دوپڑا میں لوں بختے خالق بانیں
وَعَدُ مِثَالِ آدَاہِ اَسْ دَا کِبِیَا فِی حَضْرَتِ
کَرِ آدَاہِ پَرِ نَدَہِ نُوْرِیِ عَرْضِ سَوَالِ سَنَادِے
ہوئے حکم پرندے تائیں چیکر پھیر پیارے
کیونکر چپ کراں تے ٹھیراں یارب پاکتعالی
آخر حکم ہووے پھیر اسنوں خالق دی سرزوں
اتنی برکت ایس درودوں راوی ذکر لیا نذا

کہوئے تا اوہ پوچن دو لویں مشرق مغرب تائیں
پہنچے عرش معلیٰ توڑی اوہ پرندہ نوری
اوس آوازوں عرش معلیٰ لرزے اندر آسے
تا پھر اگوں بول پرندہ عرض کہے سرکارے
بخشیا نہیں حضور تیرے تمہیں میر پڑھنے والا
بخشیا تیرے پڑھنے والا اسال محبت پاروں
جو کوئی اسنوں پڑھنا چاہے عاجز لکھ وکھا نذا

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ

کوئی عبودیتیں بغیر اللہ کے محمد (علیہ السلام) رسول ہیں اللہ کے الہی درود بھیج محمد (علیہ السلام) پر اور محمد (علیہ السلام) کی آل

کی کہ نشان درود شریفوں تینوں آکھ تائیں
جو کوئی پاک نبی سرور تے بہت درود پوچاے
ترندی وچہ اصول نوا در راوی ذکر لیا نذا
ہک دن حضرت سرور عالم سالوں خواب سنانی
کیا دیکھاں جو دو رخ آپر تے اک پل بنایا
جد اوہ پل دو رخ دے آپر پڑھیا آن وچارا
تا جو گروں ہور جہا تک بھیجا حق تعالیٰ
پھر کے ہتھ اس ڈگ دے ندا محکم قدم جمایا
واہ سبحان اللہ جو مومن پڑھن درود پیاروں
حضرت شاہ علی کرم اللہ ہو رہیاں لیا یا
جو کوئی میری امت وچوں حج بجالیا وے
اتنا ملے ثواب اس تائیں کہیا نبی پیارے
سن ایہ حکم عزیزیاں تائیں ہوئی پکڑ دلاں لوں
ہو آزدہ دل دے اندر آکھن دال مارے
جیکر سالوں طاقت ہوندی حج کرنوں جانے
اوسے ویلے سرور عالم کر شفقت فرمایا

کیا کیا دے حال ہون پڑھنے والیاں تائیں
روز قیامت شافع بن کر لوکاں لوں بختا وے
راوی عبد الرحمن سمرقہ ایہ گل سے فرما نذا
سنفنے وچہ قیامت سالوں خالق پاک وکہانی
امت میری تہیں ہک بندہ استھیں ننگھن آیا
دگے تلکے پیر نہ پھتے ہو یا حال اوہ
جیرا بہت درود اسال پر پسی بھین والا
امن سلامت پل دالوں باہوں پکڑ ننگھایا
کتنے درجے ملن انہاتوں خالق دی سرزوں
ہک دن حضرت سرور عالم ایہ فرمان سنایا
جوں چکے نال کفاراں جنگ کرن لوں وے
جیونکر راہ مولائے اندر چار سو حج گزارے
طاقت حج جہاد کرن دی نہیں سی لوں لوں
رہ گئے ایس لوبوں خالی ایویں ایس بجائے
اس تھیں بعد جہاد کرئیے تا ایہ درجہ پاندے
جیرا میل جناب انہوں سالوں حکم سنایا

جو کوئی پڑھے درودتساں پر یا محبوب الہی
 لکھا اس دے دفتر اندر ایڈ فضیلت بھاری
 سہر جہادوں اتنا درجہ بختاں اس دے تائیں
 واہ سبحان اللہ کیا رب نے کہو لے بخت غزیاں
 ناکر ترک درود شریفوں مومن اہل ایماناں
 کریں ادا شکر یہ اس دا خالص حُب پیاروں
 کر لے حال اکوں کارن تو شہ راہ سفر دا
 بھیج درود رسول اللہ تے سچے صدق پانوں
 کل دنیا دی ریت برابر جہدیاں ہوں خطائیں
 ہو دروایت وچہ معالج آ کہ سناواں باراں
 بھی اصحاب نبی دے بیٹھے پاس رسول گرامی
 نال محبت سرور عالم اس نون کول بولا لیا
 بہت محبت سرور عالم جد اس نال کساٹی
 یا حضرت میں آہی دل وچہ ایہ گل جاتی ہوئی
 اے پر ایس اعرابی آپر ایسا کرم کسایا
 تا پھر ابو بکرہ نون حضرت کہیا خلق پیاروں
 جبرائیل اسانوں اس ی ایک بات سنائی
 ایسا ہک درود اسان پر ہے ایہ شخص بھیندا
 برکت اوس درودوں ساٹوں ہو یا حکم ربانا
 ایہ گل سن کے راضی ہو یا یار صدیق پیارا
 تا پھر حضرت سرور عالم بول درود سنایا

رب فرما دے اس دے کارن رحمت بے پرواہی
 جو میں بہاؤ اس راہ مولا دے کیتا چار سو توارہی
 چار سو حج گذار یا جو نوکر امر کرے رب سائیں
 پڑھن درود شریف جنہا توں ہو یاد پڑھن فیباں
 کیا انعمت بھیجی رب نے کارن مسلماناں
 مٹ مٹ بھیج درود نبی تے بہت محبت پاروں
 کھڑا اڈیے مکے سروے او پر لٹاں پندہ حشر دا
 ہو کے پاک گناہاں کولوں جاویں ایس جہانوں
 حضرت کہیا درود پڑھن تقیہ بخشے خالق سائیں
 بیٹھے ہک دن مسجد اندر سید شاہ ابراہاں
 ہک اعرابی پاک نبی ہونوں ہو یا آن سلامی
 سب لوکاں تقیہ تیرے کر کے اپنے کول بہایا
 ابو بکرہ نے خدمت اندر اتنی عمر من مستانی
 میرے نالوں ودھ قساڈ دوست ہو رہ کوئی
 بیٹھوں بھی ایہ نیرے کر کے اپنے پاس بٹھایا
 اس دے کارن خاص اسانوں حکم ہو یا سرکاروں
 جس تقیہ بہت پیار کما دے اسنوں ذات خدائی
 جیڑا اگے کسے نہ بھیجا خبر فرشتہ دیندا
 اپنے پاس بٹھا کر اس نون بہت پیار کسانا
 کون درود اوہ دوسانوں عالم دے سردارا
 جو نوکر وچہ کتاب اپنی دے شیخ معین لیا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآوَّلِينَ

ابھی درود نبی محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر پہلوں میں

وَالْآخِرِينَ وَفِي مَلَأِ الْأَعْلَى إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

اور پہلوں میں اور بلند پھری میں قیامت کے دن

سنیالی جدول درود مبارک من صدیق گذاری
 حضرت کہیا درجہ اس داوچہ حساب نہ آئے
 کل دریا سیاہیاں دن قلموں رکھ تمامی
 اتنا اس درود پڑھن دا اجز جنابوں ڈیسے
 دچہ آجیا علوم لیا یا شیخ امام غزالی
 خاص درود سن دی طرف ہک ملک طرائے
 جد آواز درود پڑھن دا کنیں پوئے تنہا توں
 ایہو کار ہمیش انہاندی خدمت ایہو اٹھاون
 بھی فرماوے سرور عالم پاک رسول سچاواں
 اتنا شان درود سلاموں پڑھنے والا پاوے
 خدمت دچہ رسول اللہ کے یاران عمر منگداری
 تا پھر حضرت سرور عالم ایہ صلوات سکھانی

کیا کہ اجر ثواب اس دایا محبوب عفتاری
 کل فرشتے لکھن تا بھی مول نہ لکھیا جاوے
 کل ملائک لکھن لکھن اس دا اجر گرامی
 قلموں لکھن دریا سکن ختم ثواب نہ تھیوے
 صلی اللہ علیہ وسلم کہیا سرور عالی
 پھر دئے ہن زمین کے اندر پاک نبی فرمائے
 ترت فرشتے حاضر ہون دیون خبر اسانوں
 جتنوں سنن درود کسے تہیں سالوں اپنیچاواں
 جو کوئی کہے سلام اسانوں آسیں جواب سداواں
 روئے وچوں سرور عالم بول سلام سناوے
 کیونکر پڑھاں درود تساں پر یا محبوب عفتاری
 دچہ ملائج ہور معالج جو میں روایت آئی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَارْحَمِهِ وَذُرِّيَّتِهِ

ایہی درود بھیج محمد علیہ السلام پر اور انہی آل پر اور انہی بیٹوں پر اور ان کی اولاد پر

كَمَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

جیسا کہ درود بھیجا تو نے ابراہیم علیہ السلام پر اور ابراہیم علیہ السلام کی آل پر تو صفت کیا کیا بزرگ سے

دچہ اترا ابراہیم روایت پاک نبی فرماوے
 جتنے ملک شمال اسماناں حکم کرے ب سائیں
 جو کوئی پڑھ صلوات اسان پر دو داری پہنچاندا
 ست آسمان زمینیاں اندر جتنے ملک تمامی
 جو کوئی پڑھ صلوات اسان پر تین داری پہنچاوے
 روز قیامت اس دے کولوں لوے حساب نہ کوئی
 تارے سنن پل دو نچ بھنیں اینویں پار سداوے
 تریجاناں اسادے رل کے جنت اندر جاہی
 دچہ سبعین فضول وغیرہ ہور روایت آئی

جو ہک داری میرے آپ پڑھ صلوات پوچاوے
 جین سبھ درود اسان پر روز قیامت تائیں
 کل فرشتیاں تائیں اللہ حکم ایہو فرماندا
 کرسی عرش سے سبھ اس پر پڑھن درود مدامی
 آپ ہواں میں ضامن اسدا پاک نبی فرماوے
 باجھ حسابوں جنت جاوے ایسی رحمت ہوئی
 جیونکر بجلی ظاہر ہووے جانندی نظر نہ آوے
 بکت نال درود پڑھن دے سو سو عزت پاسی
 کیتا ہک دن ذکر مبارک پاک رسول خدائی

روز قیامت جہوں خداوند خود در بار لگا دے
 سجے پاس عرش دے ہو سی ابراہیم پیارا
 لوز پو شاک بہشتاں والی اسوں رب ہنارے
 کھتے پاسے میری خاطر کرسی ملک و چہا ون
 بیٹھ رہاں میں کرسی اُپر بہن ہشتی : بانا
 وچہ دربار اسادی اُس دن جو کچہ عزت ہو سی
 سن اصحاباں عرض گزار سی یا محبوب ربانے
 حضرت کہیا مومن بندے ساتھ اساد اُپادون
 ساڈے وانگ ہشتی محلے ملن اپنا ند تائیں
 وانگ بلدے چمکن اسدن سوینے مکہ اپنا ندے
 وچ ریاض تے تاج نذکریں ہو حدیث لبیا ون
 جو کوئی مومن میرے اُپر تک صلوات اکھیندا
 وچہ پہلے آسمان فرشتے خبر جہوں ایہ پادون
 دو جے والے دو سو بیجن رحمت تے برکاتاں
 چوتھے والے بیجن اُس پر رحمت دو ہزاراں
 چھ چھویں آسمان فرشتے جدا آواز سیندے
 ست ہزار درود بھیجندے ستویں انبر والے
 عرش مجیدوں حکم سنکے خالق پاک گرامی
 جیونکر اُپر حبیب میرے د اوس درود پو چایا
 روضۃ العلماء دے اندر ہو روایت لیا فے
 جس دن کوئی درود اسال پر تن داری پہنچاندا
 بھی اُس را تیں نہ ہو جو اُس نے عیب کما ئے
 پڑھ صلوات رسول اللہ تے مومن مسلماناں
 دنیا وچ بھی بہت سی تھیں ایہ صلوات بچا دے
 جو کوئی پڑھے درود نبی تے پائے فیض ہزاراں

کل خلقت لوں پیش بدالت حاضر کیتا جاوے
 سبھ کھتیاں دل جتنی عجلہ پہنے اوہ سہارا !
 سجے پاسے کرسی اُپر نال پیار بہا دے
 لوز پو شاک ہشتی محلے مینوں پھیر ہنارے
 وانگ ویراں ہو سی ساڈوں قرب حضور ربانا
 ہر پنجمیر دیکھ اسانوں ہو حیران کھلو سی
 یا جھہ ت ساڈے ہو رہی کوئی ہو سی اوس ٹکانے
 دس دس وار نمازاں چکے جو صلوات الا دن
 اوہ مینوں میں نہاں تائیں کھیاں چائیں چائیں
 برکت نال درود پڑھن دے پاک نبی فرما دے
 صلے اللہ علیہ وسلم پاک نبی فرما ون
 دس داری رب اُس دے اُپر اُپ و د بھیجندا
 سو داری اُس مومن اُپر اوہ صلوات الا دن
 تھے والے دو سو بیجن تک ہزار صلواتاں
 چھویں والے پنج ہزاراں دس رحمت ہزاراں
 چھ ہزار دفعہ اُس اُپر اوہ صلوات بھیجندے
 تا جو ایہ آواز انہاں دا جائے عرش دوالے
 بخشنے اپنے بندے کارن اسان گناہ تمامی
 اولوں ساں گناہوں اُس دا دفتر پاک بنایا
 حضرت پاک رسول اللہ تھیں ابو کمال فرما دے
 اسدن دیاں گناہاں کولوں تھیں بخش پاندا
 کرے معاف خداوند اسنوں رحمت جھڑپاں لے
 کر لے حال نعمت رب دی گارن وہاں جہاں
 روز قیامت امن سلامت جنت وچ پہنچا دے
 طرح طرح دیاں دین تھیں نے موج بہاراں

جنتا بہت پیار محبت نال درود کرے سی
جنتی محبت رسول اشدی کسی دلوں بجانوں
جنتا بہت محبت پاروں پڑھے درود پیارا
جتنے دکھ عذاب تمامی دنیا آخر والے
جس تکلیف اندر کوئی بندہ عمل درود کماے
کاشفی دچ کتاب اپنی دے کر دا نقل حوالا

آتنے رب زیادہ اسنوں اعلیٰ درجے دیسی
اتنا قرب زیادہ حاصل فضل خدا رحمانوں
اتنی بہت محبت اس دی کرے رسول مہارا
برکت نال درود پڑھن دے ہر سختی رب ٹالے
اوسے دچ درود نبی دایم مومن لوں کم آدے
اوکھے وقت درود نبی دایم نکر پوچن والا

ذکر اصحاب سفینہ و برکات درود شریف

کرن روایت دچ دریا دے سی ہک کشتی جاندی
گھنگھیر پٹی جا کشتی موجاں اندر نہ آئی
پلے گئے فکر اندیشے دلوچ کشتی والیاں تائیں
دہوتے ہتھ جیانی کولوں ایسی حالت ہونئی
ہک دوجے لوں آپس اندر بل بل دواع کرندے
ایسے حالت دچ ہک بندہ مومن مرد خدائی
نال غنودگی اکھیں جڑیاں رب اسرار دکھایا
بخش زیارت اسدے تائیں حکم نبی فرماوے
جتنے لوک اس کشتی اندر کھدے سبھناں تائیں
خاص درود ہک اسدے تائیں حضرت آپ سکھایا
کشتی اندر سبھ لوکانوں اس نے خواب ستائی
کیتا حکم درود پڑھن دا پاک رسول مگرامی
لگے پڑھن درود نبی تے کشتی والے سارے
سوڈاری دے پڑھنے توڑی نوبت اچے نہ آئی
دتی رب امان اپنا نولوں اس طوفان ہواڈوں

آگئی واؤ مخالف اودسروں طبق زمین ہلانڈی
عاجز ہوئے طلح تھانے واہ نہ چلے کامی
پچن محال ہوا ہن ایتھوں ساں ڈب اتھائیں
ہتھوں چھٹی واگ لاندی ہن ہنہن بچدا کوئی
راہنی راہنا ساڈے اپر کر دواع اکھیندے
دچ بیوشی اسدے تائیں جہانچہ ذرہ ہک آئی
سفنے اندر سرور عالم پاک بحال کرایا
پڑھو درود اسادے اپر کشتی رب بچا دے
پڑھن درود ہزار اسان پر فضل کر کر ب سائیں
اوسے دیلے اکھیں کھلیاں بول درود سنایا
پاک زیارت پاک نبی دی مینوں رب کرائی
ایہ گل سن کر راہنی ہوڑ جتنے لوک متسامی
اوہ درود جو سقے اندر دستیابی پیارے
کھیر گیا طوفان تمامی کشتی رب بچائی
صح سلامت پور تمامی لنگھ گیا دریا ڈوں

کون درود اده جن دی برکت فضل کیتا رب سائیں
جس لوں شوق پڑھن دا ہوسے لکھ کے دستی جائیں

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

اللہ درود بھیجے ہمارے سردار محمد علیہ السلام پر اور نہالے محمد علیہ السلام کی آل پر

صَلَاةً تَجْنِبُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ الْاَهْوَالِ وَالْاَفَاتِ وَتَقْضِي

وہ درود کہ بھات دے تو ہم کو جس کے ساتھ تمام ہولوں اور آفتوں سے اور ہولوں سے

لِنَابِهَا مِنْ جَمِيعِ الْحَاجَاتِ وَتَطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيعِ السَّيِّئَاتِ

تو جس کے ساتھ ہماری سب حاجتیں اور پاک کرے تو جس کے ساتھ ہمیں سب برائیوں سے

وَتَرْفَعُنَا بِهَا عِنْدَكَ اَعْلَى الدَّرَجَاتِ وَتُبَلِّغُنَا

اور بلند کرے تو جس کے ساتھ ہمارے لئے اعلیٰ درجے اور پہنچائے تو جبکہ

بِهَا اَقْصَى الْغَايَاتِ مِنْ جَمِيعِ الْخَيْرَاتِ فِي

ساتھ ہم کو آخری حد پر سب بھلائیوں سے زندگی میں

الْحَيَاةِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ اِنَّكَ عَلِيٌّ كُلُّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اور سچے مرنے کے بے شک تو ہر چیز پر قادر ہے

ایہ درود جو حضرت اسنوں سنے وہ سبھی کیا
وہ پنجابی منے اس نے تینوں کھول سداں
بھیج درود محمد اُپر یارت بار خدا یاہ
بھی سردار محمد سندی جتنی آل پیاری
ایسا زین درود خدایا اُپر بنی ہر پیارے
جس دی برکت گل نجاتان بخشیں سادے تہا میں
جس جوی برکت نال اسادیاں غرضان گل میں
جس دی برکت پاک کریں توں توں سچا سیایاں
وڈے بلند مراتب سادے ہوں جسلمی پاڑوں
پہنچال گل مراد اپنی تے من سلامت جاواں
بیشک میں توں ہر شئی اوپر قادر قدرت والا
بھیج درود مبارک ایسا سرور عالم تہا میں
جامع ایہ درود مبارک اہل سلف فرماون

جس دی برکت ڈبا ڈبا پیرا رب بچایا
پار پنجابی پڑھن شتابی میں بھی قصد پاواں
فضل کرم تہیں جنوں ساڈا تھہ سردار بنایا
بھیج درود انہا تے اُپر یارت خالق باری
جس دی برکت نال اسادے ہوں نجاتوں سار
جس دی برکت نال سان تہیں گل بلاتیں
گل مرادان بخشیں توں آساں گل پوجاویں
گل پلیدیاں چوں کڈہیں ہوویں گل بریایاں
گل نکویاں حاصل ہوں خاص تیری سرکاروں
وہ جیاتی اتے ماتی سادے مقصد پاواں
کچہ نہیں دور ہسان تیرے تہیں رب پاک تعالیٰ
جس دے نال قبول ہو جادن ساڈیاں گل عا میں
گل عا میں ظاہر باطن اس دے اندر آون

جس مثل جس حاجت اندر اسنوں پڑھیا جاوے
کنز العرش مراتب اسدا بن عربی ترمایا

مشکل حل ہووے اودہ جلدی ب مراد پوچا دے
یعنی خاص خزانے عرشوں ایہ خزانہ آریا

انہ الکنز من کنوز العرش

یہ ایک خزانہ ہے عرش کے خزانوں سے

جو کوئی اسنوں ادھی رائیں وہ سو دارالائے
بھی اکسیر اعظم فرمایا ایہ درود پیسا را
نزت مراد کرے رب حاصل سدنی کت پرون
ابنویں ہور تیرے فائے اس دے اندر آئے
پور درود یک جامع ایسا تینوں لکھو کہائیں

بھانویں جیٹری حاجت ہووے خالق پاک مٹا دے
بھی تریاق مجرب کہندا محی الدین شہاردا
بیت نشانی اثر دکھاوے بجلی دے چمکاروں
صاحب حصن حصین تے بوزگی بہوں تعریفیائے
دین دنی یاں جس داندر آون گل دعائیں

اللہم صل صلوۃ کاملہ و سلم سلاما تاما علی

ابھی درود بیج کامل اور سلام بیج سلام پورا ہمارے

سیدنا محمد نخل بہ العقد و تنفر جریہ التکر ب و

سردار محمد علیہ السلام پر کہہوے تو اس کی برکت سے گرہیں اور دور کرے تو تیلیفیں اور

تقضیہ اکھو بچر و تنال بہ الرغائب و حسن الخواتم

پوری کرے تو حاجتیں اور دیوے تو مرغوب چیزیں اور انجام نیک

و کستہ الخمام بوجہ الکریم و علی اللہ و صلیہ

اور پلاوے بدل بطفیل ذات بزرگی سکی کے اور درود بیج آپ کی آل اور اصحاباں

فی کل لمحۃ و نفس بعد معلومک

ہر ایک لمحظہ اور سانس میں بہ شمار اپنے معلومات کے

ایہ درود مبارک جس لوں نار یہ کیا جاوے
بھاویں جتنے دکھ مصیبت ہوون درد بلائیں
بھی تفریحیہ آکھن اسنوں راوی کر لیا یا
جس بیمار دیوانے آپر اس لوں پڑھیا جاوے
چار ہزار تے چار سو چالی آپر چار زیادہ
جے ہر روز پڑھے کوئی مومن اسنوں یاراں اری

یعنی شعلے آگ دے وانگوں جلدی اثر دکھاوے
تشنہ انگوں سا جلاوے کل تیکلیفان مٹائیں
ہر ایک مشکل کہوں والا بیت مجرب آریا
فضل لہوں رحمت پاپے ہوش ٹکانے آوے
کافی ہر بیماری کارن ہووے فضل خدا دا
ہو و رزق کشادہ اسدا نال بے دی یاری

Marfat.com

شیخ محمد طوسی کیا جو ایہ عمل کما و سے
 کہے امام دیوری صاحب جو کوئی بعد نمازوں
 مال مال کرے رب اسوں دولت عزت پاروں
 نالے وچ جناب ابی من مراتب عالی
 ایویں جو اکتالی داری فخری نت الای سے
 سو داری پر روز پڑھے تال اتی رحمت پاپسی
 جو کوئی تن سو تیراں داری نت پڑھے اس تائیں
 ہک ہزار ہمیشہ جو کوئی اس داور دکما و سے
 کہے امام جو قطبی صاحب کامل مرد حقانی
 چار ہزار تے چار سو داری ایہ درود الای سے
 بھاڑیں جہی مصیبت ہوئے ٹالے خالق سائیں
 حافظ ابن حجر بھی دی بہت فضیلت لیایا
 ایویں ہر درود تیسرے لکھے وچ کتاباں
 بہت درود حدیثاں اندر خود حضرت فرمائے
 کہے سیوطی جو کوئی مومن بہت درود الای سے
 ودھے رزق درود پڑھن تھیں بہتی کثرت پاروں
 غم تکلیفان کھاں کولوں بخشے رب رہایاں
 قصہ کوتاہ بہت درودوں بہت آت و بندے
 پہنچیا ہک دن پاک نبی تہیں حضرت عمر پیارے
 حکم کرو تا ترہجہ حصہ میں صلوات ٹھہرائیں
 عمر کہیا پھر دو حصے میں عمل درود ٹھہراواں
 پھر بھی ایہ حکم سنایا پاک سول سچا دیں
 تا پھر اوڑک آکھن لگا حضرت عمر پیارا
 جتنے درود دعائیں سارے میں نیت الاداں
 یعنی کل وظیفہ اپنا میں صلوات ٹھہرائیں

دھرتی تے آسمانوں سوں رزق خدا پہنچا لے
 یاراں دار ہمیشہ پڑھسی پنجے وقت نمازوں
 بند نہ ہوئے دزمی اسدی خالق دی سرکاروں
 قرب حضور می حاصل ہوئے کرم کرے بت والی
 جیٹری اسدی حاجت ہوئے اد پار بٹا لے
 حاجت تھیں ودھا اسد ا پڑ مولا کرم کما سی
 کشتوں راز پوشیدہ اس پر کہولے خالق سائیں
 اتنا درجہ حال ہوئے صفت نہ کیتی جا و سے
 سخت مہم لپے کوئی جنوں آوے وچ حیرانی
 بھی چوتالی پڑھے زیادہ مطلب حل ہو جاوے
 برکت اس درود پڑھن تھیں ان دفع بلائیں
 ہے اکسیر انہاں فرمایا ہر حاجت وچ آسیا
 درجہ اجر ثواب جہناں و ابابچہ شمار حسا باں
 وچ نمازاں پڑھن جو مومن بہت مبارک آئے
 بہتار رزق ملے اس تائیں برکت ب دو باورے
 پوریاں ہون مراداں سبھے خالق دی سرکاروں
 نال تجربے پاکاں لوکاں ایہ باتاں ازما یاں
 بہت درود الای بہت پیارے تھندے
 یا حضرت میں جتنے اپنے پڑھاں وظیفے سارے
 حضرت کہیا زیادہ کرنا بہتر تیرے تائیں
 ترہجہ حصہ ہر وظیفہ باقی ورد بنساواں
 بہتر ہے جو ہر دو دوا دیں عالی دیے پاویں
 مایو میرا صدقے تیں تھیں عالم دے سردارا
 سبھ دے بدلے آپر تافے میں صلوات پڑھاں
 حضرت کہیا ہر کم اندر کافی تیرے تائیں

جو کوئی حاجت ہو و تینوں دنیا آخر والی
انہوں تاج مذکرین اندر راوی ذکر لیا گیا
انہوں بھی فرمان سنایا پاک رسول گرامی
سب کمال و چہ کافی تینوں ہوگے دود پیارا
نالے گل گناہ جو تیرے رحمت بخشش پاؤں
کیا کیا شان بیان درودوں کرے پند پرمانا

کرے کفایت ہر کم اندر کے معنی عالی
آتی بن کعب رسول شہین ہو سوال الایا
جے توں گل دعائیں لے پڑھیں درود مدامی
گل اندیشے دور مٹا دے کہے رسول سہارا
دقت و چہ گناہاں والے نیکیاں بھیاں جاؤں
برکت نال درود پڑھیں دے ملدا قرب ربانا

ذکر قرب حضرت موسیٰ علیہ السلام بہ برکت درود شریف

وچہ تمخیر عباسی حضرت ابن عباس لیا یا
حد نوزنت کلیم اللہ تے خالق پاک اتاری
پیر کتاب کلیم پیارا بہت خوشی وچہ آیا
کر شکر ادبجے اندر عرضاں بول سناوے
اوہ درجہ اج میرے تائیں تسال عطا فرمایا
کیتا حکم کلیم اشرون پاک خداوند عالی
سب لوکان نقیض ل تیرے نوں بہت ٹوڈ پیا
ہو شاکر اس نعمت آپر جو میں بخشی تینوں
دو حاجت پیار محمدی دل اپنے وچہ پائیں
کیتی عرض کلیم اللہ تے کر آداب لتامی
نال توحید اپنی دے بارپ جدی حجت لانی
حکم ہو یا اوہ دوست ساڈا خالص حبیب سچاواں
ذیہ سو سالال چکھے اس نقیض انبر رحمت نائے
اے موسیٰ جے دل دے اندر خواہن ٹوڈے تینوں
پڑھ صلوات محمد آپر بہت محبت پاروں
جتنا بہت درود لائیں قرب زیادہ پائیں
اپہو پیغام سنا دیہ جا کے امت اپنی تائیں

جو میں درود پڑھیں نقیض درجہ حضرت موسیٰ پاپا
آپر طور بولا کردتی پاک کتاب پیاری
نال محبت خوشی کمالوں سر سجدے وچہ پاپا
یا مالک احسان تیرے دا انت شمارہ آوے
جہیڑا ہرگز میں نقیض ل گے ہوری کسے نہ پاپا
اے موسیٰ اسیاں سچے دل پر نظر مبارک ڈالی
بخش رسالت تیرے تائیں اسان کلیم بنایا
رہیں ہمیشہ وحدت آپر واحد سمجھیں مینوں
قائم اس شکر الے آپر رہناں مردیاں تائیں
کون محمد سرور جس دا اتنا شان گرامی
کون پیارا جس دے کارن ایڈ فضیلت آتی
لکھیا عرش معلیٰ آپر اول جس دا نانو اں
خاطر اس محبوب محمد دو نوں جگ اوپاے
بتا قرب عنایت اپنا کرے خداوند مینوں
بتا قرب جنوری تینوں بخشاں اسین روں
بہت پیارا ہو میں سانوں دور نہ کیتا جاسیں
بھیجا حکم تساوے کارن پاک خداوند سائیں

حُبِ پیار محمدی کولوں جو دل ہو سی خالی
 جس دن سوچ قبر عذابوں سر پہ آن کہلوسی
 ساری خلقت پیش اس کے حاضر کیتی جاوے
 آپروں آتش سوچ والی سرد مغز ابا لے
 اس دن عرشِ معلیٰ باجھوں سایہ ملے نہ کوئی
 بکول قبروں کج کراکن بھر دکن دوزخ نمازاں
 نال محمد صلوات اللہ دلوں پیار جہناں ا
 جہناں دلاں وجہ حُبِ محمدی نظر نہ آئی نواں
 اس محبوبِ محمد کولوں جو انکار کریسن
 جس دن قبر عذاب اسدا سخت شکنجہ چاڑے
 کوئی فرشتہ او پر اہانے رحم نہ مول کما لے
 تا دیدار اسدا ہو سی مول نصیب انا نون
 حضرت موسیٰ نون سرکاروں ہو یا حکم ربا ناہ
 پڑھ صلوات ہمیشہ اس پر کبدرے امت تائیں
 لے موسیٰ جے چاہیں ساڈا بتا قرب حنوری
 سن کر حکم حکیم اللہ نے ادبوں عرض گزاری
 کتنا شان مراتب اسدا ظاہر کہوں دسوے
 تا پھر شان حبیب اپنے دابول خدا فرمایا

روز قیامت بھر کے اس پر آتش دوزخ والی
 غضبوں شب زمین تمامی تابے دا گھو ہو سی
 دشتِ سعیت محشر والی کھنوں بکڑ با لے
 بیٹھوں مٹسن پیر زمین لے گرمی کچھ نکالے
 منکر بفرماناں کارن کتے نمل سی ڈھوئی
 بکول سو منیاں خوش گزاراں جنت برخ باراں
 اوہ جنت اوہ جو قصوراں ہو سن ملک اہنا ندا
 سدا عذاب جنم والے کراں نصیب تنہاں نون
 پکڑزشتے زوراں والے دوزخ طرف کھڑیں
 قدر محمدی معلم کر سن منکر او س دہا لے
 تا کوئی کرے رسول شفاعت کوئی آن بھر ملاوے
 دل وجہ حُبِ پیار محمدی ناہیں کچھ جہناں نون
 باجھوں حُبِ محمد سرور کسے نہ جنت جاتا
 جو انکار کریں اس ضمن دوزخ پان سزا میں
 بہت درد پہنچائیں اس پر تا پاسیں منظوری
 یارب واقع شان اسدا رہتیں کریموں کواری
 جس باجھو درودوں میوں حاصل قربت پیسوں
 جیوں تفسیر عباسی دیوں شیخ معین لیا

لَوْلَا حُكْمُ اللَّهِ وَامْرَأَتُهُ لَمَّا خَلَّفتُ الْجَنَّةَ وَلَا النَّارَ

اگر نہ ہوتے محمد علیہ السلام اور ان کی امت تو نہ پیدا کرتا میں بہشت اور دوزخ

وَلَا الشَّمْسُ وَلَا الْقَمَرُ وَلَا اللَّيْلُ وَلَا النَّهَارُ

اور نہ سورج اور نہ چاند اور نہ رات اور نہ دن اور

لَا مَلِكًا مُّقْرَّبًا وَلَا نَبِيًّا مُّرْسَلًا وَلَا رِيسًا

نہ ملک مقرب اور نہ پیغمبر مرسل اور نہ ہی رے موسیٰ بھلو پیدا کرتا

موسیٰ نبی حکیم انزلوں حکم خدا فرمایا

لے موسیٰ سن شان محمدی جو کچھ اسال بنایا

ادہ محبوب تے امت اسدی ایسی اسان پیاری
 جیکر اسان نہ کرناں ہوندا ادہ سرور بنیاں دا
 ناہیں سوچ چند بنانا ایہ دن تے راتاں
 نا کوئی جگ وچ پیدا ہوندا مرسل نبی پیارا
 قصہ کو نہ ظاہر باطن جتنے کل پسا رے
 سمجھ کجہ اس دی خاطر بنیاں رب صاحب فرماندا
 کر اقرار نبوت اس دی من لے لوں بجاؤں
 جد تک نال محبت اس پر ناصلاوت پوچھاسیں
 بھادیل براہی درجہ حاصل ہووے تینوں
 صبح درود حبیب میکے پر پکڑ پیار سچاواں
 شکر حکم الہی موسیٰ جلدی عرض سنا ندا
 نال محبت اسے اُپر بہت درود پوچھاواں
 حکم ہویا توں آکھ پیارے جو کجہ مرضی تیری
 میں ہاں بہت پیارا نیز ایار ب پاک غفارا
 اَنْتِ کَلِیْمِیْ مُوسٰی تَاہِیْنِیْ حَمْدًا رَمَیَا
 وَهُوَ حَبِیْبِیْ اِدَہ بے سادا خاص حبیب تیرا
 ایگل سن کے حضرت موسیٰ پھر سوال سناور
 رب فرمایا سن لے موسیٰ تینوں ایسے ساداواں
 شان کلیم جو دوست رکھے آپ خداوند ستائیں
 شان کلیم جو رب دی مرضی ہر کم وچ نہ چھوڑے
 شان کلیم جو جالی روزاں محنت بے اٹھاندا
 اس یقین تکھے قرب الہی جانگے کوہ طور دیں
 شان حبیب جو گھر اپنے وچ پانے سچ پیاری
 جو برائیل اسادی طرفوں من سنیے جانے
 شان کلیم جو آپ اساتھیں طلب کرے دیداروں

نال پیار جہا نذی خاطر سزجی خلقت ساری
 جنت دوزخ دا کجہ نقشہ مول نہ دھریا ماندا
 نا کوئی ملک مقرب ہوندا نا ایہ محلو قاتاں
 نا میں تینوں پیدا کر دا سنیں کلیم یارا
 ادس محبوب محمد خاطر اسان کہلار کہلا سے
 تینوں بھی میں سے خاطر دیا وچہ لیا ندا
 بہت پڑھیں صلواتاں اس پر سچے صدق ایمانوں
 نزدیک وچ دربار سادے قرب حضور نہ پاسیں
 تا بھی باہجہ درودوں سرگز کبری نہ بھادیل تینوں
 باہجہ درودوں وعدہ سادا آتش وچ جلاواں
 یارب نال نبوت اسدی میں ایمان لیا ندا
 جے کر ملے جو اب حضوروں ہور یک عرض سناواں
 ادیوں کہے کلیم پیارا عرض ایہو ہن میری
 یا ادہ نبی محمد سرور تینوں بہت پیارا
 لے موسیٰ اسان اپنا تینوں پیش کلیم بنایا
 اُپر کلیم جیباں تائیں شان فضیلت بھارا
 فرق کلیم حبیب وچالے ظاہر کیتا جانے
 شان کلیمی شان حبیبی واضح کر سمجھاواں
 شان حبیب جو دوست رکھے اسنوں اللہ سائیں
 شان حبیب جو مرضی اسدی آپ خداوند لورے
 دہاں روزہ رکھے راتیں بندگی وچہ لنگھاندا
 تا ایہ درجہ حاصل ہووے اسنوں قرب حضوروں
 موج نوشی وچہ نیند راموں ذکر الہی جاری
 اکھ گھمکن یقیناں گے اسنوں پیش حضور لیا سے
 شان حبیب جو بیج فرشتہ سداں ایسے پیاروں

شان کلیم کوہ طور آ پر آ قرب ساڈا پوے
 شان کلیم جو رب ادنیٰ شوقوں کرے عا میں
 شان حبیب مکانا اس واقاب تو سین پیارے
 شان کلیم خدادی طرفے پیر پیساده جانا
 اے موسیٰ جو اسل حضوروں شان حبیب بنایا
 تینوں شان کلیمی والا اسنوں شان حبیبی
 سن کر شان حبیب نبی داموسی پڑھے صلواتاں
 نال نبوت دے اے میں ایساں لیا یا
 سن انساناں کلمہ خواناں کر کے صاف عقیدا
 موسیٰ لوں جد حکم سنایا قرب درودون باسین
 جو یا عبود کلیم اللہ لوں ایسا حکم ربانا!
 جیکر ہے کجہ جنت والی خواہش لوں بجانوں
 بابجہ نبی دی تالبداری جنت ملے نہ تینوں
 ہو کر تالبداری دا ہے صلوات الاسبین
 کرے شفاعت تیرے کارن کل امت سائیں
 سن تینوں سردار نبی دا ذکر سنایا جاوے

شان حبیب ہو عرض میرے پر مکہ آن لگاوے
 لکن تیرا نبی حکم سناوے جس لوں خالق سائیں
 آواذ نبی نہیں گے جا کے پاوے پاک نظارے
 شان حبیب سواری کارن ملے براق ربانا
 ایسا درجہ سو کر کے لوں نہیں عطا فرمایا
 پڑھ صلوات حبیب میرے تے ہو سین بہت قریبی
 یارب اوس محبوب تیرے پر رحمت تے برکاتاں
 پڑھساں بہت درود ہمیشہ تویں لتاں فرمایا
 جے توں قرب الہی لوڑیں پکڑ درود نبی دا
 جے نہ پڑھیں درود نبی تے دوزخ دھر یا جاسیں
 جے توں ترک درودوں کر سیں تندرخت جانا
 پکڑ نبی دی تالبداری پڑھ صلوات زبانون
 پھیر نہ آکھیں دنیا اندر کسے نہ آکھیا مینوں
 بھاویں عیبیں بھریا ہوویں تا بھی جنت جاسیں
 بھیجیا لیں درود اسال پر چھوڑ دیو اس تائیں
 جویں پیار درود شریفوں عاصیا توں بختاوے

ذکر نجات بہ برکت صلوة

ابن عمرہ نہیں کرن روایت دے معالج آیا
 روز حشر تک عاصی کارن ہووے حکم ربانا
 لے چالان فرشتے اُسد دوزخ طرف لیاون
 سٹیاں کو ہاں تک ہے جادون آتش قبر الہی
 چکھے انہاں فرشتیاں کولوں کتول آذامیوں
 ایہ گل سن کے ادکن ہارا ڈاڈ با عاجز ہووے
 کہن فرشتے ایہ بن رو تا تیرے کم نہ آوے

صلے اللہ علیہ وسلم پھر عرب فرمایا
 آتش دوزخ دے وچ سٹو ادکن ہارن لانا
 دوروں دتن اگ لہنے کرہاک آواز سناون
 فکر پوے اس عاصی تائیں خوفوں تھر تھر کہنے
 کہن فرشتے دوزخ دیول رب نے بھیجا تینوں
 جیوں جیوں دوزخ نظری آوے ڈاہن ہائیں رووے
 نامنظور ہووے تا تینوں دوزخ کنوں بچاوے

جسے توں الہور وناو تھے دنیا اندر رونا
 کرسی عرض فرشتیاں گے عاجز او گنہارا
 ہاں کمزور نا طاقت عاجز بہت غریب منانا
 امت نبی محمد وچوں میںوں رب بنا لیا
 نہیں امید محمدیاں نوں دوزخ رب جلاوے
 بھاویں وچہ گناہاں ہوئی عمر گذشتہ میری
 نال پیارے وعدہ آہا کیتا خالق سائیں
 میں بھی اسی دی امت وچوں پر تعصیر گناہیں
 آہی عرض طفیل محمد مولا ختم کما سی
 کہن فرشتے اسیں تیرے پر اتنا رحم کماواں
 کروں عرض انہانے اگے تینوں ان چوڑا دن
 نہیں تا جو کج حکم اسانوں پاک خدا فرمایا
 ادہ سردار محمد سرور وچہ دربار کہلو گیا
 تا پھر او گنہار و پھار اپرت تکے درباروں
 کماواں زولادے جلدی کر کے بہت دوہا یاں
 امت تیری تھیں میں عاجز دوزخ چلیا جاندا
 کر کے کرم تیں یا حضرت خود تشریف لیا ہو
 سن فریاد شتابی حضرت نظر مبارک پاون
 کر سن حکم فرشتیاں تائیں سرور و جگ والے
 تا جو اس دے عمل تمامی کرے وزن دو بار
 دین جواب فرشتے اگوں سید شاہ امتیا لوں
 اسیں تمام حکم دے بندے جو میں خدا فرماوے
 تا پھر وچہ جناب آہی حضرت عرض سناون
 او سے وقت فرشتیاں تائیں حکم جنابوں دے
 بیشک عمل تولادن اسے جا کر دوحی واری

اس نوں تھیں تیرے تائیں بیشک فائدہ ہوندا
 آدم دے فرزنداں وچوں میں مسکین بیچارا
 دوزخ اندر جھل نہ سکاں تہر عذاب رہانا
 نال محمد سرور عالم میں ایمان لیا یا
 میں عاجز کیوں دوزخ جاواں لوکے عرض سناوے
 اپیر نبی محمد پاروں میںوں آس دوہیری
 فضلوں اسیں خلاص کر لیاں امت تیری تائیں
 بہت امیدیاں مولا پر دوزخ کھل سی ناہیں
 نال یہود نصاری میںوں دوزخ وچہ نہ پاسی
 وچہ دربار رسول پیارا تینوں اسیں دکھاواں
 کرن شفاعت تیرے کارن مولا تھیں بختا دن
 اس دے اندر فرق لیا دن ساون روانہ آیا
 کر فریاد انانے اگے قید جو میں توں یا
 اوے نظر رسول پیارا خالق دی سرکاروں
 بوہر شتاب نالے کارن لے امت یاں یاں
 یا پھر تساد می شفقت میںوں کوئی نہیں چوڑا ندا
 کرو شفاعت راہ مولا دے بندیاں چوڑاؤ
 ویکن بندیاں نانا نال محبت آدن
 چوڑا دیو ایہ مجرم عاصی ساڈے کرو والے
 مسلم موے کس گناہوں بدیا ایہ بیچارا
 جیکر حکم خدا فرماوے کہ نہیں عذرا ساون
 نہیں مجال جو اسے سلسلے میں دھکٹ کیتا جاوے
 او گنہار چھوڑا دن بلے سر جکے وچہ پاون
 دے دیو ساڈا بندہ جلدی میںوں حضرت فرماوے
 کرن تسلی اپنی طرفوں امر کرے رب باری

سنکر حکم جناب الہوں چھوڑن ملک بانے
سرور عالم آپر تراز داسے عمل تو لاون
بھی ہک کا غذا اپنے کولوں کڈھے بنی پیارا
حدادہ کا غذا رکھیا جاسی نیسکی والے پلے
ودھ جاون اعمال نکویاں سدھی برکت پاروں
دور کروہن اسے کولوں دوزخ والے بانے
کرن روایت جنت اندر اسنوں وٹا وٹا
جنت دے دروازے اُپر آکر جدول کھلویے
سرور عالم چین اس تھیں کون اسپاں بھائی
کیا ایہ سوینا مکھ تسا ڈاکیا سوہنی خوشبوئی
حضرت کس بنی محمد نام اس اڈا آئی
اوہ کا غذا نورانی جہڑا بخشوں جیدگی رول
ساہنہ اسال اوہ تحفہ نیرا اپنے پاس ٹکایا
سن کر مومن صدقے جافے قدام اندر آئے
میں قربان تساڈے اتوں یا ستید سردارا
جیکر تھیں ہوندرے حضرت ناصلوٹ تساڈی
نیک وسیلہ امت کارن رب درود نبیا یا
سن ہک پور سناداں مینوں ذکر درود پیارا

نیکی بدی تو لویے جتھے آون ادس ٹکالے
ہک پلے وچہ نیکیاں رکھن دوجے بدیاں پاون
نیکیاں والے پاسے اسنوں رکھے نیک سہارا
اتنی برکت ہوئے اسدی چھا بہ مول نہ پلے
بخش دتا میں بندہ اپنا حکم ہوئے سرکاروں
دیو پوشاک ہشتاں والی جنت خوشیاں مانے
اتنی خوشی ہوئے اس تائیں سبھ باتاں بھل جاون
حضرت صلوات اللہ سندی پھیر زیارت ہوئے
عرض کرے قربان تساں تھیں میرے باپل مائی
صدقے جاواں دسویںوں کون تھیں ہو کوئی
جس نے دوزخ جانڈیاں مینوں ہوں آن چھوڑا ایہا
دنیا وچہ درود اسالوں بھیجا تده پیاروں
دانگ امانت رکھیا اسنوں اج تیرے کم آئی
چھتیں قدم رسول اللہ دے حمال بول تھانے
اپنی بھین کشیا مینوں جس ایہ جنت سارا
کون چھوڑا ندادوزخ کولوں عاجز جان اسادی
نال محبت پڑھیا جس نے رب جنت پونچیا یا
جو بکر پڑھنے والیاں کارن پیچھے بنی سہارا

ذکر نجات بہ کثرت صلوات

نقل تنبیہ الغافلین وچوں شیخ معین لیا یا
ڈکھا اسال جوان ہک مکے حج طواف کر نیدا
حاجی پور پڑھن تکبیراں تے تسبیح دعائیں
لے پر باجھ درود اوہ بندہ پور نہ کہہ الا سے
پچھیا میں اس حاجی کولوں نال تجب بھائی

شاہ سفیان رح جو ٹوری صاحب ذکر اپناں فرمایا
قدم قدم تے حضرت اُپر بہت درود بھیجیندا
جو میں مناسب موقع اُپر ہون حاجیاں تائیں
پڑھے درود رسول اللہ تے جہڑا قدم اُٹھا سے
باجھ درودوں آئے تینوں ہور کلام نہ کافی

سارے لوگ پڑھن تسبیحاں جو جو پڑھیاں جاوون
 کہن لگا اوہ سبھ کلاماں یاد دے وچ مینوں
 نہیں سی ظاہر کرنے والا ایہ اسرار پوشیدہ
 باپ میرا تے میں اسیں نوں حج کرن لوں تے
 ابیر نال علاجاں اسنوں فائدہ کجہ نہ ہو یسا
 بعد وفاتوں صورت اُسدی رب صاحب بدلائی
 دیکھ جیران ہو یا میں ڈاڈا رواداں بیٹھ سرنالے
 کراں قیاس جو ظاہر اس مندا عمل نہ کوئی
 وچ پردیں نہ محرم کوئی کس نوں حال سداواں
 ڈردا مول نہ کہل کسینوں کون آکے دفنا و
 کفن دفن بھتس عاجز ہو یا سخت مصیبت ہوئی
 آخر مبروں شگروں اُسے منہ تے چادر پائی
 جان کجرات گئی تا مینوں نیندر آن دیا
 عجب جوان ہک سفنے اندر پاس اسے آیا
 سوہنا بدن لباس عجائب تے سوہنی خوشبوئی
 نہ میں ایسا حسن کسے دا ڈٹھا عمراں ساری
 نا پھر ساری دنیا اندر خوشبو ایسی پائی
 جدت شریف لیا یا سوہنا کر شفقت دلدار سی
 نال محبت منہ اسے پر پھیر رہا ہتھ کرم دا
 بخشی رتب دوبارہ اسنوں صورت آدم والی
 جاں پھر رخصت ہوون لگا اوہ مقبول ربانا
 کون تیں کیا نام تسا ڈاکس بابل دے جائے
 وچ پردیں اسے آپ ایسی شفقت ہوئی
 سنکر عرض میری تد مینوں کر شفقت فرمایا
 عبدالمطلب داد میرا تے ہاشم پڑ دادا

اوہ تسبیحاں تے تکبیراں تینوں تینوں یاد نہ آدن
 ایپر شان درود پڑھن دا کیا میں تہاں تینوں
 اکھین نال تماشا ڈٹھا جو میں درود نبی م دا
 راہ وچ باپ آزاری ہو یا بہت علاج کراے
 آخر ہو گیا فوت غمانا رستے اندر موٹیا
 خاکاں شکل ہو یا منہ کالا ڈٹھیاں بہت آئی
 خبر نہیں جو کس تفسیروں پایا تہر نالے
 خبرے دلوں منافق ہوئی تا ایہ حالت ہوئی
 ناکچے آسے ناکچے چاوسے رور و حال و نجاواں
 اپنے کولوں اک کلیاں دفن نہ کیتا جاوے
 آکھ نہ سکاں مول کسینوں کیا کجہ کہسی کوئی
 اسے غم وچ روزیاں بندیاں رات اکوں منہ آئی
 بیٹھیاں بیٹھیاں اکھیں جڑیاں بے اسرار دکھایا
 ڈاڈھی سوہنی صورت والا چنوں روپ سوایا
 ایسا سوہنا دنیا اندر ہو نہ ڈٹھا کوئی «
 نا پھر کدی پوشاک اجیہی ڈٹھی عجب پیاری
 جو نوکر اوس پارے کولوں اسنوں مینوں آئی
 آکر باپ میرے دے منہ تہیں چادر پکڑ اتاری
 او سے ویلے ہو گیا اس تے فضل خدا اکرم دا
 ہو گئی دور سیاہی ساری نوروں لاٹ نکالی
 دامن پکڑ کھیا میں ادبوں عرض میری سن جانا
 ساں عزیزیاں عاجزاں آپ کرم کماون آڈی
 یا عبد اللہ سو مینوں کون تیں ہو کوئی
 میں ماں نبی محمد عربی عبد اللہ و اجایا
 عبد مناف ہے بابل جس دا کبے مول خدا دا

باپ تیرا سی عیبیں بھریا سخت دلیر گناہی
 وقت مصیبت آیا اس پر حدود عذاب ربانا
 نالے جو صلوات فرشتے نت سالوں پہنچاؤں
 باپ تیرا بھی ساڈے اوپرنت درود پوچا ندا
 اج درود اس باپ تیرے بخشے مول نہ پہنچا کوئی
 تا پھر انہاں فرشتیاں سالوں اس واجال نہایا
 سکر اس دی حالت سالوں ڈاڈھی شفقیت
 جو کوئی مومن ساڈے اوپر صلوات پوچاے
 کراں شفاعت روز قیامت اہسے طور انہاں دی
 ہر منزل وچ دوست اپنے ایسے نہ مول بھلاواں
 سبہ تھیں ودھ محبت ساڈی کارن تا بعدراں
 ایہہ نو شخراں دیکر حضرت صورت پاک چھپا پی
 سچ نہ ڈٹھائے اندر اوہ محبوب نقالے
 اوہ دیدار جمال جو مینوں بخشیا نبی ربانے
 آخر خواہوں جاگ شتابی ڈٹھا باپ پیارا
 سو ہزارنگ عجائب نوری لاٹ کڈھے پیشانی
 او سے دن تھیں عاشق ہو یا میں صلوات نبی دا
 جتنے ہو رو نطفے آہے کیتے ترک تمامی
 اس جگہ یک ہو مصنف ذکر عجائب لیا یا
 خبر ہوئی تا باپ اپنے دی ڈٹھی لاش پیاری
 قدرت ربی اسوں پاسوں خلقان ملایاں
 دیکھ حیران ہو یا وہ مومن لگا کہن تنہا نتوں
 وچ پر دسیں ساڈا ایتھے محرم حال نہ کوئی
 لوکاں کہیا وقت صبح دے سنبالاں آوازہ
 ہو گیا فوت مکان فلانے یک مقبول ربانا

ایپر بہت درود پڑھیں دی عادت اسوں آہی
 کر فریاد ساڈے اگے رونا درو رنجانا
 ہر مومن دے تحفے حاضر ساڈے پاس لیاؤں
 نت اور تحفہ پاس اسانے حاضر کیتا جاندا
 چھپا اسان فرشتیاں کولوں کیوں اج دیری ہوئی
 ہو گیا فوت پتیارہ عاجز سمجھتی دے منہ آہٹیا
 کیتی آن شفاعت جلدی تہروں جان چھڑائی
 بیشک سالوں اس دے کارن رحم نہایت آدے
 نال اسانے دلوں بچاؤں ہو سی حبت جنہاں دی
 اوگہار نامیاں تائیں مولا تھیں بخشاواں
 ساتھ اسانے جنت جاسن کر سن موج بہاراں
 دیکھ بشارت اکھنیں کھلیاں پھیر نہ نیندر آئی
 آچن جیتی غائب ہو گیا سوہنی صورت والا
 سکدے رہ گئے ہن تک اسوں عاجز بن نمانے
 آگئی اصلی صورت اس دی نور کڈھے چمکارا
 پڑھ صلواتاں حضرت اوپر لولاں حمد زبانی
 باجھ درود خلاصی ناپیں ہو یا دلوں عقیدہ
 دم دم پڑھاں درود ہمیشہ اوپر نبی مگرامی
 خدا اس مومن سنے اندر عجب نظر پارہ پایا
 سوہنی صورت دیکھ شتابی کیتی دفن نیای
 آپے بھج بھج حاضر ہوں آدن دوڑ لوکایاں
 اسان غریباں دی کس جا کے دتی خبر تانوں
 کوں ساڈے نام والی خبر تانوں ہوئی
 جیوں اسانوں آکھے کوئی اٹھو پڑھو جنازہ
 جا کے پڑھو جنازہ اس دا جس نے جنت جانا

میں آوازہ بخشش والا حرص دلاں وچھ ہوئی
 ایگل سن کے ہو زیادہ دلوں عقیدہ آیا
 جد سفیان ولی نول اس نے ایسہ ذکر نایا
 بیشک ایسی نعمت کمال پاک درود گرامی
 اے مومن کردل نول حاضر کپڑ پیار سولی
 پڑھ صلواتاں دلوں بجائوں آپ نبی مریاے
 کیا کیا ذکر درود شریفوں تینوں آکھ سنائے
 بہت درود پڑھن نہیں مومن بہت مدارج پائے

آگے درجنائے کارن دیرینہ کستی کوئی
 آخر گور جنزہ کر کے نال ادب وفتن یا
 کہن گکاسفیان پیارا سچ تساں فرمایا
 چھوڑیں نہیں و طیسفہ اس دا انر عمر تم نامی
 ہو جادوست پاک نبی دانا پاسبین مقبولی
 بختے جاو ن اس دی پاروں اد گنہار نمائے
 کیا کیا پڑھنے والیاں آپ رب احسان کماے
 بسجھ لو کال نہیں سنوں پاک نبی م فرماوے

أُولَى النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَى صَاوِتٍ

بہتر سب لوگوں سے قیامت کے دن وہ لوگ ہوں گے جو بچھ پر بہت درود بھیجیں گے
 روز قیامت سب لوکال نہیں بہتر بچھے جاو
 اے مومن جے بہتری چاہیں خالق دی سرکاروں
 جتنی جنس کھٹی ایٹھوں نیک خریدے چاہیں
 جتنا بہت درود نبی تے پڑھ سیں بہت ساروں

جہڑے لوک اساوے آپ بہت درود پوچان
 کھے بہتر دن کھٹھا جاندی وار بانزاروں
 اتنا آپ اسودہ ہو سیں نفع زیادہ پاسبین
 اتنا قرب زیادہ پاسبین خالق دی سرکاروں

مواقعات تاکید برائے درود شریف

بہت تاکید درود پڑھن دی دش موقع تے آئی

اول وچہ نماز جویں کر پڑھدے مومن بھائی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى

ابو ذر و بیچ محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر جیسا کہ درود بھیجا تو نے

إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

ابراہیم علیہ السلام پر اور ابراہیم علیہ السلام کی آل پر تو ہے صفت کیا گیا بزرگ

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى

ابو بركت بیچ محمد علیہ السلام پر اور محمد علیہ السلام کی آل پر جیسا کہ بركت بھیجی تو نے

إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ

ابراہیم علیہ السلام پر اور ابراہیم علیہ السلام کی آل پر تو ہے صفت کیا گیا بزرگ

ہک دن پاک رسول اللہؐ یاراں عرض شائی
تا پھر حضرت یاراں تائیں ایہو درود سکھایا
وچہ نماز اخیر می قعدے پڑھنا جان ضروری

کوین درود تسال پھجیاں یا محبوب خدائی
اس وچہ ابراہیم بنی دا ذکر مبارک آریا
باہجہ درود نماز نہ ہوئے کہ سیا بنی حضور می

لَا صَلَوةَ لَیْسَ لَہِ یُصَلِّ عَلَیْ

نہیں نماز کامل، اس شخص کی جو نہ بھیجے درود شریف مجھ پر نماز میں

وچہ نماز جو ساڈے آپر نہیں درود بھجیندا
شائعی کہن جو پہلے قعدے پڑھنا بہتر آریا
دو جا وقت درود پڑھن دا تینوں کہول ساڈا
کرے دعا جو مومن کوئی پیش خداوند سائیں
باہجہ درود آسماناں اُتے مول دعا نہ جاوے
حضرت عمرؓ روایت کردا پاک نبیؐ فرماون
جد تک پڑھے درود نہ نیدہ آپر بنی پیارے
پڑھو درود نمازاں اندر مومن اہل ایمانوں
تربجا حد کوئی مسجد اندر داخل ہون لگے
چوتھا بانگ الاون والا حیدم بانگ موکاٹے
پنجواں نام رسول اللہؐ جیہڑا وقت سینوے
بھی حد آپ زبانی بولے نام نبیؐ سرور دا
جو کوئی سن کر نام نبیؐ دا نہیں درود الا ندا

مول نماز قبول نہ اس دی حکم پیغمبر دیندا
پھلے اندر واجب انہاں کرتا کیدر سنایا
جتنھے بہت درود ضروری حکم دتا علماواں
پڑھے درود رسول اللہؐ تے ہون قبول دعائیں
پھر دی ہے سر پے اُتے پاک نبیؐ فرماوے
باہجہ درود نماز دعائیں راہ وچہ نکلیاں جان
تد تک نہ آسمانی پوچن نا پاؤن چھٹکارے
پڑھو درود دعائیں ویلے فضل ہوئے جانوں
پڑھو صلوات رسول اللہؐ تے قدم کاوے لگے
پڑھے درود رسول اللہؐ تے عالی درجہ پاوے
صلی اللہ علیہ وسلم او سو وقت اکھوے
پڑھے صلوات سلام نبیؐ تے تا بعد از امر دا
حضرت کہیا میرے آپر ہے اوہ ظلم کماندا

مَنْ لَسِبَ عَلَیَّ وَلَمْ یُصَلِّ عَلَیَّ فَقَدْ بَغَانِیْ

جس نے سنا میرا نام اور نہ بھیجا درود مجھ پر سو ستایا اس نے مجھے

بھی اوہ شخص بخیل نکارا پاک نبیؐ فرمایا
جس نے سن کر ذکر اس دا نہیں درود الا یا

الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَیَّ

بخیل ہے جس کے پاس میرا ذکر ہو تو درود نہ پڑھے مجھ پر

ظلم نہ کریں رسول اللہؐ نے سننے والیا یارا
تد تک نہ کریں درود شریفون بخیل نہ مول بھائیں
پڑھیں درود محبت پاروں سنکر نام پیارا
ظالم اُتے بخیل ہے کہے دوزخ طرف جاہیں

ہر واری جہ نام مبارک سنیں نبی سروردا
اسے ظور امام طحاوی رحمہ اللہ فرماتے
ذکر بیان رسول اللہ واحد کوئی کرے زبانی
روضتہ العلماء سے اندر بصری حسن لیا یا
جدو فاتوں سے اندر ڈکھا میں اس تائیں
پچھیا میں جو بعدو فاتوں کیونکر حال دہانا
پھر میں پچھیا کپھر سے علون رحمت بخشش پائی
جد کوئی حکم حدیث نبی دا ذکر زبانوں کردا
پڑھاں درود رسول اللہ سے حدیث و ان
انیوں حضرت شافعی صاحب جو مقبول رہا نے
بعدو فاتوں خولے اندر پچھیا کے انہاتوں
کہن لگے صلواتوں سالوں بہت محبت ایسی
برکت انہاں دروداں لوزن بخشیا خالی سائیں
پچھن والے پچھیا اگوں یا مقبول خدائی
تا پھر ایصلوات نبی دی بول امام سناندا

پڑھن درود پیاروں تینوں شلوع واجب کردا
سن کر نام رسول اللہ و فرمن درود ہو جاوے
یا پھر سننے کسے دے کولوں پڑھے درود حقانی
بو عصمہ بن نوح بن مریم کورج جدوں فرمایا
نال محبت راضی ہو کے ملیا خوشی خوشائیں
کہن لگا رہت بخشیا میںوں ہو گیا فضل زمانا
کہن لگا میں دنیا اندر حتمی عمر لنگہائی
باجھ درودوں کدی نہ بولیا نام نبی ہر سروردا
اس دی برکت ملیاں میںوں حمت والیاں نواں
دنیا ہتیں جد رحلت کر کے جنت طرف سدائے
کپھر عمل کماون بدلے بخشیا رہت نساتوں
بیچ درود الاون اکثر اور نبی الہی
ملیاں اس دے فضل کرم میں حمت والیاں جائیں
کون درود جنہاندی پاروں رحمت بخشش پائی
جو کوئی مومن پڑھنا چاہے عاجز لکہہ و کھاندا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بَعْدَ رَسُولِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

اھی درود بیچ محمد علیہ السلام پر بہ شمار ان لوگوں کے کہ درود بیچتے ہیں ان پر اور درود بیچ

بَعْدَ رَسُولِكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تَحِبُّ وَ

محمد علیہ السلام پر بہ شمار ان لوگوں کے کہ نہیں درود بیچتے اپر اور درود بیچ محمد علیہ السلام پر جس طرح کہ تو چاہتا ہے اور

تَرْضَى زِيصَلِّيْ عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا يَنْبَغِي الصَّلَاةَ

پسند کرتا ہے درود بیچنا اپر اور درود بیچ محمد علیہ السلام پر جس طرح کہ لائق ہے درود

عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا أَمَرْنَا بِالصَّلَاةِ عَلَيْهِ

اپر اور درود بیچ محمد علیہ السلام پر جیسا کہ حکم کیا تو نے ہمکو درود بیچنے کا اپر

اے مومن جدا اسم نبی واپنے کنان تائیں
پھیوں جس موقع سے اوپر اسم علیہ لکھیوے
آپ کہیں یا نہیں سنائیں پڑھ صلوات پوچھیں
صلے اللہ علیہ وسلم شامل نال پھیوے

ہک روایت لکھنے اندر کافی صرف اشارہ
ابو ہریرہ رضی اللہ عنہ سے روایت پاک نبی فرمائی
جنتوں تک اور لکھا رہی کر سن ملک دعائیں
وچہ کتاب معارج اپنی شیخ معین لیا
کندری ابو الفضل ذلی اشرف ہو چکا
امرا لہوں سے اندر ڈھاکے اپنا توں
کہن لگے رب میرے آپ رحمت فضل کیا
عرض کرے کس عملوں ایسا شان بیجا کاوں
نال جہنم سے حضرت آپ رہیا درود لکھیندا
باجھ درودوں نام نبی واکدی نہ لکھیا کوئی
اسے طور ہک کو نے اندر کاتب مردربانا
حقیقی نام رسول اللہ لکھنے اندر آوے
جدا وہ فوت ہو یا پھر بکدن خوالے اندر آیا
دیکھن والے کھپیا اس تھیں کیونکر رحمت پائی
جد میں نام رسول اللہ دنیا وچہ لکھیندا
برکت اول درودوں میں ہو یا فضل ربانا
اے مومن جد لکھیں توں بھی نام نبی سروردا
ستواں دن لے رات جمعہ دی بہت درود الانا
انسی وار جو اس دن راتیں پڑھ صلوات بھیندا
حضرت انس کے جو حضرت پاک نبی فرمایا
اس راتیں وچہ انسی واری جو صلوات پکارے
اتنی برکت روز جمعہ لے سمجھ درودوں کھائی

بہتر ہے جسے ثابت لکھے صاف درود پیارا
لکھنے وچہ درود اسکا جو ہک وار لیا وے
یار بخش جناب اپنی نہیں لکھن والے تائیں
علی بن عباد دیوری ذکر جو میں فرمایا
بعد وفات انانندی حالت رب کریم وکہائی
پچھن لگا یا ولی اللہ سو حال اسان نوں
بخش خطایاں جنت اندر باعزت پہنچا یا
کہن لگے رب بخشیا میںوں دو انگشتان پاں روں
جد میں لکھاں نام نبی واناں درود جڑ بندہ
برکت بہت درود لکھن تھیں رحمت ربی ہوئی
لکھے بہت کتاباں کاغذ مومن نیک سیانا
صلی اللہ علیہ وسلم ادبوں نال رلاوے
جنت اندر شخص کسے نوں خالق پاک وکہا یا
کہند بہت درود لکھن تھیں رب رحمت فرمائی
لکھاں نال درود برابر ترک نہ مول کریندا
نہیں تا انہاں بہشتاں لایق میں کیا چیز منانا
لکھیں نال درود پیارا جاویں خوشیاں کردا
بہت فضیلت وچہ انہاں سے حضرت دافرمانا
انسی برسوں در رب اس کے عیب گناہ بخشیندا
اتنا شان درود پڑھن دارات جمعہ دی آریا
انسی سال گناہ بخشینوں اگلے پچھلے سارے
ایہ صلوات جو پڑھ لے مومن بہت فضیلت آئی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

اور رسول

اور پیغمبر

اپنے بندے

اے اللہ درود بھیج

النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَىٰ آلِهِ وَآخِرَتِهِ وَسَلَّمَ

اسی اور محمد علیہ السلام پر اور ان کی آل پر اور اصحابوں پر اور سلام بھیج

نبی

پڑھے درود بجز جمعہ سے مومن کہو داری
 ہو تو اب جو حاصل ہوون حد شمار نہ کاٹی
 مومن قدر کرے اس دن داہیت درود الالمیں
 اٹھواں حد کوئی مومن بندہ ملے مومن بھایاں
 نالواں وچہ شعبیاں مینے بہت درود پڑھو سے
 وچہ شعبان درود بتی تے جو یک وار الاوے
 دہواں حد کوئی مومن اپنے یاد گناہ لیاوے
 زت زباں اپنی سے اپر کلمہ طیب آنے
 جتنے عیب تمامی اسنوں یاد دلیو چہ " آون
 حضرت ابو بکر فرماوے یار نبی سرور دا
 جیون کجی لکھی ہوئی پانی نال دھویو سے
 پانی وانگ درود نبی مدعا عیب مثال سیاہی
 پڑھ صلوات نبی پر مومن پکڑ محبت عالی
 ایو وسیلہ تیرے کارن بہت سرب بنا یا
 جس نے پکڑی تالجداری رحمت فضل رکھوں
 کل عذابوں عمل خرابوں اسنوں رب بچا یا
 سن بک ہو سناواں تینوں ذکر تیرے والا

دوسو برس اگھر گناہوں پاک کرے رب باری
 بہت فضیلت روز جمعہ دی تیکھے اکھ سناہی
 فضلوں بپچا سے تینوں عالی درجیاں تائیں
 پڑھن درود مصافحہ کر کے بخشے رب خطایاں
 ہو رہنیاں نالوں اس چہ اجر زیادہ دھو سے
 دس داری وچہ ہو رہنیاں اجر برابر پاوے
 کرافس خدائے خوفوں لہو سے تے پچتاوے
 پڑھے درود رسول اللہ تے ہون فضل ربانے
 بکت کلمے اتے درودوں سارے بخشے جاوون
 اسے طور درود نبی دا پاک گناہوں کردا
 جتنی کل سیاہی ہوئے در تمامی کھنویے
 عملاں والی کجی ادتوں دھو سے پاک اٹھی
 دھو سٹ اپنے دفتر وچوں کالک عیا نوالی
 تالجداری تھیں ددھو درجہ ہو نہ کوئی آیا
 بکت حجت درود نبی دی ہو گیا پاک گناہوں
 پاک جنابوں اجر تو ابوں عالی درجہ پائیا
 جویں نجات صلوات سلاموں بخشے حق تعالی

حکایت برکت درود شریف

زمیرۃ الریاض کتابوں کے حسین لگانا
 عورت بک انہاں سے لگے رتی آن منانی
 گھر میرے بک بیٹی آہی یا مقبول تعالیٰ
 عمر جوان پیاری بیٹی محرم حال میریدی
 آتش دوزخ آسکدی بیٹوں ساڑ جلاٹیا
 ہو گئے چھیک کلمے اندر مارن تیر حبدایاں

حضرت بصری سن ہو راند آ ہاجدوں زمانہ
 لگی کہن امام حسن لوں عاجز در درنجانی
 اپن چپتی سے کئی بیٹوں داغ حدانی والا
 دنیا چھوڑ روانہ ہوئی مرضی جویں لے دی
 جس دن دی اوہ نصرت ہوئی پھیر آرام نہ آیا
 سینہ ساڑ و تاغم اسے ڈاڈھی کلمل آئیاں

دو کوئی وظیفہ ایسا جو میں غسل کما میں
تا پھر حضرت بصریؒ اس نول اک درود سکھایا
رکت ایس درود شریفوں نسل کرے سب میں
یعنے کہن جو حضرت اسوں ایہ صلوات سکھاتی

توڑے خواب اندر پوری دکھیاں اسد تیا میں
سوندی وار پر جس نول اتنا حکم انہاں فرمایا
سفنہ وچہ پیاری بیٹی ل سی تیرے تیا میں
رکت ایس درودوں اس دی رب مراد پو چائی

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأَرْمِيِّ وَآلِ وَآجِهٍ أَهْمَاتِ

ایہ درود صحیح محمد علیہ السلام نبی ارمی (علیہ السلام) پر اور آپنی بیٹیوں پر جو تمام مومنوں تیا میں

الْمُؤْمِنِينَ وَذُرِّيَّتِهِ وَأَهْلَ بَيْتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ

پس اور آپ کی اولاد پر اور اہلبیت پر جیسا کہ درود بیجا لوتے ابراہیم علیہ السلام پر

وَعَلَى إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ وَأَنْتَ حَبِيبٌ حَبِيبٌ

اور ابراہیم علیہ السلام کی آل پر سب جہانوں میں بے شک تو شریف کیا کیا بزرگ ہے

سنکر حکم امام حسنؑ نہیں عورت گھر ول آئی
جو کر حضرت کیا اسنوں اونوں عمل کھایا
اس سفنہ وچہ ڈٹھا اس نے بیٹی اپنی تائیر
ستیں سنگل پیریں سنگل گل وچہ سنگل ڈالے
دیکھ حوالا بیٹی والا ڈاڈھی عاجس ہوئی
خبر ہوئی تاروندی روندی حضرت دول آئی
یا حضرت میں بیٹی اپنی ڈٹھی اندر خواباں
سن کر حال عذاباں والا بصری حسنؑ پیارا
اسے عم وچہ جدول انہا نول مدت کچھ وہائی
بصری حسنؑ ہواں اک اتیں اکھ مبارک لائی
کیا دیکھن یک سوہنی عورت صاحب حسنؑ جلالاں
ز پور ہار سنگا زبستی عجب لباس دولے
دیکھ پچان امام حسنؑ نول کیندی بول زبانی
میں ہاں اس عورت دی بیٹی اس بیٹی کی حانی
دیا تیاں روداں تیاں اس نے عمل کما تیا

تال محبت شوقوں ذوقوں پڑھ صلوات سنائی
پڑھ صلواتاں سستی را میں سفنہ رب وکھایا
وچہ عذاباں پکڑی جکڑی پاؤے سخت سترائیں
بھڑکن اس بدن دولے جامے گندرف دولے
ڈٹھا جدول عذاب ربا ناڈر کے اٹھ کھڑوئی
خدمت اندر حاضر ہو کے رو کر عرش سنائی
ڈاڈھی ادھی حال خراباں پکڑی وچہ عذاباں
سو گیا عم دی حالت اندر اوہ مقبول شہارا
اسکی خوشی دکھاون کارن رحمت پاک ربانی
فضل کرم تہیں سفنہ اندر قدرت رب دکھائی
کر دی ناز بہشتاں اندر زینت زیب کمالاں
موتیاں جڑیا تانج سریتے ڈوروں چک دکھاوے
میںوں تیاں پچھاتا ناہیں یا مقبول حقانی
بیٹری بلکن پاس لساڈے روندی روندی آئی
سفنہ وچہ حوالا میراں اس نول رب دکھایا

حضرت حسنؑ کیسے اس تیزی حالت ہو سکتی
کہن لگی اس جو نکرا کے دسیا حال تسانوں
اپر اس تھیں پچھے جلدی فضل خدار حسانوں
نال پیار درود نبیؐ دا پڑھیا اس ہک واری
قرآن وچ جو پکڑے آپ مومن سخت عذابوں

ہن کچھ ہو حوالا تیرا کیونکر نعمت ر پائی
انہاں ذماں وچہ اولویں آہا سخت عذاب سائوں
آنکھیا ہک مومن بندہ ساڈے گورستانوں
بخشیا گورستان تہا می فضلوں خالق باری
سجھے کارن نازل ہو یا ایہ فرمان جنابوں

رَافِعُوا لِعَذَابِ عَنْهُمْ بِكُرْبَةٍ صَوِّدَ هَذَا الرَّجُلُ

اٹھا دو عذاب ان سے اس شخص کے درود کی برکت سے

کردیہو دور عذاب انہاں نہیں حکم خدا فرمایا
جدایہ حکم الہی پنچیا گورستان وچالے
اوسے وقت فرشتے دو جرحمت والے آئے
ساڈھے پنجو بخشے اس دن اوگنہار نمانے
میں بھی وچہ آنا ندے آھی عورت بول سنایا
دیکھ بشارت حسنؑ ولیؑ دی اگہری نیند پاری
اے مومن کر شیشے حاضر دلایاں کہیں والے
جانڈیاں جانڈیاں جدیک ہی پڑھ صلوات سنایا
ہو کوئی آپ درود ہمیشہ پڑھ دا عمر تمسامی
اتنا شان درود پڑھن دا وچہ ریاض لیا یا
ہک دن جبرائیلؑ اسانوں آایہ بات سنائی
اس دریا وچ رہن ہمیشہ مچھیاں باجھہ شماراں
کیتا حکم انانے تے مائیں پاک خدا وند سائیں
قدرت ربدی کئی شکاری کر تجویزاں نھکے
جے ناچار کدی کوئی پھلی متھ کسے دے آوے
اسے طور ازماون کارن کئی شکاری آون
واہ سبحان اللہ کیا درجہ شان درود گرامی
مچھیاں پڑھن درود نبیؐ تے پھا ہی چہ نہ پھاسن

برکت ایس درود شریفوں جو اس شخص الایا
چھوڑ گئے سبھ اوگنہاراں ملک عذاباں والے
نال محبت انہاں اسانوں نور لباس پہنایے
برکت اول درود شریفوں حنت ملے ٹھکانے
لی نجات عذاباں کولوں تا ایہ درجہ پایا
شان بیان درود شریفوں جگو چہ ہو یا جاری
کیا کیا شان درود شریفوں تینوں رجا کہائے
سارا گورستان خدانے دوزخ کنوں بچایا
کویں نہ اسنوں رحمت فضلوں بخشے رب گرامی
صلے اللہ علیہ وسلم شاہ عربی فرمایا
ہک دریا کوہ قافوں اگے یا محبوب خدائی
پڑھن درود ساڈے آپر نال کمال پایاں
پڑھو درود حلیب میریتے پھر کوئی پکڑے ناپیں
اے پر اس دریاؤں کوئی پھلی پکڑے سکے
لوپے ہتھ ہو جاون اسے پھلی نکل سداھے
مچھیاں مول نہ قابو آون لوپے ہو کر جاون
جس دے برکت پڑھنے والے پان نجات تہا می
پہرے مومن پڑھن ہمیشہ کویں نجات نہ پاسن

بیشک فضل امید اسانوں خالق دی سرکاروں
جس پر پڑھاں درود ہمیشہ آپ اوہ بختا دے
شوق زیارت پاک نبی داد لوچ ہو دے جنیوں
دون گل ظیفے اس لوں اتھے لکھ دکھاواں

لے نجات ہر سختی کو لوں خب محمدی پاروں !
کرے شفاعت روز قیامت پاک جمال کہاں
دنیا وچ جمال محمدی رب دکھاوے مینوں
فضل آہوں سنے اندر لے حبیب سچاواں

عمل برائے حصول زیارت پیغمبر علیہ السلام

ابو ہریرہؓ نے روایت پاک نبیؐ فرمائی
پس اوہ سچے صدق یقینوں ایگل دل وچ جانے
خواب اندر ہو دیکھے مینوں سمجھے خواب حقانی
باچہ رسولان ہر بندے دی شکل شیطان وٹاوے
خاتمہ نیک کرے بس اس داناں ایمان سداوے
بختے رب اس لوں تے نالے مایوئے اسے تائیں
وقت نزع آسانی ہووے قبر عذاب پاوے
ہر جو دنیا آخر والے جتنے امر ضروری
اتنے کرم کماوے اس پر خالق سر جہنارا
اسے طور کتاباں اندر اہل علم فرماوے

سننے اندر جس لوں ساڈی صورت نظری آوے
نخشی آپ زیارت مینوں پاک حبیب ربانے
وہی خواب نہ سمجھے اسنوں نا سمجھے شیطان
اپر شکل پیغمبر اس تھیں مول نہ بنیاں جاوے
کرے شفاعت سرور عالم جنت اندر جاوے
جے اوہ دونوں مسلم ہوں پاوے جنت جائیں
دہشت ہول قیامت دے تہیں امن سلامت جاوے
فضلوں ہر اک حاجت اسدی کرے تداوند پوری
سننے اندر لے جہانوں پاک حبیب پیارا
حاضر کراں عبارت عربی من شک نہ لبیاوے

وَمَنْ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَنَامِهِ فَلَهُ

اور جس نے نبیؐ کو خواب میں دیکھا اور اس نے

حَسَنُ الْحَاثِمَةِ وَلَهُ الشَّفَاعَةُ وَالْجَنَّةُ وَيُغْفَرُ لَهُ وَ

اچھا خاتمہ ہے اور شفاعت اور جنت اور بخشنے کا اللہ تعالیٰ اسکو اور

لَا بُؤْيُوهُ إِذَا كَانَ مُسْلِمًا وَيَهُونُ عَلَيْهِ سَكَوَاتُ الْمَوْتِ

اسکے مال باپ کو اگر ہوں وہ دونوں مسلمان اور آسان کرے گا اس پر مشکلات موت کے

وَيُرْفَعُ عَنْهُ عَذَابُ الْقَبْرِ وَيُؤَمِّنُهُ مِنْ أَهْوَالِ الْقِيَامَةِ

اور اٹھاوے گا اس سے عذاب قبر کا اور امان دیگا اسکو گھبراہٹ قیامت سے

وَيَقْضِي حَوَائِجَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِطُفْهِهِ وَكَرَمِهِ

اور پوری کرے گا اس کی تمام حاجتیں دنیا اور آخرت کی اپنی ہر باری اور بخشش سے

اور پوری کرے گا اس کی تمام حاجتیں دنیا اور آخرت کی اپنی ہر باری اور بخشش سے

وچو کتاب امام سیوطی ذکر مبارک لب یا
 کر کے غسل جمعہ دی راتیں دو لوں نقل گذارے
 پوری کرے مراد دے دی فضلوں حق تعالیٰ
 اسے طور یک ہو طریقہ جو یہ روایت ہوئی
 فاتحہ پچھے آیت کرسی اک اک وار لیا سے
 بعد سلام درود نبی نے بھیجے وہ سے واری
 سورۃ قدر جے روز جمعہ دے وہ سوار پڑھیے
 اسے طور زیارت ہووے سورۃ کو خرابوں
 وہ سے وارد رودا پڑھنا اس بخش پچھے آریا

جس لوں طلب یات ہووے زہری نے فرمایا
 وہ سواری فاتحہ پچھے نقل اخلاص پو کارے
 اسے راتیں مل سی اس لوں شاہ مدینے والا
 رات جمعہ دی دور کتاں نقل جو پڑھی کوئی
 بھی سورۃ اخلاص مبارک پندرہ وار الٹے
 اسے ہفتیوں اندر اندر ملے مراد پیاری
 وہ چھیا تی پاک نبی دی پاک بارت کھتوے
 وہ سووار جو روز جمعہ دے مومن پڑھے پیاروں
 شیخ محمد نازلی صاحب آپ جو میں آزما یا

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

ابی درود اور سلام ہماری سردار محمد علیہ السلام پر اور سردار محمد علیہ السلام کی آل پر

بَعْدَ كُلِّ مَعْلُومٍ لَكَ

ہر شمار اپنی تمام مخلوقات کے

بھی سورۃ لایلاف جو مومن وہ سوار الیسی
 ہو درود یک کیے تائیں نظر کتابوں آریا
 و نونال ہمیشہ جو کوئی ایو صلوات الاند

رات جمعہ دی و نوکر کے شرف زیارت پاسی
 عبدالحق محدث دہلوی حکم جو میں فرمایا
 انشاء اللہ سرور عالم پاک جمال دکھاندا

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَمَا تَحِبُّ وَتَرْضَىٰ

ابی درود اور سلام بھیج محمد علیہ السلام پر اور آبی آل پر جس طرح تو چاہتا ہے اور پسند کرتا ہے

اسے طور سعید عطاروں ہو ردعا اک آنی
 بستر پاک جو مومن پڑھ سو ندی واری
 کرے قبول دعا اس دی نون فضلوں خانیس
 لکھو کھا دعا وہ جلدی کارن مومن کھایاں

طلب حصول زیارت کارن جو اپناں فرمائی
 سچی باہنہ سرمانے رکھ کے مانے نیند پیاری
 خوابوں ملے حبیب پیارا سچے عاشق تائیں
 چہ پڑے پڑھ کر مطلب پاسن تینوں دہین عایاں

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِجَلَالِكَ وَجَهْلِكَ أَنْ تُرِيحَنِي فِي

ابی سوال کرتا ہوں میں جہد کو بطینل بزرگی تیری ذات بزرگ کے یہ کہ دکھا مجھ کو خواب

مَنَاحِي وَجَهْ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَوْيَةً تَعْرِفُهَا

میں پھر مبارک ایسے نبی محمد صلی اللہ علیہ وسلم کا ایسا دکھانا کہ کھنڈی کرے

عَلَيْهِ وَتُشْرَحُ بِهَا صُدُورِي وَتُجْمَعُ بِهَا شَمْلِي وَتُقَرَّبُ بِهَا

تو اس سے آنکھ میری اور کھولے تو سینہ میرا اور جمع کرے تو کا آپر کندہ میرا اور حل کرے تو شمل میری

كُرْبِي وَتُجْمَعُ بِهَا يَدِي وَيَدُنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدَّرَجَاتِ الْعُلَى

اور جمع کرے تو مجھ کو اور ان کو قیامت کے دن بلند درجوں میں

ثُمَّ لَا تَفْرَقُ بَيْنِي وَبَيْنَهُ أَبَدًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پھر نہ جدا کرے تو مجھ کو اور ان کو ہمیشہ لے بڑے رحم کرنے والے رحیموں کے

<p>پور درود پاک روز جمعہ کے پڑھے پودہ کواری جیکر پہلے جمعے نہ انہوں دیوے یار نظر آرا ایو درود مبارک حیدر ذکر نواب رح لیاندا</p>	<p>انشار اللہ پوری ہوئے حاجت اُسدی تیری پنج جمعہ تک عمل کماوے ملے حبیب پیارا کر کے نقل صدیق حسن تہیں عاجز لکھہ و کہاندا</p>
---	---

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللہ ہی درود بیچم اور سلام (حضرت) محمد (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) ہی آئی پر

<p>پور درود پاک بہت عجائب ذکر صدیق لیاو</p>	<p>جو کوئی پڑھے ہمیشہ اسنوں شرف زیارت پاوے</p>
---	--

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُوحِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَرْوَاحِ وَصَلِّ عَلَى

اللہ ہی درود بیچ محمد (صلیہ السلام) کے روح پر روتوں میں اور درود بیچم

جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَجْسَادِ وَصَلِّ عَلَى قَابْرِ مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُورِ

محمد (صلیہ السلام) کے جسم مبارک پر جسموں میں اور درود بیچم محمد (صلیہ السلام) کی قبر شریف پر قبروں میں

<p>ایزوں پور درود ویسے بہت کتابیں آئے لیپر شرط اخلاص محبت ادبوں تا بعداری غوث قطب تے دلی ربانے جو مقبول حضور ہی تا بعداری نہیں جو مومن اس دربار وکالے قرب اٹھی قرب رسولی ہوں نصیب تنہا توں باہجہ نبی دی تا بعداری کسے حضور نہ پائییا فانہوئی حکم سناوے پاک رسول ربانا چونکر اسان وکہانی کر کے رب دی فرمانداری میری تا بعداری سبہنوں چہ دربار پوچاویے</p>	<p>نال جنہاں سے سرور سونہا پاک جمال وکہاوے باہجہ محبت تا بعداری حرص ربی ساری سبھ لے پہلوں شرط محبت ادبوں کستی پری حال ہوئے قرب انہا توں وچہ دربار ربانے تا بعداری پاک ہی دی دلوچہ شوق جنہا توں جو ٹھاد ٹھوی کر کے والا دھکنے کھاندا ہئییا لگرا ساڈے لگوچے کر قرب حضور ہی پانا ایزوں تیں دکھاو کر کے میری تا بعداری جو کوئی میرا رستہ پکڑے قرب الہی پائے</p>
--	---

بیوں فرمانداری بدلے رب حبیب بنا یا
 نالے رب محبوب بنا کے اسوں میرے پارو
 مڑ مڑا ہو حکم سنا کے اوہ سرور بنیاں دا
 سننے والیا سننے کارن کہوں کن دلیہے
 جان نہ دیوں کناں کو لوں بخشش دا وارہ
 ہو محروم نہ اس دروازوں اینوں لنگھ سدہائیں
 کیا کیا عجب عجاب سوئے ملدے اسن آروں
 دام پلے تے ویلا باقی گھر وچ چپیز نہ کوئی
 دن پوئیاں چیزاں اٹھے وافر کھلیاں پیاں
 کیسا عجب سو لا سودا ملدا ایس دوکانوں
 جیکر ایسا سستا سودا توں چھڈ جا سیں
 کر لے سودا کر لے سودا جانندی وار پیارے
 لعلوں بھتیں ودھ حُب نبی دی جڑوں قدر پالے
 لعلوں نال جہان تمامی بھر کے کوئی لیاوے
 اوہ حُب رب وعدہ کیتا کارن تابعداراں
 اوہ حُب اوہ حور قصوراں بخشاں سیں ہانوں
 اوہ حُب اوہ باغ بہاراں کرساں تنہاں حوالے
 اوہ حُب اوہ نعمت مسوئے کباون اوہا پیارے
 اوہ حُب اوہ ٹھنڈیاں چھاواں شربت شہد پیالے
 اوہ حُب اوہ موح بہاراں سوہیاں ممت ہوائیں
 اوہ حُب اوہ اچھے بنگلے سوہنے بالا خانے
 اوہ حُب اوہ سیر بہشتاں دائم اوہا کر سیں
 اوہ حُب دینار اساد اہوگ نصیب انہاں توں
 لے مومن کرا دے نبی دا پڑیں تا بعداری
 پڑھ صلواتاں تھرت اُپر تا بعداری پاروں

ایس حبیب بناواں سوں جو ساڈے دل نہ یا
 ہو جاو محبوب خدائے میر لو تاج دارو
 سیریاں تا بعداراں تائیں رب محبوب بنا ندا
 کیسے بول پیارے لگدے اوس محبوب لے دے
 دتا کہوں خدائے فضلوں رحمت دا دروازہ
 جے بے قسمت یار و تیری سودا کیتی جائیں
 کر لے نیک پار پیارے سوہنے دے رباروں
 پھرتوں سچوں خالی چلیوں کوتل عقل گیوئی
 ایہ بہتی لوڑ جہانندی اوہ بھی تدھ نہ لیتاں
 ہک پیسے دامت سو پیسہ فضل خدار جس لوں
 پھر ایہ ویلا ہتھ نہ اوسی گھر جا کے پچتا سیں
 مفتی لعل نہ چھوڑن جہڑے لعلائے درخارے
 حسیدی پاروں حُب پادون فرماندار ربا نے
 حُب دی اک شاخ برابر قیمت قدر پیاوے
 بخشاں سیں محمدیاں لوں صدقہ شاہ ابراہاں
 ادیوں حُب حبیب میریدی کوچہ ہوگ جہانوں
 جہڑے حکم حبیب میرے دا ہوسن ملن والے
 تا بعدار حبیب میرے دے جہڑے ہوسن سارے
 حاصل کرن طفیل جھڑوگ نصیباں والے
 کراں نصیب حبیب پنڈے یاں صل مجاں تائیں
 بخشاں سیں نہاتوں جہڑے تا بعدار یگانے
 جہڑے اُپر حبیب تیرے دے بہت ہر دو بھلین
 جہڑے حُب محمدی پاروں بہت پیار سا لوں
 تا بعداری نالوں تباؤں کیہڑی چیز پیاری
 کل نعام الہی تینوں بخش ہون سرکاروں

نال درود حبیب پیارا جہات کرم دی پاندا

خون پڑھن درود نبی تے سن لے حال انہاندا

بیان تارک درود شریف

وچہ محتاج ذکر لیا یا سی ہک مومن کوئی
 ہک راتیں اس خوابے اندر ڈٹھا نی پیارا
 جس پاسوں اوہ ترلا کر کے آکر حاضر ہووے
 کرن نگاہ نہ اس دی طرفے نہ دیدار دکھاون
 آخر مول چار نہایت کردا عرض منانا
 حضرت کہیا تیرے اوپر خفگی مومن نہ کافی
 گردا عرض جو امت دچوں میں مسکین و چار
 سنیال میں علما داں کو لوں جو امت داساں
 حضرت کہیا آہو بھائی اس وچہ شکست کوئی
 جتنا کوئی اسٹے اُپر پڑھ صلوات سٹے
 نال درود پچھاتی جاوے امت اپنی مینوں
 اتی بات سنا کر حضرت صورت پاک چھپائی
 بہت ہو یا شرمندہ عاجز روو کے پچھتاوے
 سواری ہر روز وظیفہ اس صلوات کھٹھرا یا
 ہک راتیں پھر سنے اندر کرم کیستار بعالی
 نال محبت دلیر سوہنے خوش رخسار و کہیا
 لے ہن اسال پچھاتا مینوں ہیں توں امت کی
 پڑھ صلواتاں ساڈے اُپر نال ادب پہنچائیں
 اے مومن کر دل نوں حاضر کچھ پیار نبی دا
 جیکر شوق دلیو چہ تینوں پا داں قرب بھنوری
 ہر حالت نو چہ پاک نبی دا ادب دلیو چہ پائیں
 سن ہک ہو عجائب تینوں ذکر سنایا جاوے

پڑھے درود نہ حضرت اُپر سستی غالب ہوئی
 کر کے کبڈ کھلو تا اس ول پاک حبیب شہارا
 اوسے پاسوں سرور عالم پاسا موڑ کھلووے
 جس پاسوں اوہ حاضر ہووے حضرت مکھ بھنواون
 ہے کجہ خفگی میرے اُپر یا محسوب رہانا
 ایپر اسان پچھاتا نہیں کون کوئی توں بھائی
 کوں نہ تیں پچھا لوں مینوں یا حضرت سردارا
 مانواں نالوں ودھ پچھانے امت اپنی تائیں
 ایپر نال درود اسانوں بہت محبت ہوئی
 اتنا سین پچھانا اس لوں حکم نبی فرماوے
 کہی درود نہ پینا تیرا سیں پچھاتا مینوں
 دیکھ اشارہ اس تے تائیں جاگ شتابی آئی
 اس تھیں کچھ حضرت اُپر نت درود الاداے
 نال محبت ہو قربانی ادبوں سیں جھکایا
 جس زیارت حسن جبالوں و قی یار و کہالی
 کر شفقت سردار دو عالم ایہ فرمان سنایا
 روز قیامت انشا اللہ کراں شفاعت تیری
 ترک نہ کریں درود پیارا آخر مردیاں تائیں
 ہو جا خادم دلوں بجالوں کر کے صاف عقیدا
 پڑھ صلواتاں حضرت اُپر جے نہیں چاہندا دوری
 بلا دبی تھیں بلک رہانے پاؤں تہر سزائیں
 جوں وایت شیخ محمد جامع وچہ لیاوے

ہک دن جبرائیل پیارا پاس نبی سے آیا
 یا حضرت ہک بات عجائب نظری آئی مینوں
 تا پھر جبرائیل فرشتہ کہوں بیان سناندا
 سنیہا ہک آوازہ دروں یا مقبول رہانا
 سن آواز گیرے ہو کے جد میں جد میں جہاتی پنی
 اگے ایو فرشتہ بکدن ڈٹھا وچہ آسماناں
 ستر ہزاراں اس دے اگے خادم ملک آہی
 حیدر ایہ لول پڑھے تبھیال منہ تھیں سانس نکالے
 اوہا فرشتہ ڈٹھا اس دن آپ پارٹاں روندنا
 ویکھ مینوں اوہ اکہن لگالے جبریل پیارے
 میں پھپھا جو تیرے کولوں کی گستاخی ہوئی
 کہن لگا کی دساں تینوں جو میں جرم کمایا
 بیٹھاساں میں کرسی آپر ذکر زبانون جاری
 اس ویلے میں کرسی آپر بیٹھا رہیا اٹھائیں
 ذکر شکل وچہ رڈ ہارہیا اٹھنا یا دنہ آسیا
 طے کھنبہ تمامی میرے طاقت رہی نہ کھوئی
 جبرائیل عکے حیدر مینوں اس ایہ حال سنا یا
 کیتا عرض سوال شتابی پیش خداوند سائیں
 ہو یا حکم جناب اکہوں تا ایہ بخشیا جاوے
 تا پھر اس فرشتے ادیوں پڑھ صلوات پوچانی
 او سے ویلے پیدا ہوئے اس دے کہنبہ دوبارا
 یا حضرت ایہ شان تا ڈا جبرائیل بتا دے
 ملکاں نون جہاتی گل تھیں آسے قہر رہانا
 لے ادبی محبوب اپنے دی بندے نون نہیں ہندی
 کر کے خاص حبیب اس پیدا جہ کوئی ادب گواہے

بعد سلاموں خدمت اندر کے عرض سنا یا
 حضرت کی یادیں پیارے جو کج معلم تینوں
 یا حضرت کوہ قافوں بکدن میں لنگھیا جاندا
 جیوں کوئی ڈاڈا سمیت نانا رو سے در درنجانا
 ڈٹھا ہک فرشتہ عاجز رو کرے دوہائی
 کرسی آپر بیٹھا ہو یا اندر شوکت شانناں
 اتنی عزت غلمت اُسدی وچہ اسماناں آہی
 ہر ہر ساہ نفس پیدا ہون تک عبادت والے
 طے کھنبہ تمامی اسلے رورو عاجز ہوندا
 کرے شفاعت میرے کارن خالق دی سرکارے
 کس گلوں رب پڑھ یا تینوں کیہرا جرم کیتوئی
 جس را میں سردار بنی نون رب معراج کرایا
 میرے کولوں لنگھی آ کے حضرت دی سواری
 نا کچھ اٹھ تو اس فتح کیتی رورو عالم تائیں
 غیرت ربدی کرسی اتوں دھرتی تے ٹیکانیا
 حضرت دی بے ادبی پاروں ایہ کچھ حالت ہوئی
 دیکھ نمانا عاجز مینوں رحم نہایت آیا
 یارب بخش معافی فقلوں اس جزدے تائیں
 جیکر آپر حبیب میرے دے پڑھ صلوات پوچا دے
 بخشیا رب تصور حضوروں تزت معافی پانی
 پوچیا اپنے منصب آپر لول درود پیارا
 جو لے ادبی نبی دا ہووے کوں نہ پڑھیا جاوے
 کر بے ادبی خیریں جاوے کون انسان نمانا
 کوں پسند خدا نون لے لے ادبی نبیاں دی
 بھاویں ملک مقرب ہووے کوں سلامت جاوے

پکڑا جائے قہر عذابیوں ہوئے تنگ و چارا
 کرے تہ طلب معافی جہت تک پڑھ صلوات پیاروں
 سن انساناں بے فرماناں بے عقلا نادانا
 ہو جا فرماندار نبی وانا کر بے فرمانی
 ایہ دوزخ جو دنیا والا بیفرمانیوں ڈھیسوے
 توں جاتا جو کافر مشرک بے فرمان ہو کالے
 جیکر اصلی حال نہاں دانتیوں رب دکھاے
 جیہڑیاں جہاں عیشاں خوشیاں دوزخ دل لجاون
 ایہ پرتیوں معلم ناپیں اصلی حال انہاں دا
 پڑھ سورۃ النکم وچوں او غافل انجانا
 رب فرماوے دنیا حرصوں ایسے غافل ہوئے
 کثرت مالوں تے اولادوں ایسار بھلا یا
 جیکر کدی یعنی علموں اصل نتیجہ پاون
 جہاں مکرو دیوانے ہو کے سانوں تسان بھلا یا
 پر اس گل دی ایسے تسانوں سمجھ نہ آوے کائی
 پیش عدالت ہر ہر نعمت جس دن بھی جاوے
 اسان تسانوں نعمتاں دتیاں کارن شکر گذاری
 دنیا حرص تسانوں تائیں کیستا پکڑ دیوانہ
 کر چالان جہنم دے دل دکھاں اسیں ناناں
 جیہڑیاں اپلاں والی ختم گذشتہ ہوئی
 جاری نعمت دنیا اندر کارن اہل ایماناں
 کر کے قدر جو اس نعمت دی کر سن شکر گذاری
 روز قیامت کسے قصوروں سے اوہ پکڑ جادون
 کرن اپیل شفاعت والی حضرت آپ انہاں دی
 اننا کریم کاون حضرت مسکارن تابع داراں

یا بچہ طفیل حبیب محمد کون چوڑا دن صہارا
 تہ تک لے نجات نہ اسنوں خالق دی سرکاروں
 بے فرمان نبی واپو کے کوں سلامت جانا
 بیفرمانی پاک نبی دی دوزخ دوہیں جہانی
 جیکر عقل تیرے وچہ ہوئے تا اوہ معلم بھیسوے
 دنیا وچہ آسودہ سہلے بدعت مشرکاں والے
 پھر ایہ ایسا گندرتیوں کدی خیال نہ آوے
 دوزخ بھیسوے کہہ نہ ہوون نا آرام دکھاون
 ڈٹھے با بچہ یقین نہ آوے رب صاحب فرماندا
 کیوں کر دنیا داراں کارن آیا حکم ربانا
 قبر راں تیک نہ پوش سنبھالی اسے اندر موئے
 او سے اندر فانی ہو گئے مرناں یاد نہ آسیا
 دولت مال اولاد نامی دوزخ نظری آون
 پوش کر دتا اینوں سچو دوزخ کھاون آسیا
 اصل نتیجہ معلم ہوسی جیہڑوں قیامت آئی
 اس دن خبر تسانوں ہوسی پوش تداہیں آوے
 تسان اسادی کرنا شکری چوڑی فرمانداری
 بیقدر راں توں کھلا تگیندا دوزخ بند ی خانہ
 دنیا وچہ اپیل کرن دانیں خیال جہنا توں
 اس بھیسوے بعد اپیل کسے دی سنی نہ جاسی کوئی
 حضرت پاک حبیب محمد رحمت گل بہاناں
 نال محبت دلوں بجائوں پکڑن تا بعداری
 سرور عالم آپ اننا توں وچہ دربار چوڑا دن
 پیش عدالت حاضر ہوسی جسدن مسل تنہا دی
 سجدے اندر طلب کرین بخشش او گنہاراں

کر منظور اپیل شفاعت حکم کرے رب تعالیٰ
سن خوشخبری سرور عالم سجدے تھیں سرچون
جیڑے عامی دوزخ اندر ہوں سزا میں پائے
جا کر آپ انہا توں حضرت دوزخ کنوں نکالن
دنیا تھیں جو بدعت شرکوں ہو کر پاک سد ہانے
نال شفاعت سرور عالم سجدے بند چوڑا سن
وچہ بہشت پوچاون جس دم اپنی امت ساری
ہوندہ وعدہ نال اسڈے دیا وچہ فرمایا
وچہ سورۃ الفتحی مبارک ایہو وعدہ آئے
اے محبوب روز قیامت جدوں اٹھایا جاسیں
کر سال ذکر مفصل اس دا جنبار کرا ئیا
روز قیامت ہدایہ وعدہ پورا کیستا جاوے
راضی ہیں ہن سادے تہجے حق تعالیٰ
میں راضی ہن تیرے آپر فضلاں والیا سائیں
کتنی شفقت امت کارن پاک بنی سروردی
جو کج شان جلیب اپنے دا خالق پاک بنا یا
اول تھیں تا آخر جتنا پاک کلام الہی
اک اک سورۃ اک اک آیت اک اک حرف تمامی
کوئی نہیں لسی سورۃ آیت وچہ قرآن پیارے
ہر صورت تہیں نظری آئے صورت اس دلیری
لہسی اظہر گل اس ہودے صفت جہانندی
واجب انساں غریباں کارن ایہو شکر گذاری
کرے تصیب خداوند عالم ہر مومن کے تائیں!

اسیں پیل نہ موڑاں تیری جیوں توں دیں راضی
عاجز اوگنہاراں تائیں مولا تھیں بخشاوں
اتنی شفقت سرور عالم کر سن آپر انہانڈے
ساری امت اپنی تائیں لے لے نام سنبہا لہن
دوزخ تہیں نکلن سارے صدمت بنی ربا لے
اپنے نال رلا کے سیھ نوں جنت وچہ لیجاسن
کس ہن میں راضی ہویا یارت خالق باری
لج اوہ وعدہ پورا ہو گیا فضلوں بار خدا یا
کر کے کرم جلیب اپنے نوں پاک خدا فرمائے
اتنی کراں عنایت تیتھے توں راضی ہو جاسیں
انشاء اللہ پر جس ویلے موقعہ خیر میں آئیا
نال شفاعت سرور عالم کل امت بختا وے
تا پھر اگوں بول سناوے شاہ مینے والا
امت میری جنت بہتی کل مراداں پائیاں
سج بیان نہ کیتی جائے سید خیر بشر دی
وچہ قرآن مفصل اس دا ذکر خدا فرمایا
سارا شان بنی دے اندر ویلوے صاف گوہی
سبہ د وچوں ثابت ہوئے شان رسول گرامی
جس دے وچوں شان بنی دا جلوہ چک مارے
ہر یک آیت کرے ہدایت طرف بنی سروردی
بندہ عاجز کی کر سکے صفت بیان انہانڈی
پڑھ صلوات ہمیشہ اسدی کریے تابع داری
سنے پذیر فقیر مولف ہوں قبول تائیں!

دُعایا کے تفسیر سورۃ وا
الضاحی شریف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ

آہی درود پیچہ ہمارے سردار محمد علیہ السلام پر اور ہمارے سردار

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

محمد علیہ السلام کی آل پر اور برکت اور سلام

آٹھ مہینے ہوں مولا اگے سر سجدے وچہ دھرتوں
 یوں دعائیں عاجز ہو کے رور و آہیں بھرتوں
 میں عاجز کمزور طاقت پر ہیں طاقت رتوں
 میں مسکین کافی کافی غالب رب اکبر توں
 میرے وچہ نہ خوبی کوئی پر ہیں کارگر توں
 تہنوں خالی میں منہ کالی کالی بل تہنوں
 میں پروازہ جاناں یارب پر عاجز پرورد توں
 میں بے برکت فضل تیرے بن عالیشان توں
 مینوں خبر نہ کوئی یارب صاحب علم خبر توں
 کرے شاعر عاجز آپر اپنی خاص مہر توں
 اوہ محبوب پیارا تیرا والی برکت توں
 لکھاں میں غنیمتھی دی ہے لکھو ایں پر توں
 او سے شمس فحشی اپنے دے صدقہ نور اور توں
 کرے حکم زبان میری نوں ہو بشارتہ در توں
 جیکر اپنی رحمت والی بھالیں بک نظر توں
 پار کریں اس منزل چوں اپنے نال امر توں
 کر آسان او سے دی برکت جو مشکل ہر مہر توں
 بخش محبت کمال اس می ملیں اوہ دلبر توں
 کہیں شفیق اسادا او با شافع روز تہنوں
 ایہ چکول دعا میری دانال فضل دے بھرتوں

چم زمین نیازاں والی ادبوں سجدہ کرتوں
 یارب میرے آنسو قطرے کر دے لعل گہر توں
 بخش صورتوں طاقت مینوں کر دے در اور توں
 دے کر غلبہ اپنی طرفوں کہوں کرم داد توں
 آپے خوبیاں بخشیں مینوں ہر خوبی دا گھر توں
 بھر دے علم ہر تھیں میرا ماہر اتے اندر توں
 کراماد کافی تائیں لاوے فضلوں پر توں
 پارکت تحریر میری وچہ بخشیں آپ آخر توں
 کھول معارف آپ جنابوں بخشیں شرح صدر توں
 بخش کلام اپنی دیاں سچیاں صدقہ خیر بشر توں
 بخش رسائی اس دے پاروں اندر ذکر در توں
 شمس عرب دے جلو یوں آسوں کر دے جلوہ گر توں
 روشن کر دے سینہ میرا دانگوں لعل قدر توں
 بحر معانی اندر در توں چھسلی دانگوں تر توں
 یک پل اندر کریں بیٹے ہیں ایسا رہرتوں
 کہیں ساتھ حبیب پیارا پاک بتی سرور توں
 دور بٹھائیں ہر منزل دے سارے خوف خطر توں
 دین اسلئے پر کہیں ماریں کریں فرخ قبر توں
 پائیں خیر مینوں ہر خیروں دور کریں ہر شر توں
 ما توفیقی الا باللہ حامی شام حشر توں

سستی کتابیں ملنے کا پتہ { حاجی ملک غلام محمد اینڈ سنز ناہراں کتب بازار کشمیری لاہور

خلاصہ سورۃ واسطیٰ وزمانہ بعثت حضرت محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ واصحابہ وسلم

محمدؐ نے خریفان لائق واحد پاک تعالیٰ
دنیا انرز کھیلیا جس دم کفر شرک گراہیاں
روز بروز ترقی پائی اُس دے نور اجالے
جیوں جیوں بوند آ یا شمس عرب نورانی
دن دن غلبہ بخشیا سنوں کول خالق میں
وچہ سورۃ واسطیٰ دے اسڈ ذکر اپہ فرمایا
توں اوہ شمس نہیں جو تینوں خلل تروال پوچارے
اول نالوں آخر حالت بہتر ہو سی تیری
دیکھ اوہ حالت پہلی اپنی حد توں جلو چہ آ یا
اسے طور زیادہ گول دیاں ترقی بھاری
ایہو خلاصہ ایہ سورۃ دا جو میں آکھ سنایا
ہن کجھ آکھ سناواں تینوں ٹڈہوں پکڑ سوا
اُس تھنوں گے ملک عربی کیا کجھ حالت آہنی
سخت زمین پہاڑ عربی پیر نہ جے کوئی
بارش باہجہ نہ پانی لکھے وکن تھیاں میں
کل پہاڑ او جاڑ ویرانہ جنگل بار دوائے
اہل عرب واحال نہ کوئی ڈاٹھا بسا گنڈارا
دبند و کارا نہیر عبادوں کا نکال چڑھیاں
طرح طرح دیاں وہم پرستیاں دل تھیں گہریاں
بھیناں اتے بھراواں اندر شہاں لڑیاں ہو یاں
لڑیل بھڑوں عزنی تو ماں ٹول نہ آریاں ہو یاں
دانگ رنڈیاں وڈھ وڈھ کھاون بھو جو دیتاں

جس نے بھیجا رہبر سوسنا اچیاں شاہاں والا
اُس دے شمس نورانی آکے کیتیاں دوڑ بیاں
چھپدے گئے زمیں دے بنہ بھیں زسیا میاں
توں توں نیواں سٹیاریاں کفر انہیر جہانی
ایویں غالب بوند اجا سی روز قیامت تا میں
اے محبوبا دن دن تیرا کرساں شان سوا یا
دانگ صغی دے روشن رہی جو دن تیرا آدے
تیری خاطر جو شان اندر سد اغایت میری
تھوڑے عرصے اندر تینوں کیا کیا رنگ دکھایا
جو جاسیں توں راضی ساتھے کسے خداوند باری
کریٹھیل سنا ساں اسدی جے رب کرم کمایا
جدد نیا دچہ ظاہر ہویا شمس رسالت والا
رب نہ ٹول دکھائے تینوں منگ بنا و لکھی
کدی نہ سبزی آہیں دکھی کھیتی کدی ہوئی
نا خوش آب ہوا تھوں دی نا چکیاں خوشبوں
یا پھر کجھ بھوراں دن کجھ کنڈیاں اتے
فاقہ مستی بت پرستی گھر گھر ٹھا کر دوارہ
کفر شرک لے چاروں طرفے سا نکالیاں
بریاں سماں بد چالال حدوں بڑیاں ہو یاں
حیواناں یاں انساناں توں زمانیاں ہو یاں
سخت طبیعت سخت مزاجاں ڈاٹھیاں لڑیاں
خونی اتے فسادی ظالم آدم نور بلا میں

درہ گل تھیں آپس اندر اتنا شور و دباؤ
 گل ملکاں وچ مندا نہاندی ایسی مشہور
 لٹن مارن کسب انہاں دا ڈاکو چور لوٹیرے
 چدیاں بیٹیاں مار گواون خوب جوایاں پاروں
 فخر کبریا کٹر چاؤر ٹکھیا دورا نہاں دا
 جووٹے فریب تے غیبت چلی سی دستور انہاں دا
 ظلم تعصب غصہ کینہ سی مشہور انہاں دا
 شیشہ دین ایمان چوکا ہو گیا چورا نہاں دا
 ہو گیا خلق احسان مروت سب کا فور انہاں دا
 سر خوبی تھیں ظاہر باطن سی بے نور انہاں دا
 دیاں راتیں پیشہ آمارتق مجور انہاں دا
 بریوایاں تے گھرا بییاں تے دھماں پتیاں
 کل عرب دی ایہو حالت سارا ملک ویرانہ
 جو چاندے موچرن کر نیے خطرہ خوف نہ کوئی
 نہ کوئی ایہا وچ انہاندے نبی ڈرادن والا
 حضرت اسمعیل پیغمبر جدو لدر سکدایا
 جیوں جہالت تے مٹا ہی عدوں لنگہ سداہالی
 ابو قیس پیارے دے دل ابر کرم دا آریا
 جتھے جتھے پانی آسا اپنا سر سر جانیس
 نیک انگوریاں پیدا ہویاں کرم کیتار پ والی

کئی سیراں خون ہو جادوں لڑوں باز نہ آون
 مندی قوم انہاندے ورگی ہو رہی ہو سی کوئی
 جوئے باز شرابی زانی شہوت غفلت گہیرے
 زندہ دفن کرن وچ قبریں ڈرن نہ تہر قہاروں
 وچ شمار حساب نہ آسے کبر عزور انہاں دا
 جمل حماقت تھیں کم ہو یا عقل شعور انہاں دا
 قہر غضب تھیں تتا ہو یا سخت تندور انہاں دا
 کفر شرک وچ ڈبا ہو یا سیرا پورا نہاں دا
 دیر عداوت حسدوں نجاوں دل بھر پورا نہاں دا
 سیر بریائی اندر ناہا کھم قصور انہاں دا
 کجہ نہ بچھ پیندیں فقیروں ایہ مذکور انہاں دا
 بنی نہ ہرگز آیا کوئی صدیاں بیت وہایاں
 وحشیاں وانگوں لوگ نامی گذریا بیت زیادہ
 نا کوئی کچھن پرتن والا شوخی غالب ہوئی
 نہ کوئی مرسل رب دی طرفوں حکم سنادن والا
 اس تھیں مکے اندر نبی نہ کوئی آریا
 غیرت رحمت رب پیغمبر جوشاں اندر آئی
 سوہنا پزل رحمت والا مکے آتہ دوسایا
 کردتا سر سبز خدانے کل زمیناں تانیس
 رحمت بارش بھج عرب دی خشکی سبھ نکالی

۱۷ کتب تاریخ و تفاسیر میں تحت آیت **إِذَا كُنْتُمْ أَعْدَاءُ** کے زمانہ جاہلیت کے عربوں کا حال لکھا ہے کہ اس وقت
 ایسے مندی اور جنگجو لوگ تھے کہ ایک شخص کا اونٹ کھیت میں چلا گیا کھیت والی عورت نے اسے مارا۔ اونٹ والے نے
 عورت کی چھاتی کاٹ ڈالی۔ اسی بات پر ۶۹۲ھ سے ۷۵۲ھ تک لڑائی برپا رہی۔ اول یہ لڑائی نبی بکر اور نبی
 تغلب میں ہوئی شروع ہوئی۔ مگر رفتہ رفتہ تمام عرب کے قبیلے اس میں شریک ہو گئے۔ یہاں تک کہ ابتدا
 سے آخر تک ستر ہزار آدمی مارا گیا۔ اور اسی طرح کئی واقعات مشہور ہیں +

حضرت آمنہؑ نے گھر چھڑ بیاجن رسالت والا
 بنی محمد رحمت عالم قدم مبارک پایا
 کرساں ذکر تو لد والا اگے چل کے سارا
 جان لگے بھاگ عرب دے غفلت والی خوابوں
 نال سعادت بدلن لگے روزِ نوبت والے
 کفر شرک لاوارث ہو کے لبتر جھاڑ اٹھاوے
 ہر مہیاں نے گراسیاں نلکوں نس سد ہاون
 بہتی مدت کعبے اندر تہاں سورج اوڈانی
 بہتا عرصہ بیت اللہ تے تہاں قینہ پایا
 بیت پرستی ٹھا کر مستی کبھیوں پکڑ نکالے
 شمس ہدایت قمر ولایت کرن نگار و شنایاں
 حضرت ابراہیمؑ پیارا دوست رب اکبر دا
 عیسےؑ ہمے مبشرِ حیدری گئے بشارت دیندے
 ادہ محبوب پیارا رب دا کے اندر آئیسا
 نیک دریا تے نیک ہیئہ نیک دھاڑا لوری
 دنیا اندر ظاہر ہو یا سورج رحمت والا
 فکر پیاسی شیطان تائیں ڈگے بت موکالے
 ڈھائیں مارا بلیس نکالے سروچہ مٹی پانی
 اے نہ شمس ہدایت والے اپنی تاب و کھائی
 چن مبارک روزیاں والاد سے اے ایانا
 چالی برس چن عرب دیکر تے وچہ ننگھائے
 طرف پہاڑاں غاراں اندر جا کر دار و شنایاں
 چالی سال ہوئی جدآ کے عمر مبارک پوری
 غار حرا تھیں برکت والا چشمہ ہو یا جاری
 جبرائیلؑ جناب اکہوں گوشے اندر آئیسا

ہو گیا دور انہیں جس تھیں کفر ضلالت والا
 ویدیتی کفر شرک دے روک گواون آئیسا
 بے کرفضلوں حامی ہو یا خالق سر جنہارا
 جیبار جگا ون والا اپنی پاک جنابوں
 ہر ظلمت نون لوزا ہی دیسی دیس نکالے
 کرفینہ توحید ربانی اپنا تخت و چہاوے
 نیک کھایاں تے بھلیاں سکے آن جہاون
 تھوڑے روز سے ہن باقی شامت نیڑے آئی
 کر بے دل نکالن والا وارث اس دا آئیسا
 حق پرستی قابض ہو کے اپنا حق سنبھالے
 سے برساں نہیں اگے جسدیاں جگچہ خیراں
 جس دی خاطر مولا گئے گیا دعائیں کر دا
 آمد حضرت احمد والی پہلوں گئے سنبھدے
 گھر عبد اللہ پیدا ہو یا مانی آمنہ جابا
 دار سوار نورانی ویلے ہو یا کرم حضور کے
 مشرق مغرب روشن جس تھیں کیتا حق تعالی
 ٹٹ گئے اچ سہ اسادے جال فریاں والے
 تختوں ڈگ ہو یا بیجا لا شامت میری آئی
 ہو چلی بقیاب گیرے رات ضلالت والی
 اگدوں صحت پھرن بے روز کر کے مال غانا
 مخفی طور جاباں اندر چلے پاک و کھائے
 بہت پسند تھی نون آون گوشے تے تنہایاں
 گنگبٹ کبول خلاق تائیں بخشیا جلوہ لوری
 بھر بھر پیالے وحدت والے پیتے خلقت ساری
 سوہنا تاج رسالت والا حضرت نون پنیسا یا

نے چنانہن ظاہر ہو کے کرچانن چو نیرے
 بول سنا تو حید الہی وچہ تمام لوکایاں!
 مینوں رب رسول بنایا خاتم کل رسولان
 وحی الہی پاک نبی دل اینوں آوے جائے
 سن کر حکم الہی حضرت کیو لیا گہنڈ نورانی
 شمس رسالت پرے وچوں کڈ سیانن شعاعیں
 چڑھکے آپہ پار صفا دے گیا شیر بانا
 جد اجدادیر قوماں تائیں کیستابل آوازہ
 سنکر لوک ہوئے سبہ حاضر خدمت وچہ گرمی
 سبناں کیا اجک تیرا عیب نہ ڈٹھا کوئی
 چھوٹی عمروں من تک تیری اسپس صدمت جانا
 حضرت کیا جگر مینوں صادق تسین کچھانو
 ہے یک وقت تسادے آپر ایسا آون والا
 جوادہ وقت مصیبت والا آپہ تسادے آوے
 کر لو اس تہیں پہلے اپنا بندوبست بھراؤ
 سنو قریشو اول ہوس تہیں اپنا آپ سنبھالو
 ربحی رسول اللہم الیکم پاک نبی فرمایا
 کراگاہ ستادال سمجھنوں میں قربان رہانا
 میں مامور خدا کی طرفوں امر سنادن آیا
 میں راہبر گراہاں تائیں راہ دکھساون آیا
 میں اس اللہ واحد دی توحید سکھان آیا
 میں مجبور حقیقی دنوں حق بتساون آیا
 سنو قریشو دنیا اندر میں کس آون آیا
 میں یک سچا مذہب جلوچہ ہاں پھیلاون آیا
 میں یک بھاری آفت کو لوں تسانچا دن آیا

دیکھ جمال نبوت تیرا ہون دورا نہ سیرے
 بھاجڑ کھا کے کٹڈ وکھاون کفر شرک بریایاں
 دین الہی دسو جا کے بے دیناں جھولاں!
 اسپس ہمیشہ حامی تیرے حکم خدا فرماوے
 لوکاں لوں دکھلاون لگے پاک جمال ختانی
 یک دن سد بولایا حضرت یکے والیاں تائیں
 آؤ لو کو سنو نصیحت جس جنت جانا
 آؤ لو کو کھلاوات اول رحمت دار روازہ
 حضرت کیا کیونکر مینوں جانوں تسین تمامی
 نا کوئی سنبھالو پھڑکے تہیں جتنی عمر اں ہوئی
 بڑا مین تے صادق مینوں یکے وچہ کچھانا
 تا پھر من بھی بات میری لوں بالکل جھوٹ نہ جانو
 جس آدمی خبر سنادن مینوں بھیجیا حق تعالی
 پھرا سویلے کوئی کسے دا چارہ پیش نہ جاوے
 ویلے سراسر آفت کو لوں ہوش کر دیج جاؤ
 یک خدا لوں واحد منوں ولدے شرک نکالو
 میں یک رب دامرل ہو کے طرف تساد می آیا
 من لومینوں مرسل رب دا جس نے جنت جانا
 میں پیغمبر مولا دے پیغام پوچھا دن آیا
 میں اس سچے مولا اول سد بولاون آیا
 میں ایہ کفر شرک دیاں رسماں ترک کر اون آیا
 میں دنیا بھیس باطل والا نام مٹساون آیا
 بت چھوڑا دن آیا تے میں رب پوچھا دن آیا
 جتنے جھوٹے مذہب اگلے دور سنادن آیا
 دوزخ کو لوں سبھ لوکاں دی جان چھوڑا دن آیا

وچو دلاندے عظمت ربی میں ٹھلاون آسیا
 میں اُستاد تساڈ ابن کے درس دلا دن آسیا
 میں ہاں ہک تدریخ دادا سال ڈراون آسیا
 جو کوئی میرے آکھے لگ کے پورا عمل کماسی
 کرن روایت جدا یہ حضرت کر تسلیخ سنائی
 کافر مشرک لوک عرب دے جاہل سخت پورانے
 پیو دادے پڑدے ہرگز بنی نہ ڈھٹا کوئی
 ڈاڈا اور پاجانا انہاں حضرت دا فرمانا
 شمس رسالت شمس پدایت جد کڈھے چمکائے
 جنہاں کدی نہ ڈھٹا چانن سولج والے نوروں
 راتاں والیاں جاوراں نوں دے لذت آدے
 وچہ انہیرے کفر شرک دے عمراں جنہاں لنگھیاں
 لگے کہن تمامی کافر سرور عالم تائیں
 جو کجہ ہورا سا نوں کہیں سبھ کجہ کران آمتا
 کہے ابولیب بھتیجا میرا ہو گیا ایہ دیوانہ
 چلوشتابی نسو اسدی سنو کلام نہ کائی
 تیجے سال نبوت تیجھے ایہ گل واقعہ ہوئی
 ایپر بعض سلیم الفطرت نیک نصیب جنہاں دے
 پہلے روز خدیجہ کبریٰ کل مومناں دی مائی
 اس تھیں تیجھے حیدر صفدر غالب بشیر ربانا
 چھوٹی عمر اں حضرت استوں اپنے نال رلایا
 اس تھیں بعد ایمان لیا یازید غلام پیارا
 نال نبی دے زید ولی دی ایہ محبت آسی
 شام دلوں ایہ وکدا وکدا پاس نبی دے آسیا
 مدت پتھوں آسیا اس دا حارث باپ پیارا

غیر خدا دی عظمت والا تخم اٹھاون آسیا
 سبھ لوکاں لوں ہک اشدا سبق پڑھاون آسیا
 اتے بشیر ہشتاں ذمی خوشخبر سناون آسیا
 جنت دے وچہ داخل ہوئی خوشخبر طرف نہ جاسی
 دل دیوچہ قریشاں تائیں ڈاڈی غیرت آئی
 دین اسلام نبوت دالا نام نہ کوئی جانے
 حجت پرستی صنڈاں اندر عمر گزشتہ ہوئی
 چکدڑاں لوں سورج والا نور نہ ہرگز بھانا
 آلو کپیں میٹشت تابی نہٹھے دور پچائے
 دیکھا چانک جلوہ اسدا اٹھے ہون دوروں
 نال انہیرے جاں جنہادی چانن کدی نہ بھائے
 مٹوں تلخ انہاں دے کارن ایہ جلوتے وٹنایاں
 بساں سالوں ایساں باتاں پھیر نہ کدی سنائیں
 ایپر ہک رسالت تیری ہرگز اسپیں نہ مناں
 چھڈ کے مذہب پیو دادے داسا تھیں یویا بگاہ
 ایہو جہیاں باتاں کر کے قوم تمام نسانی
 دشمن ہو گئے کافر سارے دوست رہیا نہ کوئی
 دیکھ نظائے حضرت آپر رہے ایمان لیاں دے
 نور نبوت دیکھ نی داسی ایمان لیائی
 ایسے ناماں لہ لہا کا آہا حضرت آپر دکانا
 بعد خدیجہ حضرت آپر ایہ ایمان لیایا
 جنوں حضرت بیٹا سدن کہلا نیک ستارا
 جیونکر وچہ تاریخ کتاباں رادی دین گوہی
 حضرت اسٹوں بیٹا اپنا کر آزاد بنائیا
 وچہ تلاشاں عاجز ہو کے پونتا آن وچسارا

نال محبت ملیا رو کر زید پیار سے تائیں
 ڈٹھی جدوں محبت اس دی پاک جلیب اتی
 نال محبت زید ولی نوں ایہ فرمان سنایا
 جے توں چاہیں شوق پیاروں نال ملے جانا
 تا پھر زید گزارے عرضاں پیش حضور گرامی
 میں نہیں جاندا نال پردے یا محبوب سچا واں
 بھاویں میں ناچیز و چارا عاجز کسے نہ مل دا
 بے منظور جدائی مینوں باپ پیارے والی
 آفرمل کر رخصت کیتا باپ پیارے تائیں
 اچھے نہ شمس رسالت والے جگ چہ چانن لایا
 جان پھر نور نبوت والے آکیتی روشنائی
 تزجیا مومن نال بتی دے رلیا ایہوی لگانہ
 اس بھتیں پکھے ابو بکرہ نوں رب بخشی روشنائی
 پیش نبوت سفند ڈٹھا حکم خدا رحمت نوں
 مکے دے وچہ گھر گھر اندر کیہ تا ادرن لسا
 پھر اوہ لکڑے آپس اندر سو کے جمع تمامی
 اٹھ شتابی ابو بکرہ نے نیکیت تادروازہ
 ولکیہ نظارہ ابو بکرہ دی کہستی نیکیت پیاری
 سنیاں ہک یہودی کوئی خواباں سن حوالا
 کہے یہودی تیرے تائیں خواب نکئی آئی
 مدت کچھوں پھر ہک ملیا راہب ہور سببانا
 ابو بکرہ پھر اسے اگے ایہو خواب سنائی
 مکے وچہ ہک ظاہر ہوسی رب دانہی پیارا
 او ہوجن مبارک سوہنا گھر گھر چانن لاسے
 پور گھراں وچہ قدر قبیلے کرسی امدد و سنائی

منہ سرچم لگایا سینے لگا دین دعائیں
 رحمت عالم نوں اس پاروں ڈاڈھی رحمت آئی
 عاجز ہو کے باپ پیارا مینوں ملن آئی
 بخشاں اسیاں جازت مینوں کہے رسول مر بانا
 باہل دی سرداریوں مینوں بہتہ راہیو غلامی
 قدماں اندر رکھو مینوں خدمت سدا کما واں
 تالھی لکھ دتاں جے دتاں جوڑیاں اندر لدا
 ایپر چھوڑ نہ سکال ہرگز ایہ دروازہ عالی
 آپ ہمیشہ خدمت کارن رہیا زید اتھ تائیں
 نیک نصیبال زید ہوراں نوں پہلوں آن بہایا
 بعد علی تھیں زید پیارے شمع ایمان جگائی
 نال ایمان منور ہو یا سارا دولت خانہ !
 ولکیہ بشارت مولیٰ طرفوں تزت پدایت پائی
 لکڑے ہو کے جن مبارک ڈوگ پیارے آسمانوں
 نور اسدے تہیں روشن ہو یا جتنا مکہ سارا
 ابو بکرہ دے گھر آدڑیا ثابت جن گرامی
 نور نور ہو یا گھر سارا چانن بے اندازہ !
 شام دلایت سفر اندر ایہ ڈٹھی حالت ساری
 ابو بکرہ نے دسیا اسنوں جا کر سمجھ حوالا
 کجہہ تعبیر نہ ہوسے اسدی وہی خواب بنائی
 نام جیوا سدن اس دا عالم مرد سببانا
 سن کر راہب آکھن لگا خواب عجائب آئی
 جس دا نور ہدایت والا گھر گھر کرے پارا
 گھر تیرا سمجھ اسدے نوروں روشن کیتا جاوے
 ایپر گھر تیرے وچہ اسدی ساری دولت آئی

توں اس نال لیا کے قرب وزیری پاسیں
 سکر اتھیر دے وچہ ابو بکر نے پائی
 ایویں بور بھی کئی بشارتاں اسنوں رب وکھایاں
 کئی نشان دکھائے اسنوں پہلے ہی تعالے
 امر جدول نبوت دوائے حضرت بول سنایا
 کرن روایت سرور عالم جدول نبوت پائی
 جاں پھر سفروں واپس آیا لوکاں پیت پھچھایا
 آکھے مینوں سرل کر کے بھیجا خالق سائیں
 اسے طور شکایت بہتی کیستی رل تیریاں
 ایپر حضرت ابو بکر نے جدول زیارت ہوئی
 نا کجہ اثر مخالفت لوکاں دل اس دے پر پائیا
 ملیا نرت صدیقی درجہ صدقنا دی پاروں
 کس طرح تھیں پہلا مومن ہے ایہ گنیاں جاندا
 زید غلام تے خیر صفا زور خدایہ مائی
 یا جھہ انہاں تھیں دو جا مومن اے نہ ہو یا کوئی
 کل امت نہیں پہلا نمبر لے گیا ایہو پیارا
 سعد و قاص تے عہد الرحمن پھر ایمان لیائے
 بہتی کوشش دین نبی وچہ ابو بکر نے فرمائی
 کئی غلام آزاد کرا کے حضرت طرف لیا نرے
 غیراں وچوں سبھ تھیں دل ایہو ایمان لیایا
 مرد ایل نہ اگے استہیں مومن ہو یا کوئی
 حضرت کہیا پہلوں ہو کوئی چنگا کم کر نیدا
 جتنے لوک انہاں تھیں پیکھے اس پر عمل کھادن

اس تھیں بعد خلیفہ اس دا توہاں بنایا جاسیں
 اے حضرت ظاہر ہوئے رب ایہ خواب کمانی
 ویکھ تھامی ابو بکر نے دل اپنے وچہ پایاں
 ہوسی اور محبوب پیارا ایسیاں صفتاں والا
 ابو بکر نے کجہ عذر نہ کیستا ترت ایمان لیایا
 آسویلے بھی سفر کسے وچہ ابو بکر نے سی بھائی
 تیں تھیں پچھے شخص فلانے دعویٰ ہووٹ بنایا
 کر لے ادبی برا لائے بتاں ساڈیاں تائیں
 طرح طرح دیاں قوم قریشاں آگھڑیاں ندریاں
 ویکھ پچھاتا یار پیارا شہہ نہ رہ گیا کوئی
 اَمَّا صَدَقْنَا كَقَهْرٍ كَلِمَةً بُولَ سَنَايَا
 چوتھا مومن شامل ہو یا رحمت فضل غفاروں
 غیراں وچوں اول اس تھیں کسے یان نہ آندا
 تے اپنے گھر دے نلے جنہاں ہدایت پائی
 سب تھیں اول ابو بکر نے خاص ہدایت ہوئی
 اسے پاروں مومن ہو یا شہہ عثمان سہارا
 ایویں پور تیرے دوست اپنے نال رلائے
 بتے لوکاں اس دے پاروں خاص ہدایت پائی
 کئی ایل ہو اس دی پاروں ہے ہدایت پائے
 پہلوں ایہو نہ بنیاں سبھ نوں راہ دکھایا
 اسے ایہ رسم الہدیٰ سنت جاری ہوئی
 یا کوئی ایویں سبھ تھیں دل مندی رسم کڈ میندا
 چھکے کم دے لگن یا مندے دل جادون

جتنا عیب ثواب انہاںدا پاؤن کر لے والے
 اتنا عیب ثواب انہاتوں جنہاں طریق نکالے

مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ

جس نے جاری کیا اسلام میں طریقہ اچھا اسکے لئے ثواب ہے دنیا اور ثواب ان کا

بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهَا هُمْ شَيْئًا

جنہوں نے عمل کیا اس پر نیچے اس کے بغیر اس کے کہ گنا یا جائے ان کے ثوابوں میں سے کچھ

وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ

اور جس نے جاری کیا اسلام میں کوئی برا طریقہ اس پر ہے گناہ

وِزْرًا لَهُ وَذُرَّ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ

اپنا اور ان لوگوں کا جنہوں نے عمل کیا اس پر نیچے اس کے بغیر اس کے

يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْئًا

کے کم کیا جائے ان کے گناہوں سے کچھ

ملے ثواب ہمیشہ اس لوں جو کوئی عمل کماوے

سبہ لو کال والے علیحدہ روز قیامت تائیں

سمجھ لوں اجر برابر ملے سی اوہ بھی آنا پاسی

ختنے لوک ہوون اس پر کچھ عمل کماون والے

باقی سمجھ لو کال کے بدلے ملن دکہہ سزائیں

ختنی پاون کرنے والے اتنی اوہ بھی پاوے

اس ختنیں بعد اسلام لیائی ختنی امت ساری

جس پہلوں طریقہ دنیا وچ چلایا!

کل اصحاب انصار مہاجر ہوو مجاہد بھالے

کل شہید صدیق تے صالح نیکو کاریاں

غوث قطب تے زاہد عابد نیک حضور سی

حافظ لوک کلام اللہ کے ہوو جو حاجی سارے

سبہاد درجہ ابو بکر نوں بخشیا خالق میں

ختنے آپو آپ تمامی صالح عمل کماون

اتناد درجہ ابو بکر نہ دارحمت فضل غفاروں

جو کوئی چٹکا کم نکالے نیک طریق چلاوے

اپنا اجر علیحدہ اس لوں بخشے خالق سائیں

اپر کچھ ثواب اپنا نڈار ب نہ مول گہٹا سی

ایویں جو کوئی وچہ اسلامے مندی رسم نکالے

اپنی ملے سزا علیحدہ اس بندے تائیں

اپر کچھ سزا اپنا مندی گہٹ نہ کیتی جاوے

ابو بکر نہ اسلامی سنت جگ وچہ کیتی جاری

کر و حساب ہن درجہ اسدا کیا کچہ رب بنا یا

اس ختنیں بعد اسلام لیائے ہوو جو مومن سارے

کل امام تمام مجدد ہوو جو ولی ربانے

کل نقیہ محدث جہٹرے عالم فاضل لوزی

ہوو تمام جو اہل کرامت نیک خداوے پیارے

ایویں جو جو چٹکے بندے روز قیامت تائیں

ختنے مومن دنیا اندر دین اسلام لیاون

جتنا اجر ثواب اپنا نتوں بخش ہووے سرکاروں

ایسا درجہ بخشے جس نون خالق سر جنہارا
 درجہ شان صدیق اکبر وچ حساب نہ آئیا
 بڑے بڑے سردار قریشی کیر غوراں والے
 دیکھ اطاعت ابو بکر زدی بہت ایمان لیا
 لے پر جت تک عمر بھیا درنا ایمان لیا نزا
 چھپ کر پڑھن نمازاں سبھے مومن ربد پیسے
 جدا ایمان لیا لے کوئی نال بنی سرور لے
 طرح طرح تکلیفان یوں اہل ایمان تائیں
 ابو جہل سردار کفاراں افسر لے ایمان
 بھارا دشمن پاک بنی دا اوہ مرد و دموکالا
 کرے ہمیشہ کھیلٹی اپنی کافراں نون مچھرا لے
 کرن روایت ہک دن ابویں بیٹھا مجلس لئی
 اسے مجلس کول کسے نے اُوٹھ ہک ذبح کرایا
 کہن پھر مجلس اندرا وہ مرد و دموسرامی
 جیہڑا یہ غلاظت لے کے طرف محمد جاوے
 عتیبہ نام شرارتی بھارا ابی مغیظ دا جابا
 لیکر او جھیر جلدی او حقوں ٹریا اوہ منہ کالا
 گروں ہور تیرے موزی وکین کارن جانے
 خون آلودہ او جھیر گندہ نال غلاظت بھریا
 میں قربان حبیب خدا لے جد ایہ حالت پائی
 پڑھ تسبیحاں صبروں شکروں بولن حمدربانا
 کافر کھلے تماشا وکین مارن مچھ دووالے
 بن مسود کہے دوروں ویکھاں کہلا اہناتوں
 بیسی ادس زمانے اندر غلبہ بہت اہناں دا
 آخر جنت خالون تائیں خبر کسے پوسچانی

کیوں ایمان نہ ہوئے اسرا کل امت تہیں بھارا
 ہر کوئی مومن ہون لگا جدا ایمان لیا یا
 بڑے بڑے متبکر مشرک فسق فجوراں والے
 جدا وہ حضرت لے لڑ لے رب اصحاب بنائے
 تہ تک جو کوئی مومن ہوندا خوف نہایت کہاندا
 کافراں کولوں ڈردا کوئی آچا دم نہ مارے
 کافراں نون جدم معلوم ہوئے بہت شرارت کرے
 خود حضرت سردار بنی نون دید سخت ایذا میں
 وچہ قریشیاں ابویں جو نوکر شیطاناں ناناں
 دلوں بجالوں نال بنی لے ویر کماون والا
 کر منصوبے پاک بنی نون تکلیفان پونچا وے
 قوم قریش کفاراں والی اپنے پاس بہائی
 خون آلودہ او جھیر ادس دا ابو جہل منگوا لیا
 یے کوئی ساڈے اندر ایسا مرد بہادر نامی
 جدا وہ سچکے اندر ہوئے اسدے اُپر وگا وے
 اس ایہ ٹوکر العنت والا سر اپنے نے چایا
 پڑھن نماز بلیت اللہ اندر پاک حبیب تعالی
 آخر جاں پھر سجدہ کیتا پاک حبیب ربانے
 دور شتابی اس منہ کالے حضرت او پر دہریا
 وچ عبادت مولا اگے ڈاڈ ہی لذت آئی
 سجدے تھیں سرول نہ چایا کتنا وقت دہانا
 اتنا تہن ہک دوجے تے ڈگ ڈگ پون موکالے
 اوہ تہن میں روون جو گا موڑے کون تہناتوں
 مومن تھوٹے کافر بیتے چارہ پیش نہ جاندا
 سن کے حال شانہرا دی روندی روندی آئی

آکر باپ پیارے اتوں اُس اوہ بوجہ ہٹایا
بعد نمازوں مولا کے عرضاں بول سنایاں
کرتوں آپ جناب اپنی بھین لیکھا پاک تہاندا
سن ابو جہل وغیرہ جو جو دشمن سخت موکا لے
جھڑے عمر بن بہادر وانگول دین اسلام لے
چیمو میں سال نبوت پچھے عمر بن ایمان لیا نذا
بڑ زور آور بڑا بہادر ہر کوئی اس تہیں ڈردا
اپر نیک نصیبیاں جس دم آن جمال و کہا یا
اتنا خون عمر بن دا آہا تینوں ذکر سناواں
ابو جہل دے کول اکھا بیٹھا عہما پیارا
ویکہ اہنا توں سرور عالم لگے کرن دعائیں
عمر خطاب یا ابو جہل تھیں ہک اسلام لے

تا پھر حضرت سرور عالم سجدے تھیں سر چایا
یارب جہناں قریشاں مینوں تکلیفاں پو سچایاں
آخر جنگ بدر وچہ رب نے کیتا ناس اہنا نذا
کر کے سخت ہلاک خدا نے دوزخ اندر ڈالے
نیک نصیبوں دین دنی وچہ رب سردار بنائے
پہلوں ایہ بھی اہل کفر دی مدد رہیا کس نذا
ابو جہل بھی جھل نہ سکے عہما شاہ عہما دا
ہک پل اندر عمر والی زوں کجہہ دا کجہہ بنایا
ہک دن لنگیا اُسکے کولوں پاک حبیب سچاواں
دونوں رل کے آپس اندر کر دے کجہہ اُشیرہ
یارب آپس وچہ اہناں دا ناقصاق بنائیں
دونوں کافر زین یارب نبی دعا فرما دے

اللَّهُمَّ اعْنِ الْإِسْلَامَ بِعَمْرِ بْنِ الْخَطَّابِ يَا بَنِي جَهْلٍ بِنِ لِمَشَامِ

یا ساقہ بیٹے ابو جہل ہشام کے

ابو غالب کر اسلام ساقہ عمر بن بیٹے خطاب کے

غالب کر اسلام خدایا عمر بن بہادر پاروں
مڑ مڑ ایو دعا فرماون پاک حبیب ربانے
دو جے روز دعا حضرت دی ایسا اثر و کہا یا
ابو جہل نے بھیجا اسنوں طرف محمد جاویں
لے تلوار شتایی او تہوں قتل کرن نوں دہانا
وچہ گلزار ایہہ قصہ سارا کر منظور سنایا
اصلی بات عجائب ایہو جو میں آکھ سنائی
سجدے اندر کر دے مہین حضرت اچھے دعا میر
جبرائیل جناب آہوں ایہہ خوشخبر لیا نیا
کہوں دیو دروازہ اسنوں بیشک اندر دے
نہیں نصیب ہدایت ازوں ابو جہل دے تائیں

یا ابو جہل ہدایت پادے خاص تیزی مہکاروں
ہک دن تے ہک رات برابر ایسے وچہ دہانے
عمر بہادر مومن ہو کے قدموں اندر آیا
بن کے مرد بہادر اُس داسیں اتار لیا ویں
اگے آکے مسلم ہو گیا واہ واہ ہیل ربانہ
تائیں میں تقصیل نہ کیتی محبسل ذکر لیا
مارن آیا خود مر رہیا قدرت رب و کہا نئی
یارب عمر بن یا ابو جہل زوں مسلمان بنائیں
یا حضرت دروازے آپر عہما بہادر آئیا
خدمت دے وچہ حاضر ہو کے کلمہ بول سنادر
ایویں وچہ کفر دے مری پاسی سدا سنائیں

اہم اہل نون دروازے آلوں کیتا عمرہ آوازہ
 بھی حضرت سردار دو عالم دین دنی دے سائیں
 ہو یا جدوں نصیب عمرہ نون پاک جمال حقانی
 حد تک شمع مبارک کولوں دوز ہے پروانہ
 جو بیلے پھر شمع مبارک جلوہ پاک و کھانے
 عمرہ ولی بھی رہیا حد تک دور نبی سرداروں
 جاں پھر بھیب اپنے داخلہ خاص و کہایا
 نا اوہ طاقت قوت بہت نا اوہ رہی دلیری
 کفر شرک اوہ خودی دلیری دور تباہی ہوئی
 ایسا رعب پیاد لبر دا چھٹ گیا کنبن آرا
 ہو قربان نبی دے لگے گردن بیٹھ جھکا ٹی
 سرور عالم پیر عمرہ نون سینے نال لگایا
 کمال دیدیتی پارس ایسی لاک لگائی
 نا اوہ عمرہ نہ شکل عمرہ دی نا اوہ رمیا عقیدا
 شمس ضیاؤں روشن ہو یا سوہنا چند اجالا
 رقم دے گھریٹھے آہے اس دن نبی گرامی
 کیتی عرض نبی دے لگے حضرت عمرہ پیارے
 حضرت کہیا لگے تیں تھیں آہے سہ اتالی
 عمرہ کہیا پھر عجب تماشا یا محبوب ربانے
 ظاہر کرن تباہی پوجا بت پرست موکالے
 دے یو حکم انہاندے تائیں ہن کچھ خوف نہ کھان
 کچھ پرواہ نہ کرن دی با جھوں ذات الہی
 جدا صحاباں عمرہ ولی دیاں سنیاں ایہ تقریراں
 آخر او تھوں عمرہ بہادر کہے دے ول آئیا
 سبے پاسے پاک نبی دے سی بو بکرہ پیارا

پڑہ پسم اللہ حضرت عمرہ کہوں دتا دروازہ
 استقبالوں باہر آ کے ملے عمرہ دے تائیں
 دیکھ زیارت حجل نہ سکیا زرت ہو یا قربانی
 حد تک اپنیاں مو جاں اندر مست پھرے دیوانہ
 پھر قربان ہون دے با جھوں بات نہ کوئی آوے
 حد تک مان غرور دے وچ آ یا با جھ شماروں
 مان غرور جوانی والا جاندا تظر نہ آیا
 کرے دلیلاں حضرت لگے کیا کچھ ہستی میری
 اوہ تلوار اوہ قتل ارادہ یاد نہ رہ گیا کوئی
 ڈگ پئی تلوار عمرہ دی ڈٹھا جدوں پیارا
 منہ تھیں کلمہ بول سنایا ہو رکلام نہ کافی
 جتنا ظاہر باطن اس دا شیشے وانگ بنایا
 پاک پل اندر عمرہ ولی دی کایا پلٹ و کھائی
 دشمن کنوں بنایا بت لے دوست پاک نبی دا
 کہ گیا نور نور تمامی عکس پیارے والا
 اندر چھپ کے کرن عبادت جو اصحاب تمامی
 کتنے مومن نال تساڑے ہن تک رلے سارے
 ہن توں رلیوں نال تساڑے پوے ہو گئی چلے
 چھپدے پھرن عبادت کارن اہل سلام خانے
 اندر روڑ کے کرن عبادت رتوں پوجن والے
 ظاہر کرن عبادت ربی دین اسلام پھیلا دن
 عمرہ تساڑا سنگی ہو یا جس دی دہشت آئی
 نال خوشی دے اللہ اکبر بول کہیاں تکیراں
 سن اصحاباں پاک نبی نون اپنے نال لیا لیا
 کہتے پاسے حضرت عمرہ لگے غلی سہارا

اس دے اگے عمرہ بہادر لایا بنی گرامی
 کر کے صفایا جماعت دانوں نکلے شوکتوں
 پہلا دن ایہ ہونماں تائیں خالق پاک و کبسا
 اگے اگے عمرہ بہادر تیخ نکالی ہوئی
 رستے اندر کہندا جاوے حضرت عمرہ پیارا
 میں ہاں عمرہ بہادر مینوں جو جانے سو جانے
 جسوں معلّم بہت میری نیرے کدی آوے
 سنو قریشو جلدی کر کے دین اسلام لیاؤ
 نہیں تہاں کرو یقین تمامی ہے میں ہتھ اٹھایا
 کراں لحاظ نہ مول کسے دا گردن باہر مڑاں
 سن آوازہ عمرہ ولی دا کافر ہر گئے سارے
 لے گیا فکر نما نیاں تائیں سخت مصیبت ہوئی
 جو عہدہ اسادے اندر آہا دیر لے والا
 زندا ہو گیا شہر کفر دا گھر گھر پنے سیا پے
 کرن تعجب کافر سارے حالت ویکھ عمرہ دی
 آکھن اج محمد ایسا جادو کوئی چلا نیا
 گیا شکار پسا دن کارن کر کے عہدہ تیار
 خبرے کی کر لیا محمد آوے سخت حیرانی
 کرن روایت ابوہل نے کافر کجہ چھراے
 شاہ علی تے عمرہ بہادر کھج لیاں تلواراں
 مگرے دوڑیا عمرہ بہادر ہک موذی نوں پھڑیا
 اکھاں دی وچہ چو بہا دی کے اگل عمرہ نگہانی
 آہر رمل کافراں اسوں سندے حال چھوڑا نیا
 جا پنے بیت اللہ اندر مومن ریدے پیارے
 اگے جیڑے مشرک ادھے ورن نہ ہرگز دینے

پچھے پچھے پاک بنی دے ہور اصحاب تمامی
 رستے وچہ بلند تکمیراں کہندے بول زبانوں
 جس دن ظاہر گلیاں اندر کلمہ بول سنا یا
 ایہ شہادت دیندی جاوے سامنے آوے کوئی
 میں ہاں عمرہ بہادر جس نوں جانے مکہ سارا
 نہیں تہاں دیکھ لوئے اج مینوں پئی چھاپے
 اپر جسوں خبر نہ ہووے اج آکے ازمائے
 تاجدار بنی دے ہو کے کلمہ بول سناؤ
 اسے تیغوں مارا ڈاساں جو کوئی اگے آ گیا
 جے میں تیغ و سادون لگا کافر ہک نہ چھوڑاں
 تاجہ آوے نا کجہ جاوے ڈر کے نٹھے سارے
 اج اسادی مکے اندر عزت رہی نہ کوئی
 اس بھی اج ایمان لیا نڈا چھوڑ کفر دا چالا
 مر گئے پچڑے کفر شرک دے دین کر کے پالے
 ماری عقل حیرانی اندر کفروں اہل کفر دی
 پل وچہ سرا پنے دادیری تاجدار بنیا نیا
 اپر الٹا پچھا ہی اندر پچھا تھا آپ شکاری
 جانی دشمن جس دے اگے ہو گیا دوست جانی
 رٹ دے بل دے عمرہ ولی نے حملہ کر کے آئے
 دہشت کھا کے نٹھے موذی بھانج پئی مڑاں
 پکڑاؤ تانا کیستا اسوں سینے اُپر چڑھیا
 مارے سد کفراں تائیں کردا حال دو ہائی
 اس تھیں پچھے عمرہ دے نیرے کوئی نہ آ نیا
 پڑھ سکھیاں حال ہونے مولا دے دربارے
 دیکھ عہدہ اوزن کجے وچوں نٹھے بت چھوڑ دینے

ظاہر طور عبادت آسدن کیستی شاہ ابرار
 اچھی بانگ عبادت ظاہر شروع اُسے دن ہوئی
 تن دن پہلے حضرت حمزہؑ دین اسلام لیا یا
 حدیہ دو توپیں مسلم ہوئے ٹٹا زور کفر و
 ابن عباسؓ کے جو لیے عسکر ایمان لیا نڈ
 ادھی ہو گئی قوم اساد کی اسد کھرن پاروں
 ابن اسحاقؓ کے جد حضرت عسکر اسلام لیا یا
 نال انہا نئے سرور عالم بہت سہولت پائی
 اتنا خوف عمر دا آہا راوی ذکر لیا و سے
 نظر اٹھا کر اُس سے دلوں دیکھ نہ سک دا کوئی
 بن مسعودؓ کے رب اپنی رحمت کرے تنہا نون
 اُس تھیں پہلے ساڈے تائیں اتی طاقت تائیں
 جس و پلے پھر عمر بہادر کلمہ بول سنایا
 پڑھی نازا ساں پھر اوتھے رل کے نال انہا نئے
 نال عمر دے ظاہر ہو یا دین اسلام گرامی
 لھل ہوئی اصحاباں تائیں سے رسول پیارے
 مشرک ابو جہلؓ کا تھی وچہ وچہ غصہ کر دے
 روز بروز اسلامی قوت آن ترقی پائی
 جیوں جیوں سورج اُچا ہووے اپنی تاب دکھاوے
 سن سن خبراں آسوں پاسوں لوکن تیرے آون
 کے وچہ رب فضل کرم تہیں لوزی شمع جگائی
 لوزنی آدیاں دھماں پیاں ہر ہر شہر گرامیں
 دوروں دوروں عاشق ہو کے آگھر دے پڑانے
 فارس روم تے عیشہ توڑی جا پتے چمکائے
 سارا عالم روشن ہو یا جس دے نور انواروں

پڑھی ناز پشی دی اوتھے سنے پیاریاں یاراں
 عمرہ جدوں ایمان لیا یا جہا کار مہیا نہ کوئی
 چوتھے دن پھر عمر بہادر کلمہ بول سنایا
 لے گیا عرب کفاراں اُپر حمزہؑ آتے عمرہ دا
 مشرک آکھن ارج ایہ ساڈا لک تر وڑی جاندا
 اتنا سخت افسوس نہا نون ہو یا با بچہ شماروں
 نالے حضرت حمزہؑ صاحب دین رسولی پائیا
 بہت آرام ہو یا اوہ اگلی تنگی رب و بجائی
 جیکوئی اپنی چیز کتھائیں عمرہ ایویں چھڈ جاوے
 بھاویں پانہ حاضر ہووے ایسی دہشت ہوئی
 عمرہ جدو کا مومن ہو یا عزت ملی اسانوں
 ایہ جو کہے پاس کھلو کے پڑھاں نارا اپنی
 نال قریشاں لڑکے ساڈوں کہے پاس لیا یا
 اس تھیں بعد عبادت رب دی ظاہر پے کھائے
 عمرہ جدوں اسلام لیا یا فتح ہوئی اسلامی
 پڑھن نازاں ظاہر جا کے مولا دے دربارے
 اپیر خوف عسکر دے پاروں ہوڑ نہ سکن ڈردے
 دن دن شمس سالت والے آکھھی روشنائی
 چائن دیکھ اپنیریاں پوں خلقت دوری آوے
 قسمت والے چائن پادن روشن ہوندا جاون
 ابو جہلؓ ابولہبؓ جہانوں گھر وچہ نظر نہ آئی
 گھر وچہ دیوانہ آوے قوم نابینہ تائیں
 دیکھ اپنا نون کہن دیوانے جو خود آپ دیوانے
 غفلت خواہوں ارجے نہ جاگے بوقت دے مارے
 کیا اک نخت مبارک اُس دی نظر پسی اخباروں

خزل لغت یہ

فہم شرح اجالہ میں نے کیا چالیس تک غاروں میں
 اگر میں دساک کی مغل میں لولاک لسا کا شور نہ ہو
 جو فلسفیوں سے کہل نہ سکا اور نکتہ وردوں سے حل ہوا
 وہ جنس نہیں بیان جسے لے آئیں دکان فلسفہ سے
 میں کر نہیں یک ہی مغل کی بوجہ و عمرہ عثمان و علی
 ساتھ نبی سے عمرہ بہادر جاں رب پاک رلایا
 دن دن دین رسول اشردیاں آکھڑیاں گلزاراں
 بھوراں نول خوشبو پھلاں دی کرے محطہ دروں
 بھونڈاں نول کچھ اثر نہ کرے سوئے زنگ پھلانڈے
 پاوے قدر پھلاں دابلبل صاف دماغ الی
 دیوے مزہ تینگاں تائیں لاک چراغاں والی
 باجھ ہدایت کہار نہ کوئی دل دیاں دماغ والی
 سرور عالم رحمت ہو کر دنیا اندر آئے
 نیک زمیناں بارش فضلوں سبز پوشا کاں یاں
 اسپر چہ پڑیاں شور زمیناں مڈہوں سڑیاں یاں
 جتنی بارش پے انہاں پر فائدہ کچھ نہ ہوئے
 اسے طور کفار کے دے جو بد بخت ازل دے
 رحمت بارش چاروں طرف گل پھلاں ان نکالے
 دم دم پاک حبیب رباتا رب دے حکم سدا دے
 سن سن وعظ نصیباں والے بھیجے بھیجے تمہیں دے
 اٹا شور و دباون اپر کراں پھرن کیندے
 بجاویں مولا نہاندی کوئی پیش نہ جاوے کوئی
 سرور عالم وحدت ربی لوکانوں سکھلاون
 حضرت اکہن بت نہ پوچھو رب دہنوں پیارے

اک وز جملکنے والی بھتی سب دنیا کے درباروں میں
 یہ زنگ ہو گلزاروں میں یہ نور نہ ہو ستباروں میں
 وہ رازاک کھلی والے نے بتلا دیا چند اشاروں میں
 ڈبوئے سے کیلیگی عاقل کو وہ قرآن کے سپارو نہیں
 ہم مرتبہ میں یاران نبی کچھ فرق نہیں ان چاروں میں
 اس نہیں پچھے باغ محمدی دونا زنگ لیسایا
 دور راز گیاں خوشبو میں دانگوں چیت بہاراں
 دورے آون صدقے جاون جلوہ پان حمنوروں
 گذر غلاطت نال ہمیشہ بند دماغ جنہاں دے
 کرجاں نول کد لذت دیوے صحبت باغاں والی
 کدی نہ ڈھٹی کول شمع دے مجلس اغاں والی
 کیوجی باہجہ شناخت ناہیں اہل سراغاں والی
 سوہنی بارش رحمت والی اپنے نال لیاے
 نیک انگوریاں پیدا ہو یاں تانے زنگ لیا یاں
 کداوہ نیک انگوریاں پیدا کدہن کڈ آون خوشبو یاں
 اٹا شور زیادہ ابھرے کلر اٹھ کھلو وے
 ویکھ ترقی دین نبی دی رہن پے وچھل دے
 بھونڈاں دانک پھرن بے قسمت بند ماغاں والے
 ابو جہل دے ٹولے تائیں بات پسند نہ آوے
 بد بختاں نول اثر نہ ہووے دانگوں شور میں دے
 راتیں ہال خلاف نبی دے گوٹیاں رہن گنبدے
 پھر تھی صندوق بازنہ آون رسم مشریاں ہوئی
 اسپر شرک بت نہ چھوڑن نامولا دل آون
 بت اگے بت پوچھن والے دوشخ جاسن سائے

کافر کہن بتاں دی پوجا اسیں نہ مول چھوڑ بندے
 اسیں اناندارستہ چھڈ کے کیوں تیر لول داں
 بڑے بڑے سردار قریشی مکے اندر ہوئے
 بڑے بڑے اقبالاں والے مالکیاں دے سائیں
 ہتھال وچ توں جھیاں پلپیاں ساڈے وچ ہو یا
 معلّم مینوں حالت اپنی جیوں تڑھ پرورش پائی !
 حضرت اکھن خوبی میری بے کر نہیں پچھا لوں
 مینوں رب رسول بنایا خاتم کل رسولان
 کل خلقت تھیں ودہ میرے پر کرم کیتا رب باری
 اوہ عزت اوہ دولت مینوں رب عطا فرمائی
 اپر شامت کفر انہا توں سمجھ نہ آوے کوئی
 ظالمیروالی دولت آپر ہوئے نظر جہاں دی
 اوہ جیسے اوہ منصب جیہڑے سردار عالم پائے
 کوئی نبی نہ ڈٹھا انہاں نا ڈٹھا پو دا دے
 ایہ یک بات انہاں تے تائیں بہت اُوکھی جالے
 نہ کوئی فوج فرشتیاں والی اپنے نال لیا لیا
 نا کوئی اسکے قبضے اندر باغ بھوراں والا
 نا پھر کدی خدا دی طرفے ڈٹھا ہرگز جاتا
 ایویں بن بن نبی اسانوں اپنے حکم مناوے
 اج تک سانوں بتاں کو لوں کسے نہ روک ہٹایا
 حضرت اکھن میں ہتھیں آگے کئی پنخیر آئے
 میں بھی وانگ انہاں تے آیا لوں نہ جانوں مینوں
 اسیں نہ تینوں مرسل منال نا پنخیر جاناں
 جتنے وڈو ڈیرے ساڈے ٹھا کر گئے پوجیدے
 حضرت اکھن ایہو ٹھا کڑ جو تہیں جہاں لوں

پو دا دے پو دا دے سارے مر گئے بت پوجیدے
 تڑھ تیری پو دا دے دا مذہب چھوڑ گواواں !
 وڈیاں وڈیاں عمران لے بت پوجیدے مرنے
 کسے نہ من تک بتاں کو لوں یا ساڈے تائیں
 اج من آپوں وڈیاں تائیں متیں دین کہلویا
 ساڈے نالوں ودھ تیرے وچہ کیا خوبی وڈیاں
 پھر کجہ میریاں باتاں آپر ہرگز شک نہ آووں
 رب دادیں سکھاوون آیا بے دیناں مچولاں
 دوہاں جہاناں اندر مینوں رب کجی سرداری
 جیہڑی دوہاں جہاناں اندر ہو رہی کسے نہ پائی
 کیا کجی عزت پاک نبی لوں بخش حضور و نبی
 باطن توڑی پہنچ نہ سکے ہرگز عقل انہاں دی
 پو دا دے تھیں کدی اناتوں سنتے وچہ نہ آئے
 کیا جاتن اوہ کیوں ہوئے مرسل پاک خدا دے
 بیٹھا بیٹھا ساڈے وچوں مرسل بن گیا آلے
 نا کوئی دولت مال خزانہ ودھ اسان تھیں پائیا
 سوہنیاں مٹھیاں ہنراں والا سبز انگوراں والا
 نا اساناں آپر چڑھ کے سانوں ایہ دکھلا ندا !
 بت نہ پوجو بت نہ پوجو ایویں کھلا دباوے
 من ایہ لوں پنخیر ہو یا بت چھوڑا دن مہیا
 جہاں آگے بت چھوڑاے رب دے حکم سنا لے
 کافر اکھن قسم تیاں دی مرمن کوئی سے تینوں
 تیرے آکے چھوڑا نا میں نہ ہب اسیں پوزاناں
 اج من تیرے آکھے لگ کے کیوں کرا اسیں چھوڑے
 دوزخ دا ایہ بالن من کھر سن نال تسانوں

ایہ گل سن کے کافراں تائیں اللہ غصتہ آوے
 جیکر باز آوے اس گلوں بہتر ہے اس تائیں
 پہلے دن تھیں بندے آئے کافر ایوڈراوے
 ایپر انہاں ڈراویاں والا کیہ تر خوف انہاں توں
 دم دم نصرت پاک بے دی شامل حال جنہاں دے
 پورا دلوں یقین ہمیشہ سرور عالم تائیں
 جو کج حکم خدا فرماوے خوفِ فرمان آتاوے
 مولا باجہوں ہو رکے دا حضرت خوف نہ کہاں
 کافر لکھ کرن تجویزاں دیوں لکھ ڈراوے
 جتنا زور اٹھاند آہا جیسے کر کرتکے

دیکھو ساڈیاں دیوتیاں نوں گالیں کھڑا سناوے
 نہیں تائیں نہ ڈرساں ہرگز کرساں مارا زائیں
 کرساں قتل محمد تائیں بے کر باز نہ آوے
 میں ہاں آپ تساڈا سنگی آکھے رب جنہاں توں
 کس دی طاقت غالب ہووے کڑکے نال نہاندے
 ہر دشمن تے غالب مینوں کرسی اللہ سائیں
 بیشک فضلوں پوکے کرسی دے اپنے سارے
 جو بید صدمک خلافت تائیں رب دے حکم سناون
 مت ایہ حکم سناون کولوں کسے طرح رہیاوے
 ایپر شمع محمدی تائیں مول بہمانہ سکے

مخالفت ایدہ سانی کفار حضرت ابراہیم علیہ السلام

بہتیں اول کافر لوکاں ایہہ تجویر پھیرائی
 لچ اچکے گندے منڈے مگر نبی دے لاون
 کرن مخول مزاخاں ٹھٹھے مارن کھج دوالے
 ہر منکر دا ایہو طریقہ جد کوئی مرسل آوے
 بے دنیاں نوں بھاون تائیں ہرگز حکم ربانے
 کرن شرارت کول انہاں دے شور سناو جگا ون
 ل بنیاں دے وقت شرراں ایوں شور بے جگائے

جتھے حضرت وعظ سناون پاون شور دو تائی
 حضرت جدوں قرآن سناون لکھے شور مچا ون
 سنن نہ دیوں وعظ کیوں بیفرمان موکا لے
 یا کوئی عالم دین جتھے وعظ کلام سناوے
 کہ شیطانی مجلس اندر پاون خلل دھنکا نے
 ٹھٹھے آئے مخول بنا کے مجلس لوڑ گواون
 مڑھ قدموں ہر مرسل نوں ٹھٹھے ہونڈے آئے

يَحْسِرَةٌ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَاْتِهِمْ مِنْ

افسوس ہے بندوں پر کہ ہیں آبا ان کے پاس کوئی (بھی ایسا) رسول (آئیہ) السلام

رَسُولٍ إِلَّا كَانَ لَهُ بَيِّنَاتٌ مِنْ

س کے ساتھ انہوں نے بھیجے تھے (بھی) ہدایت

جو کوئی ساڈا مرسل آیا ٹھٹھا انھاں نہ آیا
 ہے افسوس ایہ ہر منکر دی مڈبوں عادت ہوئی
 ہوں لوک مخالفت اس دے ایہ مڈبوں دا چالا

ہے افسوس ایہ بندیاں اپر رب صاحب فرمایا
 ٹھٹھے باہجہ رسول اسدا انہاں نہ پیوڑیا کوئی
 جد کوئی رب دی طرفوں آیا حکم سناون والا

رب فرمائے سب نبیاندے دشمن ہونے آئے
 اس کے اندر حکمت رب دی قدرت بھید حقانی
 جد کوئی نبی نبوت والا دعویٰ بول سنا سے
 اک اکلا دوست رب دا کر آواز پکار سے
 دم دم کرن شکایت اُسدی گھر گھر گلا سناون
 ایپر رب صداقت اُسدی ایسی کہوں دکھاندا
 کرے رہن شرارت اپنی لوک شریر بلائیں
 گر کر دیر عداوت ویری رہن چھے وچہ سڑے
 روز بروز ترقی اس لوں آپ خداوند دیندا
 خاص نشان صداقت والا خالق پاک دکھائے
 سرور عالم لوکاں تائیں و عظم کلام سناون
 حضرت کجہ پرواہ نہ سمجھن نامہ گز گھب سرائے
 جتھے کوئی اکھاڑا میلہ ہووے کدی اپنا ندا
 یا پھر جدوں مشاعرہ کوئی شاعر لوک کر اون
 جداوہ شاعر آپو اپنے بولن شعرا زبانی
 سن دے جدوں کلام الہی لوک شناخت والے
 انیویں ہر یک مجلس اندر حضرت و عظم سناون
 کر کر شور زبانی کافراں جاں کجہ نفع نہ پائیا
 دین لگے تکلیفاں بدنی سرور عالم تائیں
 بوہے آپر کھلان کڈے پتھر رکھ رکھ جاون
 بدن حضرت رستے اندر مہین و عظم سنانے
 کروں آکے پاک نبی لوں گلوچہ کپڑا پائیا
 ابو بکر نے آن چوڑا پاک نبی سرور لوں

کر شیطانیاں نال مناندے جہاں ویر کماے
 سچا سہل ہون والی کامل ایہوشانی
 سارا عالم دشمن ہووے نیرے کوئی نہ جادے
 دیری ویر کماون اندر زور لگاون سارے
 اس دی طرفے جادوں کو لوں سمجھوں دک بھان
 جیو کر سوچ ظاہر ہوئے تائے سبھ چھپاندا
 ایپر رب دوہاندا جاسے اس دے سلسلے تائیں
 بھج بھج لوک نصیبان والے آقداں چھہ بھڑ دے
 ابو بھل فرعون جہاندا بیڑا عرق کریندا
 سارا جگ مخالف ہوئے اسنوں رب دوتاوے
 دشمن کوں شرارت کرے شور شرابا پاون
 بجاویں کافر شور مچاون و عظم سنانی جانے
 یا کوئی مرنے پرنے آپر جلبہ کیستا جاندا
 ہر مجلس وچہ سرور عالم لے تشریف سداون
 ویکہ مناسب بوقہ حضرت پڑھن کلام ربانی
 ویکہ فصاحت اتے بلاغت ہو جاون متوالے
 لوکاں دیاں شرارتاں کو لوں ہرگز خون نہ کہاں
 سچیں دکھ پونچا دن آپر آ پھر متا پکانیا
 جتھوں دیکھن دے مارن دیون دکھ ایذا میں
 تاہو حضرت ڈگن رائیں جس دم باہر آون
 چند شریر اکٹھے ہوکے آگے غصہ کھانے
 گمٹن لگے سنگہ مبارک ایسا سخت دباٹیا
 چوڑی نبی لوں پکڑیوں نے حضرت ابو بکر لوں

لَهُ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ (پ ۶ از جملے پیغمبر جس طرح یہ کفار ہمارے
 ساتھ دشمنی رکھتے ہیں۔ ایس طرح ہر نبی کے لیے شیطانوں اور جنوں کو دشمن بنا دیا)

رل مل سارے مارن لگ پئے ابو بکرؓ دیکھائیں
 یاراں تپھے ماراں کھاؤن بیشک یار پیارے
 آخر نو تمہیں قبیلے خیر جدوں ایہ پائی
 طرح تکلیفیں انیوں کافریت پونچاؤن
 دسی جاؤن لوکاں تائیں حق توحید الہی
 وجہ تبلیغ اسلامی حضرت سبہ کجہ پور بھلا یا
 عزنی دیوچہ اس بندے نوں مجنوں آکھیا جاتا
 نبیاں نوں بھی رب دی طرفوں جو کم سوچیا جاتے
 اوہو فکر خیال ہمیشہ جس مجلس وجہ جاؤن
 پاک نبی بھی رب دی طرفوں جو فرمان لیاے
 دشمن لوک دیون تکلیفیں تے جو اس سناؤن
 پرے طور خداوند آتے نہیں یقین جنہاں دا
 نال خوشامد لوکاں تائیں مسئلے غلط بتاؤن
 دنیا دے فرزند چارے دتیا کرن پیارمی
 کچھ مومن لوکاں کو لوں انیوں ڈر ڈر مردے
 اوہ سرد سرد اردو عالم خاتم گل نیسیاں دا
 پہلے دن تھیں ہویا جنوں وعدہ خاص رہانا
 کر لے اپنا جیلہ تزلو کوئی ویری تیرا
 ہر دشمن پر تیرے تائیں فتح ہمیشہ دیاں
 رکھتلی دل دے اندر لے محبوب پیارے
 وَدَخَّلْنَا لَكَ ذِكْرَكَ تیرا شان بلند بناواں
 وجہ میدان فتحنا لے تیری فتح گرامی
 سرور عالم نوں جد ایسے وعدے رب فرماوے
 بول سناؤن حکم الہی ظاہر وجہ لوکایاں
 عاشق تائیں براہ مولا دے جو تکلیفیں آؤن

ایسا ظلموں ماریا اسوں غش پے گیا اتھائیں
 سوکھا نہیں صدیق سدا نانا نذر عالم سارے
 آکر انہاں چھوڑا یا اونہوں ابو بکرؓ نوں
 اپر حضرت کم اپنے وجہ ہرگز فرق نہ پاؤن
 بت نہ پو تو بڑا نہ بیجو چھوڑ دیو گسرا ہی
 ایسے گل نہیں دشمن لوکاں مجنوں نام ٹکانیا
 جیہڑا سنے نہ ہو کسیدی اپنی پھرے دھاندا
 وسلے بابوں ہو انہاں توں بات نہ کوئی بھاوے
 بھانویں لوک دیوانہ سدن اپنا کم نبھاؤن
 او سے وجہ مصروف ہمیشہ غیر خیال بھلاے
 اپر حضرت ایسے نامھے ڈر کے حق چھپاؤن
 جے تکلیف ذرہ کجہ جانن حق نہ بولیا جاتا
 دین ایمان جانے جاؤن حق دی طرف نہ آؤن
 بوتے پتھے مومن تائیں سدا خدا وی یاری
 مرسل تے ماہور خدا دے نہیں کسے تہیں ڈرے
 لوکاں دی تکلیفوں ڈر کے اوہ کیوں حق چھپاتا
 جے دشمن تکلیفیں دیون نہیں تساں گھبرانا
 رہسی تیرے تال برابر نقل ہمیشہ میرا
 کر مغلوب ہلاک انہاں توں دوزخ وجہ گھلبلیاں
 کرنا بودا ڈالے جان دشمن تیرے سارے
 دیاں ترقی ہر قسم اندی تینوں اسپں و دہاواں
 نصر اللہ و احمد اذاتینوں بخشیا اسان مدامی
 کجہ دندی تکلیفوں ڈر کے اوہ کیوں حق چھپا دے
 کرتیاں منظور سرے تے جو تکلیفیں آسیاں
 دوست و الانعام کچھانن ددنی لذت پاؤن

پاک بنی لوں عشق الہی بولت دکھلائی
 او سے لذت دیوں حضرت سچوں سرد بولادوں
 حضرت چاہندے عشق الہی گھر گھر دہوم پچاڑے
 دینیہ تکلیفوں اس لذت لوں دونی چاہن مٹانا
 کر دے رہے شہزاد اپنی سنگی ابو جہل سے
 سونالوں جدا پر ہو گئے مومن رہنے پیاسے
 جو کوئی بندہ مومن ہو کے طرف محمد جاوے
 کر بخوریز ایہ مسلمانوں لگے دین سزا میں
 وانگ بلال ایہ غلام جہانم سے دین اسلام لیاے
 تیاں رتیوں آپ انہا توں دھپان وچو لٹاؤن
 ہنساں تائیں بھکھ پیاسوں کر دے تنگ موکالے
 ہنساں تائیں قتل کرایا جاؤں مار گواٹیا
 اسے طور غریب اصحابی جو جو قسا بو آون
 فقہ کوتاہ دشمن رب د ڈاڈھا تنگ کر نیلے
 تنگی فاقے لے تکلیفوں سچ کچھ سرتے چایا
 جس منہ وچوں کلمہ طیب کل گیا یک واری

دوہاں جہانناں دی بھلیاں اس وچ نظر می آوے
 پر بے قیمت بھید نہ بہن آ لے شور جگا و ن
 ہر کوئی رب داعاشق ہوئے ہر کوئی لذت پاسے
 اے پر کہے ارادہ ازلی اسنوں اسان دوہانا
 ایپر پھر بھی نال نبی دے رہے تیرے رلدے
 تا پھر ایہ منصوبہ کر دے زل مل کافر سارے
 پکڑو مارو بھو اس لوں حد تک باز نہ آوے
 جس تلوں کسے داچلے پکڑ لو اس تائیں
 کر کے قید انہا لے تائیں دکھوٹے پہچانے
 چھاتیاں آپر پھر کھن چا یک مارا ڈاؤن
 ایپر پھر بھی دین نہ چھوڑن پکیاں صدقاں والے
 یا تھر جہاں شہیداں تائیں ب جنت پوچھا گیا
 پکڑا ناتوں طرح طرح دیاں تکلیفوں پہچاؤن
 صبروں شکر دوں دوست لے سچ کچھ زمین چھلیندے
 گل آرام کیتے قربانی لے پر صدق نبھایا
 پھر اس منہ بھیس مولادوں کون ہوئے انکاری

ذکر حضرت حبشہ و ناکامی کفار

آخر جس دم مکے والیاں حدوں وودھ ستایا
 اسی یا کچھ کہٹ وودھ اس تھیں مومن مرد ریائے
 نام نجاشی شاہ حبشہ دا ہے سی قوم نصارا
 نرمی صفت نہایت اُسدی سننے اندلہ آئی
 خبر ہوئی جد کافراں تائیں ڈاڈھے کھلے
 پکڑ لیا و حبشہ وچوں جا کر انہاں تائیں
 بیچھے کچھ سوغاتاں سچھے شاہ حبشہ دے کارن

تا پھر حضرت یاراں تائیں ہجرت حکم سنایا
 ہجرت کر کے مکے چوں حبشہ طرف سدھانے
 ایپر نال غریباں لوکاں خوش ورتے ورتارا
 اسدے پاس جاجر لوکاں دینچر بایش پائی
 کر منصوبہ مگر انہا لے بندے کچھ بھجائے
 تا جو او تھے ذین اپنے دی کرن شاعتاں ہیں
 تا جو او تھے حاضر ہو کے شاہ دی نظر گزارن

خوش ہووے شاہ ساڈے اپن نظر کرم دی پائے
 آخر جدا وہ تختے لے کے شہر حبشہ وچلے
 اس نہیں تیکھے عرض گنداری رل مل بہ شیریں
 شہر ساڈے تھیں کچھ بندے باغی ہو کے آئے
 جے سرکار ساڈے اپن نظر کرم دی بھالے
 جے کرنہ اوہ پکڑ اسانوں واپس تے جاون
 پو دادے داندیب اپنا اپنا چھوڑ گوا گیا
 نالے حضرت عیسیٰ سدا قدر نہ کچھ بچا نن
 طرح طرح دے لوکاں تائیں جادو اوہ دکھلاندا
 لتیناں لوکاں نوں اس ایوں دماکت کو ایوں
 بہترے جے سچو کچھ ایچوں نرت نکالے جادون
 دے طور شکایت بہتی کیتی بد کرداراں
 سن کرزت سپاہیاں تائیں شاہ فرمان ساڈے
 سن فرمان سپاہی جلدی کرن تلاش دوالے
 جڈا جڈا پوسی عاجز وخت قضیاں ماسے
 رڈہا کوئی تجارت اندر محنت کوئی کر تیدا
 تا کوئی فخر غرور کسے وجہ عاجز حال بنانے
 وکچھ پچھان سپاہیاں لوکاں لہجہ محاب بہار
 کرن قیاساں آپس اندر سچھ اصحاب نیگننے
 ڈیکے ظلم کفاراں کو لوں چوڑیا وطن پیارا
 تیر نہیں ہن کس گل کارن سانوں ہ سدا اور
 شاہ عثمان تے حضرت جعفر زہا ہے نال ہے
 جو کچھ تیکھے شاہ اساقین تسال جواب سنایا
 کہ مصلحت ڈروے ڈروے اپنے سرکاسے
 آ گیا لولہ اشرد اللہ شاہنشاہ عالی

پکڑ تمام اصحاباں تائیں ساڈے کول اپڑا وے
 مل کر شاہ نجاشی تائیں تختے ندر کاسے
 اسیں ریس فریس عربے صاحب شان امیراں
 پھرن آوارہ شہر تیرے وجہ کتنے روز و ہائے
 پکڑ ساڈے باغی سانوں کیتے جان ہوالے
 کرن خراب عیت تیری تے نقصان پوچا وون
 ہک ساحر دے تیکھے لگ کے لوں طریق بنایا
 اسدے نالوں جادو گردا شان زیادہ جانن
 او سے نوں ایہ سچا جانن جو کچھ اوہ بتلاں دا
 شہر تیرے وجہ ایسے بندے رہنے لائق تائیں
 بنین تائیں وگاڑن سچو اپنی لاگ لگا وون
 نالے کرن خوشامد شاہ دی چال جو یں اثر راں
 عربی بندہ جو کوئی لہجے حاضر کیتا جادوے
 ہر کوچے نہیں پھرن بھلیدے عربی شکلاں الے
 اپو اپنے کماں اندر روھے پھرن وچا کسے
 کوئی وچار سرے اپریا لن پھرے وچیندا
 ایہ پروری چہریاں وچوں جاہن مردربالے
 پکڑ تمام اکٹھے کیتے لے چلے سرکاسے
 اسیں عبادت رب دی کارن آئے ایس زینے
 نال آرام عبادت اندر کچھ دن کراں گزارا
 واللہ علم رب نوں معلوم کیا فرمان ساڈے
 اپناں دو ہاتوں اپنی طرفوں سبہ مختار بنانے
 پیش عدالت لائق تائیں وافر سخن ا لانا
 حضرت جعفر آدر بے کرم واز پکارے
 طلب حاجت کرے حضوروں اندر آون والی

عربی وچ ایہ حضرت جعفرؓ کی کتابوں آوازہ
 بھیجا حکم شتابی اس نے بولن والیا یارا
 دو جی واری حضرت جعفرؓ پھر انویں فرمایا
 تزکی واری حکم سنایا حضرت جعفرؓ تائیں
 تن واری جد حضرت جعفرؓ ابھو آواز سنایا
 یعنی جتنے عربی بندے ان کھڑے دربارے
 سنکر حکم تمام صحابی ادبوں حاضر ہوئے
 وچ پھیری بیٹھے اگے دشمن اوہا پورا لے
 لے گیا فکر دلاں دے اندر دیکھ انہاں دے تائیں
 کر کے چپ کھلوتے ادبوں عاجز حال فقیراں
 ایسکین غریبی دعویٰ لیراں بدن دواسے
 دیکھے شاہ اتہاندی طرفوں دلوں قیاس اٹھاوے
 سبہ درویش غریب نمائے جان در درجائے
 پچھیا شاہ قریشاں کو لوں کہو قریشو حالے
 ایہ لوک جہاندی بابت شوئے تساں سنائے
 عمر بن عاص قریشاں طرفوں سی مختار تسمائی
 پچھیا پھر اصحاباں کو لوں جانوں لیراں نہانوں
 تا پھر حضرت جعفرؓ صاحب بولیا مرد سنایا
 اپر ذرہ اتہانے پاسوں ایہ گل کچھی جائے
 نا اسیں پور نہ یارا نہاں دے نا کجہ مار لیا نڈا
 کرن بیان جو اسان اتہانڈا کیا کجہ بصرم کھایا
 یا کوئی پت غلام بھتیجا ساڈے وچ اتہانڈا
 جد ایہ بات قریشاں کو لوں سجد دریافت ہوئی
 نا ایہ پور نہ برے ساڈے نا ساڈے قرضائیں
 ایہ تصور جو ساڈے مالوں مذہب اتہاں وٹایا

بہت پیارا لگا شاہ لوں لوں ہو گیا تازہ
 پھر کجاری بول سنایاں ایہو آواز پیارا
 ادبوں نرم آواز شاہ لوں بہت پسندی آئی
 اسے طور آوازہ کر کے پھر یک دار سنائیں
 اَدْخُلُوا بِأَصْنَافِ اللَّهِ شَاةً تَدُونَ فَرَمَا
 بیشک نال امان اللہ دی اندر آدن سارے
 ہویں طریقہ پیش عدالت کر تسلیم کھڑوئے
 چھڈ گھر بار جہانڈے ظلموں آئے نکل نمائے
 شالا آپ بچا فے سانوں فضل کرم داسائیں
 وچ مقابل بیٹھے جیوں کر طور امیراں
 نور ایمالوں دسن سبہ دے چہرے برکت والے
 انہاں وچ شرارت والا نظر نہ کوئی آوے
 طبع شریفوں معکم توندے ایہ کوئی مرد رہائے
 ایہ لوک تاسڈے کو لوں نیں کے آدن والے
 ایہ لوک جہاند تائیں لیراں لیراں ہو آئے
 کہندا ایہو جوان اسڈے یا سرکار گرامی
 ایہ سردار قریش عربیے آئے لیراں تسانوں
 یا سرکار اتہانے تائیں بیشک اسیں کچھاتا
 اس تقصیر کس گناہوں سانوں پکڑن آئے
 نا کجہ ہو غلامی دعویٰ ساڈے اپرا اتہانڈا
 یا کوئی خون اتہانڈا کیا کجہ مال چرایا
 یا کجہ قرض وغیرہ دے سانوں پکڑیا جانڈا
 ایسا قریشاں اپرا اتہانے ایسا جرم نہ کوئی
 نا کوئی پور تصور لگاواں اسیں اتہانے تائیں
 اسے بات اسڈے تائیں ہیوں نقصان پہنچایا

کتنے لوگ انہاں سے کچھ شک شبہ وچہ آئے
 بڑا فساد اس اڈے اندر رہا انہاں ندی پاروں
 ہوئے حکم انہاں سے تائیں نال اس اڈے جاؤں
 حد ایہ بات قریش کفاراں شاہ زوں بول سانی
 تا پھر حضرت حجفرہ کہیا سنو حضور گرامی
 ایسے نمانے جاہل آہے ڈھہ قدیموں سارے
 رب نبی دی ساڈے تائیں ہرگز خبر نہ کوئی
 کل مردار مرام وغیرہ کھاواں منزے اڈاواں
 لٹاں مال غریباں والے کر کے بے پرواہی
 ایسی حالت وچہ اسماں پر رب نے کرم کما یا
 یزج ذناہک مرسل اپنا آپ خداوند باری
 نام محمد صلوات اللہ کردار انہما یاں
 بتاں کو لوں دور سہا یارب داراہ وکھسایا
 کڈھے ولاں اس اڈیاں وچوں فسق فحور والے
 اس دے آپ اپنی طرفوں رب کلام آتاے
 رات دنے اوہ لوکاں تائیں رب دے حکم سارے
 ایسے تمامی تاج اُسدی مناں اسد کتائیں
 اوہ آکھے جو چھوڑو لو کو کفر شرک بریا یاں
 اسماں نہ اپنے پوڈا دے دارستہ چھوڑ گوانا
 جو کوئی اُسے آکھے لگ کے اُسوں سچا جانے
 طرح طرح تکلیفاں دیکے سائوں انہاں شنایا
 سنیاں وڈا علمی والا اسماں تساڈے تائیں
 وطنوں ہو بے وطن مسافر پاس تساڈے آئے
 سچو سچ حقیقت اپنی پیش حضور سنائی
 کرے قیاساں لے اندر سنکر شاہ حوالا

کتنے لوکاں گراہناں دے مذہب آن وٹاٹے
 ہوئے خراب عقیدے سچے د باہر حد شماروں
 پوڈا دے دادین چھوڑن لوکاں توں سمجھاؤں
 پچھیا شاہ اصحاباں کو لوں گل کروہن بھائی
 کر کے عرض سناواں حاضر جسنی بات تمامی
 وحشیاں وانگوں حال اس اڈا سخت جہالت مد
 بت پرستی جو بازی کار اس اڈی آہی
 دچہ شراب زنا بدکاری اپنی عمر گواواں
 ڈاڈی فاسق ناجر ظالم قوم اس اڈی آہی
 سو سنا بدل رحمت والا ساڈے آپر دسایا
 لکے وچہ اوہ رحمت والا چشمہ ہو یا جاری
 جس اوہ کفر شرک بریا یاں ساہتیں آن چھڑا یاں
 کل حلال حراماں کارن امر نہی فرمایا
 نال محبت دے ساروں جو احکام ربانے
 آئے حد انہاں سے تائیں عبرت کر دے سارے
 بت پرستی کو لوں روکے تے توحید سکھاوے
 ایہ سب ٹھاکر پوچن والے اسنوں منن ناہیں
 ایہ کہن پوڈا دے ساڈے کیتیاں ہو کایاں
 نا بریا یاں کو لوں ٹھننا ناسیکی دل جاناں
 ایہ سبھ اُسے دشمن ہوون کافر کرن دھگانے
 آخر اسماں انہاں دے کو لوں ڈیرا پٹ اٹھایا
 جان بچا کے شہر تساڈے لیاں آن پناہیں
 جو سرکار مناسب سمجھے حکم سنا یا جائے
 ایہ کچھ ویرا نہاں داساڈا ہو رہیں گل کائی
 بے شک ہک پنجم رب دا بیسی آدن والا

وہ جب اہل مقدس جس کی خیر مبارک آبی
واقف سی تورت، انجیلوں شاہ نجاشی بھارا
جد اس تسنیاں مکے اندر پوینا نبی مگرمی
کہن لگا اصحاباں تائیں ہوا وہ نبی پیسارا
جو کجہ پاک کلام الہی اس سے اُپر آسے
حضرت عیسیٰ دا بھی اس وچ ہو سی ذکر کھائیں
پڑھ کے کجہ سنا ہوسانوں پاک کلام پیاری
تا پھر حضرت جعفر بن صاحب مال کلام صفائی
سنیاں جدوں کلام ربانا شاہ نے سنے وزیراں
ساری مجلس و نون کی چھم چھم ہنچوں آیاں
وچ سپا کے ستوں اللہ ذکر اپوں فرمایا

حضرت عیسیٰ آمد جس دی اگے بول سنائی
سبہ تعریفاں پاک نبی دیاں اگے جان ہارا
علم ذریعے اسلے تائیں لگ گیا پتہ تسمی
مکے سے وچہ ظاہر ہوا کھلا نیک ستارا
سانوں بھی کجھ اس سے وچوں ذکر سنایا جاوے
کیونکر جانے نبی تساڈا نبی اسلے تائیں
کیونکر نبی تساڈے اُپر رب کتاب اتاری
وچہ کچھری سورۃ مریم پڑھ کے خوب سنائی
اوسے ویلے اندر اندر ہو گیاں تا تیراں
سنے وزیراں لے لراواں ڈا ہڈیاں لٹاں
پہلیاں تن آیاتاں اندر اپوں اشارہ آیا

وَإِذْ أَسْمِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَىٰ الرَّسُولِ تَرَاءٍ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ

اور جب سنیں جو اترا ہے رسول پر تو نہ دیکھتے ان کی آنکھیں ابھتی ہیں

مِنَ الدَّمْعِ مِبَاعًا مِّنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا فَاكُنَّا

آنکھوں سے اس پر کہ پیمان لیا انہوں کے حق کو کہتے ہیں لے ہمارے رب ہم نے یقین کیا تو تو لکھ ہم کو

مَعَ الشَّاهِدِينَ وَمَا نَا لَنَا مِنَ اللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ

ماننے والوں کے ساتھ اور ہم کو کیا ہے کہ نہ یقین لادیں اللہ پر اور (اُس پر) جو بیچ چکا ہمارے

الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

پاس حق اور ہم کو امید ہے کہ داخل کرے ہم کو ہمارے رب کے ساتھ نیک لوگوں کے

فَاثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

سو بدلہ دیا ان کو اللہ تعالیٰ نے اس کہنے پر باغ جن کے نیچے بہریں چلتی ہیں

خَالِدِينَ فِيهَا، وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

ہمیشہ رہا کریں ان میں اور یہی جزا ہے نیکی والوں کی اور جو لوگ منکر ہوئے

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

اور جہنم لگانے والے ہماری آیتیں وہ دوزخی ہیں پکا ح

جدا وہ سنن کلام الہی برسن نین انہا بندے
 آکھن اسیں میان لبائے یارب خالق سائیں
 کیوں نہ اسیں یقین لبیاواں نال خداوند باری
 کراں امید اسڈے آپر مولا کرم کماوے
 رب فرماوے جو کچھ سالوں انہاں سوال سنایا
 رہن ہمیشہ اسڈے اندر موحیاں حشون کرندے
 جیہڑے لوک اسڈیاں آتیاں نامن جھلاون
 کہن مفسر ایہ جو آتیاں تے چارے آیاں
 حضرت جعفرؓ اسڈے تائیں جدول قرآن سنایا
 اُسے وقت قریشاں تائیں دنا حکم زبانی
 چکو اپنے مٹھے پلانے پورے بستر چاہو
 لیجاؤ سپہ تھفے اپنے جو کچھ تساں لیاندے
 ہے منظور قرآن اسالوں جو کچھ انہاں سنایا
 اسیں نہ ٹوراں نال تساڈے ایہ مقبول رہانے
 ایسا ڈر دکھایا شاہ لول پاک کلام ربانی
 مومن ہو کر اصحاباں دی عزت رسیا کریدا
 جدا وہ فوت ہو یا تاسنیا حضرت پاک نبی نے
 سنو بیان قریشاں تائیں جدا بوسہی ہوئی
 ہو شرمندے خالی ہتھیں گھرنوں واپس آئے
 بہت بے چین ہوئے سب کافر سنکر ایہ ناکامی
 کیا کریئے ہن او تھے ساڈا دس نہ کوئی چلے
 دے دیکھے تکلیف انہانوں آپے اسال سنایا
 شاہ نجاشی کول انہان نے عالی عزت پائی
 رہن دیہو ہن انہاں تائیں ساڈے کم نہ آون
 ہو کوئی ہن نال محمد کریئے چارہ ۔ بخونی

حق پہچان کلام ربانا، نبیوں نیر چلانڈے
 اپنے تین والیاں اندر لکھ اسڈے تائیں ا
 آپہونی جد کول اسڈے حق کلام پیاری
 صاحب لوکاں اندر سالوں داخل کیتا جاوے
 اسڈے بدلے اسال انہاں نون جنت وچ پہنچا یا
 ایویں نیکال لوکاں تائیں اسیں جزائیں دے
 ابو جہل دے ٹولے وانکوں داکم دوزخ جاون
 شاہ نجاشی دے حق اندر پاک خدا فرمایاں
 سن کر بتا راضی ہو یادوں ایساں لبیا یا
 میں نہیں ایتھوں جاون دیندا ایہ بندے نورانی
 جیکر اپنی عزت لوڑو کل شتابی جا ہو
 کچھ پرداہ نہیں مول انہاندی نا ایہ رکھے جانڈے
 ہر تھفے تھیں بہتر تھفے گھر ساڈے وچہ آ یا
 چلو تسانوں رخصت ہوئی کریو کو چٹکالے
 سخت محبت پاک نبی دی کولوں چہ سمافی
 پاک نبی دی خدمت اندر تھنے رہیا گھلیندا
 نال پیار جنازہ اس دا پڑھیا وچہ مدینے ا
 شاہ نجاشی مومن اوتھوں مول نہ لوڑیا کوئی
 لکے اندر ابو جہل نون قصے آن سنائے
 کرن دلایاں آپیں اندر رل شریتم نامی
 ہن کجہاں اسلاماں آگے وال نہ ساڈی گلے
 اپنے پیر کو ہار اماریا آپے کم گوا یا
 ساڈا کجہ نہ بنیاں او تھے سخت ہر میت آئی
 نکل گئے بوہتھاں وچوں ہن اوہ داؤ نہ کھان
 کیوں نہیں ساڈا تیر تھانے لکجاوے مت کوئی

تن چیزاں دی ہر بندے نوں خواہش ہووے بھائی
یہ تن چیزاں جس بندے نوں حاضر کیتیاں جادون
اکھلاں پل محمد تائیں جو شئی سا تھیں لوڑے
ایہ کجہ سمجھ انہاں دی اندر ناقص عقلوں آیا
ایہو چیزاں قائل ہون کارن دنیا داراں
اتوں توڑی حد انہاں دی اگے راہ نہ کوئی
دم دم ایہو خیال انہاں توں آون دنیا والے
دنیا دے فرزند و چلے دنیا رہن پوجندے
علی دولت دے دل جہاں کدی نہ جہاتی پائی
پیر ہووے فضل کہوں باطن صاف جہاں نہ
دنیا لوں کوئی چیز نہ سمجھن عارف رب دے پیالے
ہر دولت تھیں علی دولت پادون نبی ربانے
کافر لوک قریش عربیے دین ایما لوں خالی
جیکر سکدے پہنچ اتوں تک ناقص عقل انہاں دے
اپر عقلی دوڑا نہاندی اتوں تسکن آہی
کجے اندر بیٹھے آپے سید کل اماماں
عتبہ نام قریشاں اندر بڑا گلا دہر نامی
جوڑ مسودہ حضرت تائیں لگا کہن "مو کالا
قوم شریف گھرانہ اچا حسبوں نسبوں عالی
اسیں تمام قبیلے اندر عزت تیری جاناں
اپر ساڈیاں بتاں تائیں جو توں بڑا لاندرا
نہیں تاں اسیں تامی تیرے آپے خوش پیار
اسے گلوں قوم ساڈی راہی راہی ہونی
جے توں ساڈے آکھے لگ کے ایہ لگ دلوں گواندا
اسیں تامی خادم ہو کے خدمت تیری کرے

سوہنی عورت بہتی دولت تے بچی سرداری
بھاویں سخت ہوئے اوہ کپیا اسوں زم بناون
حاضر کرساں اسدے اگے دعوی اپنا چوڑے
دنیا والے انہاں گلاں دا جانن قدر سوا میا
اس تھیں اگے عقل نہ پنچے بیدیاں مرداراں
دل دی تاکی مولا دلوں بند جہاں می ہونی
دنیا والی دولت ہمت سارے کم نکالے
دنیا پکھے دین گلیندے تے ایمان سڑیندے
ادتی دولت دنیا والی اعلیٰ انہاں بنائی
دنیا دے اسباباں کوں دور مکان انہاں وا
چو داں طبق جہاں دے اگے شیشے آوں سارے
اپر قدرہ جانن اسدا جو بے سمجھ منانے
اوہ کیا قدر جہاں عاجزاں علی دولت والی
سکدے دے کے سونے تائیں کڈوں چوڑاوں جانے
کر منصوبہ آئے ہک دن پاس حبیب اگے
حاضر ہو کر خدمت اندر لگے کرن کلاماں
ہر مجلس وچ گل کرن دے جانے ڈننگ تامی
ہیں توں ساڈا ویر پیارا بہت شرافت والا
مڈبوں دی سردار قیدی قوم قریشاں والی
ذاتوں اتے صفاتوں تیرا قدر بلند بچھاناں
بہت فساد پیاس گلوں آپیں وچ دو ہاندا
اسے گل نے ساڈے اندر ویرا اٹھائے بھارے
ہک دو جے نوں آپیں اندر وچھ نہ سکدا کوئی
بتاں نوں نہ بڑا لاندرا متسنہ دور ہو جاندا
جو فرمان سناڈوں موبوں سر شمال پر دھر دے

میں بھی تیری خدمت کارن حاضر و ابھاروں کجا نوں
 ہے کر ہووے خواہش تینوں دولت دنیا والی
 اتنی دولت تیرے کارن کراں اکٹھی بھائی
 سب تھیں ودھ کے گھر تیرے وہ ہون ل خزا
 جیکر سا تھیں مکے اندر چاہیں توں سرداری
 دیکر تاج حکومت تینوں اپنا شاہ بناواں
 یا پھر جیکر تیرے تائیں مرغن عشق دی ہوئی
 جس عورت دے کارن ہووے دلوں محبت تیری
 جیکر نال کسے دے تائیں خاص محبت دل دی
 گھر میرے اک بیٹی اپنی سندر شکل کنواری
 ہے توں باز آویں اس گلوں بخش دیاں تہ تیروں
 جو کجہ طلب کریں توں سا تھیں حاضر کراں تھائیں
 اسے طو تمامی بولن عجز نیاز سناون
 ایہ سب چیزاں پاک نبی توں اکے رب فرمایاں
 ایتھے او تھے دو ہیں جہانیں جو پیدائش میری
 دنیا وچہ بھی شاہی درجہ آخر وچہ بھی شاہی
 وچہ مقدر ایسے دے ہون نصیب جہانوں
 دو ہاں جہانوں دی سرداری تہ جہانوں آوے
 دنیا آخر دونوں جتھے ہوون دولتوں عالی
 اعلیٰ دولت عتقے والی رب جہانوں نون پیدا
 سارا جنت حوراں بھر یا پیش غلام جہانوں
 جس گلوں سردار دو عالم عالی دولتوں پایاں
 سن سن ہاں سردار عالم کہیا قریشا تائیں
 پڑھ سورۃ علم السجدہ اول کجہ سنائی
 اس تھیں بعد محمد سورۃ پہلیاں تن آیاتوں
 وچہ جہانوں کافر مومن رب تکبیر سنائے

مناں حکم تمامی تیرا جو توں کہیں زبانوں
 مالا مال کراں اسیں تینوں دیکر دولت عالی
 جتنی قوم اسادی وچوں کسے امیر نہ پائی
 کرن تمامی ریاں تیریاں جتنے توں بیگانے
 کل قریشاں آپ تیری کراں حکومت ہماری
 ہوواں اسیں رعیت تیری تابعدار سداواں
 تا بھئی وں جو تیرے کارن دار و کریمے کوئی
 اوہا اسیں لیاواں حاضر ذرہ نہ کر ساں دیری
 تا بھئی جیسی عورت چاہیں ایسی تینوں مل دی
 سارے ملک عرب تھیں ودھ کے صاحب حسن پیری
 نالے دیواں دولت وافر کجہ پرواہ نہیں تینوں
 اپر ودھ گھٹ آکھ نہ ہرگز تہاں ساڈیاں تائیں
 اپر حضرت نون ایہ باتاں کدوں پسندی آون
 اے محبوبا تیری خاطر نعمتاں سب بنا لیاں
 کیتا اسان تیار تمامی سبھ کجہ خاطر تیری
 ہر نعمت ہر دولت تینوں بخشی پاک اٹھی
 مولا با بچوں ہووے کسے دی کیا پرواہ تہا نون
 دنیا دی سرداری عاجز قدر او تھے کن پائے
 کیہڑے کم اکیلی او تھے دولت دنیا والی
 ادے دولت فانی تھکھے اسوں کون چھوڑ پیا
 کوں پسند انہا تون آوے ناقص حسن زماندا
 اول اگے ایہ فانی چیزاں کسے لیکھے آیاں
 سنو تسانوں اسیں خدا دی پاک کلام سنائیں
 جس دے وچہ کھاراں کارن سحت نصیحت آئی
 کیتیاں پڑھ کے پیش انہاں سے سید مخلوقا تہاں
 نالے عمل جتھے جو جو دو ہاں کارن آوے

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ

جو لوگ انکار کرتے ہیں اور خدا کی راہ میں روک ڈالتے ہیں ان کے اعمال اکارت جائیں گے

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَمَّا بَأْسَآئِرِ عَلَىٰ حَسْبٍ

اور جو لوگ یقین لائے اور اچھے کام کئے اور مانا جو اتارا ہے محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرْنَا بِمَا كَانُوا يُكْفَرُونَ

پہلے وہی حق ہے ان کی کذب کی طرف سے دور ہو جائیگی ان کی بڑیاں اس سے اور ان کے حالات بھی اچھے ہو جائیں گے

ذَلِكَ بَانَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

یہ اس لئے کہ منکروں نے پیروی کی باطل کی اور ماننے والوں نے

اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مَثَلًا

پیروی کی حق کی جو ان کے رب کی طرف سے ہے اسی طرح خدا سمجھاتا ہے لوگوں کو مثالیں دے کر چٹکے

کافر جو انکار کرتے روکنے سے راہوں
ایسے چھوڑے مومن ہو کر چنکے عمل کر نیک سے
کرن یقین پہچان اسنوں حق کلام خدا فی
ایسا لوکاں تھیں ب فضلوں دور کرے بڑیاں
کافران سے سبھ عمل اکارتھ اسے گلوں جا دن
مومن تابع حق دی ہوں رب دی پاروں
آخرا یہ کچھ عمل نتیجہ آ پو آپ دوہاں وا
پڑھ ایہ آیتاں سرور عالم کافراں نوں فرمایا
دونوں رستے کہوں سنائے جو کچھ حکم ربانا
ایگل سنکر کافراں میں ہتھوں کاوڑ آئی
جو منصوبہ جوڑ لیا دن جاندا سببہ ازائیں

صناع سبھ اعمال انہائے روہئے درگاہوں
جو کچھ اتریا اتر محمد اسنوں سچ منید سے
پیشک نبی پیائے آپ رب دی طرفوں ہوئی
دم دم حالت نیک نماندی پا دن بھ بھلیا یاں
باطل کی ادوہ تابع ہوں حق دی طرف نہ آ دن
تائیں عمل قبول انہائے خالق دی سرکاروں
ایوں رب مثالوں سے کے لوکاں سمجھاندا
سنیاں تسال جواب اسدا جو کچھ اسان سنایا
اکول جنت اکول دوزخ جا ہو جتول حبانا
داڈ سے تنگ پئے آ ظالم بات نہ بننے کافی
جتول جا دن سیدھ نہ ڈھکے ایپر سمجھن نائیں

رفتن کفار پیش ابوطالب

بلدن پھیر ابوطالب یوں رل مل ریجاون
ابو جہل تے غلبہ شیبہ ایوں ہور بتیرے

چاچے پاک نبی سے تائیں لگے آن طرادون
وہی قریشاں سمجھے جانے جو سرار دیرے

کہن لگے بوطالب تائیں توں ہیں وڈ کا ساڈا
 اپر آن بھتے تیرے سانوں سخت ستیا یا
 روک دیو تیں اُس دے تائیں بچا دے اگلور
 اول اسیں ساڈے تائیں د بکنوں سمجھاواں
 سڈ لوں پھرتوں بھی اپنے گل حمایت والے
 اتنی بات سنا کر کافر حلبی کنڈ و کہا نڈے
 بوطالب نے پاک نبی نوں اپنے پاس بولایا
 نال محبت آ کہن لگا سرور عالم تائیں
 جو ادہ آ کہن تیرے تائیں مہن لے بات نہاندی
 پچھلی عمریں نال انہا نڈے طاقت لڑن ٹیوں
 ایہ گل سن کر دل دے اندر سوچیا نبی پیارے
 نال اسدے کچہ رہندی آ ہی ساہنجو مکے و پیر
 جد کوئی ایسا موقعہ ہووے مدد مینوں دیندا
 شاید تنگ پایا مہن ایہ بھی چھڈنا پیا اساتوں
 ایہ گل سوچ دے و پچھ حضرت چاچے نوں فرمایا
 جے توں میرے سچے کھتے سوچ جن نکا ویں
 تا بھی میں اس کم اپنے تہیں ہرگز باز نہ آواں
 جد تک ب رسالت میری ظاہر نہ فرماوے
 ایہ تبلیغ رسالت الی سرے نال نبھاواں
 اتنی بات سنا کر حضرت چاچے نوں فرمایا
 رخصت کر دیو میرے تائیں نبی این واں
 ایہ گل سن کر چاچے تائیں ڈاڈھی شفقت آئی
 نال محبت اوہا چاچا بول بوا ب ایہ دیندا
 جیو کر تیری مرضی ہووے موحال دت اڈاندا
 اپنی طرفوں جھٹوں تائیں طاقت ہوئی میری

مہن تک اسان برابر جانا عزت ادب ساڈا
 تیاں نوں ادہ برا لائے بڑا فساد مچا گیا
 نہیں تا پھیر ناراض نہ ہونا تیاں اسانے توں
 جیکر تیں نہ رو کو اس نوں آپے اسیں ٹھہراواں
 اس دے بھی سبہ ڈ ہے جاسن جتنے چیلے بالے
 اپنی طرفوں بوطالب نوں دھمکی دتی جانڈے
 جو کجہ کافر کہہ گئے اسنوں سارا ذکر ستیا یا
 بیٹا انہاں قریشیاں کو لوں اپنا آپ بچا مین
 نہیں تا پھر تلوار انہاندی مٹھوں سہی نہ جانڈی
 آجا باز اسادے آکھے کراں نصیحت تینوں!
 چاچا بھی مہن ساڈے کو لوں لگا ہون کنارے
 نال قریشیاں میری طرفوں کر دا گل چنگیری
 سچہ وڈیرا ہر کوئی اس ڈا خوف لحاظ کریندا
 اپر مولا ساٹھ جہنا نڈے کیا پر واہ تہا توں
 چاچا جو کجہ اسانوں مولا توں آئیا
 اسدے بے میرے کو لوں رب دا حکم چھوڑا ویں
 ساری دنیا صدقے کر کے اس تہیں گہول گہاواں
 قسم خدا دی ایہ کم مٹھوں مول نہ چھوڑیا جاوے
 یا اسلام کرے رب غالب یا چھے مر جاواں!
 لے چاچا مہن تیرا ساڈا رب و چھوڑا پائیا
 ہوسی حافظ ناصر میرا خالق پاک سچاواں
 استقلال سول اللہ دے کیا تاثیر و کھائی
 اپنے نالوں تیرے تائیں میں نہیں جدا کریندا
 میں نہیں تینوں منع کریندا نا اسلام چھوڑاندا
 مردیاں تیکر دلوں بجانوں کراں حمایت تیری

میں توں بہت پیارا مینوں ویر پیا کے جایا
اس تھیں بعد قبیلہ اپنا بوطالب سدوایا
باشمیاں تے مطلبیاں تھیں جتنے لوک تھامی
جھاویں بتے لوک انہاں تھیں مسلم اچھے نہ ہونے
مکے اندر ہور قبیلے جتنے آہے سارے
اتھوں تکین دوہاں ولاندی سخت عداوت ہونی
لیسنا دینا ملن بولن بند تمام کرایا
جیکر باشمیاں دے وچوں قتل کوئی ہو جاوے
نا کوئی کرے حمایت مدد ہرگز باشمیاں ندی
ایسی سخت قریشاں طرفوں جدوں عداوت ہونی
نال قریشاں سنگی آہا جتنا شہر تھامی
آفر جتنے بوطالب دخواست قبیلہ سارے
پاک نبی تے بوطالب بھی نال انہاں دے آئے
واگ حصاریاں غار وچالے کرے تنگ وچارا
رسد وغیرہ پونجی والے جو سامان تھامی
تھکھے تے باشمیاں دے روون لڑکے بالے
لنگھن اولں پیارڑاں جھپڑے لے اسی اوندے جانے
تن سالان تک وچ مصیبت اسے طور لنگھائے
کیا اس یلے سرور عالم استقلال وکہا ئیا
جے تو حیرت حضرت تائیں ہوندی کدی پیاری
ایر اوس حقیقی مسئل کمال جو صلے والے
ایسی حالت وچ بھی اپنا پورا کم نبھایا
بعض دناں وچ اہل عرب داسی دستور پڑانا
سال اندر اوہ حرمت والے جدوں ہارے آون
جتنے وعظناون کارن حضرت موقعہ پانڈے

میں کیوں کر ان جدائی میں تھیں بوطالب فرمایا
پاک نبی دی مدد کارن سبہ لوں حکم سنایا
مثال ہو گئے مدد کارن نال رسول گرامی
ایسر سبہ حمایت آپر کھران نبھ کھلوئے
باشمیاں دے نال تھامی ہونے مخالفت بھارے
کے اندر باشمیاں داد دست رہیا نہ کوئی
سبہ لوکاں ہک کاغذ لکھ کے کعبے وچ لٹکایا
اس دے بدلے قائل آپر حرم نہ کوئی آوے
گویا واجب قتل تھامی جتنی قوم انہاں ندی
باشمیاں چھپین باہجوں چارہ رہیا نہ کوئی
تھوڑے لوک قبیلہ ہاشم پاک نبی دے حامی
آکر غار پہاڑی وچ چھپے سبہ وچارے
بھی سینگے پاک نبی دے جو ایساں لیاے
دشمن لوکاں آون جاون بند کردنا سارا
کیتے بند قریشاں لوکاں طرف رسول گرامی
کچھ نہ کچھ پنڈیر فقیروں حال غریباں والے
سن آواز کے رو دنیائے بہت بے چینی پاندے
مولا جانے نال انہاں دے چوں اوہ روز و ہائے
جس تو حید اہی چکھے سبہ دالوجھ اٹھایا
ہک پل وچ مصیبت سبھ دی و رہو جانڈی ری
کر منظور سبھے تکلیفاں عہد اہلی پالے
وعظ کلام نہ چھوڑیا اپنا نادرہ گھب رایا
بڑا چپانن آپر کسے دے ظلموں ہٹھ اٹھانا
سرور عالم نکل پہاڑوں آسے پاسے جاون
شرع کرن تبلیغ اسلامی ربا دے حکم سنائے

جدوں دھاڑے ختم ہوں اودہ حمت بندش و
تا جو تن سالان داعرہ ایسے طور لنگہ پایا
قدرت ربی بعض مخالف نرم انیسے ہوئے
کرن صلایں آپس اندر کیا تجویز بناواں
اودہروں اپنی قدرت ظاہر کیتی حق تعالیٰ
تن برسال داعرہ انوں آکر جدوں وھاتا
جو خیر آہی اس اُپر چٹت تسمی ہوئی
جنے اپنے نام قریشاں اسلے اُپر لکھائے
باقی نام محمد کو دانگوں تسمی نورانی
اس وے اندر ایوا اشارہ رکھیا حق تعالیٰ
کے دھاڑے دشمن اسلے ہوجاؤن بہ فانی
جو نکر اس کاغذے اتوں رمنگئے نام انہاں
جو نکر نام والا امن سلا بست رہیا
ہر دشمن پر غالب آوے فتح مبارک پاوے
دوہیل جہانیں دشمن اسلے پاؤن قہر سزاہیں
ایویں سورۃ کو ژاندر حکم خدا فرماوے

جا آرام کرن پھرواپس اوسے فارو چالے
آخر استقلال نبی دے اپنا اثر وکھایا
ہاشمیاں دی مدد کارن آپے اٹھ کھائے
دیاں خلاصی ہاشمیاں نوں غاروں کڈھ لیاواں
گل کے ڈگا کبے اتوں کاغذ لکھت والا
کیڑیاں چٹے حرف تمامی کاغذ ہو یا پر اتا
ثابت اسم لکھیاں باجوں حرف نہ رکھیا کوئی
بک نہ ریمیا نام اوہنا نڈا سارے رب اڈائے
امن سلامت کاغذ آ پر رہ گئی ادا نشانہ
روشن نام حبیب مسرے دا کون مٹاؤن والا
روشن نام لکھیاں والا رہی دوہیں جہانی
دنیا تھیں بھی ایویں بکدن جاسن بکے کھانڈے
ایسے طور تمام عرب وچہرہ سی نام ایہا ہا
گل دنیا وچہ اسدی پاروں رب سلام پھیلانے
روشن رہی ناواں اسدا روز قیامت تائیں
دوتی دشمن تیریاں سدا تخم اٹھایا جاوے

ان شانک ہو الابر

جیر دشمن (حرم برپہ) (دھاک جو لے جالا) (دفع نسل ہے)

لکھیاں قریشاں والا جو کجہ وچہ لکھیا یا
ہاشمیاں دے لیاؤن کارن آیا خیال جہانوں
نکلو غار وچوں من ہو گئی تاساں رہائی
من نہیں کسے تساڈے اُپر ظلموں مہتھ اٹھانا
نالے حضرت سرور عالم خود شریف لیائے
خون قریشوں پاک نبی دا وعظ نہ من دا کوئی

قصہ کوتاہ جد اودہ کاغذ خالق پاک گرا یا
ل گیا اس دے دکن سیتی موح عجیب تنہاتوں
اوسے ویلے ہاشمیاں نوں خیر نبیاں پہنچائی
دگ پیا اودہ کاغذ گل کے ہو کر بیت پڑانا
ایگل سن کر ہاشمی سارے غاروں باہر آئے
اُپر پھڑھی لکے اندر ایسی تنگی ہوئی

سستی کتابیں ملنے کا پتہ حاجی ملک غلام محمد انڈسٹریز ماہر کتب کشمیری بازار کلاہوسرا

ذکر سفر طائف

کے تھیں پھر سرور عالم طائف دے دل آئے
 اوتھے بھی کچھ لوگ مخالف ہو گئے سخت انہاں سے
 یک ظالم نے ظلموں ایسا پتھر سخت چلا آیا
 اب پر کچھ پرواہ نہ کیتی پاک حبیب غفار می
 اتنا خوف نبی نون آیا باہر حد شماروں
 نیرے کہوہ آہا یک اوتھے کسے یہودی والا
 دیکھ یہودی آکھن لگا سرور عالم تائیں
 تا پھر حضرت کلمہ طیب اس نون بول سنایا
 اس تھیں پیچھے سرور عالم نام اپنا فرمایا
 سنکر نام یہودی تائیں ڈاڈھی کا ڈر آئی
 چکر اوتھوں سرور عالم ادنوں واپس آئے
 ادو صاحب لولاک پیارا اتے محبوب خدائی
 انا اعطینک الکوثر جسے حق وچہ آ گیا
 دیکھو منے شتابی اس دا جان قدر موکا لے
 جتے دشمن یری اس دے بفرمان نکا لے
 بھا دیں وڈیاں خلقان والا ادو محبوب تعالیٰ
 سنو حقیقت جدوں پیاسے حضرت واپس آئے
 سفر اندر سی یک اکلا پاک حبیب شہارا
 جد کوئی کافر پاک نبی نون پتھر آن مریدا
 میں قربان رسول اللہ تہیں ماپو کہول گھاں
 جہڑے دشمن پاک نبی نون تکلیفان پہچاندے
 طائف دے وچہ جدوں کفاراں پتھر آن چلائے

بہت دناں تک اوس علاقے وعظ کلام سنائے
 دُور کھلو کے دے مارن جدایہ وعظ سنائے
 زخمی ہو گئی پئی مبارک خون نہایت آ گیا
 منہ تھیں کلمہ پلایاں چون خون مبارک جاری
 سخت پیاس ہوئی آ حاضر جس دے کھان پل رول
 پانی بیون کارن اس پر پیچھے نبی تعالیٰ
 پانی مول نہ پویں پہلوں اپنا نام بتائیں
 اول ربدی وحدت والا حکم اونوں پہنچایا
 میں ہاں خاص رسول محمد بھیجا رب دا آیا
 میں نہیں پانی بیون دیندا سخت کلام سنائی
 رب دا حکم سادوں بدلے کیا کیا دکھ اٹھائے
 ساری دنیا جس ی خاطر خالق پاک بنائی
 بقدر اں وچہ صاحب کوثر پانی نون ترھایا
 آگے جدوں سپاہی رب دے گرایاں لان لے
 جیکر کہی نہ تو بہ کرن بدلے دین سارے
 ایسر ظالم تہیں بدلہ رب نہ چھوڑن والا
 سایہ دیکھ کجور، کی وا اوتھے آن کھلوئے
 دو جا ساتھ نبی دے آہا زید غلام پیارا
 بتے پتھر زید پیارا اپنے اُتر جھلیب ندا
 کیسی شفقت رحمت والا ادو سرور انبیواں
 سرور عالم حق انہاں دے نیک دعا فرمائے
 بیٹھ کجور کھلو کے حضرت ایہ کلمے فرمائے

اللَّهُمَّ اهْدِ قَوْمِي لِلْهُدَى فَانَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

اے میرے مولا میری قوم کو ہدایت دے اے میرے مولا میری قوم کو ہدایت دے کہ وہ مجھے نہیں پہچانتے۔

یارب آپ ہدایت کرتوں قوم میری تائیں
 دے توں سچہ بنائے تائیں میرے مالک سائیں
 کریں نہ مار ہلاک انہاں توں قہروں بار خدایا
 بھیجا تہ ہدایت کارن مینوں وچہ جہانوں
 جو کجہ ایسے لے بھی پاروں وکھ پنچا دن مینوں
 کرتوں اپنے فضل کرم عقیں پ حمایت میری
 اگلیاں قوماں انہاں پر قہر نہ بھیجا جاوے
 یا پھر نسل بناندی وچوں ایسا کوئی ایسے
 توں ارحم توں اکرم اللہ رحم کماون والا پ
 جیکر شامل حال میرے دے مدد تیری ہونی
 بھاویں دشمن میرے تائیں دیوں وکھ انڈائیں
 واہ سبحان اللہ کیا حضرت صاحب خلق حلم وا
 جے اُس وقت حبیب خدا واری دعا فرماندا
 ایپر حضرت حق انہاں دے ناچاھی پریانی
 کیا رب خلق حلم وامادہ بخشیا حضرت تائیں
 زخموں زخم مبارک پلایا چلن خون فوارے
 ایسی نازک حالت وچہ بھی اوہ سرور نبیاں وا
 جنہاں شریاں تھپڑے پانی بند کرا لیا
 رحمت عالم دیریاں اتر رحمت کرم کماون
 لے فرماناں کارن جنوں اتنی شفقت آفے
 وچہ کلیفناں سرور عالم جیوں دعا فرمائی؛
 طائف عقیں حدیثے اندر واپس ہو کر آئے
 بہت مسافر کے اندر آسوں پاسوں آون
 روز لوں سر لوں مسافر آکر حاضر ہوندے
 وکھ انہاں توں بل بل کے کافر کے والے

ایہ عاجز تا واقعہ میسے مینوں جانن ناہیں
 سچا تھی کچھ جانن مینوں نادیوں انڈایاں
 نہیں ہلاک کر اون کارن میں دنیا وچہ آیا
 ایپر میرا قدر نہ جاتا بمعقلاں ناداناں
 کجہ نہیں حاجت عرض کرن دی سمجھ کجہ معلوم تینوں
 کریں ہدایت آپ انہاں توں ایو دعا ہے میری
 کیوں نہیں متال انہاں دے چوں کوئی اپت پاو
 جیہڑا تیرا امر قبو لے شربت وحدت پوے
 ہر عاجز نوں دیریاں کولوں آپ پنچا دن والا
 تا پھر مینوں کسے طرح دا خطرہ خوف نہ کوئی
 تا بھی آپ ہدایت یارب کریں انہاں دے تائیں
 کرے دعائیں دیریاں کارن شید عرب مجھ وا
 قہر کنوں رب غیر تیا نڈا تخت سہڑٹ اڈاندا
 جد چاہی تا دیریاں کارن اُس چاہی بھلیانی
 یریاں نال کرے بھلیا یاں وا شفقت واسائیں
 پانی دین نہ پیوں جو گا دشمن رب دے مارے
 قوم اپنی دی غیر خواہی وچہ کھڑا دعا فرماندا
 کرے دعائیں انہاں تائیں دیوں سمجھ خدا یا
 مت کے کوں ہدایت پاون دوسرے حقین کچھ وون
 مومن تا بیداراں تائیں کوں نہ اوہ بخشا دے
 فضل آہوں مہلت غم دی مکن اپر آئی
 سبہ کلیفناں دیوں والے رب اسباب بنائے
 سن دے کلام نبی وا اثر ہدایت پاون
 سن کن وعظ نصیباں والے داغ دل دے موندے
 صابن نال نہ چٹے بووں اصل جہان دے کالے

طرح طرح سے اپنی طرفوں چیلے کر کر تہکے
 سبہ بخیزاں ہوا رہا توں جاں کچھ کم نہ آریاں
 جو کوئی لوں مسافر آئے اہلوں کوک ہوئی سے
 آہن ہے اک رہتا جا دو سا ز فلانا
 ایسا اثر کلام اس دی وجہ جو مستند اہل کواری
 جو کوئی اُسدیاں گلاں سنڈیاں اس کوک پہلونا
 اویسے غرق ہو جائے ایسا جا دو پاوے
 بڑی کتاب بک جا دو والی سمجھوں ہر سنانا
 ایسے طور نبی سے دشمن سمجھ لیں گلہ سنانا
 جیوں جیوں ویر کھادون اندر ویری زور سے
 دن دن ستمس رسالت خالے کڈھیاں ان سچا عین
 جیوں جیوں لوک مینے والے خبر نبی دی پاوون
 تا جو بہت انصاری نبی سے ہو گئے وجہ مینے
 کر چکے سبہ جیسے اپنے پیش نہ جاوے کوئی
 آچھر سخت الال آتہ بد مالک شریاں
 جیہڑی بات نہایت اوکھی چالے لوں اہنا توں
 کئی سوال اہنا سے حضرت کر کے حل و کہا نے
 جیہڑی بات اہنا ندی حضرت پوری کرد کھلاوون
 جو کوئی مضویہ شکل پھر آپیش کر نید سے
 شق باقر ہے جد معجزے نظر اہناں لوں آئے
 ایسے طور ہزاراں معجزے حضرت ہے و کہا نے
 پاک نبی لوں نبی نہ سمجھن تا پچھیم سر جانن
 کرن شکایت پاک نبی دی جوں جان نکالے
 دستو کوئی اساد سے تائیں علم بخوموں مسالا
 کہن بخومی اپنے علموں ایہ گل سیں پچھا تا

ایہ پر وعظ کلام نبی داسرگز روک نہ سکے
 اس فرہر درازے آگے چو کیاں ان بہا یاں
 بہت شکایت پاک نبی دی آپ پ کر خیلے
 نام محمد سدن جس دا اسلے پاس نہ جانا
 پھر کوئی بات کسے ہی اہلوں ل نہ لکے پیاری
 کہ کسے دایہ ہے نہ ہرگز ایسا آو ہوندا !
 پوچھو دادے دادین چوڑا کے اپنے دنگ بناوے
 جو کوئی اہلوں پڑ ہا سندا عقل شہور گوانرا
 ایہ پر عاشق صادق پھیرے ہڑیاں باز نہ آون
 توں توں عاشق پاک نبی سے دوزے ہوندا جانے
 پچھنگی روشنائی اسدی توڑ مینے تائیں
 عاشق ہو کر قدماں اندر کئی آون کئی جاوون
 اس گلوں پھر گھابے آکے کافر لوگ کسینے
 دل وجہ بے ایماناں تائیں سخت حیرانی ہونی
 کرن سوال آ طرح طرح دے گھر گھر کے تیراں
 پچھن آکے حضرت کو لوں دیہو جواب اسانوں
 طرح طرح دے معجزے ڈٹے نا ایمان لیائے
 جادو کہہ کے نس او تھوں پھر دے دن آون
 جیکر اوہ بھی حل ہو جاوے نا ایمان ایندے
 اوہ بھی اہناں نہ متے ہرگز جادو سہ بنائے
 من کوں پسیر فقیرا بے نصیبت نہانے
 کر بے ادنی شاعر سدن جادو ساز پچھانن
 پچھدے پھرن بخومیاں کو لوں منکر رب کما سے
 بے سی لوں پچھیم کوئی اج کل آون والا
 ہونا سی اک ایس زمانے کامل نبی م رہانا

دیوے خیر زمانہ اس دی نالے کہن ستارے
اسے طور یہودی عالم خبراں سہبتان
پہلے دن تھیں نال نبی سے ایوں پر آہنا
ہن کچہ بول منجی سورۃ داستان نزول سنائیں

وقت نشان ظہور اس دیوے پورے لوگے سارے
اپر دشمن پاک نبی سے نا ایمان لیاون
خلق نبی کے دیر انہاں واڈر نہ کیتا جاندا
جو کورت عنایت کیتی نبی پیارے تائیں

شان نزول سورۃ واسطی شریف

وچہ تفسیر عزیز می حضرت شمس الہند لیا یا
قاصد بھج مدنے اندر کے یاں کفاراں
ہے ہک شخص ساڈے اندر ہو یا اس زمانے
آکھے میں یاں مرسل رب دامتوں میر تیا میں
کتنے لوک اسادے وچوں اس نال لائے
تیں تمام اسادے بھانے صاحب علم پیانے
دسو کوئی طریقہ ایسا تیں اسادے تائیں
کل نشان پیغمبریاں والے معلم خوب تیا توں
ایہ گل سن کے کہیا یہوداں اس تیں کچیا جاسے
آدل ذوالقرنین سکندر جو مقبول رہا
دو جا کہت اصحاب جو گزے اگلے وچہ زمانے
وچہ تو رایت ایہ دونوں خبراں رب جہ مایاں
جے اوہ پورے طور انہاندی کر تفصیل ستا
ترجیا حال حقیقت روح دی جو کچہ رب بنائی
چچو ایہ بھی اس دکولوں جیکہ جوڑ سنائے
کیوں جو اگے دنیا اندر جو کوئی مرسل آیا
جیکر ایہ بھی رب کی طرفوں سچا نبی رہا
نہیں تا پھر حکیمان دانگوں حکمت لہے جگاندا
ایہ تن باتاں جدوں نہاتوں بول یہود سکھایاں

شمس رسالت حضرت والے جدوں ظہور پایا
اہ کتاب یہوداں کولوں کچہ گھلیاں اخباراں
دیوے کرے نبوت والا اپنی نال زبا نے
کر و تمام اطاعت میری جو کچہ تیں فرمایاں
دسے کلمہ نام اپنے داو کھر ادین سکھا کے
علم کتابوں علم بخونوں وا فکار پرا لے
جس دے نال از یانے اسوں سچا ہر یانا میں
دسو جو نہا کر معلم ہو کے اس دا حال اسانوں
جیکر بے ادہ نبی رہا تا تن باتاں فرماوے
چول سناوے قعدہ اس دا جو نہا حال دہانا
چچو حال انہاں اوہ کھی آپے مرد جگانے
با جہ رسولاں ہور کسینوں نہیں خدا سمجھایاں
تا اوہ برقی نبی رہا تا بیشک سمجھیا جاسے
کسے نبی نول اچ دن توڑی نہیں خدا سمجھائی
تا پھر اوہ حکیم کچھالوں نبی نہ آکھیا جاسے
اس حقیقت روح دی بابت کسے نہ کچہ فرمایا
لہی امر خدا سے با جہوں میں کچہ مول نہ جانا
سو تجویزاں جوڑ سناوے نبی نہ آکھیا جاندا
سن کر سہ کفار انا میں بہت پسندی آیاں

کہن لگے کچھ خبر نہ اسنوں علم کتاب نہ جانے
 خوب سوال اسڈے تائیں اہل کتاب سکھانے
 توشی توشی آحاضر ہوئے پاس رسول گرامی
 جھکرا تباں سوالاں سندا دیو جواب ہمالاں
 سکر اوہ محبوب خدادا کافراں نوں فرما تدا
 دلچہ ایہا خیال نبی نوں را تیں کراں عانیں
 تالے اکثر اوہا ہے سی را تیں وحی پیارا
 ایپر حد ایہ ہلکے والا حضرت احکم ستانیا
 اسے گل تھیں غیرت ہوئی تعلق دی کادوں
 پندرہ روز تباون بعنے گہٹ ودھ بھی ترون
 ایویں وجہ شمار دناں لے اوہاں فرق بتایا
 تال تقاراں وعدہ کیتا پاک رسول گرامی
 وجہ اڈیاں پاک نبی نوں رات گدشتہ ہوئی
 کرن دیلاں سرور عالم فکر دے وجہ دھانا
 جیوں جیوں دیر ہوئے تا حضرت کردے فکر ہوا
 فجر ہوئی تا آگے کافر پاس رسول پیارے
 حضرت کچھ جواب نہ دیوں باہجوں امر بانے
 جد تک دھی خدادی طرفوں نا کچھ حکم لیا دے
 حضرت سب دا حکم اڈیکن بول نہ کچھ فرماون
 آپو آپ شہادت آپر کہو لیاں آن زبانان
 کوئی آکھے تدم کل اہو کا وعدہ سی فرمایا
 کوئی آکھے ہن رب اپنے نوں کیوں نہیں منا
 کوئی آکھے توں رب دی طرفوں کیوں نہی سدا تدا
 کوئی آکھے توں ایو ہجے یہ وعلے فرما تدا
 اسے طور تھامی کافراں آن مزاح بنائی

عالم باہجوں دسنے مشکل ایہ حالات پورا نے
 آپے بند جو ابوں ہوئی جس دم اسان سنائے
 خدمت وجہ سوال اوہ تھے کیتے عرض تھامی
 بیشک اسیں یان لیا وہاں منیاں تی تسانوں
 ہلکے اسیں تسانے تائیں دیاں جواب ہماندا
 جو کچھ وحی جواب لیا تدا کہاں نہاں دیتائیں
 اسے خاطر ہلکے والا حضرت کیتا کارا
 انشاء اللہ پاک زبانون کہنا یاد نہ آئی
 کتنے روزاں وحی نہ آیا مولائے درباروں
 سدی اگے ضحاک وغیرہ چالی روز تباون
 اے پر گل گیری ایو کچھ دن وحشی آیا
 ہلکے فجری اسیں تسانوں دیاں جواب تھامی
 دوست دے ول دوست وولوں حکم نہ آیا کوئی
 خبر نہیں ج کچھ نہیں آیا را تیں وحی زبانا
 خیر ہوئے ان کچھ پیارے کیوں اتنا چر لاٹیا
 دیو جواب اسڈے تائیں آکھن لگے سارے
 تاجورا سے حالت اندر کتنے روز وٹانے
 امروں باجھ رسول پیارا کوں جواب سنا دے
 کافراں نوں ہک موقعہ لدا ہن شور مچا وں
 لگے کرن زبان درازی ٹولہ بے ایماناں
 کیوں نہیں ج اوہ پورا کیتا کیوں نہیں توڑنجا یا
 کیوں نہیں ج فرشتہ تینوں ان جواب سکھاندا
 جو ٹھا وعدہ بنیاں کولوں مول نہ کیتا جاندا
 ایویں جنت دوزخ والے قہقہے رہیں سنا تدا
 ابولہب نے مجلس اندر ایہ گل آکھ سنائی

اِنْ حُبِّدَا وَدَعَا رَبَّهُ وَقَدَا

محرر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) کو اس کے خداتے چھوڑ دیا اور اس سے بیزار ہو گیا۔

غصے ہو گیا اس کے آپر نہیں ہو اب دہیندا
بلکہ نہیں تھیں دوڑی دوڑی پاس نبی سے آئی
کر بے شرمی آگن لگی عادت جو میں زناں دی

چوڑیا رب محمد تائیں من نہیں مدد کر نیدا
ایزیں ابولہب سے گھر وہ دوڑناں سن نبی
نال دلیری خدمت اندر ن بے ادب نماندی

مَا آزَى شَيْطَانِكَ إِلَّا قَدْ تَرَكَكَ

مجھے معلوم ہوتا ہے کہ تیرا شیطان مجھے چھوڑ کر چلا گیا ہے۔

چوڑ کیا اوہ تیرے تائیں من نہیں کچھ سکہاندا
حضرت کوئی بواہ دیون سن گن دیو چہ پا ون
دو جا طغیاناں نال کفاراں ول دل ن ستایا
در دوڑا توں سخت مہینت آگنی ساڈے تائیں
نہیں سی مینوں پیدا کرنا یارب خالق سائیاں
اتنا بھارا اٹھا دن کولوں میں کمزور خدا ایا
بھج خوشی دیاں خبراں یارب دور کریں غم میرے
لتنے تائیں سرور عالم چسین آرام نہ پایا
اپرا مسل تسلی با مہوں کون آرام کر نیدا
دل بندوق ہے غم دردوں منجوں دن لاون
جبرائیل پیارے تائیں حکم دتار ب باری
ہے اس طور حبیب میرے نوں مشکل سہن حلوانی
ایہ تکلیف حبیب اپنے دی نوں نول نہ بھائے
اساں نہ برگز چوڑیا تینوں قساں نال تائیں
بھی اوہ کہت اصحاب وغیرہ حال بنایا سارا
جو مصباح العاشقین والے کر مذکور سنایا
اوسے دیے حکم ہوانوں کیستا خالق باری
دوچہ نو بجز اسادلی طرفوں بھیا وحی خدائے

یعنی جو شیطان تیرے دل پہنسی اوہ جا وندا
ایساں سخت کلاماں کفروں کافر پول ستا ون
ہک اوہ فکر رسول اللہوں جبرائیل نہ آیا
مہروں شکرول ہوئی آگے حضرت کرن عائیں
جے کراتے طور اسانوں لکبیاں تدرہ جدایاں
معلم تینوں جو غم دردوں بھار میرے پر آیا
دوئی دشمن چار جو فیروں طعنے دیون تیرے
کرن روایت جتنے تائیں جبرائیل نہ آیا
ابو بکرہ صدیق پیارار ہے تسلی دیندا
دن تے رات محبت پاروں ردوں نال دن
دنج بلایا عرض معلی پاک نبی مدی داری
دوست سائے دل سے اندر چنتا سخت لگائی
رات ونے اوہ ساڈے باہوں رور و نر چلاوے
جاتوں ایہ پیغام ساڈے دست نوں پنچائیں
سوز و الفحی دے کر رہنے بھیا وحی پیارا
شیخ حمید الدین ناگوری دچہ تفسیر لیسایا
جبرائیل رسول اللہوں کیتی جدوں تیاری
جاتوں پنچ وحی تھیں اول پاس حبیب لگانے

سن کر حکم ہوا رحمت نے ماری تیز اوڈاری
جبرائیل دھی تہیں پہلے آکر حاضر ہوئی
سرور عالم جہوں ہو تھیں خوشی مبارک پائی

وانگ صبا دے پہنچی جلدی لے خوشخبر پیاری
جیوں معقوب نبی لوں مہر لے پہنچی خوشخبری
سین کر اٹھ کھلے پھر بیٹھے پاک حلیت خدائی

فَضْلُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَرِّ مَا وَقَعَدَ

پس میں پڑے پیغمبر صلی اللہ علیہ و آلہ و صحابہ وسلم پھر اٹھ کھڑے اور بیٹھ گئے

یاراں عرض کیتا وچہ خدمت یا مقبول تعالیٰ
تا پھر وانگ معقوب نبی دے کہیا سرور عالمی
فضل الہوں رات غماں دی ختم ہون لے آئی
ایہو باتاں کر دے آہے پاک رسول گرامی
آکھ سلام خدای طرفوں بیٹھا پاس بتی دے
حضرت پچھن جبرائیل دس اسادے تائیں
جبرائیل کہے یا حضرت سن میں صدقے جاواں
من میرے وچہ دستو اینوں جیونگر لوزا اکھیں وا
دم دم رکھاں یاد تسانوں یا محبوب سچاواں
حضرت پچھیا بھین والے کیوں بندش فرمائی
جبرائیل کہیا جو اس وچہ یا محبوب تعالیٰ
دین لوکاں جہوں تسانوں آن سوال سنانے
دیرستی رب انشاء اللہ ترک کردی پاڑوں
ہک اری جہ انشاء اللہ ترک تسان فرمایا
طرح طرح دے کافر لوکاں طعنے بول سنانے
دوست بھاویں آپس اندر جیونگر بھارو کہاں
جہوں کفاروں طعنہ کیتا چھوڑیا رب تسانوں
حضرت پچھیا دس سانوں کیا خوشخبر لیا لیا
تساں کر کے بتا دے اسان نہ چھوڑیا تینوں
ایہوں کافر بن جہ پڑے دین ایمانوں خالی!

کیا موجب اس سن والا اکھن بھین والا
اپہنچی اج سادے تائیں شو دوست والی
دین لگی صبح خوشی دی خبر صبا پونجائی
جبرائیل حضور نبی دے یویا آن سلامی
کرن کلاماں آپس اندر دونوں طرفوں خوشی دے
کیونکر منوں بھلا یا سانوں کیونکر آہوں ناہیں
کیا مجال سادے تائیں اک پل منوں بھلاواں
ہر دم وچہ اکھیں دے رہندا پک پل ورتہ تھندا
جے نہ بھجے بھین والا آپے کیوں کر آسیا
لتنے روزا سادے طرفوں پکڑی تسان جہائی
سی ہک بھید خدای طرفوں خاص محبت والا
دے اندر دوست تائیں سبب یا دلیانے
دوست لوں آئیدہ کارن سبب ڈھیا سرکاروں
اتنی دیر ہوئی سرکاروں کوئی پیغام نہ آئیا
چھوڑتا رب ساتھ محمدی آہتہان بنائے
غیر تیاں دے بول اتے ہرگز کدی نہ بھاوان
بھیجا رب تسلی کارن دیہ خوشخبر اساتوں
تا پھر سورۃ واسطی والا دھی پیغام سنا یا
تا پھر کچھ تسانے اتے خفگی آئی تینوں
کہہڑی خبر انہاں دے تائیں سادے انوالی

کچھ غمناک نہ ہو، حضرت جب اس میں بتایا
دیو جو اب کفار ان تائیں یا محبوب ربانی
جبرائیل اودہ دونوں قصے حضرت نون سمجھائے
بھی ایہ حکمِ خدایٰ طرفوں کہند اومی، ربانا

سبہ یقین بہتر شانِ تبارِ خالق پاک بنایا
کہت اصحاب سکندر والے قصے یوں دہانے
سورۃ کہت کلامِ اللہ وہ چونکہ دونوں آئے
انشاء اللہ کم کے وہ پھیر نہ کدی ہو لانا

وَلَا تَقُولَنَّ لِيْ مَا رَغَبْتُ مِنْ دُوْنِ ذٰلِكَ

اور نہ کہو کسی کام کے لئے کہ میں کل کرنا اس کو

غَدًا اِلَّا اَنْ يَّشَاءَ اللّٰهُ ط

مگر یہ کہ خدا چاہے (سورۃ کہت چپ ۶ ۷)

یعنی انشاء اللہ باجھوں پھیر نہ کدی الانا
جو کوئی کم بیگانہ اپنا پیش تسانے آئے
ہر کم اندر پاک جنابوں چاہو مدد یاری!
ہر مومن نون ایو نصیحت سے فرمان ربید ا
بول زبانون انشاء اللہ مال ضرور ملاوے
سورۃ کہت اتاری جس دم فضلوں حق تعالیٰ
جبرائیل رسول اللہ نون دونوں ذکر سنائے
باقی اوہ جو روح دامنہ کیتا طلب کفار ان
جو کیفیت روح دی والا کرن سوال تسانون
لئے روح خدایٰ طرفوں ہے اک امر ربانا
مشکل روح حقیقت روح دی حاصل کا زخانی
کافی ایو جو اب اپنانوں یا محبوب گرامی
امر ہو و تاخاکی پتلا ہر یک طاقت پاوے
اسے امر خدا دے تائیں روح تپلا یا جاندا
سرور عالم جہوں وحی تیں ایہ خوشخبر انجیاں
کہوں بیان مخالفان تائیں آپ سنائے
پہر اہل نصیبانوں ہوئے ہار جہانوں!

ایہ جو بھلے اسیں برابر کرساں کم فلانا!
ہر وعدے وہ انشاء اللہ شامل کیتا جاوے
میں ایہ کم کر لیاں جبکہ چاہیا اللہ باری
جد کوئی وعدہ کرے زبانون چنگے کم کسے دا
کم اس دے وہ چہ برکت ہوے رب مدد فرماوے
اوسے وہ چہ ایہ حکم سنایا انشاء اللہ والا
کہت اصحاب سکندر والے یوں خدا فرمائے
اس دی بابت کہے فرشتہ یا سید ابرار ان
قَالَ لَوْ رُوِيَ مِنْ اَمْرِ رَبِّيْ كَيْدٌ يُّوسِبُ اِنْبِئَانِ
اس تہیں دھوکے سمجھنے آوے بے سمجھاں انجاناں
عارف باہجہ کسینوں اس کی سمجھنے آوے کافی
امر آہوں سبہ چیزاں دا جیون مرن تامی
امر ہووے تاہر یک طاقت اسدی کچی جاوے
جہڑے کرن سوال تسانون ایو جو اب اپناندا
حل ہووے اوہ تے مسئلے خوشیاں نون ایان
سنکر نیک نصیبانوں لے ترت ایمان لیائے
کہوے وایاں گہول پلائیے اثر نہ کرن تہانوں

بھر بھڑیالے وحدت والے ساقی کھلا پلا و بے
 گھر وچہ آ کے جنت رب و اجلیاں ملد بولاندا
 ابو جہل ابولسب وغیرہ جو بد بخت ازل سے
 رحمت عالم دنیا اندر رحمت فیض کھنڈا و ن
 شمس منجھی رسالت والے ملکین چانن لائے
 سا جرتے جنوں وغیرہ بولن حضرت مہ تائیں
 دلول نال حبیب خدا دار سیا تہیاں سمجھاندا
 سورج وانگوں شان محمدی رب کے کھول فکھیا
 اٹھے ہو کر مال عداوت بولن سخن اولے
 کرو نہ کچہ پرواہ اتہانڈی جو اوہ کہن نسا نوں
 اسے خاطر سورۃ والضحیٰ خالق پاک اتاری
 کیا کیا اس سورۃ لے اندر بے خوشخبریاں گھلیاں

لنگہ جلون بے قسمت ایویں بات پسند نہ آئے
 کون کہے بد بختان بچوں میں نہیں جنت جاندا
 وقت و ہائے بچپوں تاسن رہن سرا مہو طے
 وچہ نصیب عذاب جہنا نوں کیونکر رحمت پا و ن
 پر بے قسمت غفلت خواہوں جا کن و پھرن آئے
 آپے کرن نتیجہ مسلم پا و ن جلدوں سزا میں
 ایپر کیونکر سمجھن از لول برا نصیب جہنا ندا
 بد بختاں نوں نظر نہ آیا شامت پردہ پائیا
 تائیں اپنے دوست تائیں بے سنیے گھلے
 ساری خلقت نالوں ودھ کے تسلیں سارے نوں
 قساں نال حبیب اپنے دی ب کیتی دلداری
 کیا کیا بی پیارے تائیں دتیاں ب تسلیاں

میں کچہ ذکر بیان انہا ندا آ کھ سنا ساں تینوں
 جیوں تغیر کتاباں وچوں مسلم ہو یا مسینوں

سورۃ الضحیٰ مکیہ وہی احد عشر آیۃ

سورۃ ضحیٰ مکیہ میں نازل ہوئی اور یہ گیارہ آئیں ہیں

ہک سو چوداں سورتاں سچھے وچہ قرآن گرامی
 جہ پٹریاں سورتاں تگے آیاں مکی کہن تنہا نوں
 سورۃ والضحیٰ مکی اندر بھیجی خالق سائیں
 یاراں آتیاں چالی کلمے اس سورت وچہ آئے
 بعضے اک سو تتر آ کہن بعضے گھٹ بتا و ن
 با پچا و غام وغیرہ جیکر ظاہر حرف گنیوں
 جے پس اللہ سے نامی حرف گنائے جا و ن
 ظاہر ایو شمار حرفاں باطن خبر نکائی

بعضیاں مکی بعضیاں مدنی سو بیان تمام
 جہ پٹریاں طرف میں نے آیاں مدنی کہن انہا توں
 ایسے خاطر مکی سورت آ کہن اسلے تائیں
 اک سو باویں حرف نامی بعضیاں فرمائے
 ایپر اتنے حرف نہیں لے جھکنے وچہ آ و ن
 اک سواتے چھیا سٹھ لوکے گنتی اندر تینوں
 اک سواتے پچاسی تا پھر گنتے اندر آ و ن
 پورا علم کلام اپنی دا جانے ذات خدائی

والضحیٰ نام کہن اس پاروں سورۃ واری تائیں
کہن ضحیٰ اس ویلے تائیں پاجیزوں ان سے
سوج جدول سفیدی پکڑے اچان پہلو سے
اسوے دی قسم کرن دچہ بیتیاں مزاں یاں
والضحیٰ تے وایل دہاں دچہ بیت لطیف اشارے
ایویں باقی سورتاں اندر جو خوشخبراں آیاں
دچہ تحریر سوائے ناپیں ذکر بیان انہاں دا
ہر دو داریاں تھیں باہر شان رسول عظامی
لائق تافیسر کرن سے میں مسکین و چارا
ناقص عقلوں ناقص علموں ناقص فہم قیاسوں
پر بکت بدی مدد والی آس دلیو چہ دھر کے
کرے حمایت پاک جنابوں آپ خداوند باری

پہلے قسم ضحیٰ دی اسوچہ کہادی خالق سائیں
چہاہ ویلا تے بہتے ویلا جس نوں کھیا جاوے
ہر کوئی تمسکیں کائیں گنگے وڈا ویلا ہووے
وقت مناسب انشاء اللہ کہ سنا سان یاں
کل بیان نہ ہون کسے تھیں رنبوں معلم سارے
جیویں خدا تے دست کارن پیشگویاں فرمایاں
تا تقریر زبانی کر کے حال سنایا جاندا
نور و نور کلام خدا دی ظاہر باطن ساری
تا بار یکیاں بچن لایق میسر اذہن نکارا
کیا تفسیراں بچن جو گانا قص ہر ہر پاسوں
پکراں قلم خدا تے فضلوں میں بسم اللہ کر کے
دو جگہ پندیر بندے نوں ہووے اُسدی سی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شروع اللہ تعالیٰ کے نام سے جو عام رحمت والا اور خاص رحمت والا ہے

شروع کراں بسم اللہ پہلوں لے کے نام ربانا
اوہ رحمان رحیم الہی صاحب شان تعالیٰ
تئے نام مبارک رب و کبسم اللہ چہ آئے
تئے صاحب عزت عظمت تے صاحب ڈیائی
تئے رحمت برکت والے لوز ہدایت والے
اللہ نے جن ترے بجا نام رحیم بتایا
عارف کہن کلام اللہ دا جو مضمون تسمائی
جیویں احمد شریف وچالے ساریاں خبراں آیاں
اپرا تا علم لیاقت مول نہ میرے تائیں

جس دی رحمت دو میں چہا نہیں بیڑا بنے لانا
سب تے رحم کماون والا ڈیاں مہراں والا
تئے آپ علیحدہ اپنی صفت لیا تے
تئے اچیاں شان والے آپ اپنی حیاتی
تئے فضل کرم تے چٹھے مہر عنایت والے
دوہاں جہانناں واسبہ نقشہ دچہ انہا تے سنا
کر لو شیدہ بسم اللہ چہ رکبیا ذات گرامی
ایویں بسم اللہ تے اندر سبہ مزاں فرمایاں
تا اتنی گنجائش اتھے جے میں کہوں سنائیں

تئے نام خدا تے جہڑے بسم اللہ چہ آون
جمل طور انہا تے معنی صرف سنائے جاون

پہلوں اکرم اللہ دی تینوں کفر سیر سداوں | اس تھیں پچھتے تے فضلوں دوجے ناموں لیاں

اللہ

اول نام خدا دا اللہ اسم اللہ وچہ آیا
اس دے باہوں ہور خدا دے جتنے نام پیسے
کون نام خدا دا ایہو ذاتی اسم سداوں
اللہ باہجہ صفاتی جہیڑے دوجے نام سداوں
ہویں محکم کو پیر وغیرہ نام صفات خدائی
جس وچہ صفت کریمی والی کہن کریم استائیں
ایویں جہیڑا شخص کسے لویاں لے حب پیاروں
ایویں ہور صفاتی جہیڑے نام خدا دے آئے
فرق ایو جے اس دے اندر نوو صفت مجازی
اللہ نام سداوں لایق ادہو ذات گرامی
سب تعریفاں کامل اہل تے بہتے دویا یاں
اللہ بود کرے نابودوں ہر یک چیز ناماں
سبہ چیز اندی اس دے اندر کامل قدرت ہونی
جس ویلے جس لحظے اندر چاہے کہ بنا نا
جے نابود کرے اوہ بودوں سبوں طاقت ساری
جتنے نام صفاتی رب دے سبہ اللہ وچہ آئے
کوئی صفت خدا دی جہیڑی اللہ دیوچہ ناماں
اللہ اوہ ہویا کہ ہمیشہ ہر عیبوں نقصاں
باہجہ خدا دے ہور نہ کوئی ایساں صفتاں والا

بے ایہ ذاتی نام مبارک رب اپنا فرمایا
ذاتی نام نہ کوئی اپناں وچہ بین صفاتی کے
باہجہ خدا ایہ ہور کسے لے مول نہ بولیا جائے
باہجہ خدا اوہ غیراں تے اکثر بولے جاوے
صفت مجازوں غیراں تے بھی بولے جانے لیاں
جس وچہ صفت رحیمی والی کہن رحیم استائیں
رب مجازی سداں اسوں پرورش کرے پڑوں
جیسی صفت کسے وچہ پڑے ایسا نام سداں
مولا اندر صفت حقیقی سداں غریب نوازی
ساریاں کامل جس وچہ چون جمع تسمی
سبہ توفیقاں سبہ توتناں اسم اللہ وچہ آریاں
ہو چاہے کر کے اللہ ذرہ دیر نہ لاوے
اول آفراس دے لگے مشکل کم نہ کوئی
سبہ آسان اللہ دے لگے ذرہ نہیں اٹکانا
کل اوپا دے کل گوا دے ایڈی قدرت بھاری
ساریاں صفتاں سداں اندر جامع تہوں سداں
اللہ نام اوہیے دا جہیڑا سبہ صفتاں داسائیں
عزت عظمت قدرت اس دی باہر حدیاں
اللہ نام سداوں لایق ہکو حق تعالیٰ

الرحمن

دوجا نام خدا نے اپنا الرحمن لیاں | الرحمن بھی ہور کینوں نہیں بولایا جائے

ہے ایہ نام صفاتی رب والرحمن پیارا
 مفتوحہ مفتی ہر یک کارن رحمت تبت دی ہونی
 الرحمن جو کل خلقت تے رحمت اوہ فرماوے
 الرحمن کہن اس تائیں زاہدی وچہ لیاوے
 اول تھیں تا آخر تائیں کردا ہر عطا تھیں
 وچہ حقیقت الرحمنوں دو منظر تبارا دن
 ہے جسمانی رحمت عامہ جو سبہ خلقت پاوے
 جن انس حیوان پرندے ہو ملائک سارے
 انبویں سورج چند ستارے ہو جو خلقت ری
 اس منظر جسمانی اندر سبہ پیدائش آئی
 کوئی نہیں اس رحمت کولوں دنیا اندر خالی
 مومن کافر چنگا مندا دوست دشمن سارے
 جن سورج آسمان زمیناں ان تے ات بنا
 اس دی رحمانیت پاروں عین سر ہوا تھیں
 بخشے پھیر حیاتی صحت تے روزی پونچا ندا
 کیتی ہوش عنایت سبھوں عقل عطا فرمایا
 انبویں ہو جو طاقت پیدنی سبھوں شش ہوی
 بخشے مال اولاداں سبھوں دولت دنیا والی
 انبویں ہو اسباب ہزاراں جو منظر جسمانی
 دو جا منظر ہے روحانی مومن فیض اٹھا دن
 جو اسبار روحانی سارے بن منگیاں اہدیندا
 کرن روحانی پوش اکے ربے ارادہ دکھا دن
 اسے طور کتاباں بھیجے کرا اپنی رحمانی
 گنج ہنای فیض عرفانی کہوں رامعانی
 دین ترقی باطن تائیں رب دیاں پاک کتاباں

باجھ معاوضے ہر یک کارن رحم کما دن مارا
 جس در رحم کرن وچہ اپنی ذاتی غرض نہ کوئی
 بن منگے بن بے لے سبھوں رحمت دتی جاوے
 ہر حالت وچہ بندیاں اپر جہیرا رحم کماوے
 بند نہ کردا رحمت اپنی جنت وڑ دیاں تائیں
 یک جسمانی یک روحانی جدا جدا فرما دن
 اس رحمت تھیں چیر کسے نوں دور نہ کیتا جاوے
 اس رحمت رحمانی کولوں فیض اٹھا دن ہار
 ہے ایہ رحمانیت اس می سبب کارن جاری
 ظاہر باطن آدل آخر جو کچر ببنائی
 سب نوں حمایت اس می مومن دکھا دن اولی
 دنیا اندر عامان خاصاں رحم کماوے بھائے
 کھنڈے چٹھے جاری کیتے تے دریا چلاوے
 مومن کافر چنگا مندا پوچن ہر یک تائیں
 جو مقسوم کسے دالکھیا سبھوں دتی جاندا
 اکھیں کن زبان وغیرہ سب رحمان دوایا
 مومن کافر مشرک کارن فرق نہ رکھیا کوئی
 اس رحمت رحمانی کولوں کوئی قوم نہ خالی
 ہر کوئی پاوے فیض بہناں تھیں وچہ اپنی زندگانی
 کافر تے منافق مشرک اسے وچہ نہ آدن
 جیوں مرسل پیغمبر اپنے دنیا وچہ گھلیسندا
 سبھ قوموں نوں طرف ہدایت نال پیار بلا دن
 دنیا اندر بارش رحمت پاک کلام حقانی
 روتق نور غذا ایمانی ایہ اسباب روحانی
 مرسل آون زمین سکھا دن دن راہ صواباں

جیٹرے لوک انسانے تائیں منن لوں کجاووں
ایہ بھی وچہ رحمانیت اسی سببے کارن ہونی
اپنی طرفوں سببے کارن رحمت عام بھیندا
جو اسباب حیاتی والے روحانی جسمانی
پس رحمان حقیقت اندر اس لوں کبیا جاندا

ہو جاون محبوب خدا لے قرب خدا رحمانوں
جے بد قسمت آپ منن اسوں دوس نہ کوئی
جو کوئی اول حاضر ہوئے اوہ نہیں دور کریندا
دان کرے لے محنت بختے ایہ اس دی رحمانی
لے محنت لے منت چہڑا سبے تے رحم کساندا

الرحمن

ترجمہ الرحیم خدانے نام اپنا فرمایا
ایہ بھی نام صفاتی رب و صفت رحیمی پاروں
الرحیم جو سچی محنت صنائع نہیں کریندا
دنیا وچہ بھی راضی کروا محنت والیاں تائیں
الرحیم جو ادنی چیزوں اعلیٰ چیز بناوے
تھوڑا عمل کاون بدلے بہت احسان کریندا
الرحیم بھی دو قسموں پر عارف لوک بتاؤن
یک روحانی یک جسمانی دونوں اکہ سنانے
الرحمن جو دونوں رحمتوں دنیا وچہ کساندا
الرحیم جو دو ہیں جہانیں رحمت موج دکھاوے
دو قسموں ایہ رحمت رہی خاص رحیمی والی
ظاہر والی رحمت وچوں ہر کوئی حصہ پاندا
جو کوئی کافر دنیا اندر محنت عمل کھاوے
جیونکر علم پڑھن دی پاروں نوکریاں تھیاؤن
انہوں ہور رحیمی جیٹری اسے قسموں ہونی
بدلہ اس وال داسہ لوں اسم رحیمی پاروں
اس وے وچوں کافروں ہر کوئی نہیں ٹھاوے
باطن اوہ جو مومنوں کارن رحمت خاص کساندا

حکم ہونی بسم اللہ جس لے رحمت خاص لیا گیا
خاملاں آپ رحم کھاوے خاص اپنی سرکاروں
اتھے او تھے محنتیاں لوں اجر برابر دیندا
آخر وچہ بھی راضی کرسی فضلوں خالق سائیں
خاکوں پیدا کر کے اپنا قرب عطا فرماوے
یک نیکی دست سودر چہ چودہ تک دیندا
جیونکر الرحمن ہوون لے دو منظر فرماؤن
الرحیم کنوں بھی ایوں دونوں منظر آئے
بن بلے لے منت سبے تے رحم کھانی جاندا
محنتیاں لوں محنت بلے اجر عطا فرماوے
یک ظاہر یک باطن جنوں کہن مفسر عالی
کافر بھی اس رحمت کو لوں دور نہ کیتا جاندا
اسے رحمت بھیس اوہ حصہ دنیا اندر پاوے
یا پھر کسب تجارت کر کے تاجر نفع اٹھاؤن
باطن اتے قیامت والا جس وچہ دخل کوئی
ظاہر قسموں دنیا اندر رحم ہووے سرکاروں
ایہ باطن صفت رحیمی کافر کوئی تہ پاوے
اتھے او تھے دو ہیں جہانیں اجر عطا فرماندا

کافر مشرک اس رحمت تھیں بہ محروم و جائے
 جہڑے لوک عبادت اس می سچے دلوں کا
 دنیا و چہ بھی پرانہندے رحمت نظر گزارے
 برکت اسے اسم مبارک پاؤں نیک جزائیں
 ہر قسم دی عزت حرمت کارن اہل ایمان
 برکت اسے اسم مبارک دولت مال اولاد
 ایو اسم حیاتی اندر مومن لوں کم آوے
 ایو اسم نزع دے ویلے آمد فرماندا
 برکت اسے اسم مبارک قبر عذاب تھیوے
 ایو اسم قیامت والے ہول تمام ہٹاے
 ایو اسم مبارک اس دن جہد و فرما سی
 برکت اسے اسم مبارک جنت باغ بہاراں
 برکت اسے اسم مبارک پاک جمال ربانا
 اسمے سلام علیکم اللہ صفت رحیمی پاروں

خاص قسم اوہ خاصاں ان رحمت موجاں مارے
 دیوے ہر رحیم انہاتوں محنت واپل پاؤں
 آخر وہ بھی رحیم کماھے برکت اسم پیارے
 غوث قطب کے ولی بنائے مومن لوکاں تائیں
 برکت اسے اسم مبارک اندر وہاں جہانناں
 برکت اسے اسم مبارک رب سدا فریاداں
 برکت اسے اسم مبارک فیض روحانی پاوے
 نال ایمان امت ایتوں مومن لوں لیجاندا
 ایو اسم کریمی یاری جدوں دوبارہ جوے
 ایو اسم دفاتر عملوں سچے ہتھ پھراوے
 دل دوزخ تین بجلی و انگول مومن لنگہ سدا سی
 حور قصور ہستی حلے کارن نیکو کاراں
 سوک نصیب بہشتاں اندر کرسن جدوں ٹکانا
 سچی نعمت دا یہ بدلہ خالق دی سرکاروں

لَسْلَامٌ تَقُولُ مَن رَّبِّ رَحِيمٌ

سلام کہتا ہے رب رحیم کی طرف سے

وچہ سورۃ اسل مبارک ایو اشارہ آریا
 جنت وچہ جہنمت والے نعمت نازاؤ داؤن
 کدی کدی ہک زوری جلوہ اپروں ظاہر تھیوے
 سارا جنت روشن تھوے اس و نور انوروں
 نظر اٹھا کر تھن ات ول لوک بہشتاں والے
 کہے سلام علیکم اللہ جنت والیاں تائیں
 وین جہدوں بہشتاں والے ات مبارک عالی
 دیکھ جمال جمال ہی ایسی لذت پاؤں
 نظر نہ پاؤں چیز کسے دل چھوڑ جمال ربانا

جیوں حدیث مبارک اندر پاک نبی فرمایا
 ہوسن اپنیال موجاں اندر خوشی مراد ان دن
 سرے اتوں جنتیاں لوں اپن جنت دیے
 جاؤں لنگہ تھلے روشن جنت دی گلزاروں
 کیا وین جو ذات الہی پاک جمال و کھالے
 جیوں سلام تھم قولہ کہیا پاک خداؤ مدائیں
 بھلاوے سچہ مومج انہاتوں جنت خوشیا توالی
 جنت نعمت حور قصواں کسے گہول گھماؤن
 پاک جمال ہی اگے جنت کون نسا نا

جس تک پاک جمال الہی ظاہر ہے وہ کب اندر
 لگدے رہن خداوی طرفوں جنت والے سارے
 جس ویلے پھر پاک الہی پاک جمال چھپا دے
 رہ جائے کجہ پاس انہائے برکت اثر رہا نا
 بہت تسلی پاؤں اس نہیں اہل بہشت حقانی
 ایہ سب اسم ربی پاروں مومن فیض اٹھاؤں؛
 ایہ ترے نام مبارک رب کے بسم اللہ کو چہ آئے
 تھے نام ایہ رب سچے دے اتنی برکت والے
 جو بکوار پڑھے بسم اللہ اتنا درجہ پاوے
 جتنا تین ہزار ناموں اجر ملے سرکاروں
 ایہ جو کوئی مومن ہوئے وہ ایہ درجہ پاندا
 بہت فضائل بسم اللہ کارن اہل ایمان

تد تک جنت طرفے جاوے وہم خیال انہاندا
 رب انہانوں رہے نیکیندا پاؤں پاک نطائے
 ذات مبارک پاک الہی پڑے اندر آوے
 نور الہی جنت اندر گھر گھر کرے مکاناں
 دے جاوے یہ جنتیاں لوں برکت نور نشانی
 کافر مشرک اس نعت تہیں دور نکالے جاؤں
 محل طور انہائے معنی آکھ پندیر ستائے
 وہ سے نام خدا کے معنی اک اک اسم و حالے
 تین ہزاراں نام خدا کے جو نکر بول سنانے
 اتنا اجر ہووے خود حال بک بسم اللہ پاروں
 باہجہ ایمانوں عمل کسے داہ نہیں قبولیا جاندا
 بھاری اوٹ ایہ مومن کان اندر دوہاں جاناں

غزل در نعت بسم اللہ شریف

بتاؤں آپ کو کیا چیز بسم اللہ رحمان ہے
 اسی میں ہم اعظم ہے اسی میں اسم اکبر ہے
 اسی میں مال و دولت ہے اسی میں ناز و بہت ہے
 اسی میں سب جنت ہے اسی میں سب مودت ہے
 اسی میں سب کی عزت ہے اسی میں سب کی عظمت ہے
 اسی میں نفع خلقت ہے اسی میں نفع و رحمت ہے
 اسی میں منزلت ہے منفعت ہے منقبت ہے رب
 اسی میں برکتیں ہیں نعمتیں ہیں دولتیں ہیں سب
 اسی میں مومج دنیا ہے اسی میں روح عشقی ہے
 اسی میں سب آئیں ہیں اسی میں سب شفائیں ہیں
 اسی میں بادشاہی ہے یہی تسلی الہی ہے

خدا کا نام ہے یہ اور سب ناموں کا بتان ہے
 یہی اکسیر ہے وہ کیمیا بھی حق قربان ہے
 اسی میں جاہ و شہرت ہے اسی میں شوکت و شان ہے
 اسی میں حق کی غلت ہے اسی میں قربان ہے
 اسی میں قرب جنت ہے اسی میں بعد نیراں ہے
 اسی میں نفع کریمت ہے اسی میں دفع شیطاں ہے
 اسی میں باغ رضوان ہے اسی میں حور و غلمان ہے
 اسی میں دین و دنیا کا سبھی آرام پنہاں ہے
 اسی میں پاک لوگوں کو سدائے نجات ہے
 اسی میں سب عطا ہیں یہی تریاق عصیاں ہے
 یہی تاج گل ہے یہی ہر سلیمان ہے

یہی سب دشمنوں کی بیخ کن ہے غم رہا ہے یہ
یہی سب مشکلوں میں جانوروں میں کام آتی ہے
یہی قدر نزل ہے سب ظلمتوں اور اندھیروں کی
یہی تنوید ہے سب آفتوں کا سب بلاؤں کا
ہنہیں معلوم ہے خبروں کو کیا ہے شان بسم اللہ
خدا کے پاک کا انعام ہے ایمان والوں کو
یہ عزت ہے حمایت یہ تائید الہی ہے
یہی آیت امن ہے آرام ہے حفظ و سلامت ہے
یہی ہتھیار ہے ہر کام میں ہر ایک مومن کا
بچاؤ جاتا ہے شیطان تعین اس کے مقابل میں
حقیقت میں اسی کی برکتوں ہم مسلمان ہیں
اسی نے رہنمائی کی اسی نے دل کوشائی کی
اسی کے عمل سے دارین کے مقصود ملتے ہیں
اسی کے شروع سے شاعر قلم اپنا اٹھاتے ہیں

نجات نوح ہے آرام ہر تکلیف و طوفان ہے
یہی ہر اک معیبت کے لئے سرز مسلمان ہے
اسی میں سب ایت کیلئے اک نور تابان ہے
دوائے ہر مرض ہے اور ب دردوں کا دوا ہے
یہ ہر سورت کا سر ہے ایتدائے پاک قرآن ہے
یہ شہدہ فیض ہے دریائے رحمت بحر عرفان ہے
گرم ہے لطف ہے ہر عنایت فضل و احسان ہے
غذائے روح مومن طاقت دل راحت بیان ہے
حصائے پیر ہے تیغ جوان و حرز طفلان ہے
سلاح جنگ ہے سپر عدو ہے فتح میدان ہے
ہمارا دین ہے اسلام ہے ملت ہے ایمان ہے
اسی کے فیض سے ہم کو ملا سردار خویبان ہے
اسی کے پڑھنے والوں کا درجہ بہت بھی اہاں ہے
سخن میں شعر میں مضمون میں یہی نور انشاں ہے

اسی کے فیض سے ملتا ہے جو چھ سب کو ملتا ہے
پتہ سیرنا توں بھی مدد بسم اللہ نازل ہے

فضائل بسم اللہ شریف

وہی قرآن آئی بسم اللہ یک سو چوداں واری
وہی قصے سلیمان نبی دے ہے بگاری آئی
باقی سورت توبہ باجوں جنیال نوتوں آباں
جیکر سورت توبہ اُپر بک بسم اللہ ناھیں
بھی اچھی بسم اللہ آئی سورت ہو دچالے
یک سو چوداں سورتاں سبھی وہی کلام خدا فی
اتنی وار خدا بسم اللہ جس دے اُپر اتاے

یک سو تیراں سورتاں پر خالق پاک اوتاری
سورتہ کل سپارہ اُٹیہ رب نازل فرمادی
ہر سورت تے ہر بسم اللہ معلوم مومن بھایاں
سورت نکل اندر دو واری نیجی خالق میں
حضرت نوح دے قصے اندر وین وین والے
بھو ساڈھے چوداں واری بسم اللہ فرمائی
کینوں معلوم درجہ اس دا اندر عالم سارے

یواری سلیمان نبی پر بھی خالق سائیں
 جن پر ہی انسان پرندے متن حکم تمامی
 تابع شاہ سلیمان نبی دے رب ہوا بنائی
 برکت بسم اللہ دی پاروں شے تابع ہوئی
 بہر مبارک و پھر بسم اللہ خالق پاک اتاری
 جس کا قدر پھر لگاؤن اوہ بسم اللہ والی
 سن تینوں تک تھوڑا بیہا ذکر سنایا جاوے

کل عالم وچہ شاہی درجہ کجشیہ اسدے تائیں
 ہر شے ادبوں حاضر ہونے خدمت وچہ گرامی
 پریاں دیو غلاماں وانگوں پھر دتخت اٹھائی
 جو فرمان سنان کسے نوں حکم نہ ہوئے کوئی
 آسدی برکت یہ چیزاں تے ہوئی حکومت بری
 جتول کرن روانہ اسنوں کدی نہ آوے خالی
 بسم اللہ سلیمان نبی دے جوتو کر کم بناوے

مختصر قصہ بلقیس و شاہ نیرادی

شہر سیاوچہ رہندی آہی کا فرنگ شاہ نیرادی
 قوم سیاوچہ راج آسے داکرے حکومت شاہی
 تخت آس ددی صفت خداوند وچہ قرآن لیا
 وچہ تفسیر جلال لیا وے اسدی صفت بیاری
 اسی گزاوہ لبیا آ پاچالی گز جوڑائی
 سولے چاندی تھیں وہ سارا کاری گراں بنایا
 پائے سبہ یا قوتوں آسے قسم زبرد نالے
 ایسا عالی شان عجائب تخت شاہ نیرادی والا
 کہن مفسر آپ شاہ نیرادی شکل پر ہی دی آہی
 بعض روایت اندر ایہ بھی لکھیا نظری آئیا
 پاپ آس دے کیتی آہی نال پر ہی دشاہی
 لپرا یہ بلقیس شاہ نیرادی مشرک آہی بھاری
 چھوڑ خدا نوں سوچ اگے سجدے رہن کر نیے
 ماریا عقل شیطان اپنا تدارا ہوں پکڑ بہس لایا
 خبر ہوئی سلیمان نبی نوں آس شاہ نیرادی والی
 سن کر خبر پھیر تائیں ڈاہڈی غیرت آئی

نام اس دا بلقیس تہاؤن بیٹی شرخ شاہی
 دولت نال خزانے نوں جاں ہر شے وافر آہی
 عرش عظیم کہیا رب جس نوں تخت وڈا فرمایا
 ہک سوونہ گز گردا اس واسنہ حقیقت ساری
 زنجیر گز اچا تخت تہاؤن خوبی حد نہ کائی
 نال جو اہر جردیا ہو یا بھی باقوت جڑا ئیا
 مجد امت تے آس تے آہے پٹھن والے
 تائیں عرش عظیم آس دتی کہیا حتی تعالیٰ
 ڈاہڈی سوہنی صورت اسنوں کجشی پاک آہی
 واللہ اعلم رب نوں معلوم میں نہیں دلوں بنایا
 اوں پر ہی دے پیوں جی ایہ بلقیس شاہ نیرادی
 نالے اس دی قوم تمامی شرک کھاؤن ہاری
 جیوں ہیرادی سوچ پوجے اوہ بھی توین جو بندے
 سوچ نوں سجود بنایا تے مجبور دھہرا ئیا
 اڈیاں تختاں تختاں والی پھرے ایما نوں خالی
 کیوں نہیں سچا رب پوجیندی جس شاہ بنائی

لکھیا خط شاہزادی تائیں اوس محبوب غفاری
ایہ کہ خط تمامی اس دل لکھیا نبی انی

پہلی سطر لکھی بسم اللہ جن دی برکت ساری
سورت نسل اندر جیوں اس دی نقل خزانہ

اِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَ اِنَّهُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

یہ خط سلیمان علیہ السلام کی طرف سے ہے اور یہ شروع ہے اللہ کے نام سے جو بہرمان ہے رحمت کرنے والا یہ

اَلَا تَعْلَمُوْا عٰلٰی وَاَنْتُوْنِیْ مُسْلِمٰیْنَ ۝ ۱۹ ۝

کہ مت سرکشی کرو میرے مقابل پر اور آ جاؤ میرے پاس مسلم ہو کر

پہلوں اپنی ہر لگائی جیوں کر رسم شہانہ
لکھیا وہ بسم اللہ سچے مت کہ زور و کہاؤ
ایہ صنون تمامی خط دا جویں اکھ سنایا
اول ایہ جو میرے آگے نا پھر ڈا چیا فی
ایپر جو بسم اللہ پہلوں لکھی نبی الہی
جد ایہ خط سلیمان نبی واقاصد جا پہنچیا
سد وزیر امر ایسے پڑھ کے پھیر ساندی
کیا وزیراں ایس تمامی بڑے بہادر بھارے
ساڈی طرفوں دیر نہ کوئی یا سرکار گرامی
کہن لگی شاہزادی اگول ایس نہ جنگ چاواں
جے کہ دی شاہ چڑھائی کر کے پھر کسے چہ آدن
کرن خود ذلیل بے عزت شہردیاں کداراں
میں چاہاں کہ طرف انہاندی تحفے بھیجے جا دن
اصل اندر اس خط نبی سے ایسی بہت پائی
کرئی اثر دلیو چہ آسنوں پاک کلام پیاری
کیونکہ کندی نال زید جنگ چایا لوڑاں
بھیدتے کہ تحفے ہرے اس نے منہ وزیراں
چجو بردا بھیجا اس نے چجو پور غلاماں
چجو ماں سونے الیاں بھیجاں تھ انہاندے

یعنی ایہ سلیمان نبی نہیں آیلے پروانہ
چھوڑ مقابلہ پاس اساتے مسلم ہو کر آؤ
دو لفظاں وجہ نبی خدا سے اپنا خط موکایا
دو جا فرمانداری پکڑو جویں آکھاں بھائی
لکھ کر وڑاں خطاں نالوں بگو بہتر آئی
دیکھ شاہزادی کھولیا آسنوں پڑھیا مطلب یا
دیکھ کیا تجویز کھیوے بول موہوں فرماندی
جے توں کہیں فوجاں لیکے جنگ چاواں سارے
اگول جویں تساڈی مرضی کر لئو کج تمامی
شاہاں نال مقابلہ کر کے عزت متان واں
کردیوں ویراں انہانوں بڑا فساد مچا دن
ایہ بھی انویں کرسی آکے جیوں ہاندیاں گراں
دیکھاں پھراوہ قاصد سارے کیا جواب لیادن
طرف مقابلے شاہزادی نوں مول دیش آئی
پڑھ بسم اللہ اندے اندے ہو گئی ساری
جہڑے دلوں دکانے ہودن کر کے نہیں اگراں
جوں مفصل کر انہاں دا لکھیا وجہ تفسیران
مساحب جن عجائب قسموں سندیر شکل تماں
بھی کہہ مشک عنبر کستوری نال س قسم تباہے

بھی تک ج مرع سونہا حضرت نون پہنچا یا
 جدا یہ تحفے پاس نبی سے ایلچیاں پہنچائے
 دتا حکم ساڈے تائیں لوڑ نہیں کچھ مالوں
 لے جاؤ ایہ واپس کچھ پر واہ نہیں نون
 جا آکھو شاہزادی تائیں بے اسلام نہ لیا دے
 بقصدہ بلقیس شاہزادی خبر جدوں ایہ پائی
 پہنچکی سی اگے اس دی خبر نبی نون ساری
 منکر خبر پھیر بر بے تخت اس دامنگوایا
 بسم اللہ سلیمان نبی دے سارے کم بنا دے
 ویر مبارک وچ بسم اللہ بخش ہوئی سرکاروں
 جن ہوا انسان پرکے تابع دار انہا ندے
 ایسا بک وزیر انہا ندا صاحب علم سیانے
 اتنی طاقت اس دے اندر رکت اسم تعالیٰ
 خبر نہ کچھ شاہزادی تائیں تخت اپنے دے حالوں
 دیکھ کے سلیمان پھیرے ایہ فصل ربانا
 دتا حکم وزیراں تائیں شاہ سلیمان نبی نے
 کر دیو ایہ اٹے پلٹے بنتر سبہ وٹاؤ
 دیکھاں اسیں لیاقت اسدی جد شاہزادی دے
 سن فرمان وزیراں اس دانقشہ تر ت وٹایا
 جد شاہزادی پاس نبی دے آکر حاضر ہوئی
 بچھیا جدوں کسے نے استھیں تخت نیوں کے تیرا
 مسلم ہو گیا سانوں استھیں اگے شان نبی دا
 فرماندار ہو کے اسیں آئے اندر خدمت عالی
 سن باتاں دے اندر سمجھیا نبی حقانی
 کیتی نشر و نشر نصیحت انوں شرکوں دور مٹایا

دوہاں جلالاتی تفسیرن ایہ مذکور لیا
 شاہ سلیمان قبول نہ کیتے سبہ واپس پرتائے
 بہتر خشیامال سانوں بٹساڈے نالوں
 ایہ تحفے ایہ مال تساڈے ہون نصیب نونوں
 کراں مقابلہ لشکر لیکے ذکت سخت اٹھا دے
 اسے ویلے تابع ہو کے قداماں اندر آئی
 بے شاہزادی آدن والی یا محبوب غفاری
 اسدے پوچن نالوں اگے خدمت اندر آ گیا
 جو شے طلب کرنی دے آسے پل وچ حاضر آ دے
 ہر شے منے حکم انہا ندا اس دی رکت پاروں
 متن حکم تامی چیزاں جو موبوں فرمادے
 جس نون یاد خدا دے فضلوں عظم اسم ربانا
 بک پل وچ حاضر کیتا تخت شاہزادی والا
 پہنچ گیا وہ پاس نبی دے اگے اسدے نالوں
 اسدے بدلے ساڈے تائیں لائق شکر مکنا
 ایہ جو تخت شاہزادی اچھڑے تمام بگینے
 بدل دیو ایہ نقشہ اس ہوری طرح بناؤ
 لوکے پچھان اوہ تخت اپنے نون یا استھیں بھلجائے
 دوریتی اوہ اگلی بنتر ہوری طرح بنایا
 تخت پچھان لیا اس اپنا شبہ نہ رنگیا کافی
 کہن لگی مشہزادی گویا تخت ایہو بے میرا
 مسلم ہو کر دلوں بجائوں آندا اسل عقیدہ
 کچھ ناہیں ایہ حاجت سانوں مجرہ وکین والی
 بے شاہزادی عقلان والی صاحب ہوش زبانی
 دوشی داحرائیت ربی دین ایساں سکھایا

پڑھ کر سلیمان نبی صلی اللہ علیہ وسلم سے تائب ہوئی
ہو گئے دور انہیرے سارے فضل خدا رحمانوں
عقد کیتا اس نال نبی سے راوی ذکر لیا یا
ایسے برکت حاصل ہوئی بسبب اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

کفر شرک و اس کے اندر نام نہ رہ گیا کوئی
اندر باہر روشن اس دا ہو گیا نور ایسا نول
حرام اندر داخل ہونے کے قرب حضور می پایا
شاہاں نول رب شاہ ملائے کر رحمت یاروں

کیا کچھ برکت بسبب اللہ صلی اللہ علیہ وسلم سے
جس کم اندر شامل ہوئے ہیرے بنے لائے

حضرت نوح ادبی بسبب اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
جس طوفان کروڑاں کا فریتے غرق ہو کالے
پڑھو دا ایو کلام زبانی حضرت نوح پیارا

امن سلامت پیرا اسرار رکھیا طوفانوں
ترے پھر ن اس سے دے آپ جو بسبب اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
جس دو پھر بسبب اللہ صلی اللہ علیہ وسلم اثارا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اِنَّ رَبَّیْ لَغَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ

خدا کے نام کی برکت سے ہے چلنا اس کا اور پھر بنا اس کا بے شک میرا رب کھٹنے والا میرا رحیم ہے

برکت بسبب اللہ صلی اللہ علیہ وسلم دا چلنا اتے کھلونا
پڑھ بسبب اللہ صلی اللہ علیہ وسلم پیارا پیرے نول بسبب اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
کا فر منکر بسبب اللہ صلی اللہ علیہ وسلم دسن غوطے کھائے
چھ ماہ پوزے کشتی اندر موحاں نال لنگھائے
غرق ہوئے سبب اللہ صلی اللہ علیہ وسلم تہر خدا اختیاروں
ادبی بسبب اللہ صلی اللہ علیہ وسلم نبی ایہ برکت دکھلائی
جیونہر پاک نبی پرا تری ایہ بسبب اللہ صلی اللہ علیہ وسلم پیاری
اسے طور قرآن مجیدوں ثابت ہوئے بھائی
بھادوں ہوئے پھر پیراں ارفیقین معافی کہولے
ایہ فیض معافی نقطی سرور عالم پائیسا
اے پرب سلیمان نبی پر کجوارا اتاری
پا پھر حضرت نوح نبی نول نصف عطا فرمایا
بخشی رب سلیمان نبی نول اس مگ اندر شاہی
پیلے دن جہ پاک نبی تے ایہ بسبب اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

بے میرا رب بخشہ رار سم اسے دا ہونا
پڑھ بسبب اللہ صلی اللہ علیہ وسلم اسوں دونوں کھلاوے
نول اسد من والے موحاں پھر ن اڈائے
اس تہیں تیکھے امن سلامت سارے باہر آئے
امن سلامت دوست اسے بسبب اللہ صلی اللہ علیہ وسلم پاروں
دھن ادھک جو داں رری جس حضرت پر آئی
با جھ سلیمان کسے نبی تے نا اس طور اتاری
با جھ سلیمان اس صورت و پھر نہیں کسے پر آئی
اے پرا یہ الفاظ کسے پر نہیں خدانے بولے
یا حضرت سلیمان نبی نے ہے ایہ لطف اٹھایا
سرور عالم نول رب بخشی کجھو چوداں واری
پورا لطف سلیمان با جھوں بوری کسے نہ پایا
دو جگ داسر دار محمد کیستا پاک الہی
شیطوں اتارنا اس دن جس کی حد نہ کافی

فاتحہ کے بسم اللہ پاروں بہت ہو یا دروازہ
 آگے آج محمدیاں پہا سی نعمت آئی
 نختے جاسن اس دی پاروں ادگنہار سزاراں
 حضرت کہیا جد بسم اللہ مومن موبوں کمانے
 بھی فرمایا بسم اللہ وچہ اتنی برکت ہوئی

سر سر پٹے عاجز ہوئے رور و حال و بخاند
 بیٹری آگے کے بیٹری بیس حضوروں پائی
 کھولیاں رب محمدیاں تے رحمت والیاں آں
 گل جاوے شیطان جوں کراگ قلعی زوں گالے
 جو بھاری پڑا اس دا عیب نہ رہندا کوئی

مَنْ قَالَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

جس نے کہا بسم اللہ الرحمن الرحیم ایک دفعہ

مَرَّةً لَمْ يَبْقَ مِنْ ذُنُوبِهِ ذَرَّةٌ

بسیں باقی رہتا اس کے گناہوں سے کچھ

جو بکٹا رپٹھے بسم اللہ پاک نبی فرماتے
 بھی فرمایا جو بسم اللہ پڑھتا ہے یکاری
 جیکر اس نہیں پیچھے کچھ کوئی بڑا نہ عمل کماوے
 وقت شروع بسم اللہ جنوں نہ نصیب کر نیدا
 سنگی اتے عذاب قبر تھیں اس نول رب بچاوے
 کچھ تکلیف نہ ہووے اسوں وقت جو اب الال
 اسی طور قیامت اندر فضلوں حق تعالیٰ
 انیوں بل دوزخ دے آپ رحمت فضل حضوروں
 چہرہ کے ریل فضل دی آپ بل تھیں پارے
 ظاہر ہووے شان مبارک وچہ تمام لوکاباں
 اینہ حرف مبارک سارے بسم اللہ وچہ آئے
 اک اک حرف جو بسم اللہ دہر دوازے جاوے
 امن مت ننگن استھیں مومن رب دیارے
 اینہ ملک عذاباں والے دوزخ آپ ہووسن
 کران روایت جد بسم اللہ مومن کوئی الالوے
 کوے دعائیں مولا آگے یارب خالق سائیں

ذره عیب نہ رہندا اس دا ایسی بخشش پادے
 وچہ امان اپنی دے اسوں کرے خداوند باری
 پیرتی تھیں امن سلامت اسوں ب بچاوے
 کجی جان کندن تھیں اسوں ب پناہیں نیدا
 جتھے پیچھے نظر اتھوں تک قبر فرخ ہو جاوے
 منکر اتے پیرت کرے ادب کمالاں
 بیت آسان گزائے اس پرت حشاں الال
 چار چو فیروں چانن اسوں کرے خداوند نوردوں
 ذرہ دیر نہ لگے اسوں دگداحت جاوے
 ایسہ برکت بسم اللہ دی رحمت جھڑیاں لالیاں
 اینہ دوزخ دے دروازے خالق پاک بنائے
 اپنے پٹھنے والیاں تاملیں بن کے دھال بچاوے
 ایسہ اللہ بند کرے دوزخ دے درسارے
 اینہ طرف جو بسم اللہ دے سھنوں روک کھلوسن
 نال محبت جنت اسوں اپنی طرف بولاوے
 اس مومن نول میرے اندر کردا گل پونچائیں

رب فرماوے اسے کارن تینوں اسماں بنایا
ابو بکرؓ تھیں کرن روایت پاک نبیؐ فرمائے
دس ہزاراں نیکی اسلہدی خالق پاک لکھیندا
دس ہزاراں درجہ اسلہ داکرے بلند اہی
کعب احبار صحابہؓ نبیؐ دا پور روایت لیا یا
آمت میری نول بے چا ہندار ب عذاب پوچھنا
فضل آہوں آمت احمد ایسی نعمت پائی
جے توریت اندر بسم اشدر ب نازل فرماندا
جے انجیل مقدس اندر نازل ہوندی بھائی
چھوڑ خدای دھرانیت شرک نہ مول کمانے
بخشیار ب محمدیاں نول ایہ انعام حضور می
پڑھن پڑھا دن آپس اندر مومن فیض اٹھا دن
جس حاجت جس شکل کارن اسنون بیجاوے
پڑھ بسم اشدر مال محبت جو کم شروع کھیوے
جتنی بہت پڑھے کوئی اتنی بہی برکت پاندا
سبہ لوکاندے دل وچ بہتیت اس دی مالے
جیڑا کم بسم اشدر پڑھ کے شروع نہ کیتا جاوے

جس نے ساڈا نام پیارا مال پیارا الایا:
جو کوئی مومن پڑھ بسم اشدر مال پیارا نساے
دس ہزاراں مٹاے بریاں اتنا کرم کرنیدا
اتنی برکت بسم اشدر دی رحمت بے پرواہی
صلے اشدر علیہ وسلم پاک نبیؐ فرمایا
بھیجانا بسم اشدر اس پرکے رسول ربانا
کل عذاب گواون والی ایہ بسم اشدر آئی
امت حضرت موسیٰؑ دی تھیں کون بیو دس داندا
امت حضرت علیؑ دی تھیں کیوں مؤمن تھے سائی
سارے مومن مسلم مؤمنے جنت اندر جانداے
بھیچی وچہ قرآن مبارک ایہ بسم اشدر توری
جیڑے پڑھ کے عمل کواون نور ہدایت پاون
مشکل حل کرے رت سچا گل مراد پوچا وے
رب آسان کرے اس تائیں دونی برکت تھیو
بہتا رزق خداوند اس نول رحمت تھیں پونچاندا
دین دنی وچہ عزت پاون بہتا پڑھنے والے
بے برکت اوہ کم اکارتھ پاک نبیؐ فرماوے

كُلُّ اَفْرِزِيَالٍ لَمْ يَبْدُ وَيَسْمِ اللّٰهِ فَهُوَ اَبْتَرٌ

ہر ایک اچھا کام جو نہ شروع کیا جاوے بسم اللہ سے سووہ ناتمام و بے برکت ہے

جو کم صاحب عزت ہووے تے صاحب وڈیانی
جیڑا کم نا جائز ہووے رب رسول نہ بھائے
جو کوئی مومن مال حلالوں کھا دن لگے کھانا
برکت ہووے اس کھانے وچہ جلدی مہم ہو جاوے
بن بسم اشدر کھانے اندر شیطانوں سیر کرنیدا
بھی فرمایا بن بسم اشدر جو کوئی کھائے پیوے

جائز کم آپر بسم اللہ بہت ضروری آئی
اس آپر بسم اشدر میاں اٹا کھانا آونے
شروع کئے بسم اشدر پڑھ کے رسول ربانا
پیٹ اندر تکلیف نہ دلوے نا نقصان پوچا وے
دور کرے بے برکت آس دی اپنا پیٹ بھر نیدا
پیٹ اندر اوہ آکر جاوے جلدی مہم نہ پیوے

ایویں جد کوئی مومن بندہ صحبت کرے حلالوں
 ہر قطرے انزالوں اس لوں مل سن دس نکوئیوں
 جیکر اس صحبت تہیں اس لوں رب فرزندو کہاوے
 جتنی اس تہیں اگے دے نیک اولاد پیار می
 وقت جماع بسم اللہ جو کوئی منہ تھیں نہیں بلنیدا
 ایسے کارن اکثر جیڑے غافل لوک وچاے
 ایویں وقت ذبح بسم اللہ جو کوئی نہیں الاٹلا

شروع کرے بسم اللہ پڑھ کے پاوے فیض کمالوں
 بسم اللہ دی برکت پاروں اتنییاں فیضان توں
 ہر ہر سہاہ فرزندوے بلے دہ وہ نیکی پاوے
 ایو خواب قیامت تا میں رہے ہمیشہ جاری
 شیطوں اس داسکی صحبت نال کریتدا
 جاہل تے شیطان اہانے جمن پت نکاے
 ذبح نہ اس دی کھاون لایق منح خدا فرماندا

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ

ادرتہ کھاو

اس میں سے جس پر اللہ کا نام نہیں لیا گیا

کیا کیا فائدے بسم اللہ کے تینوں آکھ سائیں
 جیویں سفیدی نال سیاہی اکھیں دیوچ آئی
 کئے فضیل عیاض پیار رحمت رب دی پاوے
 جویں فضیلت رب سچیدی ندیاں اپر آئی
 کل کلاماں تھیں بہتر پاک کلام پیاری
 کل نالواں تھیں بہتر جیڑے بلے نام پیارے
 جیہن والا بہتر سمجھ تھیں خالق پاک تعالیٰ
 کل رسولاں وچوں بہتر جس دے اپر آئی
 کل امتاں تھیں بہتر امت اسلے پڑھنے والی
 ایسی بہتر نعمت اپنی بخشے رب جہان لوں
 اتنی برکت بسم اللہ دی پاک نبی فرماوے
 بھی فرمایا ہر یک آفت جو آسمان زمین دی

اعظم اسم اللہ دے فیڑے آہن اسلے تا میں
 اسم اعظم تے بسم اللہ وچہ ایویں وقت نہ کائی
 بسم اللہ دا شان فضیلت آکھ بیان سناوے
 آپر کلاماں بسم اللہ لوں ایویں ہے وڈیائی
 اپنے خاص پیلے اوپر مڑ مڑ رب اوتاری
 فضل کرم تہیں بسم اللہ وچہ خالق پاک اتارے
 کل فرشتیاں وچوں بہتر جو ہے لیاون والا
 کل کتاباں وچوں بہتر جس دے وچہ ٹکائی
 برکت بسم اللہ دی پاروں پان مراتب عالی
 کل امتاں تہیں بہتر دے کوں نہ ملن تنہاتوں
 جو کوئی پڑکے عمل کہاوے دوزخ کدی نہ جاوے
 بسم اللہ دی برکت پاروں دور تمامی تھیندی

وچہ اسماناں وچہ زمیناں جو نشے پیدا ہوئی
 برکت اسم اللہ دی پاروں دکھ نہ دیوے کوئی

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّكُمْ شَيْءٌ تَنْفِي فِي الْأَرْضِ

خدا کے نام سے وہ خدا کہ جس میں ہر دے سکتی اس کے نام کی (برکت) سے کوئی چیز زمین

وَلَا فِي سَمَاءٍ وَهِيَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

اور نہ آسمانوں کی اور وہ سنتے والا جانتے والا ہے

حضرت کہیا اس دن راتیں کچھ تکلیف نہ پاندا
 فالج دی بیماری تائیں ایو کلام بٹا وے
 گھر اُسکے وچ برکت پائے فضلوں خالق میں
 غنی کرے رب اسکے تائیں غیبوں زنی کہولے
 سو حاجت رب بخشے اسنوں پاک نبی فرمائے
 اسی حاجت روز قیامت دیوے اسکے تائیں
 پنجو سال گناہ انہائے دور بٹائے جاون
 گندے دتر عیاں والے سترے گائے جاسن
 جیہڑی حاجت منگے تبت بقیں حاصل ہوو سوئی
 دوزخ بجاہ جہنم اسکے پر کر سی رب گرامی
 اپر زمیں دے ڈگا ہویا کر تعظیم اٹھائے
 وچ صدیقاں لکھیا جائے خالق دی کھاروں
 حافی بشر خدادے بندے جیوں ایہ درجہ پایا
 یک دن گھر بقیں باہر آیا پی کر مدہ پیسالم
 نال محبت پکڑاٹھایا چشم اکبیس تے لایا
 گھر اپنے وچ عورت سیستی رکھیا ادب پیاروں
 دتی بخش شرابی تائیں ولیاں وچ سرداری
 ہو گئے جام نصیباں اندر کوثر جنت والے
 جنت حورائ تیرے کارن اسان غلام بنایاں
 اسکے بدلے تمینوں اپنا دوست اسان بنایا
 مولیٰ بابجوں غیر محبت دل تہیں سبہ بھلائی
 بصرے دے حیوان بھی اسدا کرے ادب تامی
 دیکھو ذکر مفصل اسدا یوسف دی گلزاروں

تس راتیں یا جس دن کوئی ایو کلام الاندا
 ذکر تنبیہ الغافلین اندر راوی خبر ستا
 جو کوئی گھر وچ داخل ہوندا پڑوسی اسدا تائیں
 جو سوزت اخلاص مبارک پڑھ بسم اشڈ لے
 سوواری بسم اشڈ جو کوئی نال لاجول اللہ
 وچ حاجت اس دنیا اندر بٹھے خالق سائیں
 جو مومن بسم اشڈ پڑھکے کلمہ پاک الاون
 جتنا بیت زیادہ پڑھن بہتی بخشش پائیں
 کرے دعا بسم اشڈ پڑھکے جیکر مومن کوئی
 جو لکھ وار پڑھے بسم اشڈ اندر عمر تمامی
 کاغذ بے بسم اشڈ والا نظر کسے نول لے
 اتنا اجر ملے اس تائیں ادب کماون پاروں
 وچ گلزار یوسف دے اگے میں یک ذکر سنایا
 وچ شراباں رہندا آہارات دے مستوالا
 رستے وچ بسم اشڈ والا کاغذ نظری والا
 کر کے صاف شتابی اسنوں خاکوں گرد غباروں
 اسے ادب کماون پاروں فضل کیتا رب باری
 کیتے رب معاف تمامی مدہ شراب پیانے
 دنیا وچ خدانے اسنوں خوشخبراں پہنچایاں
 نال محبت نام میرے دا جو مدہ ادب کما یا
 اس بقیں دوست رب دے جتنی عمر لکھیا ئی
 اتنا شان و تار ب اسنوں کر کے فضل کرامی
 ایس برکت حاصل ہوئی بسم اشڈ دی پاروں

بیشک جو کوئی بسم اللہ دعا عزت ادب کر نیدا
 ایوں جو ربک فاسق کوئی جگ تہیں لدرسد ہایا
 ڈاڈہ ہی سوہنی حالت اُسدی بڑا نشان نہ کوئی
 کہن لگا میں درس کسے ل بک دن پایا پھیرا
 پڑہا ہی بسم اللہ تھے ہک کوئی مومن بھائی
 دل میرے وجہ لذت اُسدی ایسا ڈیرا لایا
 دم دم یاد رہے اوہ مینوں لذت پاک ربانی
 حد میں فوت ہو یا تا بھیجا حکم جناب تعالیٰ
 کوئی عذاب نہ کرنا اس نون ملکاں نون فرمایا
 ناکہ تلخی جان کنڈن دی میرا پڑ آئی
 رکت بسم اللہ دی مینوں موجان رب و کیا یاں
 خوب سنوار لکھے بسم اللہ جیکر مومن کوئی
 حضرت علیؑ کہے بسم اللہ کونے کم روزگاروں
 دور کرے اندوہ تامی فکر تمام ہٹا دے
 نہراں چار بیٹھاں اندر ڈٹھیاں نبی پیارے
 ہک شرابوں تے ہک شیروں ہک شہدوں ہک بو
 شب معراج رسول اللہ نون جبرائیل و کیا یاں
 نال محبت جو بسم اللہ پڑہن دلوں بجا نون
 اکی واری پڑھ بسم اللہ جو کوئی راتیں سوندا
 جن انس شیطانوں انوں دکھ نہ پہنچے کوئی
 نہ کوئی خطرہ چور چکاروں اس راتیں وجہ پادے
 جیکر پڑھ اکتالی واری کن دیو چہ بھو کیوسے
 جیکر ظالم حاکم اگے پڑھے پنجا ہاں داری
 جادو یا کوئی درود وغیرہ ہوئے جسدے تائیں
 فضل کرے رب ہر بک درودوں من خلاصی پادے

مولیٰ اُس دی عزت کرد عالی درجے دیتدا
 بعد وفا توں شخص کسے نون خواہے اندر آئی
 ولکن والے پھیا اُس تہیں کیوں کر رحمت ہوئی
 فضل کر م تہیں کہو لیا او تہوں رب نصیب میرا
 سن کر نام خدا دامنوں ڈاڈھی لذت آئی
 مردیاں تیکن پھراوہ ویلا بھلن وجہ نہ آئی
 او سے لذت اندر میری باقی عسر و ہانی
 ایہ دل نہیں دکھا دن لایق ساڈھی لذت والا
 بخش دنا رب میرے تائیں کوئی عذاب نہ پایا
 ناکوئی دکھ قبر داڈھا ایسی رحمت پائی
 جس گھروں بج وڑی بسم اللہ رحمت گھڑیاں یاں
 جتنی نال محبت لکھے اتنی رحمت ہوئی
 رکت پادے کھاں اندر ٹالے غم ہزاراں
 ہر شکل آسان کرے تے دنوں چائن لائے
 بسم اللہ دیاں عرفاں و چون ہر آون چائے
 چائے خوشبودار عجائب لذت ودھ حسابوں
 سبہ تسادھی امت کارن خالق پاک بنایا
 ایہ سبہ نہراں جنت اندر مومن نصیب تہا تون
 اس راتیں وجہ اس بند پر کوئی عذاب نہ ادندا
 ہر رفت ہر رحمت کولوں امن سلی ہوئی
 موت اچانک سرنے کولوں اسوں ب بچائے
 جملے مرگی والے تائیں فرق شتبا بی پیوے
 دل اس دیو چہ خوف جنابوں ڈالے خالق باری
 ست دہائے اس دکارن سو سو دار پڑھائیں
 جادو والا اثر گامی دور خدا فرما دے

جیکر باراں بند ہوں تا پڑ من اکہتہ راری
 ست سو اتے چھیا سی واری جے ہر روز پڑھوے
 روزہ رکھ کے گوٹے اندر پڑھے جے اتنی واری
 حل کرے رب مشکل اس دی بھاویں ہووے کوئی
 جس لڑکے دے گل دھچ پائے لکھ کر اکتی واری
 جس گھر اندر پڑھتی واری لکھ کر ننگی جاوے
 برکت کسب ہووے اس گھر دھچنے لے برکت لکھ
 اسے طور دکان اپنی تے جو لکھ کے لکھاوے
 جو کوئی شروع محرم اندر یک سو تیراں واری
 بڑے خداوند اس نوں دکھ نہ کوئی دیندا
 یک سوتے پکاری ہو کوئی لکھ کر دفن کر اوے
 ہووے خوب زراعت اس دی فصل زیادہ دیوے
 اینویں ہووے فوائد بہتے بسم اللہ وچ آئے
 ذکر نہ ہووے شکر نہ ہووے اس نعمت دا لے

کرن دعائیں مولے لگے بارش ہووے جاری
 ہو مقصد یا حاجت ہووے آو با حاصل تہوے
 تہوڑیاں روزاں ماندر اس نوں طے مزہ پیاری
 گل تہاں غرضاں اندر ایو کا فی ہوئی
 ستا ہو یا ڈے نہ ہرگز مانے نیند پیاری
 جن اتے شیطان نکارا اس گھر کدی نہ آوے
 دونار زق خداوند عالم دیوے حق ملاوے
 وچ تجارت برکت ہووے نفع زیادہ پاوے
 لکھ کر اپنے پاس لکھاوے ایہ بسم اللہ پیاری
 سارا سال خداوے فضلوں بوجاں پھرے کریندا
 باغ زراعت کھیتی اندر دونا چل لیاوے
 باغ اندر برکت پاوے لگن بہتے میوے
 شان فضیلت بسم اللہ دا کون بیان سنائے
 ایہ لکھ نعمت غنیمت میوں جے سرر قبولے

ہن سورت والضحیٰ دیاں رمزاں پڑھ صلوات سنائیں
 شلا برکت بسم اللہ دی ہووے میرے تائیں

وَالضُّحٰی وَاللَّیْلِ اِذَا سَجَدَ

اندھیری کی

اور رات

قسم ہے دن روشن

وقت ضحیٰ نے رات سیاہ دہی قسم کرنے رب عالی
 لیل سحیٰ ہے رات اندھیری جدول اندھیرا پوے
 اسے طور کلام اللہ وچ ہووے بھی قسماں آیاں
 کیا کجہ قسماں کھاوے اندر بے مقصود رہا ناہ
 کرن سوال ہو قسماں کھاوے دور خدا دشابوے

پہلی دا قسمیہ آکھن سورت والضحیٰ والی
 کہن ضحیٰ جد سورج اچا آوے چائن لاوے
 انہاں دوہاں قسماں دیاں تھے قسماں بیاں
 بہت ضروری اس مسئلے دا ہے پہلوں سمجھانا
 اکثر اک مخالف جیڑے واقف نہیں قرآنوں

آپ ہوں بے سمجھ وچاے نا محرم اسراروں
 کہن حرف کلام اللہ تے قسماں ہووے پاروں

تعبیر

سنو جواب خدا کے فضلوں آکھ پنہا یرناوے
 ہے اودہ قسم بطور گواہ کے خالق پاک لیاندی
 نال گواہاں ہر دعویٰ نون ثابت کیتا جاندا
 جیکر کدی گواہ نہ ہون قسم کرائی جاوے
 یا پھر جد کوئی مسئلہ چھیڑے یا مضمون نکالے
 اسے طور کلام اٹھو چہ پاک جناب تعالیٰ
 یا کوئی ظاہر کرنا چاہے مطلب جدوں ضروری
 اول نال دلائل استون ثابت کرے الہی
 جیٹری چیز مخاطب کر کے قسم کرے رب سائیں
 یعنی جو گل قسموں اگے ہونے آون والی
 لکان دے سمجھاون کارن ایسی چیز بتاوے
 جو آں سمان زمین چن سورج دن رات پیاسے
 نالے رب خواص انہائے دکھو دکھہ بناوے
 جدا جدا تاثیر خدا نے چن سورج و چہ پانی
 اکثر جگہ انانہاں قسماں کرے خداوند باری
 جویں انہاندی قدرت اندر شک شکوکہ کوئی
 قصہ کوتاہ بہ قسماں دچہ ہونے ایو اشارہ
 ظاہر نال خداوند دیوے باطن دیاں مثالان
 جس مطلب پر چیز کے دی قسم خدا فرماوے
 ثابت کرے خداوند استون و کرناں ہوا

وچہ قرآن خداوند جتھے قسم کوئی فرماوے
 ہویں دلیل اک دعوائے الی پیش گذاری جاندی
 باجھد دلیوں کوئی دعویٰ نہیں ہوتی پاندا
 اودہ قسم گواہ ہوجاوے دعوائے وچہ کم آوے
 ثابت کرے دلیوں استون نینداناں حوالے
 جدوں بیان کرے کوئی دعویٰ قدرت اپنی والا
 یا کوئی پیشگوئی نو تجھری ہونے خاص ضروری
 پیش کرے اس دعوائے اندر قسم بطور گواہی
 اصل اندر مضمون اگلے دا کرے گواہ اس تائیں
 پہلوں بک نمونہ اس دا پیش کرے رب عالی
 جس وچہ کوئی شبہ نہ ہونے سمجھ شتابی آوے
 ظاہر قدرت رب سچے دی اندر عالم سارے
 دن تے رات علیحدہ کر کے ہر بک نون دکھلاوے
 اسے طور اسمان زمین می صورت جدا بنائی
 کر و خیال انہائے اندر کیدی قدرت بھاری
 اسے طور اساطے تائیں ہر بک قدرت ہوتی
 ویکو چیز فلانی اندر قدرت کنوں نظر آرا
 ظاہر چیزاں باطن والے کہوں راز کمالان
 اودھو چہ تر نمونہ ہو کر اس مطلب پر آوے
 یعنی چیز فلانی وانگوں ایہ کم ہون والا

چونکہ سورۃ واسطیٰ اندر رب مثال سنائی
 وقت صبحی تے رات سیاہ دی قسم خدا فرمائی

وَالصُّحُفِ وَاللَّيْلِ إِذَا يَنجَى ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ۝

قسم ہے دھوپ جڑھنے وقت کی اور رات کی جب چا جامے ہیں رحمت کیا بخد کو تیرے رب نے اور نہ بیزار ہوا

قسم صبحی و صبحی میں دم روشن و صبح نکالے
کردن رات گواہ خدا نے دست نون فرمایا
اسل مراد نزول وحی دی اس آیت و صبح آئی
یعنی جیونکر راتوں تکھے دن نون رب لیا سے
اسے طور وحی دی حالت یا محبوب تعالیٰ
جیونکر بند ہو سے اوہ کچھ دن حکمت باطن پانوں
جیونکر راتوں بعد ہمیشہ وقت منھے دا آ سے
بندش کنوں مراد خدا نے لیل سحی فرمائی
قسم صبحی تے لیل سحی و صبح ایو اشارہ آ گیا
دن تے رات بھی دونوں تال آپ و کہا دن
اسے طور کلام اللہ و صبح جو قسمال آریاں
ثابت ہو سے تال انہا سے اگلا مطلب سارا
پس ہن ایگل ثابت ہو گئی تال دلائل بھائی

بھی سو گند ہے رات سیاہ دی جدول انہیر ڈالے
تیر رب نہ چھوڑا تینوں نادشمن ٹھہرا یا
دن تے رات حوالا اس دا دتا پاک الہی
دور ہو سے اور رات سیاہی سورج چانن لائے
سورج وانگول وحی تال پر مڑ مڑ آون والا
پھیر شتابی نازل ہو سے خالق دی سرکاروں
بندش بعد وحی بھی انیوں رب نازل فرما سے
آند وحی کنوں خوشخبری واسے لٹھے اندر آئی
تال دلیل نزول وحی دا ثابت کر دکھلایا
وحی اندر بھی بسط قبض تہیں دونوں تال دن
آپو اپنے مطلب آپر شاہد رب بنایاں
سبہ قسمال و صبح قدرت والا رکھیا ایو نظارہ
ہر یک قسم کلام اللہ و صبح وانگ گواہ دے آئی

تفسیر و اشارات

کتنے روزاں پاک بنی دل رب دا وحی نہ آریا
کافر لوکاں طعنہ کیتا آپر بنی پیسائے
رٹھار رب محمد کولوں ہن نہیں وحی بھین بند
تا پھر پاک جناب اپنی تہیں رب خوشخبری کھلی
دن تے رات گواہ لیا کر کبیا خالق باری
اساں نہ تینوں رحمت کیتا نا کجہ دور ہٹا ما
دن تے ات اندر بھی انیوں دیر کدی ہو جاوے

جیونکر شان نزول اسے و صبح چھے ذکر لیا گیا
چھوڑا رب محمدیاں تائیں کہن خدا دے مارے
غصے ہو گیا اس دے آپر کوئی نہیں گل سیندا
تساں ل حیب اپنے نون بخشوی ب تسلی
یا محبوب تساں کولوں کس پکڑی بیزاری
کی ہو یا ہے وحی اس دا دیر لگا کے آریا
آپر بکے چال ہمیشہ دن تے رات نہ آ سے

کئے مائے اندر و دہاواں نونوں اسیں گہٹاواں
 جویں اسادی حکمت پاروں ہوئے فرق انہاندا
 دن تے ات بھی ہر موسم وچ جو جہانہ آوے
 گدی شتابی نادل اسی نونوں کراں اسیں سرکاروں
 برکم اندر حکمت سادی کہے خداوند عالی
 ایہ یک راز محبت پاروں دیر وحی وچ ہوئی
 بھی تفسیر عزیز می واسے ہور یک راز تبا یا
 چھوڑیا رب محمد تائیں لگے کہن موکالے
 عاجز ہوئے گواہ دیون یقین وں خدا دے مارے
 جد کوئی دھوئے کرینو الا باہج گواہوں آوے
 اس صورت وچ پاک نبی تے قسم مزدوری آہی
 کافراں نون پھر سرور عالم ادہو قسم سنائی
 ہور اشارہ اسلے اندر وچ تفسیر لیا یا
 دن تے رات نہ پکن دونوں دگ گہٹ جو ہون پاروں
 جے کر دکن تیرے تائیں ودہ گہٹ کجہ الاون
 ہور اشارات خدانے دہشتناک بنائی
 دن نون طنے جلنے والارب نے وقت بنایا
 رات مراد وحی دی بندش جس ن وحی نہ آوے
 یں یہ خاص حبیب اپنے نون حکم کئے تبا سی
 ہر راتیں تھیں بعد خداوند روشن صبح لیاوے
 ہور اشارہ کہن منفرات مثال غساندی
 پاک نبی نون اسلے اندر ب خوش خبر سنائی
 ہور اشارادن تے راتوں عارف خبر لیا یا
 لفظی اندر صبح وں دی وں اشارے کردی
 جتنے روزاں وحی نہ آیا خالق دی سرکاروں

کئے مائے چوٹیاں لاناں تے روز لیاواں
 اسے طور زول وحی دافسرق تبا یا جاندا
 جیکر دیر وحی وچ ہوئے فکر نہ کیستا جائے
 گدی زیادہ دیر ہو جائے حکمت باطن پاروں
 کیا جانن مجہول دھپاے حکمت باطن والی
 اسیں ہمیشہ ساتھ تسادے ہرج نہ سمجھو کوئی
 کافر لوکاں پاک نبی تے جد ہستان بنایا
 ایہر کوئی گواہ نہ دیون لافاں مارن واسے
 کر کے قسم خداوند عالم ہوٹھے کیتے ساسے
 منکر تھیں پھر قسم کر کے دعوی توڑیا جائے
 کیتی قسم نبی دی طرفوں پاک جناب الہی
 چھوٹھے ہو گئے دعوی اندر بے فرمان خدائی
 دن تے رات کنوں ایہ نکہ پاک خدا سمجھا یا
 اے محبوبا توں پھر کیونکر بچیں طعن کفادوں
 کجہ پرواہ نہ جان انہاندی آپے چپ ہو جاوون
 راتیں ویلے ہووے اکثر وحشت تے تنہائی
 دن تے ات لیا دن اندر ہے ایہ راز تبا یا
 روشن صبح نزول وحی داروز خدا فرماوے
 بندش والی راتوں تپکھے ویکو صبح پیاری
 ہر بندش تھیں بعد تسالوں وحی پیارا آوے
 روشن صبح مثال خوشی دی گج بہار دلاندی
 گزری ہن رات غماندی صبح خوشی دی آئی
 لفظی تے والیل دواں وچ وں فراق جتا یا
 ہے والیل فراقاں والی کالی رات ہجر دی
 گویا وہ یک رات ہجر دی آہی فرقت پاروں

نال اشکے پاک بنی آؤں خبر دتی رب عالی
 دانگ منھے دے چمکی آکے روشن صبح وصلدی
 یعنی کہن جو واسنے اندر روز بجر دا آئیسا
 طالب مولاروز تباہی دانگ فراق تنگہا منھے
 ہے مصباح العائقین والے ہو رکھ مز بتائی
 وچہ وائیل نماز تہجد کہی خداوند عالی
 پنج نمازاں تہیں ایہ دونوں جدا نمازاں ہیاں

ہو چکی من ختم جلیارات وچوڑے والی
 فضل آہوں مہوراں لوں لگی آس نفسل دی
 وچہ وائیل اشارہ وصلوں پاک خدا فرمایا
 راہیں رب اپنے لوں مل دے وصل آہی بندے
 والے منھے وچہ نماز منھے دی قسم خدا فرمائی
 لیتی قسم پیارے آگے دو ماں نمازاں والی
 نقلی ایہ نمازاں دونوں آکھ سناواں بجایاں

وقت نماز منھے وچہ درگت

پورا وقت نماز منھے دا پیر چوں دن آسے
 دو جا پیر شروع چہ ہووے پہلا لنگہ کھلووے
 ایہ وقت نماز منھے دا وچہ حدیثاں آئیسا
 ایہ وقت مبارک آہا چوں خداوند باری
 اسے وقت فرعون مقابلہ موسیٰ نال کرا ئیا
 کر چالاکی جادو اپنے جادوگراں بھالے
 حضرت موسیٰ عاصا اپنا وچہ میدان وگایا
 جسوں پکڑے ثابت نکلے قدرت خالق باری
 جادو ساز ہوئے شرمندے جادو سبھ بھلائے
 کھا دی ہار فرعون موکا لے کجہ نہ آسے جاوے
 ایہ وقت آہا اس ویلے جدا یہ بات ٹھنائی
 ایہ ویلا سارے دن تھیں سو مہنار ب بنا ئیا
 اسے ویلے پاکاں تائیں کشف ہوون روحانی
 اسے ویلے کہن اکثر دنیا والیاں کاراں
 ایہ ویلا علم وغیرہ حاصل کر لے والا
 ایہ ویلا ظاہر باطن چانن لاون والا

بھی کجہ پھروں آگے لنگے سورج زمین پٹاے
 آخر سورج ڈھلن تائیں وقت منھی دا ہووے
 بہت فضیلت اس ویلے دی وچہ تفسیر لیا ئیا
 لیتی نال کلیم اللہ دے پاک کلام پیاری
 ستر ہزاراں جادوگروں وچہ میدان بولایا
 سپ بنا کے ٹورن لگے سسے جادو والے
 بن کے سپ خدا دے ٹھوں بہنوں کھاون آیا
 چن چن سپ انہا دے سارے کہا گیا بکو داری
 معجزہ ویکھ کلیم اللہ واسیہ ایمان لیا ئے
 جو ٹھار ب سداون کولوں آجے تہ اوہ شرمائے
 حضرت موسیٰ غالب ہو یا فتح مبارک پائی
 نوزی ویلا روشن ویلا بہت مبارک آئیسا
 اسے ویلے ظاہر ہوون بہت کمال حقانی
 روزی رزق تلاش کنندے لکن کم روزگاراں
 بہت فائدہ اس ویلے وچہ رکھے حق تعالیٰ
 ایہ ویلا کل انہیکر دور ہٹاون والا

ضمن نماز عبادت کو لوں ایسے ویلا خالی
دو رکعت نماز میں دی گھنٹا تھیں گھنٹا
دوں تھیں لیکے بارائیں تہنیاں کوئی گزارے
چار پڑھے تا وہ اپناں دے ایہ قرایت آئی
دو جی وچہ دلیل تے وافعی تریجی وچہ پڑھیوے
جیکر صرف رکعتاں دونوں مومن پڑھا کوئی
پہلی وچہ واس قرایت فاتحہ بعد لیا وے
افضل ایہو قرایت ایہر جیکوئی ہو پڑھیوے
بہت رکعتوں بہت درجہ رہے فضل کسا لوں

ایسے وقت نماز میں دی پڑھے سرور عالی
اکثر قدر رکعتاں بارائیں اہل علم فرماون
چار پڑھے یا اٹھ گزارے جائز سبہ پیارے
پہلی وچہ واس پڑھیوے منویاں نے فرمائی
چوتھی وچہ الم نشرح دی سورت ختم کچھوے
یا دو دو کر پڑھے زیادہ ایہ قرایت ہوئی
دو جی اندر سورت وافعی پڑھے مراداں پڑھے
تا بھی روانسا برابر آج برابر پڑھیوے
دو دو کر کے پڑھنیاں بہتر چار اکھیاں لوں

فہمیت نماز صحیحہ و اشراق

جو کوئی پڑھے نماز صحیحہ دی بہت فہمیت پائے
بارائیں سوئیکیاں پائے بارائیں رکعت پاروں
ہو رتوایب نماز صحیحہ تھیں پائے پڑھنے والا
دور کرے سببگی فاتحہ برکت این نمازوں
بار ابو ذر کرے روایت پاک نبی فرمایا
ہر فجرے جدیج سلامت نہیں سب اشراقے
روز لوں ستر تازہ نعمت بخش کرے ایہ باری
ہر سبح ہو سبحان اللہ مومن مومن الاندا
لا الہ الا اللہ سجد مومن کہنہ سدا کوئی
انیوں جد کوئی شخص کینوں نیکی طوت بلا وے
جے کر کوئی نماز صحیحہ دی دو رکعت گزارے
اتنا اجر نماز صحیحہ واپاک نبی قریلا
سبہ تسبیحاں سبہ تحمیداں سبہ تکبیراں
جتنے ہوڑ تمام بدن دے تن ہو سٹہ بناون

ہر رکعتاں سو سو نیکی رب عطا فرمائے
آینیاں بدیاں بخشیاں جاوون خانق دی سکر دوں
صحیح برابر درجہ اس لوں بختے حق تعالیٰ
رزقی کشادہ حاصل ہووے کرب لوازوں
ہر نیچے پرتن اپنے دامتہ واجب آئیا
ہر ہر جگہ بدن کے بدلے صدقہ خیر کما وے
لازم ہے اس نعمت بدلے بدی شکر گزار سی
ہر تحمید الحمد للہ صدقہ لکھنیا جاندا
بھی تکبیر جو اللہ اکبر صلتے داخل ہوئی
بھی برائیوں روکے کوئی صدقہ لکھیا جاوے
انہاں تمامی صدقیاں لے کافی ہوا پیارے
دو رکعتاں پڑھنے بدلے سبہ کو وچے آئیا
سبہ تہلیلان وچے آون نال منعی تاخیراں
سبہ و اصدقہ دینیا واجب پاک نبی فرماون

دور کعات نماز صبح و سہی جو کوئی ادا کرے یا
 جتنی نعمت بدتی اس لوں بخشی خالق باری
 اس لوں طاقت رب سچا ادا کرے شکرانہ
 ہو تو اب نماز صبحی داراوی ذکر لیا و سے
 ڈاڈ ہا سو ہنا اوہ دروازہ خوبی حد نہ کاٹی
 جو کوئی پڑھے نماز صبحی دی حکم خدا فرما و سے
 بھی اشراق پر مین جو مومن اس دروازوں جا وں
 ادنے درجہ دو رکعتاں نقل اشراق پیارے
 بہت ثواب اشراق صبحی و جو کوئی مومن پڑھی
 ایوں ہو نماز صبحی دی بہت فضیلت آئی

سہر پیراں تک سارے تن دا جوں اہل صدقہ دیندا
 ہو گئی ادا نماز صبحی نہیں سبہ دی شکر گزاری
 فضلوں کرے قبول الہی جو ایہ پڑھے دو گانہ
 ہک دروازہ جنت والا باب الصبحی اسلا و سے
 وچ حساب آوے اس دی زینت تے زیبائی
 اس دروازوں داخل ہو کے جنت اندر جا وے
 نیزہ بھر جہ سورج آوے وقت اشراق تبا وں
 اکثر اس دا چہ رکعتاں کہن محقق سارے
 باب صبحی تہیں داخل ہو کے جنت اندر وڑھی
 اسے طور نماز تہجد بہت فضیلت پائی

وقت نماز تہجد

کہن تہجد راتیں ویلے سینکے آٹھ تائیں
 دو حصے جدرات و ہا وے تزیجا حصہ آوے
 خاص قبولت دا اوہ ویلے پہلی راتیں والا
 کرن روایہ ہر اک راتیں جدا وہ ویلا آوے
 کر آوانہ رحمت والا امر کرے رب سائیں
 جو کجہ کوئی اساتھیں منگے اسیں عطا فرما وں
 جو اس ویلے بخشش چاہے آسا ڈی درگاہوں
 ہر شے حاضر پاسا ڈے دنیا آخر والی
 ایسی رحمت دا ایہ ویلا پاک نبی فرما وے
 عونت قطب ابدال خدا دے جتنے ولی پیارے
 اسے ویلے پاک نبی لوں رب معراج کرایا
 اسے ویلے رحمت رب دی آتے پڑ دین دے
 ساری رات کنوں ایہ ویلا بہت مبارک آریا

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ جیوں کیسا تہجد
 آسویلے دے جاگن تائیں کہیا تہجد جا وے
 وچہ دلیل اشارہ جس ول کیتا حق تعالیٰ
 پہلے انبر تے رب عالم خود تشریف لیا وے
 کراں قبول اسیں اس ویلے جو کوئی کر دعا میں
 پوریوں کراں مراد اسے آساں کل پچا وں
 پاک کراں میں دفتر اسدا ہر ہک عیب گناہوں
 دراپنے نہیں کوئی سوالی اسیں نہ موڑاں خالی
 عام اجازت پہلی راتیں جو منگے سو پا وے
 اس ویلے دے جاگن پاروں فیض اٹا وں سارے
 اسے ویلے موٹی تائیں حیریں پار لنگھایا
 اسے وقت انوار الہی اکثر نازل تھیں سکے
 نوری وقت عبادت والا خالق پاک بنایا

ایو ویلا جس سے تائیں وقت سحر بتاؤن
اسے وقت نماز تہجد پڑھنے سرور عالی

روز بیدار رکھیندے روزے کھاؤن
بیت فضیلت بیت مراتب بہت ثوابا لوالی

تعداد رکعات نماز تہجد مع وتر پڑھو

گھٹ نہیں گھٹ نماز تہجد دور رکھتاں آئی
اٹھ رکعتاں پڑھیں تہجد پاک رسول ایتھی
کدی کدی کل ست رکعتاں تو بھی کدی ون
جیکر سنتاں فجری والیاں شامل لکچون
پیش تہجد دور رکعتاں پڑھنے نقل دوگانہ
اس تھیں بعد نماز تہجد حضرت شروع کریندے
چار رکعتاں نیتن اول خوب بجا لیاؤن
چار رکعتاں اس تھیں پچھے نیتن دو جواروی
جیوں ایہ اٹھ رکعتاں سو سنیاں پڑھنے بنی خدائی
اس تھیں پچھے تن رکعتاں پڑھے وتر گرامی
ہور روایت مائی عالیہ صد یغیرہ فرماتے
پہلی رات رکعتاں تیراں پڑھیں رسول خدائی
اس حساب بھی اٹھ رکعتاں ساریاں نقلی ہتیوں
تھہ کو تاہ دوں تھیں لیکر باراں رکعت تائیں
جیکر پڑھے زیادہ اس نہیں تا بھی منع نہ کوئی
جیکر کدی نماز تہجد حضرت مادی جاوے
دن ویلے پھر سرور عالم پڑھیں رکعتاں باراں
ابن عمر رضی عنہم کرن روایت مسلم اتے بخاری
اس تھیں پچھے وتر گزارن پھر رکعت بھائی
جیکر خون صبح ہووے ابن عمر رضی عنہما
گھٹ نہیں گھٹ نماز و زدی ہک رکعت فرماؤن

دوہ پڑھے تاجنیاں چاہے بندش قیدہ کائی
وتر اں سن رکعتاں یاراں اکثر عادت آہی
کدی رکعتاں تیراں پڑھنے راوی خبر سناؤن
تا پھر کل رکعتاں پندرہ پاک بنی دیاں ہتیوں
مہن تہجد وضو جس لوں وضو دا شکرانہ
اٹھ رکعتاں پڑھیں تہجد کر دو وار نیتندے
بہتی لمی پڑھیں قرایت ڈاڈھی لذت پاؤن
سو منے طور گزارن اوہ بھی پاک رسول غفاری
کہہ نہ کچھ انہاندی خوبی کہے صدیقہ مائی
تیراں ایہ رکعتاں ہویاں وتر اں سنے تمامی
وہ بلاغ مبین جیوں کر مسلم کنوں لیاوے
سنتاں مجرتے وتر جہاں چہ اہل ہوں بھائی
دو سنتاں نے تن رکعتاں وتر شمار کچون
جتنا پڑھے تہجد کوئی جائز شک ورائیں
پڑھے دوگانے یا چوگانے سبہ اجازت ہوئی
کسے قسم دا درد ہووے یا ہور عذر کوئی آوے
ایہ بھی حضرت عالیہ زہاروں لکھیا وچہ اخباراں
دو دور رکعت پڑھیں تہجد پاک رسول غفاری
ایس حدیثوں ہک رکعت بھی پڑھنی جائز آئی
جائز ہے جے پھر رکعت وتر گزاریا جاوے
اکثر حد رکعتاں باراں اہل علم فرماؤن

حصن حصین وغیرہ اندر ایسے روایت آئے
بعد شائستگیوں وقت اپنا مذاق ہی تک فرادوں
جو کوئی پڑھے تہجد مومن و زبھی نال گزائے
بعد نماز عشاء سے جو کوئی پڑھدا نقل دوگلا

خفتے و تر پڑھے کوئی مومن اپر طاق موکائے
پہلی راتیں پڑھنے والے بہت فضیلت پاؤں
حسنوں عادت نہیں ہیں وہی پڑھکے سوئے
ملے ثواب تہجد اس لوں کہے رسول یگانہ

فضیلت نماز تہجد

وچہ نماز تہجد والی بہت فضیلت آئی
حضرت کہیا اس خاوند پر دم خدا فرماوے
بے انکار کرے اوہ عورت جاگے نہیں سارے
ایسوں اس عورت کے اپر دم کرے رب سائیں
پڑھے تہجد آپ لئے نالے خاوند کنوں پڑھاونے
بہت تاکید تہجد کلان پاک تہی سرداروں
نال تہجد دل سے وچوں ہو دور سیاہی
جو کوئی پڑھے نماز تہجد پہلی رات ایسے
بھی فرمایا سرور عالم جدوں قیامت آئے
کر آواز بلند منادی خلقت وچہ پوکائے
تھوٹے لوگ تہجد والے ہو کر حبد اہلوسن
جتنی تہی پڑھے قرابت وچہ تہجد کوئی
وچہ قیام تہجد حضرت اتنی دیر کہلوندے
رکوع سجود تے تو سے جیسے اتنی دیر لگاؤں
ہر موقعہ تے امت کارن کرے رین دعائیں
حضرت جابر کرے روایت وچہ ریاض لیا یا
کون نالے بہتر جہیری زبختیں نقل ہووے
جتنا کرے قیام لہیر جتنی دیر لگاؤے
تھکے تھکے خداوے اسکے جتنا کوئی کہلوند

فرض نمازوں تہجد حضرت افضل اسے فرمائی
پڑھے نماز جو راتیں اٹھ کے عورت نال جگانے
پانی لے کر منہ اس سے پر خاوند چھٹے ماسے
اتیں اٹھ جگے جہیری خاوند اپنے تائیں
جیکر خاوند جاگے نالیں چھٹے مار جگانے
قبر انہیری روشن ہو سکے اس تہی کتڑوں
شیشے دانگوں بالمن سارا روشن کرے الہی
حضرت کہیا رات قیاموں پیر مردن جمعے
ساری خلقت مولا کے حاضر کیتی جاتے
جہ پڑے لوگ تہجد والے ہون علیہ سالے
سب تہیں دل باجہ حسابوں جنت داخل ہوسن
اناملے ثواب زیادہ رحمت وافر ہوئی
تہجن قدم مبارک دونوں دم ہال ہونے
نال قیام برا جیو کر سالے جہے حسابوں
اتنی پیاری امت اتنی سرور عالم تائیں
بکدن سرور عالم اسکے کسے سوال سنایا
حضرت کہیا جس دادر ہتا کوئی کہلوندے
اتنی بہت فضیلت پائے بہت خداوں بھاؤ
جتنی دیر کرے چھٹے بہت مقرب ہوندا

ہو حدیث ابو داؤدوں راوی ذکر لیا یا
 کرے قیام جو ہل آتوں ایسی رحمت پائے
 سو آیت جو پڑھ کے مومن رات قیام کر نیدا
 وہ سو آیت پڑھنے والے رسن مال انہائے
 جو میں صدیق تہید تے صالح نیک خدا کے پیارے
 مال تہجد قرب الہی حاصل وصل پیارے
 واسطے وجہ نماز صغی دی قسم کیتی رب عالی
 دن تے رات اندر اید و نویں جدا نمازاں آیاں
 دن دے وجہ نماز صغی دی بہت فضیلت والی
 انویں سو ہزاراں خوبیاں دن تے رات دھالے
 کئی فضیلتاں دن دے اندر باہج حساب روں
 ظاہر آپ کرے دلالت سو ہنادن نورانی
 دن دے شیشہ قدرت والا ہر اک چیز و کھادے
 دن نزل کم دھندے او بلا خالق پاک بنایا
 دن دے اندر لوک و پاری کار و بار چلاون
 دن دے سب بخت والے بخت کس کس دن
 دن اندر سوہ راہی پاندھی محنت سفر اٹھاون
 دن ہودے تا اوڈ پڑے جوگاں کلن جاون
 کئی حیوان جو آدمیاں تہیں غوث دہاڑی کھاون
 دن اندر سے رونقاں ہون اندر شہر بازاراں
 بہت خلائق دن دے اندر فیض فیوض اٹھاوے
 کئی ہزاراں مطلب جہیرے دن ہوجہ حال تہندے
 کئی ہزار انعام خداوند دن لوں بخش کر نیدا
 اچھ اپنے وقتاں اوڈر دوہاں دی سرداری
 جے کرات نہ سادے کارن خالق پاک بناندا

صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبی نہ فرمایا
 خانلاں اندر ناواں اس دامنوں نہ لکھیا جاوے
 پوریان فرمانداراں اندر اسنوں رب لکھیندا
 جہڑے لوک جناب آہوں بہت علاج پاندے
 انویں وڈیاں نیکیاں اندر درجے پاوون کھارے
 راتیں اٹھ کے بڑھن تہجد نیک نصیبا نواں لے
 وجہ دلیل خدا فرمائی قسم تہجد والی
 فرض نہیں پر فرضاں پچھے اول شان لیا یاں
 طائیں وجہ نماز تہجد بہت مبارک عالی
 آپو آپ فضیلت سجدوں کجشی بخشن واسلے
 کئی فضیلتاں رات لیائی مولی دے درباروں
 رات نونہ باطن دالاجو اسرار نفسانی
 رات انہیری پردہ پائے چیزاں کل چھپاوے
 راتیں وقت فراغت والا سب دے کارن آیا
 راتیں بیہ کسے لیکے جدول فراغت پاوون
 راتیں بند آرام گزارن پھر تازے ہو جھاوون
 رات پوے تا کرن اوتارا امن آسائشیاں دن
 رات پوے تا کرن کاناا بلنیاں وجہ آون
 دیساں چپے کرن گذارا راتیں موج اڈان
 راتیں سنج بازاراں اندر جھاگ گن گھر باراں
 بہتی خلقت راتیں اندر مطلب اپنے پائے
 کئی ہزاراں مطلب جہیرے راتیں راتیں تہندے
 کئی ہزار طرح دی نعمت رات پوے تا دیندا
 دن تے رات خدانے ساڈوں کجشی نعمت بھاری
 بیشک جیون مشکل ہوندا کوئی آرام نہ پانددا

ایسویں جیکر روزہ ہوڑا کیونکر چل دیاں کاراں
 دونوں وقت عجائبِ نعمت بکری خالق باری
 بہت آرام دواندے اندر حد شمار نہ کوئی
 جو احسان خداوند عالم بندے آپہ کاشے
 کرے خدای فریاداری نعمت شکر گذاری
 سب چیزاں تعریفنا آبی بولن حمد پوکارن
 دن تے رات بھی رب اپنے داکر بجالیاون
 جو جو رب اپنا توں بخشی عزت تے وڈیائی

ہوکتے تنگ انہیرے اندر مردی خلق ہزاراں
 طرح طرح دے فیض دواں اتہیں پاؤں خلقتی
 دواں دھپہ خلایق کارن رحمت وافر ہوئی
 لائق ہے جو ہر نعمت داکر کھایا جاوے
 شکر کرن نہیں دونی نعمت بخشے خالق باری
 جو احسان کسے پر ہوا دم دم شکر گذارن
 گن گن نعمت فضل ربانے آپس دھپہ سناون
 دونوں فخر کماون اس دا آپو اپنی جانی

مناظرہ شب روز

طوسی اسد مباحثہ لکھیا دن تے راتیں والا
 دن آکھے میں چوگت میں نہیں رات آکھے میں جنگی
 پہلوں رات فضیلت اپنی دن نوں بول سنائی
 میں ہاں بہتر تیرے نالوں میں نہیں دل داں
 میرے دچوں کرے خداوند ظاہر تیرے تائیں
 میرے دچہ خدا دے عاشق بیون وصل پیالے
 میرے اندر حضرت موسیٰ کیا کیا فیض اٹھائے
 جاں پھر اپنے فضل کرم تھیں رب توریات اتاری
 چالی راتاں حضرت موسیٰ اُپر پہاڑ لنگھاں
 قوم سے پھر لٹ مسرتوں راتوں رات سدھانا
 میرے اندر لوط بیٹوں بخشی رب رعائی
 حضرت لوط سے ہمراہیاں شہروں کیتیاں ہایاں
 جتنے دشمن آہے اسلے دیر کماون والے
 میرے اندر سرور عالم کیستا جدوں اشارہ
 میرے دچہ حبیب اپنے نوں رب معراج کراپیا

جیوں تفسیر عزیز والے کیستا نقل حوالا
 دونوں کرن بیان خدای نعمت رنگ بزرگی
 تیرے نالوں میرے اندر بہت بزرگی آئی
 میں نہیں بعد لیاوے تینوں خالق پاک سچاواں
 میرے دچہ زیادہ تھیں تھیں ہون قبول دعائیں
 طرح طرح دے فیض اٹھاون راتیں گن والے
 اُپر طور تھیلے لوزی راتیں رب دکھاوے
 چالی راتاں وعدہ پہلوں کیتا خالق باری
 تاتورايت خدا نے بخشی رحمت جھڑیاں لایاں
 میرے اندر ہوا اس تے کتنا فضل بانا
 دشمن قوم کنوں پھیمبر امن خلاسی پائی
 مکروں یزج مذاب خدا نے دستیاں پٹ اڈایاں
 تختہ پٹ زمین دار بنے کیتے غرق موکلے
 کھڑے ہو گیا پن مبارک جانے عالم سارا
 نال محبت دوست تائیں اُپر عرش بولابا

ہو فضیلت میرے تائیں رب بخشش فرمائی
 مغرب تہیں تا فجری تائیں ایسا وقت نہ کوئی
 تیرے اندر وقت آج پاک لیا دے
 میرے وہ شب قدر مبارک رات قدر دی آئی
 ہو ربک خوبی میرے اندر سو مہنی خوش گزاراں
 تیرے وہ آسمان و چار ما تم فرش و چھادے
 میرے وہ ستارے روشن نالے چند نورانی
 جن میرے تھیں سال مہینے عرب شامیہ
 عداہرات فضیلت اپنی کر تقریر سنائی
 کہن لگا سن چکر راتے طعنے مار نہ مینوں
 جو کچھ خوبی میرے اندر تیرے وہ نہ کوئی
 اول سورت و لفظی اندر میری دیکھ گواہی
 وہ تفسیر عزیز می حضرت شمس لہند لیا یا
 وہ سورت و لیل خدا نے پہلوں ات لیا ہی
 سورۃ و لفظی اندر پہلوں دن دی قسم سنائی
 کہی کلام اللہ کے اندر رات مقدم ہوئی
 اس درجے وہ ہو جہا شان دواندا آ یا
 اگے سکو حقیقت دن دی جو اوہ آ کہ سنائے
 دن د اندر روزہ رکھنا خاص فضیلت مینوں
 جتنے روزے فرضی نفلی سب میرے وہ آون
 میرے وہ جو روزہ رکھے ماہ رمضان تمامی
 جتنے نیک عمل تمامی روزے دار کما دے
 اتنی برکت لہوئے پاروں کارن روزیداروں
 میرے وہ چہرے مقلول تکھے عید مبارک آ دے
 میرے اندر جمعہ مبارک رحمت فضل آہوں

ساری رات نماز عبادت جائز میں وہ آئی
 جس کے وہ نماز کے نون منع حضور اول ہوئی
 جائز نہیں نماز جہاں وہ حکم شہر فرمائے
 ایک ہزار مہینے نالوں بہتر رب بنائی
 نہیں نصیب ہوئی بو تینوں خالق دی کاروں
 میں آواں تاکہ کھر کھر ہٹے باغ بویں کھر جاوے
 پھیر یا ہے پراپنا جس پر جبرائیل حقانی
 ہجری سن رسول اللہ و اچھاں آہر کیندے
 دن نون سن کے اسد آہر ڈاڈھی غیرت آئی
 سن میں شان فضیلت اپنا آکھ سناواں تینوں
 تہیں تھیں وہ بزرگی مینوں بخش حضور اولیٰ
 تیرے نالوں اول میری کیتی قسم آہی
 طوسی اسد مورال لے ایتھے عور نہیں فرمایا
 بچوں دن داڈ کر لیا کے کیتی قسم دوہائی
 اس تہیں بچے سات سیاہ دی قسم خدا فرمائی
 کہیں مقدم دن نون کیتا ریس رکھے کوئی
 طوسی اسد خیال نہ کیتا دن دا شان دھایا
 میرے اندر بیت اللہ دا حج گزار یا جاوے
 تیرے وہ کوئی روزہ ناہیں نا ایہ درجہ تینوں
 وہ رمضان جو روزے رکھن عالی درجے پاون
 رحمت نال جاوے اسنوں خالق پاک گرامی
 ہک نیکی دی ستر نیکی رب عطا فرمائے
 ایسب ملی فضیلت مینوں دم دم شکر گزاراں
 میرے اندر عید ضحیٰ دی خالق پاک لیاوے
 نال محبت پڑھنے والے تہیوں پاک گناہوں

میرے اندر روز تیا من خلقت سبہ عطیوں
 میری صورت سبہ چیز اندر حسن دکھاؤں والی
 میرے وچنگا ہاں نظر اں نور زیادہ پاؤں
 میں آواں تانیزی بکڑن سوہنے میں سارے
 میں آواں تال طاقت پاؤں گھٹنگا ہاں والے
 میں آواں ناست نگاہ بھی بل قدم کھنڈے
 میں آواں تانین بیناں نوں دوروں کچھ پہاں
 میں آواں تاکئی نابینے پاؤں میں تھگنے
 میرے اندر لکھنا پڑہنا ہر یک خوبی ہوئی
 تال اسلام مشابہ کیتا میسنوں خالق میں
 میرے اُپر خوشیاں والا جامہ رب پہنا یا
 میرے وچ ستارے جیکر سورج بہار دکھاؤں
 میرے وچ جو چند بہارا لگدا بہت پیارا
 نور اپنے گھنٹیں سورج میرا جلوہ اس پر پائے
 نہیں تاپاں تیرے وچ اتنا اپنا نور نہ کوئی
 شاہ خوباں دا سورج سوہنا جردوں طلوع فریوں
 جیکر عزنی سال پہننے چن تیرے تہیں جانن
 میرے اندر تن نمازاں فرض تیرے دو لوں
 ختم ہوئی من بخت تمامی دن تے رات واندی
 جو احسان خلایق اُپر خالق پاک کماوے

کل حساب کتاب خلایق میرے اندر کھنڈے
 تیرے وچہ انہیرے پاروں ہر شے دتے کالی
 تیرے اندر سبہ خلقت دے میں نوٹیندے جاؤں
 توں آو تیا ناست ہو جاؤں عاجز تین چارے
 توں آو تیا ناکلے حالوں ہو جاؤں بے حالے
 توں آو تیا تھکے بھلے ٹکراں پھر ن مریے
 توں آو تیا کول کھلوتے پوری شکل نہ جانن
 توں آو تیا تاکئی وچلے ہو جاؤں نابینے
 توں آو تیا تلوے باہجوں عورت دتے کوئی
 کفر انہیرے تال مشابہ کیتا تیرے تانیں
 تینوں وچ لباس غماں د ماتم گون بنایا
 میرے وچ سورج نکلے جانے نظر نہ آؤں
 وچ حقیقت پوندا اس تے سورج دا چمکا را
 تا اوہ تیرا چند نورانی سوہنا نظری آوے
 سورج میرے تہیں سبہ خوبی اسوں حاصل ہوئی
 چند ستارے جتنے ہوں سبہ نور چھاوے
 ایہ زمی سال پہننے سورج کنوں بچپانن
 نال میرے توں دے اندر کوئی برابر ہووے
 نعمت ربی مول کسے تہیں ذکر نہ کیتی جائی
 ساری عمر گنبدیاں گڈے کدی حساب آوے

دن تے رات اسوے کارن بھاریاں نعمتاں آیاں

تاہیں وچہ قرآن انہاں دیاں رب قساں فرمایاں

قسم کی کتابیں ملنے کا تہہ۔ ملک غلام محمد اینڈ سنز ناشر جاکب پبلیشرز
 ہرم کی کتابیں ملنے کا تہہ۔ ملک غلام محمد اینڈ سنز ناشر جاکب پبلیشرز
 ہرم کی کتابیں ملنے کا تہہ۔ ملک غلام محمد اینڈ سنز ناشر جاکب پبلیشرز

باعث مقدم شدن شب بر روز در ابتدائے سورہ وائل و فضیلت حضرت ابو بکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ

ہاں میں ایہ کلمہ سناواں مال بے دی یاری
اس دے شروع اندر رب خالق رات اول فرمائی
ایہ سورت وائلی اندر دن پہلوں فرمایا
بہت وجوہاں اس دی بابت لکھیاں وچ پیراں
مینوں نہ گنجائش اتنی ہے میں سبہ سناواں
پہلی حکمت اس کے اندر راز مئی راز بتا دے
کتنے فائدے دن دے اندر پہنچن خلقت تائیں۔
دوہاں وچ خلاقی کارن طرح طرح بھلیاں
ایسے کارن قسم دوہاندی کیتی خالق باری
کسے ٹکانے دن دے نالوں پہلے ات لیا مئی
وچ سورت وائل اسے نہیں رات اول فرمائی
ایویں ہور پیر مئی جائیں وچ قرآن حوالے
وچ سورت وائل خدا نے دن پہلوں فرمایا
اس یقین چکے رات سیاہ دی قسم کیتی رب عالی
ایہ سورت عم دے اندر رات مقدم آئی
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ مَعًا شَاكِبَةً كَمَا تَعَالَى
اسے طور مقدم کیتا دن نوں کہی خدا نے
مطلب ایہ جو وچ فضیلت جویں برابر دونوں
دو جا راز بتا دے راز مئی حکمت پاک غفاروں

وایہ یقین جو اول سورت رب وائل او تاری
وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَىٰ جُيُوسًا كَرِيمًا آتَىٰ
کیا کج حکمت اس کے اندر کیا کج راز چھپایا
آپو آپ منسہ عارف لے آون تقریراں
تھوڑی رمز بطور نمونے پیش منور لیاواں
اکثر دن لے ات دوہاں تہیں خلقت فیض تہا دے
کتنے فائدے آہن ر رکھے خالق سائیں
آپو آپ خدا نے خوبیاں دوہاں اندر پائیاں
اگے چکے دوہاں تائیں آندا اور واری
کتے لیا تدا دن نوں پہلے ات چکے رہ جاندی
وائلی اندر دن پہلے تے رات پھیری آئی
وچ سورت وائل تے نالے سورت عم وچالے
وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَىٰ جُيُوسًا كَرِيمًا
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا يَغْشَىٰ رِجَالًا بَنِي
یعنے دن نوں اساں بنایا کتھاں کاراں دلا
کہی مقدم رات خدا نے کیتی وچ قرآن نے
اگے چکے آون وچ بھی رہن برابر اونوں
وچ سورت وائل مقدم رات ہوئی جس پاروں

لہ پ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰ ۱۰

وچہ دلیل فضیلت آنی حضرت ابو بکرؓ دی
 ہے دلیل مراد انہیں کفر جہالت والا
 ابو بکرؓ نے پہلی عمر میں کفر انہیں لنگھایا
 بھاویں عمر بنے ابو بکرؓ نے بت نہ پوجیا کوئی
 نامھی وقت جہالت اندر بیٹھے روز لنگھا کر
 حد تک نور ایمان نہ چمکے مومن کوئی نہ تھیوے
 ابو بکرؓ دی پہلی حالت رات مشابہ آہی
 سرور عالم مدھ قدمیوں عظمت نور لیا ندا
 جتنے نبی رسول خدائے دنیا اندر آون
 اول آخر کدی انہاں تھیں ہی نہ ہوو کائی
 سرور عالم ختم رسولان سید کل بنیاں دا
 کل انہیں پال کو لوں جس نول عاق پاک بچایا
 پیش نبوت جس دے نوروں پیاں جگہ بایار
 کتنے لوکاں ظاہر ڈٹھے نور کنوں چمکائے
 اچھے حضرت پیدا ہوئے ناوتیا وچہ آئے
 وقت تولد مانی آئے نہ ڈٹھا اوہ چمکا رہو
 جیوں جیوں سلج نور تھانی چڑھیا آن جوانی
 نوروں نور و نور تسمی پاک نبی سرور دا
 شروع کنوں رب پاک نبی نول روشن نور بنایا
 ابو بکرؓ نول تپھے ہو یا حاصل نور ایمانی
 وچہ قرآن ایہ دونوں سوزناں آیاں کئی جانی
 اس دے وچہ اشارہ ایہور کھیا خالق باری
 جیوں دلیل تے واضحی تائیں رب ملاکے آندا
 وچہ قرآن اکٹھے جیوں کر کیستے خالق تائیں
 کے وچہ بھی رہے اکٹھے جتنے روز گذارے

دالٹھے اندر صفت مبارک پاک نبی سرور دی
 دالٹھے وچہ اسلامی جلوہ روشن نور اجالا
 جدوں نبوت ظاہر ہوئی تدا ایمان لیا یا
 پیش اسلام بھی انہاں نول نفرت شرکون نبی
 نال کفر تشبیہ نہاندی وچہ اسلام نہ آئے
 حد تک سورج کرے نہ چانن رات تمام اکھیوے
 تائیں اس وقت وچہ پہلوں آندی رات الہی
 تائیں سورت واضحی دن تھیں ب نازل فرماندا
 عصمت والا نور تسمی اپنے نال لیاون
 ہر ربیائیوں سدا انہاں رکھے رب بچائی
 روز اول تھیں اگے سر جیار ب نور جنہا ندا
 جگہ سارے ذاکفر انہیں جس نے دور ہٹایا
 وڈا امین کریم محمدؐ آکھن کل لوکاں
 پیش تولد بعد تولد کہن منسراے
 دادے باپ وچوں اوہ جلوے تلی پاک ہے
 شام اتے استنول علاقہ نظری آگیا سارا
 میسرے جسے غلام ہزاراں دیکھ ہوئے قربانی
 رنگ واضحی پہلے دن تھیں جلوہ خیر بشر دا
 تائیں دن تھیں ذکر انہاں دا شروع خدا فرمایا
 تائیں اس وچہ راتوں تپھے آیدن نورانی
 پہلوں رب دلیل لیا ندی واضحی پھر فرمائی
 ثابت کیتی نال نبیؐ دے ابو بکرؓ دی باری
 اسے طور پیار محبت آپس وچہ دوہاں دا
 اسے طور اکٹھے رہن جنت وڈیاں تائیں
 طرف دینے دل کے آئے دونوں دست پیارے

غار اندر بھی ایسے کئے دونوں یار مختاری
وچہ سورت و ایل بھی دونوں جمع خدا فرمائے

بعد وفاتوں سے اندر دل سے دل بھائی
ایوں سورت و ایل اندر دونوں رکھے گئے

لطیف

کیا بک ہو لطیف آیا دن تے رات وچا لے
رائیں نال فضیلت بخشی رب نے ابو بکرہ زون
نال بنی دے ابو بکرہ دی ایوں نسبت ہوئی
جیکر رات گزشتہ ہو دے دن اگوں آ جاوے
ایوں ہے و ایل مبارک راتوں شروع کچھوے
جیکر دن یس شروع کچھوے سورت و لغھی تائیں
کیسی بخت نال خداوند دن تے رات لیا ییا
دن اگے تے اس تہیں پچھے رات ضرور ملائی
ہر سورت وچہ سد ہا اٹا بیوں کوئی پچھے پڑھوے
ہیو مثال صدیق اکبر دی نال رسول سہارے
اگے پچھے ذکر نبی دا جو نکر شروع کچھوے
جو نکر رات وچا لے دن دے ہر پاسوں آ جاوے
ناکچہ و تھو دہانے اندر نا کچہ دوری ہوئی
بھاوین نام صدیق اکبر و اچہ و ایل نہ آ ییا
ہی اوصافوں ثابت ہوئے نال دلائل بھائی

جیوں شبیر عزیز می اندر کھیار وایت دالے
دن دے نال مشابہ کیتا پاک بنی سرور زون
جیو نکر دن تے ات وچا لے فاصلہ ہو رہے کوئی
ون گئے تارات شتابی حاضر رب لیا دے
والمبار شتابی اگوں دن آ حاضر تھیوے
زت و ایل لیا دے اگوں رات خداوند تائیں
دوہاں سوزناں وچہ اننا ند اکیسا میل ملا ییا
رات اگے تادن زون پچھے شامل کیتا بھائی
دن زون رات نہ چھوٹے ہرگز دن چھوڑے
کے طرح بھی جدا نہ ہون دونوں یار پیارے
ہر حالت وچہ پاک بنی تہیں صلیق نہ تھیوے
ایوں ابو بکرہ ہر پاسوں نال بنی دے آوے
جیو نکر دن تے رات دوہاں چہ تری بخت کوئی
ایہر نال حدیثاں ثابت پاک بنی فرمایا
ہے سورت و ایل مبارک حق اے دے آئی

اوصاف حضرت ابو بکر رضی اللہ عنہ در سورتہ و ایل

جو ہر ہمتناں کامل ایل ابو بکرہ وچہ آ ییاں
اعلیٰ صفت سخاوت والی اول رب لیا ندی
وچہ سخاوت ابو بکرہ نے حد نہ چھوڑی . کائی
کئی غلام کفاراں کولوں لے کے مل چھوڑا لے

وچہ سورتہ و ایل اوہ سبھے ذکر خدا فرمایاں
خرج کرن ہورہ مولائے ایہ تعریف انہا ندی
کتنی داری دولت ساری رب دے نام لٹائی
کتنی داری خرچہ وغیرہ جنگال وچہ پونچائے

جدوں تیاری ہجرت کارن پاک نبی دی ہوئی
جانوں مالوں ہر قسموں دی مدد اس پہنچائی
بن لکی جد مسجد نبوی رب سے فضل کماوں
انہوں ہور تیری جائیں مال صدیق لگایا
نال محبت راہ مولائے جو کوئی مال لگاسی
سب تھیں اول ابو بکرؓ نول سچیاں دی سرداری
حضرت کھیا ابو بکرؓ نہیں جو میں فضل کھائے
جتنا مال صدیق ولی دے مینوں فقہ پہنچایا
جس دے حق وچہ ایساں صفتاں ک تھولے
داتقی پھر تقویٰ والی صفت خدائے ربانی
وچہ حدیثاں تقویٰ اس دا ذکر نبی سرداروں
روز قیامت تقویٰ والے جتنے مومن ہوسن
شاہی درجہ منتقیاں وچہ ابو بکرؓ نے پایا
اتقے معنی ڈرنے والا بہت خوف الہوں
اس صفتوں بھی ابو بکرؓ دل خاص لالت آئی
کل امت تھیں اتقے جس نول پاک نبی فرمایا
اس تھیں سچے سچے کرنے جو احکام الہی
ایہ بھی صفت صدیق ولی وچہ سب تھیں علی ہوئی
جدوں بولایا سرد عالم تزت ایمان لیایا
ساریاں مردا صیلاں وچوں ابو صدیقؓ نہ پیارا
ایہ درجہ بھی سب تھیں اول ابو بکرؓ نے پایا
ساریاں صفتاں ابو بکرؓ دیاں اس سورت آیار
باقی انہاں صفتاں والے جتنے مومن سارے
اوہ بھی سارے داخل اسوچہ فضل کنوب رباری
اسے کارن ابو بکرؓ دا ذکر صریح نہ آریا

اس ویلے بھی ابو بکرؓ نے فرق نہ چھوڑیا کوئی
کر سامان سفر و اسارا دولت اپنی لائی
مل زمین خریدی اس دی ابو بکرؓ دے مالوں
یوقی مالہ بیتز کئی جو میں خدائے ربمایا
اوہ بھی ابو بکرؓ دے دانگوں ایہ فضیلت پاسی
جس نے اول راہ مولائے خرمی دولت رکی
اتنے فیض نہ ہرگز مینوں ہور کسے پہنچائے
اتنا ہور کسے دے مالوں نفع نہیں میں پایا
وچہ وایل فضیلت اسدی کوں نہ پائی جاوے
ایہ بھی صفت صدیق ولی وچہ کامل کمال آہی
رب آزاد کیتا ورنہ تھیں پتے تقوے پاروں
ہو کر جمع صدیق ولی دے جندہ بیٹھ کھلوسن
بعد نبی تھیں اتے تائیں رب اتقے فرمایا
ہیت پرہیز کرے جو مومن ہر یک عیب گناہوں
جس نے بہتا تقویٰ کیتا بہت پرہیز کمائی
وچہ وایل صدیق پیارے عالی درجہ پایا
صدق بالحقستی جو آئی وچہ وایل گوہی
وچہ تصدیق رسالت جس نے عذر نہ کیتا کوئی
سچ کر گیاں دلوں بجا نول جو حضرت فرمایا
ادل درجے نام نبی دے صدق لیا دن ہارا
صدق بالحقستی دی پاروں با صدیق بنایا
تقویٰ تے تصدیق سخاوت کل بزرگیاں پایاں
ہونہ رہن قیامت توڑی بعد صدیق رہن پیارے
سبھناں اندر ابو بکرؓ نول رب بخشی سرداری
صفتاں نال خدانے اس وادرجہ شان بتایا

جو کوئی ایسیا سفناں والا ہو سی مرد ربا بنا
 بہت آسان دکھاواں اسنوں راہ اسانی والے
 اسپر جو کوئی آلٹ اپنا دینا وچہ کم ساسی
 مَنْ بَخِلَ وَاسْتَلْفَى اسنوں رب صاحب فرمایا
 شامت بخل سخاوت کولوں کردا لا پر واہی
 ہے بد بخت نہایت اشفے سخت شقی منہ کالا
 حضرت ابو بکر رضی صغفوں جس نے الٹ لکمایا
 نَادَ تَلْفَى مَکْنِ اس نولں وچہ عزیز می لیاے
 دو سو رساں ستے تائیں پوے النب دوالے
 لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْأَشْفَى رب سخاوت مادے
 ہے بد بخت جو ابو بکر تھیں الٹی چال بھرنی
 ابو بکر تصدیق کرن ہتیں شان صدیقی پایا
 جس تکذیب تے بخل کھایا چوڑیا تقوی تائیں
 سیر منزل وچہ ابو بکر نولں رب بخشی آسانی
 پنور فضیلت ابو بکر رضی وچہ وایل پیارے
 جیونکر وعدہ پاک بنی نولں رب پے فرمایا
 اینوں وچہ وایل ایہ وعدہ کیتا خالق سائیں
 پاک بنی نولں رب فرمایا خوش کرساں میں تینوں
 ابو بکر دے وعدے اندر دو خوشخبریاں آیاں
 ہک ضمیر خدادی طے فرما راضی ہو جائے
 جیونکر رضی اللہ عنہم وَرَضُوا عَنْهُ آریا
 کرا تعاقب مفسر سارے ایہ گل ثابت کردے
 بہت درگی اس سورت وچہ ابو بکر رضی آئی

رب فرماوے ہر گل تہیں اس نولں بچانا
 دوزخ کولوں ڈور ہٹا کے جنت کراں حوالے
 اوہ بن خلف ابی دیوانگولں سدا سزا بن دے
 كَذَّبَ بِالْحَسَنِيِّ تے اشفے حق اُسے دے آریا
 حق جو ہٹا دے باز نہ آئے پھاتھا وچہ گمراہی
 دسندا وگدا دوزخ جاسی الٹیاں چالاں والا
 نَادَ تَلْفَى اسے کارن رب دوزخ بھڑکا گیا
 جس واسطہ کافر تائیں دوروں کچھ لیجاوے
 اتنی دوروں بھڑکا کر کے کچھ اپنے وچہ ڈالے
 بد بختاں بن اسے اندر ہور نہ کوئی جاوے
 کرا تکذیب نولں اسدی حق دل کٹ کر نیندا
 تقوی اتے سخاوت پاروں رب اتقی فرمایا
 اتقی بے اشفے اسنوں کہیا خالق سائیں
 منکر اتے مخالف اسے ڈھکین دو میں جانیں
 ہر گلوں رب نیرے کیتا نال رسول تہا کے
 وَكَسُوفَ يَعْطِيكَ تَرَكَضِي دالے اندر آریا
 وَكَسُوفَ يَرْضَى فرمایا ابو بکر دے تائیں
 جو منگیں سو دیساں تینوں کچہ پرواہ نہیں تینوں
 رضی وچہ ضمیریں دو ذویں اہل علم فرمایاں
 دو جا حضرت ابو بکر نولں رب راضی فرماوے
 اسے طور ایہ ابو بکر نولں رب وعدہ فرمایا
 بیجی رب وایل مبارک شان صدیق اکبر دے
 محل طور حقیقت جس ی تینوں آکھ سنائی

درجہ شان صدیق اکبر داد وچہ حساب نہ آوے
 تَرْضَى اللہ تَعَالَى عَنْهُ آکھ پذیر سناوے

زوجِ عطر و اشارات و نکات و لفظی و لسانی ذائقے

دا لفظی لے و اسل جو رب نے دو ذیلی نقطہ لیا ہے
ظاہر مطلب انہاں دو ہاں ندادن تے رات پیارے
بعض مفسر عارف لوکاں اے بھی راز بتا گیا
وا لفظی کنوں مراد بنی دا وقت حیاتی والا
چڑھیا دن خلاق کارن ملکیں نور کہنڈا یا
مشرق تھیں تا مغرب تا نین پھیل گئی روشنائی
حق باطل نوں دنیا اندر ظاہر کرد کہلا گیا
جد تک حضرت کوچ نہ کیتا فانی این نوں
اس نہیں بعد وفات بنی دا وچہ و اسل اشارہ
دی خبر حبیب اپنے نوں پاک خداوند عالی
ایہ رات ادہ ایسی ہوسی کہندا خالق سائیں
اس و اسل اندر بھی دوہرا کیستار اشارہ
وچہ سورت و اسل جویں کر تچھے ذکر سنایا
اتھے بھی رب اوہا اشارہ کیستار پاک نبی ہوں
جیونکر دن گزے تھیں تچھے رات حکومت لے
ایویں حضرت ابو بکر نوں اسیں حکومت لے
وانگ تسادے حکم تسادا جو چہ کرسی جاری
دین تیرے نوں روشن کرسی تیری برکت پاویں
اس تھیں تچھے مور خلیفے ہوسن یار پیارے
جسد انہاں تھیں کل مجد کل امام ہواون
وانگ ستاریاں عالم فاضل جو مقبول بانے
جیونکر دیون کم ستارے باتیں وچہ انہیرے
سوج تچھے چن خلیفہ جنوں بعد ستارے

کئی ہزاراں راز عجائب رکھے وچہ انہاں اندرے
باطن اندر وچہ انہاں شے رنگ و رنگ اشارے
وقت حیات وفات بنی دا انہاں دوہاں آ گیا
دنیا اندر ظاہر ہو یا جدوں حبیب تعسالتے
وانگ ضلعے دے شمس رسالت جلیں چانن لایا
غفلت خواب جہالت دہتیں ب مخلوق جگانی
سوج نور رسول اللہ کے کھرا نہیں گویا
تد تک ایہا وقت صبحی دا فضل خار عسا نوں
دن تھیں تچھے رات لیماعے خالق سر جہاں راہ
پاسی رات وفات تسادے درد فراقاں والی
جس دے اندر چانن رسی اول آخر تائیں
ہک وفات بنی دی دو جا یار صدیق ولی نوں
رات کنوں صدیق بہ پیار رب مراد رکھا یا
بعد تساں تھیں خلافت یار صدیق رہ ولی نوں
سوج تچھے چن خلیفہ راتیں چانن لاوے
بعد تساں تھیں تخت خلافت اس و اسل کیسا
برکم اندر کسے تسادے پوری تابع داری
جیونکر چن کرے روشنائی سوج دے چمکاویں
کل اصحاب اسادے ہوسن روشن ہوں ستارے
تاہر رہن دین تیرے نوں جلیں چانن لاون
ولی اسادے چانن کرن و سن راہ نکانے
ایویں تیری امت اند ہوں خلیفے تیرے
فجر می تیک نہ غائب ہوں لکن بہت پیارے

اسے طور تسال نہیں پختے ابو بکر دی شاپی
 ہک جاون تاہور خلیفے آدن تا لو تالی
 ہونے رہن نائب تیرے ہر طلیس ہر جائیں
 تائیں ال امت د عالم جو رب نیک بناوے
 مطلب ایہ جو عالم دینی دین اسلام پھیلاون
 ہور اشارہ واسے لفظے اندر رب اسرار چھپایا
 واسے لفظے پاک جمال اساد ایا سید ابرار
 دن تہیں بعد تمہاں کارن تائیں آواں
 رات انہیری سماں کارن برقعہ اسماں بنایا
 محرم لوک اسادے جہیزے راتیں محرم تہنڈے
 کالی رات برات وصل دی عاشق لوکاں بھانے
 عابد راتیں کرن عبادت زاہد زہد کساون
 دن تہیں ددھ خوشی وچہ آون راتیں دست میر
 ہے ایہ رات تمہاں کارن یار ملاون والی
 سارے دن دے ہوراں دے بھر گواون والی
 کئی لوکاں نوں ملاں کی فیض پوچاون والی
 خاص دوا ایہ درد مندال د درد ہٹاون والی
 ہر بیمار نصیال سند روگ گھٹاون والی
 خواہاں اندر طرح طرح دے حال جتاون والی
 گوشے وچہ خدا لوکانے کم بناون والی
 لے سید سردار رسولان تے خاتم انبیاء توں
 دنیا دی تکلیفوں جہیزے دن نوں مہر کاون
 لے محبوبا توں بھی جیکر دن نوں مہر کاویں
 جیکر دن نوں طعنے دیون دوتی دن تینوں
 جو کہ تیری مرضی ہووے سنگ میر درباروں

اس تہیں بعد خلیفے ہوسن کل مقبول الہی
 باجمہ خلیفہاں امت تیری نہ ہوسی خالی
 روشن ہے نبوت تیری روز قیامت تائیں
 اسر نیلیاں تہیاں داگوں پاک نبی فرماوے
 کفر شرک تہیں دور ہٹاون تے توحید سکھاون
 جہاں راز حبیب اپنے نوں پردے وچہ سمجھایا
 وچہ دلیل مید وصل دی کارن شب بیداراں
 ہر طالب نوں راتیں لے مطلب تے پہنچاواں
 غیراں کوں پردہ کر کے گھنگھٹ وچہ بولایا
 نامحرم محرم چاہے ہو محرم بکڑ بندے
 ہو پاون سورا تہیاں پاون عارف مردربانے
 ذکر ذکر الہی پاروں فیض خزانے پاون
 لے خبراں نوں معلوم ہوون چارون طرف انہیے
 ہر شتا قان دچھڑ پانڈے میل کراون والی
 زخماں بھر دیاں تے وصلوں مریم لادون والی
 کئی غریباں آس منداں ہی آن ددھاون والی
 دکھانے وچہ روزیاں تائیں آن ہساون والی
 لے آرا ماں نوں آراموں مونج دکھاون والی
 پردے اندر سی لوکاں دے بخت جگا دن والی
 عاجز او گھاراں آپر پردے پاون والی
 بارش دا توں حمت اپنی راتیں سین ساواں
 راتیں پاس ساڈے آون قرب حضوری پاون
 راتیں پاس ساڈے آویں جو منگیس سو پاویں
 راتیں ویلے پردے اندر مل جیسا مینوں
 ہر مطلب ہر حاجت تینوں بخش کراں لوکاں

کالی رات وصال اپنے زوں بیڑے اسان تائی

بجڈنی فی سواد الیل عبید

بندے میرے کالی رات میں بے سادے ول آویں
میں حاضر میں ناظر مولیٰ میں موجود پیارے
جو توں منگیں جو توں چاہیں جو توں عرض آویں
کل خزانے پاس اسادے دنیا آخر والے
دکھی پاس اسادے آوے سارا دکھ مٹاواں
دیواں میں اولاد حضوروں بے ولادوں تائیں
بے لوراں زوں نور ہدایت بخش کران سرکاروں
بے دنیاں زوں دین عنایت کران کرم احسانوں
بیعتلاں بیوشاں تائیں عقلوں بخشاں باری
بیکس تے مسکیناں تائیں میں مدد فرماواں
بے عملاں زوں کران عنایت میں توفیق عملدی
بیساماناں محتاجاں دے میں سامان بناواں
بیعتناں زوں عزت بخشاں شوکت شان دلاواں
ہر عاجز زوں راتیں ویلے کر آواز بولاواں
جس مشکل میں حاجت اندر سالوں کوئی سریندا
جو کوئی وصل اسادا چاہے پائے قرب حضوری
پاؤن لذت وصل میرے نہیں راتیں جاگن والے
خواہش نفس میناؤن جہیڑے اندر حرص ہوا میں
بر کوئی قرب الہی والے نہیں مراتب پاندا
لے دل حرص ہوا میں اندر کدی مراد نہ پائیں
جہ تک عاجز کنگھی وانگول آری بیٹھ نہ آویں
کیا کچھ حال کھار کر نیلے عاجز مٹی والا

جوڈ ہونڈے سو پائے مینوں دیر نہ لگے کافی

فریباہینک فاطمینہ تمدنی

دور نہیں میں تیرے کو لوں طلب کریں تا پاویں
میں ہر حاجت دیوں والا مطلب بخشاں سارے
سب سوال قبولال تیرے ہو منگیں سو پاویں
عزت عظمت دولت برکت سب کچھ کران ہوا لے
بیماراں زوں صحت بخشاں سکھ غطا فرماواں
بیدولت زوں دولت بخشاں کران قبول دعائیں
بے علماں زوں علم مخارف رحمت دے درباروں
بخشاں بے یاناں تائیں چائن نور ایما زوں
بے طاقت کمزور مانے پاؤن طاقت بھاری
بے آراہاں بے چنپاں زوں میں آرام و کجاواں
بے آساں زوں سادے رہیں لگے اس فضل دی
بے مہراں بے جمان تائیں رحم دلال وچہ پاواں
جس وادرنہ جانے کوئی اس دادر کرادواں
پوریوں کران مرادوں سمجھے آساں کل بچاواں
ہر مشکل میں کہواں سن کی ہر حاجت میں دیندا
سچے عاشق دی میں فضلوں آس کران پوری
بیشک مراد انہا نئوں جہاں تھیں جالے
کدی مراد نہ حال ہووے مول انسا دتا میں
آخر ملے پیارے تائیں جو تکلیف اٹھا ندا
ملے نہ غم گواؤن والا جہ تک غم نہ کھاسیں
بارجن دیاں زلفاں تائیں کیونکر انگ لگاویں
مور کے لبیاں سخن دیاں توڑی پہنچے تدرول پیالا

ہیں نال نالی مٹی پہلوں و نچہ کھٹ بند
 کربار یک و چاون ظالم نے ڈاڈیاں مایاں
 پانی گہت بناون گھانی گالن تے ترکاون
 گوڈیاں دیکے و ڈہن انوں آکر سب کھیندے
 وہن بھنوا لیاں چکراتے پائے سرگردانی
 چکر کنوں اتارن جس دم بھوسر وچہ ڈکیندے
 کھتھیاں نال گھرن پھر اس نول اتوں ن کالن
 اے تیار ہوا اوہ کجا دھتے رکھ سرکاون
 کند بوٹ اٹھا کر کے آوی وچہ گھتیندے
 کتنے روزاں آتش اندر ہے نہانا سڑوا
 بارٹنگلوسے لیون والا ٹھوکر کے آزمائے
 جونج دار ہوئے نہیں ہوندا لائق قرب حضوری
 کر کے صبر پمال عاجز کتنے دکھ اٹھاوے
 توں بھی ہک مٹی ڈاپلا ادعا جزا ناناں
 جیکر توں بھی دوست والا چاہیں قرب حضوری
 ہو جا خاک سخن دراہ وچہ چھوڑ سبھے وڈیاں
 بیشک جو کوئی دوست کارن نیت آرام گوائے
 وچہ وائل ایو خوشخبری پاک خدا فرمائی
 جیکر دن نون لوک مخالف طعنے کرن تسالوں

جاں پھر اسنوں گھری لیاون دے روکے
 اپن چھتی شامت کارن پے گئی دس کھیاراں
 اسوں پاسوں کپیاں دیون تان نال ڈاڈون
 ڈاڈ ہی زہلا کم کر کے آپر چرخ چڑھیندے
 سوکھے نہیں پین بر فقیر ایلے دلبر جانی
 جوئی انیری کوئی اندر محرم فید کریندے
 پائیاں آپر ماراں یون سخت عذاب و کہاں
 اس نہیں تپکے آوی چاہیں آتش وچہ جلاون
 آتش تے بدبو یاں اندر رخ و رنگ سڑیے
 پک تیار ہوئے جس ویلے تدوں مرا تے چڑھدا
 تچا پلا حجرا بھانڈا کون پسند لیاوے
 ہر علیوں جونج کر آوے تاپا وے منظور می
 تاکوئی سوہنا دلیر اسنوں منہ د نال لگاوے
 سیکھ لے سبق پیالے کولوں مومن مسلماناں
 ڈور کریں سبھ سوخی شخی تاپا پائیں منظور می
 جہاں جالے دکھ قضیے انہاں مرادیاں پایاں
 راتیں جاگے کرے عبادت قرب الہی پائے
 اے محبوبانیرے کارن رات وئل دی ہئی
 راتیں وقت فراغت والا ملو تیں ساں

ایویں ہورا سائے پتے وچہ تفسیراں آئے
 واسطے تے وائل اندر جو پاک خدا فرمائے

جس دن غار حرا وچہ آہے حضرت نبیؐ غفاری
 سورة اقراد می خوشخبری پہلے روز لیا یا
 یاد کرایا پاک نبیؐ نون اوہ دن خالق باری
 بیچ حضوروں و حنی پیارا فخر عطا فرمایا

واضحی قسم کیتی اس دن دی پاک خداوند باری
 جبرائیل جناب الہوں گہن سینہ آیا
 اوسے روز نزول و حنی دا ہوا پسلی داری
 کتنا اسماں تسادھے آپر اس دن کرم کمایا

تاتساں طلب نہ خوش کنتی اوس دکارن کوئی
 جداساں اپنے وحی واسلہ کیتا جاری
 وچ وایل اوہ رات مبارک رب یاد کرائی
 جبرائیل جناب الہوں خوش پیغام لیا یا
 اٹھ اے کملی پہنن والے دست پاک برد
 دیکھو چل جمال الہی پاک جناب وچالے
 شیخ حمید الدین ناگوری مورہک راز لیا یا
 جبرائیل وسیلہ نہیں سی کیستاقی تعالیٰ
 نور محمدی نور اس راتیں حکم ذناب سائیں
 دیکھ خوشخبر ساڈی طرفوں پاک خدا فرمایا
 اٹھ جیبا کملی والیا خرقة پوشش جو انا
 دل بیدار ہمیشہ تیرا کارن شب بیداری
 رات ابو کی عزت والی صاحب عظمت عالی
 رات ابو کی رات مبارک بوج بہاراں والی
 اج ابو کی رات اسڈے وصل وصال الی
 اج وصال کرم دیاں موجاں حمت جوش لیا یاں
 رات ابو کی خلوت کارن خاص انخاص بنا دی
 آپے سد بولاون والا آپے جاون والا
 وچ وایل اس راتیں والی قسم خدا فرمائی
 باجھ وسیلے اسپں تسانوں جدوں ربولان
 بعضے کہن جو واسطے اندر رب اوہ دن فرمایا
 وچ وایل مراد نبی دی شب معراج پیاری
 یا ہرات تہجد والی پاک نبی سروردی
 ہر راتیں معراج نبی نون حال قرب حضوروں
 وچ نمازاں ہر مومن نون رب معراج کراے

اپنے آپ اسڈی طرفوں خاص عنایت ہوئی
 پھر کیوں بند کراں ہن اس نون یا محبوب معناری
 گھر آتھانی دے جس راتیں ستنے نبی خدا نی
 يَا أَيُّهَا الْمَنْزِيلُ کہے کے پاک حبیب و جگا یا
 اج حضوروں تیرے کارن دور ہوئے رب سے
 نوش کرواج جام وصل دے وڈیاں لڈنوالے
 جس راتیں محبوب اپنے نون رب معراج کمر لیا
 اوہ ہک سر محمدی آہا آون جاون والا
 جبرائیل دی صورت ہن کے لے آدوست تائیں
 جاگ پیارے جاگ پیارے تینوں ب بلا یا
 ظاہر والے خواب حجابوں لاه برتہ سلطانا
 خاص نظار رات ابو کی چوڑ و بند پیاری
 اج ابو کی رات پیاری بہاگ سوہاگاں والی
 اج ابو کی رات اسڈی لاڈ پیاراں والی
 اج ابو کی رات اسڈیاں پاک جمالاں والی
 آجوبو با آجوبو با پانچلعت وڈیاں
 احمدا، احمد چہ مور کسیدی ہن اج سمائی
 باجھ وسیلے قرب حضور نبی بخشیا حق تعالیٰ
 نال اشارے دوست تائیں نعمت یاد کرائی
 پھر کیا فکر تسانوں تائیں کیونکر دور ہٹاواں
 جس دن حضرت سرور عالم پاک تولد پائیا
 یا جس رات نماز تہجد پہلے روز گزار سی
 وچ وایل پیارے کارن خاص لالت کردی
 وچ نماز کہلوون جس دم جلوے پاون نوروں
 اَلصَّلٰوةُ مِعْرَاجُ الْمُؤْمِنِ پاک نبی فرماوے

پنج نمازاں مومن جیہڑے نت جیالسا دن
 جتنا مال حضور دے دے کرے عبادت کوئی
 پڑھے قرآن جہوں کوئی مومن ادب محبتوں
 ہوئی نال کلام خداوند اُوپر طور کر نیسا
 ساکوہ طوروں حضرت موسیٰ قرب الہی بھلے
 جو رائیں جاکن کرن عبادت وچ نماز کھلونے
 سجھے اندر ہو زیادہ پا دن قرب ربانا
 ایہ سہ عزت رحمت برکت صدقہ شاہ ابراروں
 ہو روایت فتح بیانون خبر مفسر لیا
 سوہنا نور ہشتاں اندر ایسا چانن لاوے
 دن تے رات نہ دنیا دانگوں ہوسن اوں نکانے
 رات اندر یک نوری پردہ حائل کیتا جاوے
 دن بھی پنجو سال برابر ہو سی جنت والا
 نا کوئی سورج چن ستارہ حاجت شمع نہ کانی
 او سے نوروں چانن ہو سی وجہ گلیاں بازاراں
 شیشے وانگ مکان تامی نوروں رب او پائے
 ہر ہر چیزاں جنت الیاں نور پیلایش ساری
 سارا جنت وانگ نتھی دے روشن رب بنا لیا
 سرجی اسان تسانے کارن ایسی نعمت عالی
 جس نون چا ہو داخل اس وجہ کر سوناں پیاراں
 اہل بیت اصحاباں کارن جو رب محل بنائے
 ایہ گھر حضرت ابو بکر رضی دا ایہ فاروق رضی عمر رضی دا
 ایہ گھر حسن حسین شہیداں جنت دے سرداراں
 سوہنے محل محل نورانی آپے وچ ہوئی
 سوہنے عجیب نورانی بنو پاس حوض کنارے

پنج معراج ہمیش انہاں نون قرب حضور پیادوں
 اتنا قرب زیادہ اس نون رحمت وافر ہوئی
 بنو کر نال خدا دے باتاں کر دا شوق پیادوں
 گھر دے وچ محمدیاں نون ایہ درجہ رب دنیا
 وچ نماز محمدیاں نون قرب الہی والے
 دن نالوں بھی ہو زیادہ رب نون نیرے ہوئے
 عجز نیاز محمدیاں وایت خدا نون بھانا
 وانگ صحنی تے لیل ہزاراں دے تابعداراں
 دافضے اندر سوہا جنت دا ذکر خدا فرمایا
 ہر دم نوری وقت صبح داروشن نظری آسے
 نال اندازے میر کوئی اوتھے دن تے ات کہانے
 پنجو سال گذشتہ ہو دے تاوہ رات ہو پائے
 رات انہیری مول نہ ہو سی دائم نور احبالا
 نور عرش تہیں جنت اندر ہو سی گل روشنائی
 آسے نوروں روشن ہوسن جنت باغ پیاراں
 اندر باہر عرش معلیٰ سب نون چانن لائے
 حوراں علماں نور پوشا کاں زینت عجب پیاری
 مال اشائے پاک بنی نون خوش پیغام سنایا
 روز قیامت ہتھ تسانے بھی جنت والی
 بخشا اسان تسانے تاملین کارن تابعداراں
 نال محبت پاک بنی نون جنت وچ دکھائے
 ایہ گھر ہے عثمان غنی دا ایہ حضرت حیدر رضی دا
 ایہ گھر ہو رانگماں پاکاں مقبول لال ابراراں
 وانگ ستاریاں چکن سارے جبرائیل و میکائیل
 اہل بیتاں حراماں کارن خالق پاک سنوئے

دو سو خاص مکان مجانب سندرقسم نزالا
 سارا جنت تیری خاطر اسان تیسار کرایا
 واسطے وہ ایہو خوشخبری حضرت لون فرمائی
 باغ بہاراں نے گلزاراں خوشبو حد نہ گواہی
 وہ دلیل انہیرادوخ دستیاتال اشارے
 جدا وہ گتے کڑ کے بھر کے کڈ بے چوش کھاں
 اتی دوروں کافر تائیں اس واسیک جلا سے
 کر لہ کر سن نکلن کارن کافر لوک سو کالے
 دیواں دہارا انہیر غباراں ہر روشنیوں خالی
 جنت رب داروشن نوروں کارن اہل یاناں
 جنت دے وہ رحمت برکت نعمت کونج بہاراں
 جنت دے وہ شیر شراہوں نہراں ب چلا یاں
 جنت اندر کوڑ والے خوشبودار پیالے
 جنت اندر طرح طرح دے سو کھانے دانے
 جنت وہ لباس ہستی سو منے زیت ناکاں
 جنت اندر زیور زیت سو منے باہجہ شماروں
 جنت اندر تخت جراؤ پالو پال رکھائے
 جنت اندر خوش خاراں حوراں خدنگاراں
 جنت اندر نہونیاں چھاواں خوشبودار ہوا میں
 جنت اپنے پیاراں کارن خالق پاک سجایا
 جو جو خوبی جنت والی واسطے وہ تمسامی
 بھی الوار علوم الہی واسطے وہ فرمائے
 واسطے وہ مراد انہاں انا چائن نور دلاں
 وہ دلیل مراد انہیرادال کفاراں والا
 واسطے علم شریعت والا ظاہر علم حقانی

خاص حبیب پیالے کارن ایہ کھر عزت والا
 ناہو کھجہ دلگیر پیالے پاک طہران سرما پا
 سو نہا جنت بلک تساڈا عالی دولت پانی
 پنجو سالان رستہ دوروں مست کرفوشبونی
 جس د اندر رہن کافر بے فرمان نکالے
 دور سینوں کڑ کال اسدیاں رستہ پنجو سالان
 سخت انہیرادوخ اندر نارب پاک وکھا وے
 اکوں رستہ ملے نہ کوئی ڈگ ڈگ ہون بجالے
 ہر یک گھائی دوخ والی کالی راتوں کالی
 دوخ وہ انہیر غباراں کارن بے فرماناں
 دوخ وہ عذاب الہی تہر خدا دیاں ماراں
 دوخ وہ انہانے بے آتش والیاں کیاں
 دوخ اندر پیپ پیالے گندیاں بو میں والے
 دوخ اندر تہو ہر وغیرہ دوخیاں کھانے
 دوخ اندر گندرف جائے آتش دیاں پوشاں
 دوخ دے وہ سنگل آتش تہرا الہی پاروں
 دوخ اندر تلے آتے بستراک وچائے
 دوخ وہ بے رحم ملائک کر دے ڈانڈیاں ماراں
 دوخ دیوہ گنداد ہواں ساڑے سدا سدا میں
 دشمن بے فرماناں کارن دوخ رب تہر سبایا
 وہ دلیل حوالا دوخ دسبارب گرامی
 وہ دلیل بہالت والے گل انہیر کے آئے
 نور اپنے تہیں روشن کیتا باطن رب جنہاں دا
 کفر سیاہی نال جنہاں اندر باہر کاللا
 وہ دلیل مراد طریقت باطن علم حقانی

دا لفظی ظاہر فیض نبی دی کیتی قسم اکھی
 ظاہر فیض رسول اللہ عالم شریعت آیا
 جو احکام جناب انبی نہیں بھیجے خالق سائیں
 کل اعمال جو چکے مند مہیب ثواب تمامی
 جنت دوزخ حال تمامی جو کجرب جتسایا
 دجہ قرآن حدیث مبارک جو جو خبراں آیاں
 ایہ باطن علم نبی وارب نے خاص بنسایا
 باطن فیض رسول اللہ دایہر حد شماروں
 جیو کر حضرت خضر نبی نوں باطن علم جتائے
 کشف روحانی علم نہانی تے اسرار حقانی
 گمروچے بیٹھیاں حال دوراڈے معلم رب کرے
 تہوڑے چروچہ بتا پینڈا کرنا اتے کرانا
 کھچ لیناں پھر دو جانبدہ شش روحانی رولوں
 اینویں کشتوں علم کرنے حال جو قبراں والے
 کرن کلاماں تال نبی دے جو حیوان تمامی
 ایوں اکثر جن وغیرہ پاس نبی دے آون
 باطن علموں شکل انہاندی پاک رسول پچانن
 پھر روڈ رسول اللہ نوں اپنا حال دسیندے
 ابو جہل کچھ کنکر بک دن چوٹے روڈ پھرے
 کھنڈا کیا کچھ تہ میرے جوچہ دس محمدیوں
 کھن گناجے آپے لو لے میں ایمان لیاواں
 اسے دے سور عالم کشت جدول فرمایا
 سن کر بہت ہویا شرمندہ ابو جہل منہ کالا
 غصے ہو کر رولوں تائیں ہتھوں سٹٹ دکایا
 اسے طور بک ہور اعرابی بکدن حاضر ہویا

باطن فیض رسول اللہ دی دجہ دالیں گواہی
 جو کجہ عام خلائی کارن جگ اندرورتا آیا
 کھول سنائے سور عالم اول آخر تائیں
 جائزے نا جائز ہر شے دسی نبی گرامی
 کر پوشیدہ خلقت کولوں کچھ نہیں رسول چھپایا
 ظاہر علم وچوں ایہ سارا پادون فیض لوکایاں
 حاصل باجوں ہور کسے نوں اس وارا نہ آئی
 طرح طرح دے علم پوشیدہ بخش ہوئی سرکاروں
 اس تھیں ودہ علوم نہانی سور عالم پائے
 عالم غیبوں حضرت آپر کھولے ماہ معانی
 عرش فرشتے بھید انہی پردہ کھول دکھائے
 سنیاں کولوں دی منزل آتے پہنچ شجانی جانا
 طے اجازت جس دکارن خالق دی سرکاروں
 مردیاں کولوں سور عالم کچھن سبہ سو اسے
 جانداں دیاں بولیاں کچھن پاک رسول گرامی
 پڑھن قرآن رسول اللہ تھیں نور ہدایت پادون
 کرن کلاماں تال نہاندے بولیاں سبے جانن
 جویں درخت پڑھن تہیجاں پاک نبی سمجھیندے
 مٹھاپنی دچھپاکے آنے پاس نبی سور دے
 حضرت کیا میں تال آپے دستے تینوں
 حضرت کیا دیکھ بولاندا خالق پاک سچاواں
 مسمی وہ شہادت کلمہ پھر اں بول سٹٹا
 اپر کدوں ایمان لیاوے بڑے نصیباں والا
 جادو کبہ کے نٹھاوتھوں نا ایمان لیا یا
 پڑ لیا ندی گوہ جہل دی پیش حضور لیا یا

کہن لگا یہ گوہ نہ جہ تک دیوے بول گو اہی
 چوڑ دتی اس گوہ شتابی پاک نبی سے اگے
 دس لے گوہ خدائے حکموں بول ذرہ ہوار بی
 بول آواز کرے گوہ ادبوں قدرت نال ربانی
 بجاوہ معبود ہمیشہ خالق پاک تعالیٰ
 کل عبادت ظاہر باطن لائق اس دی ہوئی
 اس تہیں سرور عالم پچھیا اس سے تائیں
 تا پھر بول شہادت کلمہ کہند ہی گوہ چاہی
 سن اعرابی مسلم ہو یا ترت یقین لیا ندا
 کتنی دار درختاں تائیں حضرت جدوں بولاون
 مردہ چیزاں نال تھی سے باتاں کرن پیاروں
 زینب نام بہوداں وچوں سی بگوت کوئی
 گوشت وچہ اس زہر ملا کے خوب کہاں بنایا
 سرور عالم کھاون لگے جدا اس گوشت تائیں
 کر کے ادب رسول اللہوں کردا عرض نما نا
 چوڑ دتا پھر اس گوشتوں دوست رب ملی سے
 کتنی داری شتر وغیرہ آفریاد سناون
 انیوں ہور بنیر کے مجھنے وچہ کتاباں آئے
 جد سراج نبی سے اندک افراں شک لباندا
 جیکر آئیں ٹھیک تساتوں رب معراج کرائیا
 تا پھر بیت مقدس والی دسو کوئی نشانی
 او سے ویلے قدرت رب دی پیش حبیب الی
 سبیاں کوہاں داپنڈاوتہوں مسجد اقصیٰ آہی
 جو کہ پتہ نشانی اس دی کا فر طلب کریندے
 قصہ کوتاہ جو کہ افراں عرض سوال آ لایا

تد تک کراں یقین نہ تینوں سچا نبی آہی
 جداوہ بڑن لگی تا اس تہیں حضرت پچھن لگے
 کس دی کوں عبادت پوجا دس حقیقت ساری
 رب سچے دی کراں عبادت میں مسکین نانی
 بہ لوں پیدا کرنے والا روزی دیون والا
 اسد باہجہ عبادت اللہ دوجا ہور نہ کوئی
 میں ہاں کون مجالس اندر ایہ بھی دسی جا میں
 بیشک تسیں رسول خدادے کارن خلقت ساری
 باطن سات کرے رب فضلوں نیک نصیب ہندا
 من حکم رسول اللہ دا خدمت اندر آون
 دس اپنے حال تمامی ادب محبت پاروں
 خیر اندر نال نبی سے سخت مخالف ہوئی
 نال بیانی تحفہ کر کے حضرتوں پہنچایا
 بول کلام کرے ادوہ گوشت قدرت خالق سائیں
 میں وچہ زہر ملی یا حضرت مینوں مول نہ کہانا
 انیوں ہور بنیریاں چیزاں بولن نال نبی سے
 سنن انہا نریاں عرضاں حضرت اس سراد پوچاون
 باطن علوں طرح طرح سے رب اسرار دکھائے
 کہن لگے ایہ ذکر تسادا مول نہ غیاں جاندا
 بیت مقدس مسجد اقصیٰ کہتیں نال کہایا
 کیونکر بیت مقدس سوہنا پاک مقام لورانی
 حاضر ہو گیا نقشہ سارا بیت مقدس والا
 شیشے وانگوں کہیں اگے رکھی پاک آہی
 سرور عالم ویکہ شتابی او سے وقت دسیندے
 ذرہ ذرہ حال تمامی حضرت کہوں و کہایا

ایسے باطن علم نبی نون بخشیا خالق سائیں
 جتنے کشف کرامت والے ولی خدا کے پیارے
 جتنا قدر زیادہ ہووے قرب رسول خدا و
 سب تقویں و دھ اصحاباں یاراں پایا قرب رسولی
 سب اصحاباں نون رب عالم صاحب کشف بنائیا
 سن میں حضرت عمرہ ولی داہوڑا ذکر سنائیں

ایسے وچوں علم ولایت حاصل ولیاں تائیں
 ایسے علم رسولی وچوں حصہ پاؤن سارے
 اتنا قدر خدا کے فضلوں باطن صاف زیادہ
 تائیں سب تقویں و دھ نہاں نون رب بخشی مقبولی
 قدر کے پاک نبی تقویں سب نے حصہ پائیا
 جیونکر کشفی طاقت بخشی رب انہاں سے تائیں

ذکر کرامت حضرت عمر رضی اللہ عنہ

کرن روایت عمرہ ولی دا آجا جدوں زمانہ
 اپن جیتی خطبے اندر ایسا جذبہ سنیا
 سن کر بیت تعجب ہوئے حاضر مومن سارے
 خطبے نال تعلق اس دا ہرگز مول نہ کوئی؛
 جدوں نمازوں فارغ ہوئے لوکاں عرض سنائی
 سائوں سچ نہ آئی اس دی کہول سیں سچاؤ
 تا پھر حضرت عمرہ ولی نے کیا انہاں سے تائیں
 مدت تہیں اک لشکر میرا گیا فلانی جانی
 بیسی ارج مقابلہ اتھے کافراں نال انہاں دا
 فوج میری نون کافراں لوکاں ل مل گھیر پیا
 چاہنکدہیں فوج میری نون کافر مار چلانا
 اکوں بچوں فوج کفاراں آن فراہم ہوئی
 اپر طرف پہاڑ انہاں دا مول خیال نہ آئیہ
 ساریہ نام امیر جو اتھے لشکر وچہ اصحابی
 یاساریکہ الجبل لے ساریہ سچ پہاڑوں بھائی
 طرف پہاڑ کنڈیتے ہوئے کے خداوہ پرت کھلوئے
 جو ویلے یک طرف ہوئے کیستی انہاں لڑائی

بلکن خطبہ پڑھن کھلوتا اوہ مقبول یگانہ
 یاساریکہ الجبل زبلاؤں کر آواز سنایا
 ایہ کیا کلمہ خطبے اندر بولیا عمرہ پیارے
 دل سے اندر لوکاں تائیں بہت حیرانی ہوئی
 یا حضرت ارج خطبے اندر ایہ گل کیا فرمائی
 کیا مطلب سی اسدا اندر کرم کرد فرماؤ
 ہوتساؤں مطلب سدا میں سب کھول سنائیں
 وچہ مہدان علاقے جا کے کیتی شروع لڑائی
 کرن لڑائی آپس اندر عمرہ ولی فرماندا
 خطبے اندر حال انہاں دا مینوں رب دکھایا
 وچہ میدان بے موقعہ ایسا طیا انہاں کھانا
 باجھ پہاڑ پچاؤن والا پاسا ہوئے کوئی
 تا پھر اوہوں اسال انہاں توں طرف پہاڑ بولایا
 لے کے نام آوازہ کیتا اسنوں اسال شتابی
 سن آڈا ساڈا انہاں جلدی کنڈ ولانی
 ہو گئی مکروں اوٹ انہاں توں بہت آگہ ہوئے
 جتنی فوج کفاراں والی کر کسزور چلائی

جاں کچر روز گزشتہ مجھے خطا نہاں دا آریا
 بھی جد ساریہ واپس خیریں آیا وچہ مدینے
 کہن لگا جد روز جمعہ دے ہوئی شروع لڑائی
 اپن چیتی کن میرے وچہ ہک آوازہ آریا
 ہو جا طرف پیارے ساریہ لے کے فوج تامی
 ایگل سن کرایس شتابی طرف پیارے کھلوئے
 ہو مغلوب اسٹے کولوں نٹھے چھوڑ لڑائی
 جے کرا اس دن عمر بہادر نا مدد فرماندا
 موقعہ اُپر پہنچیا ایویں اوہ آواز عمر بہادر
 جد ایہ واقعہ کہول سنا یا ساریہ مرد پیارے
 اگے بہت یقین انہا نولوں پسی دلوں بجائوں
 مومن لوکاں نولں جد کوئی مڑ مڑ ذکر سنا ندا
 ایسی طاقت عمر ولی نولں شعی حق تعالیٰ
 ایہ کچہ ورجہ باطن اندر حضرت دیاں غلاماں
 کس نولں معلوم کون سناوے باطن علم رسولی
 بعد خدا تہیں حضرت جہا دوہا ہو رہے کوئی
 جتنے ہووے بزرگ تسمی اول آنحضرت تہیں
 فوٹ قطب ابدال وغیرہ جتنے دلی گرامی
 تہوڑا بہتا علم جنہاں نولں دا باطن بلدوں
 ظاہر فیض رسول اشردا دینی علم حقانی
 ظاہر علم رسول اشرد تہیں ہر کوئی فیض اٹھاندا
 واسطے وچہ اشارہ آیا ظاہر فیض نبی دا
 بھی واسطے وچہ شان نبی دا ظاہر رب فرمایا
 ظاہر شان رسول اشردا بیباں دی رکری
 جو کچہ عزت شان نبی دا باطن رب بنا لیا

عین برابر لکھیا انہاں جویں عمر بہادر فرمایا
 یچین حال مقتول سن تہیں مومن مرد لکھنے
 وقت جمعہ دے ساڈے اُپر سخت مصیبت آئی
 ایویں جا پے عمر بہادر نے سانوں ایہ فرمایا
 جا سیں بچ کفاراں کولوں پاسیں فتح گرامی
 اس تہیں وچہ دشمن ساڈے پھیر نہ غالب تے
 غالب کیتار با سانوں فتح مبارک پائی
 سولابا بچہ کفاراں کولوں سانوں کون بچا ندا
 جیونکر کول کھلو کے کوئی بول آوازہ کر دا
 ہو قربان یقین لیا تے سننے والے سارے
 ہو یقین زیادہ ہو یا فضل خدا رحمانوں
 اگے نالوں ہووے انہاں دارب ایمان و دہاندا
 گھر وچہ بیٹھا سیٹیاں کولوں تے مدد دیوں والا
 کٹھی علم رسول اشرداں دور دراز کلاماں
 ہوئی جس پر ختم حضوروں محبوبی مقبولی
 ظاہر باطن پاک نبی نے ختم بزرگی ہوئی
 سب محبوب محمد پاروں پاؤں فیض عطائیں
 باطن علم نبی دے وچوں پاؤں فیض تسمی
 اہل کرامت ہوں سارے حضرت کدر پاروں
 باطن فیضوں کشف کرامت جو اسرار بہانی
 باطن علموں فیض اٹھاون باطن فیض جنہاندا
 وچہ دلیل رسول اشردا باطن فیض پوشیدہ
 باطن شان رسول اشردا وچہ دلیل سنایا
 ایہ باطن شان نبی دا جالے خالق باری
 باجہ خدا دے ہووے کسے نولں پورا علم نہ آریا

تھوڑا قدر ڈٹھا اصحاباں شان رسول ربانے
 جے اوہ باطن شان نبی داسبہ نول رب دکھاندا
 اے پراپنی بھمت پاروں خالق پردہ پائیا
 جیکر حیت دوشخ دونوں ظاہر رب دکھاندا
 باطن تے لب پردہ پا کے لوکاں نول ازمائے
 اسے طور جو پاک نبی داباطن شان گرامی
 خاصاں نول کجھ تھوڑا بہتا اس دا بھید جتایا
 مال اشاریاں دیکھن انیویں نیک نصیبیاں والے
 باطن شان نبی دے جلوے جنہاں حضوروں پا
 بھی فرماون دامنھی اندر خلق محمدی آئیا

دولوں بجاولں حضرت ادر ہوق ربان دکھانے
 کرا لکار رسول اللہ میں کون جہنم جاندا
 جیونکر جنت دنیا اندر ظاہر نہیں جاندا
 غیب اتر ایمان لیا کے مومن کون سدا ندا
 دیکیاں ساڈیاں غیبیاں اپر کون ایمان لیا ہے
 عام خلایق تھیں پوشیدہ رکھیار رب گرامی
 جیونکر حضرت ابو بکر نول چند بنا رکھایا
 خاصاں نول جیوں خواہاں اندر حبت رب دکھاتے
 تن جاناں گھرمال پیارے کر قربان لٹائے
 جیونکر ظاہر دنیا اندر حضرت خلق کم پایا

ذکر خلق محمدی

خلق کمال نبی سرور نول بخشیا خالق سائیں
 وانگ منجھی دے خلق نبی داروشن وچہ سینساراں
 دوست دشمن مومن کافر جو حضرت دل آوے
 سمحت کلام نہ کدی کے نول پاک نبی فرمائی
 کافر میٹھے کرن تشدد نال تہی سرور دے
 نکلے اندر پاک نبی نول دتیاں جنہاں ایذا میں
 یعنی اج تسانے اپر کجھ الزام نہ آئیا
 سرور عالم دیریاں تائیں ایسے خلق دکھائے
 موسیٰ تے بارون دوہاں نول ہو یا حکم ربانا
 فقولا لہ قولا کیتنا وچہ قرآن گواہی
 اپر اس محبوب اپنے نول واعظ حکم سناوے
 اتنی زمی سرور عالم کر دے نال کفاراں
 کافر تے منافق بھاویں جو تکلیف پوچا وں

جس دی صفت بیان نہ ہو دروز قیامت تائیں
 جگ سدا نول تابع کیتا خلقوں شاہ ابراراں
 سب دے نال رسول پیارا خلق کمال کماوے
 زمی اتے طلسمی پاروں کل مخلوق نوائی
 زمی کر کے سرور عالم انہاں نول کر دے
 لآت قریب علیکم حضرت کیتا انہاں تائیں
 کیتا اسل معات تسانوں جو کجھ دیر کسایا
 زمی دیکھہ رسول اللہ دی سب ایمان لیاے
 جاو جلد فرعون شقی دل زم کلام سنایا
 زمی پڑو بولن اندر دتا سبق الہی
 اے محبوب کفاراں اپر سخی کیتی جاوے
 رب فرماوے سخی پڑوے سید ابراراں
 سرور عالم صبر کماون زمی خلق دکھاون

جتنا دشمن تنگ کرے تے تکلیفیں دیندے
کافراں آپر جدا وہ حضرت ایسا کرے گا
بڑا روت رحیم پیارا کارن اہل ایمان
زم زبان تے زم طبیعت جس لول ب بنایا
پاک نبی وی زری آپر ایہ خوش خبری آئی
ایہ بھی ہے اک رحمت ربی یا محبوب تعالیٰ
جے توں دل داسخت ہوندا یا سخت کلام سنا
نا کوئی تیرے زیرے ٹکھدا نا کوئی کول کھلونا
اپر اسان نہ سخت بنایا یا محبوب تسانوں
ایسا زم مزاج بنائیوں رحمت اپنی پاروں
مومنان کارن اسان تسانوں رحمت خاص بنایا
رحمت عالم کل دنیا دہ رحمت ہو کر آئے

اتنا حضرت سرور عالم عزی خلق کر نیسے
مومنان تے بو شفقت اس وی کون بیان سنا
بھاری شفقت رحمت والا اندر وہاں جہان
فَمَا دَرَحْمَةً مِنَ اللَّهِ لَئِن لَّهٗ خُفِّيٰ
نال خطاب حبیب اپنے لول کبیا ذات اعلیٰ
لیواہل ایمان تائیں زم طبیعت والا
لَا تُفَضُّوْا مِنْ حَوْلِكُمْ يٰٓمَنْ هُوَ كُوْنِيْ
ہر کوئی سختی دیکھ تساڑی دور تسان تہیں ندا
زری اتے طلہی تیری بھائے بہت اسانوں!
ہر کوئی دیکھ تصدق ہو یا تیرے خلق پیاروں
باقی کل خلق اللہ کارن رحمت عام لیایا
جیونکر وہ قرآن خدا نے خوش بنایا تے

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ۝

اور ہمیں بھیجا ہم نے تجھ کو مگر رحمت واسطے تمام جہان کے

یعنے اسان نہ بھیجا تینوں اے سید سلطاناں
کل دنیا لول رحمت تیری اپنی طرف پورے
جہڑے لوک ایمان لیا دن ساتھ رسول ایسے
جہڑے نا ایمان لیا دن آپر سرور عالی
رحمت خاص رسول اللہ وی مولا تہیں بخشا
خلق محمدی رحمت ربی جتول جہاتی پورے
خلق محمدی دوست دشمن بھائیوں ہوو کوئی
خلق محمدی مومن کافر جو حضرت ول جہاندا
خلق محمدی نال ہمسایاں نیک سلوک کماون
خلق محمدی جد کوئی سائل آن سوال الالے
جے کر چیز کسے دا کوئی کرے سوال سوالی

اپر بھئیوں رحمت کر کے کارن جہان
ہو کوئی پاس تسانے آوے رحمت برکت پورے
رحمت خاص محمدی وچوں پان مراتب بھائے
رحمت عام محمدی کولوں اوہ بھی رہن نہ خالی
رحمت عام جو تو لیس مجلس خلق احسان کمانا
بھائیوں سخت ہونے کوئی کیسا زمی اندر آوے
سہ لول ہنس کے ملے حضرت تے کرے دلجوئی
عزت نال بھائے اسنوں سرور کل نبیاں دا
بھائیوں اوہ تکلیفیں دیندا حضرت مگھبراون
سوجھنے طور کر نیسے رخصت رنج نہ کوئی جاوے
نال محبت دیوں اسنوں مول نہ ہون خالی

خلق محمدی کچن جاون حضرت سہر ہماراں
بھانویں کوئی تو نگر ہوئے یا سکین منانا
خلق محمدی کا فریڑے دکھ ایذا پہنچا اون
خلق محمدی جد کوئی بھکھا ویجھے نبی رانا
خلق محمدی جد کوئی عاجز عرض سناون اور
خلق محمدی عاجزاں آپر بہت احسان کرندے
خلق محمدی جس مجلس وچہ قدم مبارک اندے
خلق محمدی جس جلسے وچہ حضرت شامل تھیندے
بھی جس مجلس اندہ ہون پاک عیت خدا بی
جیکوئی آپے حضرت کارن کپڑا فرش وچہ و
نہیں تائیویں آریز میں در حضرت تکمہ لاون
وچہ اصحاباں میں جس دم پاک رسول ہمارے
جد کوئی شخص مسافر عاجز طلب زیارت آوندا
بگدن عرض کیتا اصحاباں یا محبوب سچاواں
حضرت کہیا ساڈے کارن نہیں ضرورت کوئی
تا پھر مٹی دا ہک نمبر جوڑ بنا یا یاراں
کدی کدی پھر اسد آپر بیٹھن شاہ نبیانے
نتوڑی بات کرن پر معنے جس مجلس وچہ توندے
سخت کلام نہ کدی کہے لوں پاک نبی فرمائی
جس لوں ملن ہس کے ملن پاک رسول آپہ
کہے جوڑ رسول اشدا خلق سناواں تینوں
نال اصحاباں رل کے حیدم بیٹھن نبی پیارے
اہل البیت اصحاباں چوں جد کوئی شخص بولے
جد کوئی باتاں مجلس اندر دوست شرع کرندے
جیسا ذکر سناوے کوئی ایسا ذکر سناون

مومن کا فر چنگا مندا سبہ دیاں لہندے ساراں
اپنا یا بیگانہ ہوئے سبھ لوں کچن جانا
سرور عالم حق انہاندے نیک دعا سزاون
مومن بھاووں کا فر ہوئے سبہ لوں دیکھا نا
نال محبت سن دے حضرت جو کچہ بول سناوے
نال غریباں نے مسکیناں بہت پیار رکھیندے
حتھے جگہ ہوئے کچہ خالی بیٹھ اتھائیں جانے
جد تک لوک نہ اٹھن پہلوں آپ نہ بول اٹھندے
بیٹھن آپ برابر سہد نا چا ہندے اچھا بی
بابہ تکلف بیٹھن اس پر راوی ذکر لیاے
تا تکلیف کسے لوں دیوں نا کچہ فخر کھاون
نال انہاندے بہن برابر جیوں کر یار پیارے
کہہڑے حضرت ہن تسانوچہ اسنوں کچھنا پوندا
حکم کرو تا خاص تسانوچہ منبر اک بناواں
اپر میں بناویشک جیونکر مرضی ہوئی
جلس دیوچہ بیٹھن کارن خاطر شاہ ابراہاں
کدی کدی ہک سے اسدے تکہ بیٹھ لگانے
جد بولن تا مٹھا بولن موئی سخن پر وند ہے
سوہنے منہ تہیں چیز کے پر لہنت کدی نہ پئی
سوہنی مٹھی طبع مبارک ہسنی ہسنی آہی
جد ملن تاں نال محبت ہس کے ملن مینوں
کدی نہ اپنے قدم مبارک مجلس وچہ پیارے
بول لبیک شابی اسنوں پاک نبی فرماوے
نال انہاندے سرور عالم مدد اپنانوں دیندے
کرن انہاندی خاطر داری تے راہی فرماون

جاہل لوگ حضور نبی سے ان کہانیاں کرے
 تنگ نہ ہوں سرور عالم نہ جھڑک سنا دے
 سب توں راضی راضی کہیں پاک حبیب خدائی
 جو کوئی بزرگ قوم کسے داپا سردار کہا ہے
 پاس نبی دے بیٹھیں والے جتنے ہوں شمارے
 سب اصحابِ دلاندے اندر ابو خیال کر نیے
 اتنی الفت سے آپ پاک نبی وہی ہوئی
 چہڑے لوگ رسول اللہوں میں کارن آؤں
 جو کوئی کن وچہ پاک نبی لوں چاہند عرض سنانا
 حد تک عرض سنادن والا آپ نہ پٹے بہائی
 دست مبارک پاک نبی داجیکو پڑے کوئی
 حد چہڑے نا آئے چہڑے چہڑا پڑن والا
 اسے طور سلامِ علیکم اول آپ کر نیے
 سہ لوکاں پر بچو بھی بہا لیں نظر کریم دی
 ایسی شفقت سہ لوکاں پر کرے تہی ہمارے
 ذالِح البشیر ہمیشہ حضرت سوہنی خوش پیشانی
 لکن الجانب سہ و کارن ہوں نرم شامی
 کیسے بقیظ کدی کسے لوں بڑا خلق دکھایا
 لا یتخا پ نا اور حضرت پیچ کے بولن والے
 لا یفخاش کدی نہ کوئی محس فساد الا یا
 لا سشاحہ نخل کرن نہیں رہن ہمیش کنارے
 کھی فرمایا جہڑیاں چیزاں آپ نہ خواہش کرد
 بے امید نہ کرن کسینوں اپنے تعلق پیاروں
 نزن چیزاں نہیں ترک ہمیشہ پاک نبی توں تہی
 دوجی ترک ٹیکر کو لوں کب سہر نہ کدی کمایا

کر کر باتاں میں آپے پاس نبی سرور دے
 دیکھ اپنا توں کر بسم ایسا خلق کھانے
 بیعتاں یاں باتاں لے کدی نہ کاؤ آئی
 حضرت اس وہی عزت کرے راوی خبر لیا ہے
 باب دو ہے نہیں ودھ ہی لوں جا پن بہت پیے
 سیر نال محبت حضرت سہ نہیں ودھ کر نیے
 ہر کوئی جانے میرے وانگوں ہو ر عزیز نہ کوئی
 حد تک آپ نہ رخصت ہوں حضرت کتے نہ جان
 کن مبارک کرن گیرے ایسا خلق کسانا
 حد تک حضرت اسدی طرفے رہن کن رگائی
 آپ متھ چہڑا دن اسدا دائم عادت ہوئی
 اے پر کون مصافحہ پہلوں آپ رسول تعالیٰ
 چوٹیاں آپ رحمت کرے وڈیاں عزت دیند
 عزت نال بولا دن سمجھ لوں ایسا خلق محمدی
 جو تکر شفقت تیراں اتے کرے باپ پارے
 سنہل الخلق خلق نہایت بان نرم زبانی
 حد کوئی ان معافی منگے کرے نرم شامی
 ولا یخلیظ کدی کسینوں سخن نہ سخت سنا یا
 سوہنا نرم حلیم آوازہ شہیراں شہد پیا لے
 لا یتخا پ ساری عمراں عیب کوئی کجا یا
 ایسب معتناں پاک نبی دیاں کہیاں علی پیا
 کدی اپنا توں باوند کیتا سید جن بشر دے
 نا محروم کسے لوں کرے رحمت اتنی یاروں
 اول ناحق جہڑا حضرت کدی نہ کیتا کوئی
 ترجیح جو بے فائزہ چیزاں سہنوں لوں بہلایا

تنتے باتاں ترک نہ تھیں کیستالو کال تیاہیں
 دو جا عیبت کرن کے دا پاک رسولؐ اہی
 باجھ تو ابوں سرور عالم کرن کلام نہ کوئی
 جدول کلام کرن کوئی حضرت پاکؐ رسولؐ گرامی
 حد تک حضرت سرور عالم ختم کلام نہ کرے
 ایو طریقہ پاکؐ نبیؐ داراوی ذکر کرندے
 قطع نہ کرن کلام کے دی حضرت ادھ چکاوں
 جد کوئی بات عجائب ہو پاس نبیؐ سرور سے
 ایوین جیکرات کے تہیں من یار پیارے
 جیکوئی سمجھی کرے مسافر حضرت صبر جانے
 ایو نصیحت اصحاباں نوں کرے رسولؐ رہانا
 جدول ودھ تعریف نہ اپنی سن دہی گرامی
 جد کوئی پاس نبیؐ دے آئے عزت نال بانوں
 جیکوئی تیکہ ہوئے اپنے پاس نکائیا
 دچہ نانبے آوے کوئی حاجت مند سوالی
 جیسا کپڑا آپ بنداون جیسا کھانا کھاون
 بہت نصیحت لوکاں تائیں کرے خلیب رہانا
 ایسے طور حیواناں تائیں ناحق نہیں ستانا
 سفر اندر جو سرور عالم لے جاون اسواری
 کچھ چڑھے کچھ ڈرے حضرت دیون انوں ہی
 تا پھر تن حصے کر حضرت دنڈن پنڈا اسارا
 دو حصے سنگی اپنا کر اسوار چڑھاون
 تیجا حصہ خالی انیوں لے جاون اسواری
 ایہ انصاف رسولؐ اشد اتے اخلاق گلاناں
 مفلسوں می نا کرن حقارت مفلس ہون پاروں

اول حضرت کوئی کسے دی کرن مذمت ناہیں
 نرینجا عیب ہوئی دی عادت پاکؐ نبیؐ نوں تائیں
 سبہ لالینی باناں کو لوں ترک ہمیشہ ہوئی
 سننے والے کوں ہو ہون کرے چپ متامی
 تک رسولؐ نہ بولے کوئی پاس نبیؐ سرور سے
 جد کوئی بات سناون لگے حضرت رہن سینڈے
 جتنی بات سناوے کوئی سن د خلق پیاروں
 سب اصحاباں نالوں پہلے آپؐ تعجب کرے
 سب تہیں پہلے آپؐ قسم کرن رسولؐ تہارے
 جتنا تنگ کریدا کوئی اتنا نرم ہو جانے
 حاجت مند سوالی کوئی خالی نہیں دلانا
 جد کوئی سچی صفت سناوے کرن قبول متامی
 اکثر حضرت چادر اپنی اس دیکھو چھاون
 ادھ بھی کرن حوالے اس د راوی ذکر لیا یا
 چھوٹی کرن نماز اس خاطر شرم کم دے والی
 ادھو جیہا غلاماں نوں بھی دیون فرق نہ پاون
 تالعیار غلاماں آپؐ دائم رحم گمانا
 طاقت بخشیں ودھ پراہنا دے تیتا بھار نہ پانا
 سارا راہ نہ چڑھے اس پر ایسی شفقت بہاری
 جیکوئی غلام پیادہ نال ہووے ہمراہی
 اک حصے وچہ آپؐ سواری کرے رسولؐ پیارا
 چلن آپؐ پیادے حضرت ایسا رحم کساون
 حکم سناون سادھے انگوں سہیوں جان پیاری
 رحمت عالم لقب رکھایا تائیں وچہ جہا نال
 غنیاں دی اتھظیم نہ کرے دولت درم دیناروں

بیتِ محبت مسکینوں کی کرے رسولِ رباننا
پوریاں زخماں والیاں کولوں فقرت نہ فرماندے

نالِ غریباں تے مسکیناں ریل کے کہاں کہانا
ہک برتن وچ ریل کے حضرت کھاوون نال انہاندے

ذکرِ سائلِ بہار

لکھیا وچہ کیمیا سعادت عارفِ مردِ سیانا
آ گیا ہک فقیرِ سوائی پیشِ حضورِ گرامی
ہتھیں چیلے پیریں چہالے ڈاڈا تنگ چارا
جس لے کول نہیہ اودہ عاجز ادا ہوا دکھاوے
کر کے کرمِ نبی فرمایا میں قسریا فی جاواں
سن کر حکمِ نصیب نما نایاس نبی لے آیا
کھاہن کھا نال ساڈے کہا خلقِ پیارس
جس دکوی نہ سنگی ہووے کول نہ کوئی بناوے
کرن کراہت لوک جنہاں تہیں تک کے سن دوس
واہ سبحان اللہ کیا اکرم ذاتِ مبارک عالی
کر کر عیب ہو یا میں مہی جگاں وچہ منہ کالا
سہ لوکاں دا دکھیا ہو یا ڈگا اس دربارے
جیونکراوس نامے اُتے جہنت کرم کھایا
کرن رعایت جداوہ عاجز آیا زخماں والا
گنتی جنہاں کراہت اس تہیں یا جو اٹھ کھڑے
ہک قریش کراہت کر کے توبہ طرہ نہ آیا
جس گلوں اس نظر کراہت رسولِ دیکھی آئی
او سو مرض لگائی اسنوں مرصن لگاؤن والے
تہرا تہوں بے پروا ہوں ہر ویلے پڑیے
دیکھ غریباں مسکیناں نول آچادم نہ بھریے
جو معذ و مرین وچارے کوہے گلے سارے

لکھن نال صحاباں حضرت کہاؤن بیٹھے کہانا
زخماں نال پروتا ہو یا جس وا بدن تسمی
ہتھ فقیرا کہا لے توں بھی کہے رسولِ بہارا
زخماں کولوں ڈر کے اس واسنگی کوئی نہ بھریے
آجا ساڈے کول فقیرا تینوں اسیں بہاواں
اپنے پٹ مبارک اُپر نال پیار ہسایا
اتنی شفقت نال غریباں کرن کریمی پاروں
نال محبت حضرت اس نول اپنے ساتھ لے لے
بیٹھن گو در رسول اللہ دی جلوہ لسن حضوروں
او گنہار پندیر چہانوں اس شفاعتِ عالی
رکھی لاج حضوروں میری سو نہیاں لا جاواں
جس باروں عمت پاؤن بہ محتاج وچارے
ایسے طور کرین میٹھے اپنا کرم سوایا
جسوں اپنے ساتھ ہایا پاک رسولِ تقاے
شفقت دیکھ رسول اللہ دی توبہ تاب ہو
وچہ حیاتی بدلہ اسنوں رب جبار دکھایا
او ہو حالت اس کے اُپر کھینچی پاک الہی
اوسے دانگوں بدن تسمی ہو گیا چھالے چھالے
ادبوں سرحلے وچہ دہریے توبہ توبہ کریے
بت رب کرے انہاندے دانگوں لہ دیکے میرے
خز تکبر والیاں نالوں بہاؤں بہت پیارے

حضرت کیا دیکھ انہا نوں کرو کر اہت تا میں
کو بھی عقل کے دی تک کے جو کوئی بڑا شاندا
جو کوئی دیکھ غریب کے نوں دلوں حقیر پہچانے
ایوں تو محذور کے نوں دیکھ کر اہت کردا
سرور عالم معذوراں دا بہت لہا ط کر نیلے
ہکسا دن کوئی کو ہڑا عا جز پاس بتی دے آیا
رکھیا اپنے کھانے اُپر ستھ اس د نوں پھڑکے
زل کے پئی برتن د پوں دوہاں کھا پرا کھانا
جس کھانے وجہ بہتے بندے بہتے ہتھ کھنڈے
کھانے تچھے انگلیاں نوں چلن بہت پیاروں
رد نہ کرن کے دی دعوت پاک رمول گراہی
دیون لوک جوان دی روٹی دعوت جدول پکاوں
آپ خیاقت لوکاں کارن کر دے نبی اہی
جو بہان مسافر آدن پاس نبی سرور دے

رہی بے پردا ہی کولوں منگو سدا پنا میں
کارگری خدا دی اُپر ہے اوہ عیب لگاں دا
جو تو تکر اس حقارت کیتی اندر کم ربا نے
جو تو تکر اس نوں بھانا نا میں عقل خدا کبر دا
ہر عاجز مسکیتاں کولوں حال احوال پھیندے
کھانے اندر سرور عالم اسنوں نال بتایا
کیتا حکم توکل اُپر کھا بسم اللہ پڑھکے
اتنی شفقت نال غریباں کر دانی ۲۲ ربا نا
اس کھانے نوں سرور عالم بہت پسند کر نیلے
ڈاڈا ہصاف کر نیلے برتن خوب صفائی پاروں
رکھا سکا مساکھانا کرن قبول تمامی
کر بسم کہا دن حضرت تے الحمد الاون
کرن تو اس بھاناں دی دائم عادت آہی
نوں بھاویں کافر ہوئے سب دی بہت کر دے

ذکر مہمان نوازی حضور علیہ الصلوٰۃ والسلام

ہک دن دا ایہ ذکر مبارک مشنوی اندر آیا
شام ویلے کچھ کافر آئے پاس نبی سرور دے
اے مہمان نواز خلق دے تے سلطان گرامی
ہاں بے خروج مسافری اندر آگئی رات اسانوں
آپ کر د مہمانی ساڈی اسید ابراہاں
بیٹھے سن کچھ کول نبی دے بار اصحاب پیار
دند اہو سبہ ہک ہک کر کے ایہ مہمان اسانوں
سن کر حکم پیاریاں پیاراں دیر نہ کیتی کوئی
سی اکسا کافر دچہ انہا تے سب تہیں موٹا بھارا

حضرت مولوی روٹی صاحب نقل جو میں فرمایا
مسجد اندر حاضر ہوئے عرض نبی نوں کر دے
پاس تساڈے حاضر ہوئے عاجز امیں تمامی
ہو کر ارج مہمان تساڈے کراں سوال تسانوں
نالے جگہ عنایت ہووے جتھے رات گزاراں
سن کر عرض انانے تائیں کہیا نبی سہارے
جو تو تکر خلق محمدی پاروں عادت دچہ تساڈے
دند اے سب ہک ہک کر کے جیوں فرمائش ہوئی
ددا پیٹ چوڑے انگوں رکھیا اوہ دچہ سارا

کے قبول نہ کیتا اسنوں قدرت پاک آہی
 کیتی آپ ضیافت آسدی حضرت خلق پیال
 ست لیاریاں بکریاں آہیاں گھر حضرت سرور
 اس راتیں جوتیاں بکریاں و تاد دودھ تمامی
 نالے روٹیاں سالن پیتا دتا اس دے تائیں
 اتنا کھانا حاضر کیتا نبی کریم بنا کے
 اپر دل اسے وچہ آہی سخت ارواٹ ری
 نالے پیتا دودھ تمامی ستاں بکریاں والا
 اہل بیت رسول شد لڑاں اس دے وچہ آہی
 اپر اس مسافر کافر دودھ نہ جھڑ دیا
 ایسا بھلکا کافر کوئی ہے بہان نکارا
 آخر اپنا حجرہ حضرت بخشیا اس دے تائیں
 جا آرام کیتا اس کافر حجرے اندر بھائی
 مار گئی اوہ گنڈا باہروں کر کے قید مانا
 وٹ پیا آپیٹ اس دے وچہ ڈاڈی جتئی
 کہا ندیاں بس نہ کیتی ہرگز نامہرگز شرمایا
 اگے پیٹ بھڑو ہلا آہا ہورا دتا ناں چرٹھیا
 نزلے کردا باہر جاواں اندر گنڈ نہ ہونے
 ڈاڈ ہانگ پیا آغا جھڑ پانٹے لیٹے کدی پیسے
 ادھر زور دتا پانٹانے حاجت غالب ہونی
 سحر اسے حالت اندر کیتا خواب دیوانہ
 اس جاتا میں دور نکالے بس اندر آیا
 جس ویلے پھر تئیں کہلیاں نظر والے پانی
 آکھے میں بن ستوں جواں کیونکر عیب پیال
 گف ایویا بستر سارا ناں نجاست بھریا

اس دے اندر حکمت رب دی ظاہر ہونی آہی
 گھر کچھ ایا کھانا اس دا بہت محبت پاروں
 سارا شہر دودھ جہناں دانوش مبارک کرے
 سارا اس کافر دے اگے رکھیا نبی گرامی
 جہوں جہان نوازی والی عادت سدا سدا میں
 جتنے نال ستاراں بندے کہا کے رحمن سارے
 جتنا کھانا رکھیا حضرت کہا گیا ہو واری
 خالی برتن لے گئے سارے پاک رسول تعالی
 دودھ و تپوں کچھ حصہ سیا ڈا رکھ سی نبی آہی
 اہل بیتاں نوں اس گلوں بت بچت آہیا
 اتنے آدمیاں دا کھانا کہا گیا ہو سارا
 نالے دتا بستر اپنا تھے رات ننگیاں میں
 باہر اک غلام نبی وی غصے ہو کر آہی
 ادھی رات ہونی جس ویلے آ کافر کولانا
 لوبے زویل دوڑے اگوں راہ نہ لیتھے کوئی
 آبد بھنی قابو کیتا شامت دے نہ آہیا
 پونے سول کلیمے اندر آسختی نوں پھڑپا
 مارے ہتھ لوبے نوں اگوں بولنا مول نہ کہلے
 ادھر ادھر پاس مردے سول نہ مٹھا تھنوسے
 ادھروں باہر بلن کارن واہ نہ چلے کوئی
 اکہیں جھڑیاں بستر آتے نکل گیا پا خانہ
 وچہ بیوشی حجرہ سارا دتاں نال گویا
 اس ویلے شرمندگی پاروں جانے جملے کافی
 چہتے نہ ایہ اجل میرا جے سو مٹی رہ پاواں
 دل دہ خون ملائت والے آن شکنہ دہریا

چاروں طرف سے حجرے اندر پھیل گئی بد بوئی
 مالک حجرے واجد اسی اودہ کیا دیکھ اہل بیسی
 جبکہ اس شرمندگی نالوں موت اتہائیں آئے
 یا پھر دن ہوں تہیں گے جبکہ موقعہ پاواں
 کرے اڈیکال کپڑے ویلے صبح دکھالی ویسی
 آجرا سے کھیل اندر اس دی رین وہائی
 ریسب حالت گھر وچہ اس دی ڈھی بنی گرامی
 فجر ہوئی تا حکم آہوں خود شریف لیاے
 کہ خلق حلیمی اس داعیب پہ پاؤں آئے
 کر در گذرنا نے سندھی اس پوچاؤں آئے
 ظاہر باطن اس روگی دے روگ گواؤں آئے
 حجرے اندر قید ہوئے دی بند چوڑاؤں آئے
 قعدہ کوتاہ حجرے کے حضرت آن کہاؤں
 چپ کھلونے کافر کولوں سرور عالم سائیں
 سنیاں کہڑک جدول اس کافر کندا کسے بلایا
 جد دروادہ کھلا ڈٹھا فسکر تمام سد بانا
 لکڑوں سبہ نجاست اُس دی آکر ظاہر ہوئی
 لگا کرن شکایت اُس دی بستر پھول دکھایا
 پاک نبی توں چانن آہا گے اس کے حالوں
 جد اس بندے مجلس اندر بستر آن دکھایا
 لے آؤ کچھ پانی جلدی آپ اسیں ایہ دیوواں
 یا از اصحاب کریندے عرضاں یا مقبول گرامی
 چوڑ دیو ایہ بستر حضرت کرد عنایت سائوں
 حضرت کیا آہو بھانی ایہ گل اسیں پچانناں
 ایہ گل سن اصحاب پیارے ہو گئے چپ زبانی

جدوں موکالہ ظاہر ہوئی کیا کچھ کہسی کوئی نہ
 سارے لوک ملامت کرن ہر کوئی جھڑکاں ویسی
 سبہ لوکاندے طعنیال کولوں جان میری کچھ جاننے
 وچہ اہلیرے تساں اتہوں اپنا آپ بچاؤں
 گدا یہ رات گذشتہ ہوئی بوہا کوئی کھلیسی
 کافر دی جیوں وچہ قبر دے جان شکنجے آئی
 باطن علوں رب جتا یا اس و احال تسمی
 نال محبت عاجز آ پیر کرم کم دن آئے
 شرم کرم دا پلو دے کے پردہ پاؤں آئے
 چنتا فکر تمامی اس دور ہٹاؤں آئے
 دکھال وچہ تو لیندے تائیں سکھ دکھان آئے
 راہوں بھلے کافر تائیں راہ دکھان آئے
 نال شتابی گنڈالاہ کے آپ پوشیدہ ہوئے
 تا جو نا شرمندہ ہوئے دیکھ اسڈے تائیں
 لگی اس نامے تائیں دوڑا ہوسے ول آئی
 اسوں پاسوں دیکھ شتابی نہٹا دوڑتا نا
 گنڈا بستر پاک نبی دے چک لیا یا کوئی
 دیکھ ایہ جہان تساڈے کیا کرتوت کما یا
 ایہ پھید نہ ظاہر کیتا اپنے خلق کمالوں
 سرور عالم تک کے اس ول بتے تے فرمایا
 کراں صفائی اپنی ہتھیں کچھ بیزار نہ ہوواں
 صدقے عباداں کس گل کارن اسیں غلام تمامی
 لایق نہیں غلاماں ہونیاں ایہ کم تسانوں
 ایہ سپاڈے دیوون اندر پے کوئی بھید ربانا
 دیکھاں کیا کچھ ظاہر ہوئے حکمت پاک حقانی

آخر اسنوں دہون لگے آپ رسول آہی
 حجرے تہیں جدتھا کافر کر کے تیر چیلانا
 جاں کچہ دور گیا تانوں یاد اچانک آئی
 ایپر یاد نہ آئی مینوں اُتھوں نسیدیاری
 آئے شرم دلجوچہ اسنوں کیونکر تھے جاواں
 چل پچا ہاں تیرے تائیں اپنا مال لہہا یے
 آخراوتنوں پرت تشابی پھیر پچسا ہاں آیا
 جس ویلے آ حاضر ہویا خدمت وچہ نبی آدمی
 کچھ دوساں نہ کرے حضرت نال محبت دہونے
 کافر دیکھ ہویا قربانی سحت ندامت پائی
 رور واپس ملے ڈھائیں اچا شور مچایا
 سر وچوں تے تک وئے ہون خون ہویا آجاری
 جلاہ حالت ڈٹھی اسدی کل امت وئے سائیں
 پانی مچھکیا منہ اسدے پر حضرت نال پیران
 کردا عرض حضور نبی شے یا محبوب اٹھے
 سرور عالم کلمہ سیتا تے اسلام کھلایا
 دتا حکم حبیب خدائے ارج بھی رہو تھائیں
 کردا عرض جو یا نبی اللہ قسد خدار حمانوں
 جتھے رہساں جتھے بہساں جتھے کرساں پیرا
 آخرا وہ بھی رات اتھائیں حضرت کول لگھائی
 جلاوہ کھانا کھاوون لگا ایسی برکت ہوئی
 پاک بکری داد و دھہ تامی حضرت پیش لگایا
 حضرت آٹھن اسدے تائیں کھا کچھ پور پیار
 قسم خدای جتنا کھانا کل راتیں میں کھانا
 اہل البیت غلام نبی شے کرن تعجب سار

آکھ پندیرا اسدے اندر کیا کچھ حکمت آہی
 ہیل گیا تلوار اتھائیں حجرے وچہ نمسانا
 رکھی سی میں ہیکل نبی سونے والی حسابی
 چنڈ آیا میں حجرے اندراوہ تلوار پیاری
 اے پر حرم کہے میں تیرے شرم تمام گواواں
 تے تقدیر کہے چل تینوں مسلمان بنائے
 ہیکل یا تلوار حمال جتھے چوڑا سدہا گیا
 دہون بیٹھے سرور عالم اس دی صب پیدی
 کول کہے اصحاب پیارے صدقے صدقے ہونے
 اودہ تہا ر حمال ہیکل یاد نہ رہ گئی " کائی
 کڑتہ پار لوریاں کیتا منہ سر بہن و سجا یا
 تریٹے پیاز میں وئے اتے سدہ بدہ ہوش مسای
 پکر کلائے بہت محبت کیتی اسدے تائیں
 انگی ہوش نکانے اسدی کرن لگا گفتار ان
 کلہ اپنا دسویس نون دیوان حق کواھے
 وچہ صحابان داخل ہویا نور حقیقی پایا
 نال محبت رات اجو کی ساٹے کول لگھائیں
 میں مھمان ہمیش تساوا ہو گیا ولوں بجاون
 ایٹھے اوتھے دو میں جہانی خادم رہساں تیرا
 حاضر کتیا کھانا اس نون پاک حبیب خدائی
 تھوڑا قدر اٹھائے لقمے کچھ نہ رہ گئی کوئی
 اودہ بھی پتیا گیا نہ سارا ادا ہا اوس و دہا یا
 عرض کرے کچھ طلب مینوں یا محبوب نہاے
 اسدے کہا دن کنون نہ یادہ مینوں رب رجا یا
 خبر نہیں ارج کیوں نہیں کہا نا کھاوا کچھ چاے

حضرت کیساکل راتیں ایہ آہا کفر و چالے
 آج اسوں رب مومن کیتا نال ایمان رجایا
 واہ سبحان اللہ کیا حضرت شفقت خلق کھا دن
 نال کفاروں سرد عالم لسی شفقت کرے
 مسن انساناں مسلماناں کر کے صاف عقیدہ
 پاک نبی دے خلق مردوت کافر پکڑ لوزا لے
 کافراں تائیں مومن کر دیا پاک رسولں پیارا
 چنگیاں بھلیاں مسلماناں نوں کافر پھریں کھیندا
 سنت تے جو عمل کھاوے تینوں مول نہ بھائے
 پڑھن نہ دیویں مسجد اندر مول ناز خدا دی
 نا کر بندھیستاں وچوں رب دی یاد پیاری
 مسجد وچ عبادت کولوں جو کوئی منع کریندا

شامت کفروں بتنا کھانا کھا دن کفراں والے
 تائیں تھوڑا کھانا کھا دیا پاک نبی مفسر مایا
 کافر مشرک جس دی پاروں ترت ایمان دن
 بھادیں کیسے دشمن ہوں سر قربانی دہرے
 بے ہیں امت پاک نبی دی سکھ لے خلق بیدار
 اپر تیری بد خلقی لے مومن آن نساے
 تیرا فتوے سب لوکاں نوں کافر کرنے ہارا
 بوند چارے مول کینوں مومن بنن نہ دیندا
 مارن پویں غریباں تائیں جہ کوئی مسجد آوے
 تھباوے نہیں خدا دے گھر دی ادق تے آبادی
 چل دی نہیں کسے دی او تھے ہرگز ٹھیکہ داری
 اس نہیں ددھ نہ ظالم کوئی رب گواہیاں دیندا

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسِيحَ اللَّهِ أَنْ يُسَبِّحَ

اور کون ہے بڑا ظالم اس شخص سے جس نے منع کیا خدا کی مسجدوں میں (اس بات سے) کہ کیا جائے

فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا ۚ

ان میں اس کا نام

اور دوڑا ان کے اجاڑنے کو

سن میں خلق رسول اللہ واڈ کر سناواں تینوں
 بیٹھے مہین پاس نبی دے کہن کجہ عیسانی
 کیتا عرض سوال انہاں نے پیش جیبت لئی
 حضرت کہیا حاضر ساڈا پاک مکان پیارا
 تا پھر مسجد نبوی اندر پادریاں عیسیاں
 کتنے لوک انہاں دے وچوں جو بجزاواں آئے
 واہ سبحان اللہ کیا حضرت شرم کرم دے سائیں
 کر کجہ شرم سیستاں وچوں روکن والیاں پیارا
 جو کوئی کرے عبادت رب دی بھادیں جویں کلام

جیون کر کتب حدیثاں وچوں معلم ہو یا مینوں
 ہو یا آن فریب انہاں اذقت عبادت بھائی
 یا حضرت من ہو گیا ساڈا وقت عبادت والا
 کر لو ساڈی مسجد اندر اپنا تیس گزارا
 اپنے طور عبادت کر کے راحت خوشیاں پائیاں
 خلق پیار رسول اللہ واڈیکھ ایمان لیاے
 کرے کارن مسجد بخشتی پادریاں دے تائیں
 کتنوں نال نماز محمدی ویر پیوئی بھارا
 مسجد وچ واسے تائیں مول نہر دیا جائے

خاص عیادت اپنی کارن مسجد رب بنایاں
 لشکر سرود ناجائز باتاں خوش گن سب تینوں
 جو وہیات کہانیاں قصے اپنے ہو ریائے
 سرواہیات اکھاڑیاں کولوں کدی نفرت آئی
 سنت فعل رسول اللہ و اولیٰ ہتھیں برائیاں
 طرح طرح دیاں تہمتاں لاویں آپرے مومن بھایاں
 کوئی دہائی نے کوئی شیعہ کوئی آئین مرزائی
 جو نا پڑہن نماز انہاں پر حملہ کریں نہ کوئی
 بے تازاں اوپر کوئی زور نہ چلے تیرا
 ایسے نہیں سب حقیقاں والا تو تھوڑے کے پھر دیا
 جیکر مذہب حنفی والی خبر ہو تندی کچھ تینوں
 مذہب پاک امام اعظم رحمہ اللہ دا ہویا اثر جہانوں
 خلق محمدی عمل انہاں دانت چال پیاری
 سن میں خلق امام اعظم دامنوں آکھ سداں

شکر سروداں گلیاں کارن نہیں خدا فرمایاں
 کدی نہ آکھیا مسجد اندر گدہ نہ بھائے مینوں
 واسے وانگ مسیتاں اندر لوکاں فرض سائے
 رفح سباب تیرے بھانے چو نوکر سانگ اٹھائی
 اہلسنت نوں مسجد و چوں کر بدنام ہٹا دیں
 مسجد و چہ نماز پڑہن نہیں خلتاں ان چلایاں
 چنگا حنفی پیدا ہو لوں سب تہمت لائی
 پڑھیاں نوں آپچن لوں کتوں عقل گبوتی
 حملے کریں نمازیں آتے واہ واگھر دیا تھیرا
 خلق محمدی مذہب حنفی خبر تہ تینوں اڑیا
 کیوں ایسے تیرے کارن کہنے لوندے مینوں
 بد خلقی نے نکتہ چینی بھاوے نہیں تنہا نزل
 پوسے طور امام اپنے دمی بکڑن تالبداری
 جیوں تھیر سینی اندر کرنے نقل دکھاواں

ذکر حضرت امام اعظم ابوحنیفہ کو فی رحمۃ اللہ علیہ

بلدن حضرت ابوحنیفہ جزستے اندر جاندرے
 ناتق اول شرارت کر کے سخت ظمانچہ لایا
 روز قیامت ہے رب فضلوں جنت بخشیا مینوں
 کرساں عرض خداوند کے یارب بار خدا یا
 جیکر اس دن میرا پتر نا ایہ ظلم کھسا ترا
 مارٹھا چہ ملتھے اس نے بہت احسان کھایا
 سن کر بہت ہویا شرمندہ اوہ مجھوں منانا
 انویں ہو رہاں دا اک باک کافر ہمایا
 جو کچھ گن غارت ہوئے بول نجاست والا

اگوں ہک مخالف کوئی آگیا پیش انہاں
 پکڑیا تھہ ایام پیسے آسنوں فرمایا
 اپنے نالوں اول اس ن میں بخشا ساں تینوں
 مارٹھا چہ مینوں اس نے بہت ثواب دویا
 کس گل دامیر کریندا کیونکر درجہ پاندا
 اول طماچے بلے آسنوں جنت بخش خدایا
 منگ مسافری قدیں جھڑپایا ہونا دم بچھتا نا
 کرساوت نال انہاں نے ظلم طریقہ چھایا
 کوٹھے اول طرف انہاں دمی آئے اوہ منہ کالا

کتنی مدت نال علوات ایویں اوس لنگہائی
 کہ سی نہ کیہ الامہاں دانا اسنوں شرمایا
 اے نہمانا پوہرا نوکر کوئی نہ لہجے تینوں
 حضرت کہیا ہے ہک چوہرا نوکر ساڈے گھردا
 ایسے جو کہ گند قلاطت میں نت آپ اہتا ندا
 پس میں آپ ساڈی خدمت کر کے ادیا ہاواں
 نبی محمد رمبرسا نوں ایہ طریق سکھایا
 مومن بھاویں کافر ہووے جو ہمسایہ کوئی
 پس میں حکم رسول اللہ نہیں عزت کرد اتیری
 جد ایہ حضرت ابو حنیفہ زمی سخن سنایا
 ایہ ہے خلق امام اعظم دا سے حقی سرور
 سکھو لے خلق نبی سرور اپنے پاک اماں
 جے توں حقی نام رکھیا ہو جا حقی پورا
 وچ صحیح حدیث مبارک کہے رسول تعالیٰ
 بھی فرمایا سب لوکاں نہیں سانوں بیت پیارا
 بھی فرمایا کمال اکمل ہے ایمان اہناں دا
 بھی فرمایا روز قیامت جدوں ترازو دہرسن
 دنیا اندر چنگے خلاقوں جس نوں عادت ہوئی
 ایویں ہو حدیثاں بہتیاں پاک نبی فرمایاں
 کیا تجھ آکھ ساواں تینوں خلق نبی سرور دے

چپ کر حضرت آپا نہاندی کر دے رہن صفائی
 آخر تک نہ کچھن لگا آپے اوہ ہمسایا
 آپے نت صفائی کروا نظری آویں مینوں
 جیہڑا نت ساڈے گھردی آن صفائی کروا
 بسا یہ سب تساؤ گھردا جو توں نت وگاندہ
 اپنی بھتیں کراں صفائی آپے سنن جاواں
 بیت لحاظ ہمسایاں کارن حکم اہناں فرمایا
 یہ حالت وچ عزت آسدی فرض اسانوں نبی
 توں بھاویں اس خدمت پاروں قدر جانے میری
 کافر بیت ہو یا شرمندہ نت ایمان لیا یا
 جے توں اس داند سب کہیں پکڑا ہو ورتارا
 کرید خلقی مسلماناں نوں کڈھیں اس اسلاموں
 جس وچ خلق محمدی تاپیں ہے پورا جے نورا
 سب لوکاں نہیں بہتر بندہ چنگیاں خلاقوں والا
 ہووے جو خوش خلق زباناں زمی کر کے ہارا
 زمی پاروں دنیا اندر بہتر خلق بہناں دا
 نیکی بدی خلاق والی وزن متسامی کر سن
 مومن کارن اس نہیں ودھکے بیمار اکل نہ کوئی
 خلق محمدی دنیا اندر خلاقاں پکڑ لوایاں
 جو نہ کمال خلاق حضرت خلق محبت کر دے

ذکر شفقت آن ذات علیہ الصلوٰۃ برا کی حدی بن حام طائی

حام طائی دا جو بیٹا نام عدی سدواندا
 کرے ارادہ شام ملک تمہیں طرف میںے جاواں
 نالویں کن بھری داند رشتیتی اوس تیار ری

سیناں اس نے ذکر مبارک حضرت شاہ نبیا ندا
 دکھیاں حل مولیٰ پیارے اسنوں ازماواں
 پاک نبی آدی خدمت اندر آیا پہلی طاری

مسجد اندریٹھے ہے پاک رسولؐ کی گرامی
 کون کوئی توں کس دا بیٹا کیڑے ملکوں آیا
 سنیانا نام حاتم داجس دم پاک رسولؐ اکی
 مسجد تہیں پھر نصرت ہو کر گھردی طون سدائے
 رتے وچ ہک بڈھی مانی آکے حاضر ہوئی
 کتنا چراوہ نال نہی دے رہی کلاماں کردی
 جو کچھ اس دی حاجت آئی اسے قوت مٹائی
 دیکھ عدی ایہ خلق نہی دادولوں تعجب کردا
 آخر جس دم پتے حضرت اپنے دولت خالے
 خاطر نال عدی دے آکے حضرت آن پہنچایا
 کیا عذر عدی نے اکوں یا مقبول رہانا
 حضرت آکھن بیٹھو بیشک پیرا وہ شرمائے
 آخر حضرت تیکھے آپر کر اسرار بہنچایا
 اسے خلق نہی دے اس نون اوہ تاثیر دکھائی
 کہند ابیشک بنی محمد مرسل رب اکبر دا
 خلق محمدی دل اسے نون ایسا چانن لایا

سرور عالم پچھیا اس تہیں حال اتوال تسامی
 کہند انام عدی ہے میرا حاتم دا میں حسابا
 کیتی اٹھ تو اس آسدی جو کچھ لایق آہی
 حاتم دا فرزند پیارا اپنے نال لیا گئے
 حضرت طون مخاطب ہو کے عرفناں کرن تھروئی
 سن دے رہے کھلو کر حضرت نال کمال ہمدردی
 تا اوہ اوہنوں نصرت ہوئی عاجز بڈھی مانی
 بیشک ہے یہ نبیاں والا خلق نہی سرور دا
 چڑھے دا بک یہ اندرون کدھیا نہی یگانے
 پیٹھ اکرام کرداں آپر کر شفقت فرمایا
 میں نہیں بہنچا اس دا پر ادب کنوں شرمانا
 جیوں جیوں حضرت کرن محبت صدقے ہوندا ہے
 بیٹھے آپ زمیں تے حضرت ایسا خلق کسایا
 گلہ پڑھ کے مسلم ہو یا دیرتہ سستی کائی
 ایسی شفقت باجوہ رسولان ہونہ کوئی کردا
 ہو گیا دور انہیں کھر داب محاب بنایا

ذکر دیگر برکات حال شفقت آن ذات علیہ السلام واصلوۃ

سن بک ہور سداں تینوں ذکر پیارے والا
 حیرا وہ رات گذشتہ ہوئی دن خیزل دا آیا
 ڈٹھی ہک غلام کسے دی راہ وچ روندی ندی
 سرور عالم پچھیا اس تہیں کر شفقت دلاری
 کردی عرفن غلام دچاری یا مقبول رہانا
 صبح سویرے پچھیا اس نے آٹاپین مینوں
 دیر ہوئی کہ پین اندر گھروں چردکی آئی

جہاں میں ہراج سدبانے پاک حبیب تعالیٰ
 سرور عالم گھر تہیں باہر قدم مبارک پایا
 سر تے گھڑی آٹے والی رور و حال و بنجاندی
 کیا کجہ نبی مصیبت تینوں روتوں داں ماری
 ہک بیوہ ہے مالک میرا جس دا نام فلانا
 ایہ میں بیاز پکاری حال سداں کینوں
 خوف کراں مت بارے میں کینوں تہہ دیر لگائی

ایہ گل سن کر پاک بنی لوں رحم نہایت آ گیا
 لے چل نال ساڈے تائیں خوف نہ کروا کی نی
 واہ سبحان اللہ کیا اس کے رب نے بھاگ جگائے
 روز قیامت کل مرت کے دانیوں بھارا اٹھائیں
 کرن روایت سرور عالم جسد ایہ کرم کمایا
 جلدی جلدی قدم اٹھاون پاک رسول غفاری
 کہیں لگی میں ہو چ نہ سکال یا محبوب تساتوں
 تا پھر حضرت اس دی خاطر ایسا کرم کسایا
 بھی فرمان سنایا سنون پاک حبیب خدا د
 تا اوہ داکن پکڑا بنی واسا تہ نبی سے ہوئی
 آخر اس یہودی دے گھر پہنچے سرور عالی
 کل یہودی باہر آیا ڈٹھا نبی پیارا
 کیونکر راج تشریف لیاے یا مقبول گرامی
 تا پھر حضرت دسی اس نون حل حقیقت ساری
 بوجھ اٹھا کر اس د کو لوں نہیں سی ٹریا جاندا
 کہے یہودی دستا اول اتنی بات اساتوں
 حضرت کہیا آہو بھائی اس وجہ شک نہ کوئی
 ہو فریاں یہودی اگوں جلدی عرض سنائی
 ختم رسولوں نون جس اتیں رب معراج کراسی
 ہوسی اک یہود کسے دی کوئی غلام و چاری
 نال محبت ختم رسولوں اس دا بھارا اٹھاوے
 راج ایہ صفت ساڈے اندر پوری ثابت ہوئی
 ایہ گل آکھ یہودی اپنی قوم تمام بولائی
 دیکھو وجہ تورت مبارک جویں خلاف سرمایا
 جو تو بھارا اٹھاون دالی آہی سبہ نشانہ

آپ اٹھائی کٹھڑی اس دی تے اسنوں فرمایا
 کر سال میں سفارش تیری جو کچہ ساتوں ہوئی
 جس بھارا اٹھا کر حضرت کرن سفارش آئے
 نال شفاعت ہر عاجزوں مولا نہیں بخشا سن
 نال محبت اس عاجز دا آٹا آپ اٹھایا
 پچھے رہ گئی حضرت نالوں اوہ عاجز بیچاری
 ہوئی ہوئی قدم اٹھاوے ساٹھ رلاوے سا نون
 چادر اپنی داہک پلہ ہتھ اس سے پکڑایا
 پکڑا ساڈا دین جلدی آجا ساٹھ ساڈے
 جس د ہتھ بنی دادا کن اس نون نہ کوئی
 آکھ کایا بوا اس داکل امت سے والی
 دیکھ تجب ہو یا بہتا کر داع عرض و چارا
 کس دا بوجھ اٹھا کر مراد متو حال تسمی
 آئے اس سفارش کارن خاطر اس بیچاری
 رستے وچوں آٹا اس واساں اٹھا کر مراد
 ہو یا ہمعراج مبارک را تیں راج تساتوں
 اپر تینوں ایہ گل ساڈی کیوں کر معلوم ہوئی
 وجہ تورت ایہ خبر ساڈی عینوں نظری آئی
 او سے دن ایہ شفقت اس دی خالق پاک و کھاسی
 رستے اندر مل سی اس نون عاجز درداں ماری
 دیوے آن یہودی تائیں گھر اس نون پہنچاے
 پڑسیا جیوں تورت شریفوں شک رنگیا کافی
 بہ نون ایہ تعریف بنی دی کڈھ تورت و کھائی
 او سے طور راج نبی پیارا سا نون رب بلا
 اونوں بھارا اٹھا کر مراد پاک حبیب حقانی

ابو حضرت تم رسولان پیار رب اکبر و ا
ابو مرسل ہو کر آیا و چہ تمہیں نزلے
دور کرو سب شک دلائل سے تے و سو اس گواؤ
سب نہیں اول آپ بیودی کلمہ بول سنایا
ختمے قوم اس دی د بندے عورت مرد متسامی
نال محبت سے لوں حضرت دین اسلام سکھانے
کیا کج خلق رسول اللہ و آکھ سنائے کوئی

وہم نوریت مبارک جدی صفت خداوند کردا
اسے لوں معراج کرا یا را میں ارج خدا نے
پڑ ہو تم سامی کلمہ اس دالتے ایمان لیاؤ
اس نہیں ابد قبیلہ اس واسب ایمان لیا یا
بج بھیج آن سلامی ہو سے پیش حضور گرامی
و سنایا بقل رحمت والاد جوتے کفر دلائل سے
خلق عظیم بیان کرن دی کس لوں طاقت ہوئی

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۚ ۲۹

(اے نبی! تے ہی ۲۹) بے شک تیرے بہاری خلق اہل ہے

بلکن حضرت عائشہ پاسوں کے سوال الایا
تا پھر حضرت مانی صاحبہ کہیا اس دتائیں
اول تمہیں تا آخر ختمی پاک کلام الہی
جو کج و چہ قرآن خدا نے امر بنی فرمایا
ہو و خلاق قرآن سکھائے نبی حضرت و چہ آکے
کراں بیان اخلاق نبی دے طاقت قدر زمینوں
حضرت مانی عائشہ صاحبہ جدا یہ سن سنائے
و چہ قرآن خدا نے جدی خود عظمت فرمائی
جو کج خلق رسول اللہ لوں رب عطا فرمایا
وائے لفظی اندر خلق نبی دی قسم خدا فرمائی
و چہ و ایل خدا فرمایا رعب نبی ام سرور دا

دنیاندر سرور عالم کیونکر خلق کما یسا
خلق محمدی دیکھ قرآنوں میں کیا ذکر سنائیں
خلق رسول اللہ دے آپر دیوسے سب گواہی
جتنا خلق نبی سرور دا سب اس د و چہ آریا
جو عادات رسول اللہ دے سب قرآن بتائے
پچھ کلام الہی کولوں کہوں سنائے تینوں
ہور کے نہیں خلق نبی و اکویں سنایا جائے
کرے بیان مفصل اس و اکسنوں طاقت آہی
سب لوکاں لوں دنیا اندر روشن کرد کھلایا
دائگ منھی دے ظاہر حسین کی ہر جا کہ رو شنائی
باطن خوف رسول اللہ ہر کوئی جس نہیں ڈر دا

ذکر رعب و حلال حضور علیہ السلام

ظاہر صورت پاک نبی دی بیت حلیم پیاری
جیونکر رعب نبی سرور لوں بخشیا خالق سائیں
سب خلقت تے پاک نبی دارعب خدا نے پایا

باطن اندر نشی رب دہشت بیت بھاری
ایسا رعب حاصل ہوا کے ستمہیں سزائیں
جیونکر و چہ حدیث مبارک خود حضرت فرمایا

نُصْرَتُ بِالرُّعْبِ بِسِيرَةِ الشَّهْرِ

مدد دی گئی ہے مجھے ساتھ رعب کے ایک ہینے کی مسافت تک پہنچنے پر

ایسا رعب دتار بے یوں پاک نبی فرما ہے
 وقت ضرورت رعب نبی دا ظاہر کیستنا جاندا
 جنگاں وچہ جرنال نبی دے کوئی مقابلہ کردا
 کشتی داری کافر لوکاں کیستنا دلوں ارادہ
 ایپر جدا وہ طرف بتی دے حملہ کر کے آدن
 کرن روایت اعدا ہٹے ہوئی جدوں لڑائی
 نام آبی بن خلف بتا دن اس کافر شیطان
 لے کر فوج کھاراں سدھی تے تلوہر ہلاندا
 ایسے نہ بہوتا حضرت دیول اوہ مردود مو کالا
 حضرت حکم دتا صحاباں جو جو دست میرے
 آخڑ جدا وہ حملہ کر کے طرف نبی دے آیا
 قدرت ربی کافر اں اندر ایسی بھاڑ ہوئی
 اک کیلا پیڈ کے اسوں سار کشت سدھائے
 اس کافر دی گردن آپر نیسزہ ذرا نکا یا
 نا کجھ بھلیا خون و پیرہ نا کوئی سخت نشانی
 چوہ ہوئی اک سہلی اس دی ٹھی اوہ وچکاروں
 جاڑ گا وچہ شکر اپنے بیلاں وانگ اڑاندا
 سکی آہن تیرے تائیں ایڈا رجم نہ کوئی
 روکرا گول آہن لگا اوہ مردود آہناں نوں
 بھاویں ضرب نہ وڈی کوئی نہ کوئی زخم ڈو گھیرا
 جے اوہ اتنی مزب تسانوں رہ شکر توں لاندرا
 معلم نائیں تسانے تائیں کھنڈا ہی اوہ بیوں
 آج اوہ انشا اللہ اس واپورا ہو گیا سارا

ایک ہینے دے راقا تائیں جس دا خوف درادے
 جتھے خطر دشمن والا رب اسرار دکھاندا
 ایسی دہشت آس تے موتوں آگے مڑوا
 مار گواواں بلوہ کر کے اسیں رسول خدا
 دوروں دیکھ برون نا طاقت ایسی دہشت پاون
 یک قریش رسول اللہ ول آیا کر کے دہائی
 مذہ قدیموں پاک نبی دا پھارا دشمن جانی
 دوڑیا طرف رسول اللہ دی ٹھوڑے نوں مچھاندا
 راہوں گھیر لیا صحاباں بڑے ارادے والا
 مہٹ جاوے سب اسد کولوں ان دیویوں
 سرور عالم نیزہ اپنا بھو وار چلا گیا
 جتنے اسدے سنگی آہے کٹ رہیا کوئی
 عورت بہیت پاک نبی دی دکھیاں وانگ اڑائے
 بہوڑا زخم خفیف نہایت گھڑے اُپر آ گیا
 اٹا ہو کر گھوڑے اتوں ڈگا کھا گردانی
 نٹھا حال دوہایاں کردا دہشت بہیت پاروں
 کیسا قتل محمد منیوں بہینوں کوک سناندا
 کیوں تو حال دوہایاں پاویں کھیری دہاڑ پوری
 کاری کر گئی ضرب محمدی کھیری خیر تسانوں
 ایپر زخم لگا ون والے خشک کتیا دم میرا
 کوئی نہ بچدا اس کے پتھوں ہر کوئی جان گواندا
 انشا اللہ اپنی سچیں قتل کر لیاں تیوں
 میں نہیں بچا میں نہیں بچا رو رو کے نکارا

جسکے کہی محمدی ملتھے اپنی تنگ و گاندا
 سیاہ ہشت پاک بنی وی کیستتا وہ بیچالا
 اینویں تشریح شفا سے اندر موریک ذکر لیا
 جنگ کے پر سرور عالم نے تشریف سدا نے
 وقت دو پہراں بل اندر کیستتا بنی اتارا
 حضرت بھی یک رکھ دی چھاویں دکھرا ڈیرا لایا
 غورکات نام آہایک کافر بڑا ابادر نامی
 اک اٹھیاں ویکھیتی نون موقع اس نے پایا
 کر آواز پکارے موہوں دس محمد مینوں
 سن آوازہ سرور عالم نظر مبارک پانی
 بکھواری لفظ اللہ دا کہیا بنی تعالیٰ
 اسے گل نے کافر اپر رعب اچہسا پایا
 پکڑ لئی پھر سرور عالم اوہو تیج او سے دی
 کر تلوار سہتاں وچہ اس نون کہندا بنی پیارا
 کافر عاجز تھر تھر کتبے نام خدا دے پاسے
 بہت ہوئی بے ادبی پتھیں بختو میرے نامیں
 سنیاں میں جدو دشمن کوئی قابو تیرے آسے
 میں اج نیرے قابو آیا پر تقصیر نکارا
 جدوہ نام خدا دے پاکے رناتے پچھتا ناہ
 وچہ معارج ہو روایت نظری آئی مینوں
 عرض کسے اوہ میرے کولوں مینوں جس بچا یا
 ایگل آکھ شہادت کلمہ بولیا اس زبانون
 مومن ہو کر پاک بنی تھیں بہت معافی چاہی
 بہت محبت کھیتی اس نون پاک رسول پیارے
 جاں پھر اندر قوم اپنی دے واپس ہو کر آیا

تا بھی اس دی دہشت کولوں کے میں جاندا
 انر مگیا رستے اندر دوزخ گیا موکا لاہ
 جو مگر باطن رعب بنی دا خالق پاک بنایا
 ساٹھ اصحاب کبار پیارے جو مقبول رہا نے
 آپو آپ قیلو لے اندر سٹا لشکر سارا
 کرام ستے اس جاگہ قیسلولہ فرمایا
 جتنے ہو رہا در سارے اسے پیش سلامی
 کر تنگی تلوار سہتاں وچہ کافراں طرفوں آسیا
 اس ویلے ہن کون بچا تھے میرے کولوں مینوں
 وحدت پاک خداوند والی دل وچہ جوش لیا تی
 بے اوہ اللہ پاک اسانوں آپ بچا دن والا
 ڈگ پئی تلوار سہتاں تھیں ایسا لرزہ آسیا
 سہتاں آپر ظاہر ہوئی قدرت پاک ربیدی
 دس ہن مینوں بے کولوں کون بچا دن ہارا
 دیہو معافی دیہو معافی عرضا بول سننا پڑے
 تھیں نہایت خلتاں والے شرم کرم دسا میں
 جے او کہی معافی منگے رحم کما یا جاوے
 نام خدا دے بخش معافی اے سید سردارا
 رحمت عالم رحمت کر کے دتا چھوڑے نسا نا
 جد حضرت لے پھیا اس تھیں کون بچا د مینوں
 اس دبا بچہ بچا دن والا ہو رہے کوئی آسیا
 اسے ویلے مومن ہو یا فضل خدا رسالوں
 ڈاڈر ہا تو بتلاؤں ہو یا پیش رسول الہی
 دے تی تلوار اوہ اس می واپس پھیر دو باسے
 لوکل پھیا دس اک فورٹ کی کجہ حال و نایا

جن لگا کچھ پھونائیں کیا میں کہاں تساتوں
 میرے اتر رعب محمدی ایسی وراثت پائی
 جس ویلے میں حسرت ابرجہا کے ہتھ اٹھایا
 بہت بلند ہاک صورت مینوں غیبوں ظاہر تھی
 عجب سفید پوشا کی اُسدی مرداں شکل تھی
 مار طماچہ سینے اندر مینوں وس گرایا
 دیکھ اسرار کچھ اتا دل تہیں سچا بنی رہا بنا
 من لیا میں دلوں یگانوں پاک رسول تعالیٰ
 پس میں کراں نصیحت مینوں سنو تم سام بھراؤ
 گل قبیلے قوم اپنی وچہ اپہو نصیحت کردا
 ہے ایہ باطن رعب نبی دارا سارا دکھاوے

شان محمدی معلوم ہووے نظر جنہاں لوں
 جس داخل بیان کرنی طاقت رہی نکائی
 باطن شان حلیب اپنے دامنوں رب دکھایا
 جیونکر خاص فرشتہ اپنا رکے بھیجا کوئی
 بڑا بزرگ بہادر بھارا صاحبِ حب گرامی
 چہٹ گئی تلوار مٹھاں تہیں کندھی پر نے آیا
 اویسویہ بلے حضرت آپر ہوتے رہاں دکانا
 بیشک ہے اوہ سرل ریدا وڈیاں خلقاں والا
 پکڑو دین رسول اللہ واسچہ ایمان لیاؤ
 ایسا رعب پیا اس آپر پاک نبی سرورِ عالم
 ابو جہل بھی جس لے کو لوں وراثت بہت کہاؤ

ذکر ابو جہل ملعون

سی ابو جہل قریشاں اندر دولت شامت والا
 جد کچھ مال غریب کسے دا قابو اُسے آوے
 ہکدن مال غریب کسے تہیں اٹھ کر یلیا یا
 گھر ہو یا تا قیمت اسوں مول نہ دئی کائی
 جداوہ عاجز منگن آوے مال بہانیاں لے
 آخر اسُیاں یاداں گے جا اس کوک سنائی
 انہاں شریراں ٹھٹھا کر کے کہیا اُسے تائیں
 ہے ایہ بھارا دوست اس داجا لوں پیارا
 دل دے اندر انہاں شریراں کیتا ایوہ راہ
 ابو جہل کوئی مٹی ناہیں سرگزبات انہاں دی
 اوہ عاجز ناواقف آہا اصل شرارت پاروں
 خدمت دیوچہ حاضر ہو کے آن سوال الایا

گردا ظلم غریباں لے لے فرمان موکا لا
 ہوا ڈہا تنگ کر نیا اسوں دیون طرف نہ جاو
 لھر چل قیمت دسیاں تینوں ایہ اقرار سنا یا
 ہلکے پسون کردیاں بدت بہت و بائی
 دولت نالوں وچہ نہ سکن بہتی دولت لے لے
 لے دیو مینوں قیمت اس نہیں کرو سفارش کئی
 جج تہ قیمت لینی اس نہیں طرف محمد جائیں
 جو اوہ حکم سناوے اسوں کرے اتنا سارا
 اوہ سی جدوں سفارش کارن پاک رسول خدا دا
 مٹھوں بہت بیجرتی کرسی حضرت شاہ بنیاندی
 مال محبت پاک نبی دل آیا شوق پیاروں
 یا حضرت ابو جہل نکا لے مینوں سخت ستایا

مدت بھٹیں اک میرے کو لوں اس اٹھ لیا ندا
 کرو سفارش میرے کارن یا مقبول گرامی
 سن کر عرض حبیب خدا سے عذر نہ کیتا کوئی
 اٹھ کے اس کے نال روانہ ہوئے سرور عالی
 آخر ابو جہل سے گھروں لے آئے اس تائیں
 پچھیا ابو جہل نے اندروں کس بوہا کھڑ کا یا
 گل مشتابی باہر آیا ڈھس حضرت تائیں
 خوف جمال جلال نبی سے ایسی دہشت پائی
 ہو قربانی و تک غلاماں خدمتوچ کھاویا
 جو جو آئے یا لوالقاسم حکم کرو کوئی سائوں
 حضرت کیا اس عاجز و اکیوں نہیں عرض گا
 ایسے سن کے ابو جہل نے عذر نہ کیتا کوئی
 جا کر اندروں تقدی قیمت جلدی کڈ لیا یا
 راضی کر کے رخصت کیتا پاک نبی سروروں
 راہوں پھیر شرارتی او ہال گئے اسوں سے
 اپنی طرفوں کیتی یہی انہاں شرارت بھاری
 اپر کم سنوار یا اس و افضلوں خالق میں
 بدھا ہو گیا کب تامی مولی کم بنایا
 جاندا چاند نال خوشی سے لگا کہن تنہا نونوں
 ایسا شخص تساں فرمایا صاحب شان گرامی
 جانمیاں نال مشتابی اسے در ہم دینار نکالے
 فتنہ کو تہا جد اس عاجز دستیا کھول حوالا
 آخر ابو جہل حدیگروں پاس انہاں سے آیا
 کہن لگے ارج چتواں والا یہ کی کم کیتوئی
 جس دن مال ہمیشہ تیری رہندی سی ابو جہل

قیمت اس سے دینی نہیں لارے نت لگا ندا
 بہت احسان تہا ڈا ہو سی رکھساں یاد مہامی
 دشمن سے گھر جان کو لوں نہ کچھ نفرت ہوئی
 بنیاں دے روز سے اتوں کیوں کوئی جاو خالی
 اٹھ کا یا بوہا اسدا دین دنی دے سائیں
 میں عبد اللہ بن عبد رب واپاک نبی سر ما یا
 حدوں زیارت جاہل ہوئی پے گیا عیا تہا میں
 ویر عداوت شوخی شخی باو نہ رہی کا فی
 نال تو اضع کچن لگا کیوں کر آون ہو یا
 خیریں کے ضرورت اتوں آنداج تسانوں
 نت تیرے روانے آتے پھیرے پایا چاند
 چپ کر اندر گیا شتابی ایسی زمی ہوئی
 جو کچھ اس دافر نہ کہ ہاگن کے سہ موکا نیا
 اوہ عاجز بھی راضی ہو کے ٹریا اپنے گھروں
 کھٹھا کر کے بھیجا بہناں طرف رسول مبارک سے
 جاسی تے شرمندہ ہو سی پاسی سخت خوار سی
 کاری آگئی لیت دشمن دی کئے عاجز تائیں
 لے کے مال سلامت خیریں پاس شریاں آیا
 شائبش بھائی نیک وسیلہ دسیا تسانوں
 کیتا جدا ابو جہل نے عزت ادب تمامی
 جو کچھ میرا حق تامی کیتا زت حوالے
 شکر بہت تعجب ہو یا لول شریاں والا
 ایسی سخت ملاکت اسوں نے شرمندہ پایا
 ڈر کے خوف محمدی کو لوں اسوں مال توئی
 شاید اس میں بیج ہو یوں اپنی عزت بوڑھی

جبر اس طور ملامت کیتی ابو جہل توں یاراں
 کہن رنگا میں نال محمد صلح نہ کیتی کافی
 ایپر جی اس عاجز کارن گھر میرے اوہ آیا
 وڈا سپ عظیم نہایت دہشت ناک دراواں
 کہوئے منہ تے وڈے سین ل شیراں ننگ دراوے
 جے میں اس دامال نہ دیندایا کہ دیر گنگا ندا
 اس خوفوں میں ڈر کے اسنوں قنامل تمامی
 کتنی داری ابو جہل نے حالت ایہ ازمانی
 دس ہزار دینار کسے داوب بیٹھا اک داری
 لڑان لگی کہ عورت اسنوں گھر وچ شور مچایا
 کہند ایجو نکرا سڈے آیاں میری حالت ہونی
 دوہاں بازواں اسدیاں تے ڈھے شیرے لے
 اکثر وچ قریشاں کردا ابو جہل ایہ گلاں
 ہر خضر کئیے اسکے کولوں میرا بدن تمامی
 چار چو فیروں دس بیٹوں سپا سڈے رکھو والے
 جد میں وکھیاں طرف محمد لول سناون بیٹوں
 ایسں تمام غلام نبی دے نوکر گوئے بردے
 اسے طور ڈراون بیٹوں دوروں لاون ہے
 ایہ سب باتاں آپ زبانی نہیں اوہ منہ کالا
 رعب محمدی شان محمدی اسنوں رسا رکھا دے
 اکھین نال تماشے ایویں ڈھے کتنی داری
 ابو بکر لول بکواری سفنہ رت وکھایا
 ابو جہل نے وچ بیداری کئی نشان ازمانے
 نیک نصیبوں ابو بکر نے شان یحییٰ پایا
 نیک نصیبیاں ابو بکر لول بخشیا لوزا جالا

ہو شرمندہ بولیا آفرین کے لعن تو کاراں
 اسے طور عداوت میری ذرہ نہ لول گھٹائی
 کیا کہاں ہو ہیبت اس دی بیٹوں دبا یا
 سراسر کے پر نظری آیا کیا کہ حال سناواں
 ایویں لے میر تیا لیں ہنے شتابی کہا دے
 سر پیراں تک میرے تائیں لقمہ تک بنا ندا
 ایسا رعب نبی سرور لول بخشیا رت گرامی
 وچ معارج قصص لانیار جوں روایت آئی
 اسے طور دوا یا اس بھین پانک سوال غفاری
 دشمن دی تدھ خاطر کر کے کیوں ایہ حال کھرایا
 جیکر تینوں معلم ہوتے جیکرا کر میں نہ کوئی
 جے میں کچہ انکار کر نیدا کھانے واسیو بیلے
 وکھیاں جدوں محمد تاہین نال نہ آئی جھلاں
 کتنے شیر درندے را کھے اسدی کرن غلامی
 کتنے پیر انداز وغیرہ آون نظر دوالے نا
 جیکر کچہ لے دنی کرہیں پڑا وڈا ساں بیٹوں
 پیرے دار نبی سرور دے نامعید ارامر دے
 مار ڈرا ساں خاک لاساں توں آپوں بیڑے
 پھر بھی ضد نہ چھوٹے اپنی بے نصیبے والا
 وکھ جلال کمال نبی دے جا دوسہ بناوے
 ظاہر سحر بے دیکھ نبی دے نا ہو یا اقرار می
 نیک نصیبیاں اسے اندر اس داکم نسیا یا
 بڑے نصیبیاں اس دے مکے ناکر گو اسے
 بڑے نصیبیاں ابو جہل لول کر مرد و د چلا یا
 بڑے نصیبیاں ابو جہل واکر دتا منہ کالا

بُرے نصیبیاں ابو جہل و اعزت قرب گویا
 بُرے نصیبیوں ابو جہل تے دائم تہرا لہی
 بُرے نصیبیوں ابو جہل نون لعنت تے فکاراں
 بُرے نصیبیاں ابو جہل نون لعن اللہ سدا یا
 بُرے نصیبیوں ابو جہل نون دوزخ بند چنانہ
 ابو جہل نون شامت آکے مٹ جا دور پیدا
 ویریاں دچوں پہلا نمبر ابو جہل دا آیا
 لے گیا نال ہمیشہ کارن دوزخ والی یاری
 باجہ نصیبیاں تے آون رحمت و دریاؤں
 بُرے نصیبیاں ابو جہل تے دل تے مہراں لایاں
 چچا لیاں بنی دمی آہنت باہر حد بیاناں
 حسن جمال کمال بنی دیاں قساں ببنائے

نیک نصیبیاں ابو بکرہ و انشوکت شان دہایا
 نیک نصیبیاں ابو بکرہ نون سختی عزت شاہی
 نیک نصیبیوں ابو بکرہ تے دتن رحمت باراں
 نیک نصیبیاں ابو بکرہ نون رضی اللہ اکہوایا
 نیک نصیبیوں ابو بکرہ نون جنت باد شہانہ
 نیک نصیبیاں ابو بکرہ نون بخشیا قرب بنیدیا
 یارا دچوں ابو بکرہ نے پہلا نمبر پایا
 کرانکار رسول اللہ تھیں مریاناں حواری
 بیشک بُرے نصیب جہانکے ہون تہرا خاں
 رعب محمدی شان محمدی جگ وچ وہاں پایا
 داعی اندر خلق بنی داروشن وچہ بیاناں
 بھی لکھی وائل وچالے ہور اٹھائے لہے

وَالضُّحٰی وَاللَّیْلُ ذٰلِی الْجَلَدِ مَا وَدَّ اَنَّ یَاکُلَ مٰقَلِی

قسم ہے دن روشن کی اور رات انہیری کی
 داعی چہرہ پاک بنی دا بدر منبر پیارا
 داعی خوش رنسا بنی دے رحمت برکت خاں
 وچہ وائل مبارک زلفاں کیتیاں یاد الہی
 نال اٹھائے حسن بنی دمی قسم خدا فرمائے
 کافراں کو لوں پردہ کر کے رکھیا راز پوشیدہ
 جیکر ظاہر حسن بنی دمی قسم خدا فرمائے
 اگے نال رسول اللہ دے پر رکھن او بھارے
 نہیں سی ایہ منظور خدا نون ویریاں ندا بھر کانا
 دو با وچہ مہباح العاشقین ایہ بھی وجہ لکھیندا
 مزاج عاشق مدثوقاں و پیرپوں باز نیاسے
 کہ ترے رب نے تجھے نہ چھوڑا اور نہ ہزار ہزار
 وچہ وائل سیاہ زلفاں ول کیتا رب اسارا
 سوچ و انگ جہانکے لوزوں پوندا عکس دوائے
 لکن جد جہاراں اتے پاؤں رات سیاہی
 دن نئے ات نہایا اولہا حاسد بھید نہ پاؤں
 موزناں کارن ظاہر کیتا اس وچہ شان بنیدہ
 غیر نیاندے ل نون کھاندا اور عناد اپناندا
 جیکر ظاہر قسم ہوندا می سٹریل جائے سارے
 نال اٹھائے قسم کرن وچہ سی ایہ بھید رہانا
 ظاہر نالوں مزا شادہ خوبی بہتیا رکھیندا
 آپس اندراک دوجے نون کچھے کچھے اٹھائے

سچے عاشق معشوقاں دا اظہار نام نہ لیدے
 ہر حالت دچہ معشوقاں دا عاشق ادب کساون
 کل پیغمبر عاشق ریلے جتنے ہور تمنا می
 سبہ نبیاں نون ذات خدا دی لے کر نام بولیا
 نا پھر با محمد کدے بولیا پاک الہی
 تیجھے نوت محمدی اندر ذکر کیتنا ایہ سارا
 شیخ جہاں لہن ناگوری ابو دچہ لیسایا
 ادب کیتنا محبوب اپنے دا ذات خداوند عالی
 ظاہر اندر نام انہا ندادن تے رات رکھایا
 قسم تساڈے سوہنے مکھ دی لے محبوب بگنے
 دچہ آسمان کرے روشنائی سورج چائن لاقے
 قسم تساڈیاں والی لے محبوب الہی
 ریس کریدی رات نمائلی نیریاں زلفاں پاریاں
 قسم مینوں رخسار تیرے دی جلوہ دل کھاوان
 سوہنے مکھ اتے حید زلفاں پاؤن تریج دولے
 کیا اوہ زلفاں نازاں والیاں ہر محبت بھریاں
 کندھی گہمت پھساون لانتوں کر کے دلیریاں
 کرن اتنا لے دیکھ پیارے ربدیاں کار گریاں
 بحر محبت لے دچہ فصلوں سین حصوروں نیریاں
 کیا اوہ عجب معطر زلفاں لگا عطر حصور می
 سوہنیاں زلفاں سرور عالم ہون وقت ریل
 جس طرف خوشبو زلفاں دی نال ہوا لے جاوے
 خوشبودار وجود نبی داسر جیا خالق سائیں
 حضرت انس لے کے جوں ہی حضرت می خوشبوئی
 وقت مصافحہ پاک نبی نون جو کوئی ہتھ پھراوے

حاضر عائب بیڑے ورون مزانان پہلینکے
 لیکے نام بولا دن ناپیں ادب کنوں شرابون
 حضرت نون محبوبی درجہ بخشیا نشان گرامی
 نہیں کتے محبوب اپنے نون یا احمد فرمایا
 کل کلام اس ل دی دیوے صاف گواہی
 پھر ہن ایجھے ذکر کرن دی حاجت نہیں دوبارا
 اسے خاطر نام نبی دا نہیں صریح فرمایا
 نال اشارے کسم کیتی رخسار تے زلفاں والی
 یا لہن دچہ حبیب اپنے نون ایہ رشاد سنایا
 دانگ صحنی دے روشن جس جلوہ دچہ زیٹنے
 دچہ زمین تساڈا مکرط سورج دانگ سہا لے
 کالی راتوں دوہ جتنا نون بخشیا سب سیاہی
 کیونکر انہاں سیاہی اتنی لٹ اندھی سرکار وں
 دو جی قسم سیاہ زلفاں دی رات حیدوں اوہ پادوں
 رات نمونہ حاضر سمجھن عاشق دیکھن واسے
 عاشقائے دل کہن کارن اپنے پیدا گریاں
 طرف ہدایت سدن کو لوں ہرگز کدی نہ ڈریاں
 گورے مکھ اتے اس کیونکر کالیاں زلفاں ہریاں
 دیکھ اسانوں قے جاؤن آپس ٹھنڈیاں ٹھریاں
 خوشبو مست جہان لے کو لوں ریس کتے کستوری
 دور و بچے خوشبو اتنا تندی موتی خوش گلزاروں
 گلپاں سچھ معطر ہون ہر کوئی رات پادے
 سارا حیم معطر نوری سرتے پیراں تائیں
 اسی خوشبودار نیا اندر سورنہ ڈھکی کوئی
 لیتی مدت ہتھ اسدے تھینا خوشبوئی جاوے

جس لڑکے کے سر پر حضرت پھیرن متھ کد ہیں
 ساریاں لڑکیاں جوچ اوہ لڑکا بوئے خوشبو والا
 جس رستے تھیں سرور عالم نے نشریف سداون
 جو اس راہوں تنگے آئے بعد رسول ربانی
 گلیاں وچوں و سدی جاوے خوشبو حضرت الی
 حسنوں کچہ پینہ اپنا بخش تہی خدائی
 کرن سوال آشا دیاں آتے لوک غریباں
 کر کے کرم پینہ اپنا بخش سرور عالی
 نال نصیبیاں تھوڑا بہتا آوے متھ جہانوں
 جو کوئی اپنے جئے اوپر اوہ خوشبو لگاوے
 حضرت ام سلمہ فرماوے کل کو سندی مانی
 بک بن نیندر مبارک اندر آہے شاہ ایراراں
 میں کچہ قدر پینہ اتوں لے شیشی دچہ پایا
 عورت اک سہیلی میری آہی بہت پیاری
 نال محبت بیٹی تانیں حسنوں اس پر نایا
 تھوڑا قدر پینہ لیکر میں بھی چائیں چائیں
 اوں پسینے حضرت ودی ایسی برکت ہوئی
 جس مجلس جس گھرے اندر جاوہ قدم کائے
 جداوہ جگہ پسینے والی دیوے شوق پیاروں
 مات کرے خوشبو یاں سمجھے اوہ خوشبو پیاری
 جبر کوئی اس تھیں بیٹی بیٹا جے فصل الہوں
 کرن روایت اگوں حنی نسل ناندی ہوئی
 خوشبودار گھرانہ سارا بہت سرور عالی
 پاک پینہ پاک نبی دا ایہ تاثیر دکھاوے
 کیا اوہ زلفاں رحمت بھریاں خالق پاک بنایاں

سوئی خوشبو اس لڑکے تھیں آوے سدا سدا
 پھیرن متھ مبارک حسنوں پاک رسول قتالی
 خوشبودار ہون اوہ گلیاں جنت توجہ دکھاوے
 اپنے سمجھ لوے جو او تھوں حضرت لگا سدا
 اس راہ گئے رسول پیارے ات مبارک عالی
 عطر اندی کچہ حاجت اسنوں مول نہ رہندی کافی
 مے خوشبو کچہ حاجت سانوں با محبوٹ ربانی
 عنبر تھیں اوہ آوے استغین خوشبو جنت الی
 میر خوشبوئی نالوں اوہ کے آوے کم تنہا توں
 جبر دوئے تادونی ہوئے مردیاں تیک تہ جاوے
 دچہ کتاب معراج جیو تخریر روایت آئی
 متھے اوپر پینہ آیا سوہنا خوشبوداراں
 نال پیار تبرک کر کے گھرے وچہ ٹکا بیٹا
 گھرا سداے اک بیٹی آہی سندھ شکل کنواری
 گنہا کیرا شادی والا ہار سنگار لگایا
 نور تبرک حضرت والا لایا اسدے تانیں
 ساری عمراں زایل اس تھیں نا ہوئی خوشبوئی
 کل لکان محط ہوئے ایسی خوشبو آوے
 نیز ہوئے خوشبوئی اس دی باہر حشر شماروں
 جیوں جیوں ہوئے دونی ہوئے جیوں نہ تہا تہی
 اس خوشبودار اثر برابرے آوے درگا ہون
 پشت بہشتی رب دچوں آوے اوہ خوشبوئی
 وچہ پیئے کہن اینا توں نسل عطاراں الی
 زلفاں می خوشبوئی والا کون بان سداے
 پاک جنابوں امت سارن بخش منگ بیباں

شب معراج حبیب خدا سے عرض سوال کیا
 اُسے بے کیا کہ بلیا خوش انعام اس لوں
 جتنے پر جبریل وحی دے یا محبوب تعالیٰ
 کیا وہ عجب تساؤلیاں زلفاں بچھا فرماتا
 وقت شفا عنت خدا یہ زلفاں شافع بن کر
 سوہنیاں زلفاں بچھڑتھا نوچہ حدتساں ان کتا
 وکچہ پیاریاں زلفاں اس دم آسے شرم اس لوں
 دوزخ تھیں کڈھواو گنہاں کے جنت چہ پیچاواں
 یا محبوب جمال تساؤ اتنا اس پیارا
 واہ سبحان اللہ کیا زلفاں پاک حبیب حقانی
 دنیا وچ کھی لوک جہناں تھیں لکھاں فیض اٹھا
 کرن روایت سرور عالم وال جدوں کرا تھے
 لے لے جاوے نور تبرک لوک محبت پاروں
 جس گھر وچ کوئی وال بنی واناں نصیبان جاوے
 اُمّ عمارہ کرے روایت وچ حدیثے بھائی
 بعد حجامت وال مبارک او پر درخت وگاے
 میں بھی دور شتابی او کھتے جا کر حاضر ہوئی
 ہتھو ہتھی پاک بتی دے پارا صاحب شہدے
 ہجو وال نصیباں سینی بیڑوں رب لبھا یا
 رکھیا اپنے پاس لیا کرا و ہو وال گرامی
 جس پیار لوں پانی اسدا وھو کر دنا جاوے
 کئی آزاری پانی اس دا پیون تال پیاراں
 ہو روایت ابو بکر تھیں وچ معراج لیا یا
 حج و داع تے سرور عالم حدیث شریف لیاے
 جدوں سہیل اوہ سوہنیاں زلفاں بچھڑاواں

چھ سو پر جبریل وحی لوں بخشیا تساں خدا یا
 رب فرمایا سوہنیاں زلفاں بخشیاں تساں
 سبھیں اک اک ال تساؤ ابتر قیمت والا
 روز قیامت ظاہر ہو سی درجہ شان انہا ندا
 اک اک والوں کئی بیڑاں عاصی کھتے جاوے
 وچہ دربار کھلو کر سا لوں عرفناں بول ستایاں
 جتنی امت سب تساؤ می بخشیاں میں تساں
 کل انعام بخشیاں والے کرا کرام لٹاواں
 اک اک وال تساؤ لے توں صلے عالم سارا
 رحمت برکت فیض جہناں جاری دہن جہانی
 روز حشر جد حاضر ہو سن امت لوں بخشاواں
 بعد حجامت سوہنیاں زلفاں پیاراں چھڑاواں
 پڑھ سلواتاں گھرے اندر رکھن ادب پیاروں
 اوہ گھر میں حفاظت اندر دونی برکت پائے
 خاطر حج حجامت حضرت پاک رسول کرامی
 وکچھ اصحاب تبرک نوری شگن کارن آسے
 ایسے بیڑوں کثرت پاروں کو فخرے نہ کونی
 کھنیں کھنیں بکد وچے دے کو لوں میگے وان سیدے
 او ہوو ڈی غنیمت جاتا محنت کر کے پایا
 ایسی برکت ڈھٹی اسدی سنون بان تامی
 دور ہووے بیماری اسدی ترت شفا میں جاوے
 برکت وال مبارک حضرت علی شفا پیاراں
 کر کے قسم خدا دی حضرت ابو بکر فرمایا
 سند سہیل حجام پیارا وال صفا کرواں
 تال محبت بوسہ دے کے سرا کھیں تے لایاں

بگڑوسیلہ دین دنی واپنے پاس ٹھکایاں
 دال مبارک پاک بنی دا جو کوئی ملے جہاں نور
 بعضے سواتاج بنا کے ٹوپیاں وچہ رکھا دن
 خالدیہ بیہ اور جہاں سیف اللہ سردوایا

دو جگہ یاں مراد اں بستے نال اپنا نئے پایاں
 اتوں جان دین دنی دنی دلت ملگی ساڈوں
 قبول جادون فتح لیا دن عزت عظمت پا دن
 برکت پاک بنی دیاں والاں اپہ رہے سچھ آریا

ذکر کلام مبارک حضرت خالد سیف اللہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ

کرن روایت لشکر شامی جمع ہوئے ہجواری
 حد متھیار نگا دن لگا وردی سبہ نکالی
 بہت ہو یا غمناک اس گوں خالد مرد ریا نا
 آ عز جوں تلاشاں کر دیاں ٹوپی رب بھائی
 لوکاں کہیا یا سیف اللہ بڑا تعجب ساڈوں
 حقوڑی دیر تساوے کو لوں کم جہوں یہ ہوئی
 یہ گل سن کر حضرت خالدیہ کے کہن نہایتوں
 اں یہ صورت ٹوپی والی نظر تسانوں آوے
 سنوں تسانوں اس ٹوپی دادساں کھول
 جج دتاں وچہ سرور عالم وال صفا کروائے
 میں بھی عرض کینا وچہ خدمت یا مقبول جھوڑی
 پچھر کہ تیرک حضرت دال پیشانی ولے
 میں آوہ وال مبارک نوزی ٹین تیرک پاراں
 اس شخص بعد ایہ ٹوپی پاکے جس طرف میں آوے
 بھاویں پھیر مخالف کوئی وچہ مقابل آوے
 کتنے دشمن برکت اس وی ملے وچہ لڑایاں
 برکت پاک بنی دیاں والا ایہ سب عزت پائی
 واہ کیا عجیب مبارک زلفاں ذکر نہ کیتا جاندا
 دامنحی پاک جمال بنی و احسن مبارک عالی

نال اپنا نئے حضرت خالد جنگ نیاری
 ٹوپی مول نہ نظری آئی سر تے پادون والی
 کرتے تلاشاں ٹوپی کارن ہو و لگیر بنانا
 تا آرام دے نوں آریا راحت فرحت پائی
 سبہ چیزاں بھیناں اس ٹوپی وایت پیار تسانوں
 اتمام تسانوں لگا جس دی حد نہ کوئی
 اس ٹوپی داستان مراتب کیا معلوم تسانوں
 باطن و چہ تاج شہانہ قیمت کون لگا دے
 ہجواری میں مکے پوہتا ساتھ رسول تعالیٰ
 کر لقب یہ آوہ وال مبارک یاراں وچہ درتائے
 مینوں بھی کہہ کھتے جادون وال مبارک نوزی
 کرا کر اہ عنایت مینوں کیتے بخش حواسے
 کر محفوظ اس ٹوپی اندر سیتے ادب پیاروں
 ہر مہیالوں فتح لیا دال کدی شکست نہ کہاواں
 برکت اس ٹوپی دی مینوں غالب بنائے
 کئی ہزار مخالف فوجاں کر مخلوب چسلا یاں
 ہے اس تاج مبارک اندر یہ خوبی دو پیاں
 کافی دوہاں جہاناں کاراں اک کواں جہاننا
 قسم کیتی واپل خدا کے سونہیاں زلفاں والی

وہ چکر آکر جان رسالے خیر روایت آئی ہے
 وہ چکر وائل سیاہی چشماں کیتا رب اشارہ
 بعضے کہن سفیدی چشماں والی لفظی اندر آئی
 وہاں اندر قسم اکھین کی کیتی حقیقتاً لے
 کیا وہ نین مبارک سوئے پاک رسول الہی
 کیا وہ نین مبارک سوئے منظر نور حقانی
 کیا وہ نین مبارک سوئے صاحب شرم پیارے
 کیا وہ نین مبارک سوئے حسن کنوں مژدے لے
 کیا وہ نین مبارک سوئے سرجے خالق سامیں
 لوری سرمہ قدرت والا بخشیا رب حضوروں
 کیا وہ چشماں پاک بتی دیاں بہر محبت پھریاں
 اگوں کچھیل کچھیا وہین فسی الہی
 حضرت عائشہ زکرن روایت وہ چہ محتاج آیا
 جو بکر سائوں اپنے گے بہ کج نظری آدے
 جو نگر و کین چانن اندر نین مبارک میرے
 پڑھن نمازاں مگر بتی تے جہیرے کو گامی
 جوئی منافق مگر بتی تے فخر غرور کماندے
 ایسے نین جیب پتے لوں بختے رب حضوروں
 وہ چکر آسمان ژبا اندر جمع تائے یاراں
 کیا مازار عا وہ چشماں صفت نہ کیتی جانندی
 تاب تو سلین پیارے ابرو پاک بتی سرورد
 والی لفظی تے وائل دوہاں چہ ایہو اشارہ آیا
 بعضے کہن والی اندر پاک خداوند عالی
 بعضے کہن مرادھی لفظیں سوئی خوش پیشانی
 مکہ مناب رسول شدوا ایسار ب بنا یا

والی لفظی عشق پیاری دی قسم خدا فرمائی
 قسم سیاہی دو دنیا ندی آکھے سر جنیا را
 وہ چکر وائل سیاہی چشماں یاد خدا فرمائی
 قسم سفیدی قسم سیاہی کہے روایت والا
 بہت سفیدی بہت سیاہی دو دنیاں چہ آہی
 جنوں کین نظر کر مدی نارن دوہیں جہانی
 ہو قربان نمایاں حوراں لورن پاک نظائے
 سوئیاں پلکاں رحمت خلقاں لورن ذکر دوانے
 سرمے دی کج حاجت ناہی سوئیاں میان تائیں
 بہر طالب لوں پاک نگاہوں جلوہ بخشن لوزوں
 پاؤں ٹھڈے کھلے اندر اکھیاں لٹھڈیاں ٹھڈاں
 چانن اتے انہیرے اندر نظر برابر آہی
 صلے اللہ علیہ وسلم پاک بتی فرمایا
 ایویں اپنے کچھیل سائوں سر زرب کہا ہے
 اسے طور برابر وہین رائیں وہ چکر انہیرے
 وہین حال تمام انہا نڈا پاک رسول گرامی
 وہ چکر نمازاں سرور عالم وہین حال انہا نڈے
 جو نگر حضرت نیرے وہین ایویں وہین ووں
 آہو آپ انہا نڈوں کن کے وہین شہاد ابراہاں
 حشر معنے نالوں اگے جاوے نظر جہا ندی
 نین ریلے بچر سوئے ہتھے حوض کوثرے
 قسم جمال نیرے تینا ندی پاک خدا فرمایا
 کیتی قسم جمال نیرے خوش خساراں الہی
 بعضے کہن ثابت چہرہ بدر منیر لورانی
 چن سوچ پر دنیا اندر غلبہ پاؤں آیا

چن سورج کچہ اتر بدایت کریمہ جہاں دلاتوں
 نور نبی سے دنیا اندر کستی جو روشنائی
 اکھیاں تک روشنائی اپنی چن سورج پہنچا ندا
 حسن جمال کمال نبی دا جو رب پاک بنا گیا
 ستر پردیاں وچوں باہر آدے جو چمکا را
 حضرت مانی عالیشان صاحبہ سخن عجیب فرمادے
 میرا اندر جد حضرت یوسف منہ نہیں برقعہ چایا
 جیکر میرا یوسف سونبا آوند نظر تہاں نول
 جا بزم مکرہ فرمادے رضی اللہ تعالیٰ
 ہک راتیں سردار دوعالم سرخ پوشاک لگائی
 جنوں چودہویں رات مبارک کمال بدر نورانی
 ہک دل حضرت سرور عالم مکھ ہتھاب دکھایا
 دو دویں چن مقابلہ کر کے ڈٹھے جدوں نظیریں
 چند پررتے چانن اس دا جتنا آ یا سارا
 نور نبی سے چانتی اس دی ایسی مدیم پائی
 رادی کیند قسم خدا دی اس دن میں آز پایا
 ابو ہریرہ رنکرے روایت خبر کھابوں ہوئی
 ایسا حسن نبی سرور دنوں بخشیا حق تعالیٰ
 ابن عباس نے کہے جد حضرت پاک سول گرامی
 نور نبی دا غالب سے سورج ولے نوروں
 انیول جیکر دیسے اگے بیٹھن نبی خدائی
 سہ نوراں تہیں نور نبی دا غالب رب بنا گیا
 جھل نہ سکیا تاب حسن دینی ہک اشار پاروں

سونبا مکھ ہتھاب نبی دا بختے فیض تہاں نول
 چن سورج دی روشنی اندر لودہ خوبی نہیں آئی
 شمس نور حضرت والا دل نول چانن لاندرا
 ستر پردیاں اندر اس نول کر محفوظ چھپا یا
 او ہوو لیکھ پویا قربانی جتنا عالم سارا
 حسن مبارک پاک نبی دی کر تعریف سنا سے
 کٹے ہتھ زانیاں اپنے ایسا ہوش بھلا یا
 بخود ہو کر سہاں بے لے کر دیاں ذبح دلاتوں
 اکھیں مال تاشا ڈٹھا سوہنی صورت والا
 یاراں وچہ تشریف لیائے پاک حبیب خدائی
 پورا چانن لے کر اپنا پڑھیا چند آسمانی
 او دہروں چن ہتھاب فلک داد چہ مقابل آ گیا
 چند مبارک حضرت والا دودھ گیا بدر منبروں
 خوشتر خسار نبی سے اگے ہو گیا مات و چارا
 دیوے نول جیوں مات کریدی سورج دی روشنائی
 کتنے حصے پاک نبی دا جنوں روپ سوایا
 میں محبوب نبی تھیں سوہنی چیز نہ ڈٹھی کوئی
 سورج کھی ہک پاسے جس سے جا پلار دل والا
 سورج طرت متقابل ہو کے ہوں کھڑے مامی
 ایسا حسن جمال نبی نول بخشیا رب حضوروں
 نور نبی تہیں مات ہو جائے دیوے دی روشنائی
 چند آسمانی ہو قربانی کرن سلامی آ یا
 کھڑے ہو کر چند فلک دا پاٹ گیا و چکاروں

س نول طانت حسن نبی دی کر تعریف سنا سے
 کیا اک شخص رباعی والا کھوڑی گل موکا سے

يَا صَاحِبَ الْجَمَالِ وَيَا سَيِّدَ الْبَشَرِ

اے سرور تمام لوگوں کا اور سرور تمام بنی آدم کے + +

لَا يَجُوزُ الشُّكُّ لَكَ كَمَا كَانَتْ حَقَّةً

آپ کی تشریف کشی کا حقہ کرنا ناممکن ہے

اے سرور تمام لوگیاں ہر خوبی دیا سائیاں
متمم ہوں مول کے تہیں تیری صفت ثنائیاں

پورا ارشادوا لفظی اندر بھی واسیل و چالے
عاشقی سوہنے دندنی دے مروارید نورانی

وچہ واسیل مراد نبی دکی ہے اوہ رات سیاہی
اس را میں وا ذکر مبارک بہت دچہ پر آٹیا

حضرت مانی مالیشہ صاحبہ کرن بیان حوالا
کرہیوند لگاؤن لگی ٹاکی میں اس .. تائیں

دچہ چہوڑی سوئی اپنی نال پیرا ہن لانی
طلب کیتا پیرا ہن اوہا بیعتوں شاہ ابراہاں

لڈھ لوواں میں سوئی اپنی دچہ چلی نہ چاٹے
بہت تلاش کیتی میں سن کی کوشش بہت کھائی

نال محبت کچھیا میں تہوں این دنی چکسائیں
عزیز کیتا میں دچہ پیرا ہن سوئی لگی آہی

ایگل سن کے ہتے حضرت پاک بول صنوری
نوردنلاں تھن جلے دشن ایسی چمک دکھائی

لچھ پی اوہ سوئی مینوں نال جمال نورانی
بعض روایت نور محمدی چاٹن جہوں لگانیا

عرش فرش تک پوچھا کیتا نور پسا را
کتنے حصے نور زیادہ کجلی دے چمکاروں

ملکاں جاتا نور ای ملوہ ذات حقانی

مَنْ وَجَّهَكَ الْمُنِيرُ قَدْ نَوَّرَ الْقَمَرُ

پیشک آپ کے چہرہ نور سے روشن ہوا چاند جو دھریں کا ..

يَعْدَا زُحْدًا يَزُكُّ نَوْرِي تَصْفِي

عقور می بات تو یہ ہے کہ خدا کے بعد آپ ہی بزرگ ہیں

سوہنے چمکھ ساڈیے کولوں چن پایاں نشانی
تھتہ کوتاہ بعد خدا تہیں سینوں بہ دڈیا یاں

جو میں بہاؤ الدین مفسر لکھیا دچہ رسالے
دکھو جمال جمال جہاں دانک ہو دن قربانی

تس را میں لول روشن کیتا ہس کے نبی الہی
ایر دچہ کتاب معارج ہے اس طور لیا گیا

بک پیرا ہن پاک نبی داسی کچہ گندہ سن والا
جاں پھر شام ہوئی آ حاضر کھیا ٹپا تہا میں

رات ہی تشریف لیاے پاک حبیب خدائی
سن فرمان شغابی دلورہ میں ایہ سوچ گزاراں

تھماں اچانک پاک نبی لول منرکتے پونچاٹے
ایر دچہ انہیرے مینوں لہسن دچہ نہ آئی

کیا کچہ ڈبو تھ کرمل یا عالیشہ دل اساد تیا میں
اوہ میں مول نہ لہھے مینوں یا محبوب الھی

نال بسم ظاہر ہوئے دین مبارک نوری
روشن ہو گیا حجرہ سارا پھیل لگی روشنائی

ایہ کچہ حضرت عالیشہ صاحبہ کیتا ذکر زبانی
کیا اویئے حجرے وچوں جلموہ باہر آیا

روشن ہو گیا عالم سارا دیکھ جمال پیارا
چو داں طبق نور ہوئی حضرت دے انواروں

کر شکرانہ سجدے ڈکے بولن حمد و یابی

رب فرمایا اسماں تسانوں نہیں جمال کہانا
 گھرانے وجہ ہسیا خیریل اوہ محبوب پیدا
 اس چمکائے حسن تہی دے ایسب چان لایا
 ایہ جو دند مبارک نوری پاک خدا فرماندا
 غیرت ساڈی آپرا ہنالکے بدن پھیر پائے
 ہو کر اوہ محبوب اسدا خاص حبیب پیارا
 رکھالیں جنہاں دے آپر نظر محبت والی
 دنیا دہم بھی محبوباں دی ہر کوئی غیرت کھادے
 اوہ محبوب حقیقی ازلی پاک حبیب ربانا
 سوہنے دند شہید ہون دا باعث ایہو تمامی
 بھی فرماون ہو یا ایہ بھی باعث غیرت والا
 اس دیلے کچہ پاک بنی نون ت دے وجہ اپنی
 لیتا لاڈ جمال اپنے دا پاک حبیب یگانے
 جسراٹیل جناب الیوں تر ت پیغام لیاندا
 سوہنیاں دنال اپنیاں آپرا لاڈ تسانوں آیا
 جس ایہ سوہنے دند ساڈے قدرت نال سنوارے
 اوہ جو نظر محبت والی دنال آپر پائی
 اسے گل دا محلم کر سو اس دن تیں حوالا
 ایہو دند مبارک جیڑے لگے عجب تسانوں
 منگ پناہ پناہ پناہ غیر خالق دی سرکاروں
 بہت مقام ایہ خطرے والا ڈیسے سدا سدا میں
 ملک نورانی سجھے ڈکن دیکھ جمال جنہاندے
 کھیا خوبی کھیا خرا سانون کھیا کجہ شیخی کریئے
 اس جون دامان نہ کریئے اچا دم نہ بھریئے
 کیا اوہ سوہنے دند مبارک عالم دی روشنائی

ایہ جلوہ محبوب میرے دا نظر تسانوں آیا
 وقت تبسم ظاہر ہویا دنال دا چمکرا
 دھرتی انبر عالم سارا نور و نور بنایا
 جگ سارے وجہ نثار ہویا جلوہ اج جنہاں دا
 ایہو دند شہادت پاسن خالی بات نہ جاوے
 پھر کیوں خیرال نول دکھلائے اپنا سن نظارا
 ہوراں نال کرن جدیا سے پھر کیوں جاوون خالی
 جے محبوب کسے دل تکے عاشق نول کدھادے
 منزل عشق اپی والا دور مقام لکھانا
 غیرت ربدی زہمی کیتے مر وارید گرامی
 حجرے اندر نور تہی دے کبستا جلدوں آجالا
 کیا ایہ سوہنے دند ساڈے صاحب حسن صفائی
 اسے دیلے گھڑک صغوروں کھجی پاک خدا کے
 یا نبی اللہ بعد سلاموں امر خدا فرماندا
 کارگر دی قدرت اندر نور نہیں فرمایا
 کیوں اج اس نول یاد نہ کیتا اے محبوب پیارے
 دند تاون دالے دیول کیوں اوہ نظر نہ آئی
 جس دن سو دا ظاہر ہویا بے پرواہی والا
 پھر نال شہید کراساں بھن اسیں اتہان نال
 دیوے رب امان ہمیشہ غیرت دے درباروں
 ذرہ گل نہیں مکن نہرا میں محبوباں کے تائیں
 غیرت کنوں شہادت پادن سوہنے دند تھانے
 عاجز ہو کر مولا کے سر سجھے وجہ دھریئے
 پاک ابول بے پرواہوں ہر جے پئے لیسے
 بے پرواہ دی غیرت پارون جنہاں شہادت پائی

کیا وہ سوہنے دند مبارک پاک نبی سرور دے
کیا وہ سوہنے دند مبارک جلوہ جہول و کہاوں
سب چیزاں پر شرف جہانوں بخشا حق تعالیٰ

سچے لعل بدخشاں والے شرم جہاں تہیں کرے
جنت مرورید بہشتی صدقے صدقے جاوں
کیا یہ شجرانہاں داپر صادق آدن والا

تیرے دندان لب کے کرو یا بقدر عالم میں
گہر کو لعل کو یا قوت کو میرے کو مرجان کو

دو نویں عالم جنت حوراء جے سمجھ و کن دھریئے
ایسے سوہنے دند مبارک پاک حبیب خدا فی
کرن روایت حدیث سے وہ ہے نبی حقانی
او تو دند مبارک اگلے پاک نبی سرور دے
بعض منسخر چار تباون بعضے دو فرماون
بعضے آکھن آٹھ تلوین دو دو دند نوری
بعضے آکھن تلوین دو نویں اگلے دند مبارک
کرن روایت سوہنیاں دند ان کت پانی
سوہنیاں لبیاں مبارک دو نویں لہو د بھریاں
بے نہ ڈکا پرتین سے خون مبارک نوری
پر اپنے پر خون نبی دا کر تخطیبم اٹھایا
یا نبی اللہ قسم خدا دی عزت اتے جلاول
جے پک قطرہ خون تساد ااپر زمین دجاوے
ناکوئی گہاہ انگریسی اس چھتیں مول کدائیں
دنا حکم حضوروں مینوں پاک جناب تقالے
بار سنگار کرن جد حوراء زینت یب سجاون
لے چلیا میں حوراء خاطر ایہ سوغات پیاری
بھی مہسباح العاشقین اندر خبر روایت ہوئی
اوسے ویلے پاک نبی نون فیوں پیریا پوکارا

دند بی دامل نہ پاون ہر شے صدقے کرے
میں قیربان شہادت پاون اندر احد لڑائی
وقت بسم ظاہر ہوئے اگلے دند نوری
زخمی ہوئے اُحد دہائے ذکر مفسر کر دے
شرح شفا تے وہی مہالج بولیں روایتاں آون
ہوئے شہید لڑائی اندر مرورید حقانی
ہوئے شہید خدا دے حکم علم اوسے نون سارے
جاری ہو یا خون تو بار ضرب ایہی آئی
مہرول شگردوں سور عالم سب تکلیفاں جریاں
پنچگیا وہ خدمت اقدس جبرائیل حضوری
اس بھتیں تکھے خدمت اندر اتنا سخن سنایا
نالے قسم کراں میں اس کی قدرت پاک کمالوں
مشر تیک زمین دمنہ تے سبزی کدی نہ آوے
ہری نہ ہوے دہرت تھامی روز قیامت تائیں
لے جانوں بہشتاں اندر ساوے دوست والا
سوہنیاں گل خساراں آتے سرخی ایسا لگان
زر تبرک او پر لبیاں لے لاون وارو واری
سوہنیاں دند ان پاک نبی دیانوں شہادت پانی
کر آواز سنائے باقت اسے سید سردارا

جس رات میں چہ عالیہ دگر ہے تین رو
 جو کوئی سادہ نامی دوستی والا دعویٰ بولے
 سن کر حضرت صبروں شکروں بولن حمد ربانا
 جس نے ظلموں زخمی کیتے سوہنے دند پیاسے
 اٹھارن دعائیں حضرت یارب پاک تعالیٰ
 جہاں ساڑوں پھر مارے تے تیاں بڑا میں
 قوم میری نادانقت میں تھیں قدرہ جان میرا
 یار اصحاب کر نیسے عرضاں پیش جنت پانے
 جگر تیرا بنائے حق و چہ بری دعا فرمائے
 ایہ گل سن کر سرور عالم یاراں نوں فرمایاں
 تباہیں لنت کرن کسے نوں آیا وچہ سینساراں
 کراں ہدایت سچہ خلقت نوں جنت راہ دکھاوا
 ایس خدادی رحمت ہو کے راہ دکھاون آئے
 واہ سبحان اللہ کیا حضرت رحمت گل جہانناں
 ہو گئے دند شہید مبارک خون لبیاں تھیں جاری
 نال مبارک جاو راہی پونہن خون فوہارے
 بھی انیسویں نہایت ہی خاطر کرے ہی خدائی
 جہان چہ تمیر اپنے تائیں دتیاں ایہ ایذا میں
 حالانکہ اوہ نبی پیارا حق وی طرف بولاندا
 بھی حضرت سرور عالم سید گل نبیائے
 جے ہک قطرہ خون اسدا جہاں ار زمین دے
 پڑے جاوون قبر الہول ل نہیں دوساے
 جو روایت وچہ عارج راوی ذکر لیاے
 سوہنے دند مبارک جس م لڑیوں باہر آئے
 جبرائیل کہیا وچہ خدمت یا مقبول حضور کی

ایہ اوہ غیرت ظاہر محمدی خالق دی سرکاروں
 جے پھر پھر محبت لائے ایوں بدلا پاوے
 راضی رہیں رضائیری تے جیوں نساؤن بھانا
 فزہ نہ خلی کیتی ہاس پر پاک سول سہارے
 بخش اسدا دیاں ویریاں تائیں نور ہدایت والا
 بخش ہدایت فضل کرم تھیں پانے تائیں
 دیوں جہاں آپ نمانوں سانوں پھر تیرا
 یا نبی اللہ ظلم کھاراں حدود لنگہ سد ہانے
 تہرا ہوں دشمن سادے سہ پاک ہو جائے
 بری دعا فرماون کارن میں نہیں جکوجہ رہا
 ہادی کر کے پھیلا پیوں خالق تیل تہاراں
 دوست بھاویں دشمن سوہنے رحمت برون بلاوا
 تہر عذابوں نہیں کسینوں دکھ پوجاؤن آوی
 رحمت عالم رحمت عالم کارن جن انساناں
 جے نہ شفقت دلوں ساری ایسی قوم پیاری
 اے دعائیں بین انمانوں جہاں پھر مارے
 ایسے ظلم کھاوون واسے پاسن کو میں رہا ہی
 کوس نجات نیامت اندر کسی انہاں تائیں
 پھر جو ظلم کھاوون اس تے کیا حال انہاں دا
 پونہن خون مبارک پانے سوہوں فرما تے
 اوہ وقت عذاب الہی آئے اوپر زمین دے
 اسماناں تہیں زلزل ہون تہر عذاب فوہارے
 کیا کیا شفقت پاک نبی داد کرنا یا جائے
 نال محبت سرور عالم ہتھال پر نکاسے
 نہر روایہ شتو پیوں دند مبارک توری

نال پیار تبرک کر کے اپنے پاس ٹکاواں
 کیا اس ویلے امت عاجز آگئی یا دنیوی لوں
 سن اسدوح القدس پیارے جبرائیل خلیلا
 جیکر کیں قیامت دے دن رب مینوں فرمائے
 اس ویلے میں حاضر کرساں دندا یوسرکاسے
 جیکر میری امت یارب حکم زدوڑے تیرے
 کیتا اسان معاف اہناں لوں یارب خالق سائیں
 داہ سبحان اللہ کیا شفقت پاک حبیب رہائے
 جاگے بھاگ فریب امت دے کمال مشفق تیا
 دم دم بہتری منگن والا کارن کل لوکایاں
 جے سوویرکا کر کوئی بھل معاف کراوے
 بگواری کوئی کلمہ اس دا پڑھے محبت پاروں

ملے امان خدا دے غصیوں رحمت برکت پاواں
 نال محبت حکم سنایا جب برائیل وحی نزل
 رکھساں اپنی امت کارن میں دندوسبیل
 امت تیری حکم تساڈے بہن زدوڑ گوانے
 کہساں اپنی امت کارن مولادے دریاکے
 تیریاں بندیاں بغیرناں دندوڑوڑے میرے
 تیس معاف کرو سرکاروں امت میری سائیں
 کدی نہ بھلن شفقت پاروں اوگنہار بنائے
 اوگنہار غریباں کارن ابر کرم داسا یہ
 سوہنے دندو شہید کرکے پھر چاہے بھلیا یاں
 لے گل نال لگائے اس لوں پھر اصحاب بناوے
 گل گناہ بختاڈے اس دخالق دی سرکاروں

مناجات مؤلف

میں بھی بہت گناہوں بھریا عاجز اوگن ہارا
 یا بچو تساڈے پوروسید نظر نہ کوئی آدے
 جس دربار نفسی نفسی تہی پکارن سارے
 کون سفارش کرنے لایق پیش حضور تعالیٰ
 کل امت دا ہوسی اس دن آپ خیال تسانوں
 ہوسی وچہ دربار ربانے قرب کمال تسانوں
 میں بھی نام خدا دے حضرت کراں سوال تسانوں
 بخشیا دوواں جہانناں اندر رب اقبالی تسانوں
 ملیا سب چیزاں تہیں ودھ کے حسن جمال تسانوں
 دین دنی وچہ کیتا رب نے صاحب مال تسانوں
 وقت شفاعت رب فرمائی کر خوش حال تسانوں

آپ گناہ بختاڈیل میرے لے سید سردارا
 اس لوں اکہاں مولا کو لوں جو مینوں بختاڈے
 کسنوں طاقت اس دریاکے بکدرہ دم مارے
 روز قیامت یا بچو تساڈے کون شفاعت والا
 طسی اذن شفاعت والا رحمت نال تسانوں
 نال محبت راضی کرسی رب جلال تسانوں
 کر کر عجز سناواں اپنا حال ملال تسانوں
 کردتا ہر خوبی اند مال مال تسانوں
 ہون سورج چند تارے ویکہ ہنال تسانوں
 ہر حاجت وچہ کرن وسیلہ سب کنگان تسانوں
 کیتے اسان معاف امت دے بد اعمال تسانوں

جنت بھجوا مت اپنی جوں سنبھال تسالوں
 کچھ نہیں ہوئی چیز کسے دی تم اس دن بھال تسالوں
 ایسے شان عنایت کتنے رب متعال تسالوں
 سن سن شفقت رحم تسالوں آگ لڑ تیرے
 ایویں نہیں رہے اوگنہارا پاس تسالوں آریا
 چونکہ اوگنہاراں کارن بختیا آپ سہارا
 میں بھی اوگنہارا کارا طالب بخش کرم دا
 صدقہ اپنے سن مبارک پاک جمالی نورانی
 صدقہ مکھ ہناب اپنے دا صدقہ خوش خاراں
 صدقہ خوش پیشانی والا جلوہ جودوں دکھاوے
 صدقہ سوہنیاں دندان دالالی شہادت جینوں
 صدقہ آب حیات لبیاں دا شیریں سخن جہاندا
 صدقہ سوہنیاں حشیاں والا قبول نظر اٹھاوے
 پارس نالوں کتنے حصے دودھ تاثیر جہاں دی
 صدقہ سوہنیاں زلفاں والا صدقہ تہاں سیاہی
 صدقہ گل کمالاں اپنیاں صدقہ گل صفاتاں
 صدقہ اس تعریف اپنی دا جوہر بخشی تلمینوں
 کچھ نہیں طاقت کیر تیا میں جے میں شرح سناواں
 جے ہک نظر عنایت والی عاجز اچھہ ہونی
 ختم نہ ہونے صفت تسالوں یا محبوب عقانی

دوزخ خفتیں سبہ اوگنہارے دیاں نکال تسالوں
 آپے جنت بھجج ملجن اسیں حلال تسالوں
 ہک گناہیں کی بانہ پھرنی نہیں مجال تسالوں
 پردہ گھت شفاعت والا عیب چھپاویں میرے
 الطارح لی دچہ حدتیاں آپ تسالوں فرمایا
 ایویں اپنے بخش کرم دا شرم تسالوں سالا
 بھالو نظر عنایت والی صدقہ پاک قدم دا
 جدیاں تسالوں داعی اندر رمزاں راز عقانی
 چود ہوں دا پن مات جہاں عتیں کھیں ڈٹھایاراں
 شمس فلک و آناٹ بھلے ادب کنوں شرمائے
 تبر اہل کریدارے ملے تبرک مسینوں
 کوثر ختیں دودھ لذت لے مرصناں گل گواندا
 پاک نگاہوں خاک نمائی کرا کسیر دکھاوے
 کافی ہیریاں جہاں کارن کچھ نظر تہاں دی
 دچہ وائل تہاں دیاں سماں کیتیاں پاک الہی
 صدقہ اپنی ہر خوبی دا بخش کرم دیاں جہاں
 دوہل جہاںیں سنگ اپنے نہیں دورہ کرنا مینوں
 شد خیر مٹھاں دور گاہوں جے منظور کی پاواں
 دوہاں جہاںاں اندر مینوں پھر پرواہ نہ کوئی
 کیا ہک نعت عجائب لکھی شیخ سن ملتان

غزل معنیہ

لے کہ شرح داعی اندر جمال روئے تو
 سینہ دندان تو ازس نشانی میدہند
 لے دد حبت سر نہ ناک از گل از غ البصر

نکتہ وایل وصف زلف جہنم لے تو
 سورہ چشم درد حلقہ کیسے تو
 قاب تو سین است ریز گوشہ ہر وئے تو

انسوخہ فیہ شفاء شہد گفتار تو بہت

ما یہ سخی العظام آدلب دیجئے تو

تبدلہ دل کعبہ جان یا رسول اللہ تو کے
سجدہ مسکین حسن ہر لحظہ بادا سوئے تو

حسن شمال پاک نبی دا ہے میں ذکر سنائیں
لفظی تے دل دوہاں دیچو جو جوکتے مہئے
ڈر کے خوف طوالت دے تھیں تہوڑا ذکر سنایا
دوہدی کئی کتاب اکا ہاں ایڑیں زور دہگانے
پورا میر نہ کرنا بلیا مبینوں ایس جہن دا
دل آما جو ہر بوٹے دا پورا لطف اٹھاندا
ہر آیت تے طرح طرح دے ذکر بیان کریندا
لکھدا اوہ تاکیداں مینوں باہر حد کمالوں
جے افسوس جے پہلوں مینوں ایہ گل کدی دیندا
کر بیٹھا من وچہ دیا چے بہتیاں طول طویاں
ایپر بہت کوئے مینوں یا رب پونچانی
تہوڑے رقیبے من باقی سورت ریندی ساری
تنگ ہو یا میدان قلم دادا نہ چلے کوئی
پوری پونی نہ خواہ دل دی آپے جوں ارادے
والفحی تے دلیل ہودو نویں آیتاں ب فرمایاں
ظاہر طور انہاں معنے دن تے رات بتاوان
پاک نبی زوں جدول کھاراں ہوٹھے طعن لگائے
بھی ایہ خوشخبر خدا تے طرف جلیب پیارے
دن تے رات گواہ بنا کر خیراں رب پونچایاں
جو تکر دن تے رات دوہاں دیچو تہ بجا وقت نہ کوئی
بھی فرمایا راتوں تچھے جو تکر دن آ جاوے
کی ہویا چے اک روزاں رات غماں دی آئی

تسم نہ ہوئے دفتر ایہ روز قیامت تاہیں
کریں مفصل مفصل سارے میں نہیں جے سائے
پھر بھی تیز طبع دا گھوڑا قابو دچہ نہ آئیے
اچے تیری منزل باقی جانا جس تکا لے
رہ جاسی ارمان تامی دچے میرے من دا
برگ برگ تے جلی پا کے نغمے بول سناندا
لے پر جو فریاش والا نہیں جاہزت دیندا
کئی کریں کتاب نہ میری جواں ستایاں نالوں
تھوڑا قدر دیا چہ لکھ کے سورت شروع کریندا
دل آما تفسیر بھی ایڑیں لکھاں کر تفصیلاں
تن بو صفحہ کتاب قریبا لکھ چکا جد بھائی
جس دے پوں لکھی من تک جو مسطر پیاری
دن تھوڑا تے منزل بہتی سار کوئے ساری
رج کے یار نہ دھین دے جلوسے نورھی دے
بہت مراداں دچہ انہاں تے بہتیاں مزاں یاں
جو تکر دچہ تفسیر کتاباں اہل علم فرماون
چپ کر حضرت عم دے اندر کتے روز لکھائے
لچہ افسوس نہ کر مجھو ما دور یوسن غم سارے
تسم انہاں دی آسیں تہا تہیں پاواں بندھن آیاں
ایسے طور قرابت تیری نال اسادے ہونی
ایڑیں غم تہیں بعد تسالوں خوشیاں ب دکھاوے
دیکھو سوچ خوشیاں والا کرن لگا روشنائی

دور پوسی ایہ رات غماندی جان فضل کمالوں
دفع کراں سب دشمن تیرے قسمت بری ہنہاندی
طرح طرح دیاں اس سورت وچ پھیریاں لیاں
قماں نال حبیب اپنے نوں پاک خدا فرمایا

جگ سارے نوں روٹن کراں تیرے نور جیالوں
کسے ہارے غم دے پتھوں پوسی رات اُنہاندی
بھی بوعد انعاماں والے تے خوشخبراں گہلیاں
لے محبوبا دن دن تیرا تمشکرن سوایا

وَالْاٰخِرُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاَوَّلٰی ۝

اور البتہ آخرت تیرے لئے (اس) دُنیا سے بہتر ہے

اس آیت وچ پاک نبی نوں خبر دتی رب عالی
اول نالوں آخرتینوں بہتر رب وکہاڑے
دُنیا آخر دویں چیزاں رب اس وچ فرمایاں
ہک خوشخبری دُنیا اندر جتنی عمر لنگھیا سیں
دوچار روز قیامت کارن رب خوشخبر نسا دے
دُنیا وچ بھی ملے ترقی دم دم شان اچیرے
کی ہو یا جے اول درجے کساں یتیمی پانی
پہلی حالت دانگ غریباں کیتا کساں گذارا
ظاہر ہو سی اوپر نسا دے ایسی رحمت میری
کل ملکاں وچ دہماں پس تیری شوکت نوں
اک اکل بھجیوں پہلے یا محبوب یگانے
بن تنخواہوں ایں نسا نوں بخشاں فوج سالے
جہڑے لوک نسا دے کولوں نساں پر پریرے
پہلی حالت اندر جہڑے من نہیں نسا نوں
دشمن جہڑے نال نسا دے ویر نسا دکھاؤن
ہنیں نصیب ہدایت از لول مول ہنہاند تائیں
کی ہو یا ج دین تیرے واکافر قدر نہ جانن
بیشک پہلوں بہ چیزاں دا چوٹا بچ دیوے

سربک حالت پچھلی تیری بہتر آون والی
جو دن آوے تیرے کارن بہت مبارک آوے
دو خوشخبراں پاک نبی نوں اس آیت وچ آیاں
دن دن ملے ترقی تینوں بہتر درجے پاسیں
دُنیا تھیں تہہ آخر بہتر انت نہ پایا جاوے
آخر وچ بھی کل خلقت تھیں عالی درجے تیرے
آخر درجہ شاہی والا عزت دون سواٹی
پچھلی حالت شاہاں نالوں ہوگ بلند ستارا
شاہز میں دیکھنا جے ہو کے خدمت کر سن تیری
نام تیرے دے عزت ہو سی ودھر تمام جہا لوں
کئی ہزاراں ساٹھی تیرے ہوسن کسے زمانے
تیری خاطر لڑے کئی ہیرے جاناں دیوں والے
کسے دھاڑے اکثر ادا خادم ہوسن تیرے
آپے پچھلی حالت اندر تاج کراں تنہا توں
آپے بکرن ہو شرمندے قدماں اندر آون
کراں ہلاک نسا دے پتھوں پاؤن انت نزلیں
حبدن پچھلی حالت دیکھن آپے قدر پیمان
جہڑوں درخت بلندی پڑے تہوں نظارویے

جہاں پھر اپنے ڈال کھلا رستا خان محل نکالے
 جس میں حاجت سائے والی سایہ اسدا پاؤں
 اسپر حد تک پہلی حالت نظر نہ اس وی آوے
 ابھو حالت دین نبی وی سن توں یار سبانا
 رب فرمایا آخر اس نون ایسی طاقت دیساں
 پس نال تسائے اول غریب نمالے
 کل ملکاں وجہ ظاہر ہوئی شوکت شان اسلامی
 دین تیرے وجہ دخل ہو سن کئی فوجاں فوجلا
 روگ کلمہ نام تیرے دار ہی سدا سدا میں
 ناگوئی دو جے مکے والا آئے نبی غفار ہی
 ہو را اشارہ اس آیت تھیں حال ہو و بیحالی
 اوئی کمزوں مراد جو پہر سلی حالت مکے والی
 مکے اندر سرور عالم کیستا تنگ گذارا
 تھوڑیاں لوکاں باہجہ نبی دادوست رہیا کوئی
 کئے وچہ تکلیفاں دیوں کافر لوک مینے
 مکے اندر جردن آوے نہیں مصیبت آوے
 کئے دے وجہ کافر لوکاں کیتی قتل تیاری
 مکے اندر سرور عالم نرمی بہت روکھائی
 جاں پھر وجہ مدینے حضرت قدم مبارک پائیا
 حد تک حکم پڑھن نہ تیرا چہوڑو نہیں تنہا توں
 جس کے نون چہوڑ کے دن پٹا اٹھا سوڈیرا
 جو تکلیفاں دیوں والے بد قسمت منہ کالے
 ابھو مکہ جس دے اندر تساں ایذا میں پائیاں
 طائف ہو ر علاقہ اس واقعہ عرب تسمی
 ہو ر تیریاں ملکاں اندر تیریاں دیو ماں ہاناں

آپے کچھ کچھ حاضر ہوون ہر یک حاجت والے
 جنوں حاجت ہوئے الی میوہ پن پن کہا ون
 چھوٹا بیچ اجاناں تائیں کیا کچھ لطف دکھائے
 بے قدر اں وجہ اول اول سی کمزور ہنانا
 سید دیناں تھیں دین تیرے نون غالب سہکریاں
 کسے دھاڑے فوجاں تیریاں پونچن دور کائے
 بڑے بڑے شاہ زور گرامی دعوی کرن غلامی
 ہر طرفوں رحمت ساڈی آن مرسی فوجاں
 مورہ کلمہ جاری ہوئی آخر تیک کدا میں
 کچھ کلمہ نام تیرے دار بے ہمیشہ جاری
 مکے آئے مینے والی حالت رب جتائی
 آخر حال مدینے والا بیت مبارک عالی
 بعد نبوت وطن پیارا دشمن ہو گیا سارا
 جدوں مینے وئے آ کے بہت آسائش ہوئی
 دور ہویاں تکلیفاں سہے آئے جدوں مینے
 وجہ مینے روز نون ہر خوشیاں ب دکھائے
 ہجرت کرو مینے جاؤ حکم دار باری
 جنگ نہ کیتا نال کسے داموجیب حکم خدائی
 کر دجہاد میں نال کھاراں حکم خدایا
 ہنٹو مارو لٹ لیا و سب حلال تساتوں
 او سے شہر کے وجہ بکدن سکھ حل سی تیرا
 جے اسلام قبول نہ کرن ہو سن تیخ حوالے
 ایسے اندر خادم بکدن ہو سن کل لوکایاں
 سہ شہراں وجہ نکا تیرا وج جاسی اسلامی
 کرساں ایسے تسائے قبضے خیبر روماں شاماں

جنتوں کا دن شکر تیرے کتب مبارک پاؤں
 کے اندر جہاں غریباں دکھ تھینے جا لے
 کرن حکومت ملک انور تیرے یار پیارے
 فقہ کوتاہ کے اندر جو سبہ حال وہاں ہے
 جیوں جیوں ہوگ انیر تساڈی یا محبوب یگانے
 جیوں جیوں وقت گذشتہ ہوسن جاہن زبیر سے
 ایسا اشارہ شیر لک وچہ مور ہزار اشارے
 دوستوں جو سخراں گھلیاں اپنے کرم کالوں
 وچہ تفسیر عزیز جی حضرت شاہ صاحب فرمایا
 یا محبوب تیری حالت دن دن اسیں دلاواں
 تو راہی تیرے آپہ ایسا غلبہ پاوے
 نور نور ہووے سب تیرا پاک وجود پیارا
 باجہوں نور وجود تیرے وچہ چیز نہ رہی کافی
 جتنا چاہن نور تیرے داہوی وچہ جہانناں
 جو جو فیض اٹھائے خلقت تیرے نور ظہوروں
 نور تیرے تہن باطن والے ہوسن دورا نہیں
 نور تیرے تہن حاصل ہوسن جو سبھے بھلیا یاں
 نور تیرے تہن حاصل ہوسن برکت من تمام
 نور ہدایت نور سعادت جو کوئی چاہے پانا
 نور تساڈا دنیا اندر جنتوں چاہن لاوے
 نور تیرے تہن سبھ ہر قسم اندی دور ہووے گمراہی
 دوہیں جہاں عزت عظمت ملے تساڈے نوروں
 نور تیرے تہن حاصل ہووے رستہ جنت والا

قیصر کسرے والیاں کجیاں مٹھ تساڈے ہون
 وچہ پیٹے ہوسن اک دن تا جاں تختاں ولے
 بلکن تیرے ویریاں کو لون ملے لسن سارے
 ہر ہر حالوں وچہ پیٹے ہوسن فضل سوارے
 تیوں تیوں حق تساڈے اندر ہون نیک زمانے
 تیوں تیوں بہتر شان مراتب ظاہر ہوسن تیرے
 وچہ حساب شمار نہ اون مقفل خدا دے بھائے
 ہر یک حالت چہلی تیری بہتر ہووے سلی مالوں
 اس آیت وچہ پاک نبی ہوں رب ایہ حکم سنایا
 دیاں ترقی ہر قسم اندی رونی برکت پاواں
 دور ہووے بشریت تیری نور مقام بناوے
 نور جسم نور جسم ظاہر باطن سارا
 نور ظہور تیرے دیاں دھماں ہوسن ہر ہر جانی
 اتنا چاہن جن روح دانا ہیں وچہ آسمانناں
 دنیاوں اوہ فیض نہ حاصل جن سورج نوروں
 نور تیرے تہن حاصل ہوسن قرب تمامی تیرے
 دین دنی دیاں گل مراداں نور تیرے وچہ آیاں
 سب نورال پر غالب کیتا تیرا نور گرامی
 ہر ہر طالب نور تیرے تہن پاسے نور ربانا
 ہر عاجز گمراہاں تائیں حق داراہ دکھاوے
 نور تیرے تہن حاصل ہوسن گل انعام آہی
 ہر نعمت ہر دولت اس تہن بخشاں اسیں حضوروں
 اختر اندر چاہن کرسی تیرا نور احوال

اول نالوں آخر تیرے بہتر اسال بنانی
 دن دن نور ظہور تیرے دی تیز ہووے روشانی

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ ۝

اور البتہ آخرت تیرے لئے اس دنیا سے بہتر ہے

ہو رہا اشارہ اس آیت وچہ خبر خدا فرمائی
 اولیٰ کنوں مراد جیاتی پاک رسول گرامی
 جتنا عرصہ دنیا اندر پاک حبیب لنگھایا
 رب فرمایا دنیا اندر جو توں عزت پائیں
 کر کے خاص قیامت کے دن خلقت جدول ہاتھوں
 کل نبیاں تھیں وہو کے تینوں ملن سبہ دیا یاں
 کراں رجوع تساوی طرف جتنی خلقت ساری
 وچہ دربار تساؤ اس دن اتنا قرب و دباواں
 ساریاں امتاں دین جنم شان تساؤ عالی
 جس دن حمد میری دا جھنڈا سہ تساؤ سے ہوسی
 جس دن تیرے جھنڈے با بچوں یہ ملے کوئی
 جس دن کوڑوں میں تساؤں کرساں ایں گالے
 آپ سہتیں جتنا جو حیدن کوڑتا لیداراں
 جس دن دوشخ سرد ہو جاسی اب تساؤے پاروں
 جس دن فضلوں ملی تساؤں نرف دی اوارمی
 لیکر فوجاں جہ جنت دل جلیوں شکت ثاؤوں
 جس دن کجی جنت والی ہتھ تساؤے ہوئی
 جہ دون بہشتیں داخل کر سوا مت اپنی تائیں
 کرساں ایں سپرد تساؤے جنت باغ بہاراں
 جیوں جیوں کے مناسبت سن محل مکان پیارے
 جس دن پور تاملی و مے پورے ہوسن میرے
 دیکھ تساؤنی عزت عظمت روردمان ایں

دنیا نالوں آخر تیری بہتر اسماں بنائی
 آخر بعد وفات زمانہ ابر آباد مسامی
 اول نالوں ملی ترقی جو دن تجھے ہر نیس
 اس دے نالوں اگے جا کے بہتر لطف آگھائیں
 عزت عظمت شان تساؤ اس دن ظاہر ہوئے
 تھیں بہتر درجہ نیرا و لیکن کل لوکایاں
 بخشش فیض الہی تھے ہوں تسان تہن چاری
 تیرے ہتھوں بخشش اپنی لوکاں وچہ درتاواں
 ہوسن سب شفاعت کارن تیرے پیش سوا لی
 ہر مومن ہر مسل اسدے سائے پہلے کھلوسی
 اس دن قدر چکان کافر جہاں یہ حالت ہوئی
 اس دن جانن قدر تساؤا بیفرمان ہو کالے
 اس دن عزت شان تساؤی آوری نظر کفاراں
 جنت حوراں عاشق ہو ہو سدن شوق پیدوں
 لگ تساؤے گھوڑیاں اوپر ہوسی امت ساری
 ملک لورانی سچے کھنے گا دن حمد زبانون
 بیشک اس دن نال تساؤے ریس کرسی کوئی
 اپنی ہتھیں دیوسینوں جنت والیاں جائیں
 اینہیں ہتھیاں آپ دلا سو درجے تا بعد اراں
 حسب مراتب تیرے ہتھوں پائسن مومن سارے
 اس دن کافر معلوم کرسن شان مراتب تیرے
 دنیا اندر قدر تساؤا جہناں پچپاتا ناہیں

یہ دنیا ہے چار دہاڑے جاسی لنگہ شتابی
اس دنیا نہیں اگلی دنیا بہترینوں ہونی
دارقنا یہ فانی دنیا انت فنا نہ ہو جاوے
اس دنیا وچہ آپر تہاڑے جو تکلیف آیاں
جو بے ادب منافق ایٹھے لٹھے کرن تسانوں
دنیا اندر کفر کبر جو کجہ کسے کھمایا
تو فتن لے فرمان نمانے جو نکر بھجن دانے
وچہ شاہی تفسیر مفسر ذکر بیان لیا
اس وچہ چھ نال نبی لے شامل امت ساری
دنیا نالوں عقیبی ہو سی بہتر حق تہاں دے
دنیا اندر بھاویل جو نکر عاجز نظر سی آون
دنیا اندر چار دہاڑے کافر کرن بہاراں
رب فرماوے کافر تائیں کھاؤ موج اڈاؤ
مومن بندے صبروں شکروں جو تکلیف انہاں
جتنا قدر خلوص زیادہ مولا طرف انہاں دا
جیوں جیوں نیک اعمال زیادہ مال خلاص کل سن
سڑ سڑ مرن وچہ اپنا توں کافر فوج حشر دے
بہت آرام قیامت اندر مومن نیکو کاراں
ایسے خاطر وچہ حدتیاں پاک نبی فرماوے
کیا اس ویلے قدرت سستی رب اسرار کہاندا
مال پیار بولا کراسنوں آہن ملک ریالے
کل ہن اس دی طرف پیارے چہڈا یہ دنیا فانی
ایہ گل سن کر جلدی مومن نظر ہشتین پاقے
چاروں طرف دکن گلزاراں نعمت موج بہاراں
وکیل نظرہ روح مومن دا ایسا مارل بھتوے

کچھ دلگیر نہ ہو واس کھنیں یا مقبول جنابی
دام خوشیاں جس دے اندر حد حساب نہ کوئی
اوہ ہے وار بقا محبوبا کدی زوال نہ پائے
اوٹھے جا کے یاد نہ رہن جداوہ خوشیاں پایاں
معلم کرسن محشر اندر کپڑا جہول انہاں نون
بھلجی جاسی سبہ اکڑاوتھے جس دن حشر تپایا
تینوں تیری امت کارن دام فضل ربانے
خیر لک جو پاک نبی نون وعدہ رب فرمایا
لراقرار رسالت جہناں پکڑی تابع ساری
روز قیامت ظاہر ہوسن نشان محمدیاں دے
اگے جا کے فضل لہوں بہت آسائش پاون
عقبے وچہ ہمیشہ خوشیاں کارن تابع داراں
تھوڑے دن ایہ موج تساڈی آخر کپڑے جاؤ
پیر تکلیفوں دہ خوشیاں روز قیامت پاون
اتنا قدر آرام زیادہ رب وعدہ فرماندا
توں توں ہو زیادہ اسدن عزت عظمت پاسن
مومن ساکھ نبی سردے پھرن بہاراں کرے
دنیا نالوں عقیبی بہتر صدقہ شاہ ابراراں
مومن نون حیدر دنیا اندر وقت نزع دا آوے
جنت حوراں سبہ کجہ آسنوں حاضر کیستا جاندا
ایہ گھر تیرا عقبے والا جتھ ہمیشہ کھانے
کرے اڈیکال تیری خاطر جنت دی بہانی
دیکھ حوالا جنت والا بہت خوشی وچہ آوے
سوہنے محل پیاریاں حوراں صاحب ہار سنگاراں
بھتے اندر رہنا آسنوں قیدوں ددھ دیسے

جس غلے وچہ عمر تمامی موحاں نال لنگھائی
 جتنے لالچ دنیا والے تے لذتاں نفسانی
 خوشیاں نال بدن و دچوں جلدی باہر آوے
 کیا ایہ عقبتے مومن کارن دولت عجب پیاری
 سکھ آرام تے موحاں سوں یاں جس منظری آون
 نہیں تان جان کنڈن دا ویلا ایسا سخت سنیدا
 ایہ مومن نول سوں ویلے پتہ نہ لگے کوئی
 کافر تے متعلق اپر جدا یہ حالت آوے
 ڈاڈھے دہشت ناک فرشتے کو جھیاں تکلانوالے
 او دھردن صورت دوح والی حاضر کیتی جاوے
 کہن فرشتے کافر تائیں داہم ایہ گھنیرا
 بہتی مدت دنیا اندر کیتیاں تده بہاراں
 ایہ گل سن کے روح کافر دا ایسا کھل آوے
 ڈوڑنکے کو جھیاں اندر دل خوٹے کھاندا
 دیکھ حوالا اگلا اس نول ایسا بڑا وسیوے
 جمل جاون سبہ نخر تکر آکر ٹالے وڈیاںیاں
 لے جاون ہتھ پیرا جیہ چیز نہ بھانے کائی
 ایہر کون بچاوے اس دم باہجوں نقل تعالیٰ
 ایسا مشکل روح کافر دا بدنوں باہر آوے
 پڑھاں نمود بائسراں موتوں بختے رب پناہیں
 کوئوں پچھے شروع ہو جاوے حالت آخر والی
 مومن کافر دنیا نول مر جاوے جد کوئی
 مومن جیہرا بخشیا ہووے رحمت نقل غفاروں
 ہو بہر آرام قبر وچہ اس نول رب وکھاوے
 سوہنی خوشبو جنت طرفوں آون مست ہوا میں

ال پل بھی بن رہنا اس وچہ مشکل ہو گیا بھائی
 کس نظامے جنت و جہنمیں سہہ کر داقربانی
 مکن نہیں جیوں ال نکالیاں کہ تکلیف پائے
 جس وکے نظامے آوں صدقے ذنیاساری
 جان کنڈن دیاں تہہ تکلیفان مومن نول بھیاون
 وہ سے زخم جوں تلواروں دکھا جہا تھنڈا
 ہتھوں لذت حاصل ہووے ایسی نعمت ہوئی
 رب پناہ دیوے اس ویلے جدا سوں ال وٹاوے
 ہتھ وچہ گزراں لیکر انوں ہون آن والے
 آتش قبر عذاب رہانا کر کال مار ڈراوے
 چل پلیدا اس دے اندر کل قدیمی ڈیرا
 آگیاں ہن تیرے کارن تہر خدا دیاں مال
 جانب بھٹے جس دے اندر اپنا آپ لوکاوے
 جاوے کھنڈ تمام بدن وچہ ڈاڈھیاں اڑیاں لڑا
 بے دس لگے جتنے وچوں کدی نہ خارج جھینے
 یک وکھالی قبر ال والی عیشاں گل بھالیاں
 لکے چھتے پاس مروڑے ہووے کوں رہائی
 ملک موت اگے کوئی تڑا پیش جاون والا
 گلی پیم وچوں جوں تھی تیخ نکالی جاوے
 ایسی حالت وقت نزع دے سب وکھاوے ناہیں
 جوں حدیث مبارک اندر کہیا سرور عالی
 پس تحقیق او سے دن آمدی شرع قیامت تی
 قبر فراخ کرے با اس دی باہر حد شماروں
 طرف بہشتاں اس دے کارن رتہ ہو گیا جاوے
 گودمانی نہیں ودھ کے کو کہا ہے قیامت تائیں

کافروں جو وقت نزع سے دو رخ شکل سے
 پہنچے بھاپ جہنم والی سرپیراں تک سارے
 سرریک عذاباں والے گزراں مارا ڈاون
 رنگارنگ عذاب قبر واروزوں سرپاوسے
 روز حشر بھی ادھو حالت ہر اک اپراوسے
 مومن لوں آرام آسائش برکت نورایمانوں
 ایسے خاطر پاک نبی لوں حکم خلاف مایا
 ایوا اشارہ امت کارن خاطر نبی پیارے
 جو کوئی حکم رسول اللہ پر پورا عمل کما سی
 کچھ تکلیف نہ محشر والی سرگز آں لوں ہو سی
 بیشک نمک حلال جو ہون خادم بادشاہے
 رحمتوں کتے ضرورت کارن کم پوسے سرداراں
 جو سردار بنداون کھادون جو جو سیرا ڈاون
 پیش عدالت نوکر چاکر پاؤن خوش منظوری
 جیکر کھری غلام کسے پر وقت مصیبت آسے
 برخیز اپنے نفراں کارن کوشش بہت کرنیلا
 ایسے طور رسول اللہ لوں امت دی سرداری
 سچے دل غنیں پاک نبی دی جہناں غلامی جانی
 بھادیل جو نکر شکل بھارا ہو سی روز حشر دا
 کیا اوہ سخت دھاڑا ہو سی روز قیامت والا
 برس پنجاب ہزار برابر روز حشر دا ہو سی
 اوہ سورج جو چوٹھے انبر ہے اج رب کا یا
 پنجو برسوں راہ تا دن ہر آسمان و چالے
 بھی فرماؤن رستے اندر پانی کتنی جائیں
 اوہ سپہ پانی جہاگ اگاناں سورج جہلک دکھاوے

ادھو دوزخ آگے جا کے استوں حاضر کھنوسے
 ادھو لوں اہل قبر دی سوئے سخت شکنجہ جاڑے
 لکٹل سپ اٹھوسوں دوزخ کیرے کٹ کٹ کھان
 حد تک حشر نہ قائم ہوئے ایو حال ہاوسے
 جو لوں نمونہ وقت نزع سے خالق پاک دکھاوسے
 کافر عاجز گل گل مرن قبر خدا رحمتوں
 اگلا عالم تیرے کارن بہتر آساں بنا یا
 تالبداراں لوں وچہ محشر ملن مرانت بھارے
 حضرت جہیا ساٹھ ساٹھ ریل کے جنت جاسی
 میر منزل وچہ ساٹھ ساٹھ قدموں کول کھلوسی
 ہر مجلس وچہ خدمت کولوں دور نہ کیتے جانے
 ات دل نال لیجاؤن اپنے نوکر خدمتگاراں
 تالبدار غلاماں تائیں موحاں نال کراؤن
 وچہ دربار غلامان کارن دائم قرب حضور سی
 اوکھے ویلے خادم اپنے نام سردار ہبلاوسے
 ہونے چاہے نظر پیارے اوکھے ہون دنیا
 وقت مصیبت کوں ہبلاوسے اپنی امت پیاری
 روز قیامت ساٹھ نبی دے عزت پان سوانی
 بیت آرام ٹھڈیاں لوں سدقہ خیر بشر دا
 وچہ نفسیراں جو لوں مفسر کرن بیان حوالا
 نیزہ قدر برابر سرتے سورج آن کھلوسی
 چار ہزار درہے واپنڈا اور زمیں تھیں آبا
 آنا موٹا ہر ہر انبر کھن کتاباں واسے
 وچہ اسماناں بھر سمندر سب سے خالق سائیں
 اوہ چپکارا پانی والا دنیا اپراوسے

ہو اور احسانِ خلاق کارن کیستنا خلاق باری
چوتھے انہرے رب عالم سورج جہوں کا بیا
منہ سورج دا آتے پاسے کنڈ بٹھا ہاں ہوئی
روزوں میں سرٹھنڈا کر کے سورج رب چڑھاندا
اتنی دوری اتنے پرے رب اس دپر ڈالے
رب پناہ دیوے پھر حیدم سر پر آن کہلو سی
جتنی گرمی روز حشر تک ہو سی جمع تسمی
کر کے منہ خلاق دے دل سورج سر پر آئے
جیونکر ہانڈی چلے اپر کہاوے جوش اُبالے
دھچ ترفاٹ حشر دے اینویں ترفن کوک تانے
سہ خلقت نوں دہشت پاروں چیز بھاوے کوئی

میں قربانِ خلاق نہیں جس لوں ایڈی خلق پیاری
فضل کرم نہیں دنیا طرفوں کر کے کنڈ رکھا بیا
پھر بھی ایسی گرمی اس دی جھل سکے کوئی
مکان کو لوں گرمی اس دی ہردن دور ہٹاندا
پھر بھی گرمی بہن نہ دیوے جد تڑکار نکالے
تانبے وانگ زمین تسمی تپ کے آتش ہو سی
اوہ سہ اس دن سورج اندر پاسی رب گرمی
وانگ کر اہ میدان حشر دا سخت تپا یا جاوے
اسے طور سرائ وچ ادبن منہ خلاق والے
بھٹی اپر کڑا ہی اندر جیوں کزجج والے
چھوڑ کہلو سن خویش قبیلے خبر قرآنوں ہوئی

يَوْمَ كَفِيَ الْكَرِيمِ مِنْ اَخِيهِ وَاقِفًا وَاَبِيكَ

اس دن بھاگے گا آدمی اپنے بھائی سے اور اپنے ماں باپ سے

وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ

اور اپنی جوڑو سے اور اپنے بیوں سے نکالے

نس نس بھجن ہر جے نہیں دہشت مہیت مائے
ماپیاں تہیں اولاد ایں اتن الفت ہے نہ کافی
بیٹے باپ نہ واقف تہن دورا چھے ہوسن
ماواں لوں فرزند پیارے دمن جاہن سارے
جتنے لوک تسمی ہوسن جاہن سب بیگانے
دو جیاں نالوں لے سہنوں اپنا آپ پیارا
دو جے بھانویں جو کر ہودن میں نک رماں ابوں
کوئی کسے دی واٹ نہ چھے اپنی خیر مناوے
دہشت خوفوں نفسی نفسی بولن کھلے تسمی
امت یاد نہ رہے کسے لوں ایسی دہشت پاؤن

رب فرماوے بھلن مسن ان سہ لوں خویش پیارے
بھایاں بھتیس بیزار ہو جا سن اپنے سکے بھائی
بیویاں کو لوں خاوند تہن ہو بیزار کہلو سن
بھیناں تائیں یاد نہ رہن اپنے ویر پیارے
کوئی کسے داساک نہ رہی اندر اس میدانے
نہ کوئی پار کسے داہوسی مد دیون صارا
ہر کوئی نفس اپنے دی خاطر منکے فضل جنابوں
اپنا آپ تمام لوکاں لوں فکر دلاں وچ دہاٹے
باجھ رسول محمد سرور جتنے نبی ہ گرامی
دیکھ جلال ابی اس دن سہ حیرت وچ آدن

وچھ مصباح تفسیر مفسر ذکر بیان لیا ہے
 پاک کتابوں پاک غذاؤں سب رسول پیارے
 حد خلافت حضرت آدم پہ سلا نبی ربانا
 میں اولاد انبی وایارب کراں سوال نہ تینوں
 حضرت نوح کریمی عرفناں یارب خالق سائیں
 انیوں الہام پیغمبر خالص خلیل پیارا
 اسماعیل اسحاق یو میرے دو فرزند پیارے
 بھی حضرت یعقوب پیدا پیغمبر کنفانی
 ایسا عشق پیار یوسف دا آہا اس دکتا میں
 روز قیامت او ہو یوسف ایسا دلوں بھلائے
 ایہ سوال کریمی اس دن پیش خداوند باری
 انیوں حضرت عیسیٰ ہسی نامے اس دی مانی
 عیسیٰ ہسی میں نہیں چاہندا مریم ماں پیاری
 مریم ہسی میں نہیں چاہندی عیسیٰ آج چوڑاواں
 انیوں ہو تمام پیغمبر بھی ہو ولی پیارے
 غضب رہا تاسب داپرا ایسی دشت پاسی
 لسنوں طاقت بولن کارن بابجوں اذن الہی

جیوں پیغمبر عرفناں بولن حال سنا یا جاوے
 پھر بھی خوف اکہوں اسدن نظر نظر کنین سالے
 رد کر کے سوال خداؤں ہو کر بیت نسا نا
 اپنی جان چھوڑاواں میں تمہیں بخش خلاصی مینوں
 میں نہیں چاہندا امت اپنی مینوں پبچا میں
 ڈر دا ڈر دا عرض گزارے یارب پاک غفارا
 میں نہیں رکھدا طلب نہا زدی دیہ مینوں چہرے
 باہجہ پیارے یوسف حسنوں بخش ہوئی زندگانی
 یاراں بیٹے حاضر پھر بھی یوسف بھلے ناہیں
 ہسی میں نہیں یوسف چاہندا مینوں بچاؤں
 یوسف دی کجہ لوڑ نہ مینوں آپ بچاں بکواری
 دونوں عرفناں کرن خداؤں آپ اپنی حسابی
 اپنی جان بچاؤن کارن روئے کر کر زاری
 کراں سوال نہ بیٹے کارن اپنی جان بچاواں
 باہجہ محمد نفسی نفسی ہراک کہلا پکارے
 نفسی نفسی باہجہ کسے نفس گل نہ کتنی حسابی
 لَا يَتَكَلَّمُونَ جوں کر دہ قرآن گواہی

لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أذن لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝ ۱۶

نہ بولیں گے مگر جس کو حکم دیا خدا نے اور لولا بھلا بات

کراں جنوں بدی طرفوں خاص اجازت ہوئی
 کرے سفارش او ہو اسدن جس نہیں بکراوے
 مشرک ہی ناکرے شفاعت ناکافر شیطاناں
 روٹیوں اٹھلے یاد کرین امت اپنی تائیں
 اتھیں ہر تہیکے ہر مومن لوں درجہ بر خور داری
 جیوں جیوں اذن مینوں دسی خالق پاک توڑنا

چپ ہے سبہ خلقت اس دن کر کلام نہ کوئی
 لے کر اذن خداوی طرفوں چنگا سخن الاوے
 چنگا سخن مراد شفاعت کارن اسل ایماناں
 ایہ رتبہ محبوب اپنے لوں بخشے خالق سائیں
 اول قسم شفاعت کبریٰ حضرت دی سرداری
 نبی ولی بہ کرن شفاعت موجب اپیاں شانناں

نیو کار شفاعت کرین کارن او گنہاراں
 مومن یار سید جبر پکریا کسے قصوروں
 حافظ عالم کرن شفاعت ہو رہو نیک تاملی
 بعضے مومن ہک عاصی دا اذن شفاعت پاسن
 جیوں جیوں شان کسینوں سدن رب عطا فرمورے
 ایویں نیک عمل جو مومن دنیا وچ کھساون
 حج، زکوٰۃ، نمازاں روزے، صدقہ تے خیراتوں
 کتنے عمل جو روز قیامت چہتر بن کر آون
 دیون ساتھ نمازاں آکر بن صورت انسانی
 مال محبت روزے رہن جیہڑے مومن پیارے
 ایویں ہو کوئی راہ مولا دے صدقہ خیر کھاوے
 یزید جو قربانی دین مومن مرد محتسانی
 ایسے خاطر علم حدیثوں پاک نبی فرمادے
 دنیا وچ قربانی خاطر کر سو ذبح چہنہانوں
 نکلے لوں جو نام خدا دے دنیا وچ جیسی
 جو کوئی عیب کسے دا کچے پرے وچ سمجھاوے
 روز قیامت آسک تائیں امر کسے رب سائیں
 جیونکر ساڈے بندے ایدیسی تہہ پردہ پائیا
 ظاہر کراں نہ او کن تیرے حکم ہووے سرکاروں
 وچ رمضان جو روزے رخصت رات قیام گزارن

یار جہاں دے بختے ہوسن کر شفاعت یاراں
 لے کر اذن شفاعت کر لئی پوسی خیر صورتوں
 جہاں خدا دے رستے اندر خیر جی عمر تاملی
 بعضے دو بختیاں عاصی بعضے بہت چھوڑا سن
 تیوں تیوں اپنے شان مطابق اذن شفاعت پاوے
 کرن شفاعت عمل نہاں دے مولا تہیں بختاؤن
 استغفار درود شریفوں بختے رب نجاتاں
 حکم لے اٹھیں دست اپنا گرمی کنوں بچاؤن
 کرن شفاعت مومن کلان پیشین جناب ربانی
 بن کے ڈھال ہ بند کرین دو رخ دے رسارے
 اوہو صدقہ اسلے کارن دو رخ اک بچا دے
 گھوڑا بن کر حاضر ہوئی اس دن اوہ قربانی
 دا کرد قربانی ہوئی جیہڑی تساں اٹھا دے
 ایو سواریاں بل دو رخ تے آسدن تن تساں
 عجب پوشاک لوزانی اسوں رب محشر وچ دیسی
 بیشک سداں عیساں آپر خالق پر وہ پاہے
 چچی کراں نہ خلقت اندر میں انج تیرے تائیں
 ایویں تیریاں عیساں کولوں شرم اساتوں آریا
 جاییں یزید بختیا عیوں شرم کر لئی پاروں
 کرن شفاعت دوویں چیزاں لکے اسلے کارن

الصَّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ الْخ

روزے اور قرآن کریم دو روز بندے کھلے شفاعت کریں گے

روئے تے قرآن ایو ویں بندوں بختاؤن
 ہر خواہش تھیں ن دے اندر اسوں اسال بچایا
 ناکجہ ہو مناؤن دتی خواہش نفس ہوا میں

خاص حدیث مبارک اندر پاک نبی فرماون
 روزے کرن موال خداؤں یارب بار خدا یا
 ناکجہ کھاؤن پیون دتا ہرگز اسلے تائیں

سارا روز بہا یہ ایویں ساڈی خاطر پاروں
 کہے قرآن مجید شفاعت پیش جناب خدائی
 کردار بہا تلاوت میری رائیں جاگ و چار
 سن کر عزم شفاعت اشرکے قبول ہانڈی
 نال قرآن پیار جہاں دا پڑھکر عمل کماون
 بن کر تاج کلام الہی سر پر آن پہلو سی
 حکم قرآنوں باہر جہڑے چلن لوک موکالے
 دنیا وچ جو مومن ہو کر سماں کفر کماون
 چوڑا حکام شریعت میری پکڑاں ہاں دلیری
 دنیا وچ جہاں تریاں رسماں انہاں پسندی آیاں
 سوہنی چال جو اسماں سکھاٹی انہاں پسندہ آئی
 نال جہنمے پیار انہاں نڈا پکڑن سنگ انہاں نڈا
 کر فکار شفیق امت دا کرسی دفع جہاں نوں
 کوئی نہ سن سی کوک انہانڈی کرن حال دہائی
 رب نبی دا حکم جہاں نوں دنیا وچ نہ بھانڈا
 نال قرآن حدیث مبارک دلوں پیار جہاں توں
 دنیا وچ جو نال کر اہنت و عین نیسکو کاراں
 جہنم فرما نڈاراں کارن عظمت ظاہر ہوئی
 جہنم خیر نک و مطلب بے کہول دکھایا
 دنیا اندر دین نبی دا جا پے جہاں منسا نا
 نال خدادے شرکوں جہاں ہور شرک نڈا
 پیش عدالت کیتے جاسن جہنم نڈے سارے
 دنیا اندر اپنا فخر کرے ہر کوئی
 جد و امتاڈوا لیوم آوازہ ہوسی بیفرماں
 جدا کہلوون مجرم سارے شیطانوں پیر جہاں نڈا

کر منظور شفاعت ساڈی بخش اوہویں سرکاروں
 یارب میرے پڑھنے آسڈی رائیں نیند گوانی
 میری خاطر بختواں نوں کہے قرآن پیارا
 دو نوں یار تھوڑا دن اسوں خبر حدیث سنانڈی
 روز قیامت ساتھ رسولان عالی دے پاون
 دوست اپنے کارن اس واسیہ رحمت ہوسی
 امت دہم نہ داخل ہوسن بدعت شرکاں والے
 دور کرو بہ لغتیاں نوں حضرت حکم سناون
 داخل کرو کفاراں اندر ایہ نہیں امت میری
 آج بھی نال انہاں نے جاون پاون ل نڈا
 چال شیطانی بیفرمانی مردیاں تیک نباہی
 ایساں نک جہاں تائیں میں نہیں ساتھ رانڈا
 جہنم جہاں دیکے کھادن من عذاب تنہا توں
 دوخ باجوں لغتیاں نوں جانہ جہلے کائی
 روز قیامت دشمن ہوسی رب رسول انہاں نڈا
 دوہیں جہاں رب نبی دا ہوگ پیار تنہا توں
 روز قیامت معلوم کرن شان جوہں ابراہاں
 آسڈن بیفرماناں تائیں تھانڈے جہلے کوئی
 آسڈن جہنم حب نبی دا کیا کجہ درجہ آ گیا
 آپے قدر کجہاں جس دن قیمت نال وگانا
 آپے ہون ہزار انہاں تہیں جس دم کم نہ آئے
 اس دن چھکے مندے والے ہوسن سبہ تارے
 سبھے فخر جہڑے جاسن جہنم الت ہوئی
 اسیوے بیدیاں کارن روڈ نکلن جانال
 نیکاں پاکاں لوکاں اندر کجہ نہیں داخل انہاں نڈا

جس ویلے ایہ بر مجرم نہیں ہوئی حکم حضور صلی
 علیہ وسلم تو کر دے ہے شکر تکبر مانے
 فرماں داراں نون جہنم ان اچھے سرکاروں
 دنیا اندر دیکھ جہنم توں کرن محول نکارے
 بل شریعت روز قیامت کرن جدول بہاراں
 کفر شرک تے بدعت رسماں جو تہیں ان چہوڑیے
 دنیا اندر گانا، سہرا بھو کی جملک دکھاوے
 رسماں بن ان حکم نہ رہندا وکھ شریکاں بھال
 شکلوں ہو بد شکل مانے جہنم سخت خوار کی
 آپ چالان کر یا جس م سرور گل نبیائے
 مومن ہو کر بدعت شرکوں ہمیشے باز نہ آون
 قسم خدا دی ہر شرک نون شرک بخشاوے
 جن دن وحدت والیاں کارن جنت ہون جو
 جس دن بدعتیاں نون حضرت پھیلاون کفاروں
 تابع داری دا جو درجہ وجہ حساب نہ آوے
 بیشک جہنم ہر سال مومن ہون نیک عقیدے
 نور پوشا کال بس بہنوں صدقہ نبی سہارے
 خبر حدیث مبارک اندر کہے رسول سچاواں
 پر صحن درود آئے اتے چار فرشتے نوری
 جہنم جبرائیل وحی میں پاک حبیب گرامی
 جبرائیل گذارش کرسی یا محبوب تعائے
 سن خوشخبری سرور عالم یون حمد شنائیں
 جہنم حال امت دا اس نہیں حضرت نالیاں
 بھیجا ایہ پیغام تسناون پاک خداوند سامیں
 ہن ادہ مال مانت اپنا خیریں آپ سنبھاو

اس ویلے کوئی یاد نہ رہی آ کر تے ضروری
 کو ہڑیاں وانگ علیحدہ ہون رسن حال مانے
 بیفرمان اینہا نون تک تک رسن حسرت پاروں
 اسدن عزت دین اینہا ندی و دین ہتھ و چاے
 ظہر شرح نون وجہ یہی ہے جہنم وانگ ٹھاراں
 روز قیامت کچھوں تا سن رہن ہتھ بلیندے
 جدول شرماں پاون گھن منزہ تدا ہیں آوے
 لیا کرن حدیثیں پیریں پیریاں رب کہتیاں
 محشر اندر تک کہیندا ویجے خلقت ساری
 دو رخ دیاں جلادوں کو لوں پھر سن نکالوے
 نال کھاراں دو رخ جاون بوہشت نہ پاون
 مشرک باہوں جس لوں چاہے رحم خدا فرماوے
 اس دن پچان رب دا شرک کماون والے
 اس دن جانن کینا ہے منصب تالعبداراں
 نبیاں نال برابر منصب حکم قرآن سناوے
 روز قیامت ہر منزل وجہ رہن ساتھ نیکے
 ساتھ بنی دے رہن انہوں جو نکر یار سارے
 روز قیامت رہیں اول اسدن ٹھائے جاواں
 کہ تعظیم جگائے ادوں جبرائیل حضور صلی
 کون دیاڑا بھرا ایلا، دس احوال تسامی
 پورا ہو گیا وعدہ رب دا روز قیامت والا
 قبروں اٹھدے یاد کریں امت اپنی تائیں
 کہے فرشتہ سنوں رساں حقیں یا پید ابراہاں
 سوئے گئے جو امت اپنی تمیں ساوے تائیں
 محشر وجہ تشریف لیا ہو قدم مبارک ڈالو

کہ بسم اللہ الرحمن حضرت سن پیغام ربانا
 کیا وہ عجیب پوشاک نورانی بھیجے رب حضوروں
 جہاں در عجبائب سوہنا پیکر کا تم سر دوالے
 سر دستار نہایت سوہنی باہر حد شماروں
 نوری گہوڑا نوری ہوڑا نوری شکل پیاری
 نوری ابدل حاضر ہوئے فوج ملائک والی
 ابوبکر تے عمرہ بیادر گوہرے یار پیارے
 جتول حضرت اداں جاوون ساتھ نبی و محمد بن
 بھی جو ہوا صحاب پیارے یار کبار گرامی
 مکے آئے برینے والے جتنے مومن سارے
 حسن حسین شامیر لویاں تائیں بے ملک بہاں
 اس محض پیچھے پاک نبی دی جتنی امت رسی
 نال پیار فرشتے نوری سبہ نول آن جگاسن
 ایسی شفقت کرن فرشتے گل مومن صلحاواں
 جہیڑے مومن وقت نزل عدے کلمہ پڑھے ہوئے
 جہیڑے لوگ تلووت کرے ہوسن فوت جہانوں
 ذکر عبادت اندر جہاں دنی جان پیاری
 جنگاں وچہ شہادت پاوون جو تلور مریدے
 دہشتناک آواز نہاندے پاسن مہرب دوالے
 جہیڑے حاجی حج کریدے جگہ تہیں سداے
 جو بد گل کریدے مرن بغیر مان موکا لے
 چنگا مندا گل تامی سبہ نول حاضر تھیوے
 بیکو کار خدا دے بندے جدوں اٹھائے جاسن
 گل نہاندے گہوڑے بنا قبرال اُپر آون
 ہر مومن نول سوہنا گہوڑا ملسی نیک اعمالوں

حاضر کیے پوشاک بہشتی جسے اسرائیل سیانا
 سوچ تہیں وہ جسے نوروں چمکاں سن دوووں
 کوئی قسموں جہلمل کرے پلے چادر دالے
 جس دا شملہ تاج شفاعت لے آیا سرکاروں
 خوش دربار سہاون کارن حضرت کرن تیاری
 گل نبیاں وچہ ظاہر ہوئے شان نبی دعا عالی
 دونوں رل کے اٹھن اسن سا تھوڑا نول سہارے
 وانگ وزیراں سچے بچے دونوں یار کھلوسن
 قبرال وچوں اٹھلے آون حضرت کول تامی
 سبہیں اول رسن آکے ساتھ رسول پیارے
 کر کے شتر سوارا نہاں نول حضرت پاس لیاوون
 دنیا اندری پکری جہاں پوری تاجدار می
 ہر مومن نول قبرال وچوں عزت نال اٹھاسن
 جویں پیار جگاوون بگیاں کرن پیاریاں ماواں
 اولوں کلمہ پڑھے اٹھسن جس دن زندہ ہوسن
 وچہ تلاوت اٹھن اسن فضل خدا رحمانوں
 اولوں ذکر کریدے اٹھسن نال ربیدی یاری
 اسے طور اٹھسن قبروں جویں جہاد کریدے
 قبروں بھدیاں دور سینوں نعرے غازیالے
 پڑھ لبیک اٹھسن قبروں جس دن رب اٹھائے
 او سے حال اٹھائے جاسن بریاں عملاں والے
 جس حالت وچہ مویا کوئی او سے حال اٹھوے
 حاضر ہون سواریاں اکوں ایسی عزت پاسن
 ہوا سواریاں پیارے ربے محشر طرف سد ہاون
 زین نگام رکاباں نوری زینت حد کمالوں

کافراں نوں ہک کوچی صورت دسی آن دکھالی
 قبروں اٹھدیاں کافر تائیں گردن پھولوا لے
 ہوسن اوہ بدل کفاراں جو کیتے اس بھائی
 مومن نیک سواریاں کرن عاصی ٹرن پیادے
 حضرت حسن حسین شاہزادے کرن شتر سواری
 جس عمرے کوئی مری اتھے اسے عمر اٹھیوے
 انہاں کاناں لوہلا لنگڑا مول نہ ہوسی کوئی
 آدن ملک کراٹا کاتب ہر بندے سے بھائی
 کھن جیوں آساں دنیا اندر کینتی فرما نیداری
 کافراں نوں بد خبر سناون جھڑکاں دین تہاں
 دو رخ قبر تساڈے کارن رب تیار کرایا
 ہر طرفوں خوشخبراں پونج مومن نیکو کاراں
 سبہ قوماں تہیں قوم محمدی بہتی عزت پاوے
 کرن روایت امت احمد اٹھ سی جدوں دوبار
 ملک نورانی حاضر ادبوں ایسا پیار کھاون
 سائے بدن صفا کرن ملک محمدیاں دے
 رب فرمادے جہاڑو تائیں نہاں مکاتاں تائیں
 ایسی ایسی اپنے فضلوں نور نشان بناواں
 چکن ٹکھ شمال برد کے بھی ہتھ پیر تسمی
 وضو دے اعضا تسمی روشن ہوسن نوروں
 وقت جماعت صفاں بناون جو نکر نال پیاراں
 روزیاں نال جہانڈی اتھے بیت محبت ہونی
 دنیا دہ جو مومن بندے نیک اعمال کماسن
 مرداں شکل ہوو بیت اشتر محشر اندر آوے
 عجب لباس لے زیور زینت صورت حد نہ کافی

رنگ سیاہ بد شکل موکالی ڈاڈھی دہشتہ والی
 اٹکا کر کے چڑھی اس تے کافر لدا جاوے
 روز محشر سٹھ آتے پر سن پیش پوسے بریائی
 منہ د بھارت چین سبہ کافر لے فرمان خدا دے
 دچہ سواری جنت والیاں دو ہانڈی سرداری
 داہری مجھ نہ مول کسے دی جدوں بارہ جویے
 کل اعضا سلامت دین خبر کتابوں ہونی
 مومناں نوں خوشخبری دین عزت کرن موانی
 اج نسا توں اسلے بدلے جنت پر خورداری
 لاکھیا کرئی اج ادگنہار وجہ نہیں خوشی تسانوں
 جلو نرا میں پاؤاوتھے کیتا کے آیا
 کافراں نوں ہر پاسے دین لعنت لے فکاراں
 جو کج نشان انہاں نوں ملن کون بیان سناوے
 قبراں وچوں باہر آون مومن رب کے پیارے
 خاک انہاں دیاں بدناں آوں جہاڑن رہناون
 جس دے پھر جہاڑن لگن منہ ہتھ پیر تہانڈے
 رہن دیو سبہ خاک آلودہ کھلے والیاں جا میں
 ایہو نشان محمدیاں دا خلقت نوں دکھلاواں
 گل امتاں تہیں امت احمد پائے شان گرامی
 محشر وچ محمد دیاں دے جلوے دین دوروں
 اسے طور قیامت اندر کرن صفاں قطاراں
 عنبر مشکوں وودہ انہاں تہیں آوے گی خوشبونی
 سوہنی صحت بن کر سارے آدو دیو کھاسن
 کرے شفاعت حاجیاں کال ان مولیٰ تہیں بخشاوے
 قرب نہات بیت اشتر دا پیش جناب خدائی

حضرت کہیا خانہ کعبہ پن بسا س گرامی
 میں فرما سائے تائیں دل بیت السنونوں
 عرض کرے بیت السنونوں یا محبوب الہی
 نال محبت دوروں دوروں کر کر پیسے آدن
 کرن طواف چو فرے کے چمن نال پیاراں
 حضرت کہیں تیرے آپر جیوں وہ عاشق سارے
 خاد کعبہ کسی آگوں لے سرور سیاں دا
 دنیا وچ جہناں نول آہا میرا پیار سچا واں
 خالص نیت کھنیں جو کون حج گزارن جا سی
 جد دربار الہی لگ سی رادی خبر سناوے
 سخی طرف خلیل اپنے نول خالق پاک بٹھا سی
 وچ دربار وواں نول آمدن کرن ملن رول
 ستر ستر ملائک نوری اردول اندر بوسن
 ہک دل تالبدار محمدی مومن نیک پیارے
 نور نور تسمی فوجاں دین شوکت شانوں
 وچ میدان تمام انہاندی پیل وخی خوشبو مٹی
 کل پیغمبر فوجاں اپنیاں حاضر جدول لیاون
 بہت پیار کرین حضرت اپنیاں تالبداراں
 اس دن فوج محمدی کارن ہو سی قرب سوایا
 خاص نشان ہک ہک نبی نول بدن بچتا جاوے
 نال پیارا اٹھا کر ادبوں لیاون ملک حقانی
 دین شان نشان نبی دا جتنے لوک تسمی
 سب نبیاں وچا یوں ہو سی شان نبی سرور دا
 کل خلقاں پر ظاہر کر سی خالق پاک تعالیٰ
 تہیں اپار تہ اس داور جے شان کمالوں

کہیں آدن میرے آگے ہو سی آن سلامی
 کیوں پیارا رکھدی آہی امت میری تینوں
 امت تیری میرے آپر ڈاڈھی عاشق آہی
 طرح طرح تکلیف اٹھا کے آن دیارت پاون
 روز وین میر تیا میں وانگ پیاریاں پیاراں
 نول بھلی ج انہانے کارن عرض کریں سرکار
 اسے خاطر حاضر ہو یا میں مشتاق انہاں دا
 کراں شفاعت ارج انہاندی مولا تمہیں بخشاواں
 وچ دربار الہی اس نول بیت اللہ بخشا سی
 عرش معلیٰ آپر خلیے پاک خدائے
 کہتی طرف حبیب پیارا کول بٹھا یا جا سی
 وانگ محبوباں سرور عالم پاون قرب حضوروں
 وانگ غلاماں تالبداراں خدمت وچ کھلوسن
 صفیاں بنا کر حاضر ہون مولا لے دربارے
 پائے نظر خداوند عالم فضل کرم احسا لوں
 ایہ سب فوج محمدیاں دی جاں لوے سر کوئی
 سب فوجاں تہیں فوج محمدی وافر حضرت پاون
 سب نول آپ دلاون دیے نال کمال پیاراں
 فوجاں واسر وار پیارا جس دن رب ملایا
 حمد لو جس نام مبارک وچ حدیثاں آئے
 کھڑا کرین حضرت آگے اوہ جہنڈا نورانی
 نال خوشی دے حمد کارن پاک رسول گرامی
 وچ میدان جیوں کر ہونے فوجاں واسر کر دا
 بخشیا اسان حبیب اپنے نول جہنڈا شاہی والا
 کوئی نہیں ج حضور اساد سے وودہ محمد نالوں

دوروں دیکھ لو کہ ہر کوئی چند اباد شہانہ
 جس طرفوں تشریف لیا کے نوشتہ دی اسواری
 کل پیغمبر لے کر آون اپنے دوست پیلے
 پیچھے دل تھیں حضرت اچھو ایساں لیا یا
 بھی یک سایہ عرش مجیدوں بخشے خالق سائیں
 ہر یک شان حییٹ اپنے داسدن بکھاوے
 دوڑ فرشتے دوہاں تائیں حاضر ملک لیاون
 سچی طرفے عرش دے ہوسن جنت باغ بہاراں
 سیناں کوہاں لے گرمی پیچھے دو رخ دے بھر کارواں
 جنت وچ محل عجائب سونے باہر شمساروں
 بارباں وچ پیاریاں حوراں بھریاں ہار سنگاروں
 دیکھ جمال کمال محمدی بولن ادب پیاروں
 یا سرکار ہن عاجزاں لے بھی کرم ہوو سرکاروں
 پیوین لکھ صلوة سلاماں ہر ہر خد سنگاروں
 حضرت کھن فکر اسانوں امت او گنہاروں
 جے میں آپ آرام قبولان جنت موح بہاروں
 واہ سبحان اللہ کیا مشفق پاک حییٹ غفاری
 ایسی شفقت پکین حیدم بفرمان موکا لے
 اوہ روون کچھ نفع نہ دسی ہرگز باہجہ ایمانوں
 ستر ہزاراں سنگل پانکے دوزخ لوں آوں
 کچے کڑکے کرے آوازے اچے شور مچا لے
 دوروں سد کر نیا آوے نکلو بے ایمانوں
 گہاں گئے اچ کا فر مشرک ویری شاہ نبیائے
 گہاں گئے اچ آکر دالے مخز بھر ویا لے
 گہاں گئے اچ پور شرع دے ریمان والے

ہر کوئی جانے افسر سہوا ہے اچ بنی یگانہ
 مال محبت او سے طرفے ویچھے خلقت ساری
 پاک بنی دے جہنڈے تلے آن کھاوسن سار
 ہر کوئی لوں مل سہی اسن ان حمد لواداسایہ
 گرمی کچھ تکلیف نہ دسی ہوسن لوکاں تائیں
 جنت دوزخ حاضر ہوسن حکم خدا فرماوے
 پیش عدالت محشر اندر دونوں آن کھاوون
 کیتے پاسے دوزخ کڑکے قہر خدا دیاں ماراں
 سیناں کوہاں تے خوشبو دے جنت دے گلزاروں
 دانگ ستاریاں چمکن دوروں خوش کرسن آوں
 لاڈاں تال دکھاوون اپنے جلوے خوش رخساروں
 کرن سوال غائیاں ہو کر پاک بنی سرداروں
 ہر کر و تشریف لیا و صدقہ نام غفاروں
 کروہنال غلاماں تائیں قدم مبارک پاروں
 باہجہ انہائے اسیں نہ آواں محشر دے بازاروں
 کون چوڑا دے امت میری مولائے درباروں
 جنت نالوں ودھ جہنا توں امت اپنی پیاری
 تلیاں پس پھوٹا سن رورو ہون بجالے
 اوہروں دوزخ کھلا لوکے آوے فرما لوں
 ستر ہزاراں مرد بہادر سنگل تک ٹھاوون
 سے برساتے اہوں اسدی کرک کھیندی اہے
 آواں نہ نہیں پاؤرب دے نافرمانوں
 کتھے بفرمان نبی دے ٹولے بدعتیاں دے
 کتھے اچ منافق فاسق ظالم چور موکا لے
 کتھے گئے نازوں تارک بریاں بیتاں والے

کہاں گئے جو دنیا اندر مال پتیمیاں کہاں گئے
 کہاں گئے بدکار موکا لے زراہی چور شیرانی
 کہاں گئے جو حکم شریعت مول نہ کرن امنوں
 ہر ٹولے نون اینویں دوزخ کر کر سد بولائے
 اہل ایمانوں نیکوں تائیں اس دن خون نہ کوئی
 مومنوں کو نون دوزخ آسدن ادب کر کر شرمائے
 سچی طرف خدا دی ہوئی جنت نعمت عالی
 دوہاں طرف عجب نعمت رہی حق تعالیٰ
 جس دے آپر نہ راضی ہوئی پاک رسول ربانا
 جس دے کارن آپ سفارش پاک نبی فرمائے
 جس طرفے محبوب اپنے نون خالق پاک بھائی
 اس وچ رہی حکمت ہوئی راوی ذکر لیا ہے
 جس دن دوزخ خوش خروشوں آئے شور مچا زرا
 پاک جمال نبی دا اسنوں جدوں زیارت دسی
 سرد ہون اوہ شعلے آسے ادب محمدی پاؤں
 شان محمدی دیکھن جس دن کافر لوک موکا لے
 ہر منکر نون مسلم ہوئی اس دن قدر نبی دا
 کرا ہوسوں و دین پتہ آس دن پروردگار کن ڈاری
 اسے خاطر پاک نبی اول دوزخ رب رکھا ہے
 دیکھ لو اں ان قبر الہی کسوں کہا دن آسے
 دنیا وچہ محبوب میرے نہیں آسے جو انکاری
 دنیا وچہ جو رکھدے آسے کرتے و ڈیایاں
 کس نے قیمت نون سرتے آیاں لکھ بلا یاں
 کس نون عذاب شرمے تن تن بائیں لایاں
 کس نون بولائے دوزخ آسے کر کردھایاں

کتنے اوہ جو مال نانت کہاں گئے ناسرماندے
 کتنے آج زکوٰۃ تارک حاضر ہون شتابی
 آون آج دکھاؤن شوخی بھدی اگر بہناں
 سن سن لوک ڈگن منہ پرے ایسی ہشت آسے
 لا مشوق جیوں رہی طرفوں خاص بشارت دی
 جنت آکھن ساڈے اندر مومن جہم آسے
 کھنسی طرفے سرور عالم کل مت دا والی
 بکول جنت دوجی طرفے مالک جنت والا
 رب فرمائی آں دوزخ سٹو اس نہیں جنت جانا
 بھاویں عیبیں بھریا ہوسے جنت بھیجا جاوے
 او سے طرفے دوزخ کارن امر سنایا جاوے
 بہ لوکاں نون شان محمدی ظاہر ہے کہاں گئے
 منکر بے فرماناں تائیں دوروں کڑک بولاندا
 ہٹ کھلوسی دوزخ ہولوں اتنا شرم کر لسی
 اتنا قدر لجا ظہری دا خالق دی سرکاروں
 رو سن تے پھیتا سن اس دم بغیر مانی واسے
 جسدن دوزخ سد بولائے آس طرف پلیدا
 کیوں نہ پکڑی دنیا اندر پاک نبی دی یاری
 ہر منکر نون شان محمدی حکمت نال دکھاوے
 کس دا ادب کرے آج دوزخ کس کو دل شرمے
 دیکھ لو اں آج دین آس کس گھروں سرداری
 آج دین کہاں پیش آت کس عزتوں پایاں
 کس گھروں آج عیش آراموں خوشیاں نون سوایاں
 کس سوئے دے ہنڈے تلے پاؤن کن ڈکھائیں
 کس نون جنت کرے پکاراں آجنت دیا سایاں

دس کہیں ارج قبر سائے کس وہاں گل ہو کیا
 کس گھڑوں ارج شامت فہوں بیان پیش نہریں
 کس گھرج سیا پے پٹنے ماتم صفاں و چہایاں
 کس بدخت ارج قبروں ندیاں روٹرو گایاں
 کس نول ارج بختی اپنی آساں نور گوا کیاں
 کس ددین اتبر بوسے و تہاں کس اٹھایاں
 کون گھرانہ ثابت ہو یا مجھوں وانگ سودا یاں
 کس دے متہ تے کفر عیار و ارج انیریاں چھایاں
 کرا فر گناہوں کافر کس حال دوہا یاں
 دنیا و چہ جو حکم بنی نہیں سن کھڈ و لاون
 جو کج شان حبیب اپنے نول بختے خالق سائیں
 امت جس دی نییاں وانگوں عزت منصب پاقے
 کیا امت کیا صاحب امت پاک حبیب تعالیٰ
 گل نییاں و چہ پاک بنی نول ارج جو ہیں سرداری
 اول تہیں ان اضر بہتر حکم بنی، سرور نول
 اس دنیا میں اگلی دنیا بہتر حق جہاں دے
 تابع داری حق بنی دی جہاں لال و چہ ہوئی
 جو انعام انہاں دے کارن چاہی نبی غفاری
 جس جس کرن غیر نیائے اس دن نہ ہو کالے

سے جام شفاعت کارن کل خلتان ترہا یاں
 کس گھرتے ارج رحمت بارال چیم چیم اسان رہا یاں
 کس گھڑوں ارج بھاگ ہالوں دیوں لوگ وہا یاں
 کس دھیت ارج فضلوں رحمت چھریاں لیا یاں
 کس گھڑوں ارج نیک نصیبوں گل آساں دریا یاں
 تہیں بہتر وہیں جہاں کس پایاں بھلیا یاں
 کون زیادہ عقلاں والا تے صاحب دانایاں
 کس دمتہ پر نور ایالوں ارج تازہ روشنایاں
 جو ریایاں اسان کھایاں پیش ساڈے مہیاں
 قدرتی داسن ن پاسن جن ن پڑے جاون
 ہو نہیں سکدا ذکر کسے تہیں روز قیامت تاہیں
 درجے شان مراتب اس دے کون بیان سناوے
 سب وعدے پورے کر سی سچیاں و عہدیاں والا
 گل متاں ہتھ امت احمد انویں ہوگ پیاری
 ایو نظارہ امت کارن ہوئی روز حشر نہ لوں
 فضل انہوں شاہنشاہوں نیک نصیب جہاں دے
 انہاں دلال نول چہز کیسی سک نہ رہی کوئی
 گل سوال قبول کرسی فضلوں خالق باری
 جس دن وعدے پورے ہوں گل انعام والا

راہنی کرے حبیب اپنے نول رب اپنے درباروں
 جو نکر اس آیت و چہ وعدہ خالق دی بر سر کاروں

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَاهُ

اور جلد ہی تمہارا پروردگار تمہیں ایسی عطا میں فرمائے گا کہ تم خوش ہو جاؤ گے۔

ہو جا سکتا ہے راہنی جس نہیں ایسے کم کامی

یعنے جلد ہر رب تمہیں ایسا عطا فرما سی

یخظینک و چه طرح طرح دے پ عطا فرمائے
 بہت وسیع ایہ وعدہ رب و اہیت فرامی والا
 نے محبوبا ابیں تیرے پر ایڈ عطا فرماساں
 کراں قبول سوال تمامی جو توں کہیں میںیوں
 خاص شہلی حضرت کارن اس وعدہ و چه آئی
 روز حشر ایہ وعدہ پورا کرے خداوند باری
 ایہو علیہ پاک نبی نون راضی کرنے والا
 بھی محمود مقام معلیٰ حضرت نون سرداری
 اینوں مور مرتب عقیقے بھی درجات گرامی
 اول تہیں تا آخر جو کچھ درجے شان عطائیں
 بھی ہو شان مراتب درجے امت ساری پائے
 عطا میں داخل اس و چه سبہ دی طرف اشارہ
 و چه ارادے ازلی جس دن خالق پاک تعالیٰ
 اس دن بھٹیں تا ج تک جو جو رحمت فضل عطائیں
 کل انعام جو اگلے پہلے اس آیت و چه آئے
 ایسے کارن چیز کے دانام نہ رب فرمایا
 تجمل حکم کیتا محبوبا ایڈ عطائیں پائیں
 اتنی نعمت تیرے کارن و چه مقتدر ہوئی
 خوش کرساں میں تیرے تائیں اپنے کرم کالوں
 واہ سبحان اللہ کیا عزت پاک نبی ہ سروردی
 ایسی عزت ایسی عظمت حسنوں بخشی جاوے
 حاکمماں پاس وسیلہ ہو دن جیڑے لوک جنوری
 وقت عدالت کرسی دیکرا اپنے پاس بٹھاؤن
 ہر حالت و چه عزت بخش کر ممتاز انہاں نون
 رب دی طرف وسیلہ سادہ حضرت شاہ ایراراں

طرح طرح انعام ربانے اس وعدہ و چه آئے
 دوست نون فرمان سناوے خالق پاک تعالیٰ
 خوش ہو جائیں توں جیسو لے آساں کل کچا ساں
 کل مرادوں پوریاں کر کے راضی کرساں میںیوں
 اوگنہاراں نون جس فضلوں آس شفاعت لائی
 جس دن حضرت جنت کھر سن امت نبی ساری
 کل امت بختا سن اپنی پاک رسول تعالیٰ
 بھی دیدار جمال ایہی سبہ بھٹیں نعمت بھاری
 اس وعدہ و چه حضرت کارن شامل قرب تمامی
 ظاہر باطن بختے رب دوست اپنے تائیں
 جو کچھ تاجداراں کارن رب عطا فرماوے
 جو نکر و چه نفسیر عزیز ی کہے عزیزم پیارا
 روح مبارک کرنا چاہیا دوست اپنے والا
 بھی جو اگوں ملن نبی نون جنت درویاں تائیں
 سبہ کچھ ملی سبہ کچھ ملی پاک خدا فرمائے
 ایہ کچھ ملی اتنا ملی ایہ نہیں حکم سنایا
 ہو پھر پورا سادے فضلوں توں راضی ہو جائیں
 جس میں بچھے خواہش نیری باقی رہے نہ کوئی
 اعلیٰ شان عنایت میںیوں کل رسولال نالوں
 جس نون راضی کرنا چاہتے ذات خدا اکبر دی
 اس پر رب دی بخشش والا کون بیان سناوے
 کرن پیار چہتا توں حاکم عزت بخش پوری
 کرن سوار پر اپنے تے خلعت پہناؤن
 تا جو بہت مقرب جان لوک نہیاں نون
 ملے مقام شاعت جس نون کارن اوگنہاراں

کر کے خاص مقرب اپنا رب محبوب بنایا
 طرح طرح سے بخش مراتب خاص کیتا باری
 ہر کوئی انہوں بہتر سمجھے تے محبوب رہانا
 کرن قبول اطاعت اسدی اگلے پچھلے سے
 جہڑے استغیثا کے گذرن ہون فوت جہاں
 جہڑے استغیثا پچھے ہون کرن زیارت تاہیں
 گل بنیاں لوں اگے اسدیاں تہراں پہنچایاں
 وچہ کھنایاں اگیال اسدا سبیاں کل حوالا
 جو انعام اکرام وغیرہ دینے سن استغیثا
 ایسا حکم منانا اس داسی منظور رہے لوں
 بھی سب بنیاں کو لوں اول ایہ اقرار کرایا
 سب بنیاں نے وعدہ کیتا یارب پاک سچاواں
 کراں تمام اطاعت اس دی جو سا لوں فرمایا
 کرا اقرار تمام پیغمبر گئے اڈیکال کر دے
 آخر جیوں جیوں دنیا اول رحلت ہے کریے
 اے دے گا ہک بعد اسال تہیں ایسا نبی تعالا
 جد شریف لیا دے جو چہ ادہ محبوب عفا ری
 کل خلقت دا اسے تاہیں رب مطاع بنایا
 جو نو ختم رسولان آپر ختم رسالت ہوئی
 کل انعام اکرام عنایت رحمت افضل عطا میں
 جتیاں خوبیاں پاک نبی لوں خنیاں بی پیاں
 دنیا وچہ بھی حضرت آپر ختم عنایت ہوئی
 جو انعام نبی لوں حاصل ہو انعام ربانے
 دو تہاں انعام نبی لوں رب عطا فرماوے
 جدا جدا ہو سب بنیاں لوں ملے کمال الہوں

ہر زمانہ ہی عزت دے کر سب تالوں وڈیا یا
 تا جو بہت پیار ارب واجانے خلقت ساری
 ایچہ پیار ویسے اس دے کہے نہیں بخشنا
 جو وہین ایمان لیاؤں آپر نبی پیارے
 ادہ بھی خاص محبت اسدی رحمت لوں کجا لوں
 پڑن بہ شریعت اس دی روز قیامت تاہیں
 سبہ صفتاں محبوب اپنے دیاں جدا جدا فرمایاں
 آئے گا ہک دوست ساڈا ایساں صفتاں والا
 کر دے مشہور تمامی پہلوں خالق سامین
 تا جو دیکھ نشان اوقت شہ زہے کسے لوں
 کرنی تسال طاعت اسدی جد شریف لیا یا
 جدا جدا ایساں لیاواں تے مرد پہنچا لوں
 اس دی تابعداری کو لوں عذر نہ کیتا جاسی
 دلوں کجا لوں عاشق سارے پاک نبی سر دے
 آپر اپنی امت تاہیں خبراں گئے دسیندے
 ایہ ایہ اس چہ تونہی ہوئی انہاں نشاناں والا
 جو اس دے زندہ ہو دے پکڑے تابعداری
 جک سارے دیاں بنیاں کو لوں لوں پدھایا
 انہوں چہ مراتب اس دا ثانی ہو رہے کوئی
 سبہ میں ودھ حبیب اپنے لوں بخشے خالق سامین
 انہاں خوبیاں ہو رہے لوں نہیں بلیاں کاروں
 اے خروچہ بھی مال نبی دے ریس نہ کری کوئی
 مولا ایچہ شمار انہاں ہور نہ کوئی جاسے
 ہک ادہ قسم جو کل رسولان پاک جنابوں دے
 سارے ادہ محبوب اپنے لوں بے بخشے درگاہوں

اس کے دو چہ بھی نشان محمدی برہنیں رب ودہایا
 دو جاقسم حبیب اپنے دو چہ ادہ ادہ خوبیاں
 حاصل ادہ ذات محمدی کان بخش ہویاں کاوں
 بارش وانگ حبیب اپنے پر ابر کرم برسیا
 دن جس بلیغے پر رحمت والیاں باراں
 رب فرمایا ایس تیرے پر کرساں ایڈ عطا میں
 دنیا و چہ بھی راضی کرساں نال عنایت تینوں
 جو جو کرم حبیب اپنے پر کیتے رب گرامی
 حقوڑا قدر بطور نونے اتھے ذکر لکھیوے

سب نبیاں و ادھر حضرت اک اکلیاں پائیا
 جہڑیاں گے کسے نبی نون نہیں عطا فرمایاں
 خاص کیتا محبوب اپنے نون خاص عنایت پائے
 وَكَسُوْا بُعْطِيْكَ رُبُّكَ فَذَكَرْهُ رَضِيْ رَبِّ تَائِيْلِيْنَ فَرَمَا
 کھڑ کھڑ تان راضی ہون خوش دن گلزاراں
 خوش کردین مہراں ساڈیاں بیشک تیر تائیں
 آفرود چہ بھی راضی کرساں کچہ پر واہ نہیں تینوں
 کس نون طاقت ذکر اپنا ندا کرے بیان تمامی
 تا تفسیر اس آیت والی خوب طرح سمجھیوے

ذاتی کمالات و خصوصیات ان آیت کات علیہ التمجیدہ والقسط لہا

بہت کمال رسول اللہ سے کچھے آکھ ستائے
 جب کوئی صفت رسول اللہ دی مڑ مڑ لکھی جاوے
 نال محبت طرح نبی دی کرے جتنی واری
 ذاتی خوبیاں حضرت اندر جو رب خالق پایاں
 پہلی خوبی پاک نبی نون رب بخشی سرکاروں
 جس ویلے اس واحد باوجود دو جی چیز نہ کانی
 پھر عالم ارواح جس ویلے خالق پاک اُپایا
 سب دو حال تے سبقت پائی ذات مبارک نوری
 پھر جس وقت خدا فرمایا کلم اللہ والہ
 ایسویں ویلے بھی سب حال تے حضرت سبقت پائی
 جو سیم نبوت دے کیتے خالق سائیں
 حضرت آدم و اس ویلے نام نشان نہ کوئی
 اس عالم و چہ سرور عالم جو جو بیاں پایاں
 بحر عنایت رحمت اندر کتنے سال ہزاراں

ایسویں انہاں دو چوں پھیر دوبارہ آئے
 اس دے اندر عیب کوئی نا کوئی شر ماوے
 اتنا اجر ثواب زیادہ کتنے خالق باری
 عمل مجمل بعض انہاں تہیں آکھ سداواں بھایاں
 سبھنیں اول نور نبی داسر جبار رب پیاروں
 اس ویلے محبوب اپنے دی رب تصور بنائی
 سبھنیں اول روح نبی وار رب پیدا فرمایا
 کئی ہزاراں لاکھاں برسوں پایا قرب حضور می
 دو چہ جواب سبلی فرمایا پہلوں نبی تعالٰی
 فریاداری رب سچیدی پہلوں آپ اٹھائی
 سبھیں اول ملی نبوت سرور عالم تائیں
 اس تہیں پہلے پاک نبی نون نبوت ہوئی
 اس عالم تہیں کتنے حصے دوں سوایاں
 نال خدا کے قرب حضور دوں کمیتیاں کج بہارا

اس خلوت نہیں حاصل ہوئے جدا انعام تمامی
 میرا عالم ارواح ہمیں حضرت اس عالم میں آئے
 سجدہ کر کے پیدا ہوئے ذات مبارک عالی
 ذات مبارک صاف لیائے پاک رسول الہی
 تاکہ اثر غلاطت والا پڑے بدن نورانی
 دیکھا پاک نبی دی مانی ہک ایسا چمکا راہ
 اس دوچہ بشارت آئی طرفوں خالق میں
 وقت تولد ظاہر ہوئے ہور نشان تیرے
 دوچہ چھوٹے ہوون میں حضرت شاہ ابراہاں
 چند نورانی کھینڈن رن بخش ہو یا سرکاروں
 جہول انوں کرے اشارہ پاک جلیب سہارا
 جیونگر گنبد جاوون روہرن چھوٹے بال ایانے
 ہو رہک خوبی چھوٹی طمراں پانی نبی غفاری
 جتنا غم سے سرور عالم دنیا و چہ رنگہا سیا
 وہی وقت ہمیشہ سرے بدلے ان کھلوٹے
 جیکر تھری درخت کسے دل قدم مبارک پاوون
 ہو رکمال رسول اللہوں رب عطا فرمایا
 ایہ بھی حاصل عنایت ربی حضرت آپر ہوئی
 بہت و چوہاں اس داندراوی ذکر لیا یا
 پہلی حکمت ذات نبی دی نوروں پا دیا پی
 نوری چیز نہ سایہ دیوے ہرگز مول کدا ہیں
 پاک وجود نبی دے اندر ایسی چیز نہ کاتی
 دوچی حکمت و چہ کتاباں کہن مفسر عالی
 نوری ذات رسول اللہ و جیکر سایہ ہوندا
 سچی حکمت چن ہونج دا جتسنا نور تمامی

دوچہ ارواحاں شاہی دھڑے پایا نبی گرامی
 کئی ہزار انعام ربانے اپنے نال لیا تے
 طرف آسمان شہادت انگی آئی وحدت والی
 ختنے نائے دی کچھ حاجت پاک نبی انوں میں
 سو نہا صاف نامی حبیبہ چند جوہن اسمانی
 جس دوچوں شام علاقہ نظری آ گیا سارا
 بیٹا نیز مالک ہو سی شام ولایت تائیں
 انتشار اللہ ذکر جنہاں دا کر سناں مل گئے
 چھوٹے دین فرشتے آکے داگوں خد متکاراں
 راتیں آئیں نال نبی دے باتاں کر خد متکاراں
 اوسے طرفے جیک کھلوٹے ادبوں چند پیارا
 ادوں حاضر چند مبارک خاطر نبی ربانے
 دوچہ چھوٹے باتاں حضرت کیتیاں کیتی واری
 سورج والی گرمی کولوں ویم رب بچا یا
 جہول حضرت آون جاوون نال برابر ہونے
 کرے درخت بچاواں انوں جہول حضرت آون
 نہیں سی پوندا پڑ میں و پاک نبی داسایہ
 ساہوں خالی دنیا اندر ہور نہ بندا کوئی
 جس نہیں سایہ پاک نبی دارب نہ مول بنایا
 سر پیراں تک نور جسم پاک صلیب خدائی
 ظلمت با جہوں ہور کسے داسایہ ہوندا نائیں
 جس داندرا ظلمت ہو ویوے نہیں صفائی
 بہاویں جس داسایہ ہوئے نہیں تھیر لیں خالی
 چان نال برابر ہو کے کوں انہیر کھلو ندا
 ذرہ ہک نبی دے نوروں بخشیا رب گرامی

تھوڑا قدر انہاں توں ملیا جلوہ شاہ نبیوں دا
 جو کئی حکمت ایہی آہن جو شے ڈھکی جائے
 پاک نبی دے تال برابر دو جاہور نہ کوئی
 جسکر سایہ پاک نبی وار بظلم فرماندا
 پاک کیتار ب دوست اپنا اپنی مثل نظیروں
 کئی ہزار نبی دے عاشق ہوئے وہین والے
 دنک پنکال حضرت آپر پو قربان وکانے
 ام حضرت سرور عالم پاپاں جدوں جدا یاں
 کہ مقلوب لئی تقدیروں جو کجہ کتر آئی
 ایویں کئی مخالف آہے پاک نبی سرور دے
 ایہرا یہ توفیق کسے نوں بنا بخشی رب سائیں
 حضرت کہیا ہر بندے دی نقل شیطان بناوے
 سائے وچ پھی مثل جہنماندی رنوں کوں نہ بہانی
 ہر کوئی اپنے محبوباں دیاں بلکہ رکھدا تصویراں
 ایہر رب محبوب اپنے پر ایسی قلم چلائی
 اسے خاطر پاک نبی داسایہ نظر نہ آوے
 پنجویں حکمت کہن مفسر تینوں آکھ سنا میں
 تائیں پاک نبی داسایہ نہیں سی رب بنایا
 اتھے تک مثال لیا یا شیخ معین پیادا
 بھانوں پاک ہو جاوے دہرئی سورج جدوں
 جوئی شفاعت پاک نبی دی ہون نون بخشا سی
 ایہر جہڑے مشرک ہون مشرک کما دن والے
 شرک پلیدی لیکر او تھوں جو تیراں دھچک جاسن
 جوین طہارت بخشش الی مشرک پاون تائیں
 طرح طرح دے ہرئی اندر ہون گند سمانے

حضرت آپر نور انہاں داکیوں کر غلبہ پاندا
 اسے دنک برابر اس داسایہ نظری آوے
 اسے کارن سائے وچ پھی مثل نظیر نہ ہوئی
 عکسی طور نظیر نبی داسایہ سمجھیا جاندا
 تائیں کسے نہ عکس تار یا حضرت دی تصویروں
 پھر پھر عشق محبت والے پتے جنہاں پیالے
 ہک پل پھر سے پھر نہ کرے باہر حبیب ربانے
 بعد ونا توں سیریاں دیاں جاناں کل آیاں
 اے پر نا تصویر نبی دی کسے نیار کرائی
 کیا آہا جے ویر عبادوں نقل نبی دی کرے
 تا کوئی اکوں طاقت پاسی روز قیامت تائیں
 ایہر ساڈی صورت اٹھیں مول نہ نبیان جاوے
 کون لکھے تصویر انہان دی باہجوں قلم ربانی
 دنیا اندر ہور جہان دیاں ہون کئی نظیراں
 ساری دنیا اندر کئی ہور نظیر نہ کائی
 علی عکسی۔ الی۔ نقلی کوئی نظیر نہ پاوے
 وچ زمین ناپاک الیش ہووے کتنی جائیں
 متکے کسے پلید جگہ تے پوے مبارک سماہ
 پاک پلید زمین دی بابت عجب لطیفہ بھارا
 ایہر الی نجاست تائیں شرع نہ پاک تباوے
 کل گناہاں علیاں کوں عاصی پاک بناسی
 کدیں شفاعت پاسن تائیں جاسن دوزخ کالے
 نال شفاعت پاک نہ ہون نا حضرت بخشاسن
 ایویں سورج پاک نہ کردا اصل نجاست تائیں
 تائیں رب نہ سایا پایا ساری حکمت جانے

میت کوئی قدم نکالے اسے اس کتاب خلافت
 اوگنہار پند پر جہاں نون آس لگا دن والی
 اک اک خاص دعا بقولہ بنوں بخشش ہوئی
 میں اوہ روز قیامت کارن کر محفوظ نکائی
 کراں شفاعت عاصیاں کارن مولا درباروں
 نال دعا بختا کے آس دن جنت کھڑاں سارے
 اینویں اپنی امت کارن سایہ پاک چھپا گیا
 چھپر تھپاں نہ دتے کوئی گرمی مغز جلاوے
 جیونکر بزل رحمت دلا سر پر آن کھلو مٹی
 اسے خاطر دنیا اندر نہیں سی رب بنایا
 جیونکر حضرت خسرو صاحب عمرن کرن سرکارے

چیلوں حکمت رب اس کارن سایہ پاک چھپا یا
 ستوں حکمت ہو رہتا دن بہت مبارک عالی
 حضرت کھیا دنیا اندر جو چھپیسے کوئی
 باقی نبیاں اسے جگتے منگ قبول کرائی
 اس دن بول دعا وہ اپنی منگاں میں سرکاروں
 امت میری وچ جو ہوں بھالے اوگنہارے
 ہوں دعا اپنی نون حضرت کر محفوظ نکائی
 روز عشرہ جبرہ خلقت نون سورج سر پر آوے
 اس دن سایہ حضرت والا فضلوں ظاہر ہوئی
 گل امت نون کچے آس نون پاک نبی داسایہ
 بہت امیداں آس سائے دیاں رہن لوک و حارے

سایہ خوش آن کہ نہ کر دی لشر

دنیا زچہ نہ ظاہر کیتا کساں جو اپنا سایہ

تا چو بسوزیم در آن آفتاب

تا جو اسان عزیاں تائیں گرمی جہوں بھلے
 ہو کمال سناواں نینوں پاک نبی سرور بے
 جس مجلس وچ ہو دن حضرت یا جس کول کھلوئے
 بھاویں جتنا قد کے داہو واپنی تھاویں
 ایسی خاص عنایت ریدی حضرت کارن ہوئی
 چلن وچ بھی سرور عالم ہوں نال جہانے
 بھاویں جتنا ہوئے کوئی نیز اپنی رفتاروں
 جس مرکب تے کرن اسواری پاک حبیب غلامی
 جڈنگ ہن سواری کے پر سرور دہاں جہانوں

دانشہ از پے نور شید شتر

مختر والے سورج کارن کر محفوظ نکائی

خود فکنتی سایہ بر اہل عذاب

کر کے گرم نائیاں ابر سایہ ڈالیا جاوے
 جو انعام ہوئے سرکاروں آپر تعمیر بشر دے
 سہ لوکاں نہیں سرور عالم آپرے معلم ہونڈے
 کول کھلو تیاں نواں تے کنوں نول بچاویں
 ظاہر باطن پاک نبی تہیں آچا ہو رہ کوئی
 سہ نفس حضرت اگے ہوں لوک چکے رہ جانے
 جتنا چلے ہے پچھا ہاں پاک نبی سروروں
 کہیں ضعیفی پاوے ناہیں ہرگز اوہ اسواری
 لہ پشیاں کرے سواری اتنا ادب جیوانوں

کر دے ادب رسول اللہ و ابو جہاں تامی
 پنکھی کوئی نہ سر دے آوں نکلے مارا ڈہری
 بدن پوشاک مبارک ایز مہکی کدی نہ آئی
 جہان درختاں پھراں کولوں نکلن بنی الہی
 جس راہوں سوار دو عالم لے تشریف پہاوں
 دو دن چکھے ہے برابر گلیاں وچہ خوشبوئی
 خوشبودار پینہ ایسا پاک بنی سرور دا
 کھوڑا بہت تبرک جس زوں بختن بنی الہی
 کھوہ کے وچہ حضرت اپنی لب مبارک پانی
 بن تک اوہ خوشبوئی اس دی شہر ہر جانی
 کھائے پانی مٹھے ہوں لب حضرت دینی
 رجن بال جہان زوں حضرت اپنی لب چکھاوں
 بھی فرماون حضرت اندر ایہ خوبی رب پانی
 دودن بد بویاں سبھے پاک بنی سروروں
 جس طرف تشریف مبارک پاک صیبت لیاے
 بھی فرماون حکم زیں آوں کیستا خالق سائیں
 تا بوظاہر دہرتی اتر ہو رہ ویسے ، کوئی
 حاجت ویلے سرور عالم جھنگل وچہ جد ہوتے
 جد حاجت تھیں فاع ہوں پاک صیبت الہی
 ہو کمال رسول اللہوں بخشیا پاک الہی
 جیونکر حضرت اکوں بھین راوی ذکر لیاے
 بھی فرماون جیونکر حضرت سن وچہ بیداری
 خواب جدین مبارک ہوں حضرت واسے
 یعنی مدت دنیا اندر سے رسول گرامی
 قدم مبارک زوں ایہ خوبی بخش حضوروں ہوتی

سیس جھکا کے ہوں سلامی پیش صیبت گرامی
 پاسے ہو کر نکلن ادبوں اتنی عزت بھاری
 سب چیزاں زوں پاک بنی دی رب تعظیم سکھائی
 ہر شے آپو آپ نبی دا ادب کریندی آہی
 گلیاں سب معطر ہوں راوی ذکر لیاوں
 نکلے گئے اقصوں سرور عالم جان لے ہر کوئی
 مشک معطر بھی ہو شرمندہ ریش اس دی کردا
 عطر اں دی پھر حاجت انوں ہرگز ہندی ہی
 سارا کھوہ معطر مویا خوش بوحد نہ کھائی
 وچہ مدینے پیار مطلب سدن آسید تائیں
 درواں والے پان شفا میں ہر دردوں آوں
 سارا روزا نہائے تائیں ماواں یاد نہ آوں
 چیز کسیدی پاک بنی زوں بد بو کدی نہ آئی
 ایسا پاک دماغ معطر بخش ہو یا سرکاروں
 گل بد بویاں حضرت کولوں دور ہوا لے جائے
 جتھے حاجت بچھن حضرت ہوتے علم اتھائیں
 جادے نکل زمین نشانی بھی آسے خوشبوئی
 آسوں پاسوں رکھ میں اوہ پر وقتان کھلونے
 جا ٹھہرن اوہ رکھ تاملی آپو اپنی حسابی
 جان اتے انہیرے اندر نظر برابر آہی
 اسے طور پر اترتھوں ہر شے نظری آوے
 ایویں باتاں سنن تاملی اندر میند پیاری
 دل بیدار حضور خدادے پند اقرب پیارے
 احکلام ہو یا ہرگز اندر علم تمامی
 زم زمین تے چلن لگیاں کہوں جہنم لگدا کوئی

کردی کذا میں سخت نہیں تے جدت شریف لجاؤں
 نرم کرے رب پتھراں تائیں قدم مبارک روں
 سنگ لال لون کرن اشارہ طرف رسول ہمارے
 ہمدایہ خوبی پاک نبی نوں رب عطا فرمائی
 بجاویں کینڈ بہادر کوئی شیر دلیر سداوے
 کافر اتے منافق مشرک جو مردود موکا لے
 اتنا رعب بجاں اسدا اکہیا نبی پیارے
 زہی آواز رسول اللہ دا اتنا دور سنبدا
 کراوڑ پکے حسن منسرد گل بیباں دا
 ہو رکمال جناب لہوں پایاں نبی حقانی
 گل نلکاں وچہ تختیاں بولیاں خالق پاک بیاں
 بھی سن لوراں دیاں بولیاں جان نبی اہی
 حسن مبارک پاک نبی داراوی ذکر لیاوے
 وچہ بہتیرے آن چہوں حضرت شاہ ابراہاں
 وچہ پیشانی نور مبارک روشن بد منیروں
 کرن روایت راہ وچہ پلن جاوے نبی الھی
 تا پھر دست مبارک حضرت اپنا نور اپنا یا
 پنجے انگلیاں روشن ہویاں بیوی بیچ مثالوں
 حضرت موسیٰ نوں بیدینا ہویا جس حضوروں
 روز قیامت ساتھ محمدی ہوگ نصیب جناتوں
 سوہنا جان اہر محمدی بخش ہووے درگاہوں
 اتنا حسن رسول اللہ نوں رب عطا فرمایا
 پاک جمال رسول اللہ صفت بکتی جاوے
 ہو رکمال رسول اللہ نوں بخشیا خالق باری
 پانی دی جدگی دے عرصاں بایر سناون

پتھراں اتر کھوج مبارک دے نظر می آدن
 کر پا بوسی پاک نبی دی جھکن ادب پیاروں
 نرمی پکڑو جھکوا دلوں چوں قدم پیارے
 سب لال دلچہ حب محمدی و مشیت بہت پائی
 حضرت نوں چار ساہواں ہووے جمال جہلی جاوے
 ویکھ نبی نوں تھر تھر کنبین وڈیاں قوتاں والے
 یک مینے دے اہا میں بہت جہدی مارے
 جتنا دور آواز نہ ہرگز جاوے ہو رکھیں سدا
 نو حصے و دھ لوکاں نالوں دور آوازہ جاندا
 اہی ہووے ہر بولی وچہ کرن کلام زبانی
 گھر وچہ پٹھیاں پاک نبی نوں رب سبہ بھمایاں
 منطق طیر سلیمان دنگوں سبہ تسمی آہی
 رات انداری گلیاں اندر جان نور نگا دے
 دانگ بر د جھک نبی دا پونڈا پرو لوراں
 جن سوچ روشنایاں پایاں حضرت دی تصویروں
 راہ نہ لکھے یاراں رات ابھیری آہی
 انگلیاں تہیں نور نبی دے راہ وچہ جان لایا
 آپ نگا ون جان صاحب حسن جمالوں
 سرور عالم راہ دکھاوے انگلیاں نور دوں
 نوری مشلاں محشر اندر ہوں نصیب تنہا توں
 ایسا میرے چہا توں اہو کیوں پلن راہوں
 واحذات سے جانوں خود محبوب بنا یا
 جس نوں رب محبوب بناوے خوبی کون سنارے
 انگلیاں تہیں چشمے جاری ہووے کتنی داری
 ہووے بانی آپ حضرت اپنا ہتھ لگاؤں

اسے ویلے انگلیاں تھیں چلن سرور فوہارے
بھر بھر کہن برتن اپنے گھوڑے کٹھرجاؤن
جس دے دست مبارک اندرائنی برکت آئی
جس کھانے پر سرور عالم اپنا ہتھ کھانے
اتنی برکت اس کھانے وچ پاک اذد پائے
کیا اوہ دست مبارک سوہنے پاک نبی سرور
بخلاں دے وچ وال نہ کوئی سرور عالم تائیں
وال سفید تاراں سالے رب عطا فرمائے
پور تیریاں خوبیاں انیویں وچ محاسن آیاں
توت بنی پاک نبی لوں اتنی بخشش ہوئی
سے طور جماع دی طاقت بخشش پاک الہی
ہر عمل خلق طبعی باہر حد شماروں
ہوید ہر ک لڑا یاں اندر جاؤن بتی خدائی
فتح مبارک ہر میدانوں فضل خدا رحمانوں
ملک الہی کرے ہر ای لٹوے جویں بہا ہی
پورا انعام حدیثیاں اندر پاک نبی فرمایا
ایہ بھی خاصہ پاک نبی لوں بخشیا خالق میں
ہو یک خاص انعام نبی لوں رب عطا فرمایا
حضرت کیا میری خاطر جتنی دھرتی ساری
پاک کیتی رب مٹی اس دی پاک بناؤن الہی
بھی بچوت نماز جماعت حضرت کارن آئی
پور اذان لیا قامت ایہ سب حضرت لوں داری
پورا مین تے جمعہ مبارک بخش کتاب عالی
بھی رمضان شریف پیار رحمت برکت بھریا
بھی شہنشاہ مبارک اندر جو جو خوبیاں آیاں

لشکر فوجاں یار پیارے سرج سرج بیون ساکے
بک پیلے پانی دے تھیں غزناں کل مٹاؤن
روز قیامت امت آمدی کیوں ہو و نہ پائی
یا پھر اپنی لب مبارک جس کھانے وچ پائے
بک بندے دکھانا ہوئے لشکر کل ریخاؤے
جنہاں وچ شہادت کلمہ پڑھدے روز پھر دے
ساف شفات لوزانی بخلاں بخشیاں خالق سائیں
سورج داگوں چمک جہاندی تاب جہلی جانے
ل تعریفاں ادھو جانے جس عطا فرمایاں
جسے نال برابر و جا پور نہ بندہ کوئی
چالی مرداں جتنی توت پاک نبی لوں آہی
پور تمام انعام الہی بخش ہوئے سرکاروں
دین کو لوں ڈر کے حضرت کدی نہ کند و کہاں
نوری فوجاں مدد کارن رب بھیجے اسماءوں
ایہ بھی خاصہ پاک نبی لوں کیتا بخشش الہی
وال عنیت میر کارن رب حلال بنا لیا
لٹن مارن بنھ لیاؤن کافر لوکاں تائیں
جیہڑا لگے کسے پیغمبر نہیں حضوروں پایا
سید پاک نازاں کارن کردنی رب باری
کر ویسم پڑھو غاناں کریم پیتا رب عالی
بھی ترتیب ایہ دستور والی حضرت لوں سکھلائی
بھی سورت اکھ مبارک حضرت اترے اتاری
روز جمعہ د بخشش رب گھڑی قبولت والی
خاص حبیب اپنے دی اٹھار بخش خدانے کر یا
ایہ سب نعمتاں حضرت باجوں گے کسے نہ پایاں

خالص النعم ایہ پاک نبیؐ زون بخشے خالق ہمایں
 گئے نہ جاؤں نظر ہوا لے جو النعم ہا بنے
 معجزیاں و امانت نہ کوئی وجہ شمار نہ آون
 ایسے معجز پاک نبیؐ تہیں خالق پاک و ہوائے
 نالے اٹکے جن مبارک کرد و کہن دیکھایا
 بھی معراج نصیب نبیؐ لوں ہویاوں نے
 بھری براق حلیب اپنے لوں خالق پاک سدا یا
 ایک ہبلک وچہ عرش فرش سے سہر تمام کر لے
 بھارا معجز پاک نبیؐ لوں جو ملیا سرکاروں
 ایسی ایسی علی نعمت بخش حضور و انجانی
 کل دنیا وچہ حاضر کر کے پاک خدا فرماوے
 بھاویں بھوسوت ہووے پیش کر و دکھلاو
 سورت ہک بنا نہ سکوتا ہک آیت ہداری
 ہے کوئی پاک کلام اللہ و ادھوی توڑ و کہا سے
 تیراں صدیاں اندر جس لوں کسے توڑ و کہا یا
 بے مانند کلام الہی پاک نظیروں آئی
 جیوں بمثل خداوند عالم واحد پاک میگا نہ
 ہراک نعمت ہر یک دولت دوہاں چھانا لالی
 بلے طور کلام اللہ نے جو کوئی عمل کما سے
 ہر نعمت ہر دولت اسوں بخشے خالق باری
 ایہ مجموعہ ہر نعمت داپاک جنابوں آئیں
 ایسا ہر النعم حضوروں بخشیا خالق سائیں
 جت تک سورج و نیا اندر اپنا فیض کھنڈا وے
 جد سوچ جسے پہل ہووے کے سردی کچھ اہلے
 کہن یہاں کلام اللہ نے کیوں نہ عمل کھایا

باہجناہاں نہیں پور ہراں کیتیاں عطا ہیں
 باطن درجہ پاک نبیؐ دا کون خدا بن جانے
 جے کر یک اک کہوں سناواں نہ تر یکے جاؤں
 جیڑے اگے کسے نبیؐ لوں وہین دھنڈے
 سبہ نییاں دے معجزیاں تہیں کچھ بہتر آریا
 جس منزل تے پہنچ نہ سکے اگلے نبیؐ ربانے
 قاب قوسین تے اولوئی داترب عطا فرمایا
 جنت دوزخ حال تمامی حضرت لوں دکھلائے
 ہے قرآن کلام الہی نعمت باہجہ شماروں
 دوہاں جہاناں اندر جن کی پور نظیر نہ کوئی
 ہے کوئی مثل کلام اللہ دی جو کتاب لیا سے
 جن انسان اکٹھے ہو کے زور تمامی لاؤ
 دعوے نال ہے یہ ہر مڑ پاک کلام حضور
 کدی نہ توڑے کدی نہ توڑے جو سوزور لگا سے
 اولوں کون توڑن والا اس ابڑی دا جابا یا
 جس دتال برابر کوئی پور کلام نہ کا فی
 اسے طور کلام خدا دی ہے بمثل خزانہ
 کیتی ریح کلام الہی ریح پاک خداوند عالی
 بیٹک دوہاں جہاناں اندر عزت عظمت پائے
 کچھ پرواہ نہیں بلے جہاناں لوں گل قرآن الہی
 اپنے خاصق بیارے کارن رب نازل فرمایا
 جاری فیض ہمیشہ جدا ہے قیامت تائیں
 جت تک فیض کلام و کچھ نقصان نہ پاوے
 اس دن جو کلام اللہ کے پھوٹا سن سارے
 محشر کارن کیوں نا اسوں سرد تاج بنایا

دنیا و چہ کلام اللہ کی جہناں مجتہد . آہی
 کرے حمایت محشر اندر ہر منزل پہ جائیں
 جنت و چہ بھی مومنوں کا رن حکم کرے بانی
 چو نکراوتھے پڑھے آہو پڑھے آج تباہ
 مومن عرض کہیں ادبوں یا معبود سچاواں
 حکم کرے ربنا مال مجتہد طاقت جہوں
 تا پھرناں خوشی د مومن پڑھ قرآن سناؤں
 جتنا یاد قرآن کے لوں اتنا پڑھا جائے
 اول تھیں تا آخر تائیں یاد قرآن جہنا توں
 جتنے حرف کلام اللہ کے اتنے دیے سارے
 جیوں جیوں نال کلام اللہ دبت پیار جہنا ندا
 جس لوں یاد قرآن نہ اپہر کل قرآن کما ہے
 جو کر کے حفظ کلام آہی نا چھوڑن بریا یاں
 کرن روایت جہوں بہشتی پڑھ قرآن دن
 اس نہیں پچھے جنتیاں لوں کہی اب سچاواں
 پڑھ سورت لیس کے طہ خالق پاک سناوے
 مست ہو دن سب جنت حوراء الیاق و کما و
 چہ پچھوں جہ پویش سنبھالن عرض کرن سرکانے
 ہر یک نعمت وافر سناؤں بخش عطا فرمائی
 باقی بن دیر تیرے دی خواہیں لوں اسان
 تا پھر ذات مبارک اپنا پاک جمال دکھائے
 دیکھ زیارت راضی ہو دن اہل قرآن پیارے
 اوں دیے پھر کہے بہتیں پاک جناب آہی
 سناں سناں کلام اسدا ابھی دیدار کرایا
 عرض کرن بن کہ نہیں حاجت فضلا لوالیا یاں

دسی ساتھ تجاں کارن پاک کلام آہی
 ہر عامل داسا تھ نہ چھوڑے جنت و دریاں تائیں
 دنیا و چہ کلام اسدا ڈی جیوں کرتساں پیاری
 ہر ہر حرفوں جنت اندر عالی درجے پاؤ
 کیا کو تھیں حضور سادے پاک کلام سناواں
 ادبوں پڑھو کلام اسدا اسے منظور اسانوں
 جتنے حرف نکالن مومن اتنے دیے پاؤں
 ہر ہر حرفوں ایک ایک درجہ اچار ب و دہائے
 ساریاں عرفاں جتنے دیے دیے ہوں بخش تہا توں
 جنت اندر فضل کرم تہیں کرے سر جہنا رے
 تیوں تیوں اپنے دیے اندر ہوگ مقام تہنا ندا
 حافظان نال برابر درجہ اسنوں بخشیا جاوے
 آٹھے ہو کے دوزخ جہرن پیش لے دیالیاں
 نال شمار عرفاں سہنوں دیے دے جاؤں
 چپ کر دین اسیں تہا لوں پاک کلام سناواں
 سن سن اہل بہشتاں تائیں ڈاڈھی لذت آوے
 بخود ہو کے مومن سارے حالت زور آؤں
 یا مولیٰ تڑھ دے اپنے پورے پکتے سارے
 چیز کسے دی جنت اندر کھی چھوڑی . کائی
 جیکر کرد عنایت ادہ بھی کیا پر واہ تسانوں
 بخش تہا جنتیاں لوں خود دیدار کراوے
 کر سکرانہ حمد ربانا سجدے ڈگن سارے
 پوری ہوئی عرض تہا ڈی جو کچہ خواہیں آہی
 دسو پور سوال تہا ڈے کوئی باقی ہر ئیا
 ملیا پاک جہاں تہا ڈا اکل مرادوں پایاں

دلوں بجاؤں میں تیرے پر راضی ہا رخ دایا
 رب فرماوے اس میں تسانوں سدھماں کراواں
 واہ سبحان اللہ کیا نعمت پاک کلام خدائی
 وہاں جہانوں والیاں جنوں پہنایاں کل عطائیں
 ہوا نعم تمام نبیوں رب عطا فرمائے
 جو جو فتح مبارک حضرت پانی وچہ لڑائیاں
 جنگ بدر کے احد وغیرہ جو فتح کراٹیا
 جنگ حنین تے یرموک اندر جیوں نصرت نامی
 قیصر روم مقوقش شاہ تے جیوں منے پروانے
 جو جو عزت بر ملکاں چہ پانی بنی گرامی
 بھی جو بعد نبی تھیں یاراں پائے ملک تسامی
 جو جو کفر فارس روم وغیرہ فتح کیتے اصحاباں
 کر کر کوشش دینی نبی دا جوں بسے پیلندہ
 ایسے خبراں اس آیت وچہ پاک آفرمایاں
 روز ازل تھیں حضرت کارن ہونیاں شروع عطائیں
 جد تک پت سرور عالم بس موبوں فرماوکن
 وچہ حیات قلوب وغیرہ خبر حدیثوں آئی
 جو جو ملک نبی تھیں پہچے ہوئے فتح تسامی
 نامے جو جو ملنے آئے مال غنیمت سارے
 سب خبراں محبوب اپنے ذوں بیاں خالق سائیں

توں راضی ہن رہیں ساٹھے جیوں راضی فرمایا
 راضی رازاں پیش تسانوں دایم توج و کہاواں
 جس میں برکت چیز کسے دی حاجت بسے کافی
 فضلوں خاص عنایت کیتی دوست اپنے تائیں
 بہن منسیر مخطیک وچہ کل عطائے
 جو جو ملک ہوئے وچہ قبضے مال غنیمتاں پایاں
 ہوا مکہ فتح تامی قبضے اندر آٹیا
 جیو جو شمال پیش نبی تے گردن ادب جھکاکی
 شاہ بخاشی صدقے کیتے جیو جو مال خزانے
 عرب عجم وچہ قائم کیتا جیوں جہنم لہا سلامی
 جوں چادوں رچلایاں توہاں دوی شامی
 جو جو دشمن پاک نبی دے مارے مال مذاہاں
 جوں خدانے ملک انہاں دے قبضے اندر آئے
 مخطیک وچہ کل عطائیں حضرتوں سمجھایاں
 کرسی ختم قیامت اندر فضلوں خالق سائیں
 پورا راضی ہوندیاں توڑی کل مرادوں پاسن
 جیو جو اس عباسی سارے کر تفسیر سنائی
 ہر ملکاں دی خبر نبیوں توں تی رب گرامی
 کل خزانے پاک نبیوں تے سز جن ہائے
 امت تیری فتح کیتی انہاں ملکاں تائیں

سن تو خبراں سرور عالم بہت نویسی وچہ آئے
 تا ایہ آیت نازل ہوئی ابن عباس بتاؤئے

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ

اور شغریب تمہارا رب تمہیں ایسی عطائیں فرمائے گا کہ تم خوش ہو جاؤ گے۔

یعنی جو کچھ دنیا اندر کر سالا اسیں عطا میں
روز قیامت بہتر اس نہیں سیں عطا فرماواں
دنیا وچہ توں راضی ہو یوں ملک دے تے تے بیوں
کیا اوہ دولت ملک نزلے قانی دنیا واسے
کیا ایہ شاہی دنیا والی ہوں مسافر راہی
دنیا اندر امت پیری جو شو وقت لنگھائے
اس دن بھی جنت والی ہتھ لٹا دے سالا
جنوں توں جتنا سیں سن اسے توں جتیاں
کل بولوں قبول تیرے سارے بول سیں سالا
حضرت جلیبڑین عبد اللہ مودودایت لیا یا
ہلکدن حضرت فاطمہ دے گھر آ کے بنی اہی
چادر جنت نہایت کڑی پہنی بدن ادواسے
اس حالت وچہ چکی پیوے پاک نبی جانی
دوکر حضرت سرور عالم بنی توں فرمایا
کر منظر عبادی ہر توں جو کچھ سر پر آدے
تھوڑے دن ایہ سارے کارن تلخی دنیا والی
جدا پہن جیب عبادت بیٹی توں فرمائے
لے توں خیر رحمت ربی ایہ انعام لیا فی
کہن منظر تینیاں آیتاں مصحف اندر لیاں
جد کوئی موقع خوشی ملی و حضرت اپر وادوے
اس دو چکی بہتی ہوئے حضرت تائیں
ایہ آیت بھی مئے اندر آئی پس اسے
جدوں تسلی بخشی حضرت جنت خاتون تائیں
انہاں دنوں وچہ سرور عالم آہے وچہ دینے
باد کر ایہ وعدہ اکل بہت عطا سیں والا

مال خزانے ملک حکومت بخشاں تیرے تائیں
جد تک آیت راضی ہو سیں نعمت دنی جاواں
مختر اندر شہین دھتے راضی کر سالا تینوں
خوش ہو سیں کر سالا تینوں وڈا ملک حوالے
شاہ ہو سیں جد جنت اندر ہو سیں تیری شاہی
روز قیامت جیوں توں سیں و لوں کھٹا حوالے
پر نعمت ہر دولت اپنی تیرے پیش رہیں سالا
دو رخ وچہ محبت نساڈا کوئی نہ این کہیں
جس گلے توں لانی ہو سیں نیوں سیں
نالے حضرت جعفر صادق ہے ایوں فرمایا
اگے بیٹی پاک نبی دی چکی پیتدی آہی
جس تہیں جبل پلان اونٹانے جو وان اوبان دے
دیکھ حوالا پاک نبی توں وادو ہی شفقت آئی
یا فاطمہ اس نگی اندر صبر کھانا آہیا
اس دے ملے نعمت دے لے سب عطا فرمائے
اگے من آسایش و اطمینان کرے رب عالی
اوے وقت جناب الہوں نزلت سنہے
وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ فَهُوَ بَالٍ فَرْمَانِي
مڑ مڑ جہڑیاں دست کارن رب نازل فرمایاں
حال مناسب اگلی آیت پیرد بارہ آدے
مڑ مڑ خوشخبریاں پہنچاؤ فضلوں خالق برائیں
دو جی داری وچہ دینے خالق پاک اوتاری
نعمت ابری کارن بیٹی دنیا وکھ اٹھائیں
تا ایہ آیت مڑ کے اتھے بھیجی رب جلی سنے
راضی کر سالا سیں نسا توں کہن ساقی تعالیٰ

کمال حضرت فاطمہؑ کا رن اس سے وچہ اثنا ہا
 بھی جو بیت پہلے آتھیں کھڑک دی آئی
 خوب منگلی دوست کارن بخش تھیتی رب عالی
 بیٹی سے تسالوں آمدن آئیاں کراں عطا میں
 آتلاستان قیامت اندر جنت خاتوں پیاوے
 پل آتوں جلد ہن لگسی زہرا دی اسواری
 دوست ساڈے دی ایڑی ٹکڑا خاص جگر دا
 کئی ہزاراں تابعداراں موزناں نیو کاراں
 حوراں تخت و چہاون ادبوں صدقے صدقے جاوے
 ڈوڑے قرب غلامی درجہ جو کوئی نیک سوانی
 سب قصیں بہتر عزت آمدن پاسی پاس خلائے
 اہل لبیت تمام نبی دے اول جنت جا سن
 کرن روایت جدا یہ آیت رب نازل فرمائی
 سن خوشخبری سرور عالم یاراں نوں فرمایا
 تا پھر یاراں خدمت اندر ادبوں عرض ستائی
 حضرت کہیا پاس ساڈے وحی حضوروں آریا
 یا نبی اللہ حکم تسالوں پاک خدا فرمائے
 حصہ ہک انہائے وچوں بخشیا اسال تسالوں
 باقی دو حصیاں دی بابت بھر دشمن قہر ربانے
 حضرت کہیا میں پر رب نوں عرض سوال سنایا
 حکم ہو یاد و حصے امت بختے تیرے رتائیں
 عرض کیتا میں ادہ بھی میںوں بخش کریم رحماں
 کریں شفاعت روز قیامت جو توں کہیں میںوں

جس خاطر ایسے وعدہ رب نے کیا پھر دوبارہ
 اوہ بھی اس دنال دوبارہ رب نازل فرمائی
 دُنیا کتوں تسالوں بہتر نعمت عقیقے والی
 جو ویلے توں اسی ہو میں کراں بس میں
 کل خلقت نہیں جس دکارن متر خدا فرمائے
 اھیں میو خلقت ساری حکم کرے ب باری
 کوئی نہ دیکھے ڈولا اسدا کرو متا می پردا
 اپنے نال کھڑیسی جنت بیٹی شاہ ابرار اں
 خوشی کھالوں استقبالوں کرن زیارت آون
 ہو سی آمدن جنت خاتوں جنت دی ملکاتی
 جنت دس ہزار کہا دن دو جہدے شاہزادے
 بعد انہاں تھیں دو حصے میں جنت نعمت پاسن
 راضی کراں اسیں تسالوں کہیا ذات خدائی
 ہو و متساں مبارکبادی عجب سنیہا آریا
 صدقے جاواں دست حضرت کو میں مبارک آئی
 نال محبت ربی طرفوں ایہ پیغام سنایا
 اسال تسالوں کل امت دے حصے تن بنائے
 باجھ جہاں جنت جاوے کہیں غم نہ ہاتوں
 دہو دن بہتہ شفاعت کوں تسالوں تہن بخشانے
 اوہ بھی دونوں حصے میںوں بخشو بار خدایا
 تریجا حصہ چھوڑ اسالوں اسنوں نا بخشائیں
 تا ایہ آیت بھیجی اللہ صاحب فضل عظیماں
 بہ کہ دلیاں بہ کہ دلیاں را منی کراں تیزوں

جدا یہ آیت نازل ہوئی ذکر مفتر لیا نبی
 دس حوالہ یاراں تائیں حضرت ایہ فرمایا

وَاللّٰهُ لَا اَرْضِيْ وَلَوْ كَانَ اَحَدٌ مِّنْ اُمَّتِيْ فِي النَّارِ

علائی قسم اگر میری امت کا ایک آدمی بھی دوزخ میں رہا تو میں راضی نہ ہوں گا

میں نہیں ہرگز راضی ہونا قسم بے دی ہوئی
بھانویں بگو امتی میرا دوزخ رہیا و چارا
جذ تک میری امت ساری پاسی نہیں رہائی
جس لیے سیا مت مینوں کرسی رب حوالے
اک اک بندہ امت اپنی دوزخ کنوں نکالاں
جس لیے بہ فوجاں اپنیاں جنت وچ پنچایاں
وچ حدیثاں ابن عباسوں ہر حدیث تک آئی
جذ تک ب نہ جنت نیجھے اہل البیت تمامی
جیکر تک بھی اہل البیتوں دوزخ وچ چادے
ابن جریر تک ہر روایت ابن عباسوں لبایا
تا بھی مول نہ راضی ہوں پاک حبیب غفاری
اتنی شفقت امت کارن رکھدے شاہ ابراہاں
دوزخ کنوں چھوڑا دن حیدم سارے اوگنہاسے
اپو عطیہ بھار سب تہیں وقت شفاعت والا
جو جو کافر مشرک ایٹھے شرک کریدے مونسے
بابچہ انہاں نہیں اوگنہاسے سب حضرت بخشاں
اس جاگہ اک عجیب حکایت شیخ اکبر فرماوے
جیوں تفسیروں روح روح بیانوں خبر روایت آئے

مشاہدہ حضرت شیخ اکبر حمزہ مدظلہ صنف فتوحات مکی و
ذکر حسین بن منصور سلطان رحمۃ اللہ علیہ

کرے بیان مشاہدہ اپنا اکبر شیخ پیارا
جیو عمر عالم برزخ دے نہیں دکھا انہاں نظار

لہذا دو تہیہ طرہ ہے۔ لہذا لفظ اللہ کی سحر کے تہذیباً ہے۔ اور شدید عینی منہ سے تفسیر روح البیان

مشہد نام کہن ہک جاگہ میں آہا اس جانی
 وڈا ہک میدان عجائب نظر اسانوں آہا
 بھی وچکار ہک تخت عجائب عالی زینت والا
 لکھنؤ دوانے اسے کرسیاں فرش وچہائے
 بھی مقبول ہوڈیرے چیرے رٹے دلی گرامی
 آپہوچی اس مجمع اندر حضرت دی اساری
 کئی ہزار ملائک نوری اردل اندر آئے
 استقبالیوں حاضر ہوئے جتنے بنی تمامی
 بیٹھے تخت مبارک آپر سرور دواں جہانان
 نودی کرسیاں بیٹھے انہائے عزت عظمت پاوں
 جیوں دربار شاہانے اندر طور طریقہ آیا
 پیرہلی حالت میں سون ہرگز خبر نہ کوئی
 حضرت ہوڈ پیمبر کولوں کچھیا میں اس جانی
 کہن لگے ایہ پاک نبی دا ہے دربار شہانہ
 نام میرا ہے ہوڈ پیمبر اس صاحب قریبا
 ہوئی اک بے ادبی اس میں پاک نبی سروری
 ظلمہ ہک گستاخی دالا بیٹھا بول منانا
 اوسے خاطر سب بنیاں نول میلانا لیا
 ایسے خاطر حاضر ہوئے جتنے دلی پیارے
 یہ گل سن کر ہوڈ بنی یقین شیخ اکبر قرمانے
 حضرت ہوڈ کیا جو وعدہ نورت و لفظ والا
 اس وعدہ وچ پاک نبی نول امر کیتا رہا میں
 جو چاہیں سو دلیاں تینوں جو کہیں سو کرسیاں
 شاہ منصور کیا یہ وعدہ کیتا ہوں اہی
 جیکر کہی کفارال کارن حضرت جیش چاہندے

اپن جیت دکھاون والے قدرت پاک دکھانی
 فرش فروش فیسے اس جاگہ زینت زیبایا
 جس وی قیمت کوئی نہ جائے یا جہوں مستحالی
 لکن پیمبر مزاد تھے میوں رب دکھائے
 اوس میدان مبارک اندر ہوئے جمع تمامی
 لے آئے تشریف مبارک پاک رسول عفا ری
 عزت عظمت پاک نبی واکون بیان سنائے
 جو نکر آیاں بادشاہاں نول نوجاں کرن سلامی
 ہوڈ پیمبر آسے پاسے حسب مراتب شانان
 فرشاں آپر ولی ربانے بیٹھے ادب پیاروں
 اوسے طور حبیب خداوے دربار سو با یا
 کس خاطر یہ خلقت ایٹھے جمع تمامی ہوئی
 تا پھر کہول حقیقت ساری میوں انہاں سنائی
 گل رسولان اندر حسنوں کیستار بگانا
 ایسے منصور جلانج اسانوں اپنے نال لیا
 جس نہیں کہنا راض طبیعت آہی خیر بشر دی
 اس گل نول ہن کچھو تادے روئے درو نجاں
 ہو شرمندہ حضرت کولوں گل بخشاون آہیا
 متاں پیارا راضی ہووے کرن سفارش سارے
 کیا گستاخی ہوئی اس میں اچ جیٹری بخشا
 وکسوف یحطیک بنی نول بخشا حق تعالی
 کر دلیاں میں اضنی میوں انہیاں کراں عطا میں
 وچہ رضائیری داس دن بہ کچھ حاضر دھراں
 اس وعدہ وچ پاک نبی نول بیت گجائیں آہی
 اہی رب کچھند افضلوں دوزخ وچہ دہندے

ایسوں جیکر اہل شرک لوں چاندے اوہ بخشانا
اپر حضرت طرف انہاندی غور نہ نہیں فرمایا
منگی صرف شفاعت اپنی کارن اوگنہاراں
ہوگ نصیب شفاعت میری اہل کبائرتائیں
ایہ کلمہ گستاخی والا سی منصور رحم لایا
اس گلوں کج خلقی کیتی پاک رسول گرامی
نہیں سی لاتی حتی نبی مے ایسا سخن الانا
جد ایہ قصہ کھول سنایا حضرت ہوڈ پیلے
خدمت وچ پہلوتا روئے اوہ منصور وچپارا
تا پھر شاہ منصور ولی نوں کھیا شاہ ابراہاں
اپنے آپوں اسان نہ ایہ گل بول بول مانی
اسیں نہ حکم سداواں کوئی بابجوں امر ربانے
رب فرمائے نبی اسادا بات نہ کوئی الای
بھی یک ہر حدیث جو قدسی روئے ایو گواہی

وئے موجب ہر یک آپہ ہوندا فضل ربانا
جویں اجازت حاصل آہی پورا زور نہ لایا
میں بخشاواں روز قیامت کل مومن پرکاراں
چھوڑ دتے سب کافر مشرک کیتی بس اتھائیں
اپنے شان مطابق حضرت پورا زور نہ لایا
ایہو گناہ بخشا دن آسدا آئے نبی امتامی
اپراپنی غلطی پاروں بیٹھا بول مسانا
ہو گیا پیش مقدمہ اس دا چراں لوں سرکے
گل پیٹھیر نماں کرے بخشاواں گن مارا
اساں ہو کھیا شفاعت میری کارن اوگنہاراں
بلکہ خاص رصائبے می ایسے اندر آئی
جتنے بدی مرنی ہوئے بولاں اوں ٹھکانے
مگراں جو کج اس دی خاطر دی اتا ریاچارے
سنی نہیں تھر کوئی اس وچ کبند پاک اہلی

وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّىٰ أُجِبَّهُ فَاذَا

اور میرا بندہ ہمیشہ میری نزدیکی طلب کرتا ہے
محل عبادت کے ذریعہ سے یہاں تک کہ میں اس کو محبوب

أَحْبَبْتَهُ كُنْتُ لَهُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي

نایتابوں پر جب میں اس کو محبوب بنا لیتا ہوں تو اس وقت میں اس کاں ہوجاتا ہوں جس سے وہ سنا ہے اور اس کی

يُبْصِرُ بِهِ وَيَدُّ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرَجُلُهُ الَّتِي لَيْسِي

دیکھ ہوجاتا ہے جس سے وہ دیکھتا ہے اور اس کا ہاتھ جس سے وہ چلتا ہے

بِهَا وَإِنْ سَأَلْتَنِي أَعْطَيْتُهُ وَإِنْ اسْتَعَاذَنِي

اگر وہ مجھ سے مانگتا ہے تو میں اس کو دیتا ہوں اور اگر مجھ سے پناہ مانگے تو موزر

لَأُعْجِزَنَّهُ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

اسے میں پناہ میں رکھتا ہوں

رب فرمائے بندہ میرا قرب ہمیشہ پاوے! عمل عبادت نغلاں پاروں بیت سالون ہوتے

ایسی کراں محبت اسنوں میں محبوب بناواں
 ہو جاواں میں کن اسے جو بندے نال شہاے
 ہتھ آس دے میں بناں جہناں نہیں چیزاں کھڑا ہتھ
 جو کجہ مشکے ساڈے کولوں دیواں اس دتیا میں
 قدسی ایہ حدیث مبارک پاک کلام خدائی
 بعد اس نہیں منصور ولی نوں پاک نبی فرمایا
 نال محبت سچے دل تہیں جو مولاول جاندا
 جسوں رب محبوب بناوے قرب عطا فرماوے
 چلنا پھر ناگنا اس واسنا ہور سنانا
 مطلب ایہ جو ذات ربے وجہ محرابہا ہوندا
 منہ ہتھ پیر قوی سب اس دے اکھیں کن پیسے
 نال خدادے مرضی اس دی ایویں رل مل جاوے
 اس حالت وجہ مرضی اسدی ربی مرضی ہونی
 ایہ درجہ محبوبی والا حاصل جد مقبول
 عیون رب محبوب بنایا بھی مقبول پیارا
 میں کیوں ربی مرضی باہجوں وافر کن الاواں
 دڈیاں اوگنباراں کارن اسان شفاعت جاہی
 جو رب کہیا اوہ میں کہیا فرق در کہیا کوئی
 ندھ جو کہیا کافر مشرک کیوں نہیں نال لائے
 ایویں حق اسادے اندر جو کجہ تدھ الایسا
 ایگل تن منصور وچارا رتا ڈھائیں ڈھائیں
 جے اس عیب خدا داکتیا عیبی ہو یا تاوا
 ہر حالت وجہ پاس نھنا ڈے اس دی گریہاری
 کرا کر گناہوں عاجر عیب اپنا بخشاوے
 تسبیح رحیم کریم گھرانہ گرم کرو ہر حالے

جاں پھر میں بناواں آپ اسے دل آواں
 بھی میں اس سداں کھین ویاں ویسے نال جہناں
 نالے قدم بناں میں اسد نال جہناں د جاندا
 رکھاں چہ پناہ اپنی دے چلبے جدوں پنہاں
 وجہ دربار رسول پیارے پڑھکے جدوں سناتی
 نقل گذرن دایاں کارن اتنا درجہ آس
 رب اسنوں محبوب بنا مذاقرب عطا فرماندا
 میں پران نامی اسے آپ خدا ہو جاوے
 ایویں پکڑن چوڑن اسدا ہوسے رہ بانا
 دایم اس دی مرضی اندر چل دا اتے کھلو ندھ
 حاصل خدادی مرضی اندر ہو جاوے ایہ سارے
 گویا ذات ربانی اس وجہ آن مقام بناوے
 یا پجہ خدادی مرضی اس نہیں کم نہ ہوندا کوئی
 کیا اوڑک پھر شان میرے داکہیا شاہ رسولان
 سب محبوباں وچوں میرا بہت بلند ستارا
 جس دی رب نہ بخشش چاہے کیوں سنوں ویاں
 ایسے طور خدادی مرضی پاک جنابوں آہی
 میرا کتنا رب داکتنا ختم عدالت ہونی
 کیوں نہیں وجہ شفاعت اپنی داخل اہ فرمائے
 اوہ الزام تمامی تیرا مولا رو پڑ آس
 کرن سوال پیغمبر سارے کرو معاف گناہیں
 جس نے عیب نساڈا کتیا ہو گیا چور خدا دا
 کیتی رب نصیب تسنوں دوگ دی گریہاری
 جیکر تسبیح بخشوا سنوں کس دروازے جاوے
 پھر بھلے دیاں مدہ قدیموں بھلان بخش وال

تیں شفیع تمام امت دے یا مقبول رہانا
کل سوال قبول تھائے پیش جناب تعالیٰ
ہر کر واس عاجز آپر نظر کرم دی ۔ یا ہو
سن کر عرضاں سرور عالم شفقت کرم کما یا
بخش دتی سب غلطی اسدی بھی سب نہیں بختائی
سہ بنیاں منصور دلی نون بھی مبارک بادی
رحمت عالم رحمت عالم شرم کرم داسائیں
دوست دشمن جو کوئی اس تہیں پہل بختاؤن آئے

اول آفر ہر عامی نون آپ تساں بختانا
با بچہ تھائے ہر عاجز نون کون چوڑاؤن والا
راضی ہو کر بختاؤ سنوں بھی رب تہیں بختا ہو
نال محبت پکڑا کلاوے روزندے نون گل لایا
راضی ہو کر حق اس دوچہ نیک دعا فرمائی
دستی بدل رحمت والا سہ نون ہو گئی شادی
رحمت تہیں بولی بتایا لکھاں عامیاں تائیں
رحمت کے دروازے آتوں کیونکر خالی جاوے

ذکر شہادت شاہ منصور رحمۃ اللہ علیہ

دلیاں وچ منصور دلی نون اتنا قرب رہانا
جدا اس وصلت ربی دلی عالی منزل پائی
بول انا الحق بہ کہن گکارہ مقبول تعالیٰ
کیا جان اوہ کپڑی طاقت ایہ آواز نکالے
اہل شرع نے جہٹ اس دے پر فتوے کفر لگائے
کر منظور شریعت ادبوں سولی اوس قبولی
جس رسول پیارے پیچھے پائی اوس مقبولی
کوئی قبول نہ کر داسولی اوہ محبوب رسولی
لوکاں بھانے مشکل جا پے سر سولی پردھرنا
جس غلوں اوہ سولی چڑھیا اس تہیں مولیٰ دیا
ظاہر باطن دونوں درجے لے گیا ولی رہانا
کرن روایت لاش پیاری سولیوں والی تاری
آفر سیں مبارک اس داتن تہیں جدا کر ایا
جتنے عضو تھامی اس درادوی ذکر لیا وے
آخراں دجوڑ تھامی جدا جدا کر دائے

مخو ہوا دوچہ ذات لے دی رگ رگ عشق سمانا
مولا با بچہ وجود اس دوچہ چیز نہ رہ گئی کافی
لوکاں کہیا کافر ہو گیا ایسا بولن والا
باطن دی کوئی خبر نہ کھن ظاہر دیکھن والے
ایسا کلمہ بولن والا سولی دتا جائے
عاشق رب داکوین شرع تہیں کردا حکم عدولی
اوسے دی ایہ شرع رسولی جس نے دی سولی
محبوبان دی حکم عدولی بابت تہیں مسمولی
عاشق نون مہراج رہانا سولی چڑھ کے مرزا
نا انکار شرع تہیں کیتا سرسربانی دہریا
سو کھا نہیں پس بر فقیر رب دا ولی سدا نا
پھر بھی ادا آواز نا الحق دار میاں بر جباری
تا بھی ایہ گل کہنے کو لوں عاشق باز نہ رہ گیا
سب جوڑاں تہیں ایہ آوازہ پیا انا الحق آدر
ہک ہک جوڑ علیحدہ کر کے ٹکڑے کئی بنائے

پھر بھی جتنے ٹکڑے آئے آپ تمام ہی
 بھی جو قطرہ خون مبارک اس تہیں باہر آئے
 دیکھتے تماشاً عاشق والا لوک مخالف سارے
 کہن لگے تہیں آتش اندر اسنوں ساڑیا جاوے
 بونٹی نال نہ بونٹی چھوڑی ہڈی ہڈی توڑی
 آخراں دے ٹکڑے سارے کر کے بھی جاتی
 ہو چکی خاکستر جس دم اس دی لاش پیاری
 تا پھر اوہ خاکستر ساری جانتی دریاے
 کرن روایت جدوں ولی نون حکم تسل آیا
 بعد وقائوں نال ساڑے یہ کج حال وہاں سی
 جا کر پھر اوہ لاش ساڑی دھلے وچہ وگا ون
 اوہ رہا جو دھلے والا ہے بغداد کنارے
 اصلی نام حسین ابن منصور تباون
 خادم نون فرمان سنایا جید خاکستر مہری
 غضب الہوں پانی اس دا ایسا جوش لیا ہے
 ایپر سخت مہا ہی ایہ جو مول نہ بھاڑے مینوں
 جس ویلے بغداد شہر نون آون لگے پانی
 ہٹ جاسی سب پانی اس دا پھر نہ اول جاوے
 دس گئے اپنے خادم تائیں ایہ گل جاندی اری
 اتنی طاقت ولی استروں بخشی پاک ابھی
 دوست رب دونا اندر سے تکلیف پاندے
 کرن خیال پیارے رب دے جو تکلیف اٹھاون
 سر بر چشم قبول اسانوں جو بھیے رب قاضی
 جو آئے سو آوے سناون جو جاوے سو جاوے
 ایسے خاطر خادم تائیں شاہ منصور سکھایا

جوش خروشوں کدین سارے ایہو آواز گرامی
 دیرتی آپ لفظا نال حق اس تہیں لکھیا جاوے
 پھر بھی ظلموں بان زنا آون ظلم کماون ہارے
 نہیں تاہر گز باز نہ آوے دو نافتنہ پاوے
 پھر بھی لہجے انا الحق والی عادت اس نہ چھوڑی
 اک لگے لاش مبارک کھیں ساڑ جلائی
 پھر بھی اوہ آوازہ اس تہیں رہیا برابر جاری
 پانی وچہ بھی راگھ ولی دی اولوں کھندی جانے
 خادم اپنے نون سویلے ایہ فرمان سنایا
 ٹکڑے ٹکڑے کر کے ساڑی لاش جلائی جاسی
 وجہ نام آسے دریا داراوی خیر ستاون
 سندے سن بغداد شہر وچہ شاہ منصور ستاون
 باپ ولوں منصور تے نالے شاہ منصور پیارے
 وچہ دریا دجلہ دے جا کر سن نال دلیری
 چکر بندہ کیتا جاوے سارا شہر روڑا دے
 دستاں آسے بند کرن دا ایسین طریقہ تینوں
 گوڑی ساڑی حاضر کر کے اسوں تساں کھانی
 ہنہیں تال شہر تاملی آپر سخت مصیبت آوے
 چاہندے نا تکلیف کسے دی جو محبوب غفاری
 پھر بھی اپنیاں ویریاں کارن نہیں ہلاکت چاہی
 ہوندرے چارے آپ کسے نون دکھ تہیں پہنچاندے
 سہ آرام اتے تکلیفیں رب دی طرفوں آون
 جو ہیں پیارا راضی ہووے ایس ہمیشہ راضی
 ساڑی طرفوں ہور کسے نون کج تکلیف نہ آوے
 پیش کریں نون گوڑی ساڑی جداوہ موقعہ آیا

کرن روایت جدا وہ موقعہ حاضر ہو یا بھائی
 اوچھلیا دریا غضب تہیں پانی جوش لیا یا
 فکر یا سب لوکاں تائیں آفت نازل ہوئی
 دوڑن بچن ہال دو ہایاں خلقاں کھل آیاں
 خام نول جاعر نماں کرے ہو کر بہت نمائے
 تا اس ویلے خادم طلبی گورڈی کڈھو کہا نڈا
 چپ ہوئی اوہ را کہ ولی دی حق حق کرنے والی
 تا پھر اوہ خاکتر ساری لوکاں جمع کرائی
 ایہ قصہ منصور ولی دا جو میں آ کہ سنایا
 اتنا جوش کمال ولی نول غالب حب الہی
 ایہ سب برکت حاصل ہوئی حضرت کے درباروں
 ہو ہزاراں کمال اہل رب کے ولی پیارے
 کئی ہزاراں عاشق اپنے کتے خالق سائیں
 ایہ سب امت احمدی نول بھاگ خدانے لائے
 سب عطا میں حضرت کارن رحمت فضل سوایا
 بھی اِنَّا اعطینک سورت حمید حق اتاری
 وچہ تھیں عزیز می اس و اشان نزول لیا یا
 حضرت قائم نے عبد اللہؑ نے نام انہاں دے
 چھوٹی عمر مبارک دو ہاں کیتی اہل تیاری
 لکے وچہ ایہ پیدا ہوئے نوحش فرزند پیارے
 کافر لوکاں طعنہ کینا پر حبیب تعالے
 جو کہ اس دی رونق آبی ختم تہا میں دی
 اس گلوں رب غیرت کر کے سورت کوڑ گھلی

جسے اندر را کہ ولی دی لوکاں و سچ و گائی۔
 آیتا بغداد دوائے شہر و رھان آیا
 آگئی کانگ غضب دی سا نول بن نہیں آگئی
 ایہ سب غیرت ولی اللہ دی جاتا نڈول لوکاں ہاں
 کر و عارب شہز چائے ہوون فضل ربانے
 کھڑ گیا دریا دا پانی ادب کنوں شرماندا
 پھیر آواز نہ کیتا اس نے گورڈی جدول کہالی
 کڈھ دریاؤں را کہ ولی نال ادب دفنائی
 قل کرے الا ولینا کے اندر سچ عطا لیا یا
 را کہ مبارک بھی اس ہو نول حق حق کر دی آبی
 کر دیا رنگین پیارے رب کے عشق پیاروں
 سرور عالم دے درباروں پاک خدانے تارے
 کئی ہزاراں ہوسن آگول روز قیامت تائیں
 نیماں وانگ مراتب درجے حبیبیاں ولیاں پائے
 ولسون یعطینک خدانے جس خاطر فرمایا
 بہت عطا میں تیرے کارن امر کیتا رب الہی
 دو حضرت دیاں صاحبزادیاں کوچ جڈل فرمایا
 طیب، طاہر لقب جنہاں دے پاک بی فرماندے
 دونوں چند رسول اللہ دے ٹکٹے وارواری
 چھوٹی عمر اتہا میں دونوں دنیا چھوڑے
 اوز ہو گیا دنیا اندر نہی سداون والا
 دن اس واپھیلا دن جو گاتھے رہیا نہ کوئی
 نال پیار حبیب اپنے نول بخشی رب تعالیٰ

اِنَّا اعطینک انکوثرہ فصل لربک وانحرہ

یعنی اے پیارے نبی، عطا کی ہم نے تجھ کوثر سو نماز پڑھ کو اپنے رب کی اور قربانی کر

إِنَّ شَانِكَ هُوَ الْإِبْتَرُ

بیشک نیز دشمن (جو ہے) وہی ابتر ہے

کرتو انا نماز خدا دی سجدے شکر میں
توں کیوں خیریں اوتر ہوویں دشمن تیرا

یعنی اسماں عنایت کیتا کو خیرے تائیں
دیہ قربانی راہ مولادے کر شکرانہ میرا

تفسیر سورت کوثر

ہن مفسر کوثر اندر بہت اشارے آئے
رب فرمایا اسماں تسانوں کیتیاں بہت عطا میں
دو قسمان اولادوں بستھے جسی نسبی آیاں
جتنی کل اولاد نبیوں رب عطا فرمائی
اتنی کثرت پاک نبیوں ہر دو قسموں ہونی
وہ تفسیر عزیزی اینویں شاہ صاحب فرمایا
جتنے کلمے پڑھنے والے مومن ہر دن سائیں
اتنی بہت اولاد جہانوں رحمت فضل ربانا
ہو اشارہ کوثر اندر کہن مفسر عالی
امت تیری انز فضلوں ایسے ولی کریاں
عزت قطب ابرار و غیرہ ہوسن محتاج شاناں
اہل شریعت اہل طریقت ہوسن کثرت پاروں
ایسے اوہ پابند شرع دے ہوسن عاشق میرے
شرع اگے کجہ عذر نہ کرن وچہ فحشیت مرسن
گراں شہید صدیق وغیرہ صالح عملاں والے
حافظ ناظر خواں تیرے ہوسن باہجہ شماروں
سبہ اولاد تسانوں ہی ہوسی کہند احق نعلالے
ہو اشارہ کوثر اندر کثرت علمساں واری
سارے علم تمامی لغتانی جان نبی الہی

کوثر معنی کثرت بہتی لغت عرب فرماوے
بہتی امت بہت اولادوں سرور عالم تائیں
اک حقیقی اک مجازی دونوں حضرت پایاں
دسواں حصہ بھی نہیں سچیں کسے پیغمبر پائی
نال نبی دے ہور پیغمبر نہیں برابر گوئی
وچہ اولاد رسول اللہوں سب نہیں ہب ودہایا
کل امت اولاد نبی دی روز قیامت تائیں
پھیرا و نمانوں اوتر آکھے گھبٹرا اوتر جانا
رب فرمایا بخشی تمینوں کثرت ولیاں والی
نبیاں وانگ جہانوں تائیں عالی جسے دیساں
نبیاں وانگ کہاں اپنے معجز وچہ جہانوں
نابہ عاید عاشق اپنے بخش گراں سکاروں
گردن رکھ شریعت اُپر ہوسن پیرے پیرے
سولی چڑھیں جو کڈرسن سر قربانی دہرسن
عالم فاضل دین تیرے بہت ہوسن رکھوالے
جہ پیرے پاک صحیفہ تیرا پڑھیں شوق پیروں
کون تسانوں اوتر آکھے اوتر جانوں والا
پاک نبیوں علم تمامی بخش کیتے رب عالی
ہر قسمان دی علم لیاقت پاک نبیوں الہی

جتنا علم رسول اللہ ﷺ بخشیا اللہ سائیں
 اسی نام لڑی عالم لکھ پڑھا ہے نا جانے
 نواں طریقہ نواں صحیفہ اپنے نال لیا یا
 کل نبیاں تھیں دودھ کے خوبیاں علموں دہانیاں
 اَعْطَيْتَكَ الْكُتُبَ تَائِيں سز حضوروں، پانی
 بعد نبی تھیں امت اس دی علم پیرے پائے
 اگلیاں امتاں اندر ہوندا ویر لا عالم، کوئی
 جیکر خبر نہ ہوئی کسے نواں بہتیاں علمانوالی
 جیکر کدی محمدی مومن باکل جاہل رسیب
 جیکر آپ نہ پڑھیا ہوئی سن سی کسے نکالے
 طرح طرح دے امت نواں جیسے علم الہی
 جیہڑے علم اسال نہیں اگے اگلیاں لوکان لے
 جو جو تھیں انہاں وجہ ہے اگر انہاں نکالے
 جیوں یونانیاں فارسیاں دے اگلے علم پورانے
 علم طبابت علم کتابت ایسا اہل کراٹیاں
 ایوں علم نجوم وغیرہ بہت اسان بنائے
 بابجہ انہاں نہیں ہور پیرے علم دتے ربیاری
 جیوں صرف لے نوحہ دے علم عطا فرمائے
 منطق علم اصول وغیرہ علم قرآن پیارا
 علم حقائق علم معارف علم تصوف والا
 ہور پیرے اس امت وجہ علم تے ہنر نکالے
 کر کے خاص جو اس زمانے آکر کثرت ہوئی
 ایہ بہ کثرت علین عنایت سرور عالم تائیں
 ہور ایشادہ کو نورا اندر بہتے ملک خزانے
 بہتیاں فتح تے بہتی نصرت بہت غنیمتالیاں

ناکسے ہو یا ناکسے ہو سی روز قیامت تائیں
 کرو تے منورج تسمی اگلے دین پورا سنے
 سبھوں اپنا دین سکھایا اپنا علم چلا یا
 ظاہر باطن کل علماں دیاں ندیاں آن چلا یاں
 ہر قماں دی کثرت تینوں اسال عطا فرمائی
 نبیاں دانگوں امت دے عالم فاضل لے
 اس امت وجہ گھر گھر عالم ایہ ترقی ہوئی
 بلکہ علموں اس امت وجہ ویر لا ہو سی خالی
 انشاء اللہ ہو سی تا بھی اگلے عالم جہاں
 پڑھیاں نال مجالس کر کے علم تیسرا جاسنے
 اگلیاں لوکان نواں کچہ ہرگز خبر نہ ہانگی تا ہی
 اس امت دیاں علماں آگے ادہ بھی فکرائے
 کر تحقیق سوکھالے کتے علم جو اگلیاں دالے
 کر دتے آسان تسمی ہر کوئی لکھ پڑھا جانے
 جیوں نورا گلیاں لوکان نواں بھی اس دا دل آبا
 تعبیراں دے علم تھلے کر کے صراف و کھائے
 نواں علوم تے نواں طریقے جگ وچہ کتے جاری
 علم بیان تے علم معانی اس امت وجہ آئے
 علم حدیث فقہ تفسیراں ہر پھر وجہ پساں
 ایوں علم فلاسفیاں دا بخشیا حق تعالا
 نام نشان نہ جانن جہاں اگلیاں امتاں تھلے
 علم ہنر تے کساں دالی حد نہ تھی کانی
 جس دی امت نواں ایہ وجہ بخشے خالی تائیں
 جو جو امت حضرت دی نواں کتے بخش خدا نے
 وقت نبی دے بعد نبی دے جو اس امت پائیاں

سب انعام اکرام نبیؐ لول ہوئے کثرت پاروں
 چیز کسے دی دنیا اندر کمی نہ ہرگز چھوڑی
 روز حشر انعام جو طس حد شمار نہ کوئی
 جس دن اہل بہشت تاملی کر سن صفایاں
 اتنی صفایاں محمدی امت ہوسن انہاں وچالے
 اتنی کثرت پاک نبیؐ دی جس دن ظاہر ہوئی
 جس دن آپؐ ہوسن حضرت کوڑھوں کنائے
 اِنَّا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْكَبُورَ بِمَا
 خیر کثیر نمونہ ادہ بھی کوڑھوں میں
 خیر کثیر ہونے جس اندر خوبیاں بیت دکھانے
 اسے خاطر کوڑھوں پاک قرآن کہا ندا
 اسے طور جو کلمہ طیب پاک نبیؐ سرور دا
 وچ تفسیر عزیز ایویں شاہ صاحب فرمایا
 کشنیاں ہور روایتاں ایویں وچ حدیثاں آیاں
 جو بکر انہاں ترین چیزاں وچ آیاں بھلیاں
 رب قرآن ایسا کوڑھیا تیرے تاملے
 دنیا وچ بھی کوڑھیاں اسان عطا فرمایا
 جہاں تسالوں ایترا کھتا ادہ کد بجاوں میںوں
 چالے حرف تے تے نقطے ایترا آئے
 وزن برابر حرف برابر نقطیوں فسق نہ کوئی
 و دکتی رب رحمت غم دی رحمت د دریاؤں
 بحر توشی دے اندر فضلوں حضرت تاریاں لمیاں
 امر کتنا محبوب اپنے نول پاک جناب خدا
 پس قول رب اپنے دی خاطر کرم سید شکرانے
 ہر رحمت دی شکر گزار ہی نال عبادت تھیوے

ہر نماں دی کثرت حاصل خالق دی سرکاروں
 سدا ترقی ہوندی رہی جنت دروہاں رہی
 اس دن کثرت ظاہر ہوئی جہوں قیامت تھی
 بلک ٹھوویہ کل صفایاں بناسن بھیا شاہ ابراہاں
 باقی چالی صفایاں تاملی دو جیاں متاں دالے
 اس دن معنے کوڑھوں جان لے ہر کوئی
 کثرت شان رسولؐ اس دن ٹھاٹھاں مار
 کوڑھوں نام اس ہوسن تھی دعا عام محاورہ آیا
 دعوت کنوں کمال نبیؐ دا شان دکھاوں ہارا
 کہن مفسر آسندے تاملے کوڑھیا جاوے
 بھی بیخوقت نمازاں تاملے کوڑھیا جاندا
 اسنوں بھی فرماون کوڑھیا مفسر لیا یا
 بھی یعقوب جو چرخہ صفا ایہو بیسان لیا یا
 کھلے قرآن، نمازاں سب کوڑھیاں
 ایویں کوڑھوں نبیؐ دے بستے خوبیاں پایاں
 کثرت تہیں جو ظاہر کرسی تیرے شان عطا میں
 محشر وچ بھی تیری خاطر کوڑھیاں بنا یا
 ایترا بلے کوڑھیاں اسان حضور و تینوں
 کوڑھوں بھی تے نقطے چار حرف بنائے
 اٹھ گیا نقطہ رحمت والا رحمت نازل ہوئی
 کثرت نال کتی رب بارش اپنے فضل عطاؤں
 ادہ کاشگاں ادہ غم دیاں ساگاں دن دگر سبیاں
 اسان جو اتنی بارش فضلوں تیرے اتر دسا
 پڑیں نماز جیسا آسندے جسے جس خزانے
 بیت خدا در تاملی ہونے سجدہ جہوں کیوے

نعمت عجب نماز کے سجدے شریعت شہد ہونے سے
دو سماں شکر لے ہو دن بک بدنی بک مالی
بدنی ایہ جو پاک بنی نون حکم نماز سنایا
یعنی اسل جو پیراں بے کوثر بخشیا تینوں
بختے رب فرزند جہا نون رحمت کرم کلمے
حضرت نون فرزند اں بے کوثر ڈھیا حصوں
کر شکر لے اس نعمت دے تینوں اں ودہایا
ابتر تیں بھی ابتر اس دی بدتر حالت ہوئی
نا کوئی اس نون یاد کر لسی کتول گیا موکا لا
ظاہر باطن نسل تساری اتی ایسں ودہاواں
کل امتاں بھٹیں فاتی ہوسی تیری امت پیاری
نام تیر پدیاں گونجاں پوسن اپر بلند میناراں
منبراں اُپر چڑھکے جتھے پس نام آساڈا
خطبیاں وعظاں اندر جتھے ذکر حکم سانس میر
ہر مسجد ہر مجلس جتھے ہوسن ذکر آساڈے
پنجے وقت نمازاں اندر کہن درود تساں نون
لکھاں خادم دین تیرے دے ہوسن دچہ سنیاں
نام تیرے تہیں صلہ تے کر کے دلت مال لٹاواں
ذکر بلند ہمیشہ تیرا ہر ملکیں ہر جبا ہیں
جاں پھر روز قیامت تینوں کوثر کراں حوالے
اس دن اسیں تساں فضلوں ایسا رضی کرناں
ہن میں اس کوثر دینوں آکھ بیان سداواں

کوثر تیں دودھ لذت جس دی یادن پڑھنے والے
دونوں ادا کریں مجھو با امر کیستار بعالی
مالی شکر کھاواں بے رب وانحرف سربایا
دیہ قربانی توں مجھو با بہتا بھاویں مینوں
کر وعقیقہ حکم انہاں نون پاک بنی فرماوے
رب فرمایا دیہ قربانی نعمت ملی عفوروں
دشمن تیرا ابتر کیتا کسے نہ لیسکے آریا
جس نون روز قیامت تائیں بھلا نہ ہسی کوئی
اول آفر ہے ہمیشہ بول تساڈا بالا
ختم نہ ہوسی محشر تائیں ایسے فضل کھاواں
ذکر بیان فضائل تیرے ہن ہمیشہ جاری
دشمن تیرے نون ہر پاسوں لعنت تے فکاراں
نام آساڈے نال برابر ہوسی نام تساڈا
نال برابر شامل ہوسن حکم ہمیشہ تیرے
اوجھے نال سنائے جاسن سو بنے بول تساڈے
اگے پیچھے پڑھن صلواتاں غالب شوق جہاں نون
ہو جاسن قربان تساں تہیں عاشق کئی ہزاراں
سال ہر سال مزار تیری دی آن یارت یادن
پوشن رسی نام تساڈا روز قیامت " تائیں
دشمن تیرے ابتر جیڑے وڈہن ہتھ موکا لے
کوثر سنے نامی جنت پیش تساڈے ہر سال
تساں پیلا رحمت دالا اجر ثوابوں پاواں

بیان حوض کوثر

اینا عظیمنا ہے جدی خبر خدا فرماوے

حوض مبارک پاک بنی دا کوثر نام سداوے

جس رائیں محبوب اپنے نون آب معراج کرایا
 حضرت تمہیں حوض میر پدا اتنا تک کنار
 چار پیسے ایسے پختہ پینڈا چار ماہاں دا
 اتنا لیاں اتنا پورٹا حوض مبارک میرا
 سبہ جنت دیاں باغاں اندر ایسا باغ نہ کوئی
 دو پناے رحمت والے عرش مجیدوں آون
 سکین تہیں نکال اہلے اندر عمراں ساری
 جنت لے دچکار خدا نے اوہ تالاب بتایا
 چار چوقیرے باغیچے سوئے ٹھنڈیاں والے
 پچھیا جبرائیل وحی تہیں پاک حبیب سہارے
 تا پھر جبرائیل پیارا ادبوں عرض شنائے
 کیا اس رائیں حوض اپنے واڈھا عجیب را
 دو دھوں چٹا شہدوں مٹھا لذت حد نہ کوئی
 حضرت کہیا یک گھٹ اس نہیں جو پوچھواری
 سونے چاندی برتن اسے پانی بیون والے
 نعل جو اہر پیکے موٹی کنکر اس دے سالے
 شب معراج رسول اللہ نون رب ایہ حوض کہیا یا
 وَكَوَفًا يُعْطِيكَ اِيَهُنَّوْنَ خَالٍ عَنَّا مِيْرِي
 بچھر بچھرام جہاں نائیں سچھیں آپ پلاسین
 کرن روایت روز قیامت جہاں ب حشر چھوئے
 کیا مرل کیا مومن کا قرب تیراں کہلو سن
 سر پیراں تاک بہ خلقت نون ہمیں سخت نیکہارے
 تاملدا سخت نیکہارے نون موافق تہنسی
 مقبولان دیکھو نون سکے پیر کہلو سن
 بعضے مومن کو ذباں توڑی ہون وہ پکے

اس رائیں اوہ حوض پیارا اہل نون وکھا یا
 جنت نون قدر تہنہ اندر چھوئے چھن حصار
 چار مہینیاں اندر اس واگروا پھر یا حسابا
 دسبا جبرائیل اساتوں ہے ایہ کوثر تیرا
 جس دا اندر کوثر وچوں نہر نہ جاری ہوئی
 اوہ دو نہراں کوثر اندر آب حیات وگا ون
 جتنا ازل ابد دا عرصہ رہن ہمیشہ جاری
 چمکن عجیب کنارے اسدے پاک نئی فرمایا
 موئی قسم نوزانی خیمے ڈھکے حوض دولے
 ہوسن انہاں نیمیاں اندر کہیرے لوک پیارے
 ایہ سب تیریاں حراں خاطر خیمے رب کوائے
 برفوں بہنڈا پانی اسدا سوہنا صاف پیارا
 مشک عطر کستوری نالوں ودھ اس می خوشبوئی
 کدی پاپس نہ لگے اسنوں میر گز عمراں ساری
 حوانگ ستاریاں چمکن دوروں پالوپال پالے
 مٹی اس دی سی کستوری کہیا نئی پیارے
 ایہ ہے کوثر تیری خاطر اسماں تیار کرایا
 محشر اندر شربت اس دا پونے امت تیری
 جہاں بہ امت جنت کھریس نون راضی ہو جائیں
 اس گرمی وہ سخت پیاسوں خلقت عاجز ہونے
 ایہ کافر مشرک سارے تنگ نہایت ہوسن
 فروقی گرمی پاپس مومن کافر سارے
 ہر کوئی وہ پکھارے اپنے جہلی دانگ تلیسی
 بعضے مومن گھٹیاں تہیں وہ پکھارے ہوسن
 بعضے ہوسن لک لک تائیں بعضیاں سینے سینے

بعضے عاصی گل گل ہوں کا فوٹ ڈب مر سن
 اس میدان حشر کے اندر رحمت باہو بیانی
 سوئیے رب مومنوں کا رن رحمت کرم کمالے
 حکم آہوں ملک زمانے جنت دے دل جاوون
 جیون کو شب مترج بنی تے ڈٹھا پاک نظارا
 او سے طور برابر اس ہدازیت زیب تامی
 او کو تر محبوب اپنے لوں کرسی رب ہوا لے
 سبہ بیباں لوں اپو اپنے حوض من اس بجائی
 سبہ تہیں حوض نبی و اعالی صنقاں ، والا
 غیر امت و ابو کوئی بندہ حوض میرے دل آوے
 جیوں کوئی چھیر و اوٹھاں والا اپنے اٹھ چلاوے
 ایوں میں بھی حوض اپنے تہیں دو جے لوں
 یاراں عرض کینا وچہ خدمت یا مقبول گرامی
 حضرت کھیا روشن ہوسن منہ مہتہ پیرا نہاے
 نیچے وقت نماز جو پڑھلے و منوسدا کریدے
 منگنی گھوڑیاں تھیں جیوں گھوڑیاں پنج کلیاں چنچاے
 سن مومن جے پاک نبی دی امت تدھ سدا مانا
 جے تدھ گول محمدی اندر اس دن داخل تھینا
 باجھ نمازوں متھے آپر نور نہ ہوسی ، کوئی
 بے نازیہے نوکے عاجز ہوسن حشر موکالے
 پڑھن نماز نہ دنیا اندر کر کے کبر و بیری
 جو معلوم ہوسی دھت نال نماز نشاناں
 حضرت کھیا حوض اپنے پر پاساں میں سرداری
 کرساں حکم اسلے جھیرے تالبدار پیارے
 دنیا وچہ جو پاک نبی دا حکم حدیث نشان

سخت پیاروں تلخی اٹھے پانی پانی کر سن
 بسنوں نفسی نفسی ہوسی کون پلائے پانی
 کوڑ حوض نبی سرور دا حاضر کبستا جاوے
 کوڑ حوض اٹھا کر ادوں محشر وچہ لیادون
 عین برابر حاضر ہوسی ادوں حوض پیارا
 عزت ادوں پیش بنی تے رکھن ملک گرامی
 اے دوست من کوڑ والے بھر بھر درت پیلے
 اپر خوبی کوڑ والی نہیں کسے وچہ آئی
 خاص محمدی امت کارن کھٹے حق تعالی
 دور سٹاواں حوض اپنے تہیں پاک نبی فرماے
 جھیر اپنے تہیں کھٹ بیگانے چکے دور لنگھکے
 اپنی پیاری امت تائیں نال پیار پلاواں
 کوئی کھیا لوں امت اپنی اس دن تہیں تامی
 خاص نشان ایہ و منودا لے سن وچہ انہاندے
 ہوسن منہ مہتہ پیرا نہاے دوروں چککے بندے
 گل امتاں وچہ میری امت ایوں سدن جالے
 نال کر ترک نمازاں کولوں جے کوڑ ول جانا
 پکڑ نماز حجت پاروں جے تدھ کوڑ پسننا
 نامہتہ پیر نورانی ہوسن خبر عدتوں ، ہوئی
 امت وچہ کوئی وزن نہ دیسی جاسن دور نکالے
 روز قیامت حضرت کہسی ایہ نہیں رست میری
 حوض اپنے پر جمح انہانوں کرسی شاہ جہاناں
 ہوساں میں سردا حشر دا کارن امت ساری
 سوہنا ٹھنڈا مٹھا شربت کج کج چون سارے
 سرد عالم آپ انہانوں بھر بھر حجام پلاس

بھی علاج جو پاک نبی دی مدح ساون والے
بھی سبہ غلاماں مومنوں کا رن آپ منادی کرن
سے امید خدائے فضلوں میں ناکارے تائیں
صفتاں کردار جدا تائیں دنیا و چہ نقیب سرا
چار کھاریاں اُپر ہون چائے یار پیار سے
نالہ صحاباں و لیاں لوکاں ہوسی بغض جہانمدا
یہ سب ہمیریاں یاراں تائیں گائیں دیون والے
نبی کہیا کچھ تو ماں میں اول آون حوض کھائے
پھر وچکارا تہاندے میرے پردہ ڈالیا جاوے
ایہ نہیں تیری امت اندر لوے بدعت والے
چھوڑ طریقہ سنت تیرا پکڑی بدعت بھاری
میں پھر ایساں لوکاں تائیں بول کہان راں
کرے نصیب نہ کوڑا ستر بدعتیاں دتائیں
بدعت شترکوں پاک جو مومن مومن او گھبارے
اُس و ن شان جلیب اپنے اخلاق پاک کھائی
حوض کھائے ٹھاٹھاں نائے رحمت سب اکبر دی
و کھرا بیلا حوض کوڑا اک آون اک حسابون
بھکھ لگے تا خاک زمین می مومن منہ و چہ پاسن
حضرت کہیا مومنوں کا رن ایسی رحمت ہوسی
اوہ مہانی جنتیاں دی خالق پاک پکاوے
اوہوز زمین نراناں ہوسی کارن بے فرماتاں
ایہ سب خاطر پاک نبی دی رحمت فضل عطا میں
سارے وعدے پورے کرسی فضلوں خالق باری
دلہن شان جلال نبی دا جو پیغمبر سارے
اُس دے حوض مبارک چوں منگ کے پون پانی

ہر عاشق نون دین حضرت متعین آپ پیالے
او گھنہار پند کرے ہے بھی رحمت فضلوں ترسن
و ایسی آپ اجازت خیر میں اوہ کوڑا ساہیں
اج پیالہ کوڑا والپی کے ویکھ پندیرا
ہو را صحاب تے ولی پیارے ساتی منسن سارے
حضرت کہن دور پٹھاؤ کجہ نہیں ہن اہنا ندا
اسے طور شرابی ٹھنگی جاہن دور نکالے
لین چہان اوہ مینوں میں بھی ان چہان اوہ سارے
میں کہساں ایہ امت میری مندوں خدا فرماوے
کیا جانے توں تیرے چکھے جو راہ انہاں لے
الٹ حدیثوں کتے انہاں توں طریقے باری
جہناں انساؤ دین دگاڑیاؤ و ر کردار راں
کافر مور متناق مشرک سب محروم بلا میں
بعد شفاعت پاک نبی دی آپون گے سارے
جدوں پیالے کوڑا والے امت نون ورتا ہی
ساری امت رحمت پائے پاک نبی سروردی
جہناں پیاس ہو واس حوض شرت نبی نون
دانگ پچیری لذت دیسی نال محبت کھاتس
روٹی دانگ زمین تمانی اس دن پک کھلوسی
ڈاڈھی مٹھی پوٹی روٹی کہاندیاں لذت آسے
اوہودھرتی مومنوں کارن کم دیسی پکواناں
اوہ وعدہ و کسوف دالا بخیا جس دے تائیں
سہ نبیاں وچہ ہوسی اس دن حضرت نون داری
اس دن جہنڈے سہ کھلوسن بہ قبول پیالے
سیر نہیں دوہ کے حضرت آپر ہوسی نظر ربانی

جو انعام اکرام تمامی عزت تے وڈیا یاں
جو انعام شفاعت والا جو وعدہ سرکاری

سب نبیاں نہیں حضرت کارن بون دن ہوا یاں
اودہ بھی اس دن حضرت کارن بخش کر دیا ہی

ذکر شفاعت کتب

کرن روایت محشر اندر ایسی دہشت ہو سی
کرن کلام نہ طاقت ہو سی ہرگز کسے بشر نوں
دہشتناک آواز اسمانوں کر طکاں رڈراوے
ایسے طور حیرانی اندر وہ سے سالن و ہاون
ہر پیغمبر امت اپنی اپنے کول کہلا رے
حضرت کیا ایسا مجمع کرے خداوند باری
جیکر یک بولاون دالا کر آواز بولاوے
اس مجمع وچ ہک دوجے نوں آکھن لوک تمامی
جو اج ساری خلقت کارن عرض کرے سرکارے
اوم یقین تالیسے تائیں جو جو مرسل نامی
سب سرداراں دے ول خلقت جاسی وار و واری
کرن سوال نہا میاں اگے سب نبیاں دن دن
کل پیغمبر نفسی نفسی بول ساون ڈردے
کیا طاقت آج پیش عدالت عرض سوال وں
اننا خوف نہایت سہنتوں ہو سی رب اکبر دا
آحضرت پاک بیٹی دل دردن بندے سارے
یا حضرت تیں ختم رسولاں نبیاں دی وڈیاں
کر و شفاعت سادے کارن خالق دی سرکاری
لا میداں پاس نساڈے آئی خلقت ساری
کرم کر و سب خلوت اوپر یا مقبول تعالیٰ
چوڑ کھلوسن مثال نبیاں جتنے بنی تمامی
انہو شفاعت سبھی آئیں پیش جناب اعلیٰ

کیا مرسل کیا دوجی خلقت ہر کوئی چپ کہو سی
کون سوال شفاعت والا کرے خدا اکبر، نوں
اودہ مردل گرمی محشر والی تن من پھوک جلاوے
آفر لوک اکٹھے ہون صفاں بتایاں جاون
کرن صلا میں آریں اندر ریل ن بندے سارے
جیکر یک کوئی دین لگے دیکھے خلقت رہی
ساری خلقت سنے آواز پاک نبی فرماوے
بھجو کوئی شفاعت والا پیش جناب گرمی
اس مصیبت سختی دچوں مت رب پار اتاے
حضرت نوح علیہ السلام پیارا موسیٰ بنی گرامی
پیکر و اج مصیبت اندر پکرامی خلق و چاری
کر و شفاعت کر و شفاعت عرض بول ساون
جان اپنی بن ایسے کیدی نہیں سفارش کرے
شکر گراں جے تہرا ہول اپنا آپ بچاواں
وچہ دربار شفاعت کارن کوئی نہ جاسی ڈردا
کرن سوال اکٹھے ہو کے پیش حبیب پیارے
اول آغزا پر نساڈے رب بخشش فرمائی
پکڑے ڈاڈھی سختی اندر عاجز لوک و چارے
وچہ میدان قیامت والے آج تینوں سراری
کوئی نہیں آج نساڈے باہجوں و شفاعت والا
کل امتاں دا بھارا اٹھاوے پاک حبیب گرامی
کل خلائق کارن کہلے رحمت شاہنشاہے

سخت عذاب سمندر محشر ٹھاٹھان آوں مرلیسی
 ایس جہاز شفاعت دیوچہ سبحنوں پ ٹھانسن
 اگلے پور شفاعت ہوسی کارن اہل ایمان
 حدوں شفاعت گبرہی کارن حضرت کرن تیری
 دوست ساڈا آوں لگا وچہ دربارت بہانے
 کراسور لیا دیں ادوں دوست ساڈے تائیں
 سن کر حکم جناب الہوں حبیب رائل حقانی
 زمین سنہری موتیاں الی ہل بل کر دی لوزوی
 پاک پوشاک مبارک نوری حضرت نون بہتاوے
 بن نون پاک حبیب خدا کرسی جدوں سواری
 سوہنی وارہشتاں الی اوسے فضل کرم دی
 مال ہوا نون شہونی چھوٹے خلعت سجت عالی
 دیکھ حیران ہوسے رے خلعت شان رسول تعالیٰ
 کتنے پور ملائک ہوسن اردل وچہ دواسے
 بون صفت رسول اللہ دی جو پیغمبر ساسے
 اگے ہک مکان نوزانی عالی منقان والا
 نام اس دا محمود پیارا بہت مبارک آسنا
 لوزی کرسی پاک نبی نون مل سی اوس ٹھکانے
 ہوسی عرش معلے اُپر ذات خدا اکبر دی
 سوہنی بیچھک پاک نبی دی بہنوں نظری سے
 آکھن عجب مکان معلی پاک نبی نون ڈسیا
 جو پیغمبر اگلے پہلے پور خلاق ساری
 نا پھر آپ جناب الہی پاک جمال دکھاوے
 سجے اندر کرن حضرت ایساں حمد ثنائیں
 کر کے صفات سرور عالم ایسی لذت پاؤن

بنے بہاناں سرور عالم سب طرا پار کرلیسی
 نہر عذاب قیامت دکتھیں لوک غلامی پارسن
 دوزخ جنت حکم سناسی جس دم رب جہاناں
 جبرائیل ترشتے تائیں حکم کرے رب باری
 لے کر پہنچ براق شتانی پیش حبیب لگانے
 لوزی خلعت سوسنا پورا کر عورت سپنا تیں
 حاضر کرے براق بہشتی بھی خلعت لوزانی
 اوسے طور گام رکاباں چمکاں دسن دروں
 عجب عمامہ نور شامہ ٹیک لٹک دکھاوے
 شوکت شان رسول اللہ دیکھ خلعت ساری
 پورا چیرا کرے چکیرا شمدہ شان محمدی
 بہت پیارے لوسے جھولاکے جھالریکے والی
 جبرائیل جہان نازا پورا واگوں پکڑن والا
 وانگ نقیباں اگے اگے ورن بہن والے
 اینویں حضرت شوکت شانوں جا پہنچن رکاسے
 خاطر حبیب اپنے دی خاطر سر جیا حق تعالیٰ
 جس دا وچہ کلام اللہ رب وعدہ فرمایا
 وانگ وزیراں اللہن حضرت وچہ درباری لے
 مال عرش دے تلوی پیاں سے ٹھٹک اس سرور دی
 ساری خلعت اکھیں دیکھے صفات لیل سادے
 کوئی نہیں اج حضور خدائے نبی محمد چہاں
 سب تعریفیاں پاک نبی دیان لہن لوداری
 دیکھ شتانی سرور عالم سر سجے چہ پائے
 چہ پریاں کسے نہ کتیاں اگے اول آخر تائیں
 ست دن رہن سجے اندر بہت انوں دکھاوے

Marfat.com

جد محبوب حبیب اپنے نون عرض سناون جاوے
 نون سوال کرے سرکارے پاک حبیب گرامی
 معلم تینوں میں جس خاطر سر سجے وچہ پایا
 دن جانے قبول خلقت تیری محشر وہ ڈوئی
 حکم ہووے نون جا مجھو یا ایس بھی گزوں اول
 عملاں موجب بے دیساں بہنوں ان اتہا میں
 جنوں نون بخشانا چاہیں میں نون بخشیاں
 لاکھاں عاصی جنت جا سن نال محالے تیرے
 سو جہان رحمت ساڈی فضلوں ظاہر ہو سی
 بہت عنایت تیری خاطر اج آمادہ ہوئی
 سن خوشخبریاں سرور عالم عرف زمین دی آون
 بے شتابی محشر اندر آپ خداوند آسی
 کرسی آپ عدالت آکے کل خلقت واسا میں
 ایہ گل سن کرب لوکاں نون بہت لگن ہر اسان
 ایس شفاختوں مومن بند بہت سہولت یادون
 عاصیاں نون بھی اس فضل دی من لا وچہ للہ
 افریحاری عظمت پاروں سب تشریف لیا سی
 جتنے ہے من بیت مقدس پاک مقام نورانی
 ہوئی شروع عدالت جس م خالق دی سرکارے
 جتنے کل تمام خلائق کرسی وچہ جہانے
 ہر بندے نون نامہ اپنا کرسی رب حوالے
 بستے ہتھ پرانے ملسن اہل ایماناں تانیں
 دفتر عملاں بستے ہتھ وچہ ہون نصیب جہانوں
 ایہ کھبیاں ہتھاں والے بوہ قسمت ہو سن
 شروع حساب ہو جس ویلے عدل ترازو دہرسن

جو اس ویلے لذت آوے کون بیان سناور
 یارب جتنے وعدے تیرے برحق ہیں تمامی
 کچھ نہیں مخفی علم تیرے تہیں ہرگز باز حسد ایسا
 کہہ نہیں حاجت دستن والی پیش جہانے نی
 کل حساب کتاب خلق دا او تھے آن موکاواں
 کراں قبول شفاعت تیری آکھے خالق سا میں
 جو منگیں سو دیساں تینوں راضی اج کر لیاں
 تال تیرے اج پورے ہوسن بستے وعدے تیرے
 بیشک رج شفاعت تیری داغ دلائے ہو سی
 رکھتے سی اے مجھو یا فکر نہ کرتوں کوئی
 دین کی لوکاں تانیں خوش فرمان سناون
 عملاں موجب بندے دا فیصلہ کیستا جاسی
 فضلوں جنت بخش کر لسی نیکاں لوکاں تانیں
 اوگھار پید کر جیے بھی کرن فضل دیاں ساں
 دور پورے گھبرامیٹ بہتی اس فضل دی لاون
 سر کوئی آکھے ب اسادا ہن آسے کے آوے
 محشر اندر پاک خدا عرش وچہ یا حساب سی
 اس جاگہ نے عرش اہی لیاون ملک حقانی
 دانگا وزیراں سرور عالم پوسن وچہ دربارے
 اس ن سارے حاضر ہوسن عملاں وے پر والے
 آپ اپنے ملسن سب نون دفتر عملاں والے
 کھتے ہتھ منافی کافر پیران بری ادائیں
 پڑھ پڑھ دن لوکاں تانیں ہو سی خوشی تنہا نون
 حاضر دیکھ لوکاں اپنے جد پڑھن تاروسن
 چنگے مندے عمل تمامی دزن فرشتے کرن

بندے دے دکھو دکھو کرے رب ایمان تو لائے
 دنیا اندر سے خراب نہیں آیا بنی پیرا را
 وقت حساباں امت اپنی حضرت صلوات لیاسن
 اس ویلے بھی پاک بنی دا شرم خدا فرما سے
 بچناں مول حساب نہ ہو سی شادہ عمل تو لاسن
 بچناں کرے حساب نہ اور نہ بیت آسانی پاروں
 بچناں اُپر ہو سی اس دن ایسی نظر کریم دی
 ظاہر کرے نہ عیب اپنا سے کر اپنی ستاری
 تک چارے او کہنا سے جس دم حاضر ہو سن
 تا تک چوٹا پرچہ کاغذ کڈھے سے حق تعالیٰ
 وہ پرچہ جد نیکیاں اندر خالق پاک رکھا سے
 دیکھ حیران ہووے سب خلقت ایہ کیا حکمت ہوئی
 ایہ کلمہ اس دنیا اندر تامل اخلاص الایمان
 بچھیاں لوکاں دجرا ہوئی دفتر وزن کرین
 اس چھٹی اوچھ لکھیا ہو سی پاک درود بنی دا
 نیکیاں بچھیں جد بدیاں و دین حضرت کرم بھارن
 دودھ چاھی پھر نیکی پلہ بدیاں سے طو باروں
 بدیاں نالوں و دودھ جنہاں دنیاں نیکیاں ان میں
 ایہ سب لوک بھٹی ہو سن جنت جاوے والے
 بچناں نول رب جنت دیسی رحمت اپنی وں
 تامل ایمان اُمید جنہاں نول رحمت بخش کریم دی
 کرن روایت تک عاصی نول ضرچوں لیاوے
 لے حلن جد و رخ اس نول سے ملک سپاہی
 رب نالے پچھو اس نہیں کیا ایہ مطلب کریندا
 پچھن جدول فرشتے اس نہیں کر سی عرض تانا

بچھیں اول امت اپنی پاک حبیب لیاوے
 روز قیامت اول بہتیں درے پاوے ہمارا
 کول کھلو کر کل امت دا آپ حساب کر اسن
 سخت حسابوں امت اس دی فضل پچھو
 برکت خب رسول شردی فضلوں جنت جاسن
 جنوں کہن حساب لیس رحمت فضل بھاروں
 بدیاں تے رب دے پاس نال لحاظ محمدی
 حقوڑے عملوں جنت بچھے فضلوں خالق باری
 جوادہ عمل تولادون لگن بدیاں دودھ کھلو سن
 جس د اندر لکھیا ہو سی کلمہ حضرت والا
 بدیاں دیاں پہاٹاں نالوں بھار زیادہ پاوے
 رب کہے میں عمل کسے دا صارف کران کوئی
 رکھیا اسان امانت کر کے اج ایسے کم آئیا
 سرور عالم اپنے کولوں چھٹی تک کلامین
 دنیا وچہ پور پور ہی بندہ کر کے صاف عقیدا
 اوہ چھٹی سرور دو عالم نیکی طرف رکھا سن
 اتنی برکت اس چھٹی وچہ ہو سی باہر بھاروں
 پا پھر جنہاں برابر مویاں بدیاں اتے نکویاں
 کوئی عذاب جہنم والا تار پاک دکھاوے
 فضل اُمیدوں بخش وں فضلاں ددر باروں
 او گنہاراں نول ب فضلوں دیسی ساتھ محمدی
 دو رخ حکم کرے رب اسوں پکڑ چالان کر اوں
 جاندا مڑ مڑ مگروں تیجے طرف جناب ابھی
 کیوں ایہ مڑ مڑ مگروں تکد اس کالوں طلبیندا
 کھڑی طلب غریباں تائیں ہاں فضل باناں

Marfat.com

سن داساں میں روز قیامت بولن جیوں میں
 کراں اڈیک رحمت ربی میں لکھوں نہیں تہی
 یہی سن کراس عا جزدی شرم خداؤں آسے
 بیج رسی اس سے اندر رحمت پاک اکبوں
 دیسا درجہ کسے کسے نوں بخشے حق تعالیٰ
 ظاہر باطن مولا ادریک یقین جنہاں نوں
 کھناں دول رحمت ربی آپے پھیرا پائے
 ہوسی حکم جہنم والا جنہاں نمانیاں تائیں
 طرح طرح پر ہوگ شفاعت پاک تہی سرودی
 اول جوین شفاعت کبریٰ چکے آکھ سنائی
 ودی ایہ شفاعت ہوسی کارن خلقت ساری
 دو جا وقت حساب کتاباں بولن جیوں میں
 بیچیں شکل پیریں کل جکڑے نال زنجیراں
 کرے شفاعت سرور عالم پیش حضور ربانے
 کرسی حکم جناب اپنی نہیں فضلاں والا سائیں
 کئی ہزاراں عاصی اینویں حضرت موڑ لیا دن
 اس موقع تے ہوڑ بھی ہوسن کئی شفاعت والے
 جتنے سب مبتول خدا دے نیو کار پیارے
 بھی ہو صلح عمل کسے دے ڈاسی کر سن
 کرے قرآن مجید شفاعت حج زکوٰۃ منائیں
 تیجا کرن شفاعت حضرت عیال لوکاں کارن
 سن بولن اندر بس دم ملک ربانے
 جیسے حکم خداوند عالم اپنے فضل کمالوں
 لکھ لو جلد انہاں دے سن بخشے اسان بھارے
 سن کر حکم اتارن سن گل ملک عذاباں دے لے

رحمت ربی طسی مگروں او گنہاراں تائیں
 ڈھونڈاں ساتھ اسے دا مگروں ہوڑا مبد نہ کافی
 دینے بخشے تائیں رحمت ساتھ بناوے
 دو رخ دیول جاننے تائیں موڑ لیا دے راہوں
 ہر کوئی نہیں برابر ہوندا کمال صدقاں والا
 بیشک اس دن رحمت ربی مل آن نہیاں
 کجاں تائیں نال شفاعت جنت بخشیا جائے
 کرے شفاعت آپ انہاندی گل امت داسائیں
 سب منظور کرے سب فضلوں خاطر خیر بشرودی
 جس تہیں نال قیامت الا ہولا کرے راہی
 دور کرے سب محشر الیٰ ہشت بہیت والی
 دو رخ دیول نہ چلاسی رب گناہیاں تائیں
 روزے جا دن دو رخ دیول کتنے کول اسیراں
 یارب فضلوں بخشے جا دن ایہ گنہگار منانے
 جاؤ خیریں موڑ لیا دو رخ جانڈیاں تائیں
 سنکل بٹریاں دور کراون مولا نہیں بخشا دن
 نبی ولی تے صابح بندے عالم فاضل نالے
 آتو آبتلیاں یاراں کارن کرن شفاعت سارے
 شکلاں بن کے حاضر ہون سب شفاعت بھرسن
 شافع ہو بخشا دے روزہ دوست اپنے تائیں
 آپ کھارے دو رخ والے جا کے جہوں کھلارن
 بیچ پوسے سردارو عالم جا راوس نکانے
 ہوڑو بوعا یہ قیدی سارے دو رخ وچہ نہ ڈالو
 واپس دے دو پو حضرت تائیں ایہ سب او گنہارے
 امن سلامت پاک نبی نوں ہوسن سب حوالے

جس کا نام محمد، احمد اور بھی بخشیا جانے
 اتنا قدر لکھا ہے نبی و انبیا کی اس برکات سے
 جس کا نام مبارک کو لوں شرم خداوند کر دا
 خدا فوج دنیا اندر ایسے نام رکھا ورنہ
 نام محمد، احمد ہووے پھر ان کے فرمائی
 مال پوچھتے جہان سے ہووے چنگے نام رکھا
 بیجا بدوں جوانی جڑ پڑا پڑے بریاں کاراں
 بدی کرندیاں عقل نہ آوے میں کیا نام آواں
 بیشک بے عین نہایت ڈاڑھی غیرت والا
 جے اوہ رحم کرن تے آوے سہ گناہ بخشیندا
 خود مختار ہمیشہ مولا اسنوں مع نہ کوئی
 شرم کرے تا بخشے اللہ اسم محمد پاروں
 جیکر اس دن تکھے اللہ کیوں ایہ فعل کھایا
 اس ویلے پھر مولا گے کون جواب سناسی
 کہن اس شفاعت جس کی کر کر کفر دیر سی
 دنیا اندر بدعت شرکوں جہاں ناکند ولانی
 منہ واکلمہ کم نہ آوے جے سو وار الاوسے
 ایویں جو کوئی مومن ہو کے ناچھوڑے بریاں
 رکھ امید شفاعت والی کوڑیاں حصال لاون
 جل بل بدن ہوں چرکوںے وزخ وچہ انگیاراں
 کر کر بریاں مور کھ دل وچہ نمہ بیٹھن ایہ سہاں
 اسے اس شفاعت آپریشکی طرف نہ آون
 کہن پھر امیدیاں لیاں آپے رب بخشسی
 روزیاں اتے نمازاں شدی اسنوں لور نہ کافی

رب فرمائی تیری خاطر بخشیا او گنہسارا
 دوزخ دے سول بچن کو لوں شرم خدا فرماوے
 صدقہ نام حبیب اپنے دارب بخشے چھٹکارے
 توں کج شرم نہ رکھیں اس داواہ مڑا نامر ڈا
 پھر بریاں تھیں باز نہ آون ناموں شرماون
 ہو بے شرم انہا دن کسرتے برکراں شیطان
 مت اس ناموں بیٹا ساڈا ادب کرے شرم
 بیشراں توں شرم کو ہی جہاں خدا دیاں راں
 مت آکے شرمی پاؤں دوزخ دہریاں وال
 بنی ولی سب مقرر کینن پیش جناب تعالی
 قہر کریدے تا ولیاں تامل وزخ دھک گھلیندا
 کوئی نہیں اس توں آکھن والا ایہ کی کم کیتوی
 عدل کرے تا پڑھلاوے بلا دینی دیاروں
 ایسا سو منہ نام رکھا کے کیوں تاہن شرما یا
 بیفرمان رسول اللہ کے کھیرا آن چھوڑا سنی
 پیش عدالت کہن اوہ بھی اوہ نہیں امت میری
 کہن اس دن کنڈا انہاں تھیں پاک حبیب الہی
 جہانک دلوں نہ جچوں توڑے دوزخ دھک جاوے
 توہ باجوں ہو مر جاون پاؤں مڑے سزایاں
 دوزخ قیدالں ہو گن باجوں کدی جنت جاون
 مدت بچوں سرور عالم لین انہا یاں ساراں
 بیلوں اسیں شفاعت پاساں دوزخ وچہ جہاں
 کر کے ترک نمازاں روزے امت نبی سداون
 آپے سائوں پیدا کیتا آپے لاج رکھسی
 ہے اوہ بخشہا تقدیری بولن کر دویا نی

کندھی ہو سی آپ اسانوں پاک رسول تعالیٰ
 آ رہو بھائی دم دم جس وی کرینے بے فرماتی
 کھا کھا جس کی نعمت و ایم کیتی نمک حرامی
 کیوں نہ کریں شفاعت حضرت کزبتی دلجوئی
 ایہ سپ کوڑی حوص انہاتوں کوڑے دم خیا لال
 جس تہیں عمل نہ چھے جاسن پیش جناب تعالیٰ
 ادھ بھی کوئی ہزاراں دچوں جو مقبول پیارا
 جیکر ہر کوئی عملاں باہجوں انیوں بخشیا جاندا
 کیوں مڑ مڑ پیغمبر اپنے گھلدا خالق باری
 جیکر چٹکے عمل کرن دی حاجت ناہیں کافی
 کیوں رب دوزخ جنت دونوں دکھو دکھ سنائے
 کیوں رب مڑ مڑ حکم سنائے جو بد عمل کھاسی
 تیکو کاراں فرمانداراں جس جنت جائیں
 برحق حکم خدا کے سائے جو کچھ اس فرمایا
 جاہل پیر سرپاں تائیں جو نہیں منن دیندے
 کچھ نہیں لوڑ نماز تسانوں جو جو طالب ساڈے
 جھوٹھ کھن ملوانے عاجز کچھ نہیں خیر انہاتوں
 روز قیامت جیروں خدا اول حاضر کیتے جاسن
 سبھیں دل پیر ہورا توں جہ لگیاں متھ کر پیاں
 بلڈرشتے دھاڑ سرپاں پیراں نال رلاون
 اس ویلے کوئی ہوت نہ چھے نا کوئی آن پیر
 پہلوں پکڑے پیر ہورا توں پیر مرید سنہالے
 رب پناہ دیوے جو اس دم ہوسن حال انہاندر
 دینا اندر حکم الہی جو نہیں سچ مساندے
 نیرکاں عملاں والیاں لوکاں جیروں مرانج پائے

کرسی آپ شفاعت ساڈی ہنیاں لالیاں والا
 کوں نہ لاج رکھسی آپے صدقہ بے ایمانی
 کوں نہ اوہ شیبسی آپے ظلم فساد تمامی
 نمک دے ال برابر جس دا حکم نہ جاتا کوئی
 شکل بچا دوزخ کو لوں باہجوں نیک عملاں
 ایسا مون ہو سی اس دن کوئی نصیبیاں والا
 باہجہ حسابوں رحمت جس دا کرسی پارا و تارا
 مڑ مڑ صاں عمل کھانے کھوں اللہ فرماتا
 کیوں احکام قرآن کتاباں جو کچھ ہو بیان کرسی
 دستو پھرا یہ کہتوں ہوئی سبھی تے بریانی
 بخشش اتے عذاب الہی کس د کارن آئے
 جے ناتائب ہو کر یو یا دوزخ دہریا حسابسی
 رحمت کو لوں دورہ کرساں تائب لوکاں تائیں
 بیشک سن کے رحمت پاسی جس نے عمل کھایا
 اسیں چھوڑا ساں روز قیامت لافاں بلڈھ مریدے
 کج کے ل لوانج موکا لے ضامن اسیں تسادھے
 پکڑ لئی جد بانہ اسادی پھر کیا خوف تسانوں
 یاد نہ رہن مرید مانے ضامیناں عمل جاسن
 لعنت کرن مرید تہا می جہاں باہیں پھریاں
 دچیز نچراں نرڈ کھٹے ڈھنگاں بنھ چلاون
 مال تو اس وضع دوزخ آگوں ملن شتابی آئے
 جہم جہم آون یارا ساڈے اک مجا وں والے
 دوزخ اندر کجے نول جاسن لعنت پانڈے
 روز قیامت حضرت کھن اسیں نہیں بخشائے
 تہ بے عملے پچو تاسن کیوں نہ عمل کھائے

بیٹی لوں فرمان سدا سے پاک رسول پیارا
 کہیں نہ مول بھروسا میں ہاں پیغمبری جانی
 بیٹی اپنی لوں حد حضرت ایہ فرمان سنا یا
 کون خدا نہیں ڈاڈھا جیہڑا بچوں حکم ربانے
 کون زور اور پاک بنی تہیں شوخی شان و کماوے
 بیشک ہے بن سخن ہارا شافع نبی م پیسارا
 حضرت کہیا دوں چیزاں وچہ رب ایمان بنایا
 اول ایہ جو قبر اہوں ہر دم ہر دم ڈرنا
 ہر حالت وچہ کرنی اس کی پوری فرمانداری
 دو جا اس دی بخشش الی رکھنی اس مدامی
 اپنی طرفوں کو بخش کر کے چنگے عمل کمانے
 اتنا خوف عذابوں ہووے راوی ذکر کیاوے
 کو بندہ دوزخ کارن پکڑے حق تعالیٰ
 ایویں اس دیاں فضلاں اپنی اس کیوے
 کو بندہ کل خلقت تھیں جنت اندر جاوے
 اتنا خوف عذابوں ہووے اتنی اس سوالوں
 جیکر زاعذاب اہوں ڈر ڈر مرے بنانا
 یا پھر زیاں فضلاں اپنی بخشش اس لگاوے
 دو ہیں گلیں بیان کسے دامنوں نہ کمال کھتوے
 اکثر لوکاں ایس نے رب دا خوف بھلایا
 جیکر نیکی طرف انہا توں کرے نصیحت کوئی
 ہا وہ بخت بہارا الہی نام غفار سداوے
 آہو بھائی بیشک مولا ہے غفار تعالیٰ
 بخش دیوے تا مرنی اس دی کر رحمت بخشسی
 کر غفاری بخشے استغاثہ لوکاں تائیں

چنگے عمل کماوے بیٹی جے چاہیں جہنکا راہ
 عملاں با بچوں مول کسیدی ہوئی نہیں مانی
 دستواس نہیں بہتر کھیرا ہور گھسراہ آیا
 اور جاسی وچہ جنت آپے ایویں زور نہگانے
 دیکے نال شفاعت جیہڑا حضرت کون کرے
 ایہ پر باہجہ ایمان کسے وانا نہیں پارا وتارا
 مومن ہوئی انہاں ہاں تے جس نے عمل کھایا
 اس دی پیغمبانی والا نعم نہ کوئی کرنا
 جس گلوں اوہ راضی ہووے کرے نہ مول قہاری
 بے امید نہ اسے فضلوں ہونا عمر تسمی
 خوف عذابوں اس لٹی اہوں دو نویں کم نہانے
 جے رب روز قیامت بسہنوں جنت حکم سناوے
 ایویں جانے میں اہ ہوساں دوزخ جاوے والا
 جیکر اس دن خلقت سیاری دوزخ وچہ پکڑیوے
 کرے یقین تو میں اہ ہوساں جنوں جنت آوے
 تا اوہ پورا مومن ہووے پاوے فضل جنابوں
 بخشش دی کجہ اس کے یاد نہ فضل ربانا
 عملاں دی پرواہ نہ رکھی رب دا قہر بھلاوے
 دو نویں تول برابر کھے مومن تدوں گنیوے
 چوڑ توکیاں فضلاں آپر زور زیادہ پائیا
 بول ہواب سناوے لوں اس فضل دی ہوئی
 بخشے صدقہ نام اپنے دا آپے فضل کماوے
 پر جبار قہار بھی او ہو قہر سڑن پیمان والا
 پیجے قہروں پیمان لگا کھیرا ہتھ رکھسی
 جہڑے چنگے عمل کماوے پادوں نیک جنائیں

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ مِّن تَابٍ وَامِن وَعَمَلٍ صَالِحَةٍ أَهْتَدَى

اور میں مزدور بخشنے والا ہوں اس کو جو تائب ہوا اور ایمان لایا اور عمل کئے اچھے پھر وہ ہدایت بہار ہارفتہ ص ۱۳

مومن ہو کر کرے نیکیاں نیک ہدایت پاوے
 اول کرے گناہوں چھوٹے سب بریا یاں
 پھر اوہ سدھے راہ پر ہونے تا بخشائیش پاوے
 تا پھر مومن مسلم ہو کے چنگے عمل کماوے
 ہو سی سخت عذاب انہا توں ل دو ہا یاں کرن
 دو نویں صفتاں منیر جہیرا وہ ایمان لیاوے
 ایسا مومن کردی نہ پاوے قرب خدا اکبر دا
 اینویں صفت رزاقی والی رب اپنی فرماوی
 سپہ چیزاں توں روزی یوں پل پل چھہ نہہاں
 ایپر کسب تجارت محنت چھوڑ نہ بہنہ کونوی
 ایپر عمل وسیلہ رکھیا بخشش اپنی والا
 طلب نہ کرے خدا تئیں جنت خاطر کسے عمل ادی
 جد تک ب قبول نہ پاوے کردی جنت جاوے
 جیکر اس دا فضل نہ ہو یا سبہ کجہ اوکت جانا
 روز قیامت بد عملوں چہ نار ب پاک کھلاوے
 نیکاں پاکوں لوکاں اندر مسل ساڈی آوے
 دور نہ کرے جناب اپنی بخشیں بکت نیک عمالاں
 رب رسول بناون دوست نیکاں عملاں اول
 عملاں با بچوں جنت جانا گھر نہیں غالب جی دا
 وقت حسابان سرور عالم حسنوں آپ چھوڑا سی
 دوزخ وچہ نہ ڈکن دتے جہیرے بنی پیارے
 کتنی مدت دوزخ اندر رہن مرئیدے آہیں
 دوزخ تئیں کڈھاو گن ہائے جنت چھہ پنچاسن

رب کہے میں بخشاں اونوں جو توبہ ول آوے
 کتنیاں شرطیں آیت وچہ بخشش کال آوے
 اس تئیں بعد ایمان لیاوے چنگے عمل کماوے
 ایپر جہیرے مرویاں توڑی تو بہ طرف نہ آوے
 رب فرماوے ایسے مومن جو توبہ بن مرسن
 اوہ جبار تہارا لہی بھی غفار سداوے
 جیکر صفت غفاری تک کے نہیں تہاریوں دا
 جو کج صفت غفاری والی سب سے وچہ آوی
 میں رازق میں پالن ہارا میں سب خلقت پال
 ہر کوئی جانے روزی ساڈی ریے دتے ہونی
 ایو مثال خداوند عالم ہے غفار تعالیٰ
 فضل ایو چھوٹکی کر کے رکھے اس فضل دی
 جے لکھ برساں عمل کماوے دم دم شکر الاوے
 عمل کرے تان نال ہمیشہ منگے فضل ربانا
 فضل ایو جو عمل ساڈے متھے اپر نہ مارے
 فضل ایو جو عمالاں والا دفتر کھولیا جاوے
 فضل ایو جو بخشے سانوں اپنا قرب کمالاں
 عملاں نال زیادہ ہونے قرب سچی سرکاروں
 بس پس پرا ہو جاتوں بھی دوست بنی دا
 نال شفاعت دوزخ کولوں اسنوں بچا سی
 ایپر اوہ کوئی کہاں والے ہوسن اون ہارے
 نہیں تا اکثر عجز ایسے ہوسن سخت گناہیں
 مدت بعد شفاعت انہاں پاب بنی فرما سن

پوچھی قسم شفاعت ایہ ہو گئی نصیب تنہا توں
 جنت قدر سزا کسے دی خالق پاک بولا وئے
 فرق فرق سزائیں ہوسن موجب قدر گناہاں
 جہناں لوں ہک ساعت کارن دوزخ وچہ دہالے
 جہناں تہاں ہون دی ملے سزا درگاہوں
 جہناں تہاں سو سو برسوں دوزخ وچہ دیہاوں
 جہناں کو لوں اگ دوزخ دی ادب کرے شر مارے
 جیوں گلزار خلیل اشدی اگ چنہ دی ہوئی
 جہناں پیراں گنیاں توڑی اگ چنہ دی سارے
 جہناں آتش لک لک تہاں جہناں سینے تہاں
 ایسب مومن مسلم ہوں او گنہار و چارے
 کافر مشرک دوزخ اندر طرسن سدا موکا لے
 کفروں شرکوں پاک جو ہوسن سن انت ہایاں
 پاکال لوکاں کارن دوزخ نہیں خلاف رمایا
 ہک ذرہ بھی نورا یا لوں ہوئی وچہ جہناں دے
 اپر پہلوں کتنی مدت جا لن دکھ سزائیں

عبان لے دوزخ اندر بھیجے سب جہناں لوں
 اتنی مدت کارن گناہوں دوزخ ڈالیا جاوے
 فرق فرق آتش اندر ساڑن دوزخ جہاں
 اپر اوہ بھی ساعت ایسی نارب پاک و کہا لے
 جہناں بنتے سال سینے دوزخ قہر آہوں
 جہناں آتھ ہزاراں سالوں سخت سزائیں دن
 جے کسے عیبوں دوزخ وچہ کن آتش برہو جاوے
 توں نہا توں آتش دوزخ دکھ نہ ویسی کوئی
 جہناں گوڈیاں پٹاں تہاں پہو کن اگ واوے
 بعضے عاجز گل گل تہاں پاؤں سخت سزائیں
 قدر گناہاں بھوک سزائیں انت ملن چوکا لے
 کد ہی نہین قہر عذابوں عمر سزائیں دلے
 اے ایماناں کایں دائم نہیں سزائیں ہایاں
 لے ایماناں کارن رت نے جنت نہیں بنایا
 دوزخ وچوں کدہن حضرت پھر کے ہتھ نہا نہ
 چرکی کدی نصیب حمت ہوگ انہاں دے تہاں

احوال دوزخ و دوزخیوں

کیا کجہ عرض کراں جو ہوسن دوزخیوں دے حالے
 جتنا ذکر قیامت والا سب اس دے وچہ آیا
 من اتھے کجائیش تہاں جے سب ذکر ستائیں
 تہوڑا قدر عذاب جہناں لوں دوزخ اندر آونے
 بہت آتھ جہناں لوں ہوئی اس دی حد نہ کافی
 ایسی تھی اگ خدا نے دوزخ اندر گنتی ہا
 ہک ذرہ اس آتش چوں دھیا اندر آیا

وچہ کتاب احوال قیامت دے کہوں حوالے
 جنت دوزخ حال تہاں کر نصیب سنا یا
 جس لوں شوق زیادہ ہووے ویجھے اسد تہاں
 پیراں تلے آتش ہووے سردا مغز جلاوے
 تہوڑے بہت تمام عذابوں بخشش منگنی آئی
 دنیا والی آتش نابوں ستر حصے تھی
 ستر پانی دھو کر پہلوں اس دا جوش گھٹا گیا

جسے کر ستر وار نہ اس نول خالق پاک دھواندا
 رتی وارادہ پل آتش دا پانی وچہ بچیا یا
 جیکراک چکاری دوزخ دنیا اندر آوے
 پنجو سالان رستے تائیں دوزخ کرک سنوے
 گندی بوجو دوزخ اندر راوی ذکر لیاوے
 اس موری تہیں دنیا اندر جے آوے بد بوئی
 جے بک سنگل دوزخ والا اوپر پار رکھوے
 برقداز فرشتے دوزخ سخت مزاجاں والے
 وڈے قد پاراں وانگوں آپے لے بھکے
 بے ترسی بے رحمی والا ہتھ سبق پکایا
 دنیا وچہ کوئی دوزخ والا جے بک پھوک چلاوے
 گدرف قسم نہایت گندی دوزخیاں بے بالے
 جے بک کپڑا دوزخیاں دا دنیا اندر آوے
 حقو ہر فریق عذاباں والے ملن انہانوں کھانے
 زخماں وچوں پیماں وگن نہراں ہون جاری
 اوہان جیکے سپ ہونگے ڈاڈر مہیاں نہراں والے
 دوزخ وچہ اوہ سپا ہونگے ڈن ڈن ڈھ کھان
 بیویں ہور نہراں طرح دے سخت عذاب نہراں
 کانز مشرک دوزخ اندر پاؤن سخت خواری
 انویں کوئی شخص کسے نول نا حق خون کر لسی
 جو کوئی عار جوایاں ہونگی صیاں پنیاں مارے
 انویں جو کوئی نال ارادے مومن مارے کوئی
 قاتل تے مقتول سوالاں دوزخ جاسن
 جو کوئی منہ تہیں مندا بولے کسے بنجیمہ تائیں
 انویں جو کوئی دل داند رکھے بعض آٹھاندا

دووں مرے لوک تمامی نیڑے کوئی نہ جاندا
 تا اوہ درتن لایق ہویا لوکاں دے کم آ گیا
 مشرق مغرب سیک اسدے تھیں رب خلقت جلاوے
 اتی دوروں گرمی پہنچے تے بد بو آٹھوے
 جے بک سوئی چھیک برابر موری کھولی جاوے
 تہ بکے تمامی خلقت جہل نہ سکے کوئی
 اوہے وقت پہاڑ تمامی گل کے آٹھ پھوے
 ڈاڈ مہیاں کوہیاں شکلاں وانے رتک دگھارے
 سنن نہ ہرگز کوک کسیدی سو کوئی ڈاڈیں مارے
 رحمت ترس انہانکے دوزخ نہراں خدانے پایا
 گرمی اسدی تہیں رب خلقت رتکے ساہو جاوے
 وانگ باروت جہانکے تائیں چمکے اگ دہنگانے
 گرمی تے بلواں وی تہیں رب خلقت مر جاوے
 جتنا کھاؤن رجن ناپیں ہر دم بھکھے بھانے
 بوہو پیپ جو جلدی بلدی بیون نال خواری
 چچراں جیکے بچوں کالے وڈے وانگ نکالے
 چالی سالان پیر نہ جاوے جے کو بک وانگ جلاؤن
 عملاں موجب بدلے ملن دوزخیاں تے تائیں
 کدی نہ چہنن قبر عذاباں نت نہراں جاری
 دوزخ وچہ خداوند آسنوں سخت نہراں دسی
 خونیاں نال برابر اوہی دکھ اٹھائے بھانے
 دائم دوزخ اسلے کارن خبر قرآنوں ہونی
 دونوں سخت عذاب اٹھان کدی نجات پاسن
 یارا صحاباں برا الاوے پوے سخت نہراں
 دیری بنیاں صحاباں وارہی دھکے کھاندا

عواجز و اہل ظلم کا وہ دکھ دے ہمایاں
 جو کوئی اپنی ان خوشیاں لوں خوشیوں تک ترور سے
 ہونے غریب کے لوں شیخی شان دکھا سے
 نہیں جو کوئی شمع مخالف ریناں سماں کرے
 جو حکم قرآن حدیث نہ من کرے اپنا بھانا
 بیویں پور جو گزے منہ سے ریاں ملاں والے
 ہونے سے مت طبع ہوں بکد و جرتے سے
 نام جہنم پہلا طبقہ ہے جہنمیں اوپر والا
 دو گنا بہت بتاؤں ایہ بھی باہر حد کما لوں
 وجہاں طبقیاں اندر رہیں دو جہاں مٹاں والے
 اوگنہار محمدی امت اس دہر میں سارے
 چہرہ طبقہ بعد انہاں نہیں رہ جا سہی بہ خالی
 اتن ولدی سرور دو عالم نال کمال پیاراں
 ہوا ری جہیل دوزخ نہیں امت پار سنگھان
 جو مقبول خدا سے بنے نیو کار پیارے
 بعضے مومن پل دوزخ نہیں بجلی وانگ سماون
 بعضے وانگ سوراں نکلیں تیز قدم قناراں
 جہیرے مومن پہلوں نکلیں نیو کار پیارے
 جیوں جیوں یاراشنا کے داچھے ہوئی کوئی
 کرن اڈیکال مومن سارے کارن مومن یاراں
 جنت سے سروازے آگے حضرت آپ کہلو سن
 باقی جہیرے دوزخ ڈگن شامت عمل گھاہاں
 بعضیاں تائیں اوسویلے دوزخ کنوں کدھاون
 جہیرے مومن دوزخ وچوں کلن اوگنہاں سے
 منہ دی ٹکڑی صحیح سلامت لکے خالق سائر

ایویں جو کوئی کھٹے کردار بد حکم سنایاں
 ایویں جو کوئی ذات و ماں کے کوریاں نساں گئے
 مگر جگر چاؤڑ کر کے ناحق پیا ڈراوے سے
 کرن نفسوںی منے پر نے رب کھٹیں مول درادے
 ایہ سب لوک خدا باں لایق دوزخ وچہ ٹکانا
 رب جہنا توں دوزخ ڈالے پاؤں دکھ کشا لے
 آننے نالوں تویں اندر سخت عذاب دے لے
 اس دے وچہ محمدی امت نیٹے بے تقا لے
 ایہ نرم عذاب اس دیوچہ ہوئی دو جہاں نالوں
 کافر مشرک اس طبقے وچہ بٹ کوئی ڈالے
 آخر نال شفاعت حضرت ہوسن پار اتا سے
 امت اپنی جنت کھڑی جہاں امت دادا لی
 کرن تلاش و دوزخ وچوں بہاں اوگنہاں
 جہیرے کن جہنم ناروں جنت وچہ پنچاؤن
 بھی ہو وقت حساباں جہنم جنت کھڑے سارے
 بعضے وانگ ہوا دے نکلیں جہاں سے نظر نہ آون
 بعضے عاجز ہو لی ہو لی وانگ پیادیاں یاراں
 یار کھلو کے پھلیاں کارن کرن اڈیکال سارے
 یا پھر جسے خوش کسے لوں دیر زیادہ ہوئی
 بھی سرور عالم کرن اڈیکال کارن تا بعداراں
 وچہ میدان اوہ آگے نکلیں سہ اسے کھٹے ہوسن
 مال شفاعت سرور عالم لے نجات تنہا ہاں
 بعضیاں کارن جنت وچوں پھیر دوبارہ آون
 چہرے با بچوں بدن انہاں لے سڑن جان سارے
 تا جو جلد پہچان حضرت امت اپنی تائیں

جس ویلے اوہ دو رخ و چہل عاصی باہر آون
 حنا نہ ہون بیٹھن اپنا نڈے چمکن چند مثالان
 اس تہیں تھکے رمل سے طرف بہشتال جاون

بہر حیات اک ٹھنڈا چہنہ سب سے دیوچہ نہاون
 فرقی فرقی ہون سارے صاحب حسن جمالان
 سرور عالم آپ اپنا توں جنت وچہ پونچا وون

دخول جنت امت محمدیہ و تعریف جنت

جنت وچہ جیون اہل ہون مومن شوکت شانوں
 کرن تیاری بہر جنت ول سرور وہاں جہانان
 عجب پوشاکال زینت ناکال جنت کنوں لیاون
 سوئے کنگن ہیر مومن ذوں موتیاں نگال والے
 بہن کھلون مومن حسن دم زینت والے بانے
 جدا جدا ہر مومن کارن پیڑ براق لیاون
 کرے سواری رزق آپر پاک حبیب یگانہ
 سب تھیں گے تخت نی دا چلے وچہ ہوائی
 وچہ عماریاں نور سنگاریاں عزم رسول گرامی
 آپر براقال زینت ناکال ہمدت نامی جانے
 حضرت کہیا پہلا ٹولا جو جنت دل جاسن
 اس تھیں تھکے ہون چہرے دوجے ٹول سوڈان
 فرقی فرقی ہون ایویں ٹولے اہل ایمانان
 کل امتال تھیں امت احمد شان زیادہ پاسے
 کئی سوڈیاں مگر بنی دے بھن سفال قطران
 کئی بہر نورانی جہنڈے جہلن دانگ نشانان
 کئی بہراں نوری ڈہراں نیگی جنت والے
 اسرا نیل دلوڈنی ٹول کہسی تھی تعالے
 تا اوہ دو ٹول دل کرادوں حمد اہی گاون
 خوش آواز دودنی ٹول ہویں عنایت ہونی

کسوں طاقت فضل ربانے کرے بیان زبانوں
 استقبالوں حاضر ہون حوراں تے علمانان
 ہارنگار بہشتال والے مومنوں زوں پناون
 سوئے عجب لباس دوالے رشیم قسم دوشالے
 عجب آیاں حاضر ادول کر سن ملک ربانے
 رفرق تخت ہوائی سوہنا حضرت پیش ٹھاون
 دہریاں تے حسنیلن ٹہرا دے زینت زیب شھانہ
 اہل اہلیت اصحاباں باراں چرٹل مگر بنانی
 ہودیاں اندر کرن سواری مومن زناں تامی
 شوکت شانوں جنت جاون ٹول محمدانے
 دانگ بدر دے مکھ اپنا نڈے سوئی چمک تھان
 دانگ ستاریاں نور اپنا نڈا حسن کڈہی چکاراں
 بسی نور مبارک سہنوں حب مراتب شانان
 جو دیکھے قربانی ہون صدقے صدقے جاوے
 جیوں جیوں جنت نیرے آوے بون بہراں
 کئی بہر نقیب نورانی خاطر شاہ جہانان
 ادول سر پر سایہ کر سن بولیاں بون نامے
 پوراگ پیارے اگے ساڈیاں حمداں والا
 سن سن مست ہون سب مومن ایسا زنگان
 ساری دنیا اندر ایسا خوش آواز کوئی

جدوں زبور کتاب خدا دی کے شوق پیوں
 اڈے نیکی سن کھلو کے پتھر موم ہو جاؤں
 آدمیاں وہ خوش آواز ہیں داؤد پیارا
 دوہاں نول رب حدوں باہر بکشی خوش اگانی
 نعمت محبوب اپنے دی خاطر بے سانی
 بولن راگ جدوں ماوہ دونوں کتنے رنگ بناؤں
 سب چیزاں سردار تہی نول کہن مبارک بادی
 کل پیغمبر آسے پاسے ہوں شاہ نبیاں سے
 امت اپنی نول جد حضرت جنت پاس لیاؤں
 بعد اسلاموں کہن تسانوں خوشیاں ارج ہزاراں
 اسے طور پیاریاں حوراں بھیجے دین ہایاں
 اہل ایمان ہوں سب اہنی بولن حمد آواز سے
 آٹھ بہشت آٹھے دروازے سوئے باہر شکاراں
 ہر دروازہ اتنا چوڑا پاک نبی فرمایا
 باہر کھول بھرنے تائیں جتنا فاصلہ بھائی
 ہر درجے دے دکھو دکھ کے ٹکٹ بنائے جا سن
 اپنے نام تے درجے سب ٹکٹاں پر ہوسن
 جس درجے دا پاس کسینوں بخش ہووے کسوں
 بخشیں اول امت اپنی حضرت داخل کر سن
 کل جنت دی پاک نبی نول کسی آمدن شاہی
 علی ادنی ہوں جو جو مومن درجیاں والے

چلے پانی کھلوان ادب محبت پاروں
 بول پہاڑ پڑھن نصیحاں سن کر جنش کھاؤں
 اسے طور فرشتیاں اندر اسرا نیل سہارا
 جنت وڑیاں راگ سناؤں پیش حلیب حقایق
 اس دن خوش آواز دوہاں والذت کر سواں
 کرسی عرش تمام فرشتے سن سن چہولے کہاؤں
 ہر طرفوں جھم جھم کیسے رحمت پاک خدا دی
 سارے امتاں وہن ادبوں شان محمدیاندے
 دیکھ فرشتے جنت والے بول سلام سناؤں
 کیتیاں رب نصیب تسانوں دائم موح بہاراں
 ہم آدن سونہیاں جمال جو کیاں جو آیاں
 پڑھ لسم اللہ کہوں حضرت جنت دے دروازے
 دروازے اپنے ہتھیں کہوں شاہ ہزاراں
 شہر حجر ٹکٹے مکے اندر جتنا پینڈا آیا
 ایسے اوہ دروازے چوڑی قسم بنی فرمائی
 جدا جدا ہر مومن تائیں پاس ولایے جا سن
 سب دیاں ٹکٹاں وکین کارن حضرت آپ کہوں سن
 اس درجے چہ حضرت کرسنوں داخل کرن سادوں
 اس نہیں بچھے و جیاں امتاں رحمت ہنوں ترسن
 سب نول اپنی دے درجے پاک رسول اہلی
 حسب مراتب کرسن بہنوں باغ مکان حوالے

۱۔ حجر یک شہر کا نام ہے جہاں کے ٹکڑے ٹکڑے مشہور ہیں۔ حجر کے نام پر کسی ایک چولے چولے کا دس بھی ہیں مگر با شہر محمد ہے جس کا
 دو جاتا نام تصدیق نام بھی ہے۔ اور حدیث شریف میں یہی مراد ہے اور ایک موضع میں بھی حجر کے نام پر ہے ۔ ۔ ۔ ۔
 بصرے میں ایک شہر ہے اور بصرہ جو کہ بغداد شریف کے علاقہ میں ہے۔ اور وہ شہر ہے۔ اس کی نسبت
 بصری ہے۔ جیسا کہ سن بصری یا رابعہ بصری اور اس شہر بصری کی نسبت بصری کی جاتی ہے ۔ ۔ ۔ ۔

اک اک موتی تہیں اوہ ہوسی ایک اک خمیرہ عالی
 رہن انہاں خمیاں اندر بٹرک زنا نے
 ہر مومن دیاں ہویاں کارن جگہ علیحدہ ہونی
 دو دو ہویاں آدم جنسوں ملن سرک تائیں
 ایسے نازک بدن اتھانے پاک نئی فرماوے
 باہجہ انہاں تہیں ملن بہنوں کتیناں کتیناں راز
 جن دن تہیں اوہ پیدا ہویاں پاک خدا فرمایا
 سب کنواریاں حسن سنگاریاں نوروں او پایاں
 جن دن فضلوں کہولی اللہ قسمت جتیاں می
 جتیناں ہویاں بخش کسینوں بکری بکریوں
 بہت پیار محبت آفت بہ دلوچہ ہونی
 کرن مجاس آپس اندر زلزل مومن سارے
 جنت وچہ بازار بھی ہوسن پاک نئی فرماون
 خوشبودار ہوا پر بتا دی گئے وچہ بازاراں
 مست کرے اوہ داہرت دی حسن بہار لیا و
 جردوں گھرا توں آپس ان ہویاں کہن انہاں توں
 خاوند آہن قسم خدا دی تساں بھی جوین پائے
 ایویں ہر ہر نعمت جنت دم دم ڈونی تھوے
 ہر قسم کے زور ہون ہر ہر قسم پوشا کاں
 ہر قسم مے پوے والے ہر قسم گلزاراں
 ہر ہر قسم مکان عجائب سوہنے بالا خانے
 ہر ہر قسم غلام تے خادم خدمت کرنے والے
 ہر قسم کی طاقت قوت ہوسی ہر یک تائیں
 ہر قسم سواریاں ہون حلین وانگ ہوانی
 ہر ہر قسم درختان اُپر جانوراں دیاں ڈاراں

طرہ میلان آپے ہوسن دینوں ہوسن عالی
 صحبت عیش اوداؤن کارن وکھر مغلوت خانے
 خلوت اندر بکریوں وکھ نہ سکے کوئی
 حوراں تہیں حسن جہاندا میں کیا صفت تائیں
 چمڑے وچوں گوشت ہڈیاں ہر شے نظری آئے
 بہت پاکیزہ صفت جہاندا می منہ روشن پر نوروں
 لیا کوئی نہ مرد انہاں نوں کسے نہ ہتھ لگاٹیا
 امن سلامت مومنناں کارن جنت وچہ ٹکایاں
 آپ اپنے خاوند جا کے مانن سبج انہاندا می
 کرن گزارہ آپس اندر زلزل شوق پیاروں
 جنت اندر یک دو جیدا بغض نہ رکھے کوئی
 گلپائے وچہ پھر دے دتن بنکے ٹول پیارے
 روز جمعہ درلزل مومن سیر بازاں جاون
 منہ سر بہ محط ہون کپڑے خوشبو داراں
 اگے نالوں کتنے حصے روپا نوپا ودھاوے
 قسم خدا دی اگے نالوں دونوں حسن تسانوں
 ساڈھے پچھے حسن لتاڈھے ہو گئے دون سوائے
 کوئی نہیں ایسی نعمت جہیری جنت وچہ نہ ڈیسوے
 ہر قسم کے شربت شیرے ہر ہر قسم خورا کاں
 ہر قسم دیاں سوہنیاں پہاواں نہراں غباراں
 ہر قسم دے بستر تیکے فرش فرش شہانے
 ہر قسم نڈیاں خدمتکاراں کرسی رب حوالے
 صحبت عیشوں کدی نہ تھکن جو سب مرد تائیں
 چیز کسے دی جنت اندر کمی نہ ہوسی کافی
 بنے بنے گوشت آون حاجت نہیں نکاراں

جس کھانے کی دل دے اندر خواہیں کسی کوئی
 کچھ تکلیف نہ کرنی ہوسی ہرگز جنتیاں نوں
 جتنا خرچہ کرے کوئی مومن کھائے موح آواز
 جنت اندر جنتیاں نوں ہوسی سدا جوانی
 سٹھ گز آچا ہر مومن دا ہوسی قد پیارا
 ہر بولی تھیں عربی بولی بٹیاں بہت پیاری
 غاٹ لول نہ حاجت ہوسی مول کسیدے تاپیں
 گندی وانہ ظاہر ہووے کچھ بد معنی پاروں
 جیکر کدی پسینہ آوے ہووے خوشبو داراں
 وقت جماع دے خارج ہووے اک سوہنی خوشبوئی
 چاروں طرف خوشی دیاں موحیاں ہتوں کرن نظیر
 کرن روایت جنتیاں دا ہودم آوے جاوے
 ایسی نعمت جنت والی بخش حضوروں ہوئی
 حد جنت وچہ داخل ہوسن مومن رب دے پیارے
 ہر یک نعمت دیکھن حسد م ہودن خوشی سوائے
 جیکر کدی نہ آپ انسانوں سدھے رستے لاندے
 بیشک سچ اسادی طرفے آئے نیی ربانے
 سچ ہوئے ادھ دھے سارے ہوانہاں فرمائے
 شکر خدا دا اسال انہاندی بکڑی تابعداری
 جنہاں انہاندے حکم نہ منے بنیاں نوں جھٹلایا
 آپس اندر جیون بہشتی کرن لگن گفتاراں
 اول آخربون انہاندے ایہو سلام دعائیں
 کرن روایت دے در عالم حد جنت وچہ جاسن
 وکسین اپنی امت دے دل شفقت کرم کماوں
 ویکہ نہایت فکر دیوچہ کرن شاہ ابراراں

یک تیار شتابی آپے حاضر ہوسی کوئی نہ
 ہر نعمت ہر چیز آمادہ آپے ملے تنہا نوں
 وچہ عزائے جنتیاں دے ہرگز کمی نہ آوے
 کدی بڈا پاپ آوے ناہیں نا کوئی فکر حیرانی
 سوہنا حضرت یوسف وانگوں نوں بہشتی سارا
 ایہو بولی جنت اندر بولے خلقت ساری
 نا کوئی ہور علاقت ایسی تھک کھنکار بلائیں
 ہوسن مضمتم تامی کھانے خوشبو دارڈ کاروں
 عینبر تے کستوری وانگوں کہیا شاہ ابراراں
 اسلے باہجوں دو طرفاں تھیں چیز نہ نکلے کوئی
 باہجہ تکلف نکلن آپے تسبیحاں تکیراں
 ہر ہر سانس شکر تسبیحاں تے الحمد الاوے
 حمد شکر تسبیحاں باہجوں سانس آوے کوئی
 آدن نظر بہشتاں والے سو منے محل چہارے
 کہن خدا نوں حمد تامی جس ایراہ دکھائے
 ایہ جنت ایہ باغ بہاراں ساواں کون دکھاندا
 و تیا اندر سب اسانوں دے جہاں ٹکانے
 لاج اوہ حال تامی ساواں اگھیں رب دکھائے
 کیتی رب نصیب ساواں جنت بر خورداری
 قہر عذابوں لاج انہانوں دوزخ رب دکھایا
 یا حد ملن وچھڑن لگن نول پیاریاں یاراں
 مال خوشی دے بول سناون رہوں حمد تاپیں
 جد جہاں ہر امت تاپیں باغ مکان دلاسن
 پوتھا حصہ امت ہوسی دوجیاں نتاں نالوں
 ہسوں پاسوں امت اپنی ڈبوڈن نال پیاراں

پچھن پھیر فرشتیاں کو لوں دستو سادے تائیں
 کرسن عرض فرشتے اگوں یا محبوب الہی
 بھی حضرت جبریل فرشتہ تزت جنابوں آسے
 یا محبوب تسادی امت سڑوی وجہ عذاباں
 بدن اپنا ندے آتش اندر سڑیل ہوئے کو لے
 دوزخ دے وجہ کو کال مارن کر کر یاد تسالوں
 سن کر حال اپنا ندا حضرت چھم چھم نیر چلاون
 کرن دعائیں سجے اندر امت بخش خدایا
 سجدے یقیں سرچا محبوبا کر دوزخ دل پھیرا
 جو دا قدر بھی وجہ جنہا ندے نور ہوئے ایما نون
 سن فرمان شتائی حضرت دوزخ دیول جاون
 کرسن حکم اپنا نون حضرت آکراگ کنارے
 تا پھر جیوں جیوں دوزخ اندر ہوسن خوش تہا
 کرنا کیماں سرور عالم کہن فرشتیاں تائیں
 تا پھر سن کر حکم فرشتے تزت اپنا نون بھالون
 جو دا قدر ایماں جنہا نرا گل رسن جبر ساسے
 او تھے آکے تہا ون دھون ممکن بدن نورانی
 پہن پوشاکاں جنت اندر آون کر اسواری
 اپر اچھے محمدی امت تھوڑی آوسے
 پچھن حال فرشتیاں کو لوں حضرت پھر دوبارا
 کہن فرشتے کیا کجہ رسال یا مقبول ربانے
 وجہ عذاباں سڑ سڑ ہون جو بحر حال اپنا ندے
 کیا کجہ عرض کراں او جو بحر حال تہا یاں پائے
 کہن سڑے رحم سڑاڈے آسے شاہ بنانڈے
 دنیا وجہ بھی سب لوکاں تے شفقت ہے کمانڈے

دوزخ وجہ کجہ امت سادی باقی ہے کہ تا ہیں
 اچھے تسادی امت بہتی دوزخ اندر آ ہی
 دوزخیا نڈا پاک بتی نون آ کر حال سناوے
 او کنہا کر ن فریاداں اندر حال خراباں
 چہریاں یقیں دھکم ہون بین محمدی ٹو لے
 احمد احمد کرن پکاراں طویل اپنا نون
 نال محبت رو کر در دون سجدے اندر آون
 حکم ہوئے منظور اسانوں جو سوہنے فرمایا
 بیال نکال عذاباں دھوں جو کوئی امتی تیرا
 کڈھ لو جکے دوزخ دھوں بخشیا ساں تہا نون
 کئی ہزار صالح بندے اپنے نال لیا ون
 یاد کروہن خوش قبیلے دوست یار پیارے
 آپو آپ تہا ون سارے نام نشان اپنا ندے
 کڈھو اپناں نشاناں سارے جہیرے لوک گناہیں
 بیچوں جیوں بسمن دوزخ دھوں باہر پکڑ لگان
 سب نون حضرت لیکر آون نہر حیات کنارے
 دود ہون سجدے سڑ پائے فضل کنوں رحمانی
 کرن ملاحظہ سرور عالم امت اپنی پیاری
 دو جے لوک زیادہ ہوسن بلا دی تہر لیاوے
 ہے کوئی سادی امت دھوں دوزخ اچھے وجہا
 اچھے ہزاراں دوزخ اندر او کنہا رہنا لے
 بے حواسے دوزخ والے ذکر نہ کیتے جانڈے
 کر کر یاد تسالوں حضرت ہونڈے کے کر لاندے
 رب رحم رحم پیارا کہیا حق جنہا ندے
 محشر وجہ بھی لاکہاں مامی ہے او را بخشانڈے

دو زخ بخش بھی کتنے عاصی اگر ہے کڈانے
 دتے کون انہا نوں جا کے حالے درد مند اندر سے
 سب سے امتی جنت اندر موحاں بھرن اوڈ اندر سے
 ہل شفاعت یہ لوکا نوں حضرت ہے چوڑانے
 عیوں فرشتے حضرت اگے دشن حال انہا نے
 دد کالوں دل سے اندر ایسی شفقت جو سے
 درد و اپنی امت کارن زمین کرن سرکھ سے
 رب فرما دے اے مجھو با بھلے تھیں سرچا میں
 لک انی دا قدہ جہاں وہ چہ بیایمان نشانی
 سن کر حکم جناب انہوں جاوے شاہ ابرار ان
 دو زخ دیباں فرشتیاں تائیں حکم حضور آئے
 رانی قدر جہاں سے اندر نور ایمانوں پاوے
 آجاس جہ جنت اندر ایہ بھی لوک تسمی
 دو سو ت بھی دو زخ اندر ہے کوئی امتی میرا
 ایہ گل سن کر سرور عالم پھر سجیدے وہ چہ خادون
 حکم ہوئے سرچا مجھو یا جو سچاں سو دیساں
 سب پھر بھریوں تھیں حضرت عرض کرن سرکھ سے
 رب کے منظور اسانوں جو کر مرضی تیر ہی
 او سبوقت فرشتیاں تائیں حکم خدا فرماوے
 بکڈرہ بھی وہ جہاں سے ہے ایمان پیارا
 جس فرمان الہی حضرت نال خوشی سے آون
 مڑ مڑ ہن فرشتیاں تائیں ڈوہیے فوطے مارو
 کر کو شش کڈ ہن کھنوں عینی طاعت ہوئی
 جتنے جہاں تھلے مالے عاجز او گھنا سے
 باقی لوک تو چھو پھر سے ربیوں تھن واسے

خبر اسان فریساں ددول تہا نہیں کیوں مانے
 دو زخ سرین ت ساڈی پیرتی انت ہے ردا نے
 ایس نمانے اس نکالنے رمنے طراں کہا نے
 ساڈی ہلنے نظر کر م دی اچے نہیں فرماندے
 سن کر ڈاڈھے غم سے ہودن سرور گل بیانے
 اٹھ کر حلیہ ہی سب سے ڈکن جوش نہ جریا جاوے
 بخش خدایا بخش خدایا عاجز او گن مارے
 وہ چہ جناب اساد می تیریاں بھ قبول دعائیں
 دو زخ بخش ایہ کڈ موسا کے حکم ہوو جرحا تی
 اگے انگ کڈ باون جا کے عاصی کمی ہزاراں
 حلیہ نکالو حلیہ نکالو جو حضرت تیرا وے
 دو زخ کنوں نکالن جلدی جنت چہ پنچا وے
 چہن پھر فرشتیاں کولوں پاک نیل گرامی
 ہن فرشتے اچے تیرے جہاں ہم ڈیرا
 بھکارنگ تھاتر بیاں سجیدے وہ چہ سنا وے
 مال تیرے ہے وعدہ میرا راضی اچ کر لیاں
 یارب کڈ جہنم و تپوں جتنے عاصی سارے
 جے میں راضی کراں تہ تینوں کس کم بخش میری
 نوکن عاصی دو زخ اندر کوئی نہ چھوڑیا جاوے
 کڈہ لے جا کے دو زخ وہاں سے سید سرور ارا
 ذرہ قدر ایماناں تھلے سہ نکالے خادون
 جو کوئی عاصی دو زخ اندر پکڑ نکالو یارو
 نوکن بندہ دو زخ اندر نوکن نہ چھوڑن کوئی
 اوہ بھی مال شفاعت حضرت کڈھے جادون سارے
 صرف خدا ہی وحدت علیہ سب جہاں پیالے

بنی اسرائیل نہ ملیا کوئی دانگوں عالم طاسانی
 تا کوئی رہا عالم انہاتوں جا کر کے سنایا
 جو وہدایت اور پر عمر گدشتہ ہوئی
 کرے سوال انہائے کارن پاک حبیب پچاں
 آسویے پھر حضرت کارن ہوسی حکم حضور می
 طرف انہاندی جاوے کارن کچھ نہیں اور تسانوں
 بنیاں تال ایمان تعلق کچھ نہیں تال انہانرا
 تال راضی ہو کر سرد عالم جنت دیول جاوے
 چھٹے لوک توحید جہیزے آئے چھوڑ جہانوز
 کہن خدادی وہدایت منی نساں پیاروں
 تال اسادے دوزخ اندر حال تسانوں آئی
 پہل سن کر حیرت ریدی رحمت ٹھاٹھ لیکے
 چھٹے لوک توحید ہوسن رب نون من واسے
 قدرت سستی آپ خدادند سیدے سنگل زوٹے
 چھٹے رسن کافر مشرک دائم جہاں سنائیں
 شرکوں پاک توحید جہیزے سب غلامی پاوے
 رہ جاسی کچھ گردن آپد داغ سیاہ تنہاں نون
 عاجز ہو کر بولا گے عرض سوال سنوون
 بخشہا تڑھون جنت سالوں کیتے بانہ حوالے
 کلیا بے تہن تک اساد اور خیال انہانرا
 سن کر عرض انہاندی اللہ رحمت بن لائے
 دور ہون اور دوزخ والے نام نشان انہائے
 پڑھ اٹھ کر ان شکرانے رب وہ داغ اتارے
 باغ بہاراں تے گلزاراں کل ہستی پاوے
 سب دگر وچ پھراں جاری چلن سرد فوہائے

نا پھر اصل کتاب خدادی ملی انہاتوں کا فی
 پورے طور ہدایت والا کسے نہ راہ دکھایا
 ساری عمر اناں خدادے شرک کیتا کوئی
 جیکر کدی اجازت ہوے ایہ بھی میں بخشاواں
 ایہ بھی خواہش دل تیروی کروسیاں میں تری
 جہاں اسادی وحدت منی کڈیاں پانہانوز
 جسوں انہاں واحد جاتا اسوں شرم تنہانرا
 دوزخ وچوں کڈھے جہیزے بھونک ل لیاں
 کافر مشرک دوزخ اندر چھٹے کرن تہانوں
 کیتے نفع تسانوں ہو یا اسد منی وحدت پاروں
 آکھوں اودہ وحدت ریدی تھے تسانوں لائی
 عقل کرم بخش دوزخ دیول جہات خدادند ہائے
 رحمت ریدی دوزخ وچوں بھر کے بکا کاسے
 دوزخ وچ توحید بندہ بکا نہ باقی چھوڑے
 کدی نجات نہ دوزخ گولوں ڈانٹے تائیں
 نہر حیا نون نہاون سارے دچہ ہیشکاں آوے
 اس سببوں داعی دوزخ سدن لوک انہاتوں
 یارب فضل کرم بخش سادے داغ ہٹا دی جاوے
 اپر ایہ نہر گروں کھتے داغ جہنم والے
 داعی سدن لوک اسانوں اس گلوں شرماواں
 دھوئے جاوے داغ انہائے عجب سفیدی آئے
 پھراوے نام نہ سنے کوئی جس شکرانے شکرانے
 جنتیاں وچ پھولی ہو لی برل کل جاوے سارے
 حور قصور غلاماں خادم بہتوں تے جاوے
 سب دگر وچ پھراں سندر لڑکے خد نہاں پائے

سید گھر وچہ زلیوزنیت انت شمس اردہ کوئی
 سید گھر وچہ تخت شہری اعلیٰ قسم وچھایاں
 سید گھر وچہ ہر قسم کے برتن ورتن واسے
 سبہ نوں پاک سواریاں جنت رب عطا فرمائے
 سید گھر وچہ طوبی والیاں ڈالیاں جھرت پائے
 سید گھر وچہ عیشاں خوشاں نعمت ناز بہراں
 سبہ نوں ملن مکان زیادہ بہت کشادہ جائیں
 ایچہ نعمت حاصل ہوئی صدقہ شاہ ابرار
 کتنی وار تلاشی لین آکر دوزخ والی
 مڑ مڑ کھن فرشتیاں تائیں کر کر کوشش بھابو
 جدول فرشتے کھن نبی نوں کتیاں داد بیا بھالا
 سارے عاصی دوزخ وچوں جنت جدول لیاون

ہر اک نعمت جنت الی سببوں بخشش ہوئی
 سید گھر وچہ سو بنیاں حوراں کتیں اک سویاں
 سب و گھر وچہ بہت پاکیزہ جام شراب پیالے
 گو برلد پیشاب جنہا تزل ہرگز کدی نہ آوے
 سبہ نوں ہر نعمت بخشی راگ سرود سنائے
 دکھاندا کوئی نام نہ سنسی ائم موج بہاراں
 کوئی نہ حاجت باقی رہی کسے بہشتی تائیں
 دوزخ تھیں جو جنت اندر کھڑن اوگھناراں
 مت کوئی عاجز پچھے ہووے اوگھنار سوالی
 جو کوئی عاصی دوزخ اندر سبہ نوں بکڑ نکالو
 کوئی نہیں عاصی دوزخ اندر جنتیں اسپن نکالا
 تا اس لیے راضی ہوسن آپ جوں فرماون

اَسْفَعُ رَأْمَتِي حَتَّى يَبْدَأَ بِي رُبِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَى فَيَقُولُ أَقْدَرُ

میں شفاعت کروں گا اپنی امت کیلئے یہاں تک کہ میرا رب مجھے بولا کر کہے گا کہ کیا راضی ہے۔

رَضِيْتُ يَا حَكِيمًا قَوْلَ أَيْ رَبِّ رَضِيْتُ تَرْغِيْبًا

یا محمد رضی اللہ علیہ وآلہ وصحابہ وسلم تمہیں کہو گا اے میرے رب میں راضی ہوں۔

کراں شفاعت میں امت دی پاک نبی فرماوے
 مال محبت پیچھے میں تھیں پاک خداوند قاضی
 جنت وچہ بھی کرن شفاعت پاک رسول گرامی
 جس عاجز نوں کھوڑا درجہ جنت وچہ ہنڈ آوے
 ہر اک طرح حبیب اپنے نوں راضی کرے پیارا
 بھی ادہ راضی کرے جنابوں ہر یک کومن تائیں
 جو سب تھیں آفر جنت جاسے جو ادہ دہیہ پاسے
 حضرت موسیٰ سب اپنے نوں عرض سوال منیا یا
 حکم ہو یا جو سب تھیں آفر جنت بھیجا جاسی

دوستوں تک جو میرے تائیں حکم حضور اول آوے
 دس محمد راضی ہو لوں میں کہساں میں راضی
 اوکھے بھی سب راضی کرسی منے بول تمامی
 مال شفاعت حضرت مسدا درجہ سب دو پاسے
 کل اراداں پوریاں کرسی خالق سر جن مارا
 چیز کسے می عرض کینوں ہرگز رہی تائیں
 وچہ حدیث مبارک سدی خبر نبی فرماوے
 اوستے کسے بہشتی کارن کیا کجہ درجہ آہیا
 ہو جاہل جنت اندر رب اس نوں فرما سی

عرض کرے اوہ جنت اندر بیت آبادی ہوئی
 میں تھیں اگے جا کر لوگاں مل لیاں جاوے
 تاں پھر اسنوں حکم سنائے پاک جناب ابھی
 جگر اُسکے ملک برابر جاگہ بخشاں تینوں
 عرض کرے میں راضی اس پر جو سرکار دلائے
 جا میں بچاں شاہیاں جنیاں بخشیاں تینوں
 فضل کرم تھیں درجہ اس دا پھر رب پرورد ہائے
 جا میں ایہ درجہ بھی تینوں بخش دنا سرکاروں
 بھی اوچ جنت تیرے کارن اوہ اوہ چیزاں ہزار
 جا ہن دس بہشتاں اندر کچھ مقیمی دیا
 جو توں کیسےں جو توں چاہیں کچھ لے لے تہوڑ
 ایہ اک ادنیٰ جنتی والا اونے درجہ آیا
 سن کر موسیٰ عرض گزارے یارب پاک تعالیٰ
 رب فرمایا اسں جہاندا علی شان بنایا
 لردتی پھر اُسکے اوپر فہرانی سرکاری
 تہ اوہ دیکھی سنی کسے نے نادل دے دھج آئی
 یعنی ایساں علی چیزاں بخشاں سن انہاتوں
 تا پھر سوری بشر کسے نوں گزریا دہم انہا نما
 دہ حصے ددھل دنیا تھیں اونے درجہ آیا
 جنت والے جنت اندر لگن جدول ٹکانے
 دوہاں نوں پھر سامویں کر کے حاضر ہوت لیا
 دُنیاں وانگوں شکل ہووے گی دین تھکے سارے
 سارے کہن ہا یہ موت اسادتی نوں مدین والی
 تا پھر سہلے سامنے اسنوں ذبح کرا یا جاوے
 اٹھیں چکھے سب لکھنوں حکم سنایا جاوے

میر دسن کارن اٹھے جگہ نہ موسیٰ کوئی
 آپ موسیٰ بہ قافلہ میں ہن کتھے جا میں
 دنیا والے شاہ کسے دی ہووے جنتی شاہی
 ہو جا میں توں راضی اس پر توں تہی کل میںوں
 چار دفعہ پھر آئی اتنی ہو خدا فرماوے
 بول کسے میں راضی راضی یارب خالق سائیں
 جن کر اسں دارا راضی نامہ امر خلا فرماوے
 بھی دس درجے ایہو جیہے ہو دیباں درباروں
 دیکھ جہاتوں کھیں تیریاں ہوسن ٹھنڈیاں ٹھریاں
 سہ کچھ اوہ تھے حاضر موسیٰ جو دل چاہے تیسرا
 سہ کچھ دلیاں سہ کچھ دلیاں کچھ پرولہ نہیں تہوں
 موسیٰ نبی کلیم اللہ نوں ربا یہ ذکر سنایا
 کیا کچھ درجہ جنت اندر اسے جنتی والا
 شجر کرامت آپ انہاندا اپنی ہتھیں لایا
 دیکھن سن خیالوں باہر ہے اوہ چیز پاروی
 دہم نہ گذریا کدی کسے نوں ایسی تہرنگانی
 جہاں پر گزرت نہ چیتے آیاں کدی تہا نوں
 ایسی اعلیٰ نعمت جنت رب صاحب فرماند اسے
 اسے درجہ ہولا باہجوں کسے حساب نہ پایا
 نے دوزخ والے دوزخ اندر ہون قید مانے
 جنت دوزخ دے سنہ اندر اسنوں کیلا ہون
 کیا ایہ چیز کھچا نوں اس نون کہن ملکد یارے
 دنیا اندر حیدے کو لوں کوئی نہ رہیا خالی
 حضرت یحییٰ حکم الہوں کر پھری چلاوے
 مرگی ہن ملت عالی کوئی وفات نہ پائی

ہیں ایہ موت نہ مارن آوے اسدا فکر نہ کرنا
 دوزخیا تئوں دوزخ اندر مارن جہنم کے پکے
 دنیا اندر کھڑوں شرکوں پھر پیاں جوں او ایں
 پھر پٹرسن پھر تانے پوسن پھر جلائے جاون
 قد کھاراں حد نہ کوئی راوی ذکر لیا نہ
 ایسے وڈے قد بلا میں ہوسن دوزخیا تے
 دوزخ کو لوں تھے اشرس ساڈے تائیں
 دوزخ آکے حاجت میری اچہ نہ پوری ہوئی
 تا پھر آپ خداوند اس وچ قدرت قدم نکاڑے
 جنت وچ جو ہوسن ہوں رحمت مفضل فقار لیا
 اوسے پڑتے ابو ہریرہ ذکر مبارک لیاون
 جنت دیو وچ جنتیا تئوں حکم سنایا جاوے
 زہر ہو ہمیشہ ایتھے مالوں موج بہاراں
 ہر قسم آرام آسائش بخش گساتوں ہوئی
 راحت فرحت عیشاں خوشیاں دن دن من سہاراں
 دم دم موج خوشی واپسلا نعمت شاہنشاہی
 جنت ولے باغ ہمیشہ بوزنگ دکھا سن
 کدی نہ نہراں جنت والیاں سکن دیو وچ آون
 کدی نہ میلے ہوں پائیں جنت والے پالے
 کدی نہ باسی ہوں ہرگز جنتیا تے کہانے
 زبور برتن جے لکھ درتن اوہ نہیں میلے ہونے
 کدی نہ رنگ گل جنتی ڈنگن بھرسن جو سسن
 کدی نہ خدنگار فلان کر سن بے فرمانی
 کدی نہ حورائے نازاں والیاں کر سن ترک پیاراں
 کدی نہ گھٹن حسن انہا تے کدی نہ ناز گواون

جنت دوزخ والیاں ستنوں کسے نہیں ہن مرنا
 ہن کوئی باہر گل نہ سکے رہن ہمیشہ دے
 اسے ملے پان ہمیشہ فہر خراب ہنرا میں
 دیو حال ہمیشہ روسی کدی نجات نہ پاون
 احد ہاڑ برابر ہوسی اک اک دندا ہنرا
 پل وچ آکھن سار جلائے پھر ثابت ہو جائے
 تال کھاراں بد کرداراں رحیا میں کہ تائیں
 جھکی آکھن کرے پکاراں ہوں لیا ہو کوئی
 تروں پکاراں چھوڑے دوزخ ابوں ہر کھانے
 سدا انہا تئوں ہوجاں خوشیاں حاصل ہن ہنراوں
 جوں حضرت سرور بہشتاں پاک نبی فرماون
 سدا حیات معیبت تسالوں کدی اوقات نہ آوے
 سدا تازہ ساڈے کارن نعمت ناز ہزاراں
 کچھ تکلیف نہ کدی کسے نوں ایتھے ہوسی کوئی
 تم دنگیری دکھ ایذا میں تول کدی نہ آیاں
 کچھ پرواہ نہ باقی چھوڑے بے پرداواں اپنی
 کدی نہ بیویوں خالی ہوسن کدی نہ اوپر ہاسن
 کدی نہ دگر ن مزے انہا تے کدی نہ رنگ و مارن
 کدی نہ بدین رنگ انہا تے کدی نہ ہون پرلنے
 کدی نہ تانے پون کسے نوں کدی پون پکانے
 کدی نہ کھٹے کہننے پوسن کدی نہ پوسن دہونے
 کدی نہ سکرے کرے پوسن کدی نہ خراب ہن ہوسن
 کدی نہ زوال نہ پان ہوسے جوین عیش جوانی
 کدی نہ نہال پاریاں جھماں پون کدی پاروں
 کدی نہ اچیاں جھماں جوں نظر کسے دل پاون

کدی ترو کھین جسم نماندے طرف بیگیاں جہاں
 جو جو نعمت آپ کی سینوں بخش کرے دیتا ہی
 روزوں انعام ہمیشہ بخشے پاک ابھی
 کیا کیا چیز ہشتاں الی گن گن دسے کوئی
 سبھیں اعلیٰ نعمت چہڑی مل ہی جیتیاں
 جتنا قدر کئے نول ہوسی ربی عاشق زیلوہ
 پنجاں نتا بدید لرا ابھی ہوسی دو دو وار می
 پنجاں تائیں ہفتے بچوں ہوگ جمال رہا
 جو یلے رب و تاجا ہسی پاک چہاں جہانوں
 ہوا اور گہراں تھیں غلن ہنگے نول پیارے
 ہوسن آگے محفل واسے سر سامان کر بادہ
 پنجاں تخت زبر جہ واسے بخش ہون در گل
 یک نورانی کر سیاں آپر بلخین پاو پالی
 اپھی نیویں جویں کیسوں جگہ عنایت میری
 آپ اپنے درجے اور پر خوش ہو جاسن سارے
 میر محاسن ہوسن سب و حضرت شاہ ابرا
 اسراہیل طاوہ ہیر حکم الایوں دن
 حاضر کرن رکاب فرشتے رنگ برنگے کھانے
 میر محاسن شاہ رسواں حکم جویں سر ماون
 دیون نال شہر اپا پھورا بھر پھر ملک پیارے
 ایسی اس بہاقی اندر مومن لذت پارسن
 جاں پیر خوشوں ظاہر ہوسے پاک جمال رہا
 وہم حدیثاں سرور عالم خوش فرمان سنایا
 بیٹھے سیاں اسین محاسن اندر پارس رسواں ابھی
 جہد مبارک دیول تک کے حضرت کہا اسواں

اپو اپیاں ہوسن سمجھوں دافر حور قصورال
 آپو ایسے منسوب آتے ہو جاسن سبہ راہتی
 سبہ چیز اندی ہر مومن نول ہوسی بے پروا ہی
 ہو جاسن ہو جاسن اوہتے ختم کہانی ہونی
 دنیاک جمال ابھی کہیے لکھیب تنہا نول
 اتنا قدر زیادہ اسواں ہوگ جمال خدا دا
 پنجاں دن و چہ ہوار می بخش کرے سب باہی
 پنجاں کدی ہینیاں بچوں جدول خزانوں
 جہ فریوس بلا با جاسی عزت نال تنہا نول
 جہاں عرش معلیٰ بیٹے حاضر ہوسن سدے
 رنگ برنگے تخت نورانی اک غلن ک زیادہ
 یک یا قوی تختاں آپر بلخین فصل لایوں
 پنجاں نول کشوری ہے جگہ بلخین وار می
 اس محفل وچ بکد جے دی دس نہ کر سی کوئی
 جیونکر محفل ہشتاں نولے آپو آپ پیارے
 نال محبت کول بہاون اپنے تا بعد اراں
 دو نویں ل کے راگ سداون محفل خوش بہاون
 جہ پیرے اگے کدی نہ ڈٹھے نام کوئی جانے
 بہنوں وہ درتاے جاون کہاون برج آڈلون
 ہون نالوں گے جس قلم ہوجاون تو اسے
 جنت حوراں باخ پیارے سبہ بجزان بھلاسن
 آسدی لذت کوئی نہ جانے میں کیا چیز نہاتا
 جوں جہر بڑ اصحاب نبی دا خبر روایت لبتا تیار
 چٹی چاننی رات مبارک جنوں جہر دیوں ابھی
 اسے طہر جمال ابھی اسے نظر تسانوں

جو کوکراںج ایہ چند مبارک سپہنوں پیدا دیئے
 باہر عجاہوں ظاہر ہوئے جلوہ پاک تبتابوں
 سب و نال کلاماں کرسی پاک خداوندیاری
 جہیڑی لذت حاکم ہوئی رتی پاک کلاموں
 بے ماتہ کلام الہی بے مانند نظارے
 اوسے مونج خوشی دے اندر گزرن سال ہزاراں
 جاں بھراپ جناب الہی نصرت حکم سناوے
 ہوا سوار گھرا توں آون مومن بے پیارے
 چھم چھم برن نوز موہاں تے باہر حد شماروں
 کدی کدی رب آپ گھر اوجہ جلوہ پاک دکھائی
 ایسا راضی کرے خداوند جنتیاں دیتا میں
 راضی ہون جنت والیو چھتے رب گرامی
 کوئی راضی ہوواں میں پر یار خالق مایاں
 ایسی نعمت عجیب سالوں تدرہ عطا فرمائی
 تا پھر پاک جناب آپوں ہوئی حکم تنہاں نون
 کرن عرض ہستی آگوں بولن ادب کمالوں
 حکم ہوئے اور نعمت میری خاص خدا دوامی
 سن کر ایہ خوشخبری مومن اللہ پاک کہیں
 کہ شکر آئے بولن ادبوں لکھ لکھ حمد ستائیں
 سے نعمت اندر سارے درجے شان کمالاں
 سے نعمت سیاوے تائیں جنت چہ لیا نذا
 دنیا وچہ جو راضی کرن پاک خداوند تائیں
 ہر ہر نعمت اعلیٰ ہوئی کارن تابعداراں
 جو جو دعویٰ کینے رب نے نال حبیب پیارے
 کہ جو دعویٰ نہ نیا اندر پوسے کرد کھلائے

انویں پر کوئی ویلے رہنوں دل نایاب ہوسے
 سالے مومن پاسن اس تھیں لذت باہر حلالوں
 قدر تقدیر کلام ریانا سنسن ابروداری
 دودھ جانی اوہ جنت والے ہر یک عیشی راموں
 کر دین بھو خود لاں تھیں جو گھر بار پارے
 کوئی نہ زمین یاد کیسٹوں جنت باغ ہزاراں
 رفت و مجب سولاری تھہ ہر یک کان نروسے
 حوراں غلاماں بچھا ہا تون جان صدقہ وارے
 جد جادون تانا تے جو بن سکاون سرکاروں
 کرے کلاماں باکرا ماں تہ تھے پنجاہ سی
 گل عطا میں دیگر مگروں تھے پھر رضائیں
 بول لبیک کر یس عرضاں راضی آیں تاملی
 گل خلقت تھیں بہتر سائوں تدرہ ہر لہ زلیاں
 جہیڑی ہرگز ہمد کے نون نہیں نصیب کراہی
 اس تھیں بھی اک فضل نعمت بختاں تہ رسائی
 کیا اوہ ای نعمت یارب افضل اسلے نالوں
 کدی نہ ہو سالاں رنج تہاں پر راضی ہاں اعلیٰ
 نال خوشی دے کتنی مدت بھلے اندر رہیں
 بیشک سہ تھیں افضل نعمت ملی ایسے تائیں
 ایسی نعمت ہو رہ نہ کوئی جے بہ جنت بھالاں
 جیکر رب نہ راضی ہو نہ جنت کون دکھاندا
 جنت وچہ بھی ملن انہا توں اعلیٰ قسم رضائیں
 گل عطا میں اعلیٰ قسموں صدقہ شاہ ہزاراں
 جنت وچہ اوہ فضل کرم تھیں پور کرسی سالے
 کچھ محشر وچہ پوسے ہون جد اوہ ویلے آئے

کہو عدے پھر جنت اندر پورے ہوں تمامی
 دنیا و چھٹی اپنے پر جو رب کرم کما کے
 مطلب ایہ جو آگے سینوں کیتیاں جویں عطا ہیں
 بن سنگیاں جہ دنیا اندر نعمت کراں جو الے
 اول جوین بھی اندر مہراں رب فرمایاں

راضی کرے حبیب اپنے نون فضلوں بگرا می
 نال اشاریاں اس سورۃ و صہ اوہ سپہ یاد کر کے
 چکھے بھی میں راضی کر ساں اولوں شہر تہا میں
 کوں نہ وعدے پورے ہوں روز قیامت والے
 اس آیت و صہ دوست تاملن سب باکرایاں

اَلرَّيْحَانُ يَتِمُّ فَاوِي ۝

کیا نہیں پایا رخدانے) بخجہ کویتیم پس جگہ وی زاس نے بخجہ کو

کھیا توں اس نہ پاویں اے محبوب یگانے
 اس فرمان آہی اندر مخفی بہت اشارے
 یاد کرو جد وقت یتمی مار پوچھو سرد ہائے
 جد توں آویں دنیا اندر عالم کے سردارا
 فوت ہو یا وہ آگے میں تھیں دنیا چھوڑ سدا ہانا
 نہ توں ڈھکھا آگے تاملن نال سون ٹھائینوں
 ہاں کیسی مانی کے گھرتوں جد چان لائیس
 اُسے ویلے خدمت اندر جو راں اسل گھلایاں
 اے طور فرشتے تیرے خدمت گار بنائے
 کھنتوں پھر حلیہ دانی تیرے پاس لیا ندی
 کتنی مدت گھر آس دیوچہ رکھیا اسل تسالوں
 پیاں تھیں دھ دوڑوں بندے لاڈ پیار کھا دن
 جاں پھر خیریل دانی تینوں واپس یون آئی
 ج نہ ڈھکی ماں پیاری وانگ پیاریاں پایاں
 بو گے فوت تسالے دونوں مانی بات پیارے
 پھر اسل عبد مطلب کے دل نہر محبت ڈالی
 آگے بھی اس نال تسالے بہت محبت آہی

فضلوں پھر عنایت کیتے عالی شان ٹکائے
 دوست نوں رب یاد کر کے فضل جو اپنے بھارے
 اسل ڈی پرورش والے سب اسباب بنائے
 نہیں سی تیرا باپ پیارا تینوں پالہ ہارا
 کسے نہ ڈھکھا بکد و صہ نوں جو یوں نوں بھانا
 اس دیوچہ جو حکمت آہی اوہ سب تعلم میں نوں
 آپے اسل مھنوروں تیرا بہ سامان بنایا
 جنت و تچوں تیری خاطر دایاں بن کر آیاں
 دیوچہ پھوڑے ملکاں کو لوں جہولے اسل لوائے
 نال محبت لیلی تینوں صدقے صدقے جانندی
 پترال تھیں اھا لغت تیری بخشیاں اسل انہانوں
 گو دیکھداون شیر بلا دن گھڑی و شاہ نہ کہا دن
 مانی کول رمیوں جد آگے مانی لہ سدھانی
 تا اس ڈھکانج تسالوں موت جدایاں پایاں
 رمیوں یتم کیلا چکھے یا محبوب مہارے
 دے دے دے کھڑی تینوں جاگہ عزت والی
 ہور زیادہ لغت بخشیاں جس دم مر گئی مانی

کو کچھ یتیم پیارا پوتا کر کر کوشش پالے
 ما پون نالوں ودھ تسانوں رہیا لادو کہا نرا
 اوہ بھی فوت ہو یا پھر جلدی حیوں تقدیر خدائی
 اس میں کچھ چاہے کھ لایوں تسانوں
 کہیں مینوں کھر کے اپنا ٹکڑا جان جگر وا
 وقت وفات وصیت کھیں لے اسان کرانی
 کھیں بہت پیارا میرا یہ فرزند سہارا
 جو جو نشان کرتے تیرے اسنوں لے کھائے
 مر مر کرے وصیت اسنوں کھیں بہت پیارا
 موجب حکم وصیت اس نے پورا لکھنا یا
 اوسید کھر پدش پا کے ہو یوں پھیر و ڈیرا
 ہو کجا سکے کھر و چہ ہوئی خدمت تہل تہاڈی
 آپے اسان یتیم بنالیوں آپے بخشیاں جائیں
 کل مخلوقاں اندر مینوں کیتا اسان پیارا
 سب چیزاں تہیں تیرے کارن مت اسان کرانی
 سب واپر لازم کیتی تیری فرمانداری
 وچہ یتیمی اسان تسانوں درتیم بنائیا
 ساری خلقت وچوں مینوں کر کے خاص لگانہ
 ہر نعمت ہر دولت مینوں اپا اسان پنہی پائی
 تیرے شان مطابق مینوں سب چیزاں پنہی پائیاں
 ظاہر نالوں باطن تہیں مینوں ہو کر دھانی
 مینوں ہی زندہ باپ تہاڈا جو تعلیم دیو اندا
 ما پو ہووے ادب سکھاوے تے تعلیم دلاوے
 کون نصیحت کر دیا تہا نولوں کون غلام سناوے
 رب فرمے اسان تک اڈی ہر کجگہ بنائی

دم دم رکھے خبر تہاڈی ہر ویلے ہر حالے
 ل اولادوں نال تہاڈے بہت پیار کھاندا
 تیجے درجے پھر محبوبا تسان یتیمی پائی
 بہت پیار کر کر بو طالب پترال وانگول جانے
 چو تیرا سنوں باپ پیارا گھا وصیت کروا
 آکھ گیا بو طالب تائیں کرتا تہاڈے سوائی
 دانگ یتیم ہونے تائیں ہرگز حال آوارا
 وقت وفات تہاڈی اسنوں اکھیاں لگے آئے
 کل عالم وچہ ہوئی اس دا بہت بلند ستارا
 بہت پیارا کہیں مینوں جیوں باہل فرمایا
 آپ اسان سہدر بنایا فضلوں چا چا تیرا
 اوہ سب بہل کر اون والی سی امداد تہاڈی
 تہاڈی مینوں مسلم ہون تہاڈے فضل عطا مین
 جن انسان حیوان طائف خادم عالم سارا
 سب کدول وچہ ادب پیاروں تیری جگہ بنائی
 تیرے نالوں ہو راساڈوں کیتی تیری پیاری
 دوہاں بہا ناں اندر تیرا سب تہیں شان ہو دیا یا
 ہر یک پاسوں رکھیا تیرا آپ اسان خصمانہ
 ہر یک حاجت پوری کیتی ہر یک غرض مٹائی
 ظاہر باطن کل امداد آپ اسان فرمایاں
 جگہ سارے کھیں وچہ کے کھتی اوہ نعمت لائیاں
 پاس کے تہاڈے کارن تیری جگہ بناندا
 ما پو با پچہ تہاڈا تائیں دو جا کون پڑھاوے
 ما پو با پچہ یتیم وچہ لے ہو جاوون نکا لے
 علموں ادبوں کھیا خلاقوں ہی نہ ہووے کئی

بخشیا علم لدنی اتنا جس تک سے نہ پایا
 توں استادِ خلاق ادب و اہویوں سارے جگہ دا
 سارے علم پڑھائے تینوں سارے ادب سکھائے
 کتنے پڑھیوں کتنے سکھیوں اے محبوبِ سارے
 امی نبی لدنی قابل ما پو با بچہ بنا یوں
 کیتیاں اسان نصیب تسالوں منزل اہ جاہل
 دنیا دہ تسال بہوں گے جتے نبی و مانے
 کہن ہفت سوسوہ عالم جو ہر منزل پائی
 سر منزل وچہ کمال کیتیاں اپنے درباروں
 کل دنیا دا مصلح کر کے بھیجا خالق سائیں
 کتنے علم صحیفے اگلے اس مسووخ کرانے
 کئی کتاباں اٹھیاں تائیں اس نے ہپ رکھیا یا

وچہ تہذیب خلاق تسالوں بہیں ساو دیا یا
 تار سمندر کل علماں دا گھر تیرے وچہ وگدا
 کل خلاق عزائے مخفی میں سبوں ہو چائے
 اسان ہنوروں بختے تینوں علم لدنی سندے
 بہیں صحی مشہور بہت بلند شہسایوں
 جہڑیاں کدی نصیب ہو یاں کس پختہ تائیں
 تیرے با بچوں عرض معلیٰ کسوں بلے نکا کے
 اس آیت وچہ ظاہر باطن ہر باک نعمت آئی
 کل علماں دے پاس لیا یا خالق دی کاروں
 کراصلیٰ نیک صلا حلیں دیاں ہر یک تائیں
 کتنے مذہب کئی طریقے کر موقوف ہٹائے
 کیاں دس پائی پایا جیوں سعدی فرمایا

تہذیب کرنا کہ وہ قرآن در

اے قرآن نہ پورا کیتا جس یہیم پیارے
 یعنی نہیں سی نازل ہویا اے قرآن تہامی
 بندوبست پورا نا اگلا دفتر سب اٹھا یا
 ہپ کیاں تورت انجیلاں نو سایاں علیا یاں
 بت پرست بناں دیاں فوجاں بجا ہر گنت نکلا
 خفقت دیوچہ ستیاں خلقاں کر ہشار جگیاں
 عجت تیم کریم پیار جس لوں ایہ وڈیا یاں
 رب فرما کے اسان جو تینوں ما پو با بچوں پایا
 ہر منزل وچہ کیتا تینوں صاحب شان عظیمیاں
 بے شک سچ پندیر فقیر ابا جوں فضل ربانے
 جان حال تیاں والا بہان معی ہی پائی

کتنے چند ملت شہست

کتنے مذہباں والے دفتر ہوتے ادس سہارے
 کروتیاں تورت انجیلاں بند رسول گرامی
 کال بندوبست خیری جو چہ شروع کرایا
 حاصل کتاب قرآن محمدی جو چہ دھماں پایاں
 اک پرست جو ساں والیاں اگلیں اوں کیا یاں
 کالی رات جہالت دیوچہ کردتیاں روشنا یاں
 ختم قرآن ہون تہیں پہلے کیتیاں صفایاں
 فضلوں پھیرتی اندر کس منزل پونچیا یا
 فضل میرے بن ہوندا جگہ چہ کیا کچہ حال تیاں
 ہون جیوں تیم نامنے کون خدا بن جائے
 اوہ کیا جان اس منزل لیں تہیاں بہیں دما یاں

خوشی خوشی وہ چو بیدیاں مہر والے ہونے
کوئی نہ تھے حال تہیماں کوئی کوئی کون کھلے
ماہیو والیاں بالال کارن ہر کوئی رحم کھانا
ماہیو جس دے نہ ہوں ساری دولت ہوئی
ہوں ماہیو مویاں کارن آساں تہیماں مویاں
ماہیو والیاں نول بہت ہوں ماہیو دیاں پناہیں
ماہیو والے ماہیماں آگے آفریاداں لاون
کوئی نہ داکھ اہنا دے باجھ خداوند عالی
ماہیو والیاں نول لکھ ساراں موج کرن من بھانی
ماہیو والیاں نول ہر کوئی کرے حمایت یاری
ماہیو نول ہر ماہیو والے کرن بھار آوازہ
رو کر من یتیم نمانے یارب پاک سچاواں
ماہیو والیاں نول پلے نال پیار لولاون
جیکرا میں بھی پودا لے ہونہ کر یارب سا میں
لائے ہن کوئی نہ رہیا اسدا اپیار کھاون والا
ماہیو والے جتول جاون عزت حرمت پاون
ماہیو والیاں نول تہیماں سے بہت خوشامد ہوئی
میں تریان اس ہوئی اتوں جسکے کم نیارے
کوئی نہ ہوئے ہور جہاندا پالن ساہن والا
ہر یک طرح اپناں دی خاطر خود سامان بناوے
وہ چہ تہیماں کوئی نہ دیکھے عزت نال جہانوں
جہاں تہیماں نول کوئی نہ پارس ہون بھلاوے
عال محبت نول جہاندا گل نہ سن دا کوئی
عاجز تک کے لوک جہاں تہیں نیکے سنگھوں
آپ تہیماں ماہیو مویاں ایسے فضل کھانا

گیماں وہ چہ یتیم نمانے نظری آون روند سے
دوروں ڈر کے لنگے خلقت متکبر منکر ہوسے
ڈکے پھرن یتیم نمانے کوئی نہیں بکڑا بھاندا
ماہیو باجہ تہیماں تہیماں چہ نہ بھائے کوئی
مولا باجہ تہیماں تہیماں آون ہر کردل ہویاں
مولا باجہ تہیماں تہیماں ادٹکے دی ماہیں
مولا باجہ یتیم نمانے کسوں کوک سناون
پہنچے عرش معلے آپر کوک تہیماں الی
ہر ہر وقت تہیماں تہیماں ہو آس رہا تہی
کوئی نہیں تہیماں سند باجھ خداوند باری
آگے نظر تہیماں تہیماں ہولی دا دروازہ
تہیماں کوئی ہور نہ سدا کسوں میں بولاواں
سن کر ماہیو مویاں تہیماں ایو دلیلاں آون
اسے طور پیار کر نیوے ماہیو ساڈے تہیماں
آپے کریں پیار اسانوں یارب پاک تعالی
بھڑکاں کہان یتیم نمانے جس دروازے جاون
مولا باجہ تہیماں تہیماں پاسا ہور نہ کوئی
ماہیو باجہ تہیماں آپر فضل کر نیوے بھارے
فضلوں پالے آپ اپنا تہیماں آپ ہور کر بھوالا
ہر دم کے خیر انہادی ہر نعمت ہو چا وے
دولت نعمت نال کر نیوے مال مال تنہاں نول
لاکھاں خلقت پیش انہا دے خد متکار بناوے
کر دیوے مشورہ انہادی ملکوں تے خوشبوئی
عزت عظمت شان انہا تہیماں کھنڈ آپ حضوروں
بڑے بڑے سرداراں آپر پاندا رعب انہا ندا

وحتوں کدھ تہیاں تائیں لاوے بخت سوائے
 کچھ نہیں حاجت عرض کرن دی جو میں کہوں میرا
 ہر کوئی جانے فضل ربانے جیوں اوہ کرم محمداندا
 سب توفیقاں واوہ مالک چاہے جو میں کھاوے
 پاک پل وچہ یتیم بناوے اس دی بے پرواہی
 ایسے فضل نمونے اس کے کمال قدرت والے
 سبہ نہیں بہتر عجب نمونہ اس کے فضل کرم وا
 گل انعاماں دارب جسوں مظہر آپ بنایا
 ہر یک نعمت ہر یک دولت ہر یک عزت شاہی
 وچہ مقدس دی خاطر سر جیا عالم سارا
 جس دنوں روشن کیتے سورج چند تارے
 دنیا وچہ اوہ باعث عالم جدت شریف لیلیا
 بعد یتیمی بخشیا اسوں درجہ شاہنشاہی
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے آپ وچہ تہیاں
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے پاپے چور سنانے
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جد حضرت خیر ان پال سنبھالے
 اوہ بھی وقت جس ویلے ناہی کچھ شہومی
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے سنگی ناہا کوئی
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جد کہ دشمن ہو گیا سارا
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے پوریا وطن پیلا
 اوہ بھی وقت آجا جد میوں ٹر گیا نبی شہدارا
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جد مکے پایاں دکھ ایذا میں
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جد دشمن پھر دے تلواراں
 اوہ بھی وقت خداوند قادر اکہیں پھر وکھائے
 دشمن نظیر دوست کیتے یار اصحاب بنائے

کئی تماشے ایویں جیے اکہیں رب وکھائے
 کئی مثالیں ایویں جتیاں معلم ہر یک تائیں
 پاک پل اندر کرم تہیں کچھہ وا کچھہ بنساندا
 کچھہ پرواہ نہیں اس کے تائیں بے پرواہ کھائے
 فضلوں پھیر تہیاں تائیں بخشے عزت شاہی
 ہر جیاتی دنیا دی وچہ کتنے رنگ وکھائے
 دنیا اندر ظاہر ہو یا سید عرب عجم وا
 گل احسان اکرام اکہی اپنے نال لیا گیا
 ہر یک رحمت برکت جسوں بخشی پاک اکہی
 سبہ نفس ل پیدا کیتا جس وا نور پیارا
 فضلوں جس دی آمد کارن چوداں طلق تنوارے
 پہلے رنگ تہیاں والا اسوں رب وکھایا
 دو نویں رنگ جیاتی اندر ڈٹھے نبی اکہی
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے پائے شان عظیمیاں
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جد ہوئے ظاہر فضل ربانے
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے آپ میراں پالے
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے کھلا کنگیٹ زوری
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جس ویلے دنیا خام ہوئی
 مولا باجہ نہر میا کوئی دوست یار پیارا
 وچہ صلینے سرور عالم کیتا وچ گڈارا
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جد مکے کیتا فتح دوبارا
 اوہ بھی وقت ڈٹھا جد تاج کیتا مکے تائیں
 کراں شہید جے قابو آوے حضرت شاہ ابراہاں
 او پودن مارن والے قداں اندر آئے
 جیٹے تو بہ طرف نہ آئے متھیں قتل کرائے

واہ سبحان اللہ رب العالم کیا فضلاں داسیائیں
 اول وقت یعنی درجہ حضرت نون دکھلا یا
 خدا وہ وقت مصیبت والے صبروں بظروں حال
 مکے آئے میں نے اندر بخشی جبکہ پیاری
 کئی ہزار ہزاراں فوجاں خدمت و جہ پہنچایاں
 مکے اندر سرور عالم جو تکلیف اٹھائی
 بہت آرام میں نے اندر پایا مکے نالوں
 کہن مفسر جو تکلیفاں اول حضرت پایاں
 جو آرام انہاں تہیں تھے سرور عالم پائے
 امر کرے محبوب اپنے نون پاک خداوند سائیں
 طرح طرح تکلیفاں تیریاں ساؤں نظری آیاں
 کتنی ایساں نصیب تسالوں جگہ ارا ماں والی
 کتنے دشمن تیرے کارن حملے رہے کرشدے
 ہر دشمن تہیں ایساں تسالوں من امان بجایا
 امن سلامت بہرے آپر غالب ایساں بناویں
 بھی فرادون اس آیت وچہ اوہ بہ نعمت آئی
 بھی جو عرصہ اس کے اٹھیں زور نبی سرور دا
 ال اکلیاں قرب حضوروں جو جو لطف اٹھائے
 رکھیا جنہاں تقاماں اندر لفظاں پیارے والا
 پھر عالم ارواح دے اندر جو جو خوبیاں پایاں
 جیوں پھر حضرت آدم اندر نور حبیب رکھیا یا
 جو جو سرداریاں پشتاں اندر بخشیاں کانا
 جو جو زور نبی دی برکت بہنیاں فضل اٹھائے
 جیوں محبت پاک نبی دی بہرے دل وچہ آہی
 جو جو برکت ظاہر ہوئی سرور عالم پائی

سارے رنگ و نما جس نے دست اپنے تائیں
 کہ جن وقت مصیبت اندر دست نون پایا
 جلدی اپنے فضل کرم تھیں بہ آرام دکھالے
 سارا عرب حوالے کتنا بہرے ملکین سرداری
 بہرے پاسوں فتح لیا یاں بن سے چڑھ دیاں
 وہ جہ میں نے فضل کرم تہیں رب اوہ بہ گوانی
 بہت ترقی ہوون سخی رحمت جل جلالوں
 اَلْحَمْدُ لَكَ يَا خَلْقُ خَلْقٍ شَالِ آيَاں
 وچہ فاوی اوہ بہ نعمت خالق یاد کرانے
 پایا جہوں یعنی اندر ایساں تسائے تائیں
 فضل کرم تہیں اوہ تکلیفاں سجھے ایساں گایاں
 بہرے تکلیفوں کہہ سچا یوں امر کرے رب عالی
 ویکھو یتیم اکھلا یتیموں زور کے دیندے
 کوئی نہ چلیا زور کے داسیموں پھر اٹھایا
 پس توں اک یتیم ایساں کس منزل پہنچا یوں
 جو عالم ارواح دے اندر سرور عالم پائی
 وچہ عالم تنہائی والے رہیا بیاراں کر دا
 اوہ بہرے شان مراتب ایسے خالق یاد کرانے
 وچہ فاوی یاد کرایا اوہ سب ذکر حوالا
 جیوں تمام ازواج ال پر رب دتیاں وڈیا یاں
 پشت بہرے پشت انہاں تہیں چکے جو جو جلد آریا
 جیوں حضرت عبد اللہ تائیں پہنچیا بتی رہا نا
 جیوں عجائب قدرت والے رب اسرار دکھائے
 جیوں پھر جو چہ ظاہر ہوئے پاک سول آہی
 لیا جیوں یتیم پیارا رحمت فضل عقاروں

جو میں خدائے منصب بخشے عزت شان و دوائے
ظاہر باطن اول آخر جو ہر نعمت پائی
کس فیوں طاققت بول سنا دے اودے ذکر حوالے

جو العالم اکرام تمامی رب عطا فرمائے
ہن مفسر اس آیت وچ اودہ سبہ شائل آئی
کئی ہزاراں دفتر اگے لکھدے لکھن والے

امعذرت مؤلف پاپا

میں کیا گفتاں کہن جو گا پر قصص سترکارا
لکھ لکھ رحمت رب دی ہو دی شاعر عبد ستارا
چھوڑ گیوں کوئی کسر نہ باقی کمال بزرگوارا
وچ پنجابی شعر تیرے لے لٹیا عالم سارا
کیتا آپ خدائے تیرا بہت بلند ستارا
حرف حرف وچہ تیریاں شعر اں کیتا درد پیارا
گتھوں ایڑے درد لیونی درداں والیا یارا
جھتھوں آپ پیلے پی کے مت یوں متوارا
ہکوار کی وچہ سفنے اگے ڈٹھا پاک نظارا
جدوں نیاز کراں میں حاصل سفنے وچہ دوبارا
نہیں سی اگے معلم منیوں درد تیرا دلدارا
ہماورد محکمائی تینوں آہا جو شس ہولارا
ہن اودہ دیلا ستھ نہ آسے تا کوئی چلدا چلدا
جیکرا نیویں ضد تھی کرے کوئی ہتھیارا
نکتہ چین چالاک چارے گلہیں دین نہ دارا
بے درداں نول درد مندان کی صحبت نہیں گوارا
عید ستارا آہیں بیشک بحر سخن داتارا
لذت درد و کلام تیری دانا کوئی حد کنسارا
چھوڑ گیوں تفسیر اں دونوں روشن اپرا پارا
درد منداں نول درد پیالے تے کب کب نیارا

سہ تھیں عاجز او گنہارا تے کمزور و چپارا
لکھ گیوں تفسیر عجائب سخن دیا سردارا
شریت شہد بنا توں مٹھا تیرا شعر پیارا
عید ستارا عید ستارا گھر گھر پیار گکارا
کوئی نہ رسیال کرنے جو گما میں کیا چیز بچارا
قسم خدا دی آہیں کوئی درداں دا و نجارا
دس دکان اودہ درداں الی نہیں دل ہمارا
سانوں بھی بکاس باروں لے دے جام ادمارا
ہکوار کی ہن پھیر کہا اودہ ٹوری چسکارا
لواں معافی جو کجا گے بولیا سخن آوارا
بچھے خبر ہوئی جد و جیا چاروں طرف تقارار
میں کیوں تیریاں غزلاں تے بولیا کجہ بولارا
کرسی آپ معاف تنوروں خالق سر جہنارا
روز قیامت آپے اس دا ہو سی پیا ستارا
اپر کر کے تم دکھانا مشکل ہوندا بھارا
جانے درد منداں یاں اں جو ہو و دکھیارا
تردا گیوں نلداں فصلوں قلم دیا سوارا
پڑ پڑیاں پڑ پڑیاں اے ناہیں گریز صبر شہارا
و غلط نصیحت پرتا تیراں مومنناں دا ورتارا
ہرز مجلس نول رشاد کیتیونی مجلس دیا سنگارا

حاصل چھڑے حد کھاون پاؤن آپ خسار
 لکھ کیوں تفسیر صحیحی دی واہ وانیکو کارا
 کردیوں تمیلاں تیریاں دل نوں پارا پارا
 سچا عاشق پاک بنی دا آہیں عبد ستارا

بیدنیاں نوں وعظ نصیحت آتش دا انگیارا
 ہو پڑا سو عاشق ہوندار وندا آپ موبارا
 بے شک پورا دردی آہیں دینی خدمت گارا
 مثالا ساتھ ہمیشہ ہو دینی پاک دستول مہارا

بجٹی جگہ بہشتاں اندر فضلوں بخشھارا
 سنے پنیر فقیر اکٹھا ہونے پارا اوتارا

میں بکھر چکا ہوں بیان نبی دی کردا ایس نکانے
 ایس پریش گنجائش اتنی نا ایہ طاقت مینوں
 بہت بیان اس آیت اندر ذکر مفسر کرے
 بتنا ذکر سناوے کوئی ہے اس جگہ سمنا
 کیا طاقت میں بول سناواں ذکر بندے سارے
 لگے ہک گلزار محمدی جدا کتاب بنانی
 جس نوں شوق زیادہ ہوے اوہ گھر درنگا وے
 ہن میں اس آیت دا تینوں شان نزول سناواں

کہوں سناؤ عجیب عجیب ذکر رسول ربانے
 اول آخر حال نبی دا کہوں سناواں تینوں
 ذکر تو لہ حال یہی شان نبی سرور دے
 ساری عمر ان ختم نہ ہوے جیکوئی ہے سناؤ
 وقت مناسب تہوے تہوے کرماں سچا اشارے
 لکھیا حال نبی سرور دا اسلے اندر بھانی
 کرے دعا مصنف تائیں جیکر مطلب دے
 پھر اس دی تفسیر مطابق ذکر بیان لیاواں

شان نزول

کہے بھاؤ اللہ بن مفسر اپنے وچہ رسالے
 ہک داری دا ذکر مبارک قدرت خالق سائیں
 ست دہائے گھر دے اندر نا کچھ مول پکا گیا
 اس حالت وچ گھریاں لوکاں بہت ضعیفی پائی
 میں قربانی رحمت عالم رب جس نوں فرماوے
 جس دی لب مبارک پاروں رحین بال لایانے
 ہک بندے دا کھانا ہووے وہ سو بندہ کھاوے
 اچھے نہ پانی کھاوے تا اوہ گھٹے کھانا
 ظاہر باطن بخشی جس نوں دین دنی شاہی

جیوں ایہ آیت نازل ہوئی کہوں بیان رسالے
 اگے ست اکٹھے فاتحے سرور عالم تائیں
 ہفتہ پورا صبریں شکروں فاتحے وچہ تنگہ یا
 جو منزل سبہ دا پر فاتحے والی آئی
 سارا عالم جس واسطہ نعمت رحمت پاوے
 جس دے ہتھوں برکت پاؤن ہرمانے کھانے
 ہک پیالے پانی دے تہیں فوجاں کل رجانے
 اوہو جتنے نظری آون ایڈا فصل ربانا
 اس دے گھر وچہ ایہہ مسکینی حکمت پاک اکہی

قایماں آپر فاقے آدن بکتے روز وہا دن
 فاقہ فقیر عزیز سی اپنا فخر نبی فرمایا
 کچھ پر وہ نہیں دنیا والی کہند انبی بیجا وال
 اس وجہ اپنی امت کارن سبق تھی سکھلاوا
 دین نہ روہن دنیا چکے اندر عرض ہوئیں
 رکھے یاد نونہ میرا میری امت پیاری
 فاقہ فقر خدا سے بندے کر جان و دیانی
 کہے مفسر خداونہ فاقے ڈٹھے نبی پیارے
 آخر جہوں صحیفی بہتی حدوں لنگھ سد بانہ
 سرور عالم گھر سے اندر ایہ فرمان سنا سے
 کہے شکار علی کرم اشیرین سے گھر جاواں
 بخش تھی خیر ماہے گھر آئے نبی ابی
 وجہ تو ملی اک ایلی جھاڑو کرے پیاروں
 اتنا قدر تھی ایسی جنت خاتون تائیں
 ناکہ اٹھ تو واضح کیتی ناکوئی سخن الایا
 نہیں تا اگے سرور عالم جد شریف لیا سے
 ہون ایسے دروازے اندر پاک منزل غبار کی
 اسن ان کچھ عظیم نہ کیتی نہ کچھ مول بو لایا
 کرن قیاساں دل سے اندر پاک حبیب آئی
 جاتس ہے مسکین و چار میرا باب پیارا
 فاقے اندر شاہد ہا یہ بھی دور اسان نہیں ہوئی
 آخر حضرت تیرے ہو کے بیٹی نون فرمایا
 دس ایجان پیاری میری ل اپنے می بیوں
 سن آواز کچھ تابی بی حکیدی اٹھ کھر طوئی
 کیتی عرض نہایت ادیوں یا سردار سچاواں

میرا دن میرا توکل امت نون سکھلاواں
 احد پیارے قبول نہ کیتا سونا بن کر آیا
 آخر والی دولت منگال امت نون کیشاواں
 کرن دلانج دنیا دلالہجے مسکینی آد سے
 ہر حالت وہ میریوں شکروں کرن قبول تائیں
 دنیا وہ سردار اساد سے کہو کر عمر گذاری
 جیکر رہا دین سلامت سب دولت کھر آئی
 میریوں شکروں امت دنا سے اہل بیت گذارے
 کیتی عرض کرد کوئی حیلہ یا محبوب خدائی
 کرو لی میرا دھیلہ کیتا جاوے
 جیکر گوشت ملے شکاروں خاطر تال لیاواں
 اگے حضرت جنت قون گھر وہ بیٹھی آہی
 ایسے بہت صحیفی حالت آہے فاقے پاروں
 و کچھ نہ مول کچھ تا میرا گز دین دنی داسائیں
 اکھیں ڈٹھا باب پسا پارا وجہ چکپان نہ آیا
 دوروں تک کے اٹھ کھلوکے صدی سردی جاتے
 کون جان کرے شتابی جنت خاتون پیاری کی
 و کچھ حوالہ پاک نبی نون بہت تعجب آ گیا
 شاید انج عزیز بنایا سالوں اپنی جانی
 حاجت مند عزیزیاں انگوں آیا انج شہارا
 اگے واک نہ نعت کیتی حال نہ چکس کوئی
 کیونج استقبال کیتا کیونج نہیں بلایا
 کیونج باب پیارے کارن پیار نہ آیا تینوں
 خدا ماں اندر حاضر ہوئی دیر نہ کیتی کون
 ملے جاواں گھول گھاواں کیا کچھ حال وال

نوروزاں دا عرضہ سناؤں فاقے وچہ دہایا
 ہوئی دوریدن دے چوں طافت نین برانان
 اٹھیں اگے بھرے اٹھیرا دھندو کارہ غباران
 جدول نساں دردانوں اندر قدم مبارک پایا
 اسکارن اٹھ کر جلدی میں نہیں حاضر ہوئی
 سے حال تہاڑے دتے حسن حسین پیارے
 نودن ہو گئے دوہاں براہمنہ تے کجہ نہ لایا
 صابر تار پے وچا لے سخت ضعیفی ہوئی
 اتنیاں راناں ڈویے باہوں جالبہا مال نہیرا
 کہ مفسر سحبت خاتون جد ایہ حال سنایا
 اسے جوش محبت اندر رب نون عرض شنائی
 سب بیاں پر طرح طرح دے تہہ احسان کما
 حضرت آدم جدر نولاں شان خلافت پایا
 شاہ کیتا سلیمان نبی نون حکم چلائے
 ابراہیم نول شان جلی جلی کیتا سکارون
 ایسے چھری دے پھولوں کر کے فضل بجایا
 جتھی حضرت موسیٰ ناپین شہر مصر دی شاہی
 حضرت عیسیٰ بن مریم نول روح القدس مایا
 کتنی نعمت اس دے کارن ہو رہا عطا فرما
 دنیا تے جدر پلا ہوئی اس دی مانو پیاری
 بے مومن آرتے میو کر جنت وچوں آدن
 بار خدا یا مریم تائیں غیبوں پوچھے کہ تانا
 میں راہی ہر حالت اندر چوں تون کہیں تون
 وقت مصیبت بے مقبول عالی دولت پائی
 کہ مفسر جد ایہ حضرت عرض سوال سنایا

اتنے روزاں گھر دے اندر نہیں طعام کایا
 سخت ضعیفی تے کمزوری کیتا نہ ان کا تانا
 بہن چھاتا مول تسانوں یا سید ابرار
 میں جاتا جو حیدر صفدا گھر کشریف لایا
 وچہ ضعیفی بول کے کی رہی پچان نہ کوئی
 لڑکھ نہ سکن فاقے پاروں ابو مصوم دھارے
 تاجہ گیا انہا مے اندر فاقے قلع سوکایا
 پس کھیلن فاقے پاروں یاد نہ رہ گیا کوئی
 مجمع محمدی شون کیتا ج ایہ ان میرا
 سن کر حضرت سرور عالم دید نہایت آیا
 یارب وچہ خزانے تیرے ہر گزئی نہ کائی
 طرح طرح دے منصب کھنٹے تے اتمام
 سہ لکھل نہیں اس دے لگے سجدہ تہہ کرایا
 آدم جن حیوان پرے تاج سہ بنائے
 تار ہوئی گلزار نامی جس وادب پیاروں
 اس دے بے لے جنت والا ذنبہ ذبح نہ کرایا
 باہر ویلے کر کے کلاماں پیش جناب اٹھی
 زید ہون دعا اس دی نہیں کر دے بار خدایا
 کر کے فضل بہواں کولوں اس دی جان بچائی
 جنت نعمت پیر اس دی پرورش کتنی ساری
 طرح طرح دی تازہ نعمت حضرت مریم کھاون
 فاقہ فقر نصیب ساولوں جوں تسانوں بھانا
 افضل کم دی یارب تہو رہتیں کجہ تینوں
 اس منزل دے پیرے پر کیا بخشش فرمائی
 تدا یہ ہمیت نازل ہوئی امر خدا فرمایا

الْمَرْيُوكُ بِتَمَافَاوِي

کیا نہیں پایا بھلو (خزانے) میں پھیر چکے دی لاس نے بھلو

کیا نول آیت تم نہ آئیں اے محبوب پیارے
 شان نزولوں معلوم تو ہے آیت یہ پیاری
 اس کھیں پہلے سرور عالم جو منصب پائے
 علم کے محبوب اپنے نول پاک و نڈسائیں
 نساں ہوا کھیا میرے آپر کیا بخشش فرمائی
 جیکر درجہ ابوالبشر و حضرت آدمؑ پایا
 وہ سب آپ تمام انساناں یا محبوب غفار می
 اوہ جسمانی باپ خلق دانوں میں باپ حافی
 جیکر ماکاں اس دے لگے سر بکوار خبکائی
 دو جا شاہ سلیمان بنی نول جو میں بخش بھجائی
 جن انس جو ناں آپ ہے اس حکم چلا گیا
 عرش فلک تک ساری خلقت تیری تابع ہوئی
 توڑے روزاں دنیا اندر کتنی اس سرداری
 کرساں تیری امت و چون ایسے ولی بیایے
 جردوں اساڈے قرب حضوروں پاس نور نظارا
 گل خزانے فلک انہا نول جے پھر دتے جادون
 بول سوال کرن سرکائے شوق جمال کھالوں
 ایسے غرق محبت اندر ہوسن عار شوق میرے
 اوہ شاہی سلیمان بنی نول جو میں بخشی آہی
 جے کرا براہیم بنی نول اساں عسل بنایا
 ایویں تیری امت کارن ایں پیار کاساں
 جے پھر اساں کلیم بنایا موسیٰ بنی مسال

پھر میں جاگے بختی نول دے کر منصب بجائے
 وہ چلے سے حضرت آپر خالق پاک راتاری
 لے مٹس و چہ فاوی رب اوہ یاد کرائے
 بختی جاگے حضور اپنے چہ اسان نساڈے تائیں
 سونساڈی عزت عظمت والے جو نکر اسان کی
 تیوں شان ابوالاد و احمد اسان عطا فرمایا
 تیوں ساریاں روحاں آپر میں بخشی سرداری
 سبہ تہیں دل پیدا ہوا تیسرا نور حقانی
 دواں بہاناں دچہ ہمیشہ تیرا ادب بنایا
 اس تہیں بہتر شاہی تیوں کھیا پاک آہی
 تیوں دچہ زمین آسماناں میں سردار بنایا
 نوری قوم فرختے تیرا حکم نہ توڑن کوئی
 تیرا حکم قیامت تائیں رہے ہمیشہ جاری
 جہیزے تخت سلیمان نالوں پان مراتب بھارے
 جو ذرا بی صلہ تے کر سن اس تہیں عالم سارا
 پرت نہ وہیں چیز کئے ل سیرگز نظر نہ پاؤن
 لچہ پرواہ نہیں چیز کئے می ساؤں با بچہ سوالوں
 گل عالم ہیں قرب اساڈا جان بیت اکرے
 اس دے نالوں بہتر جان عشق پیار آہی
 تیوں اساں حبیب بنایا تے محبوب بھیرایا
 تابع دار محمدیاں نول میں محبوب بناساں
 اپر تیرے نالوں ساؤں نہیں سی اوہ پیارا

اس نون بخش ہو یا کوہ طوروں نہوڑا جہا نظار
 اس سے نال اسادی ہوئی کتنی دوروں
 جے کراس نون تخت مصر و ایتنا اسال ہوا لے
 کرو خیال حبیب پائے جو جو جے تدھ پائے
 رتہ ادنی جہ اس اسالوں عرض سوال سنایا
 اس کیسا جو بابت میں اپنا اپنا پتہ کہا میں
 اس سے دچہ بھی تیری خاطر میں اک لڑھی پیا
 کہن مفسر آلا اس وجہ ایہ کہ بھیب رہا نا
 کیتنا حکم کلیم اللہ نون پاک خداوند سا میں
 حد تک نہ محبوب اسادا محشر اندر آسے
 حد تک میں زیارت اول لیاں نا ہیں نہاتوں
 جہ محبوب جمال اسادا امت نون دکھلا سی
 کہ حمید الدین پیرا اندر عشق اٹھی
 جس ن حضرت آدم تائیں رب پیدا فرمایا
 رب ادنی اپنی پتوں آدم سے ندا میں
 سن آواز حضرت آدم آیا دچہ چہ سرانی
 یارب ایہ دیدار تیرے دی کس ن ہوش ہوئی
 کون ایہ دو جا عاشق نیرا کس آواز سنایا
 ایہ تیرے فرزند غلام و چوں بہک فرزند پیارا
 پشت مبارک تیری اندر اس دا بچے ٹکانا
 عشق محبت میرے اندر کھاندا ہوش ہولارے
 انیوں جہ پیریاں پشمالاں حضرت موسیٰ آریا
 جاں پھر پیٹ مانی دے سا ندر اسوں ب لیانا
 خدا واز محبت والا سنایا اس دی مانی
 اسے ویلے ہر دے اندر زرت چراغ جگا لیا

تینوں اپنے کول بولا یا سیر کرا یا سارا
 او ادنی واقرب تسالوں بختیا اسال کھنوروں
 تینوں سوہنے تھکے ملے عرش معلے والے
 کوئی بنی کلیم اللہ نون کدوں عطا فرمائے
 لکن ترانی اگول اس نون حکم اسال فرمایا
 اسال کیا توں کچھ نہ سکلیں میر گز میرے تائیں
 جس تہوں اسال کلیم اللہ نون ناہ دیدار کرا یا
 با بچہ حبیب جمال کسینوں نہیں سی رت کہا نا
 دنیا دچہ توں دیکھ نہ سکلیں میر گز سا ڈینا میں
 امت سے جمال اسادا حد تک آن نہ پائے
 حد تک اے موسیٰ توں میر گز دیکھ نہ سکلیں نون
 اس تھیں بعد ملو تسادی پوری کیتی جا سی
 حضرت موسیٰ نون ایہ خواہش مدھ قدیوں آری
 اس دی پشت مبارک چوں ایو آوازہ آریا
 یارب پاک زیارت اپنی بخشیں میرے تائیں
 او سو وقت سوالی ہو یا پیش جناب حقانی
 میرا بچوں جان بندہ جگو چہ ہو نہ کوئی
 تا پھر حضرت آدم تائیں پاک خدا فرمایا
 بو سی نام مبارک جس داموسلی نبی سہارا
 اپر کرن اکرام نہ دیندا اس نون شوق رہانا
 رتہ ادنی پشت تیری دچہ کر آواز پکاسے
 سہ پشمالاں دچہ وار واری ایو آواز سنایا
 اس ویلے بھی شوقوں زد قوں ایو آواز سنایا
 سستی آٹھ کھلوتی جاگ شتابی آری
 کسے تلاش آسوں پاسوں نظر نہ کوئی آریا

ہو حیران خداوند کے عرش و عافس رمانی
 میں حیران تعجب اس تہیں ایہ کیا قدرت ہوئی
 غیب کنوں خوشخبری آئی ماں موسیٰ تائیں
 حکم ہو یا یہ پیٹ تیرے وچ ہے فرزند پیارا
 کمال عمل عشق میرے وچ ہے ایہ کچھ میرا
 کرن روایت حضرت موسیٰ جدوں تو کہ پایا
 جاں پھر ملی نبوت اسوں خالق دی سرکاروں
 بہر حدت مبارک اندر جدوں قیامت آئے
 محشر وچ بھی ایہو آوازے شوقوں کر کرنا میں
 حکم کرے محبوب اپنے لڑ پاک جناب الہی
 دل تہیں تا آخر تائیں میں دیباں ایہو پکاراں
 ایہ پر اسان تسادی خاطر نہیں جمال و کہا یا
 جہنگ و کچھ دلوے اسانوں پاک حبیب پیارا
 یا موسیٰ توں اس قصیں پہلے و کچھ نہ سکین ملنوں
 اتنا قدر لحاظ تسادایا محبوب بننا یہ
 جو عزت جو عظمت تینوں بخش حضوروں ہوئی
 جے میں درجہ روح الشہداء بخشیا علیسی تائیں
 آنھے کو ہڑے پان شفا میں اس کی برکتوں
 کئی ہزار تسادی برکت تیرے اسان جو آئے
 کئی ہزار نابینیاں تائیں آئیں دلویا یاں
 کئی ہزار مریض ناملے تے بیمار پرانے
 جو نسخہ الا اللہ و جنوں تسان بسکھا یا
 جتنا فیض تسادے کولوں پاؤں مل لوکایاں
 توڑیاں لوکل فیض ہا یا اسدیاں نال دعائیں
 جیکرناں دعا علیسی دی ملے شفا بیساراں

یارب میرے گھر دے اندر کس آواز سنائی
 گھر میرے وچ میرے باہجوں دو جا پور تہ کوئی
 نیجی آپ مبارکبادی فضلوں خالق سا میں
 جس نے بول آوازہ کیتا سینا تہہ پکارا
 بخشاں میں نبوت اسوں ہوک پیغمبر میرا
 تا بھی ایہو آوازہ کیتا بخش جمال خدایا
 جا کہہ طور آوازہ ایہو کر داسٹوق پیاروں
 قیروں اٹھا حضرت موسیٰ ایہو آواز تہ سے
 ذہب آدنی یارب میںوں پاک جمال دکھائیں
 ایسی طلب دیدار میریدی موسیٰ تائیں آری
 بخش جمال الہی میںوں دکھاں نال پیاراں
 لکن ترانی حکم حضوروں ہر واری فرمایا
 تالے جہنگ امت اسدی پائے نہیں نظارہ
 بعد انہاں تہیں محشر اندر دیاں زیارت تینوں
 میں قصیں دل موسیٰ تائیں نہیں جمال و کہا یا
 تیرے نال برابر دو جا نہیں پیغمبر کوئی
 مردیاں حال کارن اسدیاں ہوں قبول ایہ
 ایہ ہر وجے ذات تیری لوں میں بخش سرکاروں
 کدھ کفر دیاں قبریاں وچوں روح اسلامی پئے
 روشن گلیاں جنت والیاں باہوں پڑ و کہا یا
 پاس تیرے جہ حاضر ہوئے روگ تامل اسدیاں
 جتنا روگ کھردا آہا پل وچ اسان گویا
 حضرت علیسی تہیں اوہ فیضیاں کسے ہرگز پایاں
 جاری رہن فیض تسادے روز قیامت تائیں
 ہوسن تیری امت اندر ایسے ولی ہزاراں

اگر ان قبول سوال انہا کے جہوں دعا فرما سن
 جیکر اسان بہوداں کو لوں عیسیٰ نبی چہوڑا یا
 حضرت عیسیٰ طرف یہوداں پھیر نہ کیتا پھیرا
 تسال کہیا جو مریم آپر ہویاں ایڈ عطا میں
 اس دے لے کیا کچھ نعمت بخشی اسان تسالوں
 جیکر نام ہستی میوے حضرت مریم ہ پالی
 بیوں وچہ محبت سادھی اسے محبوب چھلنے
 حد العام الح شرح داترے کارن آیا
 کوڑناں فرشتیاں دہو تا قلب تسالے تائیں
 حدخل می اس دے اندر جگہ نہ چہوڑی کاخی
 کھوڑنا میں سینہ تیرا کو برنج اسراروں
 حضرت میوے کھا کے ظاہر قوت پالی
 ظاہر قوت پیدا کرے ظاہر والے کھانے
 ظاہر قوت بدن سلامت جو طاقت جسمانی
 ظاہر قوت زہد عبادت تقوے تا بعداری
 ظاہر قوت ظاہر اندر صانع عمل کھانے
 ظاہر قوت عالم ہونا علم حق سانی پانا
 جنت نعمت حور قصورال ظاہر قوت پاروں
 امر کرے محبوب اپنے لوں پاک خداوند عالی
 ظاہر وچہ بھی ہر سماں دی پر دوش تیری ہونی
 جیکر نعمت جنت والی حضرت مریم پالی
 دنیا وچہ نہ اچھے تسالو قدم مبارک آسیا
 بے موسم بے تے میوے مریم لوں پوچھائے
 گل دنیا دیاں ٹوڑناں وچوں چنیا میں متائیں
 روز قیامت نال تسالے اس دعا عقد کراواں

عیسیٰ و لوں مجھنے اپنے دنیا وچہ دکھان
 مکے دیاں فرشتیاں کو لوں تینوں سال بجایا
 مکے اندر کر سال فضلوں پھر میں بقصد تیرا
 جنت والی نعمت دیکھے پالیا اس دے تائیں
 سنوں جو اب حبیب ہمارے دساں اسان تسالوں
 کجی نعمت اسان تسالوں عشق محبت والی
 ظاہر باطن تیرے کارن کہولے سبہ خزانے
 کہولے میں سینہ تیرا ہر یک طرح رچایا
 کیتیاں دور تسالے دل تھیں فانی ہوا میں
 عقبتے بدلے دل دے اندر ہر محبت پالی
 باطن نعمت دیکر تینوں پالیا محبت پاروں
 تینوں قوت باطن والی اسان عطا فرمائی
 باطن والی قوت بخش جو اسرار ربانے
 باطن نال ایمان سلامت ایہ قوت روحانی
 باطن قوت جہد ریاضت دل دی محنت بھاری
 باطن قوت باطن والے اعلیٰ درجے پانے
 باطن قوت عشق محبت کامل شوق ربانا
 باطن قوت موح و کھانے مولائے دیداروں
 اسان تسالوں نعمت بخشی ظاہر باطن والی
 باطن وچہ بھی نال تسالے پس نہ کروا کوئی
 اوہ سب تیری خاطر آہی یا محبوب خدائی
 اگروں اسان تسالوئی خاطر ایہ اسباب بنایا
 جنت کھانے تیری خاطر اس لوں کہولے
 پاک کیتی میں تیری خاطر امر کرے رب سائیں
 مریم خاتون ماں عیسیٰ دی تیرا حرم بناواں

اسے خاطر دنیا اندر تال محبت پالی

تیرا حرم بنا کے کشتی نعمت جنت والی

ذکر عقد نکاح حضرت خواجہ عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بہ حضرت مریم و بی بی آسیہ و راپوان جنت

وچو کرا لاکر لیا کے شیخ حمیدم پیارا
 روز قیامت سرور عالم جد جنت ول جادون
 جبرائیل فرشتے تائیں حکم کرے بس سائیں
 عجبت میں نے زلیور زینت مریم لون پہناون
 روحی حضرت آسیہ پیری فرشتے گھر آہی
 اسون بھی بہ مریم وانگول زینت زیب سجاون
 دونوں ایک دوجی تھیں بہتر صورت سیرت بارون
 سن کر حکم شنائی حورال ہار سنگار لیاون
 لگی ہزاراں خدنگاراں صاحب حسن سنگاراں
 کر رہن جبر زلیور زینت حکم خدا فرماوے
 تال لیاوے دوت اپنے تال بعدار پیارے
 دیون آ تو تخر فرشتے سرور عالم تائیں
 لے ہو رہے نبیاں دلیاں وچہ جناب اسادی
 سن تو تخریزی سرور عالم کر سن چیخ تیار می
 سہ اسوار اقبال آپر ہوسن چائیں چائیں
 سہ تھیں ان کے نوشتہ ہوئی پاک رسول سہارا
 اہاں دوہاں لون ریش مبارک عزت شان گرامی
 سرور عالم لون رب کشتی نبیاں دی سرداری
 حکرت آدم جبر رسولاں جد تمام لوکایاں

جوین نکاح حضرت داہوسی ذکر سناوے سارا
 بھی رہ مومن تال بعداراں وچہ بہت لیاون
 حورال لون کج ساڈی طوڑوں ایہ فرمان تائیں
 و ہڈیاں وانگ برابر کورا ہار سنگار کراون
 تال محبت پالیا جس نے موسیٰ نبی اہلی
 دونوں ج محبوب میرے داشرف نکاحون
 دوہا تون اچ سوہنا نوشتہ کشتی کراں سرکاروں
 حضرت مریم آسیہ خاتون دوہاں لون پہناون
 جبرائیل آون لگی سجاون حورال خوش رخساراں
 خبر دیو محبوب میرے لون نوشتہ بن کر آوے
 چیخ بنا کے حاضر ہووے آ میرے دربارے
 یا حضرت فرمان کسا لون بھیجا خالق سائیں
 آسیہ مریم تال کساڈی اچ کراں میں شادی
 نبی ملی سہ حاضر ہون بھی سہ اہمت پیاری
 زینت ناک لباس عجاوب ہوئی مرکب تائیں
 تال نبی دے حضرت آدم ہوئی باپ پیارا
 باقی سب بے پیشے ہوسن جتنے لوک تامی
 اس سبتوں ریش اہنا تون عزت عظمت بہاری
 اس سبتوں ریش اہنا تون رب دیو ڈایاں

الحق دایت بہ پایہ نبوت در سیدہ - بہ بیند کتاب بدینہ النور فیما تعلق بالا طفا روا لشورہ

الْمَرْجِدُ كَيْتًا فَاوَى ۝

بجائیں پایا بچہ کو (خدا نے) پیغمبر پھر چہ دی (اس نے بچہ کو)

کیا توں وچ پیغمبر ناپا یا پیغمبر عالی
 اے تہ آہوں دنیا اندر اے محبوب پیارے
 کل مجالوں میں تیری حب عطا فرمائی
 سہ دے دل وچ عشق تیرے بچیاں اسان کا نا
 حضرت آدمؑ توں میں فضلوں جدید پیدا فرمایا
 کیتی نظر بہشتاں وچوں آدمؑ نبی حقانی
 نام میرے دے نال تساؤ ایسی نام پیارا
 اسد نال محمدؐ جس دم آہوں نظر آئی
 کون بزرگ محمدؐ یارب میں قربانی جاواں
 حکم ہو یا یہ دوست ساڈا خاص حبیب یگانا
 بے تیرے فرزنداں چوں ایہ فرزند پیارا
 ایہ محبوب محمدؐ میرا خاتم کل رسولان
 جیساں محبوب اپنے دی حب نہ ہوندی تہوں
 خاطر ایس حبیب اپنے دی سب کچھ اسان نیایا
 بنیاں وانگ مراتب پاسی اسدی امت پیاری
 سن کر منتاں عاشق ہو یا آدمؑ نبی ربانا
 کل محبت ساڈے اگے اس نے عرض گزاری
 پڑھ پڑھ معتال عاشق ہو یا عرضاں بول شادا
 اینوں جدواؤ نبی ہساں زبور اتاری
 اس بھی بول ساڈے اگے ایہ سوال مستیا
 اینوں جان پھر حضرت موسیٰؑ صفت پڑھی تو را اول
 دل کلیم ساڈی اگے کردا ایہ دعائیں

پھوں فضلوں نبی تہوں جگہ محبت والی
 اکدوں تیرے عاشق کیتے جو پیغمبر سارے
 سب مغزولان دے دل اندر تیری جگہ بنائی
 بہنوں شوق پیار ساڈا رگ وچ پھسانا
 کیتی جگہ مقدسوں میں لوں جنت وچ وسایا
 دس عرش معشے اپر کلمہ طیب رانی
 پڑھکے ڈھٹا حضرت آدمؑ کلمہ طیب سارا
 تال محبت ساڈے اگے عرض سوال شنایا
 نام تیرے دے نال برابر لکھیا جس وانالواں
 جنسوں وچ چھنورا ساڈے ملیا قرب شہانا
 اے آدمؑ میں اسے خاطر سر جیا عالم سارا
 اس دی برکت دے دیساں کل بنیاں مغزولان
 چوداں طبق نہ پیدا کردا میں کردا تینوں
 کل ظہور اسے کو توڑوں چکیں چانن لایا
 کل رسولان ابراہیمؑ میں شعی سرداری
 امت تیری ہوں کارن شوق دے وچ دھانا
 کون محمدؐ امت وچوں میںوں یارب باری
 میں بھی امت بنال ہناری ایسا شان چھنا
 اس وچ صفت محمدؐ ایسی لکھیں بہت پیاری
 کون حبیب اپنے دی امت میںوں پار خدایا
 پڑھ تعریف تصدق ہو یا وہ تیرے درجا توں
 میںوں بھی محبوب اپنے دی امت کون بنائیں

ایوں حضرت عیسیٰ کسا و چہ جناب اسادی
تصیر کوتاہ آگے میں تہمتیں جتنے نبی و مانے
سارے کہن جلیب اپنے واقرب عطا فرمائیں
سہ نے ایو خواہش کیتی تیرے شوق پیاروں
اننا شان تیرا مجو با و چہ میرے دربار سے
سہ نبیاں وے دل و چہ تیری اسان محبت الی
اجے ظہور نہ ہو یا تیرا یا محبوب یگانہ
سہ نبیاں نون ذات اپنی دا اسان محبت بنایا
روز قیامت گل پغمبر و سخن جلوہ سہ را
آدم تھیں تیرے تائیں جتنے مرسل آئے
سہ نبیاں تھیں تیری خاطر میں اقرار کرایا
سہ نیار رہے تہ دکارن تا بعد ارا مردے
توں آہیں جو میرے اپر کیا کج بخشش جوئی
آدم ابراہیم وغیرہ جو جو نعمت الپایاں
پشت بہ پشت جنہائے اندر نور نساڈا آیا
بھی جو جو انعام اپنا نون بخشے اسان مہنوں
آکھ بیان پسیر فقیر ادبوں پڑھ لو اتاں

جد اس و چہ نائل مبارک و مٹی صفت تساڈی
ایو سوال کریدے گڈے رہ مقبول رہا نے
کڑی محمدی آمت و چون با رب ساڈے تائیں
در چہ تیری آمت والا طلب کرن سرکاروں
آمت تیری بننا چاہندے جو پغمبر سارے
مٹھ قدیموں تیرے کارن ملے مراتب عالی
اس تھیں آگے آ یا تیرا ساڈے نال یرانہ
یتنوں میں محبوب بنایا اتنا شان دو پایا
میری نظر تیرے دل پھی ایڈار تہ تیرا
سہ تھیں بہتر دیجے تینوں اسان عطا فرمائے
سب نے تیری خدمت کارن آخر کونا فرمایا
سالے تیری آمد کارن بسے آڈیکاں کردے
اے مجو با شان تیرے دا ثانی ہور نہ کوئی
اوہ سہ صدقہ نور تیرے دا اسان عطا فرمایاں
سردن تھیں اسان بنا توں رحمت نال پچا یا
اوہ سہ ادب لحاظ اسانوں آ یا تیرے نوروں
جو نور محمدی پاروں بخش ہو یاں بکاتاں

ذکر برکات نور محمدی در اصلاب ابار کرام واجب باد
عظام حضرت خواجہ عالم علیہم الصلوٰۃ والسلام

اَوَّلُ مَا خَلَقَ اللَّهُ نُورِيَّ جِيوں حضرت فرمایا
اس تھیں پہلے مولانا با جوں چیز نہ آہی کوئی
تا اسمان زمیناں تا کوئی سورج چند ستارا

سہ تھیں اول نور نبی دا خالق پاک او پایا
نور ظہور نبی تھیں تھکے ہر شے ظاہر ہوئی
تا ارواح اشباح خلایق تا کوئی ہور پیارا

کرسی عرش نے لوح فلم بھی نہیں سن اے اپنے
 جن انسان عیوان نہ کوئی تا کوئی ملک اپنی
 وحدت تھیں بعد کثرت کرنی چاہی حق تعالیٰ
 سب خلق تھیں اول انوں سر جیا خالق سائیں
 لوح فلم آسمان زمیناں کرسی عرش پیارے
 جو نسخ جنت اوسے دچوں رب جدا فرمائے
 نور انہیں دانور دلال دانور ایسا ناں والا
 نور رسول اللہ اوسے دچوں رب ظاہر فرمایا
 جلوں پیار لوزنی داسر جیا سز جن واسے
 نور محمدی نول اس ویل حکم دتا رب باری
 سن کر حکم جمال محمدی نظر اپناں ول پائی
 ڈوبک لیا سب لوزاں تائیں لوزنی سروردے
 کیتی عرض تامی لوزاں یارب بار خدایا
 حکم ہو یا ایہ نور محمدی جلوہ خاص حقانی
 یا محبوب پیارا میرا خاص رسول بہارا
 جیکر نال رسالت اس کی سیدل بیان لیاؤ
 سن کر حکم تامی لوزاں عرض کیتی سرکاسے
 رب فرمایا اسان تسالوں سہنوں نبی بتایا
 پہلے دن ایہ عہد کرایا سب تہیں خالق تہا میں
 کل مراتب پاک نبی دے اس دن ظاہر سز
 روز ازل بھی سب لوزاں پر حضرت نون سردار کی
 دنیا وچ بھی سرور عالم جو نکر عزت پائی
 ہر عالم وچ سرور عالم رب سردار نبیایا
 سب خلق تھیں اول ہو یا لوزنی سروردے
 وحدت والی خلوت اندر لاکھاں سال ہائے

تا دوزخ ناجنت والے نام نشان بنائے
 ہو واحد ذات لیے دی اک ایسی آری
 نور اپنے تھیں ظاہر کیتا لوزیے والا
 پھر اس نوروں پیدا کیتا دوہاں جہانوں میں
 لوزنی تہیں پیدا کیتے سورج چند ستارے
 گل فرشتے لوزنی تہیں خالق پاک اوپائے
 سب لوزانی چیزاں اس تہیں کتیاں حق تعالیٰ
 جو نور وچ مدارج حضرت عبدالحق رح لیا یا
 اسے دچوں سب نبیاں دے لوزاں نکالے
 سب نبیاں دے لوزاں دلوں نظر کریں پوری
 مات ہوئے ایہ نور تامی جہلی جلدوں دکھائی
 چھپت دن جیوں چند ستارے سورج کولوں درد
 کس عا ہر ایہ لوزیاں اسانوں میں چھپا گیا
 کل لوزاں پر غالب کیتا جسوں دو بین جانی
 ظاہر باطن اسے خاطر سر جیا کل پاسارا
 بخشاں میں نبوت سہنوں نبی بنائے جاؤ
 یارب سیدان بیان لیاے نال حلیت تیارے
 اِذَا خَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ آدَمَ بَعَثْنَا نُوْحًا
 سب نبیاں دانی بنایا سرور عالم تائیں
 جس دن اسے چندے پہنچاں نبی تمام پہلوسن
 مشر وچ بھی نشان نبی داویکے خلقت ساری
 ایسی عزت ہو کسینوں وچ نصیب نہ آئی
 ہر منزل ہر منصب اندر اول درجہ پائیا
 کیتی قدرت پاس خدا دے رہیا بہاراں کوا
 وچ سبیاں نے تہیدال قرب حضور می پائے

جاں پھر حضرت آدمؑ تائیں خالق پاک او پایا
 سن داپشت مبارک و چون آدم خوش آوازوں
 بھی اس پشت مبارک و چون جلوسے باہر آوں
 کئی ہزار فرشتے آوں کر کے صفوں قطاراں
 کیتی عرض خداوند کے آدم نبی پیارے
 حکم ہو یا یہ نور محمدی پشت تیری وچہ آیا
 کل اولاد تیری بھتیں ہوئی ایہ فرزند یگانہ
 عرض کیتی پھر حضرت آدم یارب خالق تائیں
 تا پھر نور محمدی اس نون خالق پاک دکھایا
 کر شکرانہ حضرت آدم ادبوں عرض گذاری
 تا اسدی پیشانی اندر باد نور رکھایا
 طاہر جلوسے نظری آوں حضرت آدم تائیں
 خدمت اندر حاضر ہوں رب کے ملک پیارے
 نور نبی کے آدم تائیں ایسا وقت دکھایا
 برکت نور محمدی آدم ہر یک خوبی پائی
 بہ چیزاں دے نام سکھائے انوں پاک کہی
 کتنی مدت جنت اندر کیتیاں ہوج بہاراں
 کل فرشتیاں اسلے آگے ادبوں بیس چھکایا
 وچہ مصباح تفسیر ناگوری خبر ایہ فرمائی
 وچہ اشاریاں اسدیاں کیتا ایہ بھی ہک اشارا
 حضرت آدم نون جس دیلے بیسی ساں آپایا
 پھر جد اس کے متھے وچوں نور کڈھے چمکائے
 ایہ سب ادب تساڈا آنا یا محبت گرامی
 آدم بھتیں پھر نسبت پیارے نور تساڈا پایا
 جاں پھر حضرت نورؑ کے اندر برکت تیری آئی

اسی پشت مبارک نور رب باد نور رکھایا
 جیوں کوئی کرد احمد الہی نال کمال نیازاں
 نور نور ہووے اوہ پاسا جتوں کند ولاون
 کرن زیارت نور نبی دی بولن حمد ہزاراں
 پشت میری تہین باہر آوں ایسے دچمکائے
 جس محبت پیارے خاطر بہ کچھ اسان بنایا
 جنوں ختم رسالت الانبیا اسان خزانہ
 مینوں بھی ایہ نور پیارا کہیں نال دکھائیں
 آدم ویکھ پڑھے صلواتاں میں ایمان لبایا
 رکھ میری پیشانی اندر اس نون یارب باری
 برکت نور نبی دی اسنوں بدر منسیر بنایا
 جیوں جیوں ویکھے راضی ہوئے لے حمد شائیں
 وار واری صفوں بنا کے کرن زیارت سارے
 کل ملکاں نون سدی خاطر عاشق رب بنایا
 کل اعضاداں انیاں رجا پوچی روشنائی
 کہن ہفت سہرا یہ بھی برکت نور نبی دی آئی
 طرح طرح دی نعمت بخشی خاطر شاہ ابراروں
 برکت نور نبی دی اسنوں سجدہ رب کراٹیا
 الْمَرْيَمُ يٰمَرْيَمُ اٰتِىْ بِسَلَامٍ اٰتِىْ بِسَلَامٍ
 لے مجھو با کس کس جاگہ رکھوں اسان پیارا
 اسى پشت مبارک اندر تیرا نور رکھایا
 ویکھ فرشتے عاشق ہوئے سجدے ڈگے سارے
 تیری خاطر اسلے آگے سکتے ملک سلامی
 برکت نور تیری می پاروں اسنوں نبی بنایا
 غرق ہوں تہیں کشتی اسى امن امن بچائی

جاں پھر ابراہیم بنی نول ملیا نور ت سا ڈا
 کتنی محنت کر کے کافر آتش چھجھ جلائی
 کن سلامت رکھیا اس نہیں ابراہیم پیارا
 جاں پھر اسمعیل نبی دل فوسا ت سا ڈا آریا
 مومنین صحیح پشستاں وچوں کیستا اوہ قربانی
 جاں پھر عبدالمطلب دیول موج فضل نور ماری
 جس دی پشت اندر نول آیل اے مجھو نیکانے
 بتی بتایا اس دے تائیں دے کر نعمت عالی
 مخر جو یا اوہ قوم اپنی داستان امیری پانیا
 گل غریب وچہ عزت اس ہی اتنی اسان بتائی
 ایویں جد عبد اللہ اندر کیستنا ت ساں لکانا
 کرن لگا قربانی اس نول اپنا باپ پیارا
 اگے اسمعیل پیارا فضلوں اسان بچا پانیا
 کتنے شکر ہوئے قربانی عبد اللہ مہی حانی
 دول قربانیاں وچوں تینوں کن سلامت آندا
 وچہ جہتا ندیاں پشستاں رہیوں آئید سردار الہا
 مکھ اپنا مکے روشن کیتے تیرے نور جمالوں
 وچہ پھر المر جان مبارک ذکر مفسر کر داہ
 ایسا روشن چہرہ اس واکر خداوند نوروں
 جے اوہ لکھنا پڑھنا چاہے اندر رات سیاہی
 منہ اپنے دے جلوے اندر لکھ پڑھا جاوے
 ویکھو جمال پیارا اس والوک ہون دیوانے
 سبھتیں بہتر عزت اس دی جان لوک تامی
 بھی حیوان جو وہن انوں لوں ہون سلامی
 جتنے دادے پاک نبی دے ٹہوں ہوئے آئے

نازل ہو یا اسے آپر کتنا فضل اسادا
 فضل کرم تھیں اسان تامی کر گزار دکھائی
 اتنی برکت نور تیرے دی ایام محبوب سہارا
 وقت ذبح قربانی کولن مسنون اسان بچا یا
 روح گیا نور تیرے دی خاطر اسمعیل حقانی
 کیتی اسان عنایت اسوں مکے دی سرداری
 طرح طرح دے کھتے اسوں فضلوں اسان خزانے
 یا پھر فضلوں بخشی اسوں دولت دنیا والی
 چو نکر عبدالمطلب تائیں میں سردار بنایا
 برکت بہت نور تیرے دی ڈردی گل لکانی
 سہ لوکاں دل وچہ آسدا اثر محبت دھانا
 اسمعیل پیارے والا آ گیا وقت دوبارا
 دوجی واری باپ ت سا ڈا امن امان رکھایا
 مال فضل دے مخ ہون تھیں اس دی جان بچائی
 ایسب تیری خاطر آ ہی بچناں اسان دو ہاندا
 تیری خاطر اسان نہانوں کھنڈ فیض ہزاراں
 چند کہاں یا سورج بہاویں بہتر دو ہاندا لوں
 جس دی پشتے آوے آہا نور نبی سرور دا
 جو دیکھے سو عاشق ہوئے جلوہ دے دوروں
 دیواں بالن دی کج اسوں حاجت ہندی تائیں
 نور نبی تھیں چہرہ آسدا اتنا چان لائے
 بھج بھج شمع محمدی آپر آ جھڑے پروانے
 بڑے بڑے سردار اکابر دعوی کرن غلامی
 برکت نور رسول اللہ دی اتنا شان گرامی
 صاحب حسن جمال تامی اک تھیں ک سوئے

Marfat.com

برکت نور بنی دی سارے صورت کے متوالے
مڑھ قدیموں بخشی اشرا اس گھڑوں سرداری
جس جس ملک کوئی ہوندا دادا شاہ نبیا نذا

یہ سردار خدادے پیارے عزت حضرت والے
پشت بہ پشت تاملیاں اندر رہی یہاں
دیندار بنبوت اسنوں یا سردار نباندا

ذکر سرداری خاندان اسماعیلیہ جد ماجدان حضرت علیہ السلام از ابتدائی مکہ معظمہ و ذکر پائیز کی نسبت شریف

اسمعیل نبی دادا ہوا جس زمانے
مکہ شہر اوسے دی خاطر رب آباد کرایا
چھوٹی عمر آیا اوتھے اسماعیل یگانہ
ناکوئی چشمہ پانی والا آہا اوس مکانے
اسمعیل نے مائی اُسدی دونوں اکٹھے
خاطر اسماعیل نبی دی فضلوں خالق باری
اس چشمے پر پہلی پہلی رب کیتی آبادی
ایرانم پیارے کارن حکم ذنار رب عالی
کیتی شروع عملات اس نے خوب حکم الہی
بیٹے باپ اساریا دوہاں بیت اشردیتا میں
دھچ گھڑا اوسم سے لکھیا میں ایسب حوالا
تھیں اول کے اندر جس نے حکم چلا گیا
اس سے اندر نور نبی دادا اوس زمانے
اس تھیں بعد اولاد اُسدی و چہری حکومت الہی
کتنی مدت اسماعیلیاں رعیت تھیں و سانی
جو ہم قوم آہی ہک اوتھے راوی ذکر لیا نذا

کے دی سرداری اوتھوں پانی ہاں گھرانے
برکت اسماعیل نبی دی جل رب وسایا
اس ویلے ایہ ہوندا آہا سبب جنگ ویرانہ
بیل ویران پیار و سیون چارون طرف والے
آبلے اس جنگ اندر تہل مارو آسے
اس جنگ چہ زمزم والا چشمہ کیتنا جاری
مکہ شہر ہویا ایہ اوتھوں رحمت نال خدادی
کر و عمارت اس جگہ تے خانے کعبے والی
اسماعیل پیار بیٹا نال ہویا ہم ساری
بانی ہوئے بیت ربی دے رکھیاں ان میں
جیوں آباد کیتا ایہ کہ فضلوں حق تعالیٰ
اسماعیل نبی دادا احاکم رب بنا گیا
برکت نور ہاں رسول اللہ دی لگا بھاگ گھرانے
اسماعیلیاں دے گھر آہی کے دی سرداری
سب لوکاں نوں ان آسائیں موج بہار و کھانی
حضرت اسماعیل پیار کی داماد جہاں دا

اسماعیلیاں نال اونباندی ہوتی کجہ لڑا رہی :-
جنگ کر کے کے اندر انساں حکومت پانی :-

Marfat.com

چھوڑ گئے سب اسماعیلی مکہ شہر پیارا
 کئے اتر قبضہ کیستتا جرم والیاں یاراں
 فسق فجوروں بیت اللہ و جد آردب گویا
 بہت ہلاک ہوئے تے بعضے چھوڑ گئے اور حاصل
 نوں سردوں سرداری اپنی پھر انہاں بہنہالی
 کرن غلامی بیت اللہ دی عزت ادب پیاروں
 اسماعیلیاں تھیں بک ہو یا شاہ عدناں پیارا
 اس کے تورامی سرور عالم اپنی نسب سنائی
 اسیرو چہ تاج کتباں ذکر مؤرخ لیا دن
 بعضے تریشستاں فرماون حضرت آدم تائیں
 دہر حدتیاں سرور عالم پاک رسول غفاری
 اس تھیں اسکے ذکر کیتا پاک حبیب ربانے
 آدم خلیفہ اہل نے تے حضرت قوح پیارے
 وہ کتاب مدارج حضرت عبدالحق لیا یا
 اسماعیل دیوں اولادوں چنیار بکنانہ
 چنیا بھیر قریشاں وچوں ہاشمیاں تینا میں
 کتنبیاں ہو رحدتیاں ایوں پاک نبی فرمایاں
 جس کی پشت مبارک اندر نور اساد آریا
 عیب زنا ہوں پاک انہانتوں کھیا خالق سائیں
 طیب پاک تمامی پشتاں میںوں کھیا یاں
 حق حلالوں جابا میںوں حسن مری نے جایا
 آہی رسم جہالت اندر راوی ذکر لیا دے
 دیکھ اسیر چنگا کوئی شکل شبہا بہت والا
 حل حرام کرا کر ایتھیں پھر عورت گھر آنے
 دے سوز پڑانا آہا گندی رسم جہالاں

آپ گراواں اندر کیستتا و سچ گذارا
 ایسے ظلم فسادوں انہاں یاں بریاں کاراں
 بیخ عذاب ب خدا نے قسم انہاں دیا
 پھر خدا نے مکے آدا اسماعیلیاں تائیں
 پھر حکومت جاری ہوئی اسماعیلیاں تلی
 مدھ قدمیوں نیک گھرانہ شان اچھے سرکاروں
 باویشستاں اس تھیں چکے آبا نبی شہدار
 چھوڑ دتی پھر اس تھیں گے ذکر نبی فرمائی
 تریشستاں عدناوں اسکے اسماعیل تباون
 والہ عالم ال حقیقت جانے خالق سائیں
 شاہ عدناں تلک بیچانی اپنی نسب پیاری
 با ترتیب تمامی پشتاں اللہ مالک جانے
 اسماعیل غلسل پیارا جد نبی دی سلائے
 جو نیکو روچہ حدیث مبارک پاک نبی فرمایا
 پھر اولاد اس دی تھیں چنیا قوم قریش گھرانہ
 ساریاں ہاشمیاں تھیں میںوں چنیا خالق میں
 آدم تھیں تا میرے تائیں جتنیاں پشتاں یاں
 یا پھر جہاں رحماں اندر ساؤں رب رکھیا یا
 مال نکاح دے رب کے اندر کھیا میرے تائیں
 طیب جمال طیب یاں رب نصیب کرایاں
 ربے طریق جہالت دے تھیں سبوں بن چایا
 جس د گھر اولاد نہ ہووے عقل نوگ کراوے
 اپنی عورت بھیجے اول بے خیرت منہ کالا
 جیکوئی لڑکا بھیجے ایتھیں دوی عنیت جانے
 بہت دیوت کرے بیوں نامواں یاں حال

کتنے لوگ کواریاں زناں ایویں سن وساندے
 ایپر حضرت سرور عالم جسں مرثی ل آئے
 وچہ تفسیر عیاسی حضرت ابن عیاس لیا یا
 اس آیت وچہ پاک بنی نون ہو یا ابو شاره
 اے محبوبا مدھ قدمیوں بساجد اسال بنالوں
 آدم تھیں عبد اللہ تائیں ختنے بابل قترکی
 اسے طور یک ہو روایت حضرت انس بتائی

حیدوں زناؤں مل ہوں تندوں انہاں پر ناندے
 داوے دادیاں پاک نامی رب عطا فرمائے
 ثَقَلْبِكَ فِي السَّاجِدِينَ جو پاک خدا فرمایا
 حکم کرے محبوب اپنے نون خالق سر جہنہارا
 نکال پاکال لوکال اندر مدھوں جلد آئیوں
 سارے نیکو کار پیالے سا جلتا ہے میرے
 ہک دن حضرت سرور عالم ایہ آیت فرمائی

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ

البتہ تحقیق آیا تم کو رسول رست پاکیزہ تم میں سے

نفسکم تے پیش جوت دانال زبرد لایا
 میں ل بیت نفس نشان تہیں جسوں نسوں عالی
 مدھ قدمیوں جتنے میرے دانے باقیارے
 کرن روایت حضرت آدم جسں حلت پائی
 شیت بنی سی بیٹا اس دا جس وچہ نور سارا
 کوزل نکاح کوئی صاحب بیوی اے فرزند سارے
 اسے طور وصیت اگوں شیت نبی فرمائی
 جس ویلے پھر نوش پیارے کیتی کوچ تیاری
 اس بھی اگوں ایویں کہیا جوں بابل فرمایا
 نیک نانیال بخشاں سب نون فضلوں خالق تائیں
 قصہ کوتاہ نور عجل سی آہا پاک گرامی
 جس می پشت مبارک اندر فضلوں چائن لایا
 ملے نون آباد کرایا جسں خالق باری
 اس تھیں پیچھے نور محمدی جسں داندے
 قوم قریش انہاں لے وچوں رب سردار بنائی
 عبد مناف اندر جد آیا نور نبی سرور دا

اس تھیں پیچھے پیراں تائیں ایہ فرمان سنایا
 بیت پاکیزہ بہتر تھیں نسب محمد والی
 سبہ جلال نکاحاں دالے طیب آہے سارے
 وقت وفات وصیت اس نے بیٹے نون بنائی
 پاس بولا کر کنیدا سنوں آدم باب شہہارا
 تیرے وچہ نور محمدی لائیں نیک نکالے
 نوش آنا فرزند انہاں دا جسں ایہ نعمت پائی
 بیٹے اپنے نون ادو ایویں کہہ کیا جانڈی واری
 بیٹے اس وصیت آپر پورا عمل کھسایا
 ایہ وصیت جلدی آئی عبد المطلب تائیں
 پاک نکانیال اندر سنوں رکھیار رب مدامی
 نور نور کیست تارک سنوں بھی سردار بنایا
 اسمیل نبی نون پہلوں رب بخشی سردار می
 مکے وچہ اولاد اس می تھیں رب سردار تارے
 عبد مناف قریشاں وچوں بیت فضیلت پائی
 مکے دیاں قریشاں اندر اوہ ہو بلا سر کردا

اس شخص کو محمدی ہاشم اندر آیا
 ہاشم نال ہو یا ایک پیدا دو جا جوڑا بھاری
 دونوں بیٹ مائی سے وچوں لکے باہر آئے
 نال بھی سے جڑی ہوئی دو بے دی پیشانی
 متھے نال کٹھا متھام نڈاں دو ہاں ویراں
 آخر ہولا چار نہایت تیخ رکھی وچکاروں
 عرب دیاں داناواں لوکاں شہر جیوں ایہ پانی
 حمدیاں نال انہاں اندر فیصلہ تیخ کرایا
 مڈھ بدھا ایہ فتنے والا اندر وہاں بھایاں
 جیوں کر چون کہنی داناواں آخر اونوں ہوئی
 عبد اس دیوں اولادوں نبی امیہ سارے
 نبی امیہ ہاشمیاں وچہ ہویاں جویں لڑایاں
 عبد مناف اندر جو آہا نور نبی سرور وا
 اصلی نام جو ہاشم والا عبد العلی بتاؤن
 لک روایت عمر بتاؤن اصلی نام ایہا نڈا
 ہاشم معنی ہندی اندر مہین توڑن والا
 گھر اس سے وچہ سے ہمیشہ جاری نگر خانہ
 لکڑے لکڑے ویاں کر کے ڈھیر طعام لکڑے
 کوئی شمار نہ کرے کسیدا کتنا کھا پدا کہانا
 کل مسکیناں کارن ہاشم وڈے من پکاندا
 سے محتاج غریب نامے لم کر حاضر ہوندے
 چوہے ہون انہاں سے روئی وچہ آوے
 اسے کل شخص ہاشم بدن لوک انہاں تائیں
 تلے ہیمان مسافر عاجز اوڈے جانڈے رامی
 مکے وچہ ہنڈے تائیں فاقہ آ کر گھیرے

عبد منافوں چکھے انوں رب سرور بنا یا
 عبد اس کہن ان نال جویں روایت آئی
 قدرت نال دوہاں دکتھے خالق پاک ملے
 اس دو وچہ پوشیدہ آہی حکمت پاک ربانی
 جہراں نہ ہون اک دو بے تہیں کر تہکے تدبیراں
 نال محبت ہوئی ہوئی عدا کیتے تلواروں
 کہن لکے ایہ تیخ اولی وچہ انہاں دکتھے آئی
 اکوں بھی ایہ ایوں ہوئی داناواں فرمایا
 وچہ اولاد انہاں دی بوسن تیخان نال لڑایاں
 نبی امیہ ہاشمیاں رار سیا سواد نہ کوئی
 ہاشم دیوں نبی علی تے حسن حسین پیارے
 کچھیں حالت دسن والی جانن سہ لوکایاں
 ہاشم نڈا اوہ حال ہو یا جلوہ شیر بشر وا
 جیوں کر وچہ تیخ کتاباں ذکر مورخ لیاؤن
 ایہ بہت سخاوت پاروں ہاشم سدا جاندا
 بہن ترور کھو اوے لکیاں اوہ مقبول تعالی
 جیوں کر ورتاؤن لگ دا اوہ سرور یگانہ
 تا جو کوئی نہ جھکھا جاکے ناکھا نڈا شرمائے
 کوئی نہ آکھے اتنی روئی کھا کر گیا فلانا
 لنگر پکارے ہمیشہ جو آوے کہا جاندا
 کا سے لیکر روئی کارن درتے آن کہلوئے
 لکڑے کر کے حضرت ہاشم کا سیاں اندر پوے
 پھر لے جاؤن کا سے اپنے دیوں لکھ دعائیں
 کھا کھا جاؤن لے لے جاؤن ایہ سخاوت آہی
 رائیں وہاں موجاں کر دے آہا ہاشم دے ڈیے

کدی نہ کروا منع کسے نوں ناکہ جہڑک دکھاندا اپنی ہتھیں نال خوشی دے بہنوں بے کہواندا

ذکر قحط سالی در عہد حضرت ہاشم جد امجد آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ و اصحابہ وسلم

یہی انہاں دنائے اندر ہاشم دی سرداری
کھاؤن جوگی چیز کسے نوں ٹول نہ لیتھے کوئی
لے کر شتر روپے نوکر شام ولایت مانا
مسکیناں محتاجاں کارن کل خریدیاں
روٹیاں نال بھرا کے لہریاں مکے وچ لیا یا
تکڑے رہن نہ پکدیاں توڑی ٹھکھے لوک ٹانے
فاقے نالوں سخت اتہا نول گھڑی پکاون والی
فاقے والیا نول اوہ ساعت مشل نظری آوے
اتارم غریباں کارن رب اس دول پائیا
سکے شہر منادی کر کے خلقت سد بولائی
کہہ مانی بہہ لوکاں نوں ایہ فرمان سنایا
ہاشم دے گھر حاضر ہووے جس نے کھانا کھانا
تدیک ہاشم دے گھر ہو سی رات دنے بہانی
گوشت وئی دیوے بہنوں جو آوے کھا جائے
نکر جاری لیل بہاری خلقاں کھان پیاں
ہاشم دا دروازہ بلیا گل امیر فقیراں
سن بہراں آج حاضر ہون بیٹھے کھان کھانے
گھلا دسترخوان گرم دا بہنوں مون دکھالی
مکے اندر کال کسے نوں جاندا نظر نہ آئیا

کرن روایت مکے اندر قحط پیا ہک واری
ڈاڈھی تنگ نامی خلقت بہکوں عاجز ہوئی
ہاشم دے گھر دولت وافر دم فضل ربانا
مانگھا سنستا آٹا اوتھے ملیا جویں وکاندا
کتنا آٹا گتہ پکا کے اوٹھاں اپر لدا یا
اس کارن پکا کے آٹا آندا مردربا لے
وچر اڈیکاں بیٹھے ہوسن جو محتاج سالی
جیکر کہانا پکھنے اندر کچھ دیری ہو جاوے
اسے پھر پکا کے روٹیاں ہاشم نال لیا یا
کلی روٹی مکے اندر آونیاں ورتانی
گلی گلی تے کوچے کوچے پوکا عام پھرا یا
بھلوں کوئی تو نہ ہووے یا مسکین نما نا
جذک کال دیاں جائے نہ ہووے ارزانی
ہک اٹھ تھری ہک اٹھ شامی ہرن ذبح کرے
اس روٹی دیاں دور دوراڈے ملکیں خیراں
سن سن خیراں پاسوں پاسوں ہٹیاں ان پیراں
قحط بخانے کوک ٹانے آون کی ڈولانے
ادھی کہان خلیق تائیں کہانے کھاؤن والی
قحط زمانہ ساریاں لوکاں موجاں نال نگہایا

سائے عرب علاقے اندر ایہ مشہوری ہوئی
 لگے نور محمدی پاروں چہرہ آہا نور کی
 کتابوں نامیہ کیتا ہاشم عمر تسمی
 ختنے اہل کتاب تمامی اس وادب کریدے
 نور محمدی ہاشم لگے خلقان نوریوں
 اک دو بیویاں لگے آہیاں بھی فرزند بیارے
 ہوراک بیوی عقد کرن دی دلچہ خواہش ہوئی
 جو سردار عرب دے آہے حاضر ہوئے تسمی
 ہر کوئی اپنی بیٹی کارن عرض سوال سناوے
 قیصر روم بھی عاشق ہو یا سنیوں جدول ہوا
 لگے خبر کتاباں وچوں آہی اسنوں ساری
 ایسا سوہنا سخی بہادر ہو سی باجہ حسابوں
 جہاں حلیہ ہاشم والا صفناں تال ملا یا
 پیش حضور جدول اوہ قاصد ہو یا آن سلامی
 شکر حضرت ہاشم اسنوں صاف جواب سناوے
 ہے مطلوب اسانوں کوئی صاحب کار زانی
 قاصد اس شانہادی والیاں صفناں سنا یاں
 آخر کہن خواہے اندر کیتا کے اشارا
 شرب ہی ایہ رہنے والی نبی نجاتوں
 دیکھ اشارہ ہاشم پیارا شرب طوق سلایا
 نیکو کار نہایت درجے دانشمند سیانی
 اچی ذات گھرانہ وڈا قوم قبیلوں عالی
 قوم انصار سے دی قوموں خالق پاک بنائی
 وچہ دینے حضرت ہاشم عقد کیتا اس تائیں
 اسے شکرں پیدا ہو یا سوہنا چند سوہارا

سخی گھرانہ ہاشم جہاں دنیا وچہ نہ کوئی
 نال سخاوت اسکے نالوں ہور ہوئی مشہوری
 قبول جاتے سریاں چیزاں اسنوں ہون سلامی
 دیکھ نشان نبوت والے ادبوں ہتھ جھیندے
 حسن جمال سخاوت اسدی جو چہ دھماں کیاں
 لے پر لہجے محمدی بلوہ نوروں لائیاں بلے
 کراں نکاح جے صاحب بیوی ابلاوے کوئی
 کرو قبول اسادنی سیسی یا سردار گرامی
 ہاشم کرے قبول نہ کوئی بات پستدہ آوے
 لگے داسر دار پیارا ایسیاں صفناں والا
 جس وچہ نور محمدی ہو سی اوہ پاسی کرماری
 ساریاں صفناں علم اسنوں آہیاں علم کتابار
 بیٹی اپنی دیون کارن قاصد ترت بھجا یا
 کردر خواہست شاہ دی طرفوں کیتی عرض تمامی
 میں نہیں چاہندا شہر دی بیٹی میں گھر آوے
 سہ زناں تہیں پاک یادہ جو ہونے لائیاں
 ایہ حضرت ہاشم تائیں ہول پسند نہ آیاں
 سلمی نام محمدی بیٹی تیرا عمر پیارا
 کرو نکاح وچ اسے تائیں علم ہو یا سرکاروں
 اوہوں جالہ ہی ادو بیوی مولی میل ملایا
 صورت سیرت عقول شکلوں ساکار سوانی
 ساریاں شرناں صفناں دالی کراں بختاواں
 او سے قوم گھرانے دھوں ہوئی خدیجہ نہ مانی
 اس بیوی نون نور محمدی بچیا خالق تیں
 دادا پاک رسول اللہ را عبدالمطلب پیارا

ذکر حضرت عبدالمطلب بن حضرت ہاشم سردار عرب

پٹھے وال نورانی سروچہ جم دانال لب یا
عبدالطلب سدن جس شخص اس دی جو سناواں
اگر وہ اسدا باب پیارا ہاشم چوڑ سد ہانا
چھوٹی عمر اس باب پیارا چلیا گہت جدائی
اسخڑ ہوا فوت انھما میں جو میں خزانوں بھانا
اوتھے قبر مبارک سدی سے مشہور سیائے
وجہ مدینے ناکھیاں ول مائی کول گڈارہ
جتنے ناکھیاں ال تمامی دیکھ ہوں قسربانی
برکت نور رسول اللہ دی ہر کوئی اہنت کردا
سوہنیاں صفتاں والا اسنوں آہن خاص می
ہو دیکھے سوہیت محبت کردا لاڈ پیاروں
ہک دن باہر کھینڈن آیا لڑکیاں کھینڈ چھائی
ایہ بھی تیر چلا ون لگا رل کے نال انہا سے
ساریاں لڑکیاں لوں اگے وہ کے تیر چلاوے
میں ہاں پت ہاشم دامیر تیر نہ خالی جاندا
کول کھلو کر ڈٹھا اس نے سارا حال حوالا
میں ہاں بیٹا ہاشم والا ایسر انداری کردا
چند برتھیں سوہنا چہرہ صاحب حسن پیارا
جداو مکے واسپس یا خیر تمام سنانی
ہاشم پتھے مکے اندر جو سردار کہاوے
نال محبت طرف مدینے آ گیا کر اسواری
ناکھیاں تھیں چوری اسنوں کر اسواری یا
کون کوئی ایہ سوہنا لڑکا سالوں گل سنا میں

کرن روایت عبدالطلب جدوں تولد پائیا
چلیاں دالان پاروں اسدا شہدہ ہر باتا نوں
نہیں سی اچھے تولد ہویا ایہ فرزند سیانہ
لجھے آہن بعد تولد اوس۔ یہ سی پائی
کاروبار تجارت کارن شام ولایت دعانا
عز ولا شہر بناون کوئی اندر شام دیا لے
تھکے رسیا پتیم وچا را عبدالطلب پیارا
جمدیاں تھیں اہ سوہنا ڈاڈھا لک گڈھے پیشانی
اسلے چہرے اندر کا ہا نوں نبی سرور دا
سوہنی صورت سوہنی سیرت سوہنے کم تمامی
شیتہ لہجہ رسیا پھر ناواں بنیاں صفتاں پاروں
ست برسوں جد عمر مبارک عبدالطلب پائی
وجہ میدان تیرے لڑکے بلین تیر چلاوے
جداو تیر چلاوے اپنا پار نشانیوں جاوے
نالے ایہ لکھے منہ تھیں جداوہ تیر چلاوے
بھی ہک شخص زوشی اوتھے مکے وسن والا
نالے عبدالطلب کولوں سنیاں نام پردا
دو جا اس کے منھے اندر تھکے نور ستارا
دیکھ تھامی باتاں اس نے گل دلے وجہ پائی
ہاشم دایک بھائی آہا مطلب نام سداوے
سن کر حال بھنچھے والا کیتی اوس تیار می
اوتھوں آکر لیا بھتیجا اپنے نال چہرہ صایا
سنے اندر جو کوئی بندہ تھکے اسلے تائیں

مطلب کہے غلام ایہ میرا اندر ل بازروں
اس سبتوں ہو یا اسدا عبد المطلب نالوں
مطلب جدوں بھتیجے تائیں اپنا عبد بتایا
روایت الاحیاء د اندر مورروایت آئی
جو کوئی شخص یتیم کے نول نال محبت پالے
مطلب جدوں بھتیجے اپنا پالیا نال پیاراں
منزل جدوں یتیمی الی عبد المطلب پائی
کہن مفسر والضحی اندر ایہ بھی خبر پیاری

کرن یقین نامی بندے میلیاں کپڑیاں بازروں
معنی عبد غلام بتاؤں تینوں دسی جاواں
عبد المطلب اتہوں اس والوگاں نام بھکایا
سی دستور عرب د اندر مذہب قدیموں بھائی
اس دا عبد بتاؤں اسنوں لوک بلاؤں والے
عبد المطلب نام بھتیجے پلایا وچہ سینساراں
برکت نور مبارک اسدی پرورش بد کرائی
اپنے خاص پیارے کارن خالق پاک اتاری

اَلْمَلِكُ بِمَا فَاوَىٰ

کیا نہیں پایا تجھ کو (خدا نے) یتیم پھر جاگہ دی اس نے تجھ کو (جہاں)

کھلا یتیم نہ تیرے تائیں پایا خالق سائیں
اس آیت وچہ ایہ بھی قصہ گجیاں مزاں والا
اول دے ہاشم دے گھر تساں یتیمی پائی
عبد المطلب انور آہا تیرا نور ستارا
کیا کیا عزت کیا کیا برکت اسنوں حاصل ہوئی
کرن روایت مطلب جس م عبد المطلب آندا
میلے کپڑے اگلے سارے اسدے نکالوں تازے
ڈاڈھی سوہنی عجب شاکلی دتی بدن دوالے
دن دن کن تزی اندر نور کڑھے چمکائے
آخر جدوں وڈیرا ہو یا چڑھیا آن جوانی
اس قصہ چکے ہو یا اس دا حکم سیاست جاری
گجیاں قابی نے کعبے والیاں ہو یاں اس الے
وائے دانگ سخاوت لنگر گھر وچہ شروع کرایا
صاحب عجب خلق نہایت صاحب عدل سیانا

پھر اس تینوں نال نصل دے تیاں سوہنیاں
دوست نول فرمان سناؤں فضلوں حق نعالے
پھر میں مطلب د گھر اندر جگہ عطا فرمائی
برکت نور تیرے دی اسنوں رکھیا اسماں پیارا
ایہ سب تیری خاطر آہی ہو نہ خاطر کوئی
ڈاڈھے سوہنے کپڑے اسنوں نال پیارہنیاں
خوب ہو یا خوب دہو یا سرتہ وال سنوائے
بیت پیارا رکھے اسنوں نال محبت پالے
شمس منور چہرہ اس دا دوروں اللہ مان مارے
نوت ہو یا اودہ چاچا اسدا ختم ہوئی زندگانی
عبد المطلب نول رب بخشی لکے دی برہداری
کل تبرک بیت لیلی دے چاچے دانگ سنبھالے
کل قریشاں ہاشمیاں وچہ رب سردار بنایا
انگلاں وچہ ہوئی مشہوری بہرکت د دل بھانایا

ختمے کل سردار عربد کے سن دے جردوں صفاتوں
باقی پور جو ملکوں والے شاہ سردار تمامی
شاہ کسری دے نال انہا نڈا جہنگڑا آہا کوئی
مکے وچہ قریش تمامی اتنی عزت کر دے
جس نوں وچہ امان اپنے دے عبدالمطلب نے
جل کوئی بنے ہم مصیبت مکے والیاں تائیں
یا پھر جردوں انہا توں ہووے تگی بارش والی
جمل شیر پھاڑی آپر اسون نال لیجاون
برکت نور نبی دی اشرب ربک زحمت نالے
ایویں سربک مشکل جھیری پیش انہا دے آوے
شاہ ابرہ تے مکے آپر کیتی جردوں چڑیاچی
فر فرق تباون قصہ ابرہ کافر والا
پرس تہوڑی مطلب والی تینوں گل سائیں

سال لسانی یحییٰ مسنون تھے تے سوغاتاں
عبدالمطلب واسبہ جان عزت شان گرامی
اسدے باہجہ تمامی شایاں بہت محبت ہوئی
جو فرمان سناوے بہنوں ہوڑ نہ سکین ڈر دے
کیا طاقت پھر اسد تائیں نہ کوئی شخص رنجانے
یا جد آکے نازل ہوون فخط وبال بلائیں
آکر عبدالمطلب گے ہوون لوک سوالی
پکڑ وسیلہ نور محمدی عرضان ل سناون
بھیچھے اپنے فضل کرم نہیں بدل رحمت والے
عبدالمطلب وسیلہ شرم خدا فرماوے
اس ویلے بھی نور نبی دی برکت بوکھائی
کتنے طور کتاباں والے کرن بیان حوالا
جو نوکر رب نے عزت بخشی عبدالمطلب تائیں

قصہ اصحاب میل

ابره نام صباح دا بیٹا مذہب نہیں عیسانی
کتنی مدت شاہ حبشہ دی کیتی اس وزیر کی
بھیجا یمن لڑائی آپر شاہ حبشہ اتائیں
نالے اتلا ہوٹھ بھی اس داوڈ سیا دا چہا توڑی
آخر شاہ حبشہ نے اسنوں حاکم یمن بنا یا
مکے نال عداوت پائی اوں جھول موکالے
مکے طرفوں بند کرن نہیں لاکھکاسبہ واپس
آخر اس نے شہر اپنے وچہ کوٹھا بک بنا یا
کئی نام رکھا کراں دا کھنبد لوکاں تائیں
جو کوئی مکے جاون لگے دے مکلیفاں رانے

آہا ایہ بے نکا مذہبوں پھر دانک کپانی
آخر کار وزیر کی وچوں بیٹا شان امیر کی
اوس لڑائی اندر اس داوڈ بیٹا نک اتھائیں
نک کپا کے ہوٹھ وڈھا کے پھر بھی فتح نہ چھوڑی
وچہ حکومت کبر غروروں آشامت نے چا یا
منع کرے جد کعبے آون لوک بارت والے
ایسر عاشق بیت اشردے ہوڑیاں کن تائیں
جولہ سونا چاندی کندھاں آپر چڑھایا
اڈو لو اس کعبے دا کرو طواف اتھائیں
ظلموں بنہ طواف کراوے او تھے دیوانے

چاروں طرف ہوئی مٹھوی ٹلیں خبراں گئی
 مکے وچہ قریشاں لوکاں خبر جدول ایہ پانی
 دوڑیا ہک قریش مکے تھیں اس کو کھڑو چہ آیا
 ظاہر شہل تمجاں والی بہت آداب کر نیدا
 ہر یک رائیں اس کارن موقعہ رب بسا ییا
 اک اکیلا وصلہ کوٹھا رکھا اس دے تائیں
 اسے پاسے کندھاں اُپرل دتا پاخانہ
 فخر ہوئی تا پوجن والیاں ڈٹھا آن حوالا
 جتول سخن کرن زیارت بول نجاست والی
 بہت مریداں دا اس گلوں ہو یا دور عقیدہ
 ویکھ پلیدی ابرہ کافر غصے اندر آس
 بعضے آہن شاہ حبشہ نے بھیجا اسے تائیں
 مکے دیاں وپاریاں وچوں آئے کجہ وپاری
 بالی اک رسوئی کارن آکر جدول ستھویاں
 تہے بھار مسافر لوکاں کیتے کوچ ٹکانے
 کندھتی اس گرجے تائیں جدول مسافر لوٹے
 خبر ہوئی شاہ حبشہ تائیں لوکاں حال سنایا
 شاہ حبشہ نے غصے ہو کے بھیجا ابرہ تائیں
 قتل کریں بہ مکے والے جو کردانی سارے
 بڑبڑوں پٹ انہا نکبہ وھرتی اوپر گرائیں
 کتنے ہاتھی لشکر وچاں اس نے نال چڑھایاں
 بعضے کئی ہزاراں ہاتھی وچہ شمار تباون
 بعضے آہن ہاراں ہاتھی اس نے کل لیاندے
 نیل سفید مکے چہ انہا مکے وڈا ہاتھی بھارا
 نام اس دا محمود تباون ساڈیاں وچہ کتاباں

کین اندر بے کینہ کنبہ خلقاں پوجن پتیاں
 دلے وچہ انہا مکے تائیں ڈاڈھی غیرت آئی
 نال بہانے خادمین کے اس وچہ ڈیرا لایا
 دل دے وچہ بے ادبی والا موقعہ بے زنیدا
 نکل مکے جہنم دے سارے ویل عجائب پایا
 نال غلاظت بول نجاست بھر سٹیاں رہے تائیں
 ڈاڈھا گندرا کر کے اسنوں ہو یا آپ رواد
 کوئی تہج نہ نظری آسے اسے پوجن والا
 کندھاں فرس پلیدی کولوں کوئی جگہ نہ خانی
 لعنت کر کے تھئے آستھیں جا مردود پلیدا
 اس سبتوں مکے اُپرل شکر اس چڑھایا
 محل طور روایت اوہ بھی تینوں دسی جائیں
 حبشہ دے بک گرجے اندر آکر رات گذاری
 یادہ رہیا پوجانا اسنوں زت تیاریاں تہج یاں
 بلدی آتھن گرجے اندر اینوں چہور سدھانے
 مکروں اک لگی اوہ گرجا ستر کے ہو گیا کولے
 مکے دے کروان ستھوی مکہ جنہاں چلایا
 پہنچ شتابی نوچاں لیکے مکہ بہ اڈائیں
 لٹ لیا ویناں انہا مکے بھی فرد نہ پیارے
 جیونکر ساڈے مکے اوہ آسے ساڈے کرجے تائیں
 وچہ کتاباں فروقرقی کئی روایتاں آتیاں
 بعضے راوی سینکڑیاں دا گانج شمار لیاون
 واللہ اعلم کتنے آسے کجہ نہیں آسے جاتے
 بہ تھیں آچا بہ تھیں سوہنا بنگارنگ پیارا
 بیت اللہ زوں سجدوں نے کیتا نال آداباں

جتنے ہاتھی ساریاں اندری انوں رٹری
 اوتا تھی بھی شاہ ابرہہ نوں دتا اوں موکا لے
 لے ٹریا جد ہاتھی فوجاں اوہ ابرہہ لے نکا
 کیا جانے جو جاندریاں مینوں طوری رخ دھیکا
 کر شیطان اٹھے ٹریا شیطاناں ہوا سکا
 اس بازی وچہ جدول شہنشاہ کڈیا اپنا یکا
 اگے مین لڑائی اندر اس نے نک وڈیا یا
 کرن روایت حد کے دل فوجاں سوئی یا یاں
 لے تے اندر جو کوئی انوں منع کرے اس کاروں
 لے وچہ قریشاں لوکاں جد تئیاں یہ گلاں
 فکر یا سہ لوکاں تئیاں و شہت نازل ہوئی
 لے کرنال قریشاں تئیاں پاک نبی دا داوا
 کجے ل متوجہ ہو کے لگا کرن دعائیں
 اجدعائیں کردا بیسی عبدالمطلب پیارا
 ایسا تیز ہویا اوہ جلیع قدرت پاک غفوروں
 پہنچ گئی بیت اشرا ابراٹ پیشانی والی
 بھی فرمان سنایا سہ نوں فکر نہ کرو کوئی
 ویسی فتح اساتے تئیاں آپ خداوند سائیں
 حافظ آپ خداوند اس دارحمت کرم کما سی
 بہت سی دتی حضرت ساریاں لوکاں تئیاں
 جیوں جیوں کافر بیڑے آئے ظلم شرارت کردا
 بہتے لوک نالے ڈر کے چوڑ گئے گھر باراں
 سو پ گئے گھر بار تمامی عبدالمطلب تئیاں
 بیٹھا رکھ توکل رب دی اور سردار یگانہ
 عرب غلامے وچہ اوہ کافر مارو مار کر نیلا

شاہ حبشہ خود ایں دا پر کردا سی اسواری
 ہوز تیرے خوئی ہاتھی فوجاں کٹاک سائے
 کھیتس دیں ارادہ پکا قتل کراں سبہ مکہ
 پہنچی فوج جدول آپ غیوں کوئی تیز رہی یکا
 جاں سب فوجاں کھال ہوسن پھیر نہ رہی پیکا
 گلو تیرم کم نہ اڈن نا کوئی چو کا چہ سکا
 سن فوجاں ہن کے اندر سب دویاؤں آیا
 ظلم فساد شرارت اسدی جو چہ دتھاں پایاں
 لے مکے اسدکھائیں قتل کرے تلواروں
 شکر بھاری ہر تہاں سدی آپیاں تھر تھلاں
 حضرت عبدالمطلب کے آرتا ہر کوئی
 جیل بغیر پیاری آپرے یا مرد خدا دا
 گھر اپنے نو آپے یارب کر کے کرم چہ پائیں
 نور محمدی متھے وچوں تیر ہویا چمکارا
 جتنا خاہ کعبہ ہا روشن ہو گیا نوروں
 عبدالمطلب سہ لوکاں نوں اکھیں نال دکھالی
 فتح نشانی ساڈے کارن ایہ سہ ظلم پر ہوئی
 کچھ نہیں خوف کے دشمن دا بیت اللہ تئیاں
 لرسی آپ حفاظت اس دی سانوں نال چہ پای
 ایہ و شہت اس ظالم دی پایاں جگ کہائیں
 تیوں تیوں ہر کوئی کے وچوں نسن لگا ددا
 طرف پیاراں جلال جا چھے وچہ غاراں
 رکھوئیں سنہال ساڈے زبور مال متاعیں
 اللہ حافظ سب چیزاں دا اوہ بہ نوں خھمانہ
 اپتا چو نیر کے دے سب د مال لو تیندا

ختمے مال مویشی باہر چر دے ہے سارے
 لکتا مال عبدالمطلب دا آماجہ اہنا ندے
 عبدالمطلب کے اندر سنیاجدوں حوالا
 ہوا سوار شتابی گھڑیں لشکر طرف سد پایا
 آکھ لے بے سب خویش قیلے ظالم طرف نہ جائیں
 حضرت کہا کوسلی میں کچھ خوف نہ کھاواں
 مگر مٹ منع کرن اوہ سارے نہیں جانا نہیں جانا
 پہنچ گئی ایہ ابرہہ تائیں خبر تمام اگیرے
 کہ سامان قتل دا اس نے قیل تیار کرایا
 دتا حکم سپاہیاں تائیں حدادہ حاضر آئے
 آخر حضرت عبدالمطلب دیکھا جدوں دزیراں
 کیا اس دیلے ہاتھی اتر رعب خدانے پایا
 حداد اس ہاتھی نورنبی دی پاک بارت پائی
 مختار کھن میں دے آہد ہو بارت سلامی

پکڑ لے سبہ ظلموں اگر اس ظالم متیارے
 تن سو شتر تباون بعضے گھٹ وہ بھی فرماں دے
 لے گیا مال اسکا ڈالٹ کے ظالم چور موکالا
 ابرہہ کافر کولوں اپنا مال موڑا ون آئیہ
 مت اوہ ظالم پکڑ مرادے ظلموں تیر تیا میں
 انشاء اللہ مال موڑا کے جلد ہی واپس آواں
 یہ حضرت عبدالمطلب زور زور سدھا نا
 ہے کوئی مال موڑا ون کارن آڈر یا وجہ ڈیڑے
 ہا رنگار کر اگر اس نون ہو ہے کر کہاوا ایہا
 ہاتھی چوڑ مراد اس نون پھیر نہ خیری جاوے
 قیل سفید اوہ وڈا ہاتھی دتا چوڑ شریراں
 سبہ لوکاں نون نورنبی داشوکت شان دکھایا
 ادبوں عبدالمطلب گے گردن ہیٹھ جھکا نی
 بول سلام سنا کے موہوں کر آداب تمامی

السَّلَامُ عَلَى النَّوْرِ الَّذِي فِي ظَهْرِكَ يَا عَجَبَ الْمُطَلِّبِ

سلام بخود اس نور پر جو میری پیٹھ میں ہے اے عبدالمطلب

کراں سلام اس نور تیرے پر عبدالمطلب ایسے
 بول سلام جدوں اس ہاتھی سر سجد یوچہ پایا
 شاہ نون کدی نہ سجدہ کیتا اس ہاتھی مستانے
 عجب جوان ایہ جس داکے سجدہ اس گریا
 ہے کوئی بھاری عظمت والا ایہ سوار گرامی
 دیکھ تماش قدرت والا ایہ وجہ حبیب رانی
 حضرت عبدالمطلب الی جدو ٹھہری پیشانی
 ٹھل گئی اوہ کل سلطانی تے آکر و شیطانی
 آسردا کول اسدے کیوں کر خیریں آئیہا

پشت مبارک تیری اندر جو مالے چمکا لے
 ابرہ سخت ہو یا شرمندہ لرزے اندر آئیہا
 کدی سلام نہ بولیا اس نے سچہ دربار شہانے
 بول سلام شتابی متھا قداماں اندر دہریا
 جسے اسے قیل بیاور ہو یا جیک سلامی
 گھال کر گیا ابرہہ تائیں اوہ جلوہ نورانی
 دل وجہ کہندا ہے ایہ کوئی آگیا چند آسمانی
 بوقربانی بجز نیازوں کہندا بول زبانی
 کر تعظیم تمامی ادبوں او پر سخت بٹھایا

کول بیباکے کہین لگا سا را حال حوالہ
 اتنا حسن جمال اکٹھا کتھوں لٹ آنڈوئی
 حضرت اپنا نام بتایا بھی اس لوں فرمایا
 مدد قدموں انیوں ساڈا صاحب حسن گھرانہ
 کر کوئی حکم ساڈے تہائیں کیا کہ حاجت تیوں
 اتے ہنتر ساڈے آہے جو کوئی وجہ آئے
 برہ کہندا جو توں کہیں مینوں بھڈر نہر کوئی
 جاتا سی میں تیرے تہائیں بڑا بزرگ گرامی
 معظمتیوں جس گل کارن کتھی اسان جڑھانی
 لائق ہی بہت اشتر کارن مینوں عرض سنانا
 آہی دلوں امید اسانوں اپو سوال کرسی
 جیکر توں بہت اشتر کارن سانوں عرض سنانا
 اپیرا سد کارن کوئی گل مددھ وصلانی
 جس دے کارن فخر تسانوں اندر عالم سارے
 جس دے ہون نال تسانوں ہر کوئی عزت کردا
 گل دنیا وجہ شان تسانوں دی برکت پال
 آہی اپو ہمیش تسانوں روتی تے آبادی
 پٹان پنج تھی اس دی چھوڑاں نہیں نشانی
 کہندا عبدالمطلب تہائیں اوہ مردود رہا نا
 حضرت کہیا کہے کارن فکر نہ کوئی مینوں
 میں نہیں اس دا مالک مولانا میں اس دہائیں
 جس دا گھر اوہ بہتر سا تھیں سہ بند بیراں جانے
 مینوں دعوی مال اپنے دا جو ملکیت میری
 واپس دے دیو مال ہساڈا کرو نہ ایہے ترسی
 جد ایہ گلوں حضرت کوں تمنیاں اوں ہولے

کیا کہ نام بزرگ تیرا کس قبیلے والا
 ایسا سوہنا وجہ تسانوں ہور بھی آیا کوئی
 پیر دادا پڑ دادا میرا سوہنا ہوندا آیا
 ابرہ کہندا بیشک جانیوں توں سردار یگانہ
 حضرت کہیا مال ساڈا گھر دادا پس دتا جاڈے
 اوہ سبہ مال ساڈے گھر دادا پس دتا جاڈے
 اپیر تیری گھول مینوں بہت حیرانی ہوئی
 پرہن معظمت ہو گیا مینوں تیرا حال تسمی
 کہے دی بربادی کارن فوج اسادی آئی
 خانہ کعبہ ساڈے کوں کردوں طلب چکانا
 کہے کارن ساڈے لگے کوک دد ہایاں دیسی
 اوہ سے دیے فوجاں یکے میں واپس بڑ جاندا
 اونٹ مال کھینے کارن آکر عرض سنانی
 آہیں دنانوں ہو گئے مینوں اپو شتر پیلے
 کوئی خیال نہ آیا مینوں اس مولاد کر گھر دا
 پاؤن لوک زیارت جس دی عزت اب پیار گل
 ویکو گے میں جیو تکر اسدی کر جا سال بربادی
 اپنی بیخ پٹاؤن والی مار سہ لاف زبانی
 کہے تہیں اتد بہتر جاننا اپنا مال چھوڑا نا
 مالک اس دا آپے سبہ کہہ لکھ لو یگانہ مینوں
 سائیں جا سونڈ من جانے میں کیوں مخر کہیاں
 کیا طاقت میں کم اس دیو پیر دیوال دل دیگانا
 اس تہیں لائق مینوں ڈر میں کراں دلیری
 جس دا گروہ آپے اس ہی سبب حفاظت کرسی
 ہنتر ہنتر ہنتر آہے کہتے رہے

دے کر مال تمنا می آخر کھٹے نال الاندا
 حضرت کہیا میریاں گلاں ٹٹھٹا تہہ بنایاں
 اتنا آکھ شتابی او کھتوں حضرت واپس آیا
 اس تھیں پچھے کبے اندر آکر غسل بو یا
 کرے دعائیں لولا گے یارب پاک یگانہ
 توں ہاں حافظ ناصر اس داتیں بن ہوز کوئی
 آپ بچا پیل اس گھڑائیں آپے ہوویں حامی
 ایسے طور دعائیں کر داپش جناب تعالیٰ
 غیبوں ہک آوازہ آیا عید المطلب تائیں
 اوہ جو نور مبارک تیرا وجہ تیری پیشانی
 من خوشخبری عبد المطلب قوم اپنی دل آیا
 دو جا روز ہو یا تاکا فر کیتی مسج پڑ ہانی
 کرن روایت شاہ ابرہ نے کیتی جدوں تیلری
 ایسے مرگن چہرہ من نہ دتا نیل سفید اس تائیں
 جیکر شرم ہوندا کجہ اسنوں سچ اتھائیں جاتا
 آ فر ہور کسے ہاتھی پر چڑھیا اوہ موکا لاہ
 کئی ہزار سواریاں لشکر ہاتھی گہوڑے
 جس بیت اشردیول جا کے جنت لوک لیاون
 جب جب آؤ جب جب آؤ جلدی مٹھاؤ
 آخر جدوں انہا نڈیاں نوجاں یاں حرم دوالے
 فیصل سفید جو سب تھیں گے بڑا بہادر نامی
 جہادہ حرم دے نیرے نیل بہادر آیا
 سجدہ کر کے بیت اشردوں بیٹھ گیا آسجانی
 جیکر بار اٹھاون اسنوں کر کے زور دہگاتا
 حال ہاؤں کہے انہا توں توں اب رہا نا

دیکھاں گا میں گھر اپنے نونال کوں بچا ندا
 جیدوں نتیجہ ظاہر ہوئی سنسن حال توکایاں
 امن سلامت مال پیارا آن ٹھکانے لایا
 پھر دروازہ کبے والا نال محبت رویا
 اندر باہر گھر اپنے واسبہ تینوں خصمانہ
 کل حفاظت ساڈی اسی تری تری ہوتی
 دور کڑیں سب دشمن اسکے تینوں شرم تامی
 کل سپرداں تینوں یارب آپ ہوویں رکھوالا
 ہو گیاں مقبول حضوروں تیریاں کل دعائیں
 اس دی برکت کیونکر مڑاں جو توں کئی بانی
 آکر خبر تسانی سبہ نون جوں ہاتھ فرمایا
 ہارسنگار کر کر ہاتھی ڈاڈھی دج بنا بی
 نیل سفید آپر خود آکے لگا کرن سواری
 جہادے تاپرے وگاٹے اسپر سبھے ناہیں
 لے نکال نون شرم کوئی کپیا ننگ جہناں دا
 کھیتس نال تیار تیرا نالن دوزخ والا
 دوزخ دی آبادی کارن ساڈھ تیرے چہوڑے
 اسنوں اس دروازا گے دوزخ کتے بلاون
 رب د گھر دے دشمن ہو کے پھیر کیوں خیر جلاؤ
 عاری ہو گئے چلن کو لول نیل سواریاں دالے
 جس می تالچ اندر کبے دو جے نیل تم نامی
 کبے دیول سدھانے کے ادبوں میں جھپکایا
 تا اٹھے نا گے ہووے بات نہ منے کافی
 پچھلی پیرن پچھا ہاں جاوے سب نما نا
 بھاویں فکھہ کرو پئے ترے لے میں نہیں گے جہنا

جگر ہورکتے ول اورن دور شتابی جاوے
 ہاتھی بان کرے لکھ حیلے لاوے زور تیرے
 جتنا مار کر سیس مینوں کھے طرف اکیرے
 ہے منظور خدا دے راہ وچہ ہونا بیرے بیرے
 ول ول میں سمجھایا سب نول ہر منزل ہر پیرے
 بہتر آہا جے اس کاروں ریلے پرے پرے
 کئی ہزار ساں نہیں اگے گزے جنگ چنگیرے
 کون سیس جس شوخی آردوڑے اٹھ سویرے
 کجہ نہ کھٹ سو بن کر ایچھے ظالم پور لوٹیرے
 جس دا گھڑا مسمار کرن لوں ہاتھی ساں تیرے
 اس مالک دی قدرت واسے بیچھیں ہتھ لیرے
 پچھڑیں مزور یا سن لشکر سن ڈیرے
 پانی وچہ فرعون جہانے جس نے لشکر تیرے
 ایہ گھر اس دا جس مالک نے لشکر بھلے پیرے
 دہرت فلک وچہ فوجاں اسدیاں فرج چار پیرے
 بھاویں چاہر لیا بو اپنے پیکھے دو ڈویرے
 ایہ سب گلاں حال زبانون ہاتھی لے سمجھایاں
 مارن کٹن اپنی طرفوں لائیکے سب واہیں
 دیکھ حیران ہویاں سب فوجاں کجہ نہ آوے جاوے
 ایہ وڈیرا ہاتھی آہا کل فہلاں وچہ نامی
 ایہ بھی ہار کھلوتا بیچھے قدم نہ اگے نلے
 اسو دنام وزیر یک اس دا کھنڈا بول تداہیں
 ابرہ کھنڈا سو پھر بن کیا تجوز کچھوے
 جے بن اینوں واہن جان وال تا بھی پو بد نامی
 بہتر ہے جو فاصد کوئی طرف قریشاں جاوے

کھے دے ول قدم دہ پاسے ادب کموں شرموں
 فیل کھے میں لگنا ناہیں ہرگز آکھے تیرے
 اس تھیں دونامیں اس طرفوں جان چیرے
 پیر اس لے ادبی کارن قدم نہ چلن میرے
 پیریں نہ سمجھو اتق ڈبے وچہ انہیرے
 جگر جاسو جو کھڑکوں آسے تیس اپیرے
 اس گھر آپرے نہ کیتا جنگ ہتھ او تیرے
 کھلی ونگائے موت تسالوں او ذرا دریرے
 پوسو پھر تک تمام اتھامیں پھر کن ہوں تیرے
 اس ڈاگے چیز نہ کوئی ایہ نا چیز دھیرے
 اک اکیلا کافی سبوں ویسی دہس پھیرے
 دھرتی وچہ فارون دھسایا سنے مکان لیرے
 اس دے نال مقابل ہونا کس حق دجیرے
 جن ملک حیوان پرزے جلد بے چیرے
 ہو جاسو نا بو تھامی امر ہون دی دیرے
 میں نہیں جانناں تسادے کھڑو جن پھیرے
 اپیر نوڈے عقل دیاں لوں کدایہ سمجھاں آیاں
 کسے طرح اوہ فیل بہادر ادتہوں جاسے ناہیں
 ابرہ آکھے من بھیا کیسے کون اوہوں سمجھاوے
 چلن جس دے پیچھے لگ کے ہاتھی ہور تھامی
 اس دی طرفوں دیکھ تھامی دو جگ بھی آچلے
 لکے والیاں جادو کیتا تا ایہ چل دا ناہیں
 ست کوئی اگے گیاں لوں مور خانی تھوے
 بھاجرا کھلے کٹھے جانے کہن لوک تھامی
 جھیرا وچ ڈراوے انہاں صلح قبول کرانے

عبدالطلب بھی اودہ ڈھیلیاں جانوریاں دیاں اراں
 اس تختیں پیچھے شہریناں ہر روز سنتا بی ہاون
 دیکھو عجب قدرت رب دی دادا پاک نبی دا
 لیکر قوم اپنی دیکھو اُپر پہاڑ سدا ہانا
 کتیاں جانوریاں دیاں اراں باجوب شماراں
 ہر پھی دمنہ دچھ آہا ہک ہک پتھر دانہ
 پتھر بھی کوئی بھالے ناپے ناوہ اتنے موٹے
 حرا جڈا ہر کافر کارن ہک ہک پتھر آندا
 ہر پھی نول تن تن کافر سو نیسے خالق سائیں
 اہ پتھر رسائے آپروں ابا بیلاں دیاں اراں
 آن پیا کپکار اکھا وچہ سارے میدا نے
 سرے اولوں کنکر دسن پھٹوون پان رسدا ہاون
 ہوا سوار سواریاں کالان اوپر آسے سبہ موکالے
 ہاتھی گھوڑے بھتن مروڑے اسخ پلان تروڑے
 مولاناں ہوئی ان بوڑے جد ہو کر ساہ تہوڑے
 کارو کارو جڈوں آدے فہر خدا دے روڑے
 کتنی مدت محنت کر کے ہاتھی گھوڑے جوڑے
 ڈاڈھے نتھے کیتے بخشوں بھنے نک کوڑے
 کرن روایت پیا پتھر پیا حنا طہ تائیں
 او تھیں پتھے دسن لگا سبہ تے قہر رہا ناہ
 جس شکیھی فے منہ دچھ رسی اسدی پتھر روڑی
 اپنی طرفوں جان بچا کے نٹھا اودہ منہ کالا
 نٹھے جائے نول سب پہلوں ہور خدا ب و کہا یا
 ل اعضا طوں روچوں دگن گندے خون فوہائے
 اسے حالت پتھیا او تھے نال ہزار خوار می

کرن طوائ بیت اللہ والہ پہلوں لں پیاراں
 جت نول فوج کفاراں دالی اولوں سدا ہاون
 شہروں نکل پہاڑیں آیا خادم بیت ربی دا
 نظر اٹھا کر طرف کفاراں دیکھن کھیل رہا نا
 نتھ قطاراں دوڑ جاوون جتو ل قوم کفاراں
 دو پتھر د پتھیاں اندر جیوں کر حکم رہا نا
 کسراں نالوں دوڑے آسے پتھیاں نالوں جوتے
 کل پتھراں پر دیکھو کھرا لکھیا نام اپنا ندا
 جس کافر دا پتھر ہوئے مارواں دے تائیں
 تہرا تہوں پھنڈ گرتے می لٹھی ادیر کفاراں
 جس دا پتھر تک کے اسنوں پون وانگ لٹھانے
 گولی وانگوں چیرو سلو ستدے نکل جاوون
 سنے سواریاں چیرا ہا تے آندرا وچہ نکالے
 گل اسوار پیا دے لشکر دھرتی وچہ گھوڑے
 چھپے تیر جڈوں تقدیر دن کون اپنا نول موڑے
 سنے امیر وزیر شہریاں سبہ دے کو پر توڑے
 ہک پل اندر فہر خدا نے سبہ دیکھے بوڑے
 گورامی داہیوں او کھوڑے اینویں کر کے گھوڑے
 عبدالطلب نول جس کھیا گل میں صلح کرا میں
 دیکھو ماشہ ابرہ او تہوں چلیا نس نمانا
 اس بھی نول کھیا اس دا چوڑا جہشہ توڑی
 شاہ جہشہ نول دسن چلیا حال تباہی والا
 رستے اندر مرض جڈاموں سدا بدن پٹھیا یا
 کو پڑ پڑ پتھ پیراں تائیں گل کے دھک سارے
 شاہ جہشہ نول دسن لگا حال حقیقت ساری

جانوراں دے دن والی کتنی شرع کہانی
 غیبوں کوئی کروڑاں پہچی آگے کالے ٹالے
 غلیبی گولیاں ساڈے اپراہیسی پہنڈ دسائی
 شاہ بچیا کوئی سنگی ساٹھی بچیا ہورت ساڈا
 شاہ بچیا اوہ کیسے پنکھی کھیڑی طرفوں آئے
 اتنا کہہ کر شامت مارے اتاں دھیان اٹھایا
 بہن لگا سہا لیسے آہے جہناں فوج کھیائی
 سردے دچوں پاڑ کر بندی کھی تلوں ہوں
 پکھے اوہ بے شکر اس واسن گھوڑی سواراں
 ہک اوہیل سفید بہادر خالق پاک بچا یا
 آسے باہجوں جتنے آہے آدم وحشی تھارے
 عبدالمطلب دور کھلو کے ڈٹھا حال اپناں دا
 کرن قیاس فریش تھامی کھلے پیاراں آتے
 دلوں یقین خداوند اوپر عبدالمطلب تائیں
 اک اکیلا ایسا پہلوں ادھ سردار گرامی
 سب مردار اپنا ندیاں لاشاں رلن وجہ میدانے
 دیکھ جو الاء عبدالمطلب بولے حمد ثنا لیں
 جو زردولت سونا موتی ہو جو اہر دانے
 باقی ہوا سیاب وغیرہ چوڑیا سب او تھائیں
 چلو قریشو دیکھو جو بکر قدرت رب دی ہوئی
 کیتے رب ہلاک تھامی تہروں مارا ڈاٹے
 سنکر خیر تھامی لوکاں خوشی نہایت پائی
 جہڑے لوک پیاراں اندر جا چھپے سن ڈرے
 ساکے لوک اکٹھے ہو کے لاشاں دیوں جانے
 جیوں جیوں مال غنیمت او تھوں تہہ تھیںوں سہیل

کیا کجہ دساں جو کجہ اوٹھے ساڈے نال وہانی
 جہناں کیتا ناس اسادا فوجاں لشکر گالے
 سنے سواریاں گھوڑے ہاتھی کیتی سبہ صفائی
 بہن لگا اک میرے باہجوں کہہ نہ رہیا اسادا
 کھنڈا کدی بنا گئے ڈٹھے کیا کجہ کیا جانے
 قائل اپنا سر دے آپر نظر اچانک ہنیا
 اتنے وجہ اس پنکھی آپروں گولی تزت چلائی
 گھیا موکالہ دوزخ اندر جس عذاب الہوں
 بالن ہو کر دوزخ والا ڈھیر لگے مرداراں
 جس دربار الہی آگے ادبوں سبب جھکا یا
 وجہ میدان تمام خدائے گندے کر کے مارے
 لیر دوروں نظر نہ آئے کیا کجہ پیا وہاندا
 خیر نہیں کیوں دشمن ساڈے سسری داگوں تھو
 پورے کرسی دعدے اپنے فضلوں خالق سار
 جو کجہ باب کفاراں ہوئی ڈٹھا حال متسامی
 جہڑ موٹے اسباب ہزاراں دولت مال خزانے
 نامے چین چین کر کے اکٹھا دولت نقدی تائیں
 نقدی مال اکٹھا کر کے لایا سبہ کھانے
 دتی خیر قریشاں تائیں آکر چائیں چائیں
 دشمن بوڈی بیت امیر و ایک نہ رہیا کوئی
 لٹو چل اسباب اپنا تھوے بولی افضل کھانے
 شکر خدا دا گھر اپنے دی عزت جس بچائی
 اوہ بھی نکل پیاراں وچوں آکر خوشیاں کردی
 کر شکرانے لٹے جا کے مال اسباب اپنا تھوے
 ہر کوئی بیت اللہ و صدقہ پنڈاں بنہ لیا یا

میں لوٹی و پیر بہت آسودہ ہو گئے مکے والے
 گے وچہ گھر ال دیے آہی ہو جو چیز پیاری
 جدول گھر نوچہ واپس گئے ان سنبھالیان میں
 باقی جدول کفار ال لاشاں آچھوڑی بدبوی
 تا کہ حضرت عبدالمطلب کہے اندر آئیا
 جنو کرم فضل کا یا گے یارب خالق سائیں
 دور کر ال بدبوی اتھیوں رحمت والیا سائیں
 ہوئی قبول دعا سرکاروں رحمت چھریاں لائیں
 ایک کیتا نایا کال کو لوں جنگل مکے والا
 چن کر بہت کتاباں وچوں میں ایہ ذکر سنایا
 کجہ حیات قلوبوں لکھیا کجہ کتاب انواروں
 سورت قبل ال کثر کیف نبی خالق سائیں
 نہیں ڈٹھا تدمہ حال انہا ندر اب صفا فرماندا
 اس دے وچہ حبیب اپنے لوں بخشی سب تسلی
 اسیں ہمیشہ نل تسادے ہر منزل ہر جائیں
 جو کوئی دشمن طرف تسادی حملہ کرے اوکے
 جو بے ادب تسادے ہوکے تو بہ طرف نہ اون
 مڑو قدمیوں مکے اوپر دام فضل رہانا
 حضرت ابراہیم پیارا کردا کھیا دعائیں
 جدول آساری بیت اللہ دی ابراہیم آساری
 کیتیاں سب قبول دعائیں سدیاں حق تخال
 جن ان تہیں بپ مکے اندر گھرا پنا بنوایا
 اسیں اندر بھادیں جو ناکر ہوں مکے والے
 کر کے خاص قریشاں آپرے نہ غلبہ پائیا
 آہی رہم عرب و اندر ہر شہر گرا سیں

آپرے تاملی اوکال آگھر بار سنبھالے
 عبدالمطلب دے گھر اندر رکھ گئے جانڈیواری
 مال امانت امن سلامت بل گئے برکت تائیں
 اس بدبوی تہیں اس پاسوں لنگھ سکے کوئی
 عاجز ہو کر مولا کے عرض سوال سنایا
 اونوں اپنی فضل کرم تھیں ایہ تکلیف تھائیں
 معلم تھیوں جنو کرم اس کھتیں خالق عزایاں
 پانی دامڑہین صح خدا نے لاشاں کل و سربایاں
 دنیاں آپ مرزاں سبھے فضلوں حق تعالی
 کجہ لکھیا تاریخاں وچوں کجہ تفسیروں آئیا
 کجہ معارج کجہ معارج کجہ لکھیا گلزاروں
 اس دے وچہ ایہ خبر سنائی دوست اپنے تائیں
 کیونکر صحح ابا بیلان لوں چایا تخم انہاں دا
 حالت کہساں اسیں تسانوں ایہ خوشخبری کھلی
 کجہ نہیں خوف کسے دشمن دامول تساد تائیں
 جویں اوڈا پے فیلاں والے تویں اوڈا جاوے
 دشمن میرے دشمن نیرے کدی مراد نہ پاوے
 کرے بے ادبی بیت اللہ دی ابراہ کون ٹانا
 یارب امن حفاظت والا توں ایہ شہر بنائیں
 ایہ دعائیں کردا آپا پیش خداوند باری
 فضل کرم تھیں شہر مکے دا آپ ہو یار کہو الا
 ہر دشمن تھیں شہر تاملی رکھ محفوظ کھایا
 باہر لوں آکر اپرا انہاں دے کوئی نہ غلبہ ڈالے
 آمنہ کجہ میں خوف جہنا توں آپ خدا فرمایا
 کسں ہر ان شہر لیادن جا کے نوکال تائیں

مکے والیاں نول ایں خوفوں دالم رب بچا یا
 جیکر اہرہ کافر و کویں آکر کھیا تھا کوئی
 کتنے کو ہاں حد حرم دی چاروں طرف بتاون
 اتنی برکت بیت اللہ دی مکے والیاں تائیں
 پہلا گھر اس گھر اپنے نول کھیا حق تعالیٰ
 جو کوئی اس وجہ دال ہو و پاک خدا فرماوے
 اسے طور مدینے والے جتنے لوک تسمی
 جس دن داسر دار دو عالم قدم مدینے پایا
 دونوں ایہ زمین مبارک عتت حرمت والے
 مکے نول بیت اشرفیوں عتت جنتی پھاری
 دو ہاں دارت حافظا، ناصر آپ سدا رکھوالا
 جس ملعون لے ادبی کرنی انہاں ہانڈی پچا ہی
 روئے پر بھی ہک دو وری کاہر لوک مینے
 اپیر نیڑے جاوون سندی طاقت کشر پانی
 دونوں دار مبارک روضہ خالق پاک بچا ییا
 کل حفاظت آپ جہانڈی کرے خداوند عالی
 اتنی برکت روضے اندر پاک بنی فرماوے
 فرض اساول اس دکارن عرض موال الادا

کدی انہاں نول لکن رن کوئی نہ ظالم سہا
 حد حرم تہیں باہر باہر اس دی ترقی بی
 اس د اندر جو سبھ چیزاں کج نقصان نہ پاوون
 جنول جاوون عزت پاوون ہر ملکین جا تہیں
 سب گھراں تھیں برکت والا پور ہدایت والا
 ہو گیا امن حفاظت اندر کج نقصان نہ پاوے
 ہر ملکاں وجہ عزت پاوون خاطر نبی گرامی
 اس تھیں بعد مدینے اوپر کوئی نہ غالب سہا یا
 دو ہاں تھیں رب آپ ہمیشہ ہر دشمن نول تالے
 وجہ مدینے پاک بنی دے روئے نول سرداری
 کوئی نہ جھتیاں انہاں ہاں تے غلبہ پاوون والا
 ابو وادک اوڈیا اسنوں تہروں پاک اہی
 کرن لے ادبی پاک بنی دی آئے وجہ مدینے
 تہر خداول پھر خدا نے رکھے او سے جانی
 جو تکر فضلوں بیت اللہ نول امن مان رکھیا
 کون لے ادبی کرنوالا انہاں مکاتاں والی
 نال محبت جو کوئی مومن آن زیارت پائے
 کراں ضرور شفاعت اس دی مولا بہن بخشاں

اتنی برکت بیت اللہ و چہ رحمت فضل رہوں
 نال محبت و کھین والے تہیوں پاک گنا ہوں

عزیز

اہی حب بہتر ہے تیرا دربار بیت اللہ
 کروں قرباں سرگوجا کے میں دلہیز کعبہ پر
 ساؤل اپنے تہوں میں تیری حمد و ثنا بارب

عتایت کر لہجے ہی دولت دیار بیت اللہ
 کالوں اپنے سینہ سے در دیوار بیت اللہ
 زباں میری کو کر دے بلبل گلزار بیت اللہ

پچھا دوں فرش آنکھوں کا تیرے کعبہ کی گلیوں میں
 گردن طواف پڑھ لبتیک گھوموں گرد کعبہ کے
 ذخیرہ کر کے رکھ لوں میں تیرے دربار کے جلوے
 نہ آئیگا اس حالت میں میری شعر خوانی کا
 کمال حج اکبر کو بھلا اغیار کیا جائیں
 نہ میں ظل ہما چاہوں نہ چاہوں سایہ طوبیٰ
 بھلا پھر کیا عرض ہے کوٹ کر پنجاب آنے کی
 تیرے دربار کا دیدار ہے دیدار جنت کا
 اہی آرزو میری یہی ہے روز و شب ہر دم
 دکھا دے ساتھ کعبہ کے حبیب پاک کا روضہ
 خدا سے روضہ جنت بھی اس روضہ کے حنا
 تمنا ہے کہ اس دربار کے دیدار کا صدقہ
 کیسے منزل مقصود پر پہنچائے طالب کو
 کروڑوں بار مجھ سے صلوات انہر سلام انہر

لٹا دوں تقدیر جاں اپنا سر بازار بیت اللہ
 صفامرہ میں دوڑوں جو کہ ہیں کبسا بیت اللہ
 برتے ہوں مری آنکھوں میں جب انوار بیت اللہ
 سداؤں برد کعبہ کے جب اشعار بیت اللہ
 اگر جائیں تو جانیں عاشقان زار بیت اللہ
 اگر مل جائے مجھ کو سایہ دیوار بیت اللہ
 بلا کے گر حضور اپنے مجھے سرکار بیت اللہ
 نہ کیوں بنی النار ہو وہ جس کو ہوا کار بیت اللہ
 کہ دکھلا دے مجھے بھی وہ دربار بیت اللہ
 کہ کھل جائیں میرے دل پر بھی سحر بیت اللہ
 حرم میں آشکارا جس کے ہیں آثار بیت اللہ
 بنا لوں اپنا شافع سید ابرار بیت اللہ
 بچڑے ہاتھ جب وہ قافلہ سالار بیت اللہ
 اور ان پر جو کہ پٹیا باپ کفر معارف بیت اللہ

پن پر ناز کو بھی ساتھ رکھنا اپنی رحمت سے
 قیامت میں چلیں جنت کو جب زوار بیت اللہ

کرن روایت ابرہہ کا فرجیوں ہلاکت پائی
 نالے مال غنیمت ہوتا بخشیا خالق سائیں
 گے عبدالمطلب او پر خوش آبا ہر کوئی
 ایسے برکت نوری دی رحمت بفضل فدائی
 جنت اپنی تھیں عبدالمطلب کچھ نور لظاہ سے
 جد کوئی خواب بشارت دیکھے یا کوئی بات عجیبہ
 ہوئی نسل میری دو چوں کوئی پیغمبر عالی

کل طلاں و چہر ب کے ذی عزت ہو رو ہائی
 گستا ملا مال خدائے کل قریشاں تا میں
 ایسے بہتوں ہو زیادہ عزت عظمت ہوئی
 برکت خدمت بیت اللہ دی عالی دولت پائی
 تنہی داری خواباں اندر ہوں کبھی اشارے
 کرے قیاس نبی دادا صاحب نیک نصیب
 ایسے خواباں ایہ نوری جلوہ انیس ناہیں خالی

لب داری پھر نوری دے برکت ہو رو ہائی
 خواب ذریعے چاہ زمزم دی دولت رب لہسانی

خواب دیدن حضرت عبدالمطلب برائے حفر چاہ زمزم

چاہ زمزم دافہ کر مبارک وجہ کتسا باں آیا
 جنگل وچو ایہ او سے خاطر چہ پتہ پویا جاری
 مکہ نبیاں کعبہ نبیاں روتی برکت ہوئی
 چاہ زمزم کرسدن اصلی اوں کہو سے دیتا میں
 جتنی مدت اسماعیلیاں کے حکم چلایا
 حرم حرم قوم ہوئی جذا بفض اہناں شہرت چانی
 عرس نام اہناں تھے اُپر ب بھی بیماری
 جہیزے اوتھوں سن لگے جویدل تھلے
 کہے وچا سباب جو ہا کہو د وچہ دگائیاں
 اسقند باہر جو شاہ فارس دا آہا اوں زمانے
 سونے کے دوہرن عجائب ہے وجہ اہناں تھے
 بیچ تلوار انال اہناں سے قسم عجائب آیاں
 اینوں ہوا سببا جو ہے قیمتہ رجنکے
 مٹی نال بھرا کے اونوں صاف زمین بنائی
 تھے آپ میں دی طرفے ورنج اودا میں موئے
 پیر پھیر چاہ زمزم نول کے آباد کرایا
 لگی زمانے گزے اونوں کتنے قرن دمانے
 جاں پھر عبدالمطلب والا آتھارب زمانہ
 لک راتیں وجہ سنے سنوں ہو یا خواب شاہ
 وچو لیلال عبدالمطلب اوہ سپہ روز سنکھایا
 دوپن راتیں اینوں ہو یا جاں کجرا کھنگلے
 چوھی راتیں جاں پھر اونوں ہو یا حکم گرامی
 کتنے ہے چاہ زمزم والا میں کجہ مول نہ جانا

سی ایہ اسمیں نبی نول رب عطا فرمایا
 اوں پر پھیر آبادی کیتی فضلوں خالق تری
 اس چشمے پر کہو ہا بنیاں خوش ہو یا ہر کوئی
 گوں جو میں حقیقت گذری تیوں لکھ سنا میں
 چاہ زمزم تے بیت اللہ نول خوب آباد رکھایا
 ظلم فساد کے اندساں خرابی پائی
 کچھ تھے کجہ ہر عذابوں موئے نال خواری
 پورے گئے چاہ زمزم تائیں نخل شرارت مائے
 مٹی پھر پاکے اوتوں نام نشان مٹایا
 یسے سن اس کہے کارن کجہ تھے تدرانے
 حزنی ہلوک خزاں لکعبہ بولن نام جہانے
 یہ سب چیزاں کہے اندر میں اوں رکھایاں
 چاہ زمزم وجہ سٹہاں موت جدول گہرے
 کوئی نشان نہ چاہ زمزم دا چھوٹ گئے اس جانی
 اسماعیلی تھے اُپر پھر آ قابض ہوئے
 حضرت عبدالمطلب کارن رب امان رکھایا
 یاد نہ رہیا مول کسیوں آہا کس ٹکانے
 لکے اندر حاکم ہو یا اوہ سروار یگانہ
 چاہ زمزم دی کروم آبادی کھندا کوئی پیارا
 دوچی رات ہی تا اونوں پھیر کے فرمایا
 کرو تباری چاہ زمزم دی آن کوئی فرمے
 تا پھر دادے پاک بنی تے پھیا حال تھی
 دیا جادے میر سے تائیں اس راہتہ ٹکانا

تا پھر سارا حال خدا نے سنے وہ چہ جتا ریا
 بھی فرمان کشا یا دسوں فضلوں خالق سائل
 دیکھ بشارت عبدالمطلب کیتی صبح تیار می
 جس جگہ تے چاہ زمزم دا پتہ خائف سر مایا
 بیمن او تھے رکے ہوئے دڑھا کر منہ کالے
 اہی اوس زمانے اندر بیت پرستی بھاری
 عبدالمطلب کو چہ آما نوزہ می سرور دا
 کتنی ویری تباں کولوں تنگے جدوں پیارا
 کدی اہس نے تباں کولوں حاجت منگی کوئی
 ہر حالت وہ چہ اندر کولوں چلے مدد یاری
 چاہ زمزم کے موقعہ آپر جد شریف بیایا
 کیتا حکم قریشاں تائیں عبدالمطلب پیارے
 کہیا قریشاں ٹھا کر سادے رہن دیواں جانی
 حضرت کہیا میں اس جاگہ کہاں نہیں نہانوں
 کرسی مدد آپ سانوں فضلوں خالق باری
 چاہندے تاسے اسجاگہ پر کہوہ قریش بنا پنا
 زور زور قریشاں کولوں آخرا دسے جانی
 سارٹ نام ہووڈا بیٹا اپنے نال لگا یا
 اس کے دبا بچوں دوجا بیٹا اے نہ ہو یا کوئی
 بیٹے باپ توکل آپر تہھا لک بچیرا
 مکے وچوں ہووڈا کوئی مدد کرنے والا
 بیٹا باپ خداوند اگے کرے ایہو دعائیں
 مدد نے جد باپ اپنے لوں آمد ہو پنا
 سنی نذر نبی دے داد سے خالق دی کا کرے
 جدارہ سارے باغ ہووڈا کن چڑھن جوانی

فضل کرم بخش چاہ زمزم دا پتہ نشان تیا
 بہت خزانے اس دے وچوں ملن تیر تیا
 چاہ زمزم دے کدھن کارن امر جوں بھاری
 لے کر نال قریشاں تائیں اس موقعہ تے آریا
 نافرمانے اسات جہانوں سدن پوجن والے
 کل عرب وہ چہ ہر ہر پاسے شریک طریقے جاری
 برکت اس دی بت کینوں کدی نہ سجدہ کرد
 بت نمانے دھرتی ڈگن کنسے بٹھا کردوارا
 واحد انیت رب پییدی دل وہ غالب ہوئی
 ابراہیمی مذہب او پر ساری عمر گزار می
 دور کھیتے ادو ٹھا کر ادھوں ڈیرا پٹ پورا یا
 او کوہہ کالال ایتھے رل مل بندے سارے
 ہینتا ایں تسانے تائیں مدد کراں دکائی
 بھاویں مدد کوئی کچہ پر واہ نہیں سانوں
 جس دے حکم توکل او پر کیتی اسان تیار می
 اے پر عبدالمطلب کیونکر موڑے حکم ربا نام
 عبدالمطلب چاہ زمزم دی کیتی شروع ہووڈا
 بیسی اچے خدا نے ایو پت عطا فرمایا
 جتنی ہووڈا اولاد تاملی تھکے اس نہیں ہوئی
 کرن دعائیں یارب میں سانوں تیکہ تیرا
 ہو گئے رنج قریش تاملی یارب پاک تعالی
 آپ کر میں توں مدد ساڈی مطلب بیو پنا
 چاہ زمزم د کدھن اندر بہت خوب دکھائی
 یارب جگر ہووڈا میرے دہ فرزند پیارے
 کہ بیٹا میں تیری خاطر کر دیاں تریا

بعضے کہن باراں بیٹے منگے اس رکر رول
 حارث وانگ بہادر پوکے کرن حمایت میری
 کر اداد حضوروں میری یارب پاک سچاواں
 توڑ چڑھائیں موم تائیں پچڑے دیوں مینوں
 کرے دعائیں کم چلائے عبدالمطلب پیارا
 بیٹے باپ توکل طرفوں ہمت مول نہ صھاری
 جو ہتھیار وغیرہ اس درجہ آجے جرم وائے
 سوہتا بٹھا ٹھنڈا پانی زمزم وچوں آئیں
 ان لگے ہتھیار وغیرہ ایہ جو نکلے سارے
 عبدالمطلب کہیا اس وچہ کہ نہیں دخل تساؤا
 اپنے فضل کرم تہیں ساڈوں رب ایہ مال دیوایا
 عجب تماشا کم دے ویلے نیرٹے گیا نہ کوئی
 بک ایت جدول قریشاں بہتالوچ کرایا
 بک پاسے تلواراں دہریاں جو ہتھیار نکالے
 دیکتا حکم قریشاں تائیں جے انصاف کما ہو
 باقی دو جاہتہ جیہڑا دے دیو میرے تائیں
 اس گل اوپر راضی ہو گئے جہگڑا کرنے والے
 دوویں ہرن سنہری جیہڑے بیت اللہ نونے
 آگے عبدالمطلب تائیں جو ہتھیار تگامی
 مڑھ قدمیوں جیدالمطلب قالب قسمت والا
 اگے عرب تگامی اس واکر دے ادب سوایا
 کل ٹلکاں وچہ خبراں گھیاں سنبیاں گل لوکایاں
 دوروں دوروں سکر خلتقاں کرن زیارت آون
 کے وچہ بھی پانی باہوں آہا تنگ گذارا
 جیہڑا ہویا چاہ زمزم دیون لوک دعائیں

سارے لایق فایق ہوں فوت ہمت پاروں
 بک بیٹا میں ادبناں وچوں نذر کر لیاں تیری
 خیریں ایچوں فالسغ ہواں گل ملاواں پاؤں
 کچھ مشکل نہیں تیرے آگے سبہ توفیقاں مینوں
 تہوڑیاں روزاں اندر اس واہو گیا پار ادمارا
 ہو گیا کہوہ تیار تگامی نال خدادی یاری
 اس سلامت عبدالمطلب ہتھیں پکڑے مہالے
 دیکھ قریش ہوئے سب راضی آفرین باوا لایا
 ساڈوں بھی کچھ جھوٹاں تھیں دیہہ سدر پیارے
 آپ اسال ایہ ہمت کیتی ایہ سب سامان اسادا
 میں نہیں دیندا ہور کسے نون صاف جواب سنایا
 ڈٹھا مال جدول ہن بہنوں حرم لالوچ ہوئی
 عبدالمطلب نال تگامی دو جتے کر دھریا
 دو جے پاسے ہرن سنہری مانگ موتیاں والے
 بک جتہ بیت اللہ اندر کہوہ جیہڑا چا ہو
 یا پھر زرد قرعیاں اوپر جھگڑا کر لیا ناھیں
 جیہڑا پھر دوہاں آپ فرے بنانکے ڈالے
 نال خوشی دے زینت کارن کبے وچہ کھائے
 بڑے بہادر قالب پاسے نکلی فال گرامی
 جس دا پوتا نبی محمد پاک رسول تعالے
 چاہ زمزم نے ہور زیادہ شوکت شان ودلایا
 نون آبادی چاہ زمزم دی جگہ دھکاں پایاں
 وطنناں اہد تبرک کر کے پانی لے لے ماون
 لہر کہوہ نکالن کارن عاجز مکہ سارا
 ہے آباد بناون والا روز قیامت تائیں

بقدر کونہ عبدالمطلب بہت ترقی پائی
 جو دن آوے دوہرا جاوے عزت عظمت پارو
 جتنے پتر منگے آئے اتنے ملے حضوروں
 بہ فرزندوں نالوں سوہنا باب نبی سرور جا
 زوہا گلچن ہی مقہ وچوں چکے لاناں مارے
 کرساں جن جہاں میں ددا میں ذکر اگیرے

دولت مالوں بھی اولادوں کی نہ رہ گئی کافی
 گل مولداں حال ہو یاں خالق دی سرکاروں
 چھوہ سبیاں کے باراں بیٹے رحمت فضل غفوروں
 سوہنا تک کے سر کوئی اس دی بہت محبت کردا
 ناہیں نام عبد اللہ اس دار کہیا باب پیارے
 سن پہلوں قربانی کو لوں چوں رکھیا رب میرے

ذکر قربانی حضرت اللہ رسول اللہ علیہ وآلہ وسلم

دادے پاک رسول اللہ سے منت منی یہی
 عبادہ سارے بلخ ہوسن صاحب زور جہانی
 عبادہ وقت برابر ہو یارب مراد پوجانی
 یہ قربانی راہ مولادے حکم کسے فرمایا
 سدا فقیر غریب سوالی جو محتاج منانے
 اوتھیں چکے پھر یک راتیں ڈٹھا خوب تھانی
 تا پھر شکر کتنا قربانی دیکھ بشارت حالہ
 تجھی راتیں کتنے اندر پھر بشارت ہوئی
 کتنی عرض نبی دادے میں قربانی جاواں
 حکم ہوا قربانی وڈی دینے سرزند پیارا
 جد اس طور ٹھہرا ہوا امر کنول رب عالی
 سن فرمان مشلنی خوابوں آہیں اکھڑ گیاں
 صبح سویرے اٹھ کر حلبی ہو رخیال سارے
 حاضر کر کے بسناں تائیں ایہ فرمان ستایا
 لے فرزندو نذر خدادی میں پاک منی آہی
 یک بیٹا میں انہاں ہو چوں راہ مولاد ویساں
 پس اوہ فضل کرم تھیں میری رب مراد پوجانی

جیکر اتنے بیٹے مینوں کتنے پاک الہی
 یک بیٹا میں راہ مولادے کر دیساں قربانی
 نذر خدادی دیون کارن خواب اچانک آئی
 عبدالمطلب اٹھ سویرے ذنبہ ذبح کرائیا
 مال محبت گوشت اسدا داتا نام ربانے
 حکم ہوا اے عبدالمطلب دید وڈی قربانی
 ایسے اچھے خیال نہ کوئی اس قربانی والا
 اس دنالوں ہو روڈیری دید قربانی کوئی
 کھیر می پھیروڈیری آتھیں جو قربان کرواں
 پوری کر اوہ نذر خدادی جو تھہ کیتا کارا
 تا جا تا جو ایہ قربانی ہے اوہ بچڑے والی
 رووے دیر گزارن پاروں بہوں برس پتیاں
 اول اپنے پاس بولائے سے فرزند پیارے
 جو تھہ عبدالمطلب پیارا خبر روایت لپایا
 جیکر اتنے بیٹے مینوں کتنے پاک الہی
 مال چھری کے تھیل پنی اسوں ذبح کریاں
 پوری ہو گئی داری اس دی دھرا سادی آئی

Marfat.com

ہیں اور ندر ادا کرنے دی گیتی اسماں تیار می
 کون ہووے قربان نسا نہیں کر بہت مرانہ
 سنکر حکم کہیا فرزندال با سردار گرامی ،
 جس لوں چاہو پھری چلا ڈرب دے کرو حوالے
 جان اسادی مال نسا ڈارگی واگ تسافوں
 جد فرزندال بابل کے عذر نہ کیستا کوئی
 راضی ہو کر سب دکارن شاہش بول سنائی
 بے منظور کرو فرزندو سبہ واقرمہ سٹاواں
 پھر بھی حاضر حاضر ادوں آہن لگے سارے
 تن طری فرزندال کارن اس دن قرعہ سٹایا
 حاضر ہو گیا خدمت اندر باپ نبی سرور دا
 پے سی ایہ فرزند پیار سب فرزندال نالوں ،
 مکھ نورانی وچہ پیشانی چمکے نور ستارا
 آدے بدن مبارک وچوں جنت دی خوشبونی
 جتول جائے جتول آدے گلیاں سبہ سوہا دن
 نلبے تیر امان بہادر سو بنے تیر چلا وے
 فاطمہ نام نبی دی دادا کی عبد اللہ دی مانی
 نال جنت عبد اللہ نول اپنے پاس بولا بیا
 سر جے پیشانی چمکے گل دے نال لگا دے
 کر کے لاڈ پیار تاملی بابل نول پکڑا ایسا
 کبھوں کھلی دعائیں دیوے پھر بھر نیر اوچالے
 ایسیاں ماواں راہ مولادے جو فرزند کھاوں
 پیراں نالوں اور دو جنہا نول رہا پیار سچاواں
 سو پ خدا نول ڈور یا بیٹا عذر نہ کیستا کوئی
 شو کھیا گل مکے اندر سنیاں جدوں لوکایاں

دسو کھیرا راہ مولادے ویدا جان پیاری
 دسو کھیرا راہ اپنے نول سر دیوے نذرانہ
 کچہ نہیں عذر کی سیدی طرفوں حال سراسیمگی
 بناویں سبہ کرو قربانی اسیں نہ بولن واسے
 جوں تسادی مری ہووے سو منظور اسانوں
 دیکھ اپنا ندی فرمانداری خوشی نہایت ہوئی
 اس تھیں بچھے باپ پیارے ایہ تجویر متبانی
 دریاں میں اس نول جس دانگلے ناواں
 تا پھر قرعہ سٹایا سبہ دا باپ شفیق پیارے
 تھے داری عبد اللہ وانا نام مبارک آیا
 پکڑ کٹاری عید المطلب ذبح تیار می کروا
 دجا کوئی نہ ثانی اس واسطے حسن جہا لوں
 مکے اندر سبہ لوکاں نول لگے بیت پیارا
 جو دیکھے سو مشق پیاروں خالی رہے نہ کوئی
 سرد زماں سہو گین والے صدقے صدقے حبلوں
 جہادیں سب نہیں چھوٹا آہادونا نظری آدے
 بیٹے دی قربانی والی خبر جدوں اس پانی
 منہ سر وال دہوا کے سو بہنا عجیب لباس کر گیا
 سر طر ویکھ ہووے قربانی صدقے صدقے جاوے
 اسمعیل نبی دی مانی جوں فرزند چھٹرا
 جابیطا جس دتوں طینوں ہویوں اوں حوالے
 کویں پھیرا نہانے بچترے کن سلامت آدے
 کیوں نہ رہا فضل اوہ پادوں کرماں لیاں ماواں
 کعبے دے دروازے لگے ذبح تیار می ہوئی
 ہوں پاموں منع کرتوں حلقاں ددریاں آبار

رو کر عبدالمطلب اگے عرضاں کرن زبانی
 کل قریش اکٹھے ہو کے ہارے ایو گھبتیدے
 نامک وال ہو عبد اللہ سے مامیاں مے سارے
 پکڑ لیونے عبد اللہ نوں کر کے شور کو کارا
 پور تیرے پیٹے تیرے پاس رواریگانہ
 عبدالمطلب آگے آسدا جوں پیار تسالوں
 میرے جتنا مشفق آس داو جاہور نہ کوئی
 سبہ فرزند پیارے میرے حاضر دلوں بجائوں
 سمجھے کیا ساڈی طرفوں نذر کروا وہ پوری
 لگتی واری خال نسا کے ناواں اسال کلاما
 بن میں او سے حکم مطابق پورا عمل کرسیاں
 ایگل سن کر چھم چھم روئی حاضر مجلس ساری
 مرد پیاروں بکدے نوں ہر کوئی ہا ہری پڑے
 لوکاں کیا ہے ہک عورت نالاں دتن والی
 شاید کوئی رسالوں ایسی اوہ تجور بتا دے
 تا پھر عبدالمطلب تائیں لے کر لوک تمامی
 بعد سلاہوں اسلے آگے حال تمام سنایا
 کیا دستور تاساٹے اندر جو کوئی خون چھڑا دے
 لوکاں کیا ہک بندے تھیں ذہ اٹھ دے جاوون
 عورت کھیا جس لڑکے نوں جاہو تسین سجانا
 جیکر نام اٹھاں دے کھلے قرعہ فال تشانی
 نہیں تادش اٹھ ہو رو دہا کے قرعہ پھیر سٹانا
 جبر آس عورت لوکاں تائیں ایہ تجوز سٹکانا
 بعضے کہن مانا کہ بی بی عبدالمطلب جانی
 حاضر نام بتاؤن بعضے سی کوئی مرد سیانا

ایسا سوہنا چند نورانی نا کر ہو قسربانی
 عبد اللہ سے ذبح کرن تہیں منع تمام کر نیلے
 مال محبت دوڑے آگے جتنے خوش پیارے
 ایسے بہرگز گن دیندے ایہ فرزند پیارا
 دیہ قربانی ہو کر کسے دی جے دینا نذرانہ
 اوں کے نالوں کتنے جھٹھے ودہ پیار اسالوں
 سبہ لوکاں تہیں اس دی مینول بہت محبت ہوئی
 کجہ انکار کسے نوں ناہیں نذر خدا رحمانوں
 ایسے وہ جناب الہی ایسے دی متطور سی
 ہر واری عبد اللہ کلان حکم جنابوں مہیا
 دہراں کٹاری عبد اللہ پر نذر خدا دی دیساں
 دین دوہا یاں خوش میگانے چنچ اٹھے بیکاری
 کر تجوز دسو کوئی لھیلہ ایہ سوہنا بچ جاوے
 جلوشنابی اسلے آگے ہو وال دن بچ سوالی
 جس تہیں ایہ محبوب پیارا خیریں رب بچا دے
 اس عورت دی خدمت اندر تھکے دینج سلامی
 دسواں داہیلہ کوئی تا عورت فرمایا
 ہک بندے دے خوں کتنا بد لہ بھرنا آوے
 ایہ کجہ بدہ دیون جھیرے خون معاف کراون
 دس ادھاں پر اس دے لے قرعہ بیج سٹانا
 بچ کیا اوہ لڑکا خیریں اٹھ کر دسربانی
 حد تک مطلب حل نہ ہوئے انیویں ودہریاں جانا
 لشکر لوک بے سدا منی اولہ تدبیر نکالی
 جس نے اپنے بائے تائیں ایہ تجوز تنبانی
 دیا جس نے شترال اہر ایہ سب قرعہ سٹانا

قصہ کوتا سب لوگوں نے دیکھا ہے یہ سلاحتیں
 جگہ دے دے چہ تہا فے پھرن تیرے چہ دے
 کیا پروہے کجسا نہاں تھیں ہوجاؤن قربانی
 ہر خیر عبد المطلب کہیا مرضی ہویں تہا ڈھی
 کروا داندرانہ میرا توں کے تھیں تھیں
 شتر مٹکائے ذہ شترال پر اول قرعہ شٹایا
 اس تھیں تیکھے ذہ شترال پر ڈالیا قرعہ دو بار
 تہا یہ شترال پر قرعہ ڈالیا پھر تہا جی واری
 ہر واری ذہ شتر ہاون قرعہ پھر شٹاؤن
 ہر واری وجہ باب پیارا کر دا ذبح نیاری
 تا جو اینویں تہا شترال تک جس دم لوبت آئی
 نو واری عبد اللہ پر قرعہ برابر آیا
 ہک تہا شتر ہوا متھوری جا کر دیوں واری
 وجہ مصباح تفسیر معترت پنج سو شتر لیا
 کن روایت عبد شترال پر فالوں نکلیا ناواں
 دو جی واری قرعہ ڈالیا پھر شتر پر آیا
 آگے لے نہ لہدی ہوئی دونوں تہا میری
 کنتی فارسی کارن سر مرقہ قرعہ شٹایا
 تا پھر حضرت عبد المطلب عبد اللہ دی جانی
 ہک سو شتر ہوا قربانی عبد اللہ دی پاروں
 سب لوگوں میں ہوا ان میں ان خوشیاں ان سولیاں
 ہر ہر طرف خوشی دے جلسے شکر کرے ہر کوئی
 اوہ سوہنا محبوب دلاں دا باب تہا شتر ہوا
 او سے لوزنی دی خاطر رب ایہ کرم کسایا
 آگے سمیٹل پیارے ایہو فضیلت پانی

شتر مٹکائے ذہ شترال پر اول قرعہ شٹایا
 منگنے پون نہ مول کے تھیں پھیر پھیر گھر دے
 نچ جانے ایہ سوہنا بیٹا مانے عیش جو انی
 فرق نہ آئے نظر میری وجہ ایہو مراد اسادی
 جیکر شتر قبولے اللہ پھر کیا ہور لوڑ پیدا
 ایہرا وہ منظونہ ہوئے لوی ذکر لیا لیا
 پھر بھی حضرت عبد اللہ نکلیا نام پیارا
 ایہ پھر بھی اونویں ہویا سر کنوں رب باری
 مکھے ناواں عبد اللہ شتر تھیں نچ جاؤن
 خلقت آگے پھر بھی جیلہ کرویکھو نکھاری
 نکلیا ناواں شترال والا رب منظور می پانی
 دیوں واری فضل کرم تھیں اسوں بچایا
 بہت بلند آواز خوشی تھیں تہا مجلس ساری
 ایہ پھر کتاباں والیاں پو شتر فرمایا
 حضرت عبد المطلب کہیا پھر میں قرعہ شٹاؤن
 ایہ عبد المطلب پھر بھی نام منظور می پانی
 مت کہ فرق قرعے وجہ ہو پھر ڈالو پھواری
 ہر واری وجہ شترال کلان حکم ذبح دا آیا
 شترال دی قربانی اتر پڑھ تکبیر چلائی
 لے قریش ایہ کن ساڈن منہ ڈا ہیا کرکوں
 نچ گیا عبد اللہ تھیں رحمت جھڑیاں لایاں
 عبد برابر کے اندر گھر گھر شادی ہوئی
 لوزنی جس دا پر سبہ ڈوں عاشق کردا
 وجہ قربانی ذبح ہوون تھیں ان لایا لیا
 جنت وچوں دنبر رب نے بھیجا ان ہی جانی

دیج کر کے دنیویں نے اسمعیل بچایا
 کہن مفسر والفضلے اندر جو فرمان ربانا
 کتنے راز عجاب مخفی اس آیت وچہ آئے
 یہ بھی بک احسان نبی نول خالق یاد کرانہلا
 دل اسمعیل نبی پر صبرہ نوبت آئی
 دوجی واری باپ تیرے نول گئے کرن قربانی
 دواں اندر نور تیرا ہی یا محبوب سہارے
 ایسب تیری خاطر آہی عالم دے سردارا
 وچہ حدشاں سرور عالم خیرا ہون فرامی
 ہک جو اسمعیل پر غیر خد نبی سروردا
 دواں اتر دن کج زودن دا وقت برابر آیا
 جس دی پشت مبارک اندر رہیا صیبت سوارا
 کرے نصیب خداوند جس نول جلوہ نور محمدی

ہن اس کارن تنواٹھ پورا رب قربان کرایا
 وچہ پیتی بخشیا تینوں یا محبوب لکھنا
 رنگارنگ صیبت اپنے نول رب احسان جٹائے
 دواں قربانیاں دچوں تینوں من سلکت آندا
 خاطر نور تیرے وی اسنوں سخی اسال ربانی
 پھر بھی اسال بچاوں خیریں فضل ہو یا رحمانی
 فضلوں اسال بچائے دواں تیرے بات ماریے
 کیوں ہون قربان جہاں وچہ تیر نور پیدا
 دوند جہاں دایں بیٹیا کجے رسول خدای
 دوہا لپ اپنا عید اللہ سید خیر بشر دا
 دواں رب بچائے فضلوں ناموزج رکھایا
 سارے عالم نالوں اسنوں رکھیا رب پیارا
 کجے شرح جمال اس دے وی کیا توفیق قلم دی

آوازہ حسن و جمال و ذکر شادی حضرت عبداللہ صاحب

آس طرف پندیر فقیر چابی پھیر سخن دی
 جس دولت دیاون کارن عاشق کل لوکایاں
 ہم کہ مستا وہ عبداللہ نزل طیا جہوں خزانہ
 کیونکر دشمن اس دولت درہزن ہو کر آئے
 کرن روایت باپ نبی دے جہوں تولد پایا
 ملکال وچہ بخومی چیمہڑے آہے ہر ہر جہاں
 کجے وچہ تولد ہویا وہ محبوب دلاں " وا
 دنیا وچہ وہ ختم رسولان جد شریف لیا سی
 اسے طور ہودی عالم خیراں سب بتانے
 شام ولایت وچہ وہ کڑتہ بہت عزیز گرامی

بہول صندوق اوہیں داندر دولت بھری سخن دی
 جس دی خاطر شتر قطاراں رب قربان کرایاں
 کیونکر اس خزانے کجے جگ ہویا دیوانہ
 کیونکر رب بچایا اسنوں دشمن کویں اوڈائے
 اوہ دولت اوہ برکت ساری اپنے نال لیا یا
 آسب خیراں دیون لگے کجے دے تائیں
 جس دی پشتوں پیدا ہوئی سرور کل بیاندا
 جتنے اگلے مذہب ہوسن سہ موقوف کراسی
 حضرت یحییٰ داک کڑتہ آہیاس اپنا ندے
 کرن پیش دیارت اس دی اہل کتاب تامی

کرن روایت حضرت یحییٰ جبریل شہادت پائی
 اہل کتاباں ادب پیاروں اپنے پاس رکھنا یہ
 خشک ہو یا وہ خون تمامی گز سے کئی زمانے
 نویں برسوں پھر تازہ ہو یا خون شہادت والا
 اہل کتاباں لوں ایہ آگے آہی خبر تمامی
 جد دنیا وچ پیدا ہو سی باب نبی سرور دا
 جد ایہ واقعہ پورا ہو یا رب نشان دکھایا
 اس دعوے میں پیدا ہو سی مددہ سردار رسولان
 کرن سلا خلیں آپس اندر زلزلے جہاں
 کتنی تاری دکن لوکاں کیتی ایہ تیساری
 طرح طرح دے مانع محفل پیش اپنا ندرے آدن
 جس دا حافظ ناصر ہوے آپ خداوند غالی
 جس لوں رب قربانی کوں امن امان بچاوے
 حد اس دی قربانی کارن کیتا باب ارادہ
 آہن بس بن مطلب ساڈا پورا ہو گیا سارا
 حال پھر سنیاں اس کے بدلے بستر ہوئے قربانی
 آگے ناول فکر دیا نہ گکارن یہوداں
 کھانے اندر زہر ملا کے طرف سرب کھایا
 دیون والی رن موکالی کیستہ و نوح بیانہ
 عیاوہ عبدالمطلب آگے کھاتا حاضر امیہ
 داسے پاک نبی دیتا میں کہن لگا اوہ کہاتا
 عبد اللہ سے دشمن لوکاں میں وچہ زہر ملائی
 ایہ گل سن کر عبدالمطلب کھانا دفن کر آیا
 تاکہ مولیٰ طاقت کیتی دیون والے تائیں
 چھوٹی عمروں عبد اللہ پر اتنا فضل رہا

اس کرتے پر خون اپنا نکالگا ہر ہر جانی
 پشت بہ پشت اپنا منے اندر ادوں چل دا آیا
 تا جو جدوں تو لہ پایا باب رسول چھانے
 لالو لال ہو یا وہ کڑی قدرت حق تعالی
 پڑھے سن تورت تھابوں حال رسول گرامی
 رتورت ہو جاسی کڑیہ یحییٰ پیغمبر دا
 بے گیا فکر یہوداں تائیں باب نبی دا ہیا
 ندر کر سی مذہب سارے فکر پیا مجھو لال
 مارگو اواں باب نبی دا جیکر موقعہ پاوان
 ستے وچوں روک ہٹا کے غالب امر جاری
 دیکھ اشاکے ڈرن نکالے پھر چھپے مرط جان
 کیا تو فیق سوداں تائیں اسے مارن آلی
 کس لوں طاقت اس دے اوپر کوئی فریٹے
 سن کر خبر یہوداں تائیں ہوئی خوشی زیادہ
 اپنی بھینس وزن کر سی اس لوں پ پیارا
 ان سلامت بچا خیریں باب رسول حقانی
 اس بھینس چکھے کیتی زلزل ایہ جو یزید سوداں
 کسے سنے حضرت دے گہرا وہ کہانا پونچا یا
 عبد اللہ دے پھنے پاروں ایہ تحفہ ندرانہ
 برکت نور رسول اللہ دی اسوں رب بولایا
 دور کر ویا حضرت مینوں ہرگز تساں نہ کہانا
 نال زبان فصیح اس کہانے ایہ سبب تثنائی
 کسے نہ کہا دا اس دیتا میں دہرئی وچہ دبا یا
 صاحب علم گھر انہ ڈھوں شرم کرم داسائیں
 بہ چیزاں دے دل وچہ اسدا ادب پیار سمانا

جتول جاوے جتول آوے اوہ محبوب پیارا
 کسے رکھتے ہوں سہرا لے اس دی آمد پاروں
 ہک دن اپنے باہل آگے آ یہ ذکر سنایا
 میں آج باہر سیر کرن لوں جنگل طرف سدھانا
 پشت میری تہیں ظاہر ہویا ہک نوری چمکار
 پھر اوہ دونوں ٹکڑے جلدی آن اکٹھے ہوئے
 اس تھیں پہچھے پھر اوہ بدل اوڈھڑھیا آسمانی
 پھر اوہ جلوہ من سلامت لیب آ یا اسمانوں
 بھی فرمایا کتنی واری میں ایہ گل آزمائی
 جہاں درختاں سکیاں تلے میں آفاقوں جاوے
 جہ میں اونہوں شخصت ہواں پھیرو لوں سکا
 خبر نہیں کیا انہاں گلاں وجہ قدرت خالق باری
 سکر ہاتاں بات پیالے کہیا چائیں چائیں
 جو کہ جلوہ پشت اپنی تہیں نظری آ یا مینوں
 ہن اوہ دولت برکت ساری پشت تیروہ آئی
 او سے دی اوہ برکت والے ہن نشان نامی
 ایہ سب بخش پاک جنابوں تیرے اوپر ہوئی
 او تھیں چکے کدی کسینوں نا کوئی بات سالی
 کئی ایشائے خواہاں اندر ہوں بہت پیالے
 جیکر ٹھا کر خانے کو لوں منگے و نچ کلاہیں
 تیرے کو لوں قتل ہوں داخوت اسانوں آوے
 چکے تیرے متھے اندر اس دانور ستارا
 ویکہ عبد اللہ لوں سب ٹھا کر دیوں ویو دوہائی
 جیوں جیوں باپ نبی سرور وا ہویا آن وڈیرا
 پہلی را میں چند مبارک ویو گبٹ و کھائی

برکت نور نبی سرور دی خادم عالم سارا
 جتول جاوے اتوں اسنوں سایہ کرن پیاروں
 یا یا واہک عجب تماثہ میسنوں رب و کھایا
 خبر نہیں کیا ڈٹھا اوٹھے ہک اسرار ربانا
 دو ٹکڑے ہو مشرق مغرب پھیل کھیا اوہ سلا
 بدل بن کر سر میرے پر ساہ تان کھلوئے
 وجہ اسمانوں داخل ہویا اوہ جلوہ نورانی
 پشت میری وجہ داخل ہویا امر خدار حسانوں
 بول زمین سلام سناوے بندہ ماں جس جانی
 ہو کر سبتر نامی میں دل کرن شتابی چھاواں
 اوہ سبیری اوہ ٹھنڈے سائے جانے نظر نہ آندے
 ایسے طور عجیب شے ڈٹھے کتنی واری
 لمے عبد اللہ بہت مبارک ہووے تیرے تائیں
 کتنی وارا اوہ پشت میری تہیں ب و کھیا یا مینوں
 میری پشتوں تیرے تائیں رب نصیب کرائی
 جو سب چیزاں تیرے آگے دلوں ہوں سلامی
 ایسے ہووے کسے لوں ایسی گل نہ دسیں کوئی
 رکھی یاد نصیحت پوری پیالے باہل والی
 کتنی واری وجہ بیلاری ڈٹھے عجب نظارے
 دوروں بت کرن فراداں اتوں آو ناہیں
 نور تیری پیشانی والا ساد اناس کراوے
 جس دے آیاں کوئی نہر ہی سادے پوچن ہارا
 بس ہن کسے دہاٹے سادھی شامت تیر کر آئی
 تہوں تہوں اس نورانی جاوے کدھیاروپ و دھیرا
 جیوں جیوں ہن وڈیرا ہووے تیر کر کردنی

جیوں جیوں وقت جوانی والا نیرے نیرے آئے
 روز نویں سر حسن جوانی تازہ جو بن پاوے
 چمچم چمچم رے سے چہرے اور نور نئی سروردا
 بدن مبارک خوشبو بھریا جس مجلس وچہ جائے
 گل قریش جواناں وچوں سو سنا رب نسا یا
 صاحب حسن خروراں والے دیکھ تصدق ہونے سے
 جس طرفے محبوب دلاں دا قدم مبارک پاندا
 بڑے بڑے سردارا کا برجدوں زیارت پاؤں
 کرو قبول عید اللہ کارن ساک اساکے گھروا
 ایسے عید المطلب سہنوں عذرا ابو فرماوے
 بیچہ سالوں عمر مبارک جد عید اللہ پاسی
 سہ لوکاں نوں باپ پیارا دیوے ایو سہارا
 جس ملکوں کوئی بیت اللہ دی کرن زیارت آوے
 نیرے دور چو اپیں پاسیں آکر خیراں چلیاں
 کئی زانیاں عاشق ہو کے مل مل بیٹھن گلیاں
 ہو بے صبر سناون عرفاں یعنی دوڑا گلیاں
 بہت کوریاں حسن سنگاریاں بو پھلیاں چلیاں
 مصری زناں وہاںے چاقو بخود پہاٹیاں تلیاں
 دس نہ لگے جیکر آئے مقصد پاں سو کھلیاں
 فضل خدا بن بچنا مشکل ولیاں بن ولیاں
 کئی زانیاں عید اللہ پر مویاں و تن چلیاں
 جد کوئی عورت بلنا چاہے آسنوں کسے کسانے
 دیکھ اپنا توں نئے عورت ڈاڈھی دشت کھاوے
 کرن روایت جنتیاں نوں بھی عشق محبت چایا
 بہت قریش زناں سرداراں ایساں ایل گلیاں

عبد اللہ حسن مبارک ہونا ہوندا جاوے
 جو دن آئے باغ حسن والوں بہار و کما ہے
 گلے لٹ پیشانی وچوں شعلہ جو بن بدردا
 سب د مفر معطر ہون دوروں خوشبو آوے
 سہ بھایاں تہیں یوسف وانگوں صورت جدا لیا یا
 جد اللہ دی آمد سن کے گلیاں مل کھلوندے
 سہ لوکاں نوں حسن جبالوں گھاگل کیتی جاندا
 آکر عید المطلب آگے عرض سوال مساون
 بیٹی اپنی دیون کارن ہر کوئی خواہش کردا
 جد تک خوب جوان نہ ہوئے عقدہ کیتا جاوے
 تا میں اس دی کرساں جو یں خداؤں بھاسی
 ایسے حسن مبارک اسلے کوہ شیا جگ سارا
 جد ویچے عبد اللہ تا میں صبر قرار گواوے
 عبد اللہ دے عشق پیاروں لکھ گھر باہیں بلیاں
 جد عبد اللہ شگے خیریں دوروں دمن کھلیاں
 کر متطور مینوں محبوبا گلیاں میں گلیاں
 عشق کڑا سی دیوچہ آکے مچھلی وچوں تلیاں
 بن چا تو ایسکے والیاں تیر پھر دے سلیاں
 نہیں تا ایہ سرکش بلا میں وسی گدی گلیاں
 رو پڑے زہرا نائے آگے نیکان پاں لیاں
 ایسے رب بچاؤن کارن غیبوں فوجاں کھلیاں
 شکل ڈراؤں حاضر ہون جلدی ملک بانے
 فضل آہوں عبد اللہ دے نیرے کوئی نہ آوے
 ایسے آفاتاں کولوں اس نوں رب بچایا
 دم دم یاد کرن عبد اللہ دے محبت مویاں

بھل گئے اپنے خصم پیارے ایسی حالت ہوئی
 نازاں والیاں نیشاں والیاں ناز نیاں کو کہاں
 شوق شکار عبد اللہ تائیں مٹھروں بھل سدا دوسے
 لہکن اوڑیں بھل اندر شوق شکاروں آیا
 مائی آمنہ دا جو باوا وہب کہن جس تائیں
 آپو آپ دور لٹے دوڑیں پھرے مگر خکاراں
 عبد اللہ لے مارن کارن شام دیاروں لے
 اس دن باہر موقعہ پا کر دوڑے سبہ موکا لے
 جدا وہ سارے عبد اللہ دل ملکہ کر کے دھانے
 عبد اللہ دی مدکارن کیتا وہب ارادہ
 اچھے تیاری کردا آہا اتول جاون والی
 ہوا سوار ملائک نوری حکم خدارحمساؤں
 ہو قیاب گامی موڑی آپو آپ نسائے
 بعضے کہن پیارے کسے وچہ چھپے پنج حرامی
 وہب بہادر کہیں ڈکھا ایہ سبہ حال حوالا
 جویں حضوروں اس لے کارن غیبی مدد آئی
 دیکھ تا شادول لے اندر اثر محبت دھانا
 گھر جا اپنی عورت اگے حال تمام ستایا
 کر تعریفاں بیوی اگے کہندا چاہیں چاہیں
 بیوی کہیا بیشک دیو میسنوں غدر نہ کوئی
 آخر عبد المطلب دول بھیجا بیوی تائیں
 تا پھر ناتی پاک نبی دی جا کر عرض گزارہی
 گل مکے وچہ حضرت آمنہ ہر صفتوں لا ثانی بہ
 جیوں شہوں قوم قبیلوں صاحب شان گھرا
 بنی ہاشم وچہ عبد المطلب ب سردار نبیا

اپر حضرت عبداللہوں خبر خیال نہ کوئی
 بے پرواہاں لے دربا لے کسے شمار نہ آون
 سارا روز نگھا لے باہر رات پوے گہر م لے
 ویکور با سیاہاں واسے کیا اسباب نبیا
 اوہ بھی اس دن طلب شکاروں نکلیا وچہ ادا
 تا جو بک بیو دی ٹولہ آ گیا لے تلواراں
 کتنے روز و پارسی بن کے مکے وچہ لنگھائے
 ستر پورے گنتی اندر سبہ تلواراں واسے
 دوروں ڈٹے وہب پیارے اوہ مہر و پانے
 دوڑاں چل بچاواں آسنوں آیا ہوش زیادہ
 اپن چیت خدانے غیبوں اپنی فوج نکالی
 بجلی وزنگ بیوواں اوپر کرک مئے اسمانوں
 دیک کڈھے اس بھل وچوں جانے نظر نہ آئے
 اوڑوں پھر دہرے ملکال چھے سبے تمسامی
 جیویں سلامت عبد اللہوں رکھیا حق تعالی
 جیو مگر وار بیوواں والی کر مرود چلائی
 عاشق ہو گیا عبد اللہ لے جانوں دلوں دکانا
 جویں خدانے عبد اللہ دا عظمت شان دکھایا
 آ کہیں تائیں آمنہ بیٹی دیواں آسدا تائیں
 جے منظور کرے اوہ ساؤں بہت مبارک ہوئی
 جا جلدی عبد اللہ کارن عرض سوال سنائیں
 عبد المطلب رضی ہو کے کستی ترت تیاری
 ہر خوبی وچہ اسلے دانگوں ہور نہ کوئی زمانہ
 سی سردار نبی نہا ہماہ وچہ پاک نبی دانا
 نبی نہا ہماہ وچہ وہب بہادر شان بشارت

جیوں کر صاحب باپ بنی دایوں صاحب مانی
 عید المطلب خطبہ پڑھیا عقد نکاح کر لیا
 خوشی خوشائیں ہوئی خیریں عید اللہ کی وی
 بہت زناں جو طلب نکاحوں پیشیاں اس نکاحی
 لیے آمید ہوئے علم دروں آن آزارن ہوں
 آہو بھائی ہووے بیشک سچا عشق جہاندا
 حسن مبارک عید اللہ لوں ملیا اوہ سرکاروں
 جتک جلوہ نور محمدی رہیا وہ پیشانی
 ہر کوئی کاہن عورت ہوئے علم کہات والی
 جان لوسے اوہ متھے آسے براوہ نور ستارا
 عاشق ہو کر عقد نکاحوں طلب رکھے ہر کوئی
 ہر کوئی چاہے نور محمدی میرے اندر آئے
 ہم رقیقہ کے اندر عورت تک سرادوں
 اول دی اوہ بیٹی آہی صاحب علم سیانی
 واقف اوہ قوریت انجیلوں ہر کتاب زبوروں
 بکن باپ بنی سرور داد ٹھا اس زمانہ
 عاشق ہو کر آہن لگی باپ بنی دے تائیں
 تیرے برے باپ پیارے تو اوٹہ فرج کرا یا
 میں اوہ تو اوٹہ پلنے کولوں اندر کرسیاں تیری
 کہ منظور نکاح اپنے وہ عزت بخشو مینوں
 صاحب شرم آہا عید اللہ باپ بنی سروردا
 شکر اس عورت دیاں گلاں ہورنہ کبہ فرمایا
 انیوں ہورک عورت آہی فاطمہ نام سداوے
 دولت مند تو گھر بھاری صاحب حسن جمالان
 علم خورن اس کے تائیں ایسے محکم ہوئی

عید اللہ تے آسنہ خاؤں بوڑی رب رانی
 گل قبیلہ راضی ہو یا وہ رب سنگ رلیا
 سچ سچ خفاں دوہاں گھرانوں کہن مبارکباہی
 عید اللہ کی شادی والی خبر انہاں جہ پانی
 چالی زناں قریشاں وہوں ایسے ہاؤے ہویاں
 محبوباں دا ہجر انہاں توں اس نوبت پہو پچاندا
 حورال ملک تامی جس دے خادم ادب پیاروں
 ترک جتنے دیکھن والے سبہ ہوون قربانی
 ویسے جہ عید اللہ حسن مبارک عالی
 جس تہیں ظاہر ہون والا ختم رسولان پیارا
 نور محمدی پاؤن کارن بسمنوں خواہش ہوئی
 میرے شکوں ختم رسولان رب ظاہر فرمائے
 بعضے کہن قتیلہ بعضے ام قتال بتاؤن
 دولت لوں حسن جمالوں مال مال سوانی
 معلم اسنوں صفت تامی پاک بنی دے نوروں
 لیا پیمان محمدی جلوہ وہچہ اس دی پیشانی
 جے منظور کریں محبوباں ہک عرض سنائیں
 شکر اکھڑدائے نینوں رحمت نال بچسایا
 نالے ہور زیادہ مستحقین دولت دیاں تہیری
 جوتوں غنہ تہیں حکم سنایاں رہ کجہ دیسان
 شرم جیا تہیں نال کسید بہت کلام نہ کردا
 کراں صلاح میں گھر وہچے جائے اتنا سن سنا
 شام ولایت دی شاہزادی ذکر معین لیا
 علم کتابوں علم خجوں جانے ساریاں نالان
 ختم رسولان ظاہر ہوئی ویر نہیں بن کانی

کے اندر پیدا ہو یا اس دا باپ پیارا
 لے کر اپنے توخر چا کر دولت مال سوا گیا
 کتنی مدت تک اندر آ کر اس گزار کی
 سب لوگانوں سے تکیندی جو کوئی اتول آئے
 قابو کراں آتا میں اس نون عقد قبول کراواں
 آخر باپ بنی سرور دابک دن امرالا ہوں
 دکھا اپنے ڈیرے کوں فاطمہ اس وقتا میں
 دور شتابی قدام اندر ادبوں حاضر ہوئی
 کر عظیم تمامی آخر کردی عرض منسانی
 کر مستور نکاح اپنے وجہ یا محبوب یگانے
 جتنی دولت خواہش ہوئے اتنی دیاں تینوں
 شکر باپ بنی سرور سے اوہا جواب سنایا
 جا کر باپ پیارے لگے میں ایہ عرض کریاں
 باجھ اجازت باپ پیارے طاقت قدرہ تینوں
 اتنا وعدہ دیکر اسنوں کیتی گھر میں تیاری
 او سے راتیں نور محمدی روشن حسن ستارا
 فجر ہوئی تا اس عورت دا کیتا ذکر تمامی
 بکٹی باپ اجازت اس دی عبد اللہ کہتا میں
 نکا پھر اس عورت نون جاکے گیا دوجی ارکی
 گذر گیا وہ وقت مبارک روئے تے بچتا وے
 مدت تہیں میں حیدری خاطر چہرہ یا وطن بہارا
 کل اوہ نور مبارک آہا وجہ تیزی پیشانی
 کل اوہ جلوہ تیرے اندر میک وکہا وے دوروں
 واہ واہ بخت مبارک اسد مجب نصیبہ عالی
 اسدے شکرں پیدا ہوئی سرور کل نبیاں دا

حسن می لپتوں پیدا ہوئی اوہ محبوب سوہارا
 بطحا جمل کے جے وجہ ڈیرا آن نکا نیا
 باپ بنی دا وکھین کارن شوق دلیوچہ بہاری
 کرے دعائیں جے بکھری اسوں رب لیا سے
 جے منظور کرے اوہ عینوں ساری دولت پاواں
 سیر تنکاروں واپس ہوندا آنکھیا اس ہوں
 نور محمدی جلوے پاروں لیا پھیان آہتا میں
 ایہ حضرت عبد اللہ نون خیر خیال نہ کوئی
 میں ہاں عشق تیرے وجہ کھٹی عاجز درد تجانی
 لکھ کر وڑاں قبضے میرے دولت مال خیرانے
 میں شامیرادی شام دیاروں کچہ پراہ نہیں
 جو تکر بیٹی نون دی نون سی اگے فرمایا
 جیکر انہاں اجازت بکٹی خبر تسلا نون یساں
 میکراذن رہتا وے کوں عقد کریساں تینوں
 مال محبت گھر پنے وجہ آکر رات گزار می
 آگیا شکم مانی نے اندر پاک رسول پیارا
 جا کر اپنے باپ اگے باپ رسول گرامی
 کرو نکاح جے مرضی ہوئے اسیں پورے تہیں
 عورت دیکھ کہے میں سلتے بن آئوں کس کاری
 میں مشتاق آہی جس لال می اوہ بن نظر سے وے
 نہیں سی وجہ نصیبے میرے اوہ نوری چمکرا
 جس دیکھتے تیرے آپر میں ہوئی قربانی
 آج اوہ جنوں ملتا آمل گیا امر حضوروں
 لے آئوں اوہ دولت جنوں دواں جہانالی
 لائے اسوں نہ طیا میںوں دلور درد عمالی دا

ایتوں سے تقدیر الہی کہ نہیں دوس تسانوں
ساری عمریں میرے تائیں جان غماں وچہ آئی
ہو گیا جو کچھ ہونا آنا غالب امر سچا واں
ڈیرا پٹ روانہ ہوئی شام ولایت دہانی
اسے حسرت وچہ تاملی باقی عمر لنگھائی
نور محمدی عبداللہوں حیدر چھوڑا سدھایا
دوسو عورت ایسے غم وچہ ہو گئی فوت و چاری
جس دی ہر کوئی طلب نہ رکھے آپ اپنی جانی
باہر نصیبان اب حیاتوں گیا سکندر عالی
آ گیا وچہ نصیبان اس دیاں نور حبیب پیارا
جیون بکرت نازل ہوئی کون بیان تائے

جیکر ساڈی قسمت ہندی دیندار بسانوں
ہن اوہ طے مرادہ مینوں حبیدی میں تڑہائی
لیجا ہوتشریف مبارک میں بھی گھروں جاواں
تخت کر کے بعد اللہوں عاجز حال نمائی
جا کر اپنے وطن اُپر غم دی چسکی پائی
ہور روایت وچہ معارج ذکر معین لبایا
حضرت آمنہ دے ول آگئی دولت برکت ساری
اوہ کوئی دولت ایسی ناہیں خالق پاک بتائی
اپر نال نصیبان ہر شے بخش کرے رب عالی
حضرت آمنہ کارن فضلوں کہلا بخت ستارہ
شکم مائی دے اندر حضرت جد تشریف لبائے

ظہور برکات و مشاہدات آن ذات علیہ

الصلوة قبل زلزلہ کالت درم والدہ جا جده

جس دن شکم مائی دے اندر آئے سرور عالی
اپر اکثر رات ججدی قول صحیح فرماون
پہنچ گئی مل عالم اندر حضرت دی خوشیونی
چوداں طبق زمین اسمان روشن کردی نوروں
سور قصواں باغ مکاناں رونق بہود ہاؤ
سارا جگ محط بویسے ہر کوئی راحت پاسے
جو چہ اسد آون والی گئی ہون تیار می
ایجا شکم مائی دے اندر پاک حبیب خدائی
سب نے بول ہی اس رائیں خبر رسول کبرامی

آئی رات برات عجمہ دی سچ مبارک والی
لعننے وچہ جمادی الاخرات سوار بتاؤن
کیا اس راتیں سب چیزاں نوں لی برکت ہوئی
ہو گیا حکم فرشتیاں تائیں پاک جناب حضوروں
کر آ راستہ جنت تائیں زینت زیب سجاؤ
کہول دیہو فردوس معلی خوشبو باہر آوے
اول آخر جس دی خاطر سزجی خلقت ساری
سب چیزاں نوں پاک نبی دی خبر خدا پسنجائی
کے وچہ فریشاں دے گھر جو حیوان تمامی

پختی رب زبان انہا نون بولن دانگ انساناں
 ایسے طور تمام درختاں دتی بولن گواہی
 ہر بیت کل زمیں کہو آسے جو پائے
 کر کے قسم تہا می چیزاں ایہ گل آکھ سنائی
 جبرائیل نورانی جہنڈا آندا ادب پیاروں
 جو ہر دین طبقیں چائن آس دا پچھا ہر ہر جانیر
 ٹھا کر خانیاں اندر آہے جتنے بت موکا لے
 تخت ابلیس کیتا رب مودہا چوڑ خبیث سدا ہایا
 جالی دن دریاواں دول پھریا دھکے کہا ندلا
 ابو تمیس پیاری تلے جا کر ماریاں ڈھائیں
 حاضر ہو کر پچھیا اس تھیں آن تمام مریداں
 کہن گناج ساڈے کارن ہو گئی قتل تیری
 جدا وہ حضرت پیدا ہوئی ایسا غلبہ ڈالے
 سبہ خلقت نون وحدت والا ایسا سبق پڑھایا
 طرح طرح جو شرکاں والے اسان پکند کھلا رہے
 جگ سائے وچہ قائم کرسی ہو دین اکٹھی
 کل امتاں تہیں مت اس دی بہتر دے پائے
 کہانے پندے ہندے اٹھے رہدانا نام وہیا دن
 شرک نہ کر سن نال خدا دے ہرگز کدی کدہاں
 کہیا شیطاناں تہیں نہاندا فکر نہ کریو کوئی
 کتنے لوک انہاں تہیں آگے وڈیاں عمریں والے
 بڑے بڑے شاہ زور اکا بر رب نہیں سان بھولائے
 جویں اسادی مرضی آہی گالیا اسان انہا نون
 ایہ گل سن کر کہیا انہاں نون پھر ابلیس نکالے
 ایسا پختہ رب بنی پر ہوگ ایماں انہاں دا

کھر کھر خبر رسول اللہ دی دنی سبہ حیواناں
 آگے حضرت ختم رسول پاک رسول الہی
 سبہ آس تہیں قدرت سیتی خالق پان بولائے
 شہ رسول اس آون والہ دیر نہیں من کائی
 کھر اکتیا بیت اللہ ادب پر حکم جویں سیرکاروں
 روشن ہو گیا مشرق مغرب عرش معلے تہیں
 سبہ ڈگے سر مودہ زمیں تے کہیا روایت والے
 طرف جبریریاں نٹھا پھریا آڈا ڈھا گہرا یا
 کالا ہو گیا سردا سردا ہاں دویاں پاندا
 سبہ شیطان ہو گئے سنکر اس دیاں آہیں
 کیا ورتی آج نال اسڈے یا سردار بلیداں
 آگیا شکم مانی دے اندر پاک حبیب خفاری
 ہو جان محمور اسڈے جال فریاں والے
 جس دے پڑھیاں ہرگز ساڈا دھوکا کوئی نہ کہا سی
 بت پستی کفر طریقے دور کر لسی سارے
 سہ دنیاں پر دین اسڈے نون ملے حضور میں شاہی
 کدی نہ جہن مولا طرفوں جو سو کوئی بھلا دے
 کدی نہ جہن داوا ساڈا اتا بولوں نہ آون
 فقوے تے توحید نہ چھوڑن جو سولا وال داہیں
 اسدین نہانن آقا بکر سال حتنی طاقت ہوئی
 کافر کر کے وزخ تھتے کئی کروڑاں گالے
 آدم تہیں تاج دن تہیں طبقے کئی آڈٹائے
 ادوین قابو لراں انہا نون کھیرا فکر سال نون
 ایہیں قابو آون والے برکت نبی پیارے
 امروں با بر بولن تہیں سو کوئی رہے بولا ندا

ہر کم اندر رب بنی دی لوٹن سزناں داری
 دے جاسی تعلیم اوہنا نول ایسی بنی سوہارا
 بیباں وانگول عالم فاضل ہوسن وچہ انہا تے
 جداوہ اپنے رب بنی دا حکم بیان سنسین
 ہنیں آید فریب تساو اکوئی انہاں پہلے
 کہیا شیطاناں ایسں بھی اپنے ایسڈ منگ کالال
 ایس مسن جاواں وچہ انہا تے رگ رگ وچہ ساواں
 پڑھ پڑھ علم تیرے عالم کالین عمر ازائیں
 کتنے عالم لوکاں تائیں وخط بیان سناسن
 بھناں دے سب عمل عبادت وپراں کبر عزورواں
 بھناں تائیں نکل سکھاواں حسد و لاوچہ پاواں
 ہنئی لالچ دنیا چھتے حق نہ مول سناسن
 لڑ لڑ مرسن آپس اندر صاحب علم بنیرے
 علماں والیاں تہیں جدا ایسا کہتاں خوف رہتا
 علماں والیاں دی جدا ایسی روہڑیاں دانی
 طرح طرح دے شرک انہا نون ہماں وچہ پڑاندے
 دولت نول بکناں خدا دے بکڑ شریک بناون
 بیرون سنی قبر رستی بھناں نون سکھلاواں
 بھناں تائیں جال بھتیاں راک سروداں والے
 رتہ تھیں پڑن محمڈی کلمہ کرن شیطاناں کاراں
 ہتے لوگ گھنا ہاں اُپر خرچین مال پیاسے
 ایویں ہور ہزار طرح دے یاد فریب اسانوں
 اپنی طرفوں ہر یک کاراں زور بتیرا لاواں
 آپوہیپ تمامی لشکر جدا یہ سبھ دھرا یا
 شاہنشاہ کہہ کر آکھن گناوہ مردود حضوری

فراندار کی باجھ انہا نول نا کوئی چیز پیاری
 سبہ چیزاں تہیں بہتر جانن رب دا حکم پیارا
 رب بنی دے حکم انہا نول رہن سدا سناتے
 دولت مال اولاداں اس تہیں سبہ قربان کرین
 پیش آنا تے مول کسیدی داں نہ کوئی گتے
 تہہ ریلگسی مول کسینوں دین ایجا نون کالال
 جس جیلے کوئی قابو آیا اولوں روہڑوگا داں
 عمل نصیبت ہودن دیساں تہیں تہا تے تائیں
 ایس عمل کرن دیر تے آپ نہ میر گز جاسن
 بھناں دے سب عمل ریائی ہوسن در حضورواں
 بھناں تائیں ضد فسادوں اٹھے راہ چلاواں
 مال تعصب بکڑ وچہ پر فتوے کفر گناسن
 تہوڑے عالم ساوڑی مکروں بکڑ رہن بھیرے
 جیسا شکل بے علماں دا پھر دین ایمان گوانا
 بے علماں نول قابو کرنا دیر تہیں پھر کاٹی
 چوڑ خدا نول مگر انہا تے پھرن دیکے کہاندے
 کئی رسماں ریتیاں چھتے اپنا دین ٹھراون
 اتول سجھدے پھرن کرنی دے بتول ایسں کراواں
 یک فریبی پیر بنا کے کراں مرید حواسے
 ہنوں پھیر عبادت سمجھن عقل اچھی ماراں
 دوروں دوروں پھیر لیاواں دوزخ دے و بخارے
 ساوڑے کولوں بکن اوہا رب واصل جنہا نول
 جیکر چوڑویاں شیطاناں کیوں شیطان سداواں
 خوش ہو یا بلیکس نکارا فسکر تمام گوا یا
 بس بن لگ پٹی آس اسانوں بہت کرسو پوری

یہ سب حال مصیبت اس دن شیٹلوں پر دھانا
 بھی اس راتیں بادشاہاں دی ایسی حالت ہوئی
 خرمی خبراں دیوں لگے کاہن لوک تمامی
 لگے اس نہیں تھے اندر ڈاڈھی تنگی آہی
 بارش ڈٹھیاں لوکاں تا میں کتنے سال ڈٹانے
 جس راتیں وجہ شکم مانی دے آئے شاہ ابراہاں
 خشک سخت خدا دے فضلوں پھر بے سیریلے
 دور ہوئی اوہ تنگی ساری خلقت رب جانی
 اتنا شمع ہو یا اس سالوں برکت نبی گرامی
 حضرت مانی آمنہ صاحب کرن بیان زباوں
 یا آمنہ رب تیرے آپ رحمت کرم کھسا یا
 بہت مبارک بہت مبارک عالی منصب تینوں
 سیر سیراہ وجہ میرے تائیں ابو بشارت آئے
 کتنی واری اپنی کہیں ڈٹھا نورپیا را
 اس بچان وجہ شام ولایت مینوں نظری آئے
 بھی فرماوے حضرت آمنہ پاک بتی دی مانی
 نابزدوق کیتا دل میرا فضلوں خالق سائیں
 جو دم آوے برکت حملوں خوشی زیادہ پاواں
 سیرا میں وجہ خواہاں ہوں رنگ شاہے
 کرن روایت ہر چن اندر جتنے بتی گرامی
 حضرت آمنہ دے دل سارے آئے اک اک اری
 یا آمنہ رب قسمت تیری جویں بلند بنانی
 کل نبیاں دا مخرپا را تہ سرتوت والا
 اول آخر شاہی درجہ کل نبیاں وجہ جینوں
 ایویں ہر چن دے اندر تھان پغمبر آئے

شکم مانی دے اندر آیا حد محبوب ربانا
 لنگے ہو گئے امرالہوں بول نہ سکیا کوئی
 آگیا شکم مانی دے اندر خاتم نبی گرامی
 تخط و بالوں عاجز ہو گئی ہو تملون آہی
 ہو گئے خشک درخت تمامی بھی حیوان نامانے
 او سے راتیں نازل ہو یاں فضل کرم دیان راں
 سب چیزاں نے آپو اپنے تازے رنگ نکالے
 چیز کسے دی سب لوکاںوں کمی نہ رہی کانی
 سال خوشی دا اوس دے یوں سدن لوک تمامی
 میں اس راتیں کتیں نیال حکم ہو یا اسمانی
 ختم رسولان شاہ رسولان کول تیرا ج آ یا
 کل نبیاں نہیں بہتر پچرا رب نے بخشیا تینوں
 جاگدیاں بھی ستیاں مینوں رب آواز سناوے
 کل میرے نہیں روشن کروا جتنا عالم سارا
 پچرا وہ جلوہ میرے اندر آ کے تزت سماوے
 نوماہاں وجہ میں اس حملوں کجہ تکلیف نہ پانی
 جیونگراہاں وناں وجہ ہووے ہو رزانیان تائیں
 دیکھاں خوش اسرار عجیبہ کسے نہ حال سناواں
 وجہ بیداری کتنی واری ڈٹھے نور نظارے
 آدم نہیں تائیں تائیں جو مقبول تمامی
 خواہاں وجہ سناون آ کے ایہ خوشخبر پیاری
 ایڈیاں کرماں بختاں والی عورت ہو رنہ کوئی
 تیرے شکم مبارک اندر بیجیا حق تعالی
 اوہ فرزند خداوند عالم فضلوں بخشیا تینوں
 جو آوے سو کہے مبارک صفتاں بول سناوے

سن خوشخبریاں حضرت آمنہؓ بولے حمد زبانوں
 پائے ہر وار ملائک نوری رہن سکان ڈوالے
 دویاں جہانناں دا جس گھر وچ بھجیا رب خزانہ
 دن تے رات فرشتے ادبوں کرے چو کیداری
 پہلی راتیں حضرت آمنہؓ جویں بشارت پائی
 آکھ کیا کوئی اکھن والا غیبوں ایہ آوازہ
 نیرے آگیا وقت ولادت حضرت ختم رسولان
 جد ایہ خیریں پیدا ہوئے رحمت فضل خفاڑوں
 حضرت آمنہؓ ذکر سناوے دچہ معارج مٹیا
 مڑ مڑ کے ایہ نام بیار میں پھر رہی پکاندی
 فحری اٹھ زانیاں اگے میں ایہ گل شنائی
 کھیا زانیاں بیٹا تینوں دیسی خالق سائیں
 تا پھر انہاں میرے کارن لوہے رکھ بنائی
 جاں کجہ روز ہوئے تارا میں آگیا آون والا
 جلدی نال میرے گل چوں لوہے رکھ اتاری
 ایہ اوہ پھر تیرے تائیں پاک جنابوں ڈھیا
 جتنے فضلوں ہوسن آسدے تا بعد اریاے
 سہ نون ایہ دکھلاسی آکھے رستہ وحدت والا
 کجہ رکھ خداوند والی سجدے دل وچ پاسی
 یا آمنہؓ رب کیتا تینوں اس بچوے دی مانی

ہر دن تازہ خبراں آون فضل خدا جس انوں
 بیت المال نبیؐ دے کارن رب تھے رکھو اے
 اس دنال برابر دو جا کس داد دولت خانہ
 پرہن صلوة سلام دو اے نال آواز پیاری
 اوہے طور اخیر دناں وچ پھیر بشارت آئی
 یا آمنہؓ سن کھلن والا فضلان دا دروازہ
 شکم تیرے تہیں پیدا ہوئی سید کل مقبولان
 رہیں نام محمد اس دا حکم ہو یا سر کاروں
 جد ایہ نام مبارک تینوں غیبوں کسے سنایا
 تا جو خوابوں سرت سنبھالی خوشی نہ جہلی جائدی
 ہے اس طور بشارت تینوں سفنے اندر آئی
 ایہ توں کوئی رکھ بنا کے گل اپنے وچہ پائیں
 جوں انہاں کی مرضی آہی میرے گل گھٹائی
 سفنے اندر غیبی خبراں آن سناون والا
 کھندا پھیر نہ پائیں میر گز ایسی چیز نکاری
 جس دا ہوکھ کلمہ ہو سی لکھاں رکھاں جہا
 اسدی برکت ہر آفت تہیں پاسن اوہ پھانکے
 باجھ خدا دے ہور سینوں نا جانے رکھو الا
 باجھ خدا دے ساریاں رکھاں بہن ترور گوئی
 موی باجھ پناہ کیدی حسنوں لوڑ نہ کافی

أَعِيذُكَ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ

خدا کے واحد کی پناہ میں لاتا ہوں اس کو ہر ایک دشمن کی برائی سے
 کجہ نہیں خوف کے دشمن دا ہرگز اس دیتا میں
 نہیں مجال کیدی انوں ضرر کوئی پہنچا وے
 کافی یک خداوند انوں واحد پاک یگانہ

مِنْ تَعَرُّكُلِّ حَاسِدٍ

ہر حاسد کے شرور انوں موی دیاں پنا میں
 کسے طرح واوس دے کارن فکرہ کیتا جائے
 او باحافہ نا صراوس دا اوہ سے تول خصمانہ

اسے بطور ملن خوشخبریاں حضرت آمنہ رضی اللہ عنہا تائیں
جس دن ہمیں سردار دو عالم شکم مانی دے آئے
نت نوبیاں خوشخبریاں پاوے پاک نبی دی مانی
ہو جاناسی فوت نبی دا پہلوں باپ پیارا
باپ جہانکے فوت ہو جاوے ماواں کھلاؤں
ہک مصیبت سرے آؤں والی چور سدا
جو اس ویلے ماواں آپر غم دی حالت آئے
حضرت آمنہ بھی ایہ منزل ہلکن و کھینی آہی
تا جو وقت ٹیپی والا جد حضرت پر آوے
اس منزل وچ مشکل ہوندا غم و اجار اٹھانا
لیسے کارن پہلوں اسنوں بھجیاں رب تسلیاں
ایہ فرزند پیارا تیرا اچیاں شاتاں والا
ایہ سبب حضرت آمنہ کارن ہو یا فصل ربانا
سنوں حقیقت سرور عالم جو میں ٹیپی پانی

کر و تسلی اسن کچرے دیال راہم رو بلایس
کئی تسلی بخش نظارے ایڑیں رب و کہاے
ایہی حضرت آمنہ آپر سی ہک فضل خدا فی
رہ جاناسی وچ ٹیپی پاک رسول سوہارا
دیکھ ٹیپی فرزندال دی سخت مصیبت پاوے
دو جانکر بیتیاں والا جورہ جان مناسے
مولا جانے یا او جانن جہاں نال دہاوے
نالو نال تسلیاں اسنوں دیندار ہیا اٹھی
دیکھ مصیبت ماں حضرت دی ولنو ان لائے
ہیسی حضرت آمنہ کولوں رب اوہ فکر مٹانا
اسیں ہمیشہ حافظ اسد غیبوں خبراں گہایاں
کیوں غم کہاوے مانی اسدی رب حیدر کہوالا
ہنیں سی فکر ٹیپی والاول اسد وچ پانا
دنیا آؤں باپ پیارے چوں رحلت فرمائی

وفات حضرت عبداللہ صاحب

ہیں سی اچے نو لدا پاپا پاک رسول سوہاے
نال قریشاں ساتھ بنا کے کرن و پار سدھانا
مال اسباب خریدیا و تہوں جا کر نال پیاراں
وچ مینے پوتہ جس دم آکر ساتھ تمامی
نبی بخار جو آپے اسے نانک وال کہاے
باقی جتنا ساتھ تمامی تے اندر مینا
سن کر خبر بیماری والی اس سردارنگینے
ہوا سوار شتہابی حادث بھانی طرف سدھانا
ہو گیا فوت مینے اندر باپ نبی سردار

شام ولایت عبداللہ نون بھیا باپ پیاے
خوشی خوشائیں گھر دے چوں لے گیا امر ربانا
آخر شاموں اسیں ہوئے چکیاں موت تہاراں
ہو گیا کچھ بیمار اتہائیں باپ رسول گرامی
ہو بیمار مینے اندر رہیا پاس انہاں دے
حضرت عبدالمطلب آگے آکر حال سنایا
وڈا بیٹا حادث اپنا بھیا طرف مدینے
اے پر اس دے پوچن نالوں آگے کم و مانا
جیوں کر امر آہا تقدیروں پاک خدا اکبر دا

پنجہ برساں عمر تباون باپ رسول ربانے
 دارالنا بالغہ اندر اس دی خوشیاں قبر بنائی
 خبر دتی آگے اندر باپ پیارے تائیں
 سن کر حضرت عبدالمطلب رونادرد کسا لول
 کل قبیلہ درد فراقول رو رو بوجوں بھردا
 ہے ہی شکم مائی سے اندر پاک رسول گرامی
 کرن روایت سرور عالم جدوں یتیمی باپی
 سب چیزاں افسوس گذارن سحر اسیں باہر
 کر فریاد خداوند کے رونی دہرت نسانی
 پاک الاشاہت شاہا بے پروا باسیاں
 جنوں نساں بنایا فضلوں خاتم کل انبیادوں
 باطن دو چہ بکھیا جس واسب نہیں منصب علی
 لرسد ماون دنیا آتوں پیارے باپ جنمائے
 باپاں والیاں نول لکھ ہو دن درتے ان پے
 ماواں لکھ پیار کا دن خدمت بلل اٹھا دن
 بیشک پتے سر پر ہو دن ظل الہی
 ماواں جتنے بیچ نہ سکن پنچن باپ پیارے
 چہوڑسد ماون باپ جنمائوں ماواں عاجز آون
 باپ جنمائے زندہ ہو دن چیزاں گہریں
 اگل پکڑ پواندی لڑکے کلین چائیں چائیں
 طرح طرح فرزندوں کارن سکھہ پواندی ہوئے
 جدوں فرشتیاں عرض گذاری پیش وندیں
 ہو یا حکم فرشتیاں نہائیں خالق دی درگا بود
 فکر نہ کرو جلیب میرے وانا ہو وارا مانی
 باپ بناں اسیں سکے کارن سب سامان بناواں

بعضے کچ زیادہ آہن اللہ تبار جانے
 دلہیں آیا ویر پیار لے کر داغ جلدائی
 میں تہیں آگے ویر پیار ہو گیا دفن آتھائیں
 بہت پیار اسی عبد اللہ سب فرزندوں نالوں
 رو کر حضرت مائی آمنہ پیتا جام صبر دا
 چہ ماہاں بائن ماہاں وارنوں علم تمامی
 بے پرواہی و پھر پید کی رونے ملک خدائی
 جانوں جو اتناں اندر سوگ پیا ہر جا میں
 وہ آسمان فرشتے رون پیش جناب ربانی
 دے گیا ج حبیب تیروں پیار باپ جہاں
 کر تاج آپ سے داوچہ تھیاں ناواں
 وارد ہو گئی ظاہر اس پر قلم یتیمی والی
 کون بیکانہ شفقت پوری کروا مال تنہائے
 دل وچہ زین تھیاں تائیں سارے مان دلائے
 جتنک باپ نہ سرتے ہو دن کس زور و کہا دن
 بابل نالوں بہتر جا پے بابل دے گھر شاہی
 نال پوانے ماں چراں نول پونے دے سہا سہا
 دیکھ یتیمی فرزندوں دی رو رو نیر چلا دن
 ماواں باہم کیم نائے کس تھیں سنگن جادوں
 نال محبت سیر کر اوکے کون تھیاں تائیں
 ماواں سے کیم نائے دونوں دن روئے
 یارب تساں کیم بنایا دوست اپنے تائیں
 بھی سب چیزاں غیب آوازہ سنیاں مرلا ہوں
 اسیں یکتہ حافظ اسے آپ کراں نگہبانی
 دیکھو گے اسیں دوست اپنا کس منزل پہنچاواں

کی نہیں حاجت ہو کر سیدی دوست ساٹھے تائیں
 اسان یتیم بنایا اسنوں پاک خدا فرماوے
 وہ پیتھی پاسن جس دم عالم دی سرداری
 دیکھن جدول مراتب اس دجانن لوک تاملی
 جیکر کدی نہ دست اس دا ہوندا اللہ والی
 رب فرمایا دوست ساٹھے جو ایہ منزل پانی
 سان یتیم جلیب اپنے نون اینویں ہمیں بنایا
 بخشاں اسیں جلیب اپنے نون عالیشان کمانے
 کر سن رحم یتیموں اور ہومن درد پیاروں
 پڑ ہو درود جلیب میرے پر رحمت برکت جا پو
 سن کر حکم تمام فرشتے پڑھن لگے صلواتاں
 کرن دعائیں حضرت کارن پیش خدا درساں
 بیج صلوة سلام پین پرا توں بھی مال پیاں

وہ پیتھی بخشاں اسنوں سہ نقییں اعلیٰ حائین
 تا جو سہ خلقت نون اس وانشان دیکھایا چاویے
 سہ نقییں بیت بیار اسدا جانے خلقت ساری
 بیشک پاس خدا کے اسنوں حاصل قرب گرامی
 دیندا کون یتیمیاں تائیں ایڈ مراتب عالی
 اس منزل وہچا گے نالوں عزت ہو رو دانی
 دیتیم ہووے تا جگہ چہ پاوے قدر سوایا
 برکت اس وی رحمت پاسن کل یتیم نمانے
 جھڑک دین نول کینوں ادب نیئی سے پاروں
 دور کرو سہ فکر اندیشے صلواتاں پنچاؤ
 اپو محمد بن عبد اللہ رحمت تے برکتاں
 پڑھے رہن درود ہمیشہ روز قیامت تائیں
 ذکر تولد پاک نبی دا آکھ شہاہیں یاراں

ذکر تاریخ ولادت باسعادت حضور

علیہ الصلوٰۃ والسلام وما تعلق بہ

شکرا ہی شکر الہی بولاں دلوں زبانوں
 ستاریاں فضلاں نالوں وڈا فضل کھائیں را
 رات کفر دی عالم اللہ جدول انہیر خچا یا
 اوہ کوئی گھڑی مبارک آہی بڑی نصیبانوالی
 نیا وڈہ روز خدا کے فضلوں ہو گیا بھاگا نوالا
 کیا اس سال مہینے دوہاں شرف حضوروں پیا
 کیا اس آنت دے رجب لوی فضلوں بخت جھانک

جس دے فضل اسدا ہے آپر باہر حد بیا نولوں
 پھیسا ساڈیاں بھاگاں کان رہبر نبی پیا را
 جس ہدایت کل دنیا نول چا تہ لادن آریا
 جس دوجہ تولد پایا ذات مبارک عالی
 جس دوجہ تشریف لیا یا پاک حبیب تعالی
 دوجہ جہان دے رحمت عالم دینا اندر آریا
 صدق یقینوں حضرت آپر جو ایمان لیا نے

کہوں وہاں تاریخ ولادت حضرت شاہ نیاندی
 جب تشریف لیاندی جو چہ پاک حبیب یگانے
 سال بیتالی شاہی کردیاں گزرتے ہیں
 جو چہ حدیث مبارک حضرت خود فرمان ستایا
 حضرت علیؑ نولس پلے چھ سو سال وہاں
 ذوالقرنین سکندر ہو پاک نبی تھیں آگے
 ہا ہزار تے آٹھ سو برس الابد والود پیارے
 دو ہزار تے آٹھ سو برس الابد والود زمانہ
 تین ہزار تے آٹھ سو برس الابد والود
 چار ہزار تے چارے صدیاں ہور زونیں لایاں
 حضرت آدمؑ کولوں لیکر تیک حبیب الہی
 نور نبی داسی تھیں اول خالق پاک اولیا
 ہن مفسر اسے اندر حکمت ربی ہوئی
 جو چہ مقدر لکھی آہی حضرت نون سرداری
 بیکر اپنے دوست تائیں پہلوں رب بھیندا
 آپ اپنا حکم شریعت کر دے کہ کہ ہاری
 جہر کوئی زونیں شریعت لیکر رب دی طرفوں یا
 کتنے حکم پورانے آگے کر موقوف ہٹائے
 نام اپنے دا کلمہ آکر دستیا لوکاں تائیں
 ایسے کارن چکھے آیا پاک حبیب ربانا
 حال طور شریعت دیکر بھیجاتی تقالے
 کل شریعت اگلی چکھی بتی آہی ربی
 کل کتاباں دا مجموعہ کامل دفتر شاہی
 کل رسالت کل شریعت ختم اسے پر ہوئی
 بندوبست اخیری حاکم بھید تارک سائیں

جوین محمد بن اسحاق ابن عباسؑ لیاندی
 شاہ نو شیرواں حاکم عادل آہا اوس زمانے
 عدل لانا پاک نبی نون بخشیا خالق سائیں
 عادل شاہ دی شاہی اندر اسان تولد پایا
 دنیا جو تولد پایا جدول حبیب ربانے
 آٹھ سو پور بیاسی سالان پتہ کتابوں لگے
 دنیا جو چہ حبیب اپنے نون بھیجا سجن لگے
 چکھے نبی کلیم اللہ تھیں آیات نبی یگانہ
 لیفے زید سو ستر آہن انور بہتر جالے
 نور نبی تھیں چکھے آیا صاحب کل کلاں
 لگے سنت ہزاراں برسوں مدت گذری آہی
 کیا حکمت ہو سب تھیں آفر دنیا اندر آہی
 ختم نبوت والادرب ہور دے کوئی
 کرنی سی رب حضرت آپ ختم شریعت ہاری
 اس تھیں چکھے پور پیغمبر دنیا جو کریدا
 جوین تمام ہنوں خدا کے کر گئے وار و داری
 کر تبدیل شریعت اگلی نواں اداج چلا یا
 کتنے حکم گھٹائے آگے کتنے ہور ودائے
 آگے پیغمبر دا کلمہ ہو گیا بند او تھائیں
 نہیں سی حکم شریعت اس وار ب منسوخ کرانا
 اس نہیں چکھے کوئی نہ آگے نون شریعت الہی
 کر تکمیل حبیب اپنے نون بخشیا خالق باری
 بھیجا ختم رسولان تائیں فضلوں پاک الہی
 حسنوں وودھ گھٹ کر نہوالا ہور نہ آگے کوئی
 قائم رہی کلمہ تھیں وار روز قیامت تائیں

دنیا اندر سرور عالم حدیث شریف لیا گئے
 پہلی برکت پاک نبی دی رب ظاہر فرمائی
 کہ ہلاک کینا رب استوں لشکر سے ارڈایا
 اسے سال تولد پایا حضرت شاہ جلال
 بعضے ہوز زیادہ استھیں کتنے سال تہلون
 یہ ٹھیک روایت ایہو اکثر نے فرمائی
 روز پنچاہ تہ تیج دہارے اس تھیں بعد تہامی
 دارسوار ربیع الاول جنوں بار ہوس اہی
 سیرت حمل تہی دی کہن ہوز قہ سارے
 جیکر حج مبارک والا پہلا جن کعبوے
 جیکر وچہ ربیع الاول تہی تولد پایا
 اس حساب ہینہ پہلا بنہ جمادی الثانی
 دو دوس قول کتاباں اندر دیکھو کڈھ حوالا
 وچہ جمادو الثانی حضرت شکم مائی دے آئے
 برکت والے چن چہ تہادی بہت ایہی مشہوری
 اینوں روز جمعہ وائل فصل سب روزاں نہیں آیا
 کہن مفسر اس وچہ ایہی حکمت پاک خدا تہی
 پاک نبی نون انہاں گلاں تہی حاجت ہی کوئی
 ماہاں کنوں ربیع الاول شرف تولد پایا
 ایسے دن سرور عالم شکم مائی دے آئے
 ایسے روز ہویا سی پہلوں نازل دی اہی
 ایسے روز خدائے فضلوں پیچھے وچہ مدینہ
 ایسے دن وچہ سرور عالم جنت طرف سد مانے
 کرن روایت اس دن اندر حکم خدا فرمادے
 وچہ عذاباں پڑے ہون جو سیر او گہارے

کی نشان ظہور نبی دے پہلوں رب وکہا سئے
 ابرہہ کافر کعبے اوپر کیتی جدول چہڑھائی
 جو نکراس دا ذکر تہامی تہکھے آکھ سکائی
 بعضے اس نہیں تہکھے آکھن دو ماہ تہو لال
 فروق کتاباں اندر راوی خبر سنادن
 ابرہہ کافر دی رب تہروں جس دن تیج اٹھائی
 دنیلے تہ شریف لیا یا پاک حبیب گرامی
 بعضے ماہ رمضان بھی آکھن جانے حال اہی
 تو ماہ پورے سرور عالم اندر شکم گذارے
 اس حسابوں وچہ مٹانے ٹھیک تولد تہی سے
 تا پھر حج ہینہ والا ٹھیک حساب نہ آیا
 جس ماہ اندر شکم مائی دے آئے نبی حقانی
 پہ مشہور ربیع الاول چن ولادت والا
 اندر ماہ ربیع الاول رب پیدا فرمائے
 ماہ رمضان تہے حبیب محترم حج اہینہ زوری
 انہاں دنوں وچہ سرور عالم نہیں تولد پایا
 مت کوئی آکھے انہاں دنوں انہیں حضرت برکت پائی
 اپنی برکت حضرت والی سببے غالب ہونی
 دارسوار نون واراں وچوں رب تہے بہاگ لگایا
 ایسے روز تولد پایا عبد اللہ دے جائے
 ایسے روز سوار گئے تہیں ہجرت کیتی ایہی
 مکہ فتح اسے دن اندر کیتا پاک نبی نے
 بہتی عزت اس دن کارن وچہ دربار ربانے
 قرآن وچہ عذاب سینوں مول تہا جاوے
 اہو س روز طہل نبی دی پان آرام وچاے

انتی عزت حضرت پاروں اسدن کارن ہوئی | برکت عظمت پاک نبی واحد شمار نہ کوئی

ذکر اظہار ارہاصات و عجائبات از قسم معجزات آن ذات علیہ الصلوٰۃ و الرشاد ولادت

و اسوار خرد و پلا مومس عجیب بہتاروں
سو نہی تو شو جنت والی اپنے نال لیا یا
سب چیزاں لول پاک نبی دی خوشی مبارک ہوئی
وچہ آسمان خوشی دے جلے کر دے ملک نورانی
جنت در ضو نمان تائیں حکم ہو یا سرکاروں
جنت لول خوش خبراں گہلیاں فضلوں حق تعالی
سین کرخت حمد ہی بولیا چائیں چائیں
برگ برگ تہیں حمد آوازہ شاخاں ادب ہو کایاں
ہو کر بان پیاریاں حورال زینت زیب سجائے
حکم پئی سردار نبی دی وچہ فرودس پیارے
عرش معلے رفوف دونوں بولن حمد شنائیں
نال خوشی دے بیت اللہ پندو محبت پائیں
کے اندر جتنے آہے بت کفاراں ولے
کر آواز سنایا کبے قدرت حق تعالی
ایسے طور آوازہ غیبوں پہنچ گیا ہر جا میں
کاہن ہو بخومی جہڑے ہے ہر ہر جانی
اوہ محبوب محمد جہڑا خاتم کل رسولان
آپ کمال حق دنیا اندر اوہ سردار گرامی
کے کول تک ہند آ آراہب مرد سیانا

کہ طیب پیل ہدایت والا رحمت دی گلزاروں
کل عالم لول رحمت عالم کرن معطر آریا
جو فتنے جو داں طبعاں اندر حمد کے سر کوئی
پڑہن صلواتاں حضرت کارن ادبوں ہو قربانی
کہول دیو سبہ درخت دے خوشی محبت پاروں
دنیا اندر آ گیا تینوں روق بخشن والا
حاصل ہوئی پیار خوشی دی سب گلزاراں تائیں
کو خراں لول لہراں مونج خوشی وچہ آئیاں
سب غلمان بہشاں طالع خوشیوں دون سوائے
در شنگارے محب حصارے روشن روشن سارے
ہن مبارکباد نبی دی بکد بچے دیتائیں
اللہ اکبر لول فتاویٰ بچے دے وچہ آئیا
و دے ہو کر کھٹاں اتوں ڈگے سب موکا لے
آ گیا تینوں تباں کولوں پاک بناون والا
بیچ دتار ب دنیا پر ختم سوال تائیں
آپو اپناں ملکاں اندر سب نے خبر سنائی
دی خبر ہمیشہ جس کی کل نبیاں مقبولان
پوکے ہو گئے نقلوں اس دے اچ نشان نامی
عین تباون تاواں اس صاحب علم سبانا

نئے والیاں نول اوہ اگے دسدار ہے حوالا
 کرے قبول اطاعت اس دی بقناع رب تامی
 ملک مجھ تے قیضہ کرسی ادہ سردار لگانہ
 جد کوئی لڑکا پیدا ہووے خبر کرن اس تائیں
 ہر حضرت سرور عالم جدوں تو لہ پائیا
 گھر ساڈے ہک لڑکا ہو یا رحمت فضل غفاروں
 دہن لگایا بول لطلب کہاں مبارک تینوں
 دسیا نام محمد اس نول تا اس بول سنایا
 مدت تہیں میں جس یں خبراں دسداریاں تساں
 تن نشانیاں تہیں میں اس پردوں یقین لیا
 وار سوار تو لہ پایا دو جی ایو نشانی
 تے خاص نشانیاں اسدیاں تھے پوریاں یں
 سن خوشخبری دادا بولے محمد نشانیاں
 کرے بیان نبی و اشاعر جو حستان پیارا
 جس دن خیر میں جنم مبارک پایا نبی اہی
 اس دن ہک یوہ اچانک کو کیا کہت کہا میں
 سن فریادوں کوکان اس ل آیاں لڑکایاں
 ہن لگانہ جہیارا تہیں احمد نبی پیارا
 اگے وچ کتاباں اس دی آئی خبر متامی
 پوری ہوئی نشانی اس دی دتی خبر ستارے
 لے گیا فکر یوہاں تائیں آپو اپنی جانی
 دہائیں رونا شیٹوں عاجز فکر دے وچ دھانا
 جتے بت زمین دے نہ تے آہے ہر ہر جا میں
 نئے اندر یہ تہیں دہا سی ہک بت موکا لا
 سال بسال اس دی خاطر میلا حید بناون

بے ہک شخص تسانے اندر پیدا ہوون والا
 شاہی تختیاں والے آسنوں ہوسن پیش سلامی
 اس دکھا ہر ہون والا بے نزدیک زمانہ
 سن کر حال کہے ادہ راہب ایوہ لڑکا ناہیں
 دادے ہاک نبی دے اس نول جا کر حال سنایا
 ایوہ گل سن کر راہب جلدی بولیا ادب پیاروں
 مہیا کجہ نام لگایا اس دابول سنائیں مینوں
 قسم خدا دی ایوہ لڑکا گھر تیرے وچ آئیا
 آئیوہ محبوب پیارا مسلم ہو گیا سناون
 اول اچ ستارا اسدرا تہیں رب دکھایا
 تیجا نام محمد اس دارو شن دوہیں جہانی
 آگیا مالک عرب مجھ دارحمت جھڑیاں لاپاں
 ایویں ہور تیریاں لوکاں خبر دتی ہر جا میں
 شعراں اندر پاک نبی دی مدح سناون ہارا
 بت برسال یا اکھ برسال دی عمرال میری ہی
 جبری دے سدا لولاس قوم اپنی دے تائیں
 پھپھیا جا کر اس دکووں تدرہ کیوں کوکان پاپاں
 دچہ اسمانال ظاہر ہو یا اس دا اچ ستارا
 اخذ نال ستارہ چڑھی صاحب شان گرامی
 آگیا بند کرادن والا اگے مذہب سارے
 تہوڑے روز بے ہن ساڈے ہوسی بہ صفائی
 روند اپد طرف پہاڑاں چھپیا وچ نسانا
 بہ ڈگے سر دے زمیں تے قدرت خالق سائیں
 پوجن والے جان اتس نول بہت بزرگی والا
 پین پو شا کاں زینت ناکاں نڈال وچ چر دین

جس رات میں سرورِ دو عالم دنیا پر آئے
 کیا وہین ادوٹھا کر عاجز اندھال خوار می
 دیکھ حیران تعجب سے کہن لگا سب کوئی
 مال تحیت پڑا ہٹایا پھر اولوں کھلوا لیا
 اگے نالوں ہور زیادہ فکر دے وچ دھانا
 سچی داری پھیرا ہٹایا پھیر زمین تے چھڑیا
 تاجہراو سے ٹہا کرو پوں قدرت رب اکبر دی

اس رات میں چرپون والیاں جا کر درشن پائے
 تختوں ڈگ زمین تے موٹھا ٹنگاں پیا کھلا کی
 خبر نہیں کیوں ڈگاٹھا کر بیت بے دبی ہوئی
 دو جی داری لرزہ کہا کے پھیر زمین پر آیا
 کی ہو یا ج ٹھا کر تائیں ڈگ ڈگ پئے نمانا
 آخردا ڈھا پٹکا کر کے آسوں پاسوں کر یا
 ایہ آوازہ سنیا انہاں نعمت نبی سرور دی

تُرَّةٌ دِجِیٌّ یَنْوَلُوذِ اَصْنَعَاتٍ یَسْتَوِدُّ
 جَمِیْعٌ فِجَاجِ الْاَرْضِ بِالشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ

اگیا مینوں ڈوانے والارحمت فضل غفوروں | مشرق مغرب دھرت تہا می روشن میں دنوروں

وَحَرَّتْ لَهُ الْاَوْتَانُ طُرَاوَا رَعْدَاتٍ
 قُلُوْبُ مَلُوْكَ الْاَرْضِ جَمْعًا مِّنَ الرَّعْبِ

چھڑ چھڑ پونے بت تہا می بخدی ہیبت مارے | کہا دن خوف دلا لوجہ چھیں شاہ زمین دے

ایہ اوصاف رسول اللہ سے ٹھا کر بول سنائے
 گنگے ہو گئے شاہ زمین دے ایسی قدرت ہوئی
 کہن منتشر اسلے اندر آ یا ایہو اشارا
 ایسا حکم کر بیسی جاری آ کر وچہ چہ ساناں
 بھی اسی رات میں ظاہر ہویا ہور نشان گرامی
 وچہ ایران ایرانیاں تائیں سخت ہون خیال دلیا
 چوداں کنگرے ڈگے اس تہیں ایسا سخت ڈولانا
 او دہروں تخت کیتا رب خود ہاراوی ذکر پیارے
 ایویں دون ہور وقوعے قدرت خالق سائیں
 اول اس دے قاضی تائیں رب ایہ خواب کہانی
 عربی گھوٹے ملک عرب تہیں ہناں چک لنگھا کر
 آکر ساریاں شہراں اندر کنبڈ گئے اوہ گھوڑے

کہا دن خوف دلا لوجہ چھیں شاہ زمین دے
 ایویں ہور بتیری جائیں رب نشان وکہائے
 یک دن تے ہک رات برابر بول دے کیا کوئی
 آگیا حاکم دنیا اندر حق سنا دن ہارا
 جس دے آگے سب شاہاں یاں ہون زباناں
 موڑے ہو گئے بادشاہاں دے جتنے تخت تہا می
 شاہ کسری واکوٹ خدا نے او سے رات گرایا
 دوستو کتنے کوماں تائیں دور آواز سدھانا
 فکر پیا شاہ کسری تائیں کچھ آوے جاوے
 انہاں دناں وچہ معلوم ہوئے شاہ کسری دتائیں
 تل مجوسی عالماں آریسی جس لوں وڈیا نی
 پار ہونے دریا دجلے تہیں ملک عرب وچہ آکر
 ایسے اٹھ آہے اوہ جہاں پار لنگھا کے چوڑے

حیدرآباد سنی شاہ کسری سے پور حیرانی ہوئی
 مسلم ہوئی ملک عرب پر کوئی غلیم سد ہائے
 تعبیر بنا کر وہاں غلط بیان بنایا
 تا جو مورک خبر چانک کر کے سنائی
 فارس وچ ہزاروں سے واسی ہک آتش خانہ
 دوروں دوروں کافر اس کی پوجا کئے
 اتنی مدت تھیں اوہ آتش بجھنے وچ نہ آئی
 بھی اک شہر بسم وچ آہا سادہ نام سداندا
 کافر لوک پوجیندے آہے اس دریا دیتا میں
 جتنا پانی آہا اس واد امر کنوں رب والی
 یوں شام ولایت اندر سی ہک وگھ پورانا
 سکا پیا چروکا عاجز رحمت وازھایا
 جن جن حضرت پیدا ہوئے رحمت فضل غفلوں
 حیدر اس طور تالی خبراں شاہ کسری نے پایاں
 سندھ نکلے آسوں پاسوں خبراں دتن والے
 عید سچ ہک کاہن عالم نیک عرب تھیں آہا
 کہن لگا اوہ کاہن اگوں شاہ کسری دیتا میں
 شام اندر ہک اماں میرا بڑھا بہت پورانا
 حکم کردتا اس کے کولوں کچھ آواں خبراں
 جاکے کچھ آہا اس د کولوں شاہ فرمان سنلایا
 حیدر اوہ آکر حاضر ہویا اندر شام دیار سے
 وچ کتاباں حالت اس دی بہت عجیب و ن
 تن اس کے وچ کو پری بابوں بڑی ہور کانی
 لیکن اٹھن چلن سندی نا طاقت اس تائیں
 جے ہک تباؤں دو جی تباہیں چاہن کتے لیجانا

راب لوکاں کہیا سنوں فکر نہ کر یوہ کوئی
 عربی لوکاں زوں جو او تھوں کر مغلوب چلاوے
 کسریے دادل رہن کارن اصلی بھید چہا یا
 جن چٹھے تے بدل اٹھے کون جہا پے بھائی
 اک بلدی زوں ہو گیا او تھے وہ سو سال زمانہ
 دنیا اندر قہرا ہوں دوزخ رہن پوجیندے
 جس دن حضرت پیدا ہو کر آہے رب بھائی
 خشک ہو یادریاوتھوں داراوی ذکر سناندا
 پانی زوں میوہ وچ پانن مشرک لوک بلائیں
 ہو گیا فرق زمین داند قدرت رب و کہالی
 پانی آہا اس کے اندر وہ سو سال وہانا
 کہن سادہ وادی اس زوں وچ کتاباں آہا
 جاری ہو گیا پانی اس وچ برکت حضرت پاروں
 نالے کئی مصیبت باتاں گھر اپنے آزما یاں
 کاہن پور کھو میاں کولوں کہن لگا حالے
 شاہ کسری نے اس داکے جاں جہاں سنایا
 مینوں اید کیاقت ناہیں جے تعبیر سنانا میں
 نام سلج تباؤں جس دا ہے اوہ بڑا سیانا
 ہے اوہ بہت تجربے والا کہوں دے تقریراں
 تا پھر عید سچ شتابی مائے دے ول آہا
 موت قریب آہا اوہ اماں پتا گور کنار سے
 چھ سو برسوں عمر سلج دی نو سو بھی فرماون
 گوشت دی ہک لوتھ خدا نے قدرت نال بنائی
 کہن لوک اٹھا کرتھے رہندا پیا اتنا میں
 کپڑے وانگ لپیٹ اکٹھا سرتے پڑے اٹھانا

نگر و چھ بھی لوکاں اسنوں سہنڈا سی ہک واری
 ایجے ہک پچھمبر کال ہوئی کسے زمانے
 بت پرستی باطل مذہب بند نام کرا سی
 عبد سچ سداس دکولوں پچھن لگا حالے
 دیکھ نزع دی حالت اسدی سموت ہو یا ہوانی
 میں کچھ خبراں پچھن آیا کر پینڈے دوروں
 پے انوس کو ویلے ویلے اُن زیارت پانی
 حید اس طور ستائے اُس نے عرونی شہر پیسے
 آجیں کہوں سلطیح اُس ویلے حرکت اندر آئی
 کہن لگا توں ایسے ویلے آوں شتر سوارا
 شاہ کسری نے بھیجا تینوں کارن جنہاں لال
 حید و باتاں ظاہر ہون علم نجوم بتا دے
 قائم کرسی دینا اندر اوہ جنت کرا اسلامی
 ویسی علم عقل داعصا اُس دے بتھ الھی
 یوسی شروع قرآن تلاوت تیر ہر شہر گرائیں
 میں نہیں ہونا شاہ کسریے ویکینا آن حوالا
 اوہ جو چوداں کنگرے اُسے ڈگے لرزہ کہاٹے
 چوداں شخص انہاٹے دچوں ہور کرین شاہی
 یوسی ختم حکومت اگوں تیسر کسریے والی
 ایوب بات سنا نڈا ایسی بول سلطیح زبانوں
 عبد سچ بھی رخصت ہو کر شاموں واپس آیا
 ویسی اسنوں بات تامی چوداں شاہیاں امالی
 ایگل بن کر شاہ کسریے نوں بہت تسلی ہوئی
 چوداں شخص ساڈے دچوں اچے کرن سرداری
 اتنی مدت قیضے ساڈے رہی تخت شہانہ

دیکھا پاک سول اللہ دی خیر تمام پزاری
 عبد مناف دیوں اولادوں لگتی بھاگ گہرائے
 سو ہنادین اسلام اہی ملکاں تے ورتا سی
 ہتھ سے ساہ آہے کچھ اُس دیا تی چھپکرا والے
 کرا فوس نہایت دوروں بولیا شتر زبانی
 اپہر نہیں امید ہے من میں سناں بواب حضوروں
 جس دم خبراں دین والے بیٹھے ہوک لدا تی
 شہراں دچھ سوال تامی اُسے گوش گزارے
 شہراں اندر اُس بھی اگوں بول بواب سنا یا
 ہو گیا حدوں تیار ساڈا ام خر کوچ تقارا
 سن میں تینوں انہاں گلاں دیا مطلب کہوں لال
 دینا وچ خدا دے فضلوں ہک پچھمبر آوے
 باطل مذہب جس دکولوں کہاں شکست تامی
 عرب عجم دچھ نوکرا اُسے کرن حکومت شاہی
 سب شاہاں پر غلبہ اسنوں بختے خالق سائیں
 فارس نہیں چوں فارسیاں نوں طسی لنگالا
 کہوں شاواں لاز پوشیدہ ہر ایہ وچ انہانڈے
 بعد انہاں تہیں راج انہانڈا کرسی دورا اہی
 ویسی رب محمدیاں نوں تخت حکومت عالی
 ہوئی ختم حیاتی اُس دی کیتا کوچ جہاںوں
 شاہ کسری نوں دسیا آکے جوں سلطیح فرمایا
 اس میں بعد زوال تسالوں خبر سلطیح رسالی
 تیرے تیرے اچے اسالوں خوف زوال نکوئی
 ہک دچھ تہیں کچھ ساڈے ہوسن وار واری
 چوداں شاہیاں پچھے ہوئی چرکا اوہ زمانہ

شاہ کسری نول دل د اندر ہو گئی بہت دلیری
 اس جاتا جو ہواں شاہیاں ابے اسادی شاہی
 کرن روایت اس تمیں پچھے ایسی قدرت تھی
 جیہڑا تخت سنبھالے اس دا کرن حکومت لگے
 ہوں سالوں وچ دس اکٹھے رب ایون سکتاے
 یزد جرد سی مدرس اندر تہوں حکومت والا
 لکٹی مدت تھیا پھریا ہو کے بے ہراماں
 رل گیا تخت محمدیاں نول برکت نبی صغوری
 پور روایت سرور عالم جردوں تولد پائیا
 بیسی اس دریا دے اتر عجب عمارت مشاہی
 ڈاٹ مثال ہک پل بنا کے کر کے سطح پھیری
 بیسی کانگ چڑھی اس تائیں ت پاک جباروں
 دے ہوئے مکان تامی لگی ڈھسا مچلاں
 شاہ نول خبر ہوئی جسوی بے اس بھاری تفصلا
 تے سوٹھ نجومی کاہن ہو جو سحر بھاسے
 کر کے جمع تمامیاں تائیں لگا کہن تنہاتوں
 آپو اپنے علم مطابق فکر کجھے دوڑاؤ
 میراں دن ربا نہاندا ایسا ہوش گو ایبا
 پردہ پے گیا عقلاں اتے قدرت نال آئی
 سائب نام نجومی عربی سی ہک وچ اہنا سے
 ایسے فکر اندر اوہ راتیں پٹھاسی ہک جانی
 ملک عرب تہیں ظاہر ہو یا ہک نوری چمکا را
 رائیں ایہ اسرار خدے سائب نول وکتلا یا
 قدمیاں اپنیاں دول سائب نظر جردوں زبانی
 دیکھ ہو یا جو شمال نہایت کھلا گنبد نورانی

لکھڑے دی شاہی کارن مدت ابے تیسری
 اک اک شاہی لکٹی ہوئی ابے کل مسلم تہی
 وہ شاہاں د بکتن اندر دیر نہ لگی کافی
 جلدی مار خداوند اس نول دیک لنگھائے لگے
 شاہ عثمان زمانے تائیں باقی چار سوکائے
 سنا لکٹی پجری اندر مار یا اوہ منہ کال
 آخر شہر مرد وچ آ کے ملدیا اہل اسلاماں
 چو واں کنگرے ڈکن والی باہن ہوئی بپوسی
 اس راتیں پوریا دجلے دا پانی رب جڑھایا
 شاہ کسری نے دولت بہتی اس پر خرچی آہی
 اس دا پر محل بنایا دولت خرچ بتیسری
 ڈاٹاں پلاں سنے عمارت پاٹ گیا وچکاروں
 روپڑ چلے سباب ہزاراں کی چھٹنا اوہ کلال
 پے گیا فکر نہایت اس نول باہر حلہ سائبوں
 رہنے سن اس کول ہمیشہ سد ہلائے سارے
 کیوں نقصان ہو یا یہ ساڈا دتو خبر اسانوں
 جو کچھ علموں محکم ہورے جلدی خبر بتاؤ
 پہل گئے سب منتر جنتر کوئی جواب نہ آئی
 بند ہوئے سب علم انہا کے مہر خدانے لائی
 جو اوہ خبر سناندا ہا اکثر ٹھیک سناندے
 اچن چیت خدانے اسنوں قدرت پاک دکھائی
 مغرب تہیں نامشرق تائیں پہل گیا وہ سارا
 فجر ہوئی تاہور نظر ارا خالق پاک دکھایا
 سو سباب غ عجائب سبیری پھوں نظری آئی
 آئی سمجھ دے وچ ساری جو اسرار نہانی

اگر سبہ بخومیاں تائیں کہوں سنا سنا حال
 کہی رہی رہی پیغمبر اس لوں صاحب عظمت عالی
 قاریاں دالک تمامی اس کے قہقہے آوے
 سائب جہوں بخومیاں تائیں یہ سب حال سنا یا
 بیشک او سے پیغمبر وی برکت پاک گرامی
 ایپر جے ہن شاہ کسری نوں اس وی خبر و اس
 بہتر ہے جے اس نے اگے کرے کوئی بہانہ
 کہ اتفاق بخومیاں حضرت شاہ نوں بول سنا یا
 معلوم ہو یا ساڈے تائیں علموں ایہ حوالہ
 غلط حساب ہو یا جس ویلے ایہ بنیاد رکھائی
 جے ہن پھر بناؤ اسوں اسیں حساب لگاواں
 تا پھر پچھہ ہورت شاہ نے کیتی تری تیاری
 ہوئی جہوں تیامارت فرش فروش و چپے
 ہک دن پھر چانک اونوں کانگ غنبدی آئی
 شاہ کسری بھی چھے آبا پانی اندر چھریا
 جان کجہ سرت سنبھالی اس نے کان بولائی
 باقی بیٹے سنے آے سہنوں آن ہو یا
 کہا کہا مال ساڈے گھر دیتی نمک حرامی
 کیتی عرض بخومی لوکاں اس وچہ چوٹھ گونی
 اگلے لوگ حسابوں جوں کر بیٹے پیل واری
 کراں حساب ہن کوشش کر کے پیری پیر کال
 قصہ کو تہ جوں بخومیاں پھر سنوں فرمایا
 اگے نالوں کتنے حصے دوکت بیت لگائی
 حدود مکان تیاری اپنی راوی ذکر لیا
 آخر ہک دن دردا دردا وچ محلیں چڑھیا

جے ہک شاہ عرب دوچوں ظاہر ہون والا
 جاری کرے حکومت اپنی عرب مجھ دا والی
 سبہ شاہاں پر شاہی اس وی آکر غلبہ پاوے
 ساریاں کہیا یوں ہوئی جوں تسان فرمایا
 باطل ہو کر علم اسادے ہوئے بند تمامی
 کر دیسی اول قتل اسانوں سارے جاواں
 شاہی اس وی الٹن والاد سے نہیں زمانہ
 آج اپنے علماں اندر فکر اسان دور آیا
 نہیں سی ٹھیک ہورت پہلا اس عمارت والا
 چلے وار نہ شروع کرائی تائیں رب روڑ ہائی
 دساں ٹھیک ہورت اس واسعت بیگنوں
 نوں سروں تعمیر کرایا اس نوں دوچی وادی
 شاہ کسری نے اس کو تھے خوشیاں ہن منائے
 مثال عمارت ساری ڈاہ فناہ کرائی
 رو پربا جاندا غوطے کہا ندا لوکاں نے پھر دیا
 وار ہورت سنے والے کتنے قتل کر کے
 غلط ہورت دس کے میرا اس تسان کرو یا
 ہو سہ پھانسی یوں جوگے لایق قتل تمامی
 ایپر کرو معاف اسانوں جو تہہ غلطی ہوئی
 او سے طور اسادے تائیں غلطی لگی بھاری
 سماعت نیک و ہار اچھا ٹھیک ہورت بہالوں
 اس مطابق تہی واری پھر محل بنا یا
 ڈاڈہی پختہ کر کے بیٹھوں پتی ڈاٹ بہائی
 بیسی اگلا ڈریا ہو یا و پھن مول نہ جاوے
 قدرن رب دی اگے و انجوں پھر جے چڑھیا

ٹوٹے ہو کر کل عمارت پانی اندر آئی
 دیدے غوطے پانی ہوراں کر دتا اوہ مویا
 بان کچھ آن آراستہ ہو یا جلدی حکم سنایا
 آن بخومی حاضر ہوئے لگا بہن تنہاں نوں
 تن واری ایہ میرے آپر سخت مصیبت آئی
 جسے بہن سچی گل نہ دستو سبہ نوں قتل کرواں
 یہ گل سن کے سبہ بخومی بول اٹھے بیکاری
 علم بخوم کتاباں ساڈیاں دیوں ایہو گواہی
 یا اوہ اج کل دنیا اندر آ گیا آون والا
 بھی اس پاروں شاہی اندر موگ ال تسانوں
 ڈر کے اسان تسانوں اگے نا ایہ بھید جتایا
 کرن روایت شاہ کسری نے خبر جدوں ایہ پائی
 دتا چوڑ بخومیاں تائیں قتل دیکتا کوئی
 ایہ بے مجوزے پاک نبی کے رب اس وقت کھائے
 پایا قدم مبارک خیریں دوست رب اکبر دے
 ہور نشان ہوئے کئی ظاہر رحمت فصل خفاطر

شاہ کسری سے ڈین اندر کسے سر نہ گئی کاٹی
 مندے حال نکالیا لوکاں برا حوالا ہو یا
 حاضر ہون بخومی سارے بیڑا جنہاں بوڑا پیا
 بس بہن دیر نہ سمجھو کوئی کرساں قتل تسانوں
 تے وار ساڈی طرفوں نمک حرامی پائی
 ماتھیاں اگے سٹ تسانوں لاشاں سب چروال
 سچ پچو تا خدمت اندر عرض گزاراں ساری
 ہے ہک مسل آون والا طرفوں پاک الہی
 جس دی پاروں آپر تسانوں گڈریا سخت حوالا
 ایہ کچھ اپنے علم بخوموں معلم ہوندا سنانوں
 بہن جد حکم حکم قتل دا آیا کھول بیان منایا
 دہوتے نتجہ عمارت کو لوں پھیرد مول بنائی
 سن کر خبر رسول اشردی دلوں حسلی ہوئی
 جس را میں سردار دوعالم دنیا اندر آئے
 ڈکن لگ پئے اٹھ سیتی ڈر کے کوٹ کفر دے
 رحمت بھریا عالم سارا رحمت عالم پاروں

مشاہدات والدہ ماجدہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

حضرت آمنہؓ ذکر سارے پاک نبی وی مائی
 وقت ولادت میں اس لڑائیں ڈٹھے عیب نظار
 پہلوں ہک آوازہ مینوں گھر اپنے نہیں آریا
 کیا دیکھاں پھر ہک پرندہ رنگ سفید نورانی
 پر اپنا اس دل تیکے پر پھیرا یا اوہ پاروں
 پھر ہک شیشہ شربت والا نوروں بھریا ہو یا
 پھر اٹھایا پتیا اس نوں طلب جدوں کچھ ہوئی

دوہاں جہاناں دی جد دولت گھر میر پوجی مائی
 عبد المطلب کہے آہا دادا نبی پیا سے
 سی اوہ بھاری عظمت والا مینوں جس ڈرایا
 آکر جلدی حاضر ہویا قدرت نال ربانی
 دور ہو یا اوہ خوف تامی آسدی برکت پاروں
 ڈٹھا کول اپنے میں منز بھر کے دھریا ہو یا
 شہدوں مٹھا شیروں چٹا خوشبو حد نہ کوئی

سے اسرار کھیلے اس ویلے پتیا جہوں پیالہ
 یہ چیز کے دامیر کے لگے او ہار میا نہ کلونی
 نظری آئے میرے تائیں تن جھٹکے نوراتی
 ہک مشرق ہک مغرب اندر رکھیا رکھن ہا سے
 اس تہیں تپکے نور پندے کئی ڈاراں دیاراں
 ججھاں سبز فردوسن پر یاقوت آہنا ندے
 ایسے طور ہک مور جماعت آسماناں تہیں آئی
 ہتھاں وچ بلوری شیشے غوی حد نہ کوئی
 کتیاں مور زمانیاں آیاں صا ز سن رال
 دوڑے اچھے قد آہنا ندے دن وانگ کجوراں
 عبد مناف دیوں لولا دوں میں اوہ دلون نیاں
 تا پھر ہک آہنا ندے دچوں جلدی بول سناندی
 میں ہاں مریم ماں عیسیٰ دی عمر نے می جانی
 حکم لے تہیں جنت وچوں آیاں آسیں سلامی
 جس ویلے پھر سرور عالم پاک تو لڈ پائیا
 ایسی تیز ہوئی روشنائی پاک نبی دوزو
 بھی فرما دے حضرت آمنہ مانی شاہ نبیاں دی
 جمدیاں نال خداوند اگے سر سیکے وچہ پایا
 کیتی پھر شہادت ہوئی حضرت ول آسماناں
 ہک روایت سرور عالم دونوں ہتھ اٹھائے
 بھی اس ویلے نازل ہو یا بدل ہک آسمانوں
 معلوم ہوون اس بدل وچہ گوڑے فوج سوران
 اوس بدل وچہ میرے کولوں پاک جیت چہ پایا
 کھنڈر اسی کوئی کھنے والا حضرت نزل لیجا ہو
 حاضر کرود دعائیاں تائیں پیش جیت گرامی

دور کتیار اکہیں اکوں پردہ باطن والا
 مشرق مغرب بہت تامی شیشے وانگوں ہوئی
 عالی شان بلند نہایت سر سکران آسمانی
 ترچا جہنڈا بیت اللہ پر لیندا پہلا جہولارے
 گھر میرے وچہ اون لگے سونے باہجہ شماراں
 رتھیں بول پر مین تسبیحاں تے صلوات سنائے
 آدم شکلاں دین سالے کتلے وچہ ہوا می
 معلم ہووے جہنا ندے جنت دی خوشبوئی
 دو انہاں وچہ معلم ہوون جیوں دوڈیاں سرداراں
 سورج وانگ پوشا کال چکن مندوشن پر نوراں
 پر میں بہت تعجب ہوئی جدا وہ نیرٹے آیاں
 تا ڈر بی بی ساڈے کولوں اسان مبارک آندی
 ایہ ہے آریہ خاتون دو جی نال میر جوجو می
 ایہ سب جوراں تیرے کارن خدمتگار تسمای
 نور و نور ہو یا گھر سارا رحمت جان لایا
 شام زمین دے محل سنائے نظری آگئے دوزو
 دنیا وچہ حبیب خدا دے حدت شریف لیاندی
 ہوئی دعا فرما دے کوئی ایسا نظری آئیسا
 پاک شریکوں پاک شریکوں واحد و سب جہا نال
 امت کارن مولا اگے عرض سوال سنائے
 رنگ سفید نہایت سوہنا باہر حدت نبیا نون
 کرن کلاماں آپس اندر او بول نال پیاراں
 بھی اسوقت آوازہ مینوں سننے اندر آئیسا
 مشرق مغرب کل ملکاں دا جلدی میر کر ابو
 آدم مین لائنگ وحشی جو مخلوق تمامی

جو انعام تمام رسواں پائے بفضل انہوں
 گنجیاں گل بہت والیاں اسوں کروا لے
 اس نہیں بچوں غائب ہو گیا وہ بدل نورانی
 اتن شخص ہوئے پھر حاضر قدرت پاک غباروں
 پاک دیکھ نورانی کروا جنت کو تر بھریا
 چاندی دا ادہ کروا سو ہنادوروں چمکاں لے
 سبز مرد قہال بتاؤں چار کناریاں والا
 پھیرا وہ تہال بنی دے اگے اگر انہاں نکا یا
 کیجے دے ول سرور عالم کیستادست اشارا
 او سے تہال اندر پھرا نہاں ادب محبت پاروں
 ہک رضوان فرشتہ جہرا کل جنت دامالی
 بعضے کہن ہک اوہ اہا حبس برائیل پیارا
 کہن لگے پھر غسلوں مجھے اسان جو غسل کرایا
 نہیں تاں اسوں غسل دین دی جنت ناہی کلنی
 ست واری محبوب بیدار خوش بو نال نوایا
 غسلوں بعد ہی سرور دے چمن قدم پیارے
 پھرا وہ شخص تر بجا جہیرا امانال انہا لڈے
 کہوں رومال نکالی اوس نے وچوں مھر نورانی
 کہن مفسر بہر نبوت سی اوہ مہر پیار کی
 دامن بیٹھ چہا کر اوس نے پاک حبیب خدائی
 اس شخصیں پیچھے کتیاں باتاں لہوں اس سیاہا
 آنور گل انعام سنا کرتے شخص پیارے
 باقی ذکر کرے پھر حضرت کول میر جد آیا
 آدے بدن مبارک وچوں خوشبو با جہہ شماروں
 یور ہک شخص اچانک ایویں قدرت سیتی آیا

سبہ محبوب حجلت تائیں بخش ہوئے درگاہوں
 ایہ آواز سنایا غلبوں کسے سناؤں والے
 آ گیا میرے کول پیارا پاک حبیب حقانی
 سو ج وانک بہانے چہرے سوئے با پچھاں
 دو جے کول رومال تیکے تہال تہاں دہریا
 رنگ سفید رومال عجائب رشیم قسم پیارے
 گل دنیا دا نقشہ فضلوں بھیجا حق تعالیٰ
 کرو لپند ہک پاسا اس واوہوں عرض سنایا
 ایو تسا ڈا قبلہ ہو سی آگیا حکم پیارا
 دتا غسل بنی سرور نوں پڑھ صلوة پیاروں
 دو جا خازن گل جنت دا بھیج اللہ اوالی
 دو جا میکائیل فرشتہ غسل کرواں ہارا
 ایہ سہ ادب محبت پاروں نور ظہور ود ہایا
 ہو کر پاک جنابوں آیا وہ محبوب خدائی
 جنت عطر پیارے کولوں لین تبرک آ گیا
 سر پٹھاں پر بوسے دیوں جاؤں صدقے وارے
 جس دے کول رومال بہتی رشیم قسم تباڈے
 جلوہ جس دا دکھن کارن کیا طاقت انسانی
 کلمہ طیب لکھیا جس وجہ قدرت خالق باری
 دوہاں موڈھیاں دے سنہ اندر نہر نبوت لائی
 طرح طرح دیاں پاک بنی نوں خوشخبراں فرمایاں
 چشماں اپر بوسہ دے کے نصرت ہو گئے سارے
 اگے نالوں حسن زیادہ چنوں روپ سوا یا
 گل مکان محط میرا ہو گیا خوشبو پاروں
 منہ حضرت دے آپر اوس نے اپنا منہ ٹکا یا

سعلم ہوں ایسے اسکے لاد پیار ادا میں
میں بیٹی کو کھیاں منہ حضرت دجیز کوئی اس پانی
تا پھر بول رہا تھی اس نے کہا ادب پیاروں
پھر اس سر حضرت سے آپر روغن عطر لگایا
غایت ہو یا میرے کو لوں لے کر چند سو بار
ایسے دلیلاں کر دی ہیں پھر اوہ لیکر آیا
حضرت آدم صغی اللہ ول کھڑا حضرت تائیں
ماتے بول سنائی آدم یہ خوشخبر سیاری
آئیاں باتاں کہہ کر اس نے گو دیری چہ پایا
کہ گیا اوہ جانندی واری اپر گل حضرت تائیں
جنت و رتبہ و فضلوں تیریاں تاجداراں
آدم شکل فرشتے اینویں ہک دن آون جاون
بچاں شکل پرندیاں والی ہوں آن سلائی
باطن پر وہ کہول خدا نے شان جلیب دکھایا

ہوں کہوز چوگاں دیوں بچیاں اپنیاں تائیں
تال اشکے سرور عالم ہور طلب فرمائی
سبہ چیزاں انعام نساؤں خالق دکر کاروں
لنگھی پھیر سواریاں زلفاں اکھیں سر مرہ پاکنیا
میں حیران دلیلاں اندر کتول گیا پیسا
کہن لگا میں پاک بنی زوں سیر زمین کر آیا
سینے نال لگا کر اس نے دنیاں بہت دعائیں
اول آخر گل بنیاں دی ہے تینوں سرداری
چوں موہنا خوشبو پھریا پھر میرے دل گیا
دوہیں جہاں میں عزت تینوں منصب علی چائیں
پاسن بیفرمان نساؤں کھڑا دیاں ماراں
کرن زیارت پاک بنی دی خوشخبریاں فرماون
حضرت آمنہ اکھیں ڈٹے جو حالات تامی
یہ فرزند پیارا تیرا ایسا اسان بنا گیا

کھنیاں ہور زانا نیاں اینویں شان رسول سنون
وچہ صہاج ہور مدارج ذکر جویں کر آون

کوسے بیان صفیہ مانی عبدالمطلب جانی
چھ باتاں میں کہیں ڈھیلاں پاک بنی دکر شانوں
وقت تولد نور محمدی ایسی چمک دکھائی
دو جا شکم مانی تہیں حضرت حدیث شریف لیا گیا
دھر کے کن شتابی میں پھر سنیاں حضرت تائیں
تو بجا جاں پھر سرور عالم سچے تہیں سر جایا
چوتھا غسل نبی دے کارن حد میں حاضر ہوئی
ظاہر باطن پاک کی اسوں ہر اک عیب قصوں
بچواں جلدوں تولد ہو یا پاک جلیب ابی

میں حاضر ساں سرور عالم جہوں ولادت پانی
اول نور ظہور نبی دکھیا میں کہاں زبانون
کردتی جسرات تمامی دیوے دی روشنائی
مال محبت اوسے ملے سر سچے وچہ پایا
امتی امتی سچے اندر کرن سوال دعائیں
صاف زبان شہادت کلمہ بول کہوں فرمایا
باتف کہیا تا ہوا دکھی حاجت غسل نہ کوئی
نہاتا دوتا دوست اپنا بھیجا اسان حضوروں
ناٹے ختنے دی کہ حاجت پاک بنی زونا ہی

چھوواں ڈومو دہیانے سنہ وچہ ڈھٹی دولت عالی
 چھو پھی پاک رسول اشردی باتاں فرمایاں
 ماظمہ نقیہ کرے وایت جو عثمان دی حافی
 میں اس راتیں جہکد مڑھے اسماناں دتاے
 کہن مفسر وچہ اسماناں جو مخلوق تمسامی
 نام شفاک ہور زمانی لہاوسی ذکر لیاے
 کرے بیان اوہ سرور عالم چروں تو لہ پایا
 بول آواز کیتا اس ویلے پاک حبیب پیارے
 بھی اس ویلے نور نبی دے ایسا چانن لایا
 اس چانن وچہ شام ولایت مینوں بے کہانی
 لرزہ آ گیا میرے تائیں دیکھ عجیب نظارا
 اس تھیں چکھے کھئی طرفوں چانن نور لگایا
 ہک آکھے میں پاک نبی نوں مغرب ملک دکھائے
 نالے ابراہیم نبی نوں جاویدار کرا ئیا
 بیت عائیں دیکر اس نے کہیا حضرت تائیں
 کہے شفا یہ ساریاں باتاں حیدم انہاں لایاں
 رہیاں وقت نبوت تائیں مینوں یا تمامی

لاٹاں کڈھے فہر نبوت کلمے طیب والی
 اینویں ہور بتیر یا خبراں وچہ کتاباں آیاں
 دنیا اندر سرور عالم جہکستی روشنائی
 اینویں چانن ہنٹے ہٹھا ہاں آجہڑے سارے
 سب چیزاں سرور نبی نوں ہویاں جہک سلامی
 ماں عبدالرحمن ولی دی جو بن عوت سداے
 میریاں ہتھاں اندر خیریں پیدا ہو کے آئیا
 بِرَحْمَتِ اللَّهِ بِرَحْمَةِ اللَّهِ غُيُوبٍ پئے چکارے
 مشرق تھیں مغرب تائیں جلوہ پاک سد پایا
 کتنے شہر منور کیتے حضرت دی روشنائی
 سچی طرفوں ظاہر ہویا پھر ہک نور پیارا
 آ پو آپ آواز دوہاں تھیں مینوں رب سنایا
 دو جا آکھے میں مشرق دے سیر کام کرانے
 مال محبت حادے اپنے سینے نال لگایا
 اول آخر عزت مینوں بخشی خالق سائیں
 میں سبہ اپنی کنیت سنیاں سمجھ دیو چہ پایاں
 تا جو میں ایمان لیا ندا ساتھ رسول گرامی

بھی جس راتیں سرور عالم دنیا اندر آئے
 عبدالمطلب نوں اس راتیں رب اسرار دکھائے

میں اس راتیں کہے اندر کردار لوکاراں
 اشرا کبر بول شتابی سچے وچہ سد بانا
 کھر طا ہویا پھر اسے ویلے میں حیرت رچ ہیا
 تباں تھیں ہن پاک کریمی مینوں خالق سائیں
 ڈگ ہٹھا ہاں کتنے کتنے لوٹے ہو کر انہانے
 منہ دے بہار میں دے آئے جہڑیا پیا وچارا

کرے بیان زبانی اپنی داد شاہ ابراراں
 ادھی رات ہوئی جس ویلے کہے آن ڈولانا
 ابراہیم مقام وچہ حالے سجدہ شکر منایا
 سجدیوں اٹھ آوازہ کیتا رب نوں حمد سنایا
 جتنے ٹہا کر کبیا نذر آہے پوجے جانڈے
 سبہ تھیں وڈا کھا کر جہڑا آہ ہا سہل نکارا

پھر اس وقت نبی سے دعا کی گئی تھی کہ
 آمنہ سے گھر پیدا ہو یا پاک حبیب سچا وال
 کل خلقت دار ہر بوسی ہادی جن انساناں
 سن آواز نبی دادا آبا وچہ حیرانی
 کرے دیلاں اکہیں تے نظر دو الے پاسے
 آخر اسے حیرت اندر کبھیوں نکل سہا نا
 ڈٹھا جدوں صفا مردہ لوں دو لوں کیلے ولوں
 رسول پاسوں ہوں آوازے عبدالمطلب تائیں
 گھر تیرے وچہ رحمت عالم لاج تشریف لیا ندی
 سن خوشخبری دادا گھر حضرت سے آیا
 جس حجرے وچہ آبا تیرے پاک رسول سو ہارا
 کتنے پور پرندے نوری سو بنیاں نکلاں الے
 دیکھو اسرار نبی دادا ابست تعجب " کردا
 ڈٹھا پھر دروازے آگے پور پرندہ نوری
 آخر حضرت آمنہ تائیں کر آواز بولا آیا
 اور واہ کہو لیا جلدی عبدالمطلب تائیں
 بچیا حضرت آمنہ کولوں دیکھو اس دی پیشانی
 تا پھر حضرت آمنہ خاتون دستیا کل حوالا
 او سے دا وہ جلوہ آما وچہ میری پیشانی
 نور نور ہو یا لاج فضلوں تیرا دولت خانہ
 جو کہ را تیں ڈٹھے پسین قدرت کنوں نظار
 سنکر خبر نبی دادا ابست خوشی وچہ آیا
 نوں سردوں پھر روشن ہو یا عبدالمطلب وانا وال
 مال محبت آکھن لگا حضرت آمنہ تائیں
 کیتی عرض نبی دی مائی میں قربانی جاواں

الے لو کواج کہو لیا رب نے رحمت دا اور واہ
 رحمت الے بدل جنوں کرن ہمیشہ چہا فال
 جس منیر ہدایت والا گیا وچہ چہا ناں
 خبرے ایہ کی ظاہر ہوئے لاج اسرار نہانی
 مت ہوواں میں سفنے اندر دلوں قیاس نہا
 طرف پیار صفا مردہ سے آبا سرد زبانا
 کدیں اوتا ہاں کدیں بٹھا ہاں کنین لڑزہ کہاں
 لے سردار تمام قریشاں توں کہ خوف نہ کہا میں
 جس می برکت سب چیزاں تہیں خوشی نہ ہا جان
 اکوں ہورا اسرار عجیبہ دوروں رب و کہا یا
 تہو واں توں ڈٹھا اس پر ابر سفید پیارا
 اس تہو سے باہر باہر کرن طواف دوا لے
 آخر اس دروازے نوری آیا ڈر دا ڈر وا
 جان نہ دیوے اندر اسون اوہ دربان حضور می
 سن آواز نبی دی مائی جو آ یا فرمایا
 خوشبو نال محطر ہو یا آیاں مت ہو ایں
 یا آمنہ لاج نظر آوے اوہ جلوہ نورانی
 خیر میں انا تو لہ ہو یا سو بنے جلوے والا
 لے گیا اپنے نال تامی اوہ جلوے نورانی
 بھیج دتا رب گھر تیرے وچہ اوہ محبوب یگانہ
 حضرت آمنہ بول زباؤں کہوں سائے سارے
 سب لوکاں تھیں بہتر ساڈوں بھاگ خدانے لایا
 کیتا فضل خداوند چھے لکھ لکھ شکر کا وال
 کتھے اوہ فرزند پیارا میںوں جلد دکھائیں
 تہیں اچھے اجازت میںوں جس میں تہاں کہوں

روک گیا ہر کون والا راہ میں میرے تائیں
 حیدر ایہ عمر میں سنائی اسنوں پاک نبی دی مائی
 کہند حضرت آمنہ تائیں جوش محبت پاروں
 کچھ آندی تلوار شتابی ہتھال وچہ تداہیں
 تا پھر ڈر کے حضرت آمنہ حجرہ تزت وکہا یا
 صوف سفید زورانی جامہ ریشم قسم پیارا
 لے جا ہو تشریف مبارک بیشک اندر جا ہو
 جس دم حجریوں عبدالمطلب قدم اگیرے پایا
 صاحب عرب ہدایت وٹھیاں دہشت آوے
 بول زبانوں کہن لگا عبدالمطلب تائیں
 بیٹھے اچھے ملائک زوری پاس نبی سرور دے
 جد تک زوری قوم تامی پاک جمال پاوے
 کہ نہیں دخل تیرا اس لیے مت کہ زور وکہاویں
 جد اس طور ڈر آیا اسنوں رب و ملک سپاہی
 سر پیراں تک کہن لگا ایسا لرزہ آ گیا
 باہر جا کے لوکاں تائیں چلے گل سنائی
 دس نہ سکے مول کہینوں جو کہ حالت بیستی
 لے پر وچہ کتاب معارج ہور روایت آئی
 چھم چھم سے نور مبارک خوشو حسد نہ کانی
 پکڑا لیا لے گل لایا خوشیوں دن سوایا
 ہتھال اڑا اٹھا کر ادبوں سرور عالم تائیں
 آدر بار ابھی اگے حمداں بول سنایاں
 فضلوں کس کیتیوں سانوں ایہ فرزند پیارا
 آپے تدرہ عنایت کیتا ایہ محبوب مہیگانہ
 کھر تیرے درتے یارب کراں سوال عائیں

تن دہاڑے سور کسے نوں نافرزند وکہا میں
 عبدالمطلب لگے ناووں کردا طلب سوائی
 جلد وکہال نہیں تائیںوں تنل کراں تلواروں
 آپ مراں یا تینوں ماراں بے دکھلاویں تائیں
 اس حجرے وچہ ویکو جا کے نال ادب فرمایا
 جس د وچہ لپیٹ سوایا سوہنا چنڈ منوہارا
 دولت بہ نساؤ ہی اپنی ویکو پیار کھما ہو
 آدم شکل فرشتہ اگوں نظر اچانک مہیا
 حجریوں باہر نکل شتابی کدھ تلوار ڈراوے
 جلدی ہو جاؤ واپس ایتھوں اندر مولش جائیں
 دکن پاک جمال نبی داہین زیارت کرے
 تد تک نہیں مجال کسیدی پاس نبی دجاوے
 جے ہات ت اگیرے پاویں کوں سلامت جاویں
 بوگئی دور پراناں وچوں جلتی طاقت آہی
 بھڑپی تیخ ہتھال دے وچوں ڈر کے پت ہایا
 لے پر نہ تہیں بول سکے قدرت پاک بانی
 بعضے کہن بست دہاڑے یوں کلام نہ کیتی
 تن روزاں تھیں بچھے دادے آن زیارت آئی
 دیکھ ہوا قربان تامی تن تن فحش پائی
 رحمت والا شجر خدا نے عبدالمطلب لکھ لایا
 کبے دروازے آپر آندا جائیں جائیں
 لکھ لکھ بکھر ہمیشہ تیرا فضلاں والیا سایاں
 نور کہیں داچان دل داچان بگردا پارا
 آپے کریں حفاظت اس ہی آپ رکھیں نھمانہ
 ہر آفت تہیں رکھ جائیں میرے تائیں

مفضل تیر سون ہو رو سیل نظر نہ آوے مینوں
شعراں وچو ایر کل دعائیں دے بول سنایاں

رکھیں آپ پناہ اپنی وچہر کل سپرداں تینوں
ہک دو شعر مبارک اسلے لکھ دیکھا وان بنایاں

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ اَعْطٰنَا

هَذَا الْغُلَامَ الطَّيِّبَ الرَّزْدَانِ

سب تعریف اس اسر کو جس نے دیا مجھ کو

فَاَجْبَدُهُ بِالْوَلَدِ الْمَنَانِ

مِنْ كُلِّ ذِي عَيْبٍ ذِي نَسْتَانِ

پس میں اس کو اللہ احسان کرنے والے

منگ جائیں گھر دی طرفے واپس پھیر لیا ندا
کہن لگا یا آئمہ رکھیں اس دا خوب سنبھالہ
بھی فرادون پیدا ہویا حدوں جینت ربا نا
آٹھ اپنا ہک ذبح کرایا گوشت خوب پکا یا
رامنی ہوئے قریش تمامی خبر جدوں ایر پائی
سن سون خیراں سوں پاسوں آون بہت کو کہاں
کہن مبارکباد خوشی تہیں عبد المطلب تائیں
ابولہب بھی تنیاں جنم بہت خوشی وچہ آیا
جس م خیریں پیدا ہویا سرور گل بنیا ندا
تام گوئیہ سدن اس نون بہت غریب و چاری
سن کر خبر رسول اللہ دی دوڑی چائیں چائیں
یا سردار مبارک ہوئے کھندی بول زبانون
سن خوشخبر ابولہب نے خوشیوں تہہ اٹھایا
خبر سنا کر عاجز گولی قید خلاصی پائی
تا بعداری حبت نبی دی ہوگ جنماندے تائیں
جس ای خبر ساون پاروں پان غلام آزادی
پیلے وز غلام چھوڑائی جس محبوب ربانے
جتنے مومن کلمہ اس دا پڑھن صدق پیاروں
خبر سنی جد ابولہب نے پاک نبی سرور دی

حضرت آئمہ نون آوتا سرور گل نیان وا
ہوئے گا ایہ بیٹا پیرا چچیاں شانان والا
عبد المطلب نال خوشی دے بہت پکا یا کہانا
کر جمانی سب لوکانوں گھر وچہ ستر کہوایا
عبداللہ دے گھر وچہ فضلون بونی رب لگانی
دارے پاک نبی دیتائیں دیون آن دہایاں
کل قبیلہ چاچے بابے خوشیوں چائیل چائیں
ایسر مگروں دشمن ہو یا تا ایساں لیا یا
سی ہک گولی ابولہب دی راوی ذکر لیا ندا
وچہ کوئی غریباں آپر رحم کرے رب باری
خوشخبر سنانی جلدی ابولہب دے تائیں
گھر عبد اللہ لڑکا ہویا سوہنا کل جہانوں
جا آزاد کیتا میں تینوں گولی نون فرمایا
سر صدقہ سردار نبی دا بخششی رب رہانی
دوزخ تہیں زاد انہانوں کرسی خالق سائیں
کویں نہ اس دی امت پاسی رحمت پاک خدا دی
اکوں کوں چھوڑا سی ناہیں اوگنہار نمانے
سنے پندیر خلاصی پاسن دوزخ والی نونوں
کردتی آزاد خوشی تہیں انہاں ٹویہ بروی

پہلے دن اس حضرت خاطر اتنا عمل کیا
 کرن روایت ابولیب جاں دنیا چھوڑ سدا یا
 پچھپا شاہ عباس پیارے حال سنا کچھ مینوں
 نہ کر اگھوں کہن لگا جس دن دا مویا
 اپریں دن جنم مبارک یا یا سرور عالی
 جدا وہ روز سوار ہمیشہ ہفتے پچھوں آوے
 بھی دو انگلیاں کیتا مہیسی بنہاں نال اشیا
 اوہ دو انگلیاں منہ وچ پاواں چوساں ہاں تا
 ایہ تخفیف عذابوں مینوں صدقہ شاہ ابرار
 ہے افسوس رسول اللہ تے میں ایمان نہ ندا
 جے اس ویلے پاک نبی ہتیں نا انکار کریدا
 تا میں کیتی تابعداری تا مویا افسراری
 بیشک جہیزے حکم نبی ہتیں کر سن لا پرواہی
 تابعداراں دے جد درجے نظری اپنا توں کن
 ابولیب توں قدرتی دا اس دن مسلم مویا
 پچھ روز نبی دی خاطر اس نے خوشی منائی
 ہو پوروز پرگت پایا رب اس واسرکاروں
 جدا یہ شان لحاظ نبی دا اس نول بکھایا
 اوہ پچھیا دن کم نہ آوے نا کچھ نفع پوچا دے
 پچھ نبی دی تابعداری مومن بر خور دارا
 اے حیاتی قائم تیری کر لے نیاب کھایاں
 ہر اک بدعت شرکاں کولوں رکھن صاعقیدا
 گھول گھاویں تن من اپنا منی دپاروں
 باہوں حکم نبی دے کوئی چیز نہ کریں پیاری
 تا بعداری باجھ مینوں نا کوئی چیز چھوڑا دے

بھاویں مویا کافر ہو کے اجر نہ رب گویا
 یک دن شاہ عباس دلی نول سفنے اندر آیا
 بعد وفاتوں جا کے کیا کچھ سدر می مینوں
 حال خوار عذاباں اندر ڈاڈھا عاجز مویا
 کیتی میں آزاد تو یہ خبر سنا ون والی
 برکت حضرت اس دن مینوں رب آرام ہوا دے
 جا آزاد تو یہ مینوں بخشیا میں چھکا را
 ملے انہاں تہیں پانی مینوں اگ پیاس بھیا میر
 جس دی خاطر گوئی اپنی کشتی نال پیاراں
 ہائے اوہ ویلا ہتھا آوے روند اتے پچھاندا
 گل عذاباں کولوں مینوں رب خلاصی دیندا
 لے گئے مینوں دوزخ اندر ابو جہل دی رری
 سب اینویں پچھیا سن جس دم پاسن قہرا ہی
 تابعداری پاک نبی در قدرتدا میں پاسن
 جدا انکار رسول اللہ دے پچھ عذاباں ڈھویا
 اوہ خوشی برابر اسنوں جاگے کم نہ آئی
 اس دن رب عذاب گھٹا دے شرم بید می دوں
 تا اس قدر نبی دا جاتا رونا تے پچھتا ہا
 موتوں بعد حیاتی والا ویلا ہتھ نہ آوے
 پچھ ایہ ویلا ہتھ نہ آوے تا کوئی حل سی چار
 کالے کول نہ دفتر اپنے کر کے بریا یاں
 طاہر باطن ہو جا پورا تا بعد ار نبی دا
 ہو جا سب قربان نبی تہیں تانج سیں سرکاروں
 ایہ محبت پاک نبی دی ایہوتا بعد ار می
 اوہ گھری مبارک جہیز می شوہ دینال و ہا دے

جو گہری محبت والی ابولہب پر آئی
 ہو من جیہ سے سدا بنی ہو پھر ان تابعداری
 ہے امید نبی در صدقہ رحم خدا فرمائی
 جہدیاں نال آزاد کرانی جس غلام بیگانی
 بس بن ذکر نو کرد والا ہو یا ختم اتہائیں

او ہو گہری خدانے اس کی تضرع فرمائی
 کوں انہاں نوں فضل کرم تہیں بخشے رب ربی
 کر آزاد جہنم کو لوں کو لوں جنت وچ پہنچا سی
 کوں غلام بولا دے اپنے اوہ محبوب حقیقی
 اگوں ذکر رضاعت والا پڑھ صلوة سنائیں

ذکر رضاعت و احوال دایہ حلیمہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا

ست دہارے شیرزائی داپتیا نبی پیارے
 اس تھیں بعد ثویبہ او پر کرم خدائے کیستا
 او یا ثویبہ آہی جیڑی ابولہب ری باندی
 حضرت حمزہ نوں بھی اکے اس نے تھنج پلائی
 بہت اکرام ثویبہ آپر کرن رسول الہی
 کرن روایت حضرت دے گھر چدوں ثویبہ بہت
 بھی حضرت سرور عالم شفقت بہت کجاون
 جدوں مدینے ہجرت کیتی کل امت دسائیں
 شیر خور ہو یا جس ویلے فضل خدا رحمانوں
 خبر وفات سنی جد حضرت بیت افسوس کسایا
 بے کوئی اس دیاں خوشیاں چون تھی خوشیاں
 دکھاں کہیا کوئی نہ اسدا ہو گئے ختم امت می
 روز ستاد یہ پاک نبی نوں سی اس شیر پلایا
 سی نبی محمد صلیہ وچوں ایہ حلیمہ دانی
 تے دے چو عادت آہی قوم قریشاں تائیں
 شیر پلاون کارن اس دی دانی ہور بناون
 جو جوتانے لڑکے ہوں پاس پیاریاں مایاں
 گھر اپنے وچ لڑکیاں تائیں پالن شیر پلاون

بعضے کہن تن دہارے علم خدا نوں سارے
 مائی تھکے سرور عالم شیر او سے داپتیا
 فضلوں تھی رضاعی مائی سرور کل نبیا ندی
 مائے چاچا پاک نبی دانلے اوہ تھنج بھائی
 جان ادب ہمیشہ اسدا جبرک زندہ آہی
 مائی پاک خدیجہ اس دا ادب کجا لبیا دے
 اپنی جگہ برابر اس نوں عزت نال بٹھاون
 او تھنوں تھکے تے سو غاماں جین اسد تائیں
 اس تھیں بعد ثویبہ مائی کیتا کوچ جہا نوں
 مکہ فتح ہو یا تا اس دا حال تمام پھپھایا
 جس دا ایس ثویبہ پاروں تھی پھیاناں سارا
 چہر افسوس کیتا اس ویلے پاک رسول گرامی
 اس تھیں بعد حلیمہ دے ول سرور عالم آیا
 سنوں حقیقت جیو تکر اس دی قیمت رب جگانی
 جد فرزند کسے دے گھر وچ بچنے خالق سائیں
 آسوں پاسوں پنڈاں وچوں اکثر دایاں نوں
 پالن شیر پلاون کارن لیجاون اوہ دایاں
 جاں پھر واپس دیون آون بہتی عزت پاون

ماپیاں پاسوں ملن انہانوں بہت لعام عطا ہوا
 پہلوں بھی اوزہ پچیاں خاطر چیزاں رہن بھیند کے
 لڑکے اس شیریاں عاجز آون شہر و چالے
 کہے حلیمہ پیدا ہوا جدوں حبیب ۱۲ لہی
 بھی نبی سعد قبیلہ دستی جتنا آہا سارا
 بارش ہو یاں ساڈے پاسے کتنی مت ہوئی
 گھر ساڈے ہک ڈاچی آہی شیر پلاون والی
 باقی اجڑ بھیداں بکریاں اسے حالت ہو یاں
 بلے طعام نہ کھاون کارن بھکھ ابا سیاں دن
 کراں تلاتاں بل وچوں گھاں جڑیاں گدہ گھاں
 ہک دن ایویں جکل اندر رات اسانوں آئی
 اگے سخت آہی کمزوری فاقیاں مار موکاٹیا
 دوجہ بتیانی دھرت فلک دی ہوش نہ رہ گئی کونئی
 دو جا اس لڑکے دالینوں فکر لے وچہ دہانا
 سکا خون بدن بھتیں میرا کر کر صبر دلیری
 سنے فکر لیاں اندر غش آوے غش جاوے
 آیا دیکھے ہک شخص اچانک بھجیا رب دا آیا
 بچا اوزہ چشمہ خوشبو بھریا قدرت پاک ربانی
 کہن لگا اوزہ بندہ رب واناں محبت مینوں
 بدن تیر لوجہ رکت ہوئی اسد بیون پاروں
 جبر میں پانی پینا اس دا ڈاڈھی لذت آئی
 بچن لگا میرے کولوں پھر اوزہ مردربانا
 کیتی عرض پچپاناں ہیں مول تساڈ تیا میں
 فاقیاں اندر رب سچیدا جو تڈھ شکر کھایا
 آدم شکل بنا کر مینوں بھجیا خالق باری

ڈاڈھا راضی کر کے ٹورن دایاں مایاں تائیں
 چپوں بھی انعاماں دیندے عزت سدا کرنیے
 لے لے جان نصیبیاں موجب لڑکے پالنے والے
 گھر ساڈے وچ فاقے پاروں ڈاڈھی لگی لہی
 سہ لو کال دا قحط و بالوں ڈاڈھا تنگ گزارا
 مال مویشی سہ چیراں دا حال نہ رہیا کونئی
 لسی ماندی ہو کر اوزہ بھی دودھوں ہو گئی خالی
 دودھ نہ لہتے سہیٹھ کسے د لاغر ہو ہو مویاں
 کتنے روز اکٹھے ساڈوں فاقیاں وچہ دہاون
 کراں گزارہ اس دا پر رب دا شکر الاواں
 پیدا ہوا لڑکا میرا میرا اسے حسابی
 لڑکا جتیا ہور زیادہ زور یعنی پایا
 دن تے رات نہ معلوم ہونے ایسی حالت ہوئی
 خبر نہیں جو کوئی کر پلیسی ایہہ معصوم نسا نا
 کہتوں شیر پلاساں اسنوں جد ایہ حالت میری
 اسے راتیں فصل کرم تہیں رب ہک خوب کھاوے
 رحمت دیک چشمے اندر مینوں پکڑ وگا بار
 شیریں چٹا شہدوں مٹھا جس دا کھنڈا پانی
 پی لے پانی لہج کے ایتھوں جتئی حاجت مینوں
 دودھوں بھری سینہ تیرا رحمت فضل غفاروں
 ایویں جاناں طاقت میری ہو گئی دن سوانی
 میں ہاں کون پچپانے مینوں جانے تہہ کھانا
 تا پھر آگوں آکین لگا سن مینوں تبتا میں
 میں اوزہ شکر پیارا تیرا حکم رہے تہیں آیا
 وقت مصیبت آ کر تینوں دنی مدد باری

صبروں شکروں تدرہ حلیمہ جو نیکو رفتے جالے
 دوہاں جہانناں دی سبہ دولت گہر تیرے چہرے آسی
 کے اندر پیدا ہو یا یک محبت صاحب خدائی
 اس می بکت طسن تینوں وانر رزق عطائیں
 کہے حلیمہ جانڈی داری اس مقبول حنوری
 کرے دعارب حلیمہ تیرے آپر رحمت کرم کما سے
 بول دعا اوہ نصحت ہو یا میں پانی بیداری
 جہا تھی شیر بدن و صہ طاقت صنعت نہ سیا کوئی
 ڈٹھا زناں قتیلے والیاں پچن لکیاں مینوں
 آماکل دہاڑی تیرا سخت ^{صغیب} فی حال
 جو ملے سو پختے اینویں میں کچھ دستاں ناہیں
 دو دن گڈے سبہ لوکاں نون عیب آوازہ آیا
 اے نبی سعد ساڈے تائیں ہو دے خبر تسمی
 جو کوئی شیر بلا دن کارن عورت اسنوں آنے
 سن خوشخبری بہی سعد نون عرص دلا نوچہ ہوئی
 کہے حلیمہ جد کے ول ٹریا ساتھ زمانہ
 حارث نام خاوند اپنا اوہ بھی نال ر لایا
 گھر ساڈے یک ڈاچی آہی ڈاڈھی رسی تندی
 اسے حالت کہو تا میرا ہے سی رستا ماندہ
 لنگہ گیا اوہ ساتھ زاندا ساختی بہت اگاہاں
 رستے اندر آسوں پاسوں اون آوازے مینوں
 طرح طرح خوشخبراں اینویں پچن میر تائیں
 سن آوازے خاوند کو لوں چچیا میں کجوری
 ایپر میر خاوند تائیں خبر نہ آہی کوئی
 اس کے جاتا شاید اس نون ہفت کسے ڈرایا

اسے بلے نعمت تینوں کرسی رب حواسے
 دیکھیں مگی توں جو کر تینوں مولا رنگ گکاسی
 فضلوں رب کرسی تینوں اس حضرت می مانی
 ایپر ہور کسے دے اگے تا ایہ ذکر سنائیں
 پھیر یا میرے سینے آپر دست مبارک نوری
 ہو دودھ زیادہ تیرا حسن جمال ہوا وے
 ہو گئے دور تسمی دکھڑے قدرت خالق باری
 اگے نالوں حالت میری بہت آسودہ ہوئی
 دس حلیمہ کہا دن کارن کیا کچھ لڈھا تینوں
 آج ایپر کھتوں بلیا تینوں روپ شامزاد پوالا
 آکھ گیا سی آکھن والا کسے حال سنائیں
 سنیاں کل قتیلے ساڈے ہاتھ حکم سنایا
 بے یک لڑکا کتے اندر صاحب نشان گرامی
 گھر اس کے دوچہ نازل ہون رحمت فضل رے نے
 مکے طرف تباری کر کے اٹھ گھنٹی ہر کوئی
 نال اپنا مکے گھر اپنے تہیں میں بھی ہوئی روٹی
 بھی یک چوٹا بچہ اپنا گودی اندر پایا
 پھر تیاروں خاوند میرے اوہ بھی نال لباندی
 چل سکے رستے اندر کچھ زورہ جاندا
 میں تے میرا خاوند نون رچی اسیں چچیاہاں
 رکھہ تسلی سب تہیں بہتر دولت مل سی تینوں
 بول درخت مبارک آکھن قدرت خالق مانی
 سن داہیں کچھ توں بھی غلیوں ایہ آواز سیاری
 آکھن گکا اٹا تہیں نون میں توں کھی ہوئی
 جلدی جلدی ڈر کے اوہوں قدم اگیرے چایا

سب اٹھاراں پینڈا آہانی سعدتیں سارا
 لگی اکہ میری اس جاگہ رب اسرار و کہا یا
 ہک بھی وچکار جن سے میوے نال پروئی
 ہور زانیاں نبی سعدویاں بٹھیاں اس تامی
 ڈگاہک ججوروں دانہ کو دمیری وچہ آئیا
 جس ویلے میں کھادا آسون ایسی لذت پائی
 دیکھ بشارت جاگی خوابوں لگی اس دہری
 کے حلیمہ اودہ بولت چکی اوس کجوروں
 کتنی مدت رہی مویں وچہ اودہ لذت خوشبوئی
 قصہ کوتہ کئی اشاکے کئی عجیب نظارے
 جیوں جیوں مگر نیرے آدے ہوو شوق سوایا
 ہضاد کے سو کہے ہو کے آپہ کچے وچہ مکے
 ایپر جتنے لڑکے آہے باجھہ رسول گرامی
 سر پر باپ جنہا نئے آہے خدمت کرے نوالے
 نہیں سی زندہ پاک نبی داسر پر باپ پیارا
 دیکھ تو نگر دولت والے پچھدا کون غریباں
 کیا معلوم کسے نوں آہا قدر نبی سرور دا
 ہر کم وچہ پوشیدہ ہووے حکمت پاک الہی
 بعض روایت ایہ بھی آہن اودہ ریاں آیاں
 حضرت آمنہ دے ول سٹھے آیاں داددواری
 پچھے نام اپنا نئے کولوں پاک نبی دی مانی
 ایسی حضرت آمنہ تائیں ایہ فرمان ربانا
 قوم قبیلہ نبی سعد دا ابو ذویب دی جانی
 جد اودہ دایاں حاضر ہوون ہور سدا والی وال
 ملے جواب جدوں اس طرفوں خالی واپس جان

تنک پئے تا اس کھانے کیتا ساں اتارا
 سوہنا بلخ ججوراں والا خوابوں نظر می آیا
 اس دی چھاویں شوکت شانوں میںاں بھی می
 ملکہ ملکہ مدن مینوں ادبول ہون سلامی
 نال خوشی دے پکڑاٹھا پامنہ اپنے وچہ پایا
 شہد اندر بھی شیریں ایسی ہرگز کدی نہ آئی
 بیشک کوئی مٹھا میوہ قسمت ہو سی میری
 خواب اندر جو میرے تائیں ہوئی بخش جھوروں
 جہ تک حضرت رے ساں گھر تک دور نہ ہوئی
 رستے وچہ حلیمہ دانی ڈٹھے بیت پیارے
 کرے دعائیں سچے ہوون میرے خواب خدا یا
 رز موار تبادن بعضے علم خدا نوں چکے
 ہور زانیاں اگروں آکر لے سنبہال تگامی
 لے گیاں اودہ پالن کارن آپو آپ سنبہالے
 چوڑ گیا سب ایسے خاطر پاک حبیب سو مارا
 کون تمییاں بہار اٹھاوے باجھوں نیک نصیبیاں
 نہیں تاہر کوئی پالن کارن جان تصدق کردا
 ملتی سی ایہ دولت اسوں جس می قسمت آہی
 اگے لنگہ حلیمہ نالوں کے اندر آئیاں
 دے فرزند پیار سا نوں سبناں عرضگداری
 نام حلیمہ کوئی نہ دے سے جہ پڑی آوے دانی
 ہوسی نام حلیمہ جسوں دانی تساں بنانا
 کر آوازہ ہانف غیبوں ایہ سب خبر سنائی
 آمنہ خاتون کے تساں تپیں میں نہ دودھ وال
 تا پھر نور گھراں دی طرفے کرا مید سدھاون

آپ جو اب سنایا سہنوں پاک نبی دی مانی
 کرے بیان حکیمہ دانی میں حد تک آئی
 لال میراں دے جو لڑکے دایاں بہن سہایاں
 میں حیران ہوئی کوئی لڑکا میرے ہتھ نہ آریا
 ویکھ بزرگ انہاں نے لگے کیتا عرض حوالا
 بچپیا نام قبیلہ میرا اس سردار گرامی
 ہاں میں سعد قبیلے وچوں نام حکیمہ میرا
 کہن لگا جس نام حکیمہ سعد قبیلے والی
 ہے بک لڑکا پوتا میرا اندر حال تیسری
 سن کر نام تیسری والا میں پھر عرض گذاری
 جیکر اس اجازت بخشی پاس تھائے اسل
 ایہ گل کر کے خاوند اگے جا میں ذکر سنایا
 کہن لگاتوں لے آجا کے بیشک اس دیتا ہر
 کے حکیمہ خاوند طرفوں حدود اجازت پائی
 کول آہا بک بھانجہ میرا لگا کہن اسانوں
 ایل سنگر بھانجے والی میں بھی کچھ ڈولانی
 جیکر کدی حکیمہ اسدی خدمت تدو نہ چائی
 سن آوازہ دل کے اندر خوب تسلی ہوئی
 بول سنایا بھانجے تائیں خبر نہیں کچھ تینوں
 کی ہو یا جے زندہ ناپیں اس داباب پیارا
 کل فریشاں دی سرداری حال جس دتائیں
 میں نہیں چھڈنا اس لڑکے نوں ہون تینوں

ایس سبتوں عالی دولت ہو ری کسے نہ پائی
 لڑکا مول نہ لے کئی بہت تلاش کرائی
 ہین جہڑیاں مہر نالوں لنگہ اگیرے آیاں
 تا جو فضلوں عبدالمطلب بیٹوں رب ملا یا
 کرو عنایت لڑکا کوئی شیر پلا دن والا
 تائیں بول سنایا اپنا نام نشان تامی
 سن کر ڈاڈ ہارامنی ہو یا واہ واہ ناواں تیرا
 بیشک حکیم سعادت کولوں ہوں نہ ہوسی خالی
 دیواں اسیں تسانوں جیکر پالونال حکیمی
 جا کر اپنے خاوند اگے کراں حقیقت ساری
 ہو قربان حکیم تساڈا آکے میں لے جا ساں
 سن کر خاوند راضی ہو یا بہت خوشی دھیر
 کیوں نہیں اس کی خدمت پاروں حکم کرکے
 تائیں آتوں جاوون لگی کر کے اس خدائی
 مفت حکیم پلپسوا تویں بیہرا نفع تسانوں
 ترت آوازہ ہو یا غلبوں قدرت نال ربانی
 دوہاں جہانناں اندر تینوں ملے مراد نہ کائی
 ایو لڑکا خواہاں والا شک نہ رہیا کوئی
 قسم خدائی اس لڑکے تینوں ل نہ رو کتیں
 سہ تہیں بہتر دادا اسدا قدر چکشان ہارا
 انشاد اللہ محنت سادی صنائع جاسی تائیں
 قیمت در پتیاں الی ہوندی باجہ شماروں

جیکر ہور کسینوں اس دی کچھ بچیاں نہ آئی
 سینوں معلم عزت اس دی جو کچھ رب بنائی

زاں دلبر یگانہ ہر کس خبر نہ وارد

گوہر شناس دانہ در قیم مارا

اس محبوب یگانے والی ہر کو خبر نہ جانے
جان در قیمتیں سال تائیں در شناس سیانے

دل وچ یاد حلیمہ تائیں خوابوں سہہ حوالا
مخبر عبد المطلب کے دل آئی چائیں چائیں
تا پھر آسنوں ساتھ رلا کے داد پاک بندے
دسیا حضرت آمنہ تائیں رب بھیجی ایہ دانی
سن کر نام نبی زوی مانی خوشیوں بول سنایا
بول مبارکباد زباؤں کبیا حلیمہ تائیں
بابوں پھر حلیمہ تائیں مال پیار لیا ندا
کہے حلیمہ حجرے اندر جد میں بہا تی پائی
چانن دیکھ دے وچہ مینوں بڑا تعجب آئی
پچھیا حضرت آمنہ کو لوں تا اس کبیا مینوں
جس دن تہیں ایہ پیدا ہو یار روشن نور دلا ندا
گھر میرے ایہ شمع محمدی ایسی رب جگانی
دہاں را میں جلوہ اس دا آپے چانن لانا
کہے حلیمہ جد میں آگے جا کر حاضر ہوئی
ڈوٹھا سبز نہالی آپر سید گل ابرار
آپر سفید رومال نورانی ریشم قسم پیارے
برکت بھر با حجرہ سارا خوشبو حد نہ کانی
پڑ رومال اٹھایا منہ تھیں ڈوٹھا چند نورانی
بچھ پسدا اٹھا دن کارن شوق میرول آیا
بولی خبر نبی سرور نوں جاگ مبارک آئی
کہولے مین مبارک حیدم پاک حبیب حقانی
دیکھو تا شاہد دے ہوئی بہت محبت پاروں

اوہ کبیا جانن جہاں نہ ڈوٹھا بھید پیار یوالا
گیتی عرض عنایت ہو و لڑکا میرے تائیں
حضرت آمنہ دے گھر جلدی آندا مال خوشی دے
نام حلیمہ سعد قبیہ ساری بات سنائی
ایہ تو تلاش اسالوں آہی سبہ مطلب گھر آہیا
آفرزند پیارا اپنا میں مینوں دکھلا مین
جس حجرے وچہ آٹھیریں سرور گل نبیا ندا
وانگ شمع دے دروں مینوں نظر پئی دشانی
دن دیلے کیوں لڑکے آگے دیو اباں بگایا
ایہ سبہ چانن چند میرے دا نظری آہیا مینوں
اس دن تہیں میں لیرے اسد دیو اکدی آندا
جسد ہونڈیاں دیوے سندی حاجت رہی کوئی
سو لج دی دشانی اندر کون چراغ جلا ندا
سچ مچ اندر ڈیو مینوں نظر نہ آیا کوئی
سمٹی نیندر مستتا ہو یا شان ہوس سرداں
اس دو چوں باہر آون نور کنوں ٹھپکائے
ہو گیا مغز معطر میرا جد میں لیرے آئی
دیکھ جمال محبت پاروں میں ہوئی قربانی
نال محبت سینے آپر نرم جیہا ہتھ لائیا
ہس کے اسال غریباں دیول نظر کر دی پائی
نور تجھے ظاہر ہو یا جا پونتا آہ سمائی
چم لیا میں بوسہ دے کر نینا بے وچکاروں

کپڑا ٹہپا گودا پنی وچ سینے نال لگایا
 نال خوشی دے ستھے پاسوں شیرینی نے پیتا
 ابن عباسؓ کہے اس ویلے پاک خداوند سا میں
 ہے ہک پور حلیمہؓ کارن چوٹا بال آیا نا
 کیتا عدل برابر پورا پاک حبیب سوہا سے
 جتنی مدت پیتا حضرت شیر حلیمہؓ والا
 کھتے پاسوں کدی نہ پیتا شیر حبیب ربانے
 رب عظیم جتیا یا اس نون عزت قدر نبی دا
 جیکر تھے پاسوں اسنوں مانی کدی لیاوے
 ہو روایت آپ زبانوں کہے حلیمہؓ دانی
 اس تہیں پہلے جتنی مدت شیر پلا یا جلیوں
 مدہ قدمیوں خشک ہمیشہ رکھیا رکھن والے
 حضرت نون بھی کھیا پاسا پہلوں میں کھلایا
 تائیں پیتا سجا پاسا پیش حضورؐ کا یا
 دیوں خیال کیتا اس طرفوں جاں کچھ وہ تھی
 پیر حضرت جد اس طرفے لبیاں مبارک لالیں
 دودھوں بھر یا سینہ سارا برکت ظاہر ہوئی
 پیتا شیر ہمیشہ حضرت سحی طرفے والا
 ابن مفسر آہی اس وچ حکمت پاک آہی
 ایسے کارن تہیں سی پہلوں شیر خدانے پایا
 شیر پلا کے جیڑوں حلیمہؓ ڈھکی برکت عالی
 حکم کرو تا ڈیرے پنے میں اسنوں لیجاواں
 حضرت آمنہؓ کیتا کھیا حلیمہؓ تائیں
 حضرت حلیمہؓ دانی خاوند طرف لیا تھی
 کیتا بول مبارکبادی ہوگ حلیمہؓ تینوں

شیر پلاون کارن اول ستھے پاسے پایا
 کتے پاسوں مول نہ پیتا جد میں حاضر کیتا
 کر الہام جتانی ایہ کل سرور عالم تائیں
 رکھنا پورا حصہ اس دا حق انصاف کسانا
 چوڑ ڈٹا اک پاسا کارن دیر پیارے
 آخر تک طریقہ لیور کھیا نبی تعالیٰ
 ایسے طور اودہ دو جا لڑکا ادب نبی دا جانے
 سحی طرفوں کدی نہ پیتا اس نے شیر مانی دا
 ہرگز مول نہ نیڑے آوے اب کنوں ہٹ جاوے
 جس ویلے میں پاک نبی نون آکے کھنچ پلائی
 سجے پاسوں کدی آیا دودہ ہمیشہ تینوں
 باراں لڑکے کھتے پاسوں شیر پلا کے پالے
 اپرا سنوں سرور عالم نامتطور می پاسا
 جس دے دچوں کدی کسینوں قطرہ دودہ آیا
 تا پھر آپلے کھیا پاسا خوش منظور می پاسی
 او سے وقت ہو یا ہریا لارحمت دہاراں آہیاں
 سجے کھتے وہاں پاسے کمی نہ رہیگی ۔ کوئی
 تازہ شیر جنابوں جس وچ بھیا حق تعالیٰ
 پیدا کون نبی تہیں پہلے کسنوں طاقت آہی
 آگیا حسن مہیون والا شیر بھی تالے آہیا
 حضرت آمنہؓ خاتون آگے ادیوں ہوئی موالی
 کرے زیارت خاوند میرا چا اسنوں دکھلاواں
 لے جا ایپر رڈی واری سائوں پھیر ملائیں
 دیکھو جمال ہو یا اودہ عاشق جیڑوں بارت پائی
 جاگ پئے ان ج نخت اسارے معلم ہو گیا تینوں

ہوں خدا نے ساڈے آپر کیتا کرم حضوروں
 کجے حلیمہ ڈاچی ساڈی بچپر کے نہ کم دی
 اتنا شیر و تانس ننانوں جس ویلے اوہ چوٹی
 اگے نالوں خاوند میرا ہور خوشی وچہ آہیا
 نال خوشی دے تے راتیں مانی نیند پیاری
 اگے سانوں فاتے پاروں نیند رکدی نہ آئی
 دو تن راتیں تے اندر کیستہ خوب گزارا
 کھلی اکھ میری یک راتیں رب اسرار دکھایا
 سر و پاس کھلو تا ڈٹھا یک کوئی شخص گرامی
 دیکھ شتابی خاوند تائیں میں اس نت جھکایا
 خاوند کیا چت حلیمہ نایہ بات بلائیں
 معلم ہووے ایہ لڑکا ملیا ساڈے تائیں
 جس دن دا ایہ پیدا ہو یا پے گیا فکر بیوداں
 لالقی نہیں کسے اگے ایسا بھید جتانا
 سن کر بات حلیمہ دانی گنڈھ دے وچہ پائی
 جتنے روز رہی وچہ مکے حضرت د گھر جاوے
 جو کجہ شان نبی داد ٹھا مانی شاہ بنانڈی
 اسخردوں حلیمہ دانی گھروں قصد اٹھایا
 لے پیار پیاری مانی منہ سرجم پیاروں
 مڑ مڑ دیوں اک دو جے نون ملن وار واری
 بیت وصیت نال حضرت دی کر حکم حلیمہ تائیں
 اسے طور نبی دادا بیت سپرداں کروا
 کھی کجہ نقدی درم وغیرہ کپڑے پینن والے
 کجے حلیمہ کجہ نہیں حاجت رکھوئیں ہناتوں
 اسخ حضرت عبدالمطلب جد حضرت فرمایا

ایسی دولت کسے نہ پائی رحمت فصل حضوروں
 تازی ہوئی اویو لے برکت ذات محمدی
 لہج گیا اوہ ڈیرا ساڈا ایسی برکت ہوئی
 برکت دیکھ رسول اللہ دی ہو گیا دون سوایا
 بیت آرام ڈٹھا اس راتیں برکت نبی غفاروں
 ساری راتیں اکھ نہ پٹی جدا وہ رات تنگہائی
 اپنی چھائی نال سوواں پاک حبیب پیارا
 چاروں طرف نبی سروروں چانن گھیرا پایا
 سبز پوشاک مبارک چہرہ نوری شکل تمامی
 اوہ اسرار باناسوں انہیں نال دکھایا
 رکھیں بھید دے وچہ سارا کسے نہ حال تائیں
 جس دے آدن والا اگے چر چاہرہ جانیں
 ایسے غم وچہ کہا دن پیوں بھاوے نہیں حوداں
 مت کے پاؤں خبر بیودی پھیر لے بھکتانا
 اس تھیں پچھے کدی کسے نون نا کوئی بات نبی
 جا کر حضرت آئمہ تائیں پاک حبیب ملاوے
 نال محبت دانی اگے باتاں رہے سناندی
 ردی واری آئمہ تائیں جافسر زند ملایا
 ملیا آن پیارا دادا بیت محبت پاروں
 دچھڑان لگا چند سو ہارا کیتی سفر تیری
 ایہ فرزند پیارا میرا کہیں خوب ادائیں
 نال محبت رکنا میرا کھڑا جان جگر دا
 عبدالمطلب دانی تائیں کسے بخش حوالے
 کافی بچو دولت جیبری بخشی تال اسانوں
 رو کر مانی سرور عالم دانی نون پڑھایا

کرنے دعائیں جتنوں خیر میں چلیوں چنان میرا
 کرنے بیان حلیمہ دانی جد میں رخصت پائی
 اوسے لائے کہوتے آپرے کسی ہستی ہوا زری
 جد حضرت دا قدم مبارک اس عاجز پر آیا
 تن واری بیت اللہ ویوں ویوں میں بھکایا
 سرور عالم میرے آپرے قدم مبارک پایا
 ہر عاجز بھقیں پرے و بے میں عاجز کرم پایا
 رحمت عالم شاہ رسولان مانی آمنہ بھجایا
 بیت ضعیف مانا لائے بھکھاتے ترمایا
 سب بھقیں بہتر میرے آپرے کرم خلاف سرمایا
 کس لوں معلوم کس نے میرا اس آن سو پایا
 دانہ ہووے میں عاجز تھیں تیرا شکر خدایا
 تن واری کرسجدہ ادبوں گردن آتاں اٹھائی
 کئے حلیمہ اس دن کہوتے ایسا جو بن پایا
 ایسا تیرے کیتار ب آسنوں برکت شاہ جمالان
 بچین لگا میرے کولوں باقی ساتھ زناں
 میں آکھیاں ایہ اوہا کہوتا ہورہے آندا کوئی
 ایہو کہوتا آوندی واری چکھے رہ رہ جاندا
 کئے حلیمہ کیا اس ویلے قدرت رب وکہائی
 کہن لگائیں غافل زناں کیا معلوم تسالوں
 کیا جانوں تہیں میرا تیرے کیا بکرم کس پایا
 مردے لوں ریت نہ دیکھتا آسدی برکت پاؤں
 کوئی نہیں آج برابر میرے صاحب زور سواری
 کئے حلیمہ رستے اندر اس دن میرے تائیں
 ہدیوں غنی حلیمہ مینوں دولت ملی سوائی

خیریں جاویں خیروں میں اللہ رکھتا ہے
 کودا کھا کر سرور تو بنائے نال لیا بی
 حیا سولے ظاہر ہوئی قدرت پاک عقاری
 نال خوشی دے لائے کہوتا ہو گیا دون سوایا
 ایہ شکرانہ رب سے ہے وا جس ایہ کرم کما پایا
 کل حیوانان لوں اول مینوں بھاگ لگایا
 کر منظور خیالوں مینوں رب ایہ شان دیوایا
 سب بھقیں فل میرا پر رب اسوار کر پایا
 میں قربان خدا تھیں جس نے رحمت نال رحایا
 کل سواریاں تھیں ج میرا درجہ رب ودہایا
 ایسا درجہ کسے نہ پایا جو مینوں ہتھ آئیے
 پاک حلیمہ اٹھاون والا مینوں تہہ بنایا
 نازاں نال روانہ ہو یا سوہنی چال و کہائی
 چکھے رہ گیا ساتھ تمامی آگے نکل سدھایا
 ہر کوئی دیکھتے تعجب ہو یا آسدا یاں میان لال
 ہے ایہ اوہا کہوتا تیرا یا کوئی ہور لیا
 کہن زناں اسلے اندر کیا خوبی آج ہوئی
 آج تمام سواریاں نالوں ود کے قدم آٹھاندا
 حکم بے تہیں کہوتے میرے بول کلام سنائی
 کون اسوار خدائے فضلوں بلیا آج اسانوں
 شاہ رسولان پشت میری پر قدم مبارک پایا
 ضعیفی طاقت مینوں بخش ہوئی رکاروں
 شان عظیم و تاج مینوں فضلوں خالق باری
 سبھے رکھے دوہاں طرفوں آون غیب ندا میں
 سارے ساتھ زناں نالوں تہہ بزرگی پائی

جنگل دے وچ چرے ہوں جتھے مال پیارے
 کہن مبارکبادِ حلیمہ وہ درجہ ہمدھ پانیا
 برکت ہو رہی سرور دی راہ وچ نظری آئی
 جس جاگہ میں آزاں راہ وچ بیٹھ آرام گزاراں
 سوہنا گہاہ عجائب تازہ سبز بہار لیا سے
 جان پھر خیریں گھر میرے وچ سرور عالم آیا
 ہمیں بکریاں گھر میرے وچ دودھوں پانیاں
 جو دن آوے پیٹھ انہاں سے دودھ نیاہ پیوے
 باقی لوکاں دجو آپے مال مویشی سارے
 مال میرا جد موٹا وچین پین لوک اسانوں
 جھل تھیں سب مال اسادے آون ٹھکھ مانے
 سب لوکاں تھیں بکریاں تیریاں دین دودھ والے
 کہ حلیمہ اجرا اپنے سادے نال رلا ہو
 نا پھر لوکاں بکریاں اپنیاں سادے نال پالیاں
 سب مال خراک و فضلوں ہو گئے دون سوا
 جو رہی سعد قبیلہ آہا عورت مرد تمسامی
 معلوم ہو گیا میری تائیں شانِ حلیمہ تھاری
 جنوں کچھ بیماری ہووے یاد کھ درو شاہی
 دست مبارک پاک نبی دا پڑ حلیمہ دانی
 سن سن خبراں حاضر ہوون تیر بیماریاں والے
 نبی سعد نول گھر اپنے وچ لڈا وید سیانا
 برکت عظمت و کچھ نبی دی لوک ہوون قربانی
 جیوں جیوں باطن شان نبی دا انوں روکھا
 قبل گئے دلوں حلیمہ تائیں اپنے پت پیارے
 ہر دم اپنیاں کہیں گے کہے چند سو ہارا

دیکھ ساونوں لختِ دولتے آون سارے
 خیرِ خلائی نبی محمد کو تیری وچ آیا
 ہویں روایت آپ بانوں کرے حلیمہ دانی
 خشک زمین ہووے ہریالی برکت شاہ ابرار
 رنج کھائے کہو نامیرا رب واحد الاوے
 سب چیزاں وچ نظری آئے برکت میں سوایا
 بھرتے سب بھانڈے انہاں جد پیلے پانیاں
 صدقہ پاک نبی سرور دا ہر کوئی رنج پوے
 دین حال خراب مانا لے بیت ضعیف چھارے
 کتول ل چراون کارن لدھی بھوہ تسانوں
 دن دن اجڑا مال تسادے موٹے ہوندا جانے
 دس حلیمہ کھتوں تیرے ہو گئے بخت سونے
 جنول چردا مال اسادا او سے طرف چرا ہو
 دودھوں بھریاں موٹیاں ہویاں لکے جد وچ پانیاں
 برکت حضرت کل دستی نول مولی زنگ لگائے
 سب ددل وچ حب نبی دی ہوئی ان مقامی
 سہ کوئی آکے اس لڑکے دی ہر ایہ برکت ملدی
 اگر تیرت حلیمہ لگے اپنا حال سناوے
 پھیرے انہاں نما نیاں آتے ہووے فضلِ خدائی
 برکت حضرت رب انہاں سے روگ نامی ٹالے
 کرسی کدی علاج دلائے اود محبوب ربانا
 آپ حلیمہ خدمت اندر ہر ویلے دیوانی
 توں توں حب نبی دی اندر تے ہوندی جاوے
 ایس خدمت پاک نبی دی پلک مویں دسارے
 خاوند سے حلیمہ تائیں ایسا نبی پیسازا

نال محبت وارو وارمی ہو قربان اٹھاوون
دور نہ ہوون حضرت کولوں بہت رکھن شیری
دن تے رات محبت اندر ایسے دلوں وکانے
کہے بہاؤ الدین مقسّر وچہ مقصباح لیا یا

چھوڑا کیلا پاک نبی زوں ہرگز کتے نہ جاوون
کون ایسی چیل کر جاوے ایسی دولت بھاری
صبر نہ آسے مول وناں زوں باجھ حبیب بانے
سورت والضحی اندر ایہ جو حکم نبی زوں آریا

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

کیا نہیں پایا بھگور خدائے یتیم پھر جا کر دی اس نے بھلو

پہلا یتیم نہ پایا یتیموں پاک خداوند عالی
اس دوچہ اشارہ ایہ بھی طرفوں حق تعالی
یا محبوب ساڈے آپر کتنی رحمت میری
ہنس سی اسدی چہاتی اندر شیری صفی جاوون
ہو قربان تسالوں اس نے گھر وچہ جہوں نہلا
جو کجہ برکت گھر کے وچہ اسان حضور وچہ پائی
مالا مال کتنی سہہ وستی تیرے جاوون پاروں
جویں حلیمہ دے گھر یتیموں رکھیا اسان پیارا
کرن روایت جہوں حلیمہ دے گئی حضرت تائیں
تے کر شیر سو اوے وکھرا اپنا بال ایانا
کہ حلیمہ میں گھر حضرت قدم جہوں آ پایا
پیون شیر میرا جس دے ملے پاک حبیب اہلی
میرے صاف کرن نہیں پہلے آپے صاف جاوون
ہیون شیر ہمیشہ حضرت اپنے وقت بھگانے
اسے طور پیشاب کرن دا بھی بک وقت پھیرایا
ہو رہک صفت نبی سروردی وچہ بلج " آئی
چکر پڑے حضرت دیوچہ فرق کردی آ جاوے
چکر کپڑا دیون اندر میں کجہ دیر لگاواں

پھر اس جگہ عنایت کتنی پرورش پاوون والی
یاد کرایا پاک نبی زوں وقت حلیمہ والا
وقت یتیمی اسان حلیمہ خادم کتنی تیری
بخشیا شیر ساڈی خاطر رحمت فضل کجاوون
چھوڑ گیا سب تنگی فاقہ کسے نہ ڈٹھا جاندا
ادہ سہ تیری خاطر آہی ہو نہ خاطر " کائی
سہ سے دل وچہ جت ساڈی میں پائی سرزوں
ایسا نازاں اندر بلدا کون یتیم و حاکم
ایسا پیار نبی دا اسنوں بخشیا خالق تائیں
انہی چہاتی نال سو اوے پاک حبیب ربانا
گھر میرا انوشو حضرت دی باغ بیارنشا یا
لباں مبارک صاف کرن دی حاجت ہوندی ناہی
شیر لودہ لبان مبارک کسے نہ نظری آوون
وقتوں اگے نہ کتنی طلب حبیب ربانے
بالاں دا بچوں کپڑیاں آپر کردی پیشاب نہ آیا
آنا شرم نبی زوں آہل کسے حلیمہ نہ دانی
اپہ صراودہ ہو کر یتیموں دے تے سمجھاوے
آپے غیبوں کجیا جاوے پاک حبیب بچاواں

سب لڑکے جبر خواہوں آئیں ہوں ہمیں گریبانے
 پاک نبی جبر جاکن خیریں رحمت فضل یوں
 یک یک دن وچہ پاک نبی لوں اتار دہاے
 وچہ پھینے سال برابر دہن نبی گرامی
 دو ماہاں دے رٹہ دے سبیں پاک حبیب الہی
 چار ماہاں دے سرور عالم چلن پکڑ دیواراں
 چہیاں ہنیاں دے جبر ہوئے جلدی قدم ہان
 اٹھا ہاں دے سرور عالم لگے کرن کلاماں

گڈوں بھریاں کہیں ہوں دن حال نہانے
 ہوسے صاف مبارک چہوروشن بزرگیوں
 جتنا اواد ہا پور کسے لوں وچہ مہینے آئے
 جیوں کر ذکر کتاباں اندر کرن مفسر نامی
 دن ماہاں دے کہلویں اتنی طاقت آہی
 پنج ماہاں دے آپے خیریں رڈے شاہ ابراہاں
 ست ماہاں دے دورن بچن چاہن جہول خان
 پہلی ایو کلام مبارک کستی شاہ اکراماں

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اللہ بہت بڑا ہے اور سب تعریف واسطے اللہ کے ہی جو بالذات ہے تمام جہان کا

وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

اور پالی ہے اللہ کے لئے سبم اور شام

کہے حلیمہ راتیں ہیں دم سونے نبی غفاری

ذکر الہی دل دے اندر رہے برابر جاری
 وچہ بخت پاک لے دی محو ایسے عقیدے
 ایہ کلمات مبارک مینوں راتیں میں سیندے

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَدْ وَسَّانَا مَتَّ الْعَبُورُ وَالرَّحْمَنُ

ہیں کوئی معبود (برحق) کرا اللہ پاک سونے ہیں آئیں اور خدائے رحمان ہیں

لَا نَأْخُذُ لِسِنِّهِ وَلَا نَقُومُ

آئی اس کو اور نہ سیندے اور نہ سیندے

جاں کج چیزاں پکڑن گئے نال ریدی یاری
 سچے ہتھوں پکڑن نالے ایہ بھی عادت ہوئی
 کھیڑ دیاں جبر و کھن حضرت دو جیاں کیا لڑ
 کرن نصیحت کھیڑ دیاں لوں ایہ کیا تیاں بنایا
 کہے حلیمہ چوٹی عمروں ایہ سب صفتاں آیاں
 نبی سعدی دستی اندر سی بہا رکھ پرانا

پڑھو بسم اللہ پکڑن حضرت ہوشے کرن پیاری
 کھتے ہتھوں سرور عالم چیز بند پکڑن کوئی
 نسن دور انہاں لے کو لوں نیڑے جاؤن ناہیں
 کھیڈن کارن نہیں تسالوں خالق پاک او پایا
 ہورن ہر عجاوب لاتاں ڈھیاں تے از ماہیاں
 مدت تہیں اوہ سکا ہو یا خشک کر نہک مانا

چہلین پہن والی اس پر اس امید نہ کائی
 بیسی گود میری دے اندر پاک جلیب سو بار
 برکت حضرت ایسی اس قدرت ظاہر ہوئی
 اسے ویلے شاخاں اس دیاں سبز پوشاگانیاں
 سنا رکھ ہو یا ہر پلہ برکت حضرت پاروں
 بھی یک سجدہ سبیلے اندر آ ہی ہو رسوانی
 سب کوکل بھنیں گھر اس دیوچہ بہت غریبی آ ہی
 کہے حلیمہ ہک ان ادبوں اوہ سکین و چاری
 جبر اس دے گھر سرور عالم قدم مبارک پایا
 برکت حضرت اس تمیں بچے بہت آسودہ ہوئی
 اور روایت آپ زبانوں کر کے حلیمہ دانی
 اتنی مدت ہر کلیفوں میںوں رب بچایا
 دو برسوں بعد عمر مبارک پائی نبی گرامی
 کندگی بہ مدت خیریں شیر پلاون والی
 عبدالمطلب آ منہ خاتون ملے محبت پاروں
 دیکھ نہایت راضی ہوون سرور عالم تائیں
 دانی دے دل تحت نبی دی ایسا کیتا ڈیرا
 مرضی میری جے ہن واری پھیر اجازت پاواں
 ہر حضرت آ منہ آگے میں ایہ عرض گذاری
 گرم ہوا ہے مکے والی ٹون میری دل آوے
 لے جاواں میں گھر اپنے وچ رکھاں آس دیتائیں
 کہے حلیمہ کتنی واری میں ایہ عرض سنائی
 میں منگاں اوہ دیوے ناہیں کتنا وقت وہانا
 آخڑ میریاں نتناں ا پر رحم مانی نون آ سیا
 ناہیں اونہوں لے کر حضرت رخت ہوئی گھرانوں

کہے حلیمہ ہک ان ایوں کول اس د میں آئی
 بیٹھ گئی اس رکھ قے پٹھاں لے کر نبی پیارا
 ہو گیا سبز و رخت تھامی دیر نہ لگی کائی
 ادبوں لویں پیار لیا یاں میوے بہار ہو کایاں
 سوہنا میوہ حاضر ہو یا خالق دی سرکاروں
 ام سکین بتاوان اسنوں بہت غریب تھائی
 کدی بہ بھلیا تھی فاقہ عاجزہ حال تباہی
 گویا اٹھا کر گھر اپنے وچ لیکئی نبی بھائی
 اوہ بہ لگی فاقہ آس دا جاندا نظر نہ بہا
 دولت مالوں چیز کے دی تنگی رہی نہ کائی
 جتنی مدت سرور عالم میرے ساتھ لنگھائی
 ناکچ گرمی سردی میںوں اثر کدی پہونچیا
 وکھن اندر چار برس دا جان لوک تھامی
 مکے وچ حلیمہ دانی آندا سرور عالی
 گود بھجایا سرور سوہنا باتاں کرے پیاروں
 خیریں آیا اسادا بولن حمد شنائیں
 کہے حلیمہ وچ پھرن اوپر نہ چاہے دل میرا
 ایہ دولت ایہ برکت ساری موڑ گھر میں لیجاں
 کچھ دن کارن بختو میںوں پھیر ایہ چیز پارمی
 مت ایہ پھل مبارک میرا گرمی نہیں کرناوے
 جاں کچھ خیریں تکھا ابوسی جاساں چھوڑ تھائیں
 کرے نہیں منظور جدائی پاک نبی دی مانی
 مشکل ہو گیا دوہاں دلائنوں بہار بھجوا چانا
 لے جا جیوں کر مرضی تیری گرم کنوں نہ پایا
 نوم نصارے واہک لولہ راہوں مل پیاسانوں

دیکھتے ہیں آپس اندر کرن لگے کچھ باتوں
 ڈھٹے ہیں مبارک آکے پاک نبی سرور سے
 بچنے لگے کون ایسے لڑکا صاحب شان گرامی
 کہن لگے بس ایسے ہوسے اوہ محبوب تعالا
 عین برابر اس واس دا حلیہ کو آیا
 بے ایسے لڑکے دیوں سانوں بہت احسان کا
 لیجاواں آسیں جہنہ اندر سنوں ادب روں
 کئے حلیہ ایسے گلشن کے خوف سے دل آیا
 برکت حضرت اوہ بھی آپے جھکے لیں خیالوں
 دو جی واری سرور عالم جبر کے گھر آیا
 جیوں جیوں خیریں و ڈاٹوں سے پاک حبیب خدا
 اتنے فضل اسادے آپے کیتے خالق باری
 جنوں قوم اسادی وچوں پور ضرورت کافی
 زن برسوں سے جوئے خیر میں جیوں حبیب لہی
 دو فرزند حقیقی میرے ابو مال چراون
 پچھیا بکدن میرے کولوں پاک حبیب سو ہارے
 میں کہیا اوہ باہر دونوں مال چراون جائے
 جدا یہ بات سنی میں اگوں کیتے عذر تیرے
 مڑ مڑ جیوں حبیب خدا کے کیتی طلب میری
 بند چاہندی ہاں دے پئے نذر باہر پچھاں تنور
 بھر ہوئی تان مال محبت سر نہ وال ہوا ہے
 گل پا پا گلو بند میانی لے کر چائیں چائیں
 اے پراوہ گلو بند اساد حضرت توڑو گلا یا
 کچھ نہیں حاجت انہاں گلا ندی ہرگز سادے تائیں
 پھر لئی اک سوئی حضرت ٹپے ساتھ بھراواں

سوئی صورت حضرت دیول آکر پایاں جہانوں
 ہر نبوت حلیہ سارا دیکھو شناخت کرے
 تاں میں کہوں انہاں آگے کیتا ذکر تاملی
 وچہ کتاہاں آگے جس دا پڑھیا ساں حوالا
 مکے اندر پیدا ہویا کل نشان لیا لیا
 دولت مال کراں سبہ حاضر جو ہو ہوں فرما دیں
 برکت پڑے وطن اساد اس دی برکت پکروں
 ہو کر جدا انہاں سے کولوں قدم شبانی چایا
 پہنچ گئے اسیں گھر اپنے وچہ رحمت فضل کالوں
 آگے نالوں ہو رز زیادہ عین خدا نے پایا
 تہوں تہوں سادے گھر سے اندر برکت میں پیدا
 کل قیسے اندر سانوں رب بخشی سروراری
 آہوں محتاج اسادے برکت نبی خدائی
 برکت مالوں گھر سادے وچہ ہو گئی بے پرواہی
 سارا روز نگہاوں باہر رات پور گھر آون
 کتھے رہن دہاڑی میرے دونوں پور پیرے
 حضرت کہیا میں بھی فخری ساں نال انہاں سے
 ایسے حضرت متن تائیں عذر پھانے میرے
 تائیں عاجز ہو کر کہیا جیوں کر مرضی تیری
 ایسے جیوں تول راضی ہوویں عذر نہیں کچھ نہیں
 سنگھی پھیری سمرہ پایا کپڑے آنگ لو آئے
 تاجو نظر لائے کوئی چند مبارک تائیں
 میں نہیں پاندا ایساں چیزاں بول ہو ہوں تائیں
 ہر دن تہیں حافظ میرا آپ خدا نرسائیں
 میں پئی تک تک رجاں مگردے صدقے عبادوں

طریا مال بھراون خیریں اچ مالان طریا میں
 کراں دعائیں یارب اس دا آپ ہو دیں رکھوالا
 مال بھراواں جگن اندر بیٹھی ڈور پیارا
 سارا روز لیلان اندر توبے چین لنگھایا
 پچھی میں فرزندوں کولوں حالت باہر دالی
 ہن لگے اچ اماں اماں ایسی قدرت ہوئی
 جد ایس باہر لیگئے استوں گرم کیتار ب عالی
 جتوں جاوے ویر پیارا بولی نال سدھاوے
 سارا روز سے دی چاڑوں بوجھن نال لنگھایا
 سن کر بات حلیمہ کھیا سچ بتاؤ مینوں
 جد فرزندوں قسم اٹھا کہ ایہ سب بات سنائی
 ہر دن فجری نال بھراواں سرور عالم جانے
 سن سن باتاں دل سے اندر بیٹھے حلیمہ پانڈی
 اپنی جاگہ عورت خاوند خوشیوں دون سوائے

جس ہی برکت مال تمامی ملے ساڈے تائیں
 خیریں جانے خیریں آسے سو مہیاں مالان والا
 ایہ گروں رہیا مینوں فکر دے وچ بھارا
 راتیں ڈولیا جد خیریں صبر تدا میں آسے
 کیونکر اچ دھاڑی باہر ڈھپ پیارے جالی
 ڈھپ گری داویچن نون خطرہ رہیا نہ کوئی
 آکھی بدلی سر اس کے پر سایہ کرنے والی
 چھتری وانگوں سر اس کے پر سایہ کیتی جائے
 سانوں بھی سب اسدی پاروں بہت آرام دکھایا
 بیما کھندا قسم خلاوی چھوڑ نہ آکھاں تینوں
 ہو قربان حلیمہ دانی دلوں یقین لیا
 جو جو معجزہ دیکھن بھائی راتیں آن سنائے
 ڈردی ماری پور کے نون نا کوئی ذکر سنائی
 کرن دعائیں خوشی اسادی مولی توڑ چڑھانے

ذکر شوق صد

کرن روایت جان کہ عرصہ اسے طور و مانا
 ہو باجدوں دوپہراں دیلا کہے حلیمہ رہن دانی
 اماں بابل اماں بابل رور و کرے پکاراں
 میں کھپا کی ہو یا بیٹا نال تیرے کی بنیاں
 خبر کے اوہ اسمانوں لٹھے یا کس پاسوں لے
 اوتے جا کے چیرا انہاں شکم پیارے والا
 خبر نہیں من کچھے میں نہیں زندہ ہے یا ناہیں
 جو اس وقت حلیمہ پر غم دی حالت پیتی
 عورت خاوند روند ہونے گھڑیں ڈور سدھانے

نال بھراواں باہر بکدن گیا حبیب ربانا
 آ گیا پت غمیرہ میرا کردا حال دوانی
 اٹھو جلدی باہر چلو چھوڑ دیو کم کاراں
 کھندا اچ فریسی بھائی چک کھڑیا دو جنیاں
 لے کر ویر پیارا ساڈا آپر پیارا سدھانے
 نامیں اوتہوں ددڑیا جلدی وچھ مصیبت حال
 سنکرات حلیمہ تائیں غش پے گیا آتھائیں
 کول بیان سناوے اس دا جوئی وچھوڑے کیتی
 آکر جلدی حاضر ہوئے پاس حلیمہ ربانے

آپ پر پہاڑ کی سی جہانی بیٹھانسی ہی اتنی
 دیکھے پیا نلک دی طرفوں پاک جیت سہارا
 کہے حلیمہ جد میں بیٹھا ڈکھا وچہ حیرانی
 چوڑا اٹھایا سینے لایا بہت پیا رکمایا
 حضرت کہیا خیر تمامی فکر نہ کرتوں کوئی
 غیبوں شخص ہوئے تن ظاہر چٹیاں کپڑیاں لٹالے
 دوچے سے ہتھ تہال شہری برفوں بھریا ہویا
 بجایاں دھول میرے تائیں انہاں پکڑا اٹھایا
 چاک کیتو نے سینہ میرا ناف نلک دکھارو
 جو اعضا تمامی میرے آپے اندر والے
 برف کنوں ادہ دہو کر سارے لائے پھر کالے
 دے کر چیز کالیا اس نے دل دانکتہ کالے
 ایہوکتہ رغبت دینا طرف شیطانی کاراں
 ہن کوئی مول نہ نیٹے ام دے کر فریب شیطانی
 خون سیاہ اوہ کالانکتہ کڈھ کے باہر وگایا
 رکھ دتا پھر دل میرے توں پس اپنی جانی
 جو جو چیزاں میری اندر بھریاں انہاں پڑوں
 ہیرا وہ دوویں ناسخ ہوئے شخص نزیجا آریا
 بہت تسلی دتی انہاں جاندی وار زبانی
 شکر بات حلیمہ دانی ڈٹھا شکم ذرا نی
 ہن مفسر ایہو واقعہ ہویا کتنی واری
 وچہ کتاباں شوق صدر دا بہت بیان لیاون
 ایہوں تفصیل نہ کتنی تھوڑا ذکر سنا یا
 قیسمہ کوڑہ چہرہ ایہ منزل پاک نسی ازمانی
 کیا جانے اوہ کیا کجہ آہا ایہ اسرار ربانا

جیوں حیران ہوو کوئی بندہ ایسی حالت آہی
 جدوں حلیمہ حاضر ہوتی ہس پیا نسی پیا
 مال محبت ہو قربانی چم لئی پیشانی
 پچھیا حال سنا میں صدقے کیا کچھ نظری آریا
 سن تاں میں دستاں تینوں جویں کہانی ہوتی
 چاندی دا بک لوٹا سوہنا بک دستہ وچالے
 مال ادب سے ہتھال آہر مہیسی و ہریا ہویا
 آپر پہاڑ لیا کے تینوں مال پیار لٹا یا
 لے پروردہ ہویا تینوں ہرگز چھیرن پاروں
 بک جسے نے پیٹ میرے تہیں باہر پکڑ لکھالے
 دل میرا پھر کڈھیا باہر وچہ مرد سیاہے
 کہن لگے ایہ دل وچہ آہا حصہ شیطوں والا
 دور کیتا اسان تیرے کولوں باسید ابراہاں
 پاک ہو یوں توں ہر دوسوا سوں اچھوٹ تھانی
 اسدے بلے دل میرا وچہ ہیرا انہاں کجہ پایا
 خوشیوں بھریا سینہ میرا ڈاڈھی لذت پائی
 ہن تک تینوں خوشی انہاندی باہر حد شماروں
 سینے تے ہتھ پھیر شتانی چاک تمام ملا یا
 آخریوں بوسہ دیکھے چلے گئے آسمانی
 شوق صدر دی سینے اندر آہی اچھے نشانی
 شب معراج اندر بھی ہویا کہیا نسی واری
 رنگازنگ معاویہ اسدے عارف کہوں سنان
 وچہ کتاب گنجائش ناہی محفل طور لیا یا
 ورنی دلوں حلیمہ دانی جسوں خبر نہ کانی
 شکر حالت شوق صدر دی خوف تے وچہ دہانی

کرے صلاحیں مکے اندر حضرت نون لیجاواں
 دل نانا ایہ عمت برکت گھر ساڈے تھیں جاوے
 خاوند نے بھی انہوں کہیا فکر پیا ہن بھارا
 نالے ہو رتھامی لوکاں خبر جدوں ایہ پانی
 ہوا چار حلیمہ آخر سرور کل نبیاں دا
 گم ہو یا سی شہروں باہر پاک حبیب گرامی
 برسوں چار حلیمہ دے گھر رہیا نہی پایا
 جد حضرت نون لنگی دانی آکر پہلی داری
 جاں پھر واپس دیون آئی تنگی رہی کوئی
 یک روایت باویہ بکریاں گھر آسد وچہ آہیاں
 اتنا مال و تار پسنوں برکت حضرت پاروں
 جدوں حلیمہ مکے اندر حضرت نون پہنچا یا
 بھی انعام دے کچھ و گھرے پاک بندھی مانی
 جاندی وار تہی نون دانی رورو کے گل لاندی
 میں قربان محبت تیری کدی پہلی مینوں
 کرن روایت اس تھیں تیکھے جدوں حلیمہ دے
 نہیں سی اے نبوت ظاہر پاک نبی فرمائی
 پہلی تہوں خدیجہ کبری گھر حضرت سرور
 پچھا حال احوال تمامی حضرت خلق پیاروں
 کہیا حلیمہ تنگ گزارہ حال نہ رہیا کوئی
 سنکرات حبیب خدادے ایسا کر م کسا یا

من سلامت مال انت میاں نون پہنچاواں
 ایس پرہن نقصان ہون تہیں خوف اسانوں دے
 لکھ شکرانہ جیکر خیر میں جاوے پہنچ پیارا
 کہن لگے پنچاؤ جلدی ویر نہ کر یو کانی
 کر اسواری مکے اندر دادے پاس لیاندا
 ایس پرہن ادہ اگے چل کے کرساں ذکر تمامی
 گھٹ ددھ بھی فرماون بعضے علم خزانوں را
 بکریاں دس حلیمہ دے گھر بیت آبی لا چاری
 برکت حضرت دس بکری تہیں تن سوکری آبی
 ادہ بھی لا فرما جو سبے کم کسے دیاں پیا
 بکریاں بھیداں شتر وغیرہ ددھ گھر بک ہزاروں
 کتنا مال نبی دے دادے بخش عطا فرمایا
 بیت محبت عزت سیتی رخصت کیتی دانی
 سڑ مڑ چھے لاڈ پیاروں تے موہوں فرماندی
 جرب پھیرا پانچیریں آکر لساں تینوں
 ماواں دانگوں عزت آمدی پاک نبی فرماوے
 مکے وچہ حلیمہ دانی پاس نبی دے آئی
 جدوں حلیمہ حاضر ہوئی بہت محبت کرے
 کوں گزارہ گھر دے اندر مال مویشی پاروں
 قحط و بالوں گھر ساڈے وچہ ڈاڈی تنگی ہوئی
 چالی بکریاں پنجیاں جلدی بھی شتر دیوا یا

لے کر مال حلیمہ دانی دیندی گئی دعائیں
 شالارہیں سلامت بیاروز قیامت تائیں

سنی کتابیں { کتب کرامت و شکرانہ }
 سننے کا پتہ { کتب کرامت و شکرانہ }
 کتب کرامت و شکرانہ

وفات حضرت آمنہ صاحبہ و کفالت حضرت

عبدالمطلبؑ برائے آن ذات علیہ الصلوٰۃ والسلام

حضرت آمنہ خاتون سے گھر آہوئی رویشانی
 خدمت گزار غلام قدیمی باندی اسے گھردی
 فضلوں نبی کھڑا اون والی عالی ذات صنفی دی
 جنوں ملیا سرور سوہنا پاک حبیب پیارا
 رکھے خبر حفاظت ساری صدقے صدقے جاوے
 دلوں بچانوں ہوئی بردی پاک نبی سرور دی
 جتنی مدت میں حضرت دی خدمت ہی کماندی
 جدوٹھا تا سرور عالم رحیب نظری آسنا
 پھر کوئی چیز نہ سنگن میں نہیں مول دہاڑی ری
 حضرت آکھن طلک ساتوں ایسے نہ ہرگز کباوال
 کہاوں پون کے دل اتنی غمیت ہوندی ناہی
 حضرت آمنہ پکیاں تائیں من گئی مدینے
 ام امین بھی خدمت اندر ساتھ حبیب غفاری
 مدت تک ہینے اوٹھے خوشیاں نال نگہا با
 جتول حضرت راضی ہوں جا کر سیر کر اے
 ہر نبوت حلے ولوں لیا بچمان پیارا
 ایہ لڑکا پختہ ہو سی دساں ایسے تسالوں
 گل نشان برابر اس سے ختم رسولاں والے
 ہر حضرت امینہ اگے ساری بات سنائی
 مت ایہ خبر زیادہ پھیلے چرچا ہووے جاری

جدوں علیہ پاک نبی نون کے چوڑ سداہی
 ام امین تک بانڈی آہی پاک نبی سرور دی
 عبدالمطلب سوئی اسنوں خدمت پاک نبی دی
 بعد حلیمہ ام امین دا کھلا بخت ستارا
 ہر دم حاضر خدمت اندر بہت پیار کماوے
 جو فرمان سناون حضرت تڑت آمتا کردی
 کرن روایت ام امین نہیں آپ موبوں فرمادی
 لکھی نہ جھکے پیاسوں حضرت مینوں حال سنایا
 جری ویلے پانی زمزم بیون بخو واری
 بیت دفعہ چدرونی ویلے کہا نا پیش کواں
 سارا روز نگہاوں اینوں پاک حبیب اکھی
 چھریاں جد عمر مبارک پانی پاک نبی نے
 سرور عالم نون بھی نالے لے کئی ماں پیاری
 جدوں مدینے پہنچے جا کے راوی ذکر لیا یا
 شہروں باہر پاک نبی نون ام امین لیجاے
 کہا دن کسے بیودی باہر ڈٹھا نبی سہارا
 نال اس سے کہ سنگلی آہے گاکھن تنہا تو
 دیکھو ہر نبوت اس دی صورت سیرت نالے
 ایہ گل آکھروا نہ ہو یا ام امین گھر آئی
 سن کربات نبی دی نئی کیتی گھر میں تباری

قوم یہودی دن آہے پاک نبی سرور وے
 دے سے خاطر ماں حضرت دی کیتی تری تیار می
 بیٹے دی گھیبانی کارن ایڈیاں دور نگاہیں
 جدول مرینیوں رخصت ہوئی لیکر سرور عالی
 آجوع نام آہی بک سستی جدا وہ راہ وچہ آئی
 رہی امید نہ پکنے والی ہوش حواس سد ہانا
 بیوشی تہیں ماں حضرت دی کن کچہ ہوشن ہالی
 تک تک صورت پاک نبی دی رو و ماں پیاری
 بھر بھر نیرو چھوٹے والے پلٹن نین تمانے
 اپن چیت غماندیاں زریاں کانگاں چاہن
 وچہ پردیساں پترائے لگے پون چھوڑے
 وقت شرح سے ماں حضرت دی انوں روڑے لگلاوے
 آگیا حکم اسارے کارن خالی دی سرکاروں
 وچہ پردیس خزانوں سوئیوں ہو پوں رب حوائے
 پس انوں ساری خلقت دیول مرل ہو کر آریا
 توں فرزند پیارا میرا اچیاں شانوں والا
 بہت تسلی پاک نبی انوں دیوے ماں پیاری
 ہر زعمے انوں موت بلا سے اکل پیالہ ہووے
 چھوڑ جلی میں دنیا اندر اپنی نیکی نشانی
 جد تک جگوچہ جاری رہی ذکر مبارک تیرا
 اتنی بات سنا کر مائی پینا اکل پیالہ
 بیٹھے نیر جلاون حضرت مائی کول سر ہانے
 روچی وار پیتی منزل پائی نسی پیارے
 خدمت ہوئی جدا ماں حضرت دی راوی ذکر لیا یا
 وچہ ابودا سے قبر مبارک حضرت آمنہ پائی

سن سن خبراں پاک نبی دیاں دلوں وٹ کرے
 ان سلامت گہر لے جاواں دولت اپنی پیاری
 دم اپنے دا پتہ نہ کوئی گھرا پڑے یا ناہیں
 ام امین بھی نالے آہی خدمت کرنے والی
 سخت بیمار ہوئی اس جاگہ پاک نبی دی مائی
 کول سر ہانے بیٹھا ویکے پاک جلیت بابا
 طرف پیاسے بھر کر وٹھی نظر محبت والی
 آگیا وقت تیار می والا امر جوں سرکاری
 سچ نہ ڈٹھا چند سو ہارا ہوئے کو ج چلائے
 پس دی جھوک جیاتی والی پٹ ہاون آریاں
 کوئی نہیں دو در منزل حل تا کون تضاؤں
 کرے دعائیں عمر تیری وچہ مولے برکت پوسے
 سوندیاں جاون اکھیں میریاں نیند انوں می پاؤں
 ہے افسوس تہوٹھے تیرے رزم مراداں والے
 آپ خدا نے بھیجا تینوں ذکر شان سوایا
 گھر باہر سب جاگہ تیرا آپ خدا رکھوا لا
 نال محبت بول سنانی ایہ گل جانڈی واری
 ہر شے توں پرانی ہووے ہر کوئی فانی ہتھور
 میں مر جا ساں تا بھی میرا رہی نام جیانی
 تہ تک نال برابر رہی روشن ناواں میرا
 چھوڑ گئی پروسیاں اندر سوہنی صورت والا
 دیکھ پیتی پاک نبی دی رونے ملک ربانے
 سہ چیزاں انوں درد نبی داروون پن وچارے
 رو کر دین آوازہ دردوں جنان ل سنا یا
 ہجرت تچھے سرور عالم یاراں انوں دکھلائی

ایہ پے تربت ماں میری دی سارا حال سنایا
 بسیا یم کیا جس دم سرور گل بنیاں دا
 عبدالمطلب سنیاں جس دم حال یمتی والا
 گل نال لگا یاد دے سوہنا نبی پیارا
 عبدالمطلب پاک نبی نوں اپنے پاس ٹکایا
 ام امین نوں حکم سنایا خدمت کریں تاملی
 آپ ہے ہر ویلے حاضر بل پل خبر کھیندا

اس جاگہ پر چھوڑا سنانوں اپنا ساتھ کدا ییا
 نال محبت ام امین نے نکلے وچہ لیا نزل
 کون بیان سناے جو کجہ گذریا درد حوالا
 باقی جتنا خویش قبیلہ صدقے جاے سارا
 بیادے بہت محبت پاروں عبد اللہ ماجایا
 ہوئے نہیں ادا اس پیارا درتیم گرامی
 نال محبت لاڈ پیاروں چیزاں لے لے دیندا

بیان قحط سالی

ست برسوں دا ہوا بخیر میں جدولوں جیت لہی
 اس حالت وچہ شان نبی دا خالق پاک کہایا
 سنوں قریشو آون والا ہے نزدیک زمانہ
 اس دی برکت نازل ہوسن رحمت الیاباں راں
 جیکر اچ ضرورت ہووے بارش فضل تسانوں
 ہے یک شخص سناڈے اندر مرد بزرگ و ڈیرا
 لمیاں پلکاں سوہنے ابرو آچانک پیارا
 اس لڑکے دیکر وسیلہ آکھواس دتائیں
 باقی لوک تاملی جتنے آسے نال سدیاون
 اپر پہلے جاون نالوں ہر کوئی بناوے دیوے
 خوشبو عطر لگاون سارے بیت اللہ دن
 نام رقیق سیسی یک عورت راوی ذکر لیا یا
 ساکوں خاصن یمتی سکی داے نبی گرامی
 ایتا دیوں قیاس قریشاں سنیاں جدولوں حوالا
 اسے دے گھر سوہنا لڑکا عبد اللہ ماجایا
 یا سردار جلو اچ باہر لے فرزند پیارا

سب لوکاں نوں بارش باجھوں ڈاٹھی تنگی آہی
 نکلے دیاں قریشاں تائیں غیب آوازہ آبا
 جدولوں تساں دچہ ظاہر ہوسی سوہنا نبی بجانہ
 جو کوئی اسے تابع ہوسن پاسن فیض ہزاراں
 تا پھر جلد کمر واپہ حیلہ ہاتھ کھیا تہاں نوں
 آچاند کشادہ متھا گورازنگ چنگیرا
 اس دے گھر یک چوٹا لڑکا سوہنا چند مہارا
 ابوبیس پیاروی آتہر منگے و کج دعائیں
 وقت دعا دے آئیں آئیں بول تمام سناون
 کل قریش قبیلیاں چوں یک یک بندہ ہو دے
 کرن طواف اول ستواری باہر پھیر سدیاون
 تھیں فل خواہوں جنوں ایہ آوازہ آسیا
 سن آواز قریشاں اگے کیتا ذکر تاملی
 عبدالمطلب سادے اندر لیاں صفتاں والا
 آخر عبدالمطلب اگے ان سوال سنایا
 مت اس پاروں بارش ہووے سکھوے سے جگ سارا

آپ سناؤ عرضاں خاطر بنی رہا نے
 سن سن عرضاں عبدالمطلب کبھی نزلت تباری
 بعد طواف بنی دے دادے سب نول لیا ندا
 اگے اگے عبدالمطلب چکھے لوک تسمی
 کرن روایت ایسی اس دن قدرت ظاہر ہوئی
 لوک تسمی دوران بچن اوہ آہستہ جا ندا
 جدوں پہاڑ اُپر جا پہنچے کر کے صفایاں کھرو
 عبدالمطلب کرے دعائیں پیش خدا کبریا
 لے نہ واپس گھردی طرفے آیات مخلوقا تاں
 سوہنے بدل بھڑل آئے خاطر ذات محمدی
 راوی کہند اس دن فضلوں تہی بارش تہی
 وجہ فریشاں آہے جو جوڑے اکا برہا ہے
 کہن سبار کیا و تسمی عبدالمطلب تا میں
 عالی دولت گھر کے وجہ ایہ فرزند پیا را
 ہر کوئی آکھے اس دی خاطر باران بربایاں
 او بار قیصر ہائف جس نول سی ایہ خبر جتا بی
 عربی اندر شتر شاہے کر کے حمد ربانی
 مل جووان و زنت اساطیر سحت آہے تر با
 جگوں سوہنا چہرہ جس دامت برکت بھریا
 رحمت عالم جتول غیبوں قدم مبارک پوسے
 جدا یہ برکت پاک نبی دی رب ظاہر فرما ٹی
 ال کتاب تیا فے والے جو کئے وجہ ۳ دن
 آئین عبدالمطلب تا میں ایہ جو بچڑا تیرا
 سن سن خبراں عبدالمطلب بہت پیار کھا ہے
 ابو طالب نے امین نول ریز وصیت کردا

کرو قبول سوال اسدا اترن لوک نمانے
 بہا دھوکے خوشویاں لایاں حاضر خلقت رسی
 موڈھے اُپر اٹھایا ہویا سرور کل نبیاں دا
 تھیں اچا نظری آئے پاک جلیت گرامی
 عبدالمطلب نال برابر پہنچ نہ سکتیا کوئی
 تا بھی سب تھیں کے چلے دا دا شاہ عیا ندا
 پھر سیدہ پاک نبی دار قبائل حاضر ہوئے
 لوک تسمی سننے فائے امین آہیں کر دے
 برکت حضرت یوسف یلیک بگلیاں برستاں
 چم چم آن و سلون لگے بارش قنل کر دی
 پانی پتھوں ڈویا تہا نظر نہ آوے کوئی
 وچہ محابہ بیان محمدی صلے جاون سالے
 اس فرزند کے دی خاطر سنیاں ب دعائیں
 شالا سہی نصیب ہمیشہ قوم دیا سردا
 سوہنی صورت داسر صدقہ رحمت بھریاں لایاں
 شخراں جہاں اس رخ نبی دی تو فرماں سنائی
 شاکر خدا داس نے سانوں فضلوں بھیا پانی
 سوہنی صورت حاضر ہوئی بارش زینج رجاے
 ساڈیاں بختاں کرماں کارن ب نے پیدا کر یا
 رو سیر فے رحمت برکت سوہنیاں بھریاں
 دادے دے دل تہی تہی دی ہوگی سن سو
 دیکھن وں سول پیارا صفتاں بول سناون
 کسی رب سچ پیر اسنوں ہوسی جدوں وڈی
 وجہ محبت پاک نبی دی دم دم وودا جاے
 بہت خیال رکھو ہر ویلے اس میرے دلبر

لیسا پیارا دادے تائیں پاک حبیب ربانا
 جتنی شفقت حضرت کارن دل میں دلچسپی
 ہے کر داد پاک نبی دابند آرام گزارے
 بھی فرادون ہر کوئی اس دا اتنا ادب کماندا
 باجد ہوئے سے خلوت اندر ساتھ پیاریاں راں
 وچہ قریشاں عبدالمطلب صبا نشان گرامی
 سی پاک اپنی مسند اس نے خاص بنائی ہوئی
 عبدالمطلب بیٹھے اس پر مجلسوں لگائے
 اے پر جد شریف لیا ہے پاک حبیب سو بار
 جیکر مجلس تھیں کچھ بیسے ادب بزرگی پاؤں
 عبدالمطلب کے کر کے قسم تھا لے
 جم جم آوے کول اسڈے مسندان سو بار
 مال پیار پیارا دادا اپنے پاس بٹھا اندا
 دو برسوں سوار دو عالم دادے پاس نگہاؤ

جد تک حضرت کول نہ ہون مول کہا ہے کہا نا
 کل اولادوں اتنی شفقت ہو رکے پر نا ہی
 ڈر دا کوئی جگائے ناہیں باجہ حبیب پیارے
 جدوں اکیلا بیٹھا ہوئے دادا شاہ بنیاں دا
 اس مجلس چہ کوئی نہ جاوے باجوں شاہ ابراہاں
 جو اشرف اکابر اس دا کرے ادب تمامی
 اس مسند پر ادب لحاظوں ہو رہے ہنسا کوئی
 ہو رکے نوں طاقت ناہی اس پر قدم ٹکاوے
 بہ جاوے اس بستر اتر دادے کول پیارا
 اس بستر تھیں پاک نبی نوں کرے منح پیاروں
 چوڑ دیو ایہ بیٹا میرا اوڈیاں شانان والا
 ہوئی ایہ سردار تساڈا لوکاں نوں فرماوے
 جیوں جیوں دیکھے راضی ہووے صدقے صدقے حادور
 اوہ بھی چوڑ گیا پھر جوں اہل سینہ آئے

وفات حضرت عبدالمطلب وکفالت جناب

ابوطالب جناب سے آنحضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

جدوں نیاری عبدالمطلب کتنی طرف قبری
 وہ عازل اوہی بہا درد وہاں کوچ بولائی
 جس دا پوتا نبی محمد پاک رسول ربانا
 کون رکھے ایہ بیٹا میرا بہناں نوں فرمائے
 ابوطالب سی پو تھا بیٹا حاضر ہوئے تمامی
 بیٹوں بختومنیوں بختو بولن دار واری

ٹھہر ساں یا دوہ گھٹا ہی عمر نبی قبری
 اسے سال سویاں زوشیراں نالے عالم طائی
 نہ بجا حضرت عبدالمطلب دنیا چوڑ سد ہانا
 وقت وفات نبی دادے بہ فرزند بولائے
 ابولہب حضرت حمزہ شاہ عباس گرامی
 بہ نے خدمت بابل دی چوڑوں مرنگذاری

سبہ قربان محبت اندر کارن نبی پیارے
 آخر حضرت عبدالطلب ایہ فرمان سناوے
 نال محبت پھیا دے سرور عالم تائیں
 سن کر بات ابوطالب ولہ اپنی بیوی ہمارا
 او سے زوں پھر سو پیا دے پاک حبیبِ رحیمی
 کہند اس فرزند میرے پر شفقت بہت کھائیں
 ناس ڈٹھا باپ پیارا نارج ڈٹھی مائی
 بابل اس داتے زوں دو نوں ہکائی دے جہاں
 اس کارن میں تیری پھنیا بنہ اسدی پرکھائی
 اپنی جان برابر اسنوں رکھیں دلوں پیارا
 کرسی رب پھیر اسنوں شان نبوت پاسی
 جیکر ہو سکے تاس دی پکڑیں تابعداری
 ہر ہر ویلہ حال اسد پر شفقت رحم کمانا
 آخر خوب وصیت کر کے رب گواہ ٹھہرا
 کہن نگاہن میرے تائیں ت سو کھالی ہوئی
 اتنا رکھتی دے دے دتی جان پیاری
 عمر مبارک عبدالمطلب ہک سو وہ فرماون
 گورستان جمن وچالے قبر مبارک پائی
 سرچھے پیشانی چھے بیت کرے دلجوئی
 کہن نکا اس ویلے چاچا سرور عالم تائیں
 عاشق ہو گیا حضرت ابراہیم محبت پاروں
 گھر اس د جد سرور عالم قدم مبارک پایا
 اس تھیں پہلے گھر آسکے چہ بیت غربی تھی
 جس گھر اندر رحمت عالم خود شریف لیاوے
 ایسا پیار نبی سرور ہوا چلے تائیں

جسوں بخشوا انشاء اللہ خدمت کرناں سارے
 جسوں کرے پسند پیارا اسنوں بخشیا جائے
 کون پسند کریں محبوبا مینوں بات سنائیں
 گوڑے نال ابوطالب کے بیٹھا من پیارا
 ہر ہک طرح سپرد وصیت کر گیا جاندی ہواری
 بہت سعادت برکت حاصل ہوئی تیرے تائیں
 میں بھی چہد چلیا بن اسنوں لگی یون جدائی
 ساریاں چاچیاں نالوں سدیتھے حق سوائے
 بابل ہو کر پائیں اسنوں کریں پیار سجاواں
 کسے دھاڑے ہوئی اس دا خادم عالم سارا
 کل خلقت دا سد تائیں رب سرور بنا سہی
 کریں قصور نہ خدمت اندر مول نہ چوڑیں پائی
 ایہ فرزند تقسیم پیارا دل تھیں تھیں بھولا
 دست مبارک پاک نبی دا چلے زوں پکڑا
 اس فرزند پیارے کارن فکر نہ رہیا کوئی
 سو نہ گیا ابوطالب تائیں سو ہنا نبی غفار
 بعضے ہک سو وہ فرماون دو نوں قول لیاون
 گول نال لگایا چلے پاک حبیب خدا کی
 کینا مست ابوطالب زوں حضرت دی خوشبونی
 ایسا لڑکا خوشبو بھریا میں کوئی ڈٹھانا نہیں
 گھلے محبت ابوطالب د خالق دی سرکار دل
 بہت آسودہ ہو گیا چاچا رزق کشادہ آ
 آیا جدوں حبیب اکہی آ گئی دولت شاہ
 اس گھر اندر رحمت برکت کوس نہ نالے آوے
 جتول جاوے پاک نبی زوں گھر داناں ادا نہیں

باہجہ بیابے نبیؐ سو پارے پلک نہ نول جھیلندا
 اپنے بسترا پر راہیں اپنے کول سواد سے
 سب فرزندوں نالوں آنوں پیارا نبیؐ دانا
 جن جن وچہ کہاے کہانا سرور کل نبیاں دا
 جہک شروع نہ کرد اپلوں پاک حبیب پیارا
 جیکر پاک نبیؐ نہیں اول کہاوں کدی کداہیں
 جس کہاے وچہ سرور عالم دست مبارک پائے
 برکت ویکھ نبیؐ دی چاچا کہندا کر تعظیماں
 ہک دن چاچا پاک نبیؐ نون باہر کتے لیا یا
 کیتی عرض ابوطالب نے پاس رسولؐ سو پارے
 بلجھ گئے دوزانوں ہو کر حضرت اوسے جانی
 ڈاڈا ہائندا مٹھا چشمہ قدرت پاک ربانی
 نال محبت چاچے تائیں کہندا نبیؐ پیارا
 بھر بھر یک پیارا چاچا پندارتے فرماندا
 کتے ہو عجیب تماشے چاچے نے زمانے
 جیوں جیوں عظمت شان محمدیؐ چاچا مہم کردا
 کرے حفاظت ہر ہر پیلے وچہ محبت جوے
 اوسے دے گھر سرور عالم وقت جوانی پایا
 جاں پھر کیتا عقد مبارک پاک حبیب خدائی
 اپنی ہتھیں پاک نبیؐ نون خود چاچے پر نایا
 دولت مالوں بڑی توکر کے دی شہزادی
 جاں پھر خیزیں پاک نبیؐ دا وقت نبوت آیا
 دشمن ہو گیا شہر تہامی سرور عالم پاروں
 شعب ابوطالب داتھکے کیتا ذکر تہامی
 قصہ کوتاہ جس دم حضرت چاچے دے گھر آیا

مجلس ہر محل اندراپنے ساتھ رکھیندا
 بے ہک ساعت دیکھے ناہیں صبر کرام نہ پاوے
 ہر دوویلے ساتھ نبیؐ دے دل کے کہاوی کہانا
 اوسے برتن اندر چاچا نال نبیؐ دے کہا ندا
 نہ تک کوئی نہ کہاے کہانا جت نہا بتر سلا
 یا پھر جدوں اکیلے کہاوں ہر گز رحمن ناہیں
 جتنے گھرے بندے ہوئے سب اس تعظیم جاون
 ہو سی ایہ فرزند پیارا صاحب شان عظیماں
 بہت پیاس ابوطالب نون آکر غلبہ پایا
 بہت پیاس لگی ہے نیوں لے فرزند پیارے
 کیا اس لیے پاک نبیؐ دی برکت ربیؐ کہانی
 پاک نبیؐ دیاں تداں ہتھوں جلائی یا پانی
 پی لٹو پانی رنج کے ہتھوں بھیجا رب نوارا
 تم خدا دی بہت مبارک ہیں تون نور اللہ
 جو دن اوسے نوں عجائب امنوں بے کہاے
 تیوں تیوں ہو پار زیادہ کہے نبیؐ سرور دا
 دن تے رات نبیؐ دی طرفوں فل کدی نہ ہوے
 کار و بار تجارت پیشہ سب چاچے سمجھا پایا
 ہو کے وچہ ابوطالب نے شادی آپ کرانی
 پہلا عہد خدیجہ کسے ررب عطا فرمایا
 جس دن نال کرانی چاچے پاک نبیؐ دی دی
 اس ویلے بھی وچہ محبت چاچے فرق نہ پایا
 ربوطالب ترک نہ کیتی پاک نبیؐ دیکھ پاروں
 جیوں کر مدد کیتی چاچے ساتھ رسولؐ گرامی
 بہت پیارا کہیا چاچے باب ہویں فرمایا

سے گھر وچہ اینویں سوکھا رہیا سرور عالمی
 جتنے سال حکیم دے گھر پاک جلیب گزارے
 اس شخص بعد پائے دے کہیا بہت پیار
 اس شخص چکھے چاچے دے دل بہر تہ پائی
 بہت مرادوں گھر اس دے چہ سرور عالم پیار
 اَلْحَمْدُ لَكَ يَا اَبِي جُورِ پاك اُتاری
 یاد کرو احسان اسادے کہند خالق سائیں
 دشمن ہو جو اس سداون ٹھٹھے کرن تیاں
 کس نول اتنے معلم ہے شان مزب کے
 پس چوں سائیں اندریا لیونال پیاراں
 یاد کرو جد وقت یہی رہ گئے تیس اکیلے
 کیونکر پھر ہزاراں خلقاں بع اسان بنایاں
 بعد یہی دنیا اندر چوں کراساں دہائیوں
 رنگازنگ احسان الہی اس آیت وچہ آئے
 اس نہیں بعد سلی کارن ہوا احسان جتا یا

کہہ کلیف مٹی والی نازب پاک وکھالی
 مایاں وانگ برابر انہاں لاڈ وکھا سارے
 بابل تہیں دوہ شفقت اسوں تہ جتنی سرکار
 مروباں تیک برابر اس نے پوری توڑ نہائی
 جس نبوت عالمی دے رب وتیاں دو ڈیاں
 اس د اندر پاک نبی نول خبر دتی ایہ ساری
 وچہ پی جویں تسالوں نجشیاں سو بنیاں جائیں
 رتھوں ایہ امیدال آہنیاں یا محبوب تہا نول
 ایہ خاص سادے مفضل تھنورول میرے
 اینویں گوں فصل اسادے ہوسن باہج شماراں
 باہج اسادے ہور نہ کوئی ساتھ رہیا سویلے
 آپے ہو قربان لوکایاں خدمت اندر آیاں
 اینویں پس دو ہاساں گوں چل سادے آل یوں
 رزراں مال حبیب اپنے نول خالق یاد کئے
 دیکھو سورت والفقھی اندر جویں خدا فرمایا

وَ فَجَدَكَ ضَالًا فَهَدَىٰ ۝

اور پاپا کچھ کو بھٹکتا ہوا پھر رہے) ہدایت کی
 اس آیت وچہ فصل کرم ہیں پاک خلو تندرست
 یعنی جس تے وچہ تینوں رب نے عاشق پایا
 ضال کنوں تفسیراں اندر معنی کئی لیاون
 اول اس معنی دی تینوں کہ تفصیل سداواں
 وچہ تفسیر عزیز می آیا شاہ صاحب فرمایا
 اس ویلے گل دنیا اندر سخت آہی گمراہی
 دین اسلام تحقیقی کولوں غافل خلقت ساری

نعمت دینی یاد کرانی سرور عالم تہا نہیں
 او ہورستہ اول حقیقی عاشق نول دکھلا یا
 ایہ معنی عاشق والے بہت مناسب آون
 اس تہیں چکھے جوے معنی مجل طور لیاواں
 سرور عالم دنیا اندر جدت شریف لیا یا
 کفروں لشکوں نظری آئے چارون طرف پیاہی
 بت پرستی بریاں رسماں گھر گھر آہیاں رسی

چوئی عمروں سرور عالم جدول بدعت بائی
 وچین جدول خلاق تائیں رہاں کفر کیندے
 ایسے بے نوت والا آہا دور زمانہ
 کیتی شروع تلاش تداہیں دین حقیقی والی
 کیا کچھ اصلی دین تساؤ کس دے اپر عقیدا
 ایہ گل سن کر پاک سنی نون ہو یا شوق کمالاں
 جو کج حکم جنابوں اس نون بھیجھے خالق باری
 کرن تلاش سرور عالم اصلی دین آہے
 ایسے کوئی نہ دین والا آہا اس زمانے
 ناوہ درج کتاباں اندر اصل حقیقت آہی
 جیہڑے لوک سدا کے آہے مذہب ابراہیمی
 نام بناں کچھ پورا نہاتوں اصلی خبر نہ کوئی
 لگا عشق نبی سرور نون بھالن راہ رہا نا
 ذکر غسل تہیجاں اندر شافل رہن پیاروں
 غسل جنابت حج مناسک پورا جو ایساں کاراں
 ایسے جو نہ طور طریقہ اصل شریعت والا
 ہک اکیلے ہو کر حضرت شہروں نکل سداون
 اکثر فارحرا دے اندر جا کر دے روشنایاں
 دن کے رات تلاش اسے وچ رہند سرور عالمی
 ایہ جو عشق حقیقی والی بیٹک نبی نون آہی
 ضلال دے معنی طالب عاشق ہے اس جاگہ آیا
 جدلیقوت نبی نون آئی یوسف دی خوشبوئی
 نَكَ كَفِي صَلَاتِكَ الْقَدِيمِ پترال بول نہایا
 اس جاگہ بھی پاک خدانے لفظ ضلال بیاندا
 بہت محبت یوسف کارن رکھ دابا پ پیارا

کفر شرک دیاں سماں کولوں ڈاڈھی غیرت آئی
 سرور عالم دلوں انہاتوں بہت بڑا سمجھندے
 عقل قیاسوں بڑا انہاتوں جانے نبی یگانہ
 بڑھیاں بڑھیاں لوکاں کولوں بچن سرور عالمی
 بڑھے آہن دین اساڈا ابراہیم نبی دا
 ابراہیم پیارے والا اصل طریقہ بھالوں
 اوس مطابق کراں خدا دی میں بھی فرمانداری
 ابراہیم پیارے والی جو میں شریعت آہی
 ناوہ یاد کسے نون آہے اصلی حکم یگانے
 جے آہی تا پڑھنا سکتن پاک حبیب الہی
 اوہ بھی سب ناواقف عاجز آہے مدھق دی
 وچ جہالت سب لوکاں نہیں کم شریعت ہوئی
 دل وچ طلقت پیا کے والی کیتا آن ٹکانا
 دم دم درد پیارے والا عشق محبت پاروں
 اعکاف طواف وغیرہ کر دے شاہ ابراہاں
 اس دکارن طلب ہمیشہ رکھن نبی تعالیٰ
 طرف پیاراں غاراں اندر جا کر وقت تنگھا دن
 عشق الہی آن سکھایاں گوشے تے تنہایاں
 ہن نہ دیوے کول کیدے بیٹک پیارے والی
 اسے پاروں ضلال نبی نون کبیا پاک الہی
 چوکر سورت یوسف اندر ذکر خدا فرمایا
 پترال نون اس حال سنایا خوشبو معلوم ہوئی
 یعنی عشق پرانا نینوں اچے نہ چوڑ سدا یا
 عشق پیار محبت جس دا معنی کیتا جاندا
 ہر دم بیٹک دیوہ اسنوں ملے کدی پیارا

نبویں دینی بیشک ہمیشہ پاک نبی نون آہی
 یعنی جدول خدا کے تینوں عاشق صادق پایا
 ایہو طلب نبی نون آہی وقت نبوت تائیں
 چالی برسوں عمر مبارک پائی جدول پیارے
 غار حرا وچ بیٹھے آپے پاک حبیب غفاری
 سبھیں اول وحی فرشتے امر کنوں رب سائیں
 خدمت اندر وضو کے پہلوں آپ وکبا یا
 إِنَّكَ رَسُولٌ بِالْحَقِّ كَهَيِّدَا بُولِ رَبَّانِي
 تاج رسالت حکم تسالوں بھیجیا خالق باری
 جیونکر میں ایہ وضو کیتا کر کے تیں وکبا و
 سرور عالم وضو کیتا کلمہ بول سنا یا
 جو اس طو کر سی وضو یا محبوب ربانے
 پاک کرے سہ دفتر اس واکرم کنوں علی
 ایہ کجہ اجر ثواب وھو واپا سید ابرار
 اس نہیں بعد نماز پڑھائی نبی پیارے تائیں
 پہلے روز نماز دوگانہ جب اسرائیل پڑھائی
 ماہ رمضان موار دہاڑے رحمت فضل غفاری
 سبھیں اول سورۃ اقوارہ المرحیم تائیں
 بعضے کہن مل شرسورۃ پہلیاں کجہ آیاتاں
 اس نہیں چکھے حکم کسے واپیوں جیوں قہ آبا
 آوے جاوے پاس نبی وے جب اسرائیل پیارا
 برس نزویہ آوند ارہیا پاک کلام ربانے
 سوہنا دین حبیب اپنے نون کر کامل پونچا یا
 روشن راہ ہدایت والا دستیا نال فیلاں
 جیوں کر طور طریقہ سارا عمل عبادت والا

وَوَجَدَكَ صَاحِبًا فَهَدَىٰ كَيْسًا يَٰٓأَبَا
 بخش نبوت سوہنا رتہ مطلب پونچا یا
 طالب نون مطلوب ملا یا نضلوں خالق سائیں
 رزقاتا جہ نبوت وکلا جبرائیل پیارے
 نازل ہو یا وحی ربانے جس دن پہلی وار می
 وضو دی ترتیب بتائی سرور عالم تائیں
 اس نہیں بعد شہادت کلمہ جبرائیل سنا یا
 توں میں سچ رسول خدا واپا محبوب حقانی
 ہو سی کل خلافت اندر دین تساد اجاری
 بھی اس طور شہادت کلمہ مینوں بول سنا و
 تا پھر جبرائیل پیارے اجر ثواب سنا یا
 بخشے جاسن ادن اسلے جتنے نون پورالے
 ہو ک حرام ہمیشہ اس پر آتش دوزخ والی
 فضلوں رب عنایت کر سی نیریاں تانچہ اراں
 کیتا عرض طریقہ ایہو امت نون سکھائیں
 نال رلا کے پاک نبی نون سب ترتیب بتائی
 ہو یا شروع نزول وحی واخلقدی سرکاروں
 اپنے نبی پیارے کارن بھیجی خالق سائیں
 جبرائیل خدادی طرفوں لے آ یا سوغاتاں
 حسب ضرورت پاک نبی نون نازل فرما یا
 دوست دول دوست و پیغام لیاون
 رحمت بارش نازل ہوئی جویں خدا نون بھلا
 کل طریقہ اگلا پچلا دوست نون سمجھا یا
 کل احکام شریعت والے دے کر تفصیلا
 سبھیں بہتر پاک نبی نون دیا حق تعالیٰ

جو مقبول زیادہ سبہ تھیں خالق دی سرکارے
 جہاں گلاں تھیں حال ہوئے بیتا قرب بانا
 جو جو کم خدا دی طرفوں دور ہٹاؤن والے
 ہو رہا معارف باطن باہوں امر نواہی
 بعد نبوت سرور عالم جو جو خوبیاں پایاں
 جس گل دے متلاشی ہے پاک حبیب گرامی
 جو جو نکر دل می مری آہی دین حقیقی پایا
 روز ہوئی ادوہ بیگ نامی پلپیاں روز انوالی
 کہول دتا اوہ رستہ سوسنا پاک جناب خدا
 جس دے عشق محبت پاروں صلال خدا فرمایا
 پس یہ معنی بہت مناسب نال نبوت قرآنی
 دو جے معنی بخیری دے وہ تفسیراں آئے
 یا محبوب نساڈے آپر جذبک وحی نہ آیا
 تاکہ علم شریعت الی آہی خبر نساں نوں
 انوں چہ پڑیاں ہو رگلاں تہیں نال واقف پائیں
 وہ تفسیر کبیر وغیرہ ایہ تفسیر لیا
 اس تہیں اگے حق بنی دے پاک خدا فرمایا
 یعنی اگے علم کتابوں میں خبر نہ کوئی
 ال محاورے ال عرب و ہور یک معنی ہر یا
 ملجائے جو چیز کسے وہ ضلال اسوں فرمائے
 پانی پیدا دودھ دے اندر وہ چم ہو جاندا
 لینے گم آہیں توں پہلے اندر قوم کفاراں
 کیتی مدت وہ چہ انہاڈے رسل نساں لنگھائی
 پایا لم خدا نے ساڈوں رستہ پہر و کہایا
 روشن کیتا نام تساڈا وہ تمام لوکا یاں

اوہ طور طریقہ سارا پایا نبی پیارے
 نال محبت آپر انہاڈے دستیا عمل کمانا
 جدا جدا محبوب اپنے نوں خالق پاک دسا
 حکمت علم خزانے مخفی کہولے پاک آہی
 کہن مفسر فقہا ہی اندرا وہ سبہ شامل یاں
 بعد نبوت فضل آہوں ملی مراد تسامی
 سو ہنارہ ہدایت والا لوکاں نوں دکھلایا
 جس دو چہ بچپن ہمیشہ رہند سرور عالی
 گویا چیز کھڑائی ہوئی خالق پاک لبھائی
 اوہ سبہ مطلب حاصل ہو یارب محبوب ملا پایا
 طالب عاشق تے متلاشی سالک راہ حقانی
 یعنی اپنے دوست تائیں پاک خدا فرمائے
 ندیک راہ شرح تہیں تینوں اسان واقف پایا
 نا معلوم احکام آہی کیا کیا ہوسن ساڈوں
 صحیح قرآن کتاب نبوت واقف کار بنا یوں
 بعد نزول وحی دے اشرستے کل و کہائے
 ما کنت تدبر ہی کالکتاب والایمان جو آیا
 جاں پھر بھیجا وحی خدا نے خبر تم مائی
 جو جو مخر الدین پیارا وہ تفسیر لیا یا
 حدیث الما کوفی اللہن جو جو عربی لوک تباہے
 اتے طور حبیب اپنے نوں ضلال خدا فرماندا
 کسے معلوم شان تساڈا یا سید ابرار اں
 نہیں سی تیری پیغمبری دی خبر کسینوں کافی
 ادسے قوموں سزل کر کے رب ممتاز بنایا
 جگ سے تہیں بہتر تینوں رب دتیاں دیا یاں

ہو مراد اس آیت اندراوہ بھی آکھ سنا میں
 جنگل وچہ چور کھا کیلا دوروں نظری آسے
 پہلے چکے راہی پانڈی جس تہیں رستہ پاؤن
 اس آیت وچہ پاک نبی نون حکم خدا فرمایا
 تیرے نال برابر وچا پور و رخت نہ کوئی
 کھلی پونڈیاں نون پھرتیں تہیں رستہ اسان پائے
 دیکھ لیا جس تیرے کولوں سد ہا راہ اسلامی
 اینویں پور تہیزے معنے وچہ تفسیراں آون
 ایسے راہوں کھلن والاد و سہماں پر آسیا
 دو جا جس تہیں دنیا والارستہ کم ہو جاوے
 بعض بزرگاں ضالا پدوں ایو مراد نکالی
 ایسے راہ گمراہی چھپڑی دور خدا تہیں کردی
 حقنے نبی رسول نامی رب می طرفوں آئے
 جتنی عمر نبوت کولوں پہلے انہاں لنگھائی
 جدیاں تھیں پچھیرے کے رامدھے پراون
 جوں نبوت پاؤن پتھے صاحب کمال کمانے
 جسوں نبی بنانا ہونے فضلوں خالق سائیں
 واحدایت اپنی اللہ دل آسے وچہ پائے
 تا جو بعد نبوت اس پر حرف نہ رکھے کوئی
 جیکر نییاں کولوں ہون کم جہالت والے
 جے یک ذرہ بات کسے دامگر موقہ پاؤن
 اسے خاطر رہیر کر کے بھیجا رب جہانتوں
 بہر دور عالم ختم رسولان سید کل انساناں
 کل دنیا و ابادی کر کے بھیجا خالق سائیں
 حضرت آدم نالوں آگے جو پچھیرے پافے

جیوں تفسیر کتاباں چوں معلم میرے تائیں
 عرب محافلے اندراوہ بھی ضال بتایا جاوے
 پتے تمامی علم ہون جد اس و دل آون
 راہ نماوہ سحر کیلا اسان تسانوں پایا
 کل دنیا تہیں وہ کے تیری صفت یگانہ ہونی
 پہنچ گئے سب منزل اُپر جو تیرے دل آئے
 مٹ گئے آسے او گھڑ والے خطے خوف تمامی
 لغت اندر جو راہوں بھکے اسنوں ضال تہاں
 یک گمراہ حقیقی جس نے رب داراہ پہلایا
 ادہ بھی راہوں بھلا ہووے ظاہر راہ بھلاوے
 چھوٹی کڑاں ظاہر راہوں بھلے سرور عالی
 اس گمراہیوں پاک ہمیشہ ذات نبی سرور می
 کفروں شرکوں ہر یک عیبوں ب معصوم بنائے
 اس دو چھپی ہر بریالیوں رکھے سب بجا نی
 شروع کرن تبلیغ تدا ہیں جدولوں نبوت پاؤن
 پہلوں بھی سب اونویں ہون نیک خیال انہاں
 مڈھ قدمیوں نیک عقیدہ مل دا اسے تائیں
 قولی فعلی ہر بریالیوں اس نون بجاوے
 کوئی نہ آکھے نال اسانے کل ایہ کم کیتوئی
 بعد نبوت کوں انہا توں من لوک رزالے
 او ہوبات پیار بنا کے کر کر طعن سناون
 اول آخر کل عیساں تھیں رکھیا پاک تہا تون
 کل خلقت تہیں افضل اشرف رہن جہاں نال
 کون کہے جو راہ حقیقی بھلا اسے تائیں
 اوہ کیوں دنیا اندر آ کے رب داراہ بھلاوے

نور اپنے نہیں پیدا کیستنا جس دانور الہی
 بلکہ ہر ایک عیب تصوروں پاک خبیث گرامی
 وچھوڑیٹ مبارک آیا پاک نبی فرمایا
 کرن کہانیاں بکو چھوڑے رکھے جیہڑی ہیں
 یا کوئی ہو را کہہاڑا ایسا جتنے لوک بناوں
 دو واری دا ذکر مبارک پاک نبی فرمایا
 ہک واری کوئی مجلس آہی راگ سرداں الہی
 پچھیا حضرت لوکاں کو لوکاں عرض سنایا
 جاں کجاوتے ہرے حضرت یندر غالب تھی
 ستیاں ستیاں سرد عالم اوہ سپہ رات لشکری
 روحی داڑھی ایویں ہو یا نیسند غلبہ پایا
 قبل نبوت ایہ دو باتاں پاک نبی فرمایاں
 حضرت کہیا اس تھیں پچھے وقت نبوت تا میں
 فضل کرم تھیں آپ جنہا نزارب ہووے رکھوالا
 گو کہانیاں سنن کنوں بھی جنوں رب بچاؤے
 روز ازل تھیں اول جنوں رب جہیت بنایا
 پس حضرت سردار و عالم اول آخر تانیں
 جڈ تک نہیں سی دنیا اندر شان نبوت پایا
 ابراہیمی دین مطابق جو کہ واقعہ ہوئی
 صلا اللہ تھیں جو معنے اتھے کفر ضلالت کروا
 قبل نبوت پاک نبی لوں ہو گمراہ بتاؤے
 ماں البتہ سوراگ اتھے راڑھی راڑ بتاؤے
 تا اوہ قوم نبی دی خاطر کرے ضلالت لکھی
 فضل کرم ہیں ساں بتوں راہ اسلام و کہا یا
 ایہ سب تیری خاطر آہی یا مقبول یگانہ

اس دیکرے کیونکر آوے کفر اتے گمراہی
 رکھیار ب محفوظ ہمیشہ اندر سر نما می
 جاہلیت دیاں کماں کو لوں مینوں رب بچایا
 یا پھر راگ سرو تا شے ہوون جیہڑی تھا لیں
 ایسی مجلس ہنر حضرت لکدے دوس نہ جاوون
 ایہ دونوں وار خدا نے کر کے فضل بچایا
 جا تنگے اتفاقی او تھوں ذات مبارک عالی
 شخص فلانے دی ہے شادی تا ایہ شغل بنایا
 حکم ہے تہیں اس مجلس می پھر نہ رہ گئی کاہنی
 مجلس ختم ہوئی جس پلے جاگ تداہیں آئی
 گو کہانیاں سننے کو لوں خالق پاک بچایا
 جیوں تفسیر عزیز می اندر نقل حدیثوں یاں
 پھیر خیال نہ آیا ایسا ہرگز کدی کدا میں
 کوں انہاں تھیں ہووے کوئی کم جہالت الا
 کفر ضلالت تے گمراہی کیونکر اس ول جاوے
 کیونکر پھر خدا نے اس تھیں رستہ حق پہلایا
 ہر عیبوں معصوم ہمیشہ رکھے خالق سائیں
 وحدانیت رب دی آپہ پورا عمل کھایا
 اس تھیں با ہر چالی رساں قدم نہ رکھیا کوئی
 کہ نہیں معلوم اسدے تائیں شان نبی سردا
 جڈ تک دلوں نہ تائب ہووے مومن کوں اسدے
 ضلالت کنوں جے کفر ضلالت معنے اکتا جاوے
 یا نبی اللہ قوم لساڈی وہی وہی گمراہی
 لڈہیا کفر ضلالت وچوں سدھے ستے لایا
 جلی پوندیاں بیدیاں لوں بختیا دین خزانہ

دو جے مور سناوان معنی راہوں کھلن والے
چوٹی عمر اں ہکسو ودری پاک رسول مہار
اس حالت وچہ رحمت فضلوں رستہ بکھریا
کتنے طور کتا باں اندراوہ مذکور لیاوان

عام ہویں تفسیراں والے کدیے نقل حوالے
کے دیاں پیڑاں اندر کھلی پیا پیا را
اوہ احسان حلیت اپنے نون خالق یاد کرایا
سن میں کہ سناواں مینوں چوں دی نرول

تم شدن آن ذات علیہ الصلوٰۃ والسلام بحالت طفلی در کوہ ہائے سمرکہ وغیرہ بروایات مختلف

کہ بہاؤ الدین پیرا وچہ مصباح لیا کے
جدوں حلیمہ کے وچوں لے کر حضرت تائیں
چھاتی اگے سرور سوہنا کیتی شتر سواری
دل وچہ خوشی حلیمہ تائیں پاک نبی سرور می
تزیجا بدلی سایہ کتنا خاطر نبی ربانے
بچواں سرور ہوا پر بت ہوئی عجب بہار بنائی
گوئی وچہ رسول پیرا پاک حبیب حقانی
سو گئی جدوں حلیمہ دانی مشیطوں موقعہ پایا
کنہا جے کر اس لڑکے نون آج نہ مار یا جاوے
بعد نبوت سب لوکاں نون دین اسلام سکھاسی
ہووے تائیں اچے اس دا جہنگراکل موکاواں
پکڑیا شتر بنی دا آکے دشمن چور موکا لے
نیںدروچہ حلیمہ دانی آہی سستی ہوئی
کیا اس ویلے حضرت کارن رحمت پھیرا پایا
دوشتابی جہرا ٹیلا طرف پیارے جا میں
اوچھڑا لے وچہ پائی اس نے حضرت می اری

ضالاً فہدی دی تفسیراں کر تقرر سناوے
لہر اپنے نون ہوئی روانہ خوشیوں وچہ نکل جائیں
نگی بھی ٹھنڈی ٹھنڈی رگی دار پیاری
دو جہا خوشبو حضرت الی مغز معطر والی
ہو تھانتر سواری اندر آکے نیند دھکانے
چھڑ گئی اکھ حلیمہ سندی نیند اچانک آئی
نور نبوت وچہ پیشانی چمکے چند نورانی
نال عداوت لٹر دایل دا پاک نبی دل آیا
پھرایہ ویلا سچہ آوے جدوں نبوت پاورے
کوئی نہ میرے آکھے لگسی جو اسدوں جاسی
بھلی پاک کے جھل اندر اسوں مار گواواں
لے گیا دور بھاگے راہوں اوچھڑا رو چالے
دشمن متھہ بہار شتر دی آسوں بھرنہ کانی
جہرا ٹیل فرشتے تائیں حکم خدا فرمایا
پکڑیں آپ بہار شتر دی دشمن دور بھاگیں
لے آسے رستے آپر امر کی ستار باری

Marfat.com

سنگ حکم فرشتہ جلدی دور نبی ول گیا
 بعضے کہن ہند ولایت جاڑنگا منہ کالا
 کہے بہاؤ الدین پیارا وہ سیاہ بیٹھ دینے
 من سلامت رستے آپر آند انبی ربانا
 ہوئی اسکے ستیاں ستیاں ایہ بیکار وانی
 بعضے کہن ایہ سہ واقعہ ہو یا اوندی ماری
 اپر تال روایت جس می میں ایہ ذکر ستایا

ملریا پر اہلیستے تائیں دور مکان وگا لیا
 بعضے کہن جلتے اندر شٹیا حق تعالیٰ
 بکری جلد بہار شتر دی جبرائیل اپنے
 کوئی نہ خبر حلیمہ تائیں کیونکر حال مانا
 مدت بچوں سرور عالم گوری بات ستانی
 جدوں حلیمہ دیون آئی پاک حبیب غفاری
 جاندی واری وا ایہ موافقہ سے اس فرمایا

روایت

ہو روایت شام سفر وچہ ایہ سب حال دہاتا
 رات اندھیری لہنے اندر شیطانوں موافقہ پایا
 دور ہے سہ قافلے والے جو آہے ہمراہی
 جبرائیل خلائقے کھول خدمت اندر سر نیا
 پکڑ بہار نبی سرور قول قافلے وچہ لیا ندا
 پس ایہ واقعہ گذرن اندر کتنے قول بیان
 فرق ایہو جو وقت حلیمہ بعضیاں نے فرمایا
 جے کر سرود جاگہ بولے ایہ گل ہوا واقعہ ہونی
 کہن ملتر ضلالا فبد سے جو رب نے فرمایا
 جب شیطان بجلادوں نگارا ہوں کر پورا ہی
 بکڑ بہار شتر دی جلدی رستے آپر لیا یا

چلے تال تجارت کارن گیا حبیب ربانا
 پکڑ بہاروں شتر نبی دارا ہوں دور ہٹایا
 بجلی پے گئے او جبرائیل پاک حبیب الہی
 دفع کیتا شیطان نگارا قبروں مارا وڈایا
 تال ہمراہیاں شامل کیتا سرور گل نبیا ندا
 پیرا صلی مطلب پو سہ راوی فرماون
 بعضے کہن تجارت ویلے ایہ سہ حال دہایا
 تا بھی حال خدایوں محلم سینوں علم نہ کوئی
 اس دوچہ اشارہ ایہ بھی حضرت کارن آیا
 جبرائیل دیل حضوروں بھسیا پاک الہی
 کر مرد و خدا کے کھوں دشمن دور ہٹا نیا

روایت

ہو روایت وچہ کتاباں جدوں حلیمہ دانی
 پہنچی کول لگے دے جس دم راوی ذکر لیا ندا
 کرے تلاشاں آسوں پاسوں کر کرے بولور

کہہ اپنے بھیس پاک بی نون کے چورن آئی
 ہو گیا تم حلیمہ سکولوں سرور گل نبیا ندا
 اپر پتہ نہ لگے کوئی رو دے تے گرا وے

کہن نگاہ بڈھا آ کر تہوں حلیہ تائیں
 ڈھائیں ہر حلیہ اول دستیا حال گامی
 اس دا پوتا نام مچل، سعید اللہ دادا چایا
 بن میں اسنوں واپس اتھے ہسیاں یونہی
 خبر نہیں اوہ نور اکہیں دا کپیری طرف سدہانا
 جیکر کدی مچل سو ہناتے نہ میرے تائیں
 حسن کر حال کہیا اس بڈھے کز بہتی دلجوئی
 جیل میں یک ملا وال تینوں خبراں جانن والا
 جے اوہ چاہے موڑ لیا تے تیرا پت پیارا
 کہیا حلیہ تائیں میں قربانی جاواں
 بڈھے کہیا ہے اوہ ٹھا کر وڈا بت گرامی
 حسن کر نام ہیل دا اکوں کے حلیہ دانی
 خبر نہ تینوں کہیا اس رائیں تہا نال دایا
 نوڈھے ہو کر تھناں اتوں ڈگے بت موکالے
 ایگل سن کر بڈھے اوں سخت کلام کالی
 میں تیری بھلیا فی کارن دسی بات پھیری
 تل توں ودھے ٹھا کر کے تیرا پت لہاواں
 جیکر تیرا پت پیدا ٹھا کر موڑ لہا وے
 کر کر اسے طوہ تیرے مکر فریب بہانے
 جا کر وڈے ٹھا کر دے ل کرے طواف دوالے
 اس نہیں تہکے ٹھا کر کے عصاں بول ستاندا
 قوم تریشاں ابر تیرے بہت احسان کھنیر
 نام مچل اس عورت نے لہا کا اک گویا
 جد اس بڈھے نام مچل روخصیں بول سنا یا
 بھی اس جگہ آہے جتنے دوجے بت تمامی

کیا کہ نبی مصیبت تینوں تینوں حال سنا میں
 عبد اللہ لطلب کے اندر جو سردار گرامی
 لکھی مدت میں اس تائیں پالیاستیر پلایا
 مال امانت میرے کولوں گم ہویا اس جانی
 اسلے غم وچ ہویا میرا روز حال سنانا
 ملاں چھال پیا توں جگے مرساں پیا تھائیں
 تاہو کجہ د لگی حلیہ غم نہ کہاویں کوئی
 جس نون اس فرزند تہکے دا معلم کل حوالا
 طے مراد تمامی تیری دور توں غم سارا
 کون کوئی اوہ بزرگ ایسا کیا کجہ اس داناداں
 ہبل بتاوان تاواں حسن دا جانے حال تمامی
 ہے افسوس ضعیفا تینوں گنگا جن دی مانی
 جس رائیں اوہ سرور سو ہنا دنیا اندر آ گیا
 پھر توں ادا پٹھا کر آکھیں خبراں جانن والے
 گنگا جن حلیہ تائیں میں توں تھوں خالی
 توں اکوں بھودہ پویں بات نہ نہیں مہری
 بھاویں چپ رہیں توں اوٹھے اسنوں سنال
 آپے بات میری پر تینوں دلوں عقیدہ آئے
 نور و زور حلیہ تائیں لے گیا ٹھا کر خانے
 نال محبت سراس دے پر بوسہ دس نالے
 لے سردا لاساڈے توں ہیں آساں گل پہچاندا
 کوئی سوالی گیا نہ خالی جو آیا در تیرے
 کر کے کرم لہا ہوا سنوں عبد اللہ دادا چایا
 موڈھا ہو کر چھربا ٹھا کر دھرتی آپڑ آیا
 بے ڈگے سرورہ زین کے سنکر نام گرامی

نالے بول آوازہ کیتنا قدرت خالق سائیں
 اے بڑے بڑے مگر آں سنا یا سناوں جوں ناواں
 کر دیسی اوہ قتل اسڈے جتنے سب پوجا رہی
 بتاں دا کوئی نام نہ لیسے اسڈے وچہ زمانے
 دور کرے اوہ شاہی ساڈی اپنا حکم چلے
 آپ خداوندی کھا اس دا حافظ سدا سدا ہیں
 جد آواز سنی ایہ بڑے ڈر یا سخت ہناتا
 سر پیراں تک کنسبن گکا عاجز حال اڑوں
 بو شرمندہ ٹھا کر خانیوں نٹھا کنڈر و لاندہ
 کج نقصان نہ پت تیرے نوں رب اس دار کھولا
 آخر بولا چار حلیمہ روندی تے کر لاندی
 حکم فلائی میرے کو لوں دولت غالب ہوئی
 شکر عبد المطلب تائیں فکر نہایت ہانا
 کر آواز قریشاں تائیں اپنے پاس بولا لایا
 ہوا سوار چلو سب باہر بھال کر دہر جائیں
 کیا قریشاں قدر نہ کوئی یا سردار گرامی
 لے کر فوج قریشاں دالی پاک نبی کے دادے
 طرف پہاڑاں جنگل جاڑاں بھالن ہر ہر جاہلی
 آخر حضرت عبد المطلب بیت اللہ ول رہیا
 یا اللہ توں ہر عاجز تے مہر کھساون والا
 بلدا نہیں کھچن سوہنا فضل نیر ذہن عیون
 تھے نام محمد اس دا کر کے کرم کہا یا
 ضائع کرے نہ بیٹا میرا یارب خالق باری
 جدا اس طور نبی کے دادے بہت دعا فرمائی
 نا کر فکر کھچن کارن رب اس دار کھولا

لین لگے اوہ ٹھا کر سارے اہل بڑے تائیں
 اسڈے ہتھوں بکدن سارے اسیں ہلاکت پاواں
 اوہ کوئی بچی جس نے اس دی بکڑی تاجدار کی
 ہو جاسن ویران اسڈے ایہ سب ٹھا کر خلتے
 اسڈے نام مبارک کو لوں خوف اسناوں آئے
 اوہ معبود حقیقی اسنوں ضایع کر سی نا ہیں
 طاقت رسی نہ گل کرن دی خوف دے چہ دہانا
 ہتھوں ڈکا عاصا اسدا ڈر کے دہشت پاروں
 اتنی بات حلیمہ تائیں کہہ گیا جاندا جاندا
 امن امان ملاسی تینوں فضلوں حق تعالیٰ
 جا کر عبد المطلب اگے خبر تمام سناندی
 بہت تلاش کیتی میں ایہ پر تپہ نہ ککا کوئی
 چہرہ پہاڑی پنج پہاڑ صفا تے ہو غمناک ہانا
 ہو گیا کھچن سوہنا سبہ نوں حال سناندا
 شالا کوئی نہ ملیا ہووے دشمن اسڈے تائیں
 جتوں حکم سناؤ سناوں حاضر اسیں تاملی
 چاروں طرف روانہ کیتے کئی اسوار پیادے
 ایہ مطلب حل نہ ہو یا بہت تلاش کرائی
 عاجز ہو کر مولا اگے آں سوال سنا یا
 فضل کرم تہیں وچھڑیاں دے میل کراون والا
 امن سلامت میل سشتابی سب توفیقاں تینوں
 تھے میں بڈ بڈ پیراں بازاوہ محبوب بنایا
 دچہ فراقاں روندی بیٹھی اسدی مال پیاری
 اسویلے ہاتھ غیبوں ایہ خوشخبر سنانی
 کوئی زبیاں نہ پہنچن دیوے اسنوں حق تعالیٰ

سن خوشخبری عبدالمطلب کیتی عرض دو بار انا
 نایا لطف نے کہول سنایا اس نون پتہ ٹکانا
 اس کی چہاویں بیٹھا ہویا حضرت خوشی خوشائیں
 ہوا سوار بیٹی دے دادے اول اک اٹھائی
 ادہ بھی نال رلایا او تہوں دولویں ہوئے روانہ
 کیلے دایک بوٹا ڈٹھا سوہنا سبز پیارا
 دادے دیکھتی سرور نون منی انت فرمایا
 انا محمد بن عبد اللہ حضرت بول سنایا
 بھی فرمایا جد مبارک عبدالمطلب میرا
 پکڑا اٹھا یا سینے لایا بہت پیار کما یا
 گھر وچ آ کے خوشی منائی صدقہ خیر کما یا
 کتنے شتر غریباں تائیں دے نام رہنے
 بیت انعام حلبیہ تائیں دتا نال خوشی دے

لکھنوں ملی میرے تائیں اوہ فرزند پیارا
 جگل دچہ تہا مردالے ہے جو رکھو فسلانا
 جاؤ جا کے بھال لیا ڈپاک جگل تائیں
 درقہ بن لول بھی راہوں اکوں ملیا بھائی
 جا پونچے اس جگل اندر جتے نبی بھان
 اسے بیٹھاں کھڈے بیٹھے پتر نال شہا
 لینے کون کوئی توں لڑ کے نال پیار پو لایا
 دسیا نام محمد ہاں میں عبد اللہ دادا جاپا
 مطلب کیا صدقے جاداں میں ہاں دادا نیرا
 نال خوشی دے جگل سارا وسدا نظری سہا
 کر شکرانہ راہ مولادے کتنا مال لٹایا
 ہو گئے مال مال تیرے بوسکین نامے
 راضی کر کے رخصت کیتی ہوا دہری پاک نبی د

روایت

بھی تفسیر عزیزی اندر ہور روایت آئی
 جبرائیل فرشتے تائیں حکم ہویا سرکاروں
 شکر حکم فرشتہ جلدی نال محبت آیا
 دانی نون ایہ خبر کوئی کیت ول گیا پیارا
 اگر جس دم آسن آئی عبدالمطلب تائیں
 دیکھ حلیتہ دل دے اندر بہت تعجب ہوئی
 وَ وَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ وَأَنْذَرَا بِمَطْلَبِ

کم ہوئے جد دانی کولوں پاک حبیب خدائی
 لے جا ساڈے دست تائیں داد کول پیاروں
 دست مبارک پکڑی بیٹی دا گھر اپنے پونچیا
 ڈیوٹھے بھالے کرے تلاشاں فکر سیا آ بھارا
 اگے دادے کول پیارا بیٹھا خوشی خوشائیں
 لوں خدا پونچیا خبریں سمجھ نہ آوی کوئی
 پایا کم خدانے تینوں پھیر گھریں پونچیا

روایت

بھی یک ہور روایت ایچھے ذکر مفسر کرے

رنگارنگ سداون قصے شان نبی سرور کے

ایک دن حضرت شہروں باہر آئے طرف پہاڑاں
 جاتا اور یتیم محمد بھٹی پے کر آیا
 ابو جہل نے پچھے جس دم بیٹھے سرور عالی
 بکڑھار اٹھاؤن لگا جداوہ ڈاچی تائیں
 شان نبی دا ڈاچی تائیں معلوم ربا کر آیا
 لہر حد تک بیٹھے تائیں اگے گنبتی ربا نا
 جس نوں رب امام بنایا کارن خلقت ساری
 کر کر حیلے ترے کافر لا تہکا سبہ واپس
 آخر ابو جہل نوں حضرت ایہ تجویز بتائی
 جاں پھر اپنے اگے اس نے حضرت نوں ٹھکرایا
 نال خوشی دے ناز نیازوں کدھے ہنیا جان لار
 ویکھ تماشای ابو جہل نوں بہت تعجب آئی
 کہن لگا ایہ بیٹا تیرا ہے کوئی عظمت والا
 جنکل دے وچہ ڈاچی میری کول اسد جدائی
 تائیں اسنوں اپنے پچھے کر اسوار بٹھایا
 آخر جد میں اگے اپنے چاہیر یا اسلے تائیں
 بنے اسادی ڈاچی جس دا ایڈ لیا ظکام دے
 ازلی دشمن پاک نبی داسی ابو جہل نکارا
 چھوٹی عمریوں شان نبی دا اسنوں رب کہایا
 دشمن نبی کلیم اشدا سنی فرعون موکا لا
 کتنی مدت خادم کن کے خدمت رہیا کر نیا
 ابو جہل نوں ڈاچی اپنی دستیا ادب نبی دا
 طرح طرح اسرار دو ہاتھوں خالق پاک دکھار
 واہ سبحان اشدر رب حاکم کیا حکمت دہما میں
 گھر فرعون کلیم اللہ دی پرورش رہیا کر نیا

ابو جہل نے پاک نبی نوں ڈٹھا وچہ آجاڑاں
 نال محبت ڈاچی اٹے اپنے مگر چڑھایا
 ڈاچی نوں ایہ بات نہ بھانی تیکھے بیٹھن والی
 میر گز ڈاچی اٹھے تائیں بیٹھی رہی اتہا میں
 شاہ رسولان تیرے اٹے قدم مبارک پایا
 تدرک اس بے ادبی پاروں تائیں قدم اٹھانا
 کس نوں طاقت اگے اسلے کر سکے اسواری
 لہر ڈاچی تاراں کھاسے قدم اٹھاسے تائیں
 کر اسوار اسانوں اگے تاپل سسی ایہ بھاتی
 اٹھ کھلوتی ڈاچی ادوں جلدی قدم اٹھایا
 شاہ اسوار اسواری کتنی لگے بھاگ کنگلاں
 اکر عبدالمطلب اگے سارا حال سنایا
 میں حیران ہویا ج اسدا ڈٹھا جدوں حوالا
 آپے زور دینگاے میں تہیں بیٹھ گئی اس حانی
 لہر ڈاچی ٹول نہ اٹھی زور بتیرا لاٹیا
 آپے ڈاچی اٹھ کھلوتی چلی چائیں چائیں
 خبرے کیا کہ اسلے ہتھوں پیش اسلے آدھ
 کر اسوار لیاندا جس نے پاک رسول شہارا
 اپر قسمت مندی آہی تا ایمان لیا یا
 او سے دے گھر حضرت موسیٰ پالیاتق تعالا
 جہولی دے چہ ہنگے موسیٰ دا پیری رہیا پلیندا
 تیکھے ہو کے بیٹھتی تہیں قدر سمہال پلیدا
 لہر کوں ہدایت پاؤن برے نصیبیاں والے
 دیریاں تہیں آرام دکھایا دوہاں پیارا تائیں
 ابو جہل نے سرور عالم کر اسوار لیاندا

کہن مفسر ضالاکہ فہدی ہورب نے فرمایا
 یضائے دوست تائیں حکم کرسدب عالی
 کم ہون دی حالت اندر جدول تسالوں یا
 کرسامان سواری والا بھیا کول تساوے
 ہساں سوز کراویں خیریں گے اسان ٹھاپوں
 ایہ سبیل اسادا آپایا محسوب گرامی
 آپے اسان دکھایا رستہ آپے گھر میں لیاندا

اس کے دوچہ اشارہ ایہ بھی بہت پوشیدہ آیا
 دشمن چھے دل اسان تسادی بہر محبت ڈالی
 انہی دن اسان تسادا خدمت گار بنایا
 بھٹ گئی اوہ ڈاچی آپے حکمے نال اساوے
 دشمن ہتھوں نال نجات گھر اپنے پونچالیوں
 آپے اسان تسادی خاطر جوڑی جوڑی گامی
 نہیں تا دن کوین تسالوں گھر جاکے پونچاندا

روایت

ہو مراد اس آیت اندر راوی رازتاوے
 جدول قریشیاں حضرت کارن کتیا قتل ہلادہ
 حضرت نون ایہ خبر نہ کوئی مگر فریب کفاروں
 تا کوئی رستہ نہ چنے والا معلم حضرت تائیں
 فضل کرم تھیں ہجرت والا رستہ رب و کہا یا
 بھی فرماون جدے تھیں ٹریا نبی ربانا
 اس ویلے بھی حضرت کارن ایسی رحمت ہوئی
 ساتھی نال صدیق پیارا بخشیا حق تعالیٰ

ہجرت والا وقت یعنی نون مخالف یاد کراوے
 کہ منصوبہ مارن کارن دشمن ہوئے آمادہ
 ما معلوم جو ہجرت کر کے لڑا اسان گھر باروں
 میون کہ قوم قریشیاں والیاں ہون دورانیاں
 وجہ مدینے امن سلامت حضرت نون پہنچایا
 رات انہیری خبر نہ کوئی کیہڑے راموں جاننا
 رستے اندر کسے طرح دی حرج نہ دھکی کوئی
 کیتنا رب اسان گامی راہ مدینے والا

روایت

ہو مراد و کہا لیبارب نے رستہ بیت ربی دا
 پہلوں بیت مقدس دول پڑھن نمازاں
 ڈھ قدیموں کل نبیاں دا قبلہ اوہ اسدا
 وجہ نماز کہلوون جس دم سرور حمل جہانناں
 پس اوہ دیکھن پاک نبی دا بہت خداوں بھاننا
 ظہر نماز پڑھانکے آپے حضرت وجہ مدینے

نکے وجہ بنایا فضلوں قبلہ پاک نبی دا
 کرن سجود اسے دل حضرت بھی اصحاب پیارے
 حضرت چاہندے سن بیت اللہ قبلہ رشتے
 کرن اڈیکان حکم لے دا دیکھن دل آسمانناں
 پڑھو نمازاں بیت اللہ اول گیا حکم ربانا
 ہجرت تھے گزرے ہین دو تے رستہ مدینے

و چه نماز ایہ پاک نبی نون حکم جابوں آیا
دور کھالماں رہندیاں میں باقی لبے نازوں
دستیارے گھر اپنے دافضلوں پاک ابھی

سے جماعت اوستے ویلے حضرت منہ پرتایا
وہ دو بیت اشردی طے پڑھیاں اب نیازوں
پوری ہوئی مراد نبی دی جو نکر خواہش آہی

ایویں ہونے پیر سے رستے خالق پاک دکھالے
شب معراج دکھائے جو نکر راہ آسمانوں واسلے

سب سے تائیں پاک نبی نون وحی جدول پہنچایا
کرتے آسان خدا نے کل منازل نوری
۱۰۱۰۱۰ سیر حبیب اپنے نون رب نصیب کئے

اکوں آپ حبیب اپنے نون رستہ رب دکھایا
اؤ اذنی سے گوشے اندر پایا قرب حضور می
جہڑے اگے کسے نبی نون خواب خیال آئے

ایویں پوری بھی کئی مراداں وچہ تفسیراں آیاں
وَوَجَدَكَ صَالًا أَقَمَدًا مِی اندر جو لوگوں فرمایاں

پیر پہلے معنی جہڑے عشق محبت واسلے
تھہ قدیموں میں حضرت عائشہ راہ اسلامی
یہ اہاں تہیں شاہی رستہ شرح محمد می والا
دوست اپنے نون رب ایسی تہی رطل کھائی
ظاہر باطن سور عالم جو سب منصب پاسے
ایسے راہوں نشان رسالت پائے کل رسولان
ایسے راہوں رحمت بخش پاسے امت رسی
ایسی نعمت ایسی دولت دوجی ہو رہ نہ کوئی
سب تھیں دہا احسان ابھی ایہ حضرت پر آیا
ہک احسان پتی حالوں بخشے منصب عالی
تو جی نعمت بخش کر تھیں جو بخشش فرمائی

سب تھیں خواب نکالنے طار بہت عجیب نکالے
پس پورستہ کامل اکل بخشیا رب گرامی
کل ضلالت دور شاہی جس تہیں حق تعالی
کل شریعت کل طریقت جس سے اندر آئی
کل مراداں کل مطالب سب سے پاسے وچہ آئے
ایسے راہوں بندے ولایت کل ولیاں مقبولان
ایسے راہوں جنت جادن کرن جو تابعداری
کل ہدایت دین فی دی جس وہ پستان ہوئی
بخش ہدایت کامل اکل رہبر نبی بنایا
دو جی نعمت یاد کرانی راہ شریعت والی
اس آیت وچہ پاک نبی نون ب اوہ یاد کرانی

وَوَجَدَكَ صَالًا أَقَمَدًا

اور پایا بختہ کو فقیر پس بختہ کو غنی کروا

جہڑے کیں فقیر تہا نون اسال جہڑے با پایا
اگر دتا پھر غنی تو نکر پیر پرداہ بہا بیا

دو مطلب سے آیت اندر دونوں معنی آئے
 اول عائشہؓ انہیں اُسٹوں جو مسکین بنانا
 وچ فقیری کے مسکینی خوش ہو کرے گذرا
 اَلْفَقْرُ فَخَرَجْنِي فَرَايَا پاك حبیبِ خدا بی
 دو جا عائشہؓ اُکھن اوسٹوں جو ہو و بڑا
 اوہ بھی صفت نبیؐ سرور نون بخشہ حق تعالیٰ
 کتنے حرم مبارک فضلوں بخشے خالق باری
 بھی سب خوش قبیلے اپنے جو ایمان لیا
 بجز انہاں تھیں مومن ہوں جو مسکین خانے
 کل اصحاب انصار بجا جہود مجا ہد سارے
 پس ایہ دونوں باتاں آبیان میں حبیبِ عفا
 ایسے خاطر پاک نبیؐ نون رب عالم فرمایا
 یعنی حد ایہ دونوں باتاں ڈٹھیاں اترے
 یعنی اندر بھی دونوں مطلب نون معنی آون
 پیر کر کے قید نہ رکھن دولت عاجز تائیں
 دو جا غنی اوہ ہونے جنوں لری بے پروہی
 بھاویں دولت کچ نہ ہو و کنگی ذرہ جانے
 کھوڑی بھاویں بہتی دولت درگاہوں سے
 حرص نہ رکھے دنیا والی تاکہ فخر بچانے
 تنگی آتے فراخی حالت ہو چہ ہی نہ ہاویں
 ایہ غنیانی ولدی جنوں بخشے حق تعالیٰ
 صبر ویری مسکیناں تھیں ٹالے کل بلائیں
 پس حضرت سرور دو عالم نون لٹان پائیں
 نون غنی کیتا رب عالم ظاہر دولت مالوں
 بعضے آکھن سرور عالم بکو دولت پائی

لغت کے تقیران وایاں ذکر جوں فرما
 جسے پلے مال نہ ہوئے تھیہ صرف رہا
 صبر کا و حلالے جویں رسول پیسا
 یعنی حال فقیری انہی سے ساڑوں و ڈیا
 کرے نصیب خداوند عالم بڑے تائیں
 کیتا رب حبیب اپنے نون بھارے بڑو
 کتنے خدمت کار غلاماں بھی اولاد پیسا
 دو میں جہانیں ساتھ نبیؐ سے خالق پاک رلا
 بسہنوں اپنے بڑوانگوں سرور عالم جا
 سہ پر وار نبیؐ سرور و جتنے مومن پیارے
 یک فقیری کے مسکینی دو جی بڑو دار
 اُس تھیں بعد فاعنی کہا غنی کمال
 پس میں غنی بنایا تینوں فضل ہو سہ میر
 یک اوہ غنی سداون بھیرے دولت دنیا پائی
 خرچن کھاون لہر دیون کرن فضولی زانی
 دل دا غنی بناوے جنوں فضلوں پاک
 جے ہوئے تار کھنا ہیں خرچے نام رہا
 ہر حالت وچ شکر کاوے نابے صبر اٹھیوے
 آوے بھاویں جائے دولت کی پرواہ نہ جا
 صبر قناعت نال ہمیشہ رحیا نظر ہی آوے
 دولت والیاں قنیاں نالوں رہند بہت
 دل دی بی مار گتیندی دولت مند تائیں
 کیتیاں آپ نصیب جنابوں رب نون پائیں
 دو جا ملی فراخی ولدی باہر حد کمالوں
 دو جی دولت دنیا والی نیرے مول نہائی

Marfat.com

تھے کرن بیان نبی و انبیوں ذکر کرے
 پر جو کجہ دولت نعمت بخش حضوروں ہوئی
 ب فرمایا اسان پیرا دولت مند بنا یا
 نیکو نعمت باطن رب عطا فرماتا
 فقر مقابلے اندر جتھے لفظ غنی وا آوے
 بد دولت نون غنی بناوے دولت ظاہر الی
 الی ہر دولت بھی رب بخش فضل کرم احسانوں
 لیک دولت ہر تھاں دی پائی نبی جگانے
 ان البیت مال خزانے جو حضرت دل آون
 لیا غنی حبیب اپنے نون کیتا پاک ابی
 لی ہزاراں باہجہ شماراں آدن درم نیاراں
 لسی کرن سخاوت حضرت پاک حبیب خدائی
 جیکر ایسی حالت اندر فاقہ بھی آجائے
 مال محبت دل حضرت دا بھرا وحدت نورس
 دل اپنے وچہ سب نہ کوئی کارن دنیا فانی
 بھج بھج دولت دنیا والی تھماں اندر آسے
 زر دولت تھیں سرور عالم چت اچھا چھایا
 ہواں جیاناں جس نون رب بخشی سرواری
 مال خزانے لگے بچھے ترے کرن دھنگائے
 جیکر آپ کمینی دنیا نظر پسند نہ لیاون
 ل عرب دا حاکم جس نون کرد تار علی
 بلکہ نال عنایت اتنے سرور عالم پائے
 دونوں دولتیں پاک نبی نون ب عطا فرمایاں
 پہلی دولت دنیا والی قدماں اندر آئی
 سن میں تیوں ناناں ہاں دا تہورا ذکر واں

ساری عمران تنگی فاقے حضرت ربے جھلسدے
 اسدا ذکر بیان نہ کوئی نام نشان نہ کوئی
 بعد فقیری ہر تھاں دی نعمت نال بھایا
 نال فقیری لفظ غنی وا کیوں اللہ فرماتا
 خاص تو نگر لوالا او تھے معنی کیتا جوائے
 پاک نبی نون ہر دولت تھیں غنی کیتا عالی
 نالے غنی بنا یا دل داودہ تمام جسا نون
 ظاہر باطن طرح طرح دے بکتے ب خزانے
 خرچ کرن مسکیناں اپر رب نام لٹا و ن
 دنیا والی دولت دلوں ہو گئی لے پر وا ہی
 او بوقت غزیاں تھیں دیون شاہ ابراہاں
 بہتی داری گھر اپنے وچہ چیز نہ بھولن کائی
 اس فاقے وچہ پاک نبی نون دوی لذت آگے
 حاضر ہندی دولت دوجی ہر دم ل حضوروں
 بت پسند کرن مسکینی پاک حبیب خدائی
 نال محبت نبی پیرا ابراہاں وچہ ورتا دے
 احدیہ قبول نہ کیتا سونا بن کے آباہ
 ناقص دنیا اس دے لگے کسی کیا چیز چھاری
 اپر حضرت آپ اپنا توں وچہ نگاہ نہ آسے
 اس سببوں سرور عالم مفلس نہ ہو جا و ن
 کون کہے جو ملی نہ سنوں دولت دنیا والی
 جو صحابہ غریب ملنے دولت نال رجا کے
 جو نکر وچہ نفسیاں آباں میں نہیں لوں بنا یاں
 دوجی صبر قناعت والی عالی دولت پائی
 جو نکر کیتا غنی خدا نے پاک حبیب بچاواں

ذکر لورہی حضرت خواجہ عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

بہیمی پاک بنی لوں ماں پوچھو سدا مانا
 اس حالت وچہ داسے پہلوں رکھیا مال پیارا
 دور ساں تک گھر اسکے وچہ رسیا بنی سہارا
 غنی کیتا رب اس تھیں بچھے لو طالب کولوں
 کر گیا باب وصیت اسنوں جو نگر جان دیواری
 ایسا حبت بنی وی کیتا دل اسد وچہ ڈیرا
 جتنی ملاقت چاہے تائیں بخش جنوروں مہی
 جاں پھر حضرت پیغمبر ساں عمر مبارک پائی
 بڑی تو نگر دولت مالوں آری اوہ شہزادی
 کتنے لوک دیواری اس تھیں کر فیض ٹھاوون
 لئی غلاماں نوکر چاکر در پرین سلا ہی
 جد حضرت سردار و عالم عقید کیتا اس تائیں
 بعد نکاحوں بول سنایا آپ خدا چھبائی
 جتنے گل خزانے آہے دولت دنیا واسے
 کہن لئی ایر ملک تسا ڈایا محبوب یگانے
 زریور اسباب وغیرہ حد شمار نہ کوئی
 ایسا غنی حبیب اپنے لوں خالی پاک بنایا
 مال مال کیتا سرور لوں ظاہر دولت پاروں
 دوجی دولت صبر قناعت ہو سخاوت والی
 ایہ سہ صفتاں حضرت اندر مدھ قدمیوں آیاں
 وچہ فقیری سرور عالم صبر کمال تمسایا
 جاں پھر رب دولت بخشی مال عطا فرمایا
 کچہ پیار نہ رکھیا دل وچہ دولت درم تیاروں

رسیا فقیر تھیم اکیلا پاک حبیب ریانا
 غنیاں تھیں و دھ گھر اسد یوچھ کیتیاں کج پیارا
 گل فرزند ان لوں اسنوں رکھیا بہت پیارا
 بہت پیارا رکھیا چاہے اپنے پیراں نالوں
 اس تھیں دوہ پیر بنی و ابخشا خالق باری
 مال محبت بول سنایا کھر باہر سہ تیرا
 اسکے اندر پاک بنی تھیں فرق نہ رکھیا کوئی
 نوکر حرم خدایچہ کلبوی عقد کلا حوضہ آبی
 ملکہ عرب بتا دن اسنوں ایڈی مہر خدادی
 کرن بچہرت اسد مالوں کارو بار چلاون
 بیٹے بڑے سہوا گرتا جرد عوی کرن قلامی
 اوہ سبہ دولت پاک بنی لوں بخش دتی رسیاں
 بس من ساں چیز کیدی طلب رگھی کاٹی
 کھول نامی پاک بنی لوں کیتے زت حواسے
 جان سنے قربان نسا تھیں جو ربہ دولت خانے
 سنے مکاناں سہرک دولت ملک بنی وی ہونی
 جتنا مال خد کجہ والا سبہ قبضے وچہ آریا
 وچہ فقیری ملی امیری خالق دی سکاروں
 ایہ ہے دولت باطن والی سہ دولت تھیں عالی
 صابر شاگرخی بہادر سبھے خوبیاں یایاں
 دولت دنیا مالان کارن کوئی خیال نہ آیا
 دہر پاتھ سہاوت آپر رب سے نام لوٹایا
 بھر تار ب دل حضرت واپسے شوق پیاروں

جس دل اندر خب آہی آپ مکان بناوے
 کرن بیان خدا چھ والی جہنی دولت آہی
 لعل جو اہر سونا چاندی محل مکان پیارے
 آپ غنی سردار دو عالم جو کرم دے سہائیں
 حیدر او مال خدا چھ والا ہو گیا ہو گیا چھی
 بخش و صاحب حق پیارا رحمت فضل کمالوں
 کرن روایت ابو بکر نے حیدر ایمان لیاندا
 عشق چھل می شوق چھل می گے گے چھ سہا
 ہو یادوں عقیدہ ایسا شاہ صدیق قلی دا
 گھر باہر تن جاناں ہر شے سب جنت دی ہوئی
 نعتی دولت حضرت انوں کر قربان اڈائی
 دلوں بجانوں پاک نبی دا عاشق یار پیارا
 ابو بکر نے ساڈے آپ بیت احسان کما یا
 کردی اس بیٹی اپنی عقد ساڈے تائیں
 حال آریم صد یابی اندر آسانو چھیا
 دولت خرچ بلا ل پیار ساڈا عاشق باندا
 کتنے بڑے کافراں کو لوں ہمد آندا کرے
 بھی فرمایا مال ساڈے جبر احسان کھایا
 اپرا جو بکرے حق وچ پاک نبی فرماوے
 روز قیامت آپ خداوند عالی ذات گرامی
 ہو رحمت تک وچ کتاباں سن لوں سبحانا

غیر محبت ناقص دولت او تھے کوں سماوے
 خرچ کیتی سہرا ہوا دے پاک حبیب آہی
 سہ قربان کتنے راہ اسلے جس نے بھنے سارے
 دولت مالوں غنی بنایا کل مسکیناں تائیں
 اس تھیں تپھے ہور خزانہ کہو یار بگرامی
 گیتا غنی حبیب اپنے نوں ابو بکرے مالوں
 دلوں بجانوں ہو گیا باندا سرد کل نبیاندا
 وچ محبت پاک نبی دے ہور قربان وکانا
 میں نالے دے دولت میری سارا مال نبی دا
 جوں پیارا حکم ساڈے عذر مجال نہ کوئی
 گھرے وچ مسکینی باہجوں چیز نہ رکھی کالی
 وچ حدیثاں حکم ساڈے پاک رسول سہارا
 ایسا ہور احسان کیدا اہمیں ساں پر آ یا
 گرا سوارو کہایاں سالوں ہجرت والیاں چھلیں
 وقت مصیبت حیدر ہو یا پورا ساتھ نبھایا
 کافر تھیں اڈ کر کے ساڈی خاطر آندا
 حضرت کہیا ابو بکر نے بیت احسان کھائے
 اس دا بدلہ دنیا اندر موڑا ساں پہونچایا
 اس دا بدلہ ساڈے کو لوں مول نہ ڈنا جاوے
 اپنی پاک جنابوں آسنوں دیسی اجر تمامی
 آپ جوں فرمان ساڈے پاک حبیب ربانا

مَا نَفَعَنِي مَالٌ اَحَدٍ قَطُّ مَا نَفَعَنِي مَالٌ لَبِيْءٌ بَكْرِيْفٌ

مجھے ہرگز کسی کے مال نے اس قدر نفع نہیں دیا جتنا کہ ابی بکر کے مال نے دیا۔

یعنی اسوں کے دے مالوں اتنا نفع نہ پایا
 کرن روایت جس بن حضرت ایہ فرمان سنایا

جتنا سا لوں ابو بکر دے مال نفع پہونچایا
 سن کر رو پایا یار پیارا بنجوں ساون آریا

کہن لگامیں صدقے جاواں عالم دے سردارا
 سبہ حسان تیاڈے گھروا دولت سبہ تیاڈی
 مال سنے میں پ تیاڈا یا محبوب بنگانے
 چہل ہیراں تقدی درماں وجہ عزیز می آیاں
 قبل نبوت بھی فرماون ساتھ رسول اہی
 مال خدیجہ کیتا جس دن عقد نبی سرور نے
 وہ سوہراں تقد سہری خدمت وچہ لیا یا
 بہت نفیس عجاائب کپڑے قیمت واروشالے
 یہ سبہ چیزاں اجوب کپڑے دیتاں این لوں
 کرن لگا شہزادی تائیں عقد حلیت یگانہ
 بھی اس لیے ابو بکر نے ایسا عمل کمایا
 ایسے جس دم دیون لگانا یہ بات جتانی
 ایہ سبہ مال تیاڈے دے گھر ساڈے رکھوایا
 حدود مٹھا بیٹا میرا عمر جو انی پافے
 پس یہ مال امانت اپنا خیر میں آپ سنبھالو
 کہ اس طور اوہ مال تمامی پیش حضور ٹکایا
 کہ منظور اوہ کپڑے تیراں پاک حبیب خدا فی
 ایہ سبہ ذکر مدارج اندر شیخ معین لیا ندا
 قبل نبوت ایہ اندواں ابو بکر پہونچایاں
 وچہ اسلام تمامی دولت رب دکھام لگانی
 کہن منسہر پاک نبی لوں غنہی خدا فرمایا
 اول مال خدیجہ والا بخشیا فضل کمالوں
 پھر جد حضرت ہجرت کر کے مکہ کے گئے یمنے
 گھر انصاراں کے وچہ آہی جو جو چیز پیاری
 اس شخص مال غنیمت رب حلال بنایا

کیا مالیت ابو بکر نے دی تے خود کون وچہ پارا
 باجھ تیاڈے یا نبی اشکر کوئی نہیں چہیز اسادی
 جان سنے قربان تیاڈھیں جو سہ مال خزانے
 پاک نبی دیاں کمال اندر ابو بکر نے لایاں
 بہت محبت ابو بکر دی مدہ تدبیوں آہی
 کتنا مال لیا کر آمدن دتا ابو بکر نے
 کتنے ہور پوشاں دستے زینت زیب سوایا
 بیچ بیچ سووا ایک ایک کپڑا کھیا روایت والے
 تا جو حضرت شادی اندر نہنگت ہون مالوں
 نوشہ بن کے جاوون اتوں پہن لباس شہانہ
 جتنا مال لیا ندا اس نے اپنے گھروں لیا ندا
 مال پہنے پاک نبی لوں اتنی عرض سنائی
 وقت وفات وصیت کیتی ایہ فرمان تیا یا
 وقت ضرورت مال امانت اسنوں دتا جاوے
 شفقت کرو غریباں اتے نظر کر دی بھالو
 اپنی طرفوں ہک پیسے دانا احسان جتایا
 راضی ہو کر ابو بکر نے نون بیت دعا فرمائی
 ایسا دوست ابو بکر سنی سرور کل بنیا ندا
 یاراں غاراں والیاں صفقاں بعد نبوت پایا
 سنے مکاناں حضرت اتوں ہر شے گھول گھالی
 ظاہر طور فائنی اندر ایسا شارا آیا
 اس شخص پیچھے غنہی بنایا ابو بکر دے مالوں
 کتنی مدد مال انصاروں پائی پاک نبی نے
 قدر بقدر تمامی لوکاں پیش حضور گزار دی
 مال جہادوں حضرت تائیں غنہی خدا فرمایا

مال کفاراں سرور عالم جنگ جہاد و مچاؤن
 ہمیں سی اگلے نبیاں تائیں ایہ فرمان ربانا
 ایہ حکم نبی سرور توں کیتا رب گرامی
 مال جہاد کفاراں کووں جو کجہ لٹ لیاؤ
 جتنے جنگ حبیب خداے کیتے مال کفاراں
 وقت فتح دے مال غنیمت جو ہر طرفوں سے
 بھی اس ویلے حاضر ہوں جو مسکین خانے
 اتنے مال غنیمت فضلوں بخشے خالق سائیں
 پورے کیتے وعدے اپنے پاک جناب اہی

مال تمام حلال انہاں جو کجہ لٹ لیاؤن
 کیتا رب نے منع اتہانتوں مال غنیمت کھانا
 بیشک کھاؤ مال غنیمت پاک حلال تمامی
 کیتا اسان حلال تسانوں بیشک تو کھاؤ
 ہر طرفوں فتح مبارک پائی شاہ ابراراں
 کر تقسیم حبیب ربانا یاراں وچہ ورتا و سبے
 سبہ نوں حضرت سرور عالم دیون نام ربانے
 سن اصحاباں غنی بنایا سرور عالم تائیں
 جیون سرور سورۃ توبہ اندر آیت بھیجی آہی

وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْكَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ

اگر ڈرو تم فقر سے تو جلدی غنی کرو حکم کو اللہ اپنے

فصلہ ان شاہ پانچواں
 فصل سے اگر چاہے

یعنے ہوئے خوف تسانوں جے مسکینی والا
 حق اصحاباں و ایہ آیت ملیسی رب اتاری
 سورت فتح اندر یک آیت ہو خدا فرمائی
 وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَالِجَ كَثِيرَةً تَنْدَرُ حَقَّ تَعَالَى
 جتوں جاؤن لٹ لیاؤن دولت مال خزانے
 آؤن مال اسباب ہزاراں دولت درم ہزاراں
 دونوں صنعتاں غنیاں وایاں ظاہر بن آیاں
 اول غنی بنایا ظاہر دولت درم دیتاروں

جلدی کرسی غنی تسانوں فضلوں حق تعالی
 کر ڈا پھر غنی انہانتوں ساتھ رسول غفاری
 حیدرے وچہ غنیمتاں والی صفت بشارت آئی
 وعدہ کرے تسانوں اتد بہت غنیمتاں والا
 مال جہاد حلال بنایا فضلوں آپ خدا نے
 دیون و نڈغریاں تائیں سید گل ابراراں
 دونوں رب حبیب اپنے نوں بخش عطا فرمایاں
 دو جات غنی سخاوت دلدی بخشی باہجہ شماروں

ذکر سخاوت و دریاوی حضرت رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم

حضرت انس بیان شاہ صفت رسول اہی
 جب بچپن علاقے وچوں مال غنیمت آریا

ذکر دولت وچہ پاک نبی دی توں سخاوت آہی
 مسجد اندر سرور عالم وہ سبہ مال رکھایا

جدول نماوں فارغ ہوئے وٹھا مال تمامی
 جو کوئی آکر حاضر ہوئے دیون نام رہا نے
 شاہ عباس نبی وچا چا خدمت اندر آسا
 حضرت کہیا وچھا وکیر اچا در انہاں وچھانی
 جاں پھر پڑا اٹھا دن لگے چاون وچہ آئے
 آخر ہو لاچار تھی نوں کینا عرض ندا ہیں
 مال اساڈے پور سینوں حکم کیا جاوے
 ایگل سنکر پاک فبی نوں بہت تعجب آیا
 چا چاچی تیس چادر اندر اتنی دولت پاؤ
 تا پھر شاہ عباس پیارے اتنے درم اٹھائے
 ایویں ہورتامی دولت پاک نبی ورتامی
 کہے جلال الدین سیوطی نذر شرح بخاری
 لکھ دریاں اوہ مال تمامی جو بحرینوں آریا
 کر دتا تقسیم تمامی پاک جیت غفاری
 مور روایت شرح شفا وچہ قاضی ذکر لیا
 کھول شتابی پور ہراں آپا وہ سبہ رم رکھا
 وچہ سیم ریاض مختا سبے مور روایت آئی
 جو جو مال غنیمت او تھوں پائے نبی گرامی
 چیاں ہزاراں تھیں دھو تہا قیدی ہو کر آیا
 پہل ہزاراں تھیں وہ بکری وچہ غنیمت آئی
 چالی دریاں وزن برابر اک اک اوقیہ آیا
 جد ایہ مال غنیمت سبے حضرت جمع کر آئے
 سی یک شخص ضامی چا چا مشور کل نبیا نڈا
 حاضر ہو کر خدمت اندر کرن سوال تمامی
 ایسے تساوے ساک ضامی ابدی پاروں

آخر آدرتا دن لگے پاک رسول گرامی
 بھج بھج آون لے لے جاون لوک غریبائے
 ساواں بھی کچھ بخشواں تھیں ادب کنوں فرمایا
 بدھی پڑ عباس پیارے اتنی دولت پائی
 اتنا بھار زیادہ ہو پاراوی وکر لیا ہے
 یا حضرت ایہ بھار اساتھیں چایا جاندا نہیں
 ہو ایہ پڑا اٹھا کر میری گھر ساڈے پونچا ہے
 ادبوں طمع گھٹا دن کارن چاچے نوں فرمایا
 جتنی آپ اٹھا کر خیریں گھر اپنے لیجاؤ
 جتنے آپ اٹھا کر او تھوں گھر اپنے لے آئے
 تا آئے جد باقی اس تھیں تہیز نہ رہی کافی
 ابن ابی شیبہ فرماتے ایہ تقریر پیار سی
 سرور عالم اندے وچوں نہ بک درم بچا یا
 ایسا تھی جلیب اپنے نوں کیتا خالق باری
 نوے ہزاراں درم نبی نوں سی بکری آیا
 او پیلے راہ مولائے سبہ حضرت ورتائے
 جنگ موازن تھیں حضرت فتح مبارک پائی
 جد اٹھا تھیں انہاں دی ہے ایہ شرح تمامی
 چوکی ہزاراں شتر خدا نے لوئی وچہ دیوایا
 چار ہزاراں اوقیہ چاندی آندی کٹ انہاں دی
 ایہ کچھ مال غنیمت اس دن سرور عالم پایا
 جو داں شخص موازن طرفوں تہا ہر بکر آئے
 نام ابو یزیدان بتا وون اوہ بھی نال لیا ندا
 کرو مخا سب اس چاچے دایا مقبول گرامی
 کر کے اس وسیلے اسوں لے آندا سرکارے

صاحب شرم کریم نہایت جاناں اسپس نون
 کو قبول کریمی یاروں عرض سوال اساطرا
 حضرت کہیا اسان تسادی بہت اویکے کہانی
 آپس میں نہ پیچے جلدی دیر لگا کر آئے
 پس میں اسان تسادے تانس خالی نہ تیاواں
 جیکر منگو مال بیارادیاواں مال تسانوں
 کیتی عرض انہاں پھر گوں سن فرزن گراکی
 تا پھر حضرت سرور عالم کرم کتوں فرمایا
 دمی جو حق بنو مطلب دا بخشیا سہ تسانوں
 یہ گل سن انصار ہا جبر لول اٹھے یکبار می
 یہ یک جماعت جہڑی نویں سپاہیان الی
 مشکل ہو گئے واپس کر لے اپنی حق انہا نوز
 جتنا جتنا حق تسادے اسدیو چہ سارا
 جو کوئی مال غنیمت اگوں پہل پلا ہیں آہی
 چھ چھوٹے تسانوں دلیاں یک یک ٹھڈی دے
 نویں نویں اوہ کم آپے نویں جماعت ری
 چوڑ دے سہ قیدی جہڑے کر کے قیدی
 جو کچہ مال تمامی اس ن مور عطا فرمایا
 نال روایت ابن فارس دایہ کہ قیمت آئی
 ایسا غنی خدانے کیتا سید کل ابراہاں
 شفقت بھر پارحمت بھر پاشرم کرم جاسا میں
 فتم حنین ہو یا تا حضرت بیت غنیمت پائی
 یوسفیان حرب وایطابڑا بیکل جو نامی
 یا حضرت بن مال غنیمت بہت تسانوں آہیا
 وچہ قریشاں اج تسادی دھم پی برجا میں

مور دہو سہ مال غنیمت کر کے کرم اسانوں
 ہوئی اسان نمایاں آپر بہت احسان تسادا
 کیوں نہیں شاد سالوں آپ کے کرن سفارش کافی
 کہ تقسیم اوہ مال تسادے سہ سال و زمانے
 دسو کپڑی چیز تسانوں اسل میں دیلاواں
 جیکر جا پو قیدی اپنے واپس کراں تہا نون
 بہت امید سالوں حضرت شفقت کر و تمامی
 جتنا حق اسادا اپنا سہہ چہ نراں پر آیا
 باقی جو حق تمامی پچھاں اسپس انہاں نون
 اسپس اسادے حق تمامی سہہ دولت سرکاری
 مولفتنا القلوب جنہا نون کہند سرور عالی
 تا پھر حضرت مال حجت کیتا حکم تہا نون
 قرصے طور اسادے تائیں اوہ سہہ دیوا د ہارا
 اسکے وچوں سہہ تسادا قرص موکایا جاسی
 ایہ گل سن کے راضی ہو گئے اوہ بھی سباد ہاروں
 اس خاطر سی بہت نہاندی حضرت نون و لدار کی
 بھی سہہ دولت مال پوشی دے مور اہاندے
 بیخ کروڑاں قیمت ہونی جدول حساب لگایا
 یک کروڑ زیادہ اس تھیں بعضیاں نے فرمائی
 جہدی شفقت تے احسانوں ہو گئے غنی ہزاراں
 در اپنے تھیں لی ٹوے کویں سوایاں تائیں
 کرن لگے تقسیم اوہ دولت جدول جلیت خدائی
 آ کر عرض سنادون لگا پیش حضور گرامی
 سہہ سرداراں کنوں تسانوں رب سردار بنایا
 لکناد دولت مند بنایا رب تسادے تائیں

لگا کر کرم طمع دریاں باتاں رنج و ملت پوس
سن کر باتاں ہے حضرت نوزت بلال بلایا
پھر اس اپنے بیٹے کارن کیتی عرض دربار
اس دا بھی کہ حصہ بخشو کرو کرم فرمائی
یوہ بھی لے کے صبر نہ آیا پھر سوال فرمایا
سردار عالم تو آٹھ اسنوں پور عطا فرمائے
یار ہزار تے آٹھ سرداراں چاندی ہوئی ساری
پھر قربان ابوسفیان کہیا بول تمہا ہیں
جنگاں وچ پھی اسان تسانوں بڑا کرم آیا
جویں کریم تسانوں کیتا فضلوں خالق سائے
چلا گیا سپہ چاندی لیکر نالے رشتہ قطاراں
ایویں پور میں عرب و کج سردار و دیر سے
سو سو رشتہ انہا تے تامل بخش عطا فرمایا
نویں نویں جو داخل ہوئے وچہ اسلام تامی
توہ نہیں و دھ انعام انہا توں بخشے نبی پیارے
گرد لدری دولت مالوں دینی شوق و دہایا
کفر زمانے نال نبی دے کھتیاں ہاں لڑاں
کھندے سن یو پاک نبی توں ہتھوں پلچھالی
بڑے بڑے سردار اکابر صاحب شراں میراں
کھندے سن مسکین نبی توں جوئے زرداراں
ایسا غنی جلیت پئے نول خالق پاک بنا یا
جدوں جنیلن لڑائی وچوں نبی فراغت مائی
چرن کہلوئے اس گہائی وچہ مال موشی شائے
پھر داسی یک شخص ساڈھ رسول تعالے
گردار بنداسی اوہ پیلوں سوت عداوت ری

سانوں بھی کج حصہ اسٹھن بھاؤں سرکاروں
چالی اوقیہ چاندی نالے یک سو شتر دلایا
نام یزید جو بیٹا میرا عالم دے سردار
اتنے شتر تے اتنی چاندی پھر حضرت لواری
دو جے پت معاویہ کارن حصہ طلب کرار
نالے اتنی چاندی بخشی تے حصے آسے
تن سو شتر قطاراں اسنوں بخشیاں نبی سخا
قسم خدا کی سخی تسانوں پایا سدا سدا ہیں
صلح اندر بھی اونوں ڈھٹا سخی ہمیشہ ہا
توں تسانوں فضل کرم نہیں یسے یک
عجب سخاوت عجب سخاوت و مٹی شاہ برار
جویں شہل جو طیب حارث ایویں پور تیر
میلین ایہ نو مسلم سارے راوی ذکر لے
نہیں سی بچے انہا تے اندر پورا شوق انہا
تا جو وچہ اسلام زیادہ پختے ہوون سارے
مؤلفتمہ المقلوب اسے تہیں نام انہا نڈا
اوہو خلقاں سردار عالم دولت نل رجایاں
اوہو راج نبی دے لگے دسن کھلے سوال
کرن سوال کہلوئے تہہ کرتے تو ایک فقیر
اوہو کرتے لے جا دن سو سو شتر قطاراں
دوت دین جو کوئی آیا خالی نہ پر آیا
اچھڑ مالوں سردار عالم گہائی پاک بھری
کھلے وکھاون پاک نبی توں یار اصحاب لے
نام اس داصفوان تباون پت آبیلا
کفر زمانے نال نبی دے لڑیا کتنی وری

جنگ حنین سے طائف وچ بھی کیتیاں اس میں
 اس دن حضرت وحن لگے براوہ مال پیسے
 مال محبت چھپا اس میں کل ہمت سے رہائیں
 حنین لگا جو مال یا حضرت چھٹی لگی مینوں
 جتنے مال بوٹی اس وجہ آپے چرنے والے
 ابن شہاب کے اوہ ساری تین سو پچھری لہے
 لے کر مال ہو یا قربانی کھندا بول زبانوں
 دور ہوئے آج شک تہامی خوب تسلی ہوئی
 دیر عداوت کفر پرانا دل جتن چوڑا سدھانا
 دیکھ سزاوت پاک نبی آدمی صفت کمال نشانی
 اس محبوب جہاندری طرف نظر کرمی بھالی
 بوز سخاوت پاک نبی دی سنتوں یا رسیدا
 پاک نبی بھی شکر اندر آپے وہ چہ سواری
 رستے وہ چہ سواری کے واسطے سواری والا
 اتنا نیرٹے پہنچا اگر وہ نہ ندرہ گئی کاٹی
 سلق مبارک حضرت دمی لائق اوہ صدرہ آیا
 بھی فرمایا دور شا کے ٹور شتر نوں بھائی
 کن فرمان شتانی اس کے دلوں شتر بٹایا
 جاں کوئی شخص بولا دن آیا دریا دون نمانا
 رستے وہ چہ جو میرے کووں کل بلا دبی ہوئی
 آخر جدا وہ حاضر ہو یا پیش جلیب الہی
 لگائالی محبت اسنوں ایہ فرمان سنایا
 لگا سی کل سادے کووں چاہک تیرے تائیں
 ایسی شفقت کیتی اس پر عالی شفقت والے
 لے جا ایہ جبلت تیری کرم کنوں فرمایا

طرح طرح چاک نبی نون کلیفاں پہنچایاں
 اوہ بھی آو سے گھائی طرفوں کھلا نگاہوں والے
 لے صفوان ایچ پی لگی گھائی تیرے تائیں
 حضرت کھیالے لے تو ہاں میں جتنی مینوں
 سے پہاڑ اوہ مال تہامی کیتا تیرت حوالے
 جو اس روز عتایت اسنوں کیتی نبی الہی
 ہیشک ریح رسول عھد میان لوں بجا لوں
 بنیائیں جوں اتنی دولت ہو نہ دیندا کوئی
 نائب ہو کر خدمت اندر تائے بچھتا نا
 حکمہ بڑھکے سلم ہو یا عالی دولت پائی
 ملکی دولت تیرت آہا توں بھائیوں الی
 طائف جتین وہیں ہو یا لشکر پاک نبی دا
 ہو رہا راں فرج سواراں محمد رسول غفاری
 نیرٹے ہو گیا پاک نبی سے سنو تمام حوالا
 فعل سواروں پاک نبی نون کھسک جی
 اس لیے بک چاہک اسنوں پیراں پر لگانیا
 نیرٹے نیرٹے ہو کر سادھی پٹی تہد دکھائی
 دو جا روز ہو یا تا اس نون حضرت سد بولایا
 شاید بدلہ لینے کارن سنے نبی ربانا
 آسدی بابت سنے کے مینوں حکم سناسن کوئی
 اوہ گل حضرت یاد نہ کیتی جو اس سوچی آہی
 تینوں آج اساراں اس خاطر اپنے یا سن بولایا
 اس دا بلا دیواں تینوں بھی راہی نہائیں
 اتنی بھیلان ہرے اسے کیتیاں کش خولے
 نالے بہت پیر کھایا خلق کمال دکھسا یا

Marfat.com

وہیکہ انصاف ہو یا قربانی صدقے سے جاوے
 ہو اور اصحاب تک پاک بنی دا ذکر بانوں کر دا
 منزل قرن اندر سن جائے پاک حبیب بخاری
 نال ہک پاسے اس اچی دسال میں ان
 نیک نصیب ہو تقدیر لچاک لگا تینوں
 تال میں ادبول خدمت اندر اتنی عرض کی
 حد منزل صغرا سے اندر پونچے سرور عالی
 نال محبت میںوں دین دنی سے سائیں
 اتنی برکت ہوئی میںوں انہاں بکریاں اوں
 ایسا یعنی حبیب اپنے نول کیتا سرور ہائے
 ایسی دولت پاک بنی نول کجھی پاک اہی
 طرح طرح سے لاکھ کروڑاں ل غنیمت اون
 وقت ختمین جو مال تمامی پاک بنی ورتایا

ذکر سخاوت پاک بنی دا کون بیان سنا سے
 لگا رہی ہک چاہک میںوں پاک بنی سرور دا
 داچی قصوی اپرا ہی حضرت دی اساری
 مارن لگا اچی تاہیں چاہک شاہ بیباں دا
 نال محبت کجھیا حضرت چاہک لگا تینوں
 ہاں یا حضرت صدقے جاواں میں یہ دولت پائی
 وندیا مال غنیمت جتھے کل مت سے والی
 کسوڑا یہ بکری اس بلے کجھی میسے تائیں
 کیتا چار بعتی تو نگر باہجہ حساب شماروں
 ہو گئے کجھی ہزاراں جس میںوں ک غریب چارے
 دنیا دولت جیسے اگے خاک برابر آہی
 حضرت کجھ پرواہ نہہیں سبہ شرورتا دن
 پنج لکھ درماں قیمت اسدی وجہ ہوا ہب لیا

ذکر کرم نیت حلقہ ہرگز نہ صاعی حضرت علیؑ

کرن روایت سرور عالم جڈں غنیمت پائیں
 جس جس جگہ محمدی لشکر فتح غنیمت پائے
 مردزناں جو قابو اون کافر مشرک سائے
 شہد نام حلقہ مدی حبیبی عارت دی جو جانی
 آکھ رہی اوہ پڑوں ویلے پڑوں لیا تائیں
 میں ان میں رضاعی اسدی جو سردار تساڈا
 کر کرتاں تے شہرہ ڈاڈھی عاجز ہوتی
 شہرہ ہم کھیا جیکر ساتھ نہیں یقین انسانوں
 تاپھر ہاں بنی سے انہاں کرا سوار لیا ندی
 سن سے ویرا بدر تیسرا عالم سے سردارا

بہت انا نیاں لیاں ندر قیدی ہو کر آیاں
 وجہ غنیمت پکر لیا دن اہل عیال انہاں دے
 دین اسلام سکھاؤن کارن پیش کرن سکھائے
 بھین رضاعی پاک بنی دی اوہی بھڑی آہی
 ترس کر و سکیناں پر میںوں پکڑو تاہیں
 تہوڑا بہتا حضرت آپ سے کجھ حق اساطرا
 بول جو اب دن اکوں سانوں جبر نہ کوئی
 لے چلو سردار اپنے دل سے پچان انسانوں
 خدمت وجہ حاضر ہوئی کر فریاد سناندی
 میں ہاں بھری بھین رضاعی توں ہوں پیرا

نام حلیمہ مانی میری تینوں شہزادوں
 جس نے گو دکھد اپنیوں پالیان کے دائی
 جس ویلے تہہ کھڑے وہ قدم مبارک پایا
 لے لے نام تیرا میں ہن تک صفتاں تیریاں آرا
 چھوٹی عمر ویاں جد باناں شیمہ یاد کرایاں
 لئی کچھان حبیب خدائے اپنی بھین ری
 اٹھ کر جلدی چادر اپنی نال پیار وچھائی
 یہ چہا اس دے ماپو والا حال حبیب ریانے
 حسن سر حضرت سرور عالم بہت افسوس کھایا
 جے توں اٹھے رہنا چاہیں ساڈی کول امی
 جے کر چاہیں واپس جانا واپس بھیاں تینوں
 تا پھر حضرت کہیا اسنوں جو نوکری تیری
 مال مویشی دے بچے اجر نال رلائے
 کتنے قیدی ہو رہی نے چوڑے اسدی پارو
 نام سجاد آہا بک خوبی لائق قتل سزائیں
 اینویں مالک عوف واپٹا بڑا شریر پورا نا
 مال اسباب تامی اسدا قبض دے آیا
 تو تا حکم بنی سرور نے جے اوہ حاضر آوے
 آخر جدا وہ ہو گیا حاضر پیش حضور گرامی
 بھی تنو شتر زیادہ اسنوں بخشیا اپنے مالوں
 ایسا راضی کر کے حضرت پوریا اسدی تائیں

نال محبت گھراپنے وہ کتنے سال رکھایا
 اس دی بیٹی قیدن ہو کے کول تیر جوج آئی
 برکت تیری ریا سالوں دولت نال رعایا
 کسوں مروت وانگ بھراواں میں قربانی جاوار
 نال محبت پاک بی نون چھم چھم پنچوں آباں
 اگئی یاد حلیمہ والی الفت تے دلدار کی
 اسے اپر بٹھایا اسنوں شفقت بہت کھائی
 شیمہ کہیا مدت ہوئے دنیا چھوڑسد مانے
 استھیں تچھے شیمہ تائیں ایہ فرمان سنایا
 عزت نال کہیاں تینوں خاطر کراں تامی
 شیمہ کہیا تب وطن دی واپس بھجیوں
 نال محبت رخصت کیتی دولت بخش بہتری
 بھی بک بروی تے تن بڑے بخش عطا فرماے
 بڑے بڑے جو جرم ہارے آہے قوم کفاروں
 شیمہ جدوں سفار میں کیتی چھوڑ دتا اس تائیں
 باغی ہو کر پاک بی تھیں تھھا پھر کے بنانا
 شیمہ اس دی بخش کارن عرض سوال یا
 بخشاں میں معافی اسنوں قتل دے کیتا جاوے
 واپس دتا حضرت اسنوں مال اسباب تامی
 اید کریمی شیمہ خاطر کیتی کرم کھالوں
 مومن ہو کر دلوں بجا لوں نیدی کئی وائیں

ذکر و شتر حاکم طانی

فتح ہو یا جد طے قبیلہ رحمت فضل غفاروں
 حاکم طانی دی بک بیٹی آہی وجہ انہانکے

اسے طور بک ہو رر وایت نظر بی گلازاروں
 مرد زمان اس جاگ دے کر کے قید لیاندے

تس گجاسی بھائی اس دامشام ولایت ڈرہا
جدوں مدینے داخل ہوئی آکر بندینا نے
رو کر جلدی حاضر ہوئی خدمت وچہ نمائی
یا نبی اشدا بل میرا ہو گیا فوت و چارا
کر احسان رہائی بخشو میں در ماندی تائیں
سرور عالم پھیا اس تھیں کون بھرا ہے تیرا
ایک سن کر اس لوں پاک حبیب خدائی
اتنا سخن سنا کر او تہوں حضرت لنگہ سداے
کر فریاد سنائی اونویں پھر حاتم دی جانی
یہ روز جدوں پھر حضرت آنگے اس ہوں
و تا حکم سپاہیاں تائیں شرم کرم سے سائیں
آپ سخی سردار دو عالم سچیاں قدر پھیا نے
جانن قدر سخاوت والا آپ جو عمل کماون
چوڑ دتی پھر دھی تم دی باپ سخی سے پاروں
کر ن روایت حضرت اس پر ایسا کرم کما یا
دیکر مورانعام پیر سے نارخصت فرمائی
جا ملی پھر شام ولایت بھائی اپنے تائیں
سن کر صفت نبی سرور دی آیا وچہ مدینے
حد از مایا خلق نبی داترت ایمان لیا یا
بو قربان عدی بن حاتم پڑی تا بعداری
جہاں امیراں اس دروازے آکر بھائی پانی
پی کر پیالے وحدت والے جد ہوئے متوالے
وچہ غلامی پاک نبی دی جاتی سب امیری
وچہ فقیری سرور عالم شان امیری پایا
لاکھاں سفلس غنی بنائے اول امیر پایے

پکڑی گئی ایلی مگروں ذکر مویخ کردا
پایا قدم مبارک اتوں ہک دن نبی یگانے
کر فریاد سنائی ادبوں اپنی درد کہانی
چوڑ گیا وچہ قیدان میںوں میرا دیر پیارا
کر سی رہا احسان نہاں پر جو فضلان سائیں
کتی عمر بن عدی بن حاتم دیر پیارا میرا
رب نبی تھیں نٹھا ہوا ہے اوہ تیرا بھائی
دو جا روز ہو یا تاخیر میں پھر تشریف لیاے
اپر پھر بھی سرور عالم بات ادب فرمائی
عمر بن قبول ہوئی پھر اسدی رحمت نقل الہوں
باپ اس واسی سخی بہادر چوڑ دیو سنائیں
درجہ شان سخاوت والا شوم نکل نہ جانے
دو ہیں جہاں رب نبی لوں سخی زیادہ بھاون
مومن سخی چوڑا سے نائیں کوئی بہنم ناروں
بخش رہائی اپنے کو لوں نواں لباس پینا یا
کتنے بندے نال را کے توڑ و ملن پہنچائی
کر تعریف سنایاں آسنوں حضرت دیاں عطا میں
ہیت احسان سروت اس پر کیتا پاک نبی نے
جیونکر اس دا ذکر تمامی چیکھے آکھ ستایا
سدتے کیتی حضرت اتوں طے والی سرداری
شوخی سخی شان امیری یاد رہ گئی کافی
ہکے قداں بیٹھ تمامی شان امیراں والے
لکھ امیری نالوں چنگی جس دربار فقیر سی
شان امیراں طور فقیراں آخر تیک تبھایا
پارس نال لگے جو آکر سونا ہوئے سارے

ظاہر باطن اور جہان کے نظر کرم دی پائی
رحمت عالم کل عالم دل رحمت ہو کے آیا
سب صفتاں وچہ کامل اکمل اور محبوب سہارا

دین دنی وچہ مول انبانوں کی سزہ گئی کافی
وچہ امیراں وچہ فقیراں رب سرور بتایا
ہو قربان بنائے نقشاں بچوں منظور پیارا

منزل

ہمارا احمد ہمارا ہادی تدریجی ہے بشیر بھی ہے
کیسکا وصف بھی کوئی کیا کہ جب نے ہی کہہ دیا وہ
شفیع محشر قسیم کوثریہ خزاں کو خدا نے بخشا
اسی کی امت کبھی امت کہ جس نے مانا دل بان
تمام دنیا کو راہ جنت دکھانے آیا بتانے آیا
اسی کی رحمت اسی کی خوشبو سواغ عالم ملک با ہے

وہ کلی والا شہ دو عالم امیر بھی ہے فقیر بھی ہے
رؤف بھی ہے رحیم بھی ہے کراچ بھی ہے نیر بھی ہے
وہ اپنی امت کا دو جہاں میں نصیر بھی ہے ظہیر بھی ہے
خدا ہے واحد محمد اک رکابندہ بھی ہے سفیر بھی ہے
حماطلس کی صدا کا ہرک صغیر بھی ہے کبیر بھی ہے
اسی کی نکت ہر ایک گل میں گل بھی ہے کثیر بھی ہے

ابھی بر لا طفیل احمد غریب منظور ما کی مرادیں
تو جانتا ہے دلوں کے مطالب علم بھی ہے شبیر بھی ہے

ایسا سخی خدا کے فضلوں پاک حبیب تعالیٰ
جتنی دولت مثال تمامی خدمت اندر آون
بیتے لوگ محبت کر کے تحفے نذر ٹیکانہ سے
ترغزی وچہ کتاب شامل کرے بیان حوالا
ناتے عجب چوہا کے آہے رتے لال پیارے
بیت پسند کرن خوروزے پاک حبیب ابھی
حد اس حاضر ہو کر ادبوں تحفہ پیش کھایا
سی موجود تروں کج زور حضرت پاساں تہا میں
کج پر واہ ہر پاک نبی نون زور دولت والی
مسلم اتے بخاری نذر ہو روایت آئی
لے گیا بک ن بید کر کے شتر سواری والا
لوکھ شتر نون سور عالم کھیا خلق پیاروں

کدی پیار نہ آیا دوچہ دولت مسیہ والا
گھر اپنے کہ درم نہ کھن سب حضرت ورتا وان
دوئی بخشش عوں انانے پاک نبی فرماندے
بکرن کے لیا نڈا بھر کے تھل چوہا ریاں والا
بھی کجہ نرم جب خوروزے خاطر نبی سوہا کے
نڈھ قدیموں نال انانے بہت محبت آئی
کرمطور عاریب خدا نے نال پیار رکھایا
جو کھرن دچوں می آیادے دتا اس تائیں
رکھن نہ احسان کسے دا ایسی شفقت عالی
حضرت جابر پیار نبی دے جو کجہ عزت پائی
تا جو اس پر کرن سواری پاک حبیب تعالیٰ
لے جابر ایس شتر سناؤں دیرے قیمت پاروں

جایزہ عرش گیتی میں صدقے یا مجتہد گرامی
حضرت کیا پھر بھی توں ایہ دید کے
تا پھر جابر حکم مطابق قیمت بول پسنائی
لے دئی یہ قیمت اسنوں جدوں بلال پیارے
دید یہو شتر بھی واپس اسنوں قیمت بھی لیجاے
میں چیزاں سرور دو عالم بخشیاں برتا نہیں
ایہ بولے کہن بلے حضرت کرم کھایا
بول شتر خریدیا اس تھیں اپنا مال دیوانیا
ترجیا پھیر دعا برکت دی حق اُسے فرمائی
جس نوں آپ کلام اپنی وجہ غنی خدا فرماے
دنیا دین تمام خزانے سرور عالم پاسے
بخشی رب حبیب اپنے نوں ایسی دولت عالی
ایسا غنی رسول اپنے نوں لیتا پاک خدا نے
عام خزانہ حضرت والا سرملکین میر جا میں
ایسی دولت دین اپنے دی پاک نبی درتائی
اس دولت دی خدمت اندر جوئے قربانی
ایہ اوہ دولت جس دے پیچھے چوڑوٹن گھبراں
ایہ اوہ دولت ایہ اوہ نعمت جس دی امت آروں
ایہ اوہ دولت جس نی کت بال غنیمت بلے
ایہ اوہ دولت جس دی برکت فارس و شاہاں
ایہ اوہ دولت جس دی برکت بل حسان کہا یا
اس دولت دی خدمت اندر جہاں قہقہے جلے
ایہو دولت جس دے کو نبی کل سلامی
ایسی دولت ایہ حضرت نوں بخشی پاک ابی
کرن روایت ب حضرت نوں ایسا غنی بنایا

بے ایہ شتر تساوا اپنا دولت مال تمامی
بول شتابی قیمت اس فی بواں اسیں تسانوں
بند بلال اوہ قیمت ری حضرت نرت دیوانی
دیا حکم غلام اپنے نوں پاک رسول مہارے
نالے دیو دعا اسادی مولا برکت پارے
قیمت بخشی شتر دیو یاد تیاں نیک دعائیں
بے ایہ شتر تساوا اپنا جو اس عرش سنایا
پھر اوہ واپس بخشیا اسنوں دوہرا کرم کما یا
کرے بیان احسان نبی و کنوں طاقت ہی
دولت بخشش اسدی والا کن بیان ناسے
کہن مفسر وجہ فاعلی کل شائے آئے
کئی ہزاراں غنی تو گرد پر رہن سوالی
جاری رہن قیامت توڑی جس د لنگر خانے
روشن کیتا نام خدا دے مشرق مغرب تائیں
ہو گئے غنی ہمیشہ کارن مہتہ چھانڈے آئی
تسم دی دانگ صحاباں تر گئے دوہیں جہانی
جانناں ل لٹائے اپنے پاک نبی دیاں یاراں
رضی اللہ تعالیٰ عنہم بندگی سرکاروں
ہر میدانوں یار نبی دے کمال فتح لیاے
سیر ملکاں تے قبضہ کیتا حضرت یوں غلاماں
مسکیناں رویشیاں تائیں صواب سخت تیا یا
رٹ گئے اوسے جگہ اتہا نٹوں لقب میراں والے
کل خزانے ظاہر باطن دعویٰ لے کرن خلائی
دنیا دیاں خزانیاں لٹول ہو گئی بے پرواہی
بلدون جبرائیل فرستند خدمت اندر آیا

بعد سلام خداوی طرفوں کہندا حضرت ہمائیں
 جے کر کہو پیارے مکے دے یا محبوب پیارے
 حضرت کیا کچھ نہیں جت دنیا کارن بھائی
 مالیں داہیں جس دے پکے دو جا مال نہ کوئی
 سن کر جبرائیل پیارے کیا بول تداہیں
 دینی دولت نال نبیوں ایسا رب رحایا
 حکم کرے محبوب اپنے نوں پاک خداوند سائیں
 دولت دنیا نظر تیری وچ کرنا چیز و بھائی
 دھٹی جد سلیمان نبی نے دولت دنیا والی
 دپت ہڈی ملکا یارب دیہینوں توں شاہی
 پیرساں تساڈے تائیں ایسا غنی بنایا
 آپے اسان قساوون بخشی عالم دی سرداری
 ایسا حکم چلایا تیرا یا محبوب تقاسے
 بن منگے میں بخشی تینوں ہراک چیز پیاری
 دوہیں جہانی شاہی درجہ بخشیا اسان قساوون
 ظاہر باطن اسان قساوون جو کونکری بنایا
 بس ایہ آیت رب دے فضلوں ختم ہوئی اس جانی
 اک دوجی تھیں چکھے ایہ جو تے آیتاں آیاں
 تے آیتاں اس سورت وچ باقی اگوں آون
 پہلی نعمت وچ پھیمی جو بخشی رب باری

یا نبی اللہ حکم قساوون کرے خداوند سائیں
 کر دیواں میں تیری خاطر سونا چاندی سارے
 دنیا جاگتہ اس دی جس ہی جاگتہ بور نہ کائی
 جمع کرے ایہ دولت جس ہی عقل آوارہ ہوئی
 ثبتک اللہ ثابیت کہے ب ت ساڈے تائیں
 دنیاوون کوئی چیز نہ جان وچ مصیبت لیا یا
 ایسا دل داغنی بنایا اسان تساڈے تائیں
 ایسی دولت بور کے نوں نہیں عطا فرمائی
 مال جت ساڈے لگے ہو یا آپ سوالی
 انویں حضرت ہتر یوسف شاہی منجی آہی
 دولت دنیا طرف قساوون کدی خیال آیا
 کر دتا کل دنیا اندر حکم تساڈا جاری
 کوئی نہ ہوک تساں تھیں چکھے حکم چلاون والا
 ہر دولت تھیں علی دولت جنت دی سرداری
 یا محبوب تساڈے نالوں کون پیارا سائوں
 ایسا درجہ باجوہ تساڈے ہو ری کسے نہ پایا
 دولت بے پرواہی والی جس وچ نعمت آئی
 تنے نعمتاں وچ انہا مکے خالق یاد کرایاں
 شکر گزاری ہر نعمت دی آپ بتاؤن
 اس آیت وچ دسی رب اس دی شکر گزاری

فَاَمَّا الَّتِي مِمَّا فَلا تَقْنَبُو

پس جو تیسیم ہو اس کو نہ دیا

پس جو ماں بیویا بیو دے کوئی تیسیم نہ مانا
 کرناں ترس تیاں آپریا محبوب الہی

یا نبی اللہ اس دے آپر غلبہ زور نہ پانا
 اول ایہ پھیمی حالت آپر تساڈے آہی

جس نے گھر از مایا ہووے آپ قیمی حالا
 ہو خیر ان تیمم نماجا حد کوئی آن کہلو سے
 پس توں کریں پیار تیمیاں لے تیدر وارا
 ہویں نسا توں اس منزل وچہ کجہ تکلیف آئی
 ز کم کلایوں شخصت کرنا ز می نال بو لانا
 جس گلوں آزرده خاطر ہوں تیمم نالے
 تیز گکا ہوں طرف تیمیاں کرنا نہیں نظارا
 اگے اڑے جڑے کچہ ہوون ل بندوق تہاندے
 ملو پویاں نون کوئی تیزی ذرہ دکھاوے
 لا تقہر فرمان سنایا تاہیں خالق سائیں
 حضور اہبت تیمم کسے نوں جو کوئی شخص بخانے
 قصردا معنی غلبہ زورا بھی سختی فرماون
 کہن منفر لا تقہر وچہ ایہ مطلب سب آئے
 خاص تیمیاں د حق ہو یا ایہ فرمان ربانا
 پاک خدا ایہ امر سنایا جی سارے تائیں
 کچہ نقصان تیمم نہ پاون نابدنی نہ مالی
 جو کوئی چیز انہاندی ہووے نال جھٹت ہرنی
 عرب اندر ایہ عادت آہی راوی خبر سادون
 بہاویں ہوون خویش سارے تا بھی ناشر مانڈے
 لا تقہر سوار نبی نوں ہو یا حکم ربانا
 بھی سہ اپنی امت تائیں حکم ایہ فرمانا
 وچہ قرآن تیمیاں د حق کتیاں تیاں آیاں
 پڑھ کے حق تیمیاں ملے چو تھا و کچہ سپارہ
 واپس دیو تیمیاں تائیں جو کجہ مال انہاندے
 اپنیاں لال لک نہاندے مال نہ مول دلاو

معلم ہووے اسنوں سارا حال تیمیاں والا
 جانے اوہ جہالت اندی جس سرور قی ہووے
 وچہ قیمی جیو تکریموں رکھیا اسان پیارا
 ایویں تسان سچتی کرنی آپر کیدی کافی
 ہر کم اندر ز می شفقت خلق پیار بھسانا
 ادہ گل کرنی نہیں اسان پر یا محبوب بانے
 کھاوے متاں شکست انہاند اول مکین وچالا
 کچہ نہیں ٹھوکر سہنے جوگے نازک قلب انہاندے
 ہنور می گلوں آپر انہاندے بہار زیادہ آوے
 یا محبوب تیمم کسے پر قبر نہ مول کما میں
 او ہو ہووے قبر تمامی اس عاجز دے بھانے
 بھی ہر گئی تے بے ترسی زور آوری بتاوان
 قولی فعلی ہر سچتی تھیں منع خدا فرمائے
 کسے طرح بھی مول انہانتوں ناہیں کدی ستا
 کیتا حکم وصیت ایہ امت نوں سچا میں
 رکھیں سدا نا نیاں تے نظر محبت والی
 کدی انہاندیاں لال اندر نا سچی تلفی کرنی
 کھا جاون سہ ل تیمیاں سچہ چہانوں آون
 نال تیمیاں ملو پویاں ایسا قبر کمانڈے
 ایسا قبر نہ تیاں کمانا حق انصاف کمانا
 مال مان تیمم کسے دامر گز نہیں و بانا
 ہر مہر رب نائیاں ن تا کیداں فرمایاں
 بھچیا وچہ نسا سورت دے رب رکوعہ سارا
 چنگے نال د سدا بدلہ منع خدا فرمایا
 کر دہیتی مال انہاندے تاور تو نا کھا و

جیکر ایسا عمل کریو آکھے سرچن ہارا
 مرھا دن ماں باپ جنہاں کے رہن یتیم و چاہے
 وچ سپا کے اٹھویں آریا ایہ کھی حکم ربانا
 لگراں جیونکونیک طریقہ اوہ دستور کھیوے
 جیونکونیک بھارت کوئی مال یتیم لگاوے
 جاں پھر باغ ہوئے لڑکا ہوش حواش نہالے
 جتنی محنت کوشش کر کے فائدہ اس پہنچایا
 جیکر غنی ہوئے تا اپنی محنت لے نہ کوئی
 مال یتیم امانت کر کے جس لوں سو پیا جاوے
 جڈ تک طفل جوان نہ ہوئے ہوش ستہا لاناہیں
 جتنا قدر ضروری ہوئے اتنا دیندا جاوے
 جڈوں جوان ہووے اوہ لڑکا ہوش نہال کھلے
 وَلَا تَتَّبِعُوا الْاِحْبَابَ بِالطَّبِيبِ سِوَا فَرَاغِ
 جھکے نال ڈاوں مندا مول نا جائز آریا
 ظلم کھون جو مال یتیمیاں کھاوں تہہ کھاوں
 کھاوں آتش دوزخ والی نال عذاب ہزاراں
 کرن روایت مشہور عالم جدمعراج سدہائے
 پتھرے انجیار انہاں توں رب کے ملک کھوون
 جبرائیل کھیا یا حضرت ایہ اوہ لوک موکالے
 رب پنہ دیوے اس لوں جو دوزخ لے جاندا
 جھڑکونہیں یتیمیاں تائیں کہے جناب خدائی
 وَفَوَلَا اَلَمْ تَوَلَّوْا مَعْرُوْثًا كَيْفَا سَرَّهٰنَا
 جو جو ہاں نال یتیمیاں کرنیاں روانہ آریاں
 اتنا قدر یتیمیاں کارن رب پیار کھاوے
 بیٹھے سن اصحاباں اندر اکدن شاہ ابرارال

رہی ساراں تسا ڈیاں تے بڑا گناہ یہ کھارا
 ضائع کر دنا مال انہاں کے نہ لاؤ درکارے
 مال یتیم کو اون کارن نیڑے مول نہ جانا
 جس دے وچ گناہ نہ ہوئے بھی نقصان نہ ہوئے
 پیدا کرے منافع اس دا اسکے نال رلوے
 گن کے مال تاملی اس دا اسکے کرے حوالے
 حق محنت وادھ شریعت لیہ نا جائز آریا
 نفس تائیں لینی جائز خبر فرماوں ہوئی
 کرے نہ مول خیانت اسدی نہ نقصان پہنچاے
 تہہ تک خرچ شریعت موجب ہے اسد تائیں
 کر دیتی جلدی جلدی نا اسراف کھاوے
 نال گواہاں ویسے آسوں جو کجہ باقی ہوئے
 جیسا مال انہاں ہووے ایسا دنا جاوے
 قہر نہ کر دیتیاں اتے حکم خدا فرمایا
 رب فرماوے ایسے ظالم بہ دوزخ وچ کھاوں
 مال یتیمیاں کھاوں بیٹے پیٹ بھرن انگیلاں
 دوزخ وچ کجہ لوک مانے سڑے نظری آئے
 حضرت پھیا کون گھاہیں ایڈ سرائیں پاوں
 دنیا وچ جو مال یتیمیاں آہے کھاوں والے
 مال یتیمیاں کھاوں جیڑے ایسا حال تنہا
 سمحت کلام نہ نال انہاں کے کرنی جائز آئی
 جڈ لو تو تاناں انہاں کے یو لو یوں پیارے
 لا اذہم وچ پاک نبی لوں اوہ سچھے سمجھایاں
 جو ہیں بہاؤ الدین پیارا وچہ نفسیر لیاوے
 جو ہیں مجالس کر دے آہے نال پیاریاں راں

گو د مبارک حضرت دی وچہ حسن حسین پیارے
 آگیا اوسے مجلس اندر یک تیم نما
 اولوں پیش نبی سرور کے ہو یا آن سلامی
 جس ویلے اس ڈٹھے ولوں حسن حسین پیارے
 کیا اس وقت نامے تائیں بات دے دے چہ آئی
 کہندائے افسوس اساڈی واہ واقسمت ہوتی
 جیکر میرا بھی کوئی ہوندا رحمت فضل غفاروں
 بیشک ماپو والیاں تائیں جیوں تیم تکندی
 لہیاں دی وچہ گو دی کھینڈن پیارے ماپو والے
 پلے کرن محبت شفقت ماپو والیاں تائیں
 کرن روایت حد اوہ لڑکا حاضر سی اس جانی
 حال محبت حضرت اگے آکر جیوں سکایاں
 اک خور اس لڑکے تائیں بخشے نال پیاراں
 رہی خور تیکھے اک باقی پاس حبیب ربانے
 اک خور دتی سی اسنوں حضرت آپ پیاروں
 اس گلوں کہ حضرت اس ول تیز گاہ فرمائی
 اٹھ کے چلا گیا اوہ لڑکا حد اتنا فرمایا
 فَاَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ فَرَمَا يَا خَالِقَ سَائِسِ
 بہر حالت وچہ نال نہانے کرنی سدا طہمی
 شان نزول اندر ایہ قصہ وچہ مصیبت لہیا
 بعضے سند ضعیف تاوان رب نون معلوم حال
 جس گھرانہ دکھ اٹھائے کوئی تیم نمانا
 بہ گھراں تھیں بہتر اوہ گھر پاک نبی فرمائے
 ہر تمام گھراں دو چون لو اس کے تائیں
 جو کوئی شخص تیم کسے پر شفقت رحم کریندا

کھینڈن بیٹے لاد پیاروں دونوں ویر پیارے
 ست بساں والڑکا چھوٹا عاجز درد رنجانا
 بیٹھ گیا پھر بعد سلاموں پیش حضور گرامی
 گو د مبارک نے دی وچہ چمکن چند سہائے
 حاضر ہو گئی چور گیاں اہل فراق جدائی
 مانانا یا پ پیار امیر رار ہیانہ کوئی
 میں بھی گو د اہانندی اندر بہندا لاد پیاروں
 آدن ایہو قیاس انہانوں پھرن او ساس بھریے
 کہن تیم اساڈے تائیں کہیں کھڑا گو د بھٹا لے
 کون دلا سا کرے تیماں باپچہ خداوند سائیں
 آندیاں حضرت ابو بکر نے چار خوراں بھائی
 سرور عالم تن خوراں پڑاوتوں دتایاں
 اک اک حسن حسین ولی لوں دتی شاہ ارارال
 چالی اوہ بھی حضرت اکول اس تیم نمائے
 دوجی اوس اٹھائی آپے لے تہذیبی پاروں
 بھی فرمان سنایا اس نون اب کچوے بھائی
 اوسویلے وچہ حضوروں ایہ فرمان لہیا یا
 یا محبوب تیماں آپرنا سختی فرمایاں
 رحمت نظروں اسان تسالوں پالیا وچہ تیمی
 بھی کبر المر جان وچلے شیخ حمید سنایا
 ایہ ثابت نص حدیثوں حق تیماں والا
 اس گھر اپنا زیل ہونے قہر عذاب ربانا
 جس گھر کوئی تیم نمانا امن اسایش پاوے
 جس گھر ماپو مویا کوئی پاوے دکھ ایذا نہیں
 کہانا کپڑے کر اسنوں اپنے کول رکھیندا

وچہ حدیثاں اُسکے کارن حکم نبی فرماوے
 وچلی انگلی نال سبب لے جو نکر رہی ہوئی
 ماپو پوموئے تنگے تائیں جہبہ ترا شخص جیسی
 نال پیار یتیم کے نوں جو کوئی راج کہو اے
 جو کوئی اپر یتیمیاں کرسی نظر محبت والی
 پھرے متھ یتیم کے نوں سر پر کوئی پیار و
 جتنے وال تمامی اُسکے متھ ہتھ ہاں آون
 شخص کے نے حضرت اگے یکدن عرض گزار کی
 دسو کوئی علاج اچھا سختی رب و بخا دے
 دیکھیں جدول یتیم کے نوں پھیریں متھ پیار
 خدمت شفقت ماپو مویاں بٹے ثواب لے
 وچہ یتیمیاں فضل آہوں حضرت نوں سرداری
 یک دن کوئی یتیم نبی نوں روئدا نظر ہی آریا
 یعنی کس دوا یا حاجت ایسی یتیم نانا
 بیس بے دلدار و چاہے ہوون ماپو مویاں
 ماپو مویاں ماپو اگے جاف ریادی ہوون
 جد کوئی شخص یتیم کے نوں ہو بیرحم رواندا
 قدرت دے متھ اپر انہا نوں خالق آپ اہا دے
 کوئی نہ ہوے مول جہاندا بچوں پوچن والا
 رومد ماپو مویاں تائیں جو کوئی چپ کر دے
 قدر یتیمیاں درو یتیمیاں لکھتے وچہ نہ آوے
 کُنْتُ فِي الصُّغْرِ يَتِيمًا كَمَا يَأْكُلُ حَبِيبُ خَدَانِي
 پیرل نہاں تائیں رنج کوئی پوچھا دے
 کوں جدول یتیم کے پر دیکھن درد حوالا
 کرن محبت حضرت پاروں شفقت رسم کمان

روز قیامت نال اساڈے رل کے جنت جاوے
 انویں اُسکے ساڈے اندر وخت نہ ہو سی کوئی
 دونوں طرفوں خالق اسنوں پردہ آپ کر لسی
 جنت نعمت دیکر اسنوں خالق پاک جاوے
 رحمت نظروں دیکھے اسنوں پاک خداوند عالی
 ہر ہر اولیٰ سبکی اسنوں بخشا ہووے سرکاروں
 آئیاں اس دے فرزند زکیاں لکھیاں جان و ن
 دل میرا بے سخت زیادہ یا محبوب غفاری
 شفقت کریں یتیمیاں پر پاک نبی فرماوے
 دل تیرا رب نرم کر لسی اسدی برکت پاروں
 سر صدقہ سردار نبی دا شرم خدا فرماوے
 آپ یتیم یتیمیاں کن بہت کرن غم خواری
 مَنْ أَتَى هَذَا الْيَتِيمَ بُولٍ مُشْتَبِئًا سَابَا
 روون جدول یتیم نانا نے کنبے عرش ربانا
 اگے زخم نہاندا دے ہوون دکھے ہوئے
 مولا یا بھو یتیم نانا نے کس اگے جا روون
 جتنے اُسوڈ کن اُسکے پاک نبی فرماندا
 نال یتیمیاں ماپو مویاں ایسا پیار کھاوے
 پوچھے آپ اپنا ندیاں منجوں فضلوں حق تعالیٰ
 جو نکر جنت حاصل کیتا اتنا درجہ پاوے
 حال یتیمیاں اوہ کوئی جانے جس دن مال دہاے
 چھوٹی عمر یتیمی ابھو آپ اسان از مانی
 رکھو بہت خیال انہاں دا پاک نبی فرماوے
 یا دکرن سردار نبی دا وقت یہی سی حال
 کر دلدار می طاقت موجب ہر درد پہنچا ون

نال محبت آپ خداوند کرے لحاظ جنہاں دا
سرد عالم نوں بھی ایہو حکم خدا فرمایا
جوہیں تسانوں وچ پیتی کیتیاں ایں عطا میں
پہلی شکر گزاری ایہو حضرت نوں فرمائی
وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ وَالْأَبْرَارَ يَرْجُونَ

ہر مومن نوں واجب ہو یا کرنا ادب تنہاں دا
نال بنیاں مایہ پو مویاں رحم کھانا آ گیا
اس کے بدلے رحم کھاؤ تیس بنیاں تائیں
دو جی نعمت می ہن اکوں شکر گزاری آئی
اس کے بدلے اس آیت وچ دسیا شکر کھانا

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَمُوتْ

اور سوالی کو نہ جھڑک

یا محبوب سوالی جو کوئی آن سوال الود سے
جس رستے دا اسان تسانوں طالب سائل پایا
اس نعمت دا ایہ شکر یہ لایق تیرے تائیں
جو کوئی طالب سائل ہو کر دیر تیرے پر آوے
نال تمیم خداوند عالم لاہ ققھر فرمایا
اس دی وجہ بنا دن عارف جو تحقیق اے
نال تمیم تعلق ہووے مدت بہتی ساری
اپنا مال جنہاں جو گا جڈ تک آپ نہ ہنیوے
تا پھر پور کی مر کے وچ اسنوں کدی ستانا
حدیوں جوان ہووے اوہ پورا ہوش جو اس سہنہاں
نال تمیم ہمیشہ کارن لاہ ققھر فرمایا
سائل نال تعلق ہووے تیرے دی پیارے
کرے سوال سوالی آکر حضور می دیر کھلوے
تا نہیں لاہ ققھر اس جاگہ امر کی تار عالی
مطلب حاصل ہووے بھاوینا ہووے اس تائیں
سائل کنوں مراد اس جاگہ عام سوالی آ یا
مومن کافر چھٹا مندا بھاوینا ہووے کوئی

پس توں مول نہ جھڑک میں اسنوں حکم خدا فرماوے
ہر گز جھڑک دئی کوئی مطلب تے پو سچا یا
توں بھی کے سوالی تائیں جھڑک مول بنائیں
نعت جواب اسنوں پویں حدیوں ال سارے
سائل کارن لاہ ققھر دا حکم حضور وک یا
علم قرآنوں نوں عرفانوں پتے جنہاں پیالے
اس کارن لاہ ققھر کہیا تے اسد رب باری
کدی نہ مال اس دیوچہ اسنوں کجہ مقہور کچھوے
پہر حالت چہ اس کے اوپر دایم رحم کھانا
گن کے مال تمامی اس دا اے کرے حوالے
جتنا قدر تمیمی عرصہ رحم کھانا آئی
اس کارن لاہ ققھر کہیا خالق سر جنہاں
حاجت ملنے ملے چار فوراً چلدا ہووے
جلدی صد فقیران الی جھڑکیں نہیں سوالی
دگر جھڑک تے تائیں ناشر مندرہ پائیں
کرتھیل خدا نے کوئی خاص نہیں فرمایا
دینی جھڑک سوالی تائیں مول نہ جائز ہوئی

دو قسمیں سب ہوں سوالی کہن مفت راوی
 دینی اوہ جو تپکھے آکر رستہ حق و بانا
 یا پھر علم شریعت مسئلہ تپکھے کوئی
 طالب علم تپکھے کوئی مسئلہ فقہ حدیث قرآنوں
 اینویں ہو جو اسے قسموں کرے سوال راوی
 بہت مراد اس آیت اندر بعضے ایہو بتاؤں
 کتنا حکم حبیب اپنے نوں پاک خدا دند سائیں
 یعنی جدول ہدایت رستہ بچن لوک تسانوں
 خلق دکھا و رحم کما و دین اسلام سکھاؤ
 ابن کثیر تفسیر ایہو شکر یہ اس چاگہ فرمایا
 ایہو چہ تفسیر عزیز شاہ صاحب فرماوے
 یعنی جیڑی اگوں اوی آیت چھیکڑ والی
 اس آیت وچ حکم سنایا بی بیارے تائیں
 جو جو علم تسانوں سچھے باہر حد بیانناں
 سیرایہ جو سائل کارن لاق نہر فرمایا
 نال یتیم برابر ہووے سائل در درخیانا
 حد تک ناگذران اپنی دافر معاش مٹاؤں
 لکڑے کارن ہووے دلوچہ چنتا فکر جہانتوں
 سکلرن بشفقت والا اول حکم سنایا
 یا نبی اللہ حالت ہووے قابل رحم جہاندی
 اس طرفوں بیوی دل وچہ خاطر جمع تہانتوں
 یہ مضمون عزیز شاہ صاحب فرمایا
 یا نبی اللہ حاضر ہووے جو مسکین سوالی
 ایہ مسکینی صیروں شکروں آپ نساں ازمانی
 جس نے گھر ازمایا ہووے خود مسکینی حالاً

ہک سوال کرے جو دینی تے دو جا دنیاوی
 دین اسلام قبولن کارن کرے سوال نما نا
 کرے سوال علم و اجتنوں شوق علم دی ہوئی
 یا کوئی سائل سالک عارف کرے سوال عرفانوں
 دینی سائل کہن انہانتوں شان انہاندا عالی
 جیڑے ایسے سائل ہوں کول جیڑے جیڑوں
 جد کوئی سائل حاضر ہووے جیڑے کاسے تائیں
 نال محبت دست حضرت جیڑے کو نہیں تہانتوں
 وَ وَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ وَالشُّكْرُ بِجَالِيَا
 نعمت فہدای تے اللہ لاق نہر فرمایا
 فہدای دے شکر الے اندر اگلی آیت آوے
 وچہ مقابلے فہدای دے اوہ بھیجی ب عالی
 علم ہدایت والے رستے لوکاں نوں سمجھائیں
 کرو بیان اوہ رب اپنے دی نعمت وچہ جہانناں
 نعمت خاص فاعغنی بے ایہ شکر یہ آیا
 تاہیں یتیموں اس پر کہہ بارحم کسانا
 کیونکر عمل عبادت کول نال تسلی آون
 کیونکر علم شریعت سکھنا آوے یاد تہانتوں
 اس تہیں تپکھے علم سکھانا حضرت نوں فرمایا
 نال محبت شفقت اول خدمت کرو تہاندی
 پھر احکام شریعت والے کرو بیان انہانتوں
 شکر احسان فاعغنی دالاکات تھہر فرمایا
 ہرگز جیڑے نہ دینی اسوں مکر رب عالی
 خبر تسانوں مسکیناں دی جو کجہ حالت آئی
 جانے پورا قدر تمامی اوہ مسکیناں والا

جو مسکین سوالی کوئی پاس تساڑے آئے
 وچھری سنی اسان تسانوں نختی دولت عالی
 دینی یادنیادی سائل بھاویں ہوو کوئی
 دینی سائل دی میں پچھے کر تفصیل سنائی

یاو کریں احسان اساد ا امر خدا فرماوے
 اوس نعمت دا ایہ شکر یہ جھڑ کو نہیں سوالی
 سخت کلامی نالی کسیدے کرل نہ جائز ہوئی
 ہن دنیاوی سائل تینوں آکھ سناوان کھلی

شعریہ سائل

پے دنیاوی سائل عاجز جو مسکین نسا نا
 یا پھر جتنی کپڑے کارن آن سوال سناوے
 یا نا واقف راہوں بھلا رستے پیچھے کوئی
 جیوں کوئی بھارا ٹھان والا آکھے بھار چوائیں
 لطافت والے لوں ناطاقت کم کوئی تباروے
 اینویں پور تیرے عاجز جو معذور و چارے
 ہو سکے تاہر سائل ادی حاجت کرے پوری
 سفر اندر کوئی غنی تو مگر فرخچوں تنگ ہو جاوے
 جیکر اس حالت وچ اوہ بھی کرے سوال مانا
 یساں لوکاں کارن اللہ خاص حکم فرماوے
 یعنی اندر سفر جہانوں بن جاوے لا چاری
 چلن کولوں عاجز ہوون سفر دوراڈے جانا
 یا موجود سواری ہووے خرچ نہ رہیا کوئی
 مولا باجہ نہ واقف کوئی ہو رہا بنائے حالوں
 رب فرماوے حال انہنا معلوم نہیں جہانوں
 بیتے لوک گھراں وچہ ایسے ہون غریب چارے
 کتنے کتنے ڈنگ انہانوں نا قیاں وچہ و ماون
 کرن گذارہ صبروں شکرول گھر دیوچہ نمائے
 جے ناچار کسینوں اپنی حاجت کہ سناوان

نام خدا سے پیسہ ٹکڑا منسکے آنا دانہ
 یا کوئی ایسی پور مانا حاجت منگن آوے
 یا کوئی مدد منگیں س بھتیں جنوں قوت ہوئی
 یا کوئی بڈ بڈرا عاجز آکھے مینوں پکا آٹھا نہیں
 اچھاں والے لوں تاہنا کرے سوال بولاوے
 کرن سوال جیوں ایہ کوئی سائل سمجھو ساکے
 نہیں تاہر ک نہ دتی جاوے ہے ایہ امر ضروری
 ایسی حالت اندر اوہ بھی مفلس کہیا جاوے
 پیسے کپڑے تک کے سنوں تاہر مندہ پانا
 سمجھو اوہ محتاج جہنا ندرستہ روکیا جاوے
 پیسے خرچ کر رہے تاہیں جے اوہ کرن سواری
 باجہ سواری پوچھن مشکل ایسا حال دانا
 یا کوئی پور ضرورت ایسی آکر حاضر ہوئی
 تنگ ڈٹھا کدی کسے نہیں کرے شرم سوالوں
 بول لول نہ کرنے پاروں جان غنی تنہاں لوں
 دھین وچہ آسوہہ چا پین جوئی نو نگر بھارے
 ایپر باہر سوال کسینوں نا احوال جتاون
 کدی نہ کہیا مول کسینوں دیہ کچ نام ربانے
 رخن وچہ گنجائش کوئی تاہیں بھتیں شرادوں

Marfat.com

سائل ہوں تا بھی اپنا بھرم نہ مول گوانے
گلی گلی بے صبراں وانگوں ہو کے پھرنے دندے

ڈنڈالے کے جتنے کھنڈے مگر نہیں لگی ندے
چمبیر چمبیر لڑکان تائیں نہیں سوال کرندے

وَلَا يَسْتَأْذِنُ الْتَائِبِينَ الْحَافِي

اور نہیں مانگتے لوگوں سے لپٹ کر

نیویں دینی عالم جہناں کسب نہ سکھیا کوئی
گوں کھل معاش نہ کوئی جس پر کرن گزارہ
سنگن پتین زینب دیوے دینی عالم تائیں
یا پھر طالب علم مسافر جو درویش و چاہے
نیویں ابن سبیل مسافر جو محتاج دسیوں
اسے طور جو خویش قریبی یا ہووے ہمسایہ
سائل تھیں بھی دودھ کے ہوں ایہ جھلر تائی
مگر مٹ پیت تا کید اپنا ندی رب صاحب فرمائی
جیکر کرن سوال تا ہو گیا دوسرا اتنی اپنا ندا
جو کوئی حاجت مند مانا آن سوال سناوے
یونے چاہے سائل طرفوں کند نہ کرے کدا ہیں
جو کچھ دیوے راضی ہو کر نال پیار پھراوے
جیکر جھڑک سنا کر کوئی چیز کے نوں پیدا
دنیا سی جو راضی ہووے پاک خداوند سائیں
اس دیون دا اجر نہ کوئی ملے جناب کہوں
وقت سوال سوالی تائیں جو کوئی جھڑک مٹائی
ہو جاوے اور اساوے درتیں ہو سی حکم رہانا
نام اساوے کر عاجر کول تپے جد آیا
شرم نہ کیتا نام تیکے دا جھڑکیا کبر عزوروں
تن چیز ال تھیں ہر تھے دا دور ثواب جھڑکے
ذو جا جو کوئی کرے سخاوت اس نیت دپاروں

علم شریعت پڑھنے اندر خرچ جوانی ہوئی
سنگ نہ سکھن مول کسے تھیں تپے ہو گیا بھارا
جیکر کرن سوال کسینوں عزت ہندی تائیں
آون چہوڑ علم دی خاطر جو گھر بار و چارے
یا مقروض ہوں جو عاجر خرفوں مانگے تیبوں
جیکر ہوں غریب اتنا ذرا حق زیادہ آئیسا
کر و ضرور اپنا ندی خدمت آسکے رب گرامی
بھاویں کرن سوال نہ تا بھی خدمت کرنی آئی
سچ نہ کرو سوالی تائیں حکم خدا فرما ندا
جیکر پاس ہووے کچھ حاضر اسوں تو تا جاوے
بیت نہ دیوے تہوڑا دیوے خالی موڑے ناپیں
دیون لگا جھڑک نہ دیوے متھے وٹ نہ پادے
بھاویں جتنا دیوے اسوں سہ برباد کر نیسا
النار نہ خدائوں کیتا جھڑک سوالی تائیں
الٹا جھڑک کاں لائق ہو یا خالق دی درگا ہوں
روز قیامت شیش کولوں اولویں جھڑکیا اجاسی
ہو نیا اندر جھڑک ہٹایا جیوں مسکین بنانا
پیسے جتنا ہی تہوڑا و تھے قدر نہ ساو آیا
عابے شہراں بیوک سزائیں ہو جاوے حضوروں
اول جو کوئی صدقہ دیکے بھارا احسان جتناوے
تا جو سخی بہادر عنیوں آکھن لوک پیاروں

زیجا جو کوئی صدقہ دیکے دکھ ایذا پہنچاے
 ایسا صدقہ اجروں خالی جاوے سب ایذا میں
 لائق ہے جدمومن کوئی صدقہ خیر کماوے
 خالص نیت راہ مولائے دیوے نام ربانے
 تا پھر مال دکھاوے اپنا کرے ثواب ازائیں
 جیکر کدی دکھاوے اندر ایسی نیت ہوئی
 اس نیت دکھلا کے دنیا عیب نہ کوئی آیا
 بھی فرمایا جیکر چپکے دیوے نیت ازائیں
 زمین والے نول سب معلوم جو کچھ ہیں کھاؤ
 جو کوئی خالص نیت پاروں صدقہ خیر کماوے
 جس نول چاہے مت سونا لول دونام پور و دیا و
 جتنا بہت پیاروں کوئی دیوے چیز پیاری
 ناقص چیز بھی جو کوئی نام خداوے دیندا
 کھوٹا پیسہ ماٹا کپڑا روٹی لوٹھی ہوئی
 صدقہ افسوس جو سلمانی داد عوی کرن بانوں
 جس اتنی دولت دیکے شاہوکار بنایا
 بے دیون تا اوہ شے دیون جو ناقابل ہوئی
 جس کے فضل خزانے وچوں وسیہ مینہ کرم دا
 سسری نے جد کر مویجاں کیتا ڈھیر ازائیں
 ایسے طور تمامی چیزاں جو بیکار ہو جیاون
 دھو تندرڈگی جو روتی رٹکے ہو گئی کو لے
 دودھ خراب کسیدا ہو یا یا بلی منہ پانیبا
 جان پیمان جو ایسیاں چیزاں دیوے شد پاروں
 جیکر اپنی نیت اندر فرق نہ رکھے کوئی
 بیشک اپنی طاقت محجب جو خیریت کردا

دیون لگا جھڑک سناوے یا کوئی کم کر اوے
 کچھ ثواب نہ حاصل ہووے دیون والے تائیں
 سہر تقصاؤں عیب یا زوں اسنوں پاک بناوے
 دل وچہ خیر تکر والا کوئی خیال نہ آئے
 کجا احسان نہ رکھے اسن دیوے جسے تائیں
 تا جوتک کہ مرے و لوں ہو بھی دیوے کوئی
 فخر مندھی پئی گل ایہ جائز رب فرمایا
 پس ادہ بہتر حق تسکے ہون دور خطائیں
 چپکے کج و سخاوت بھاویں لوکانوں دکھلاؤ
 پاک والے دست سودا نہ رب عطا فرماوے
 دہر عنایت اسدی لا انت حساب نہ آوے
 اتنے بہت مراتب سنوں بخش کرے ب باری
 ایسی چیزاں ہوندی اللہ نہیں قبول کریندا
 ایسیاں چیزاں دادرگا ہوں ملے ثواب کوئی
 سب دنام دیون ادہ چیزاں جیہڑیاں جہانوں
 خدا اس دا کوئی قاصد آیا خالی موڑ دکا گیا
 دوہاں جہانناں اندر حسنوں کرم پسند نہ کوئی
 اسلے نام دیون اوہ پیسہ جیہڑا کسے کم دا
 کرن سخاوت راہ مولائے دیوے فقیراں تائیں
 لگدے دین سوا لیاں تائیں پھر احسان جتاون
 کر دیوین سوا لیاں تائیں سخی بہادر بولے
 پھر پھر دور جہونا سارا رب دنام لوٹا گیا
 کچھ ثواب ملے اپنا خدا خالق دی سکراروں
 تھوڑی شے بھی رب سچے نول پیاری ہوئی
 سب قبول کرے رب عالم جو کجا اس نہیں سردا

مومن کا فر بھی کہا ماندا جو محتساج نمانا
 جیسے کہ موجود نہ ہو سے جداں سوالی آئے
 رب فرماوے جو سائل نون زم جواب سناندا
 محفوظ ابتدا دیکر جس نے ہو مصیبت پائی
 حاجت مند سو الیاں کارن حکم خدا فرمایا
 پائے چیز پاپوے بھادیں رکھے نہیں ہوئے
 راضی ہو کر جس دے کو لوں جاوے کوئی سوالی
 جو کوئی ویجہ سوالی تائیں دلوں پیار کر نیدا
 جو مزدوریوں عاجز ہوون مہتموں پلوں خالی
 یا جو این سبیل مسافر پیچھے آکھ سنانے
 ہر حالت وچہ تال انہاٹے چاہیے رحم کمانا
 ایسے جو مشنڈے ڈنڈے ہوون باہر انہاٹے
 چنگے بھلے خیریں ہرین دولت طاقت والے
 دن تے رات سوال کرن داٹھیکہ چایا ہو یا
 ویسی یا پردیسی کوئی ویکھن جس سکھانے
 جڈنگ چیز نہ دیوے کوئی لگے دوڑے جاون
 سبق ایو اولاد اپنی لوں چوٹی عمر پٹھانے
 منگن ویلے شرم نہ کریئے اوچی صدا چھیوے
 لیکے نکو ابلے اونہوں جس دروازے جانیے
 جے بک پنڈول جلدی جلدی ہو جاوے اگر ہی
 نیرے نیرے پنڈ تمامی جتنے نظری آون
 جدول تسادی عمرے ہیاں من پھیری تے جاندا
 چھپیں منج فلانے پنڈیوں جد پتن جاواں
 جے کر شرم کمانا ہوئے پتن مول نہ چڑھے
 کم اسادا منگن پتن اس عقیں نہ شریئے

قدر موافق لازم سپنوں نیک سلوک کسانا
 منگ معانی غلق پیاروں نرمی نال ہٹاوے
 اس یون عقیں چنگا چہ ترا دیسے دکھ دکھاندا
 ناویندا تا چنگا آہا اس دیون عقیں بھائی
 ہر حالت وچہ اپرا نہاٹے رسم کمانا آہیا
 بھڑکاں نال سوالی تائیں کر کے رنج نہ ٹوے
 راضی ہووے اس داپر آپ خداوند عالی
 ایویں ہے جو نال خداوے حب پیار رکھیندا
 یا جو قرضوں تنگ نے جانوں اصل سوالی
 حاجت مند سو الیاں اندر ایسے داخل آئے
 ہوون ایسے لوک سوالی سب سے رہا نا
 تا مقروض مریض مسافر نا بھلے ناماندے
 جنوں ویکھن کھیر کھلوون ہوون نرت گلے
 منگن پتن داہر ویلے کسب بنا یا ہو یا
 لیکر من پیادیاں وانگوں پونے مگر دکھانے
 شہرے کڈھ کے چوڑن اسون کھڑکے آون
 پڑے اندر پیئے ناہیں لگے مگر جنہاندے
 لڑکے چپ کھلویئے ناہیں جڈنگ خیر دیوے
 کالیں مندے بھڑکاں کو لوں ہرگز خوف نہ کھائی
 دے پنڈ لگائیئے پھرا نا کریئے کو تا ہی
 منگ لے سب لاکر کے جتنے منگے جاون
 چھ چھوڈھے منگ اکٹھے تاروٹی آکھاندا
 ستے لوگ جگاواں سارے ایسی صدا بولاواں
 جے چڑھے تالوٹا سوٹا کھا کر کے پھڑھے
 چنگا مندا جو کوئی لے بول سوال سنانے

اپنی عمر کو انی ساری کر کر کسب گدائی
 کھینچیاں لوگاں محنت کو لوں قسم اٹھانی ہوئی
 بندہ بند پند پھرن بک بھوندے ساویان بنیاں والے
 کن کے پیر فقیر فریبی و سیوں نکل جانے سے
 لکروں چیلے کم و باون معتناں بول سنون
 دیویشانی رانی ہو کے جو کجہ پیرا کھیندا
 لیکر ناد پھرن بک بھوندے اسیں تنگ علی دے
 سنگھ و جکے ناو سنا کے گھر گھر آخرتائی
 اینویں ہو رہا رطرح دے پھرن فقیر سوا لی
 کر کر جمع سوالوں جہناں مال حرام سپیرے
 کجہ نہیں حاجت ذکر کرندی پنن کسب جہاندا
 ایسے لوک سوالی جہیرے پنن کسب بناون
 تو دن ایسے شرم منانے جھڑکوں سچ نہ پتہ
 گھر اپنے وچہ دولت لوں کمی نہ ہونے کاٹی
 حضرت کہا جو کوئی بندہ پنن کسب بناوے
 وچہ میدان قیامت والے جہادہ آن کیلوسی
 منہ بے مینا پھلیا ہو یاد سے نال خواری
 بھی فرمایا نال سوالاں جو کوئی نال دوہا سے
 کدی آرام نہ پاون ہرگز پنن کسب جہاندا
 دنیا وچہ بھی در در ویکے لعنت تے نکھاراں
 دوہاں جہانناں اندر جس دی عزت ہوو تاہل
 بک ویلے دا حاضر ہووے گھڑے دوچہ کھانا
 ایسے ج شریعت تائیں ورا لائنہ کوئی
 کھان پڑے چوری پیٹے ہارے مارلیا وں
 چوڑوئی مزدوری محنت کسب سو کھالا لدا

پتراں لوں بھی اتق جاہل جہدیاں طہ پھرا تی
 کجہ لغت پنن والی گل وچہ پائی ہوئی
 گھوڑیاں دے سواری وچہ سے حال نائیاں وادے
 دین مریدا دین مریدا پھرن سوال سناوے
 ہے ایہ پیر کرامت والا کر کر ڈراون
 ہنہیناں ویکھو ہنہ اسادا پیرا غرق کراندا
 دا پیری ہون لنگوٹاں والے دشمن سب تی دے
 کھڑا تے کچکولوں والیاں خلقت آن اکائی
 کرنا کسب حلال جہناں لوں موت جو ناں والی
 محنت کسب حلال کرن دے کیونکر جاون نیرے
 عید ستارہ تیرا ک کپیانک تنہاں دا
 جے سوچھیرا کاں دیو ہانہنوں پنون بازنہ آون
 پھر دوجے دن او ہو گویں حاضر آن کھلونڈے
 جتنے بہت آسودہ ہوون کرے بہت گدائی
 یا جو باچہ ضرورت حاجت سائل بن کر آوے
 ہرگز اس دے چہرے آئے گوشت ذرہ نہ ہو سی
 ڈاڈھی ذلت اندر آسوں ویکھے خلقت ساری
 درخ دے انگاراں سدا پیٹ بھرایا جاوے
 بیٹک ہاں جہانناں نر منداحال انہاں دا
 روز قیامت حاضر ہوون تہر خدا دیاں ماراں
 ایسے کسب حرام سوالوں دے کسب پناہیں
 وچہ شریعت جائز اسنوں نہیں سوال الا ناہ
 ویکھو دیکھی سہ لوکاندی چوڑ تزی ہوئی
 چوری دہاڑیوں کن جہیرے پنن کسب بناون
 چنگیاں بھلیاں مومن بھایاں پنن لے لک بدہا

گھر دے اندر من گندہ مالوں کی نہ کاٹی ۔
 ایسے لوگ فریبی جھڑے سائل کئے جاوے
 یا بیمار ہووے کوئی علاج خرچوں تنگ مانا
 بہت ثواب بیمار کسینوں جو کوئی بچھن جاندا
 حضرت شاہ علی قزوئی نے فرمایا کہ اندر آئیہ
 مومن لوں جد مومن کوئی بچھن کارن جاندا
 کرن سوال خداوند کے پارہ بار خدایا
 اگلے پہر و سبجے تا ایویں کہن نماشاں تا میں
 بھی ہک باغ بہشتاں اندر سو ہنیاں جانوں والا
 بھاری بیمار کسے نوں جو کوئی بچھن جاوے
 پور روایت سلم اندر ابو سیر یوں آئی
 لے آؤم دے بیٹے کہاؤں اپنا شان بنایا
 بھی جد نگرا سنگیا نتھیں بھی منگیا جد پانی
 سن کر عرض گزارے بندہ یارب پاک الہی
 ذات تیری ہے پاک ہمیشہ سر پہیوں نقصانوں
 توں ہیں پالنا رہیا تاں یارب خالق میں
 سب جگہ نوں جو روزی ہو کر آپ ہمیشہ پالے
 سپہ بیماراں نوں جو صحت آپ عطا فرماوے
 تا اس وقت جناب الہوں ہو سی حکم ربانا
 بچھن گیوں نہ اس دتا میں وجہ حالت بیماری
 جیکر اسنوں بچھن جانوں پاندوں سے تا میں
 یاد کریں پھر وقت فلا نے اک مسکین نمانا
 ساڈا نام سنا کر اس نے آن سوال الایا
 ناندھ جانا نام خدا دا پا یا آن سوالی
 ایویں دل فلانا بندہ آئیہ سی تر بائیہ

پئے گیا چسکا پنن والا پھر دے مکر بنائی
 سائل اوہ جو عاجز ہوون یا محتاجی پاوون ۔
 وقت ضرورت اس دتا میں رو سوال الانا
 جو کوئی خدمت کرے مریضاں عالی درجہ پاندا
 صلی اللہ علیہ وسلم پاک نبی فرمایا
 ستر ہزار فرشتہ آسنوں بول دعاف رباندا
 حیرت فضلوں ششمن سنوں جیوں ایہ بچھن آئیہ
 بچھلے سپروں بھری تا میں کر دے رہن دعا میں
 کرسی آپ عنایت اسنوں فضلوں حق تعلق
 اتنا اجر ثواب اس کارن پاک نبی فرماوے
 روز قیامت حکم مناسے پاک جناب خدا فی
 میں بیمار ہوا توں میںوں بچھن مول نہ آئیہ
 ناندھ مول اسانوں کہے جناب ربانی
 ایساں باتاں کو لوں تینوں واکم بے پروا ہی
 سب نوں صحت بخش انا فضل کرم احسانوں
 کھادوں بیوں دی کہہ حاجت مول نہ تیر تیا میں
 کون اسیں کیا چیز خدا یا اسنوں دیوں والے
 کیا اسنوں بیماری آوے کیا کوئی بچھن آوے
 یاد کریں جد بندہ میرا ہوا مریض فلانا
 نا جانا تھہ اسنوں بچھیاں علی خالق باری
 اس واپچھنا سدا اپچھنا امر کرے رب سا میں
 بھکھا مردانیزے کو لوں مسکن آریا کھانا
 بھکھا گیا فقیر نانا شب سنوں رشم نہ آئیہ
 ناندھ سکر اذنا اسنوں ایویں ٹوریا خالی
 پانی اس نے منگیا میں تہیں تھہ مول پلایا

اسنوں بھی تہہ انیویں لوریانزس نہ آیا تینوں
 یہ سب سے عاجز بندے آپ سے درد رنجانی
 جیکرتوں کچھ شفقت کر دوں کسی پاک الہی
 ایسا پیار غریباں کارن کرے خداوند عالی
 فاقے والا حاجت والا جو کوئی سائل آئے
 جدول سوال سناوے آکر کوئی غریب سوالی
 مٹ مٹ اپنی حاجت کارن بول آواز سناوے
 بھلکے عاجز کو لوں اکثر ہوئے نہیں سہارا
 اس حالت بھی سائل تائیں کوئی جھڑک نہ دینا
 رخصت کرے سوالی تائیں جو کوئی خلق پیارا
 ہر حالت مسکیناں کارن رحم مسانا ہر بار

تاجاتانہ صہ رب نہاں برہہ دیسی مسینوں
 کرنی سی تہہ نال نہاں سے شفقت نام ربانی
 ادہ شفقت نال نہاں سے سادھی خاطر آہی
 روز قیامت یاد کر اے موٹے جہاں سوالی
 رب تاملن ہووے اس پر جو کوئی جھڑک سٹاوے
 معلم مول نہ ہوندی آسنوں حالت اگلے والی
 جیوں جیوں دیر لچے اوہ توں توں زیادہ پائے
 بھاوےں بہت سناوے تا بھی ہر معذور و چارا
 ہوندا پاک گناہاں کو لوں زمی جدول کریندا
 دوز درجے حاصل ہون خالق دی سکاروں
 ایہ سبق حبیب اپنے نوں خالق پاک سکھایا

وَأَقَامَ السَّائِلَ فَادْتَمَنَّا

اور سوالی کو نہ جھڑک

نادی جھڑک سوالی تائیں اے محبوب پیارے
 وچہ مصباح دے اس آیت و اشان نزول لیا
 یکن شاہ عثمان بازاروں ڈھٹا سب کا ندا
 ستر کر کے ادب پیاروں پیش حضور کا یا
 جدول ارادہ کھاوون کارن کیتا سرور عالی
 کرے سوال دیوراہ مولا حاضر چیز پیاری
 محلوں لیاں تائیں دلوں محبت آہی
 آٹھ کر حضرت جہاں پیار سائل کر سدا یا
 آدہر یا جد حضرت اے اس نے دوجی زری
 بخشیا سب حبیب خداوے اسنوں پھر دوبارا
 قدرت بدی حضرت اے سبب سائل آدہر یا
 پھراوہ سبب نبی سرور نے دیدنا اس تائیں

جھڑک سناوون کم نہ تیرا اکھیا ہر جہاں سے
 جس کارن ایہ پاک نبی نوں حکم خدا فرمایا
 نال محبت حضرت کارن کل خرید لیا ندا
 بڑا عجائب سوہنا میوہ بہت پسندی آیا
 اوس وقت اچانک وٹوں آگیا پاک سوالی
 دیدتا اوہ سبب اوسے نوں پاک حبیب غفاری
 کھاوون خیریں سبب سناوے آپ رسول الہی
 جا کر پھر سوالی کو لوں سبب خرید لیا یا
 آگیا پھر سوالی اوہا بخشو چیز پیاری
 پھر اوہ سبب لیا یا اس تھیں حضرت علی بیلا
 بھی واری پھر سوالی آن آوازہ کر یا
 اوہو سبب سوالی ادہا لیکیا چائیں

پوچھی واریا ندا اس یقین سیدتی پیاسے
 گروں پھیر سوالی او سے آن سوال سنایا
 چار دفعہ باکتی واری جلدیہ حال دہانہ
 سنویں ہواری کھیا اسنوں پاک صیبت اتی
 او سیوقت تدوں ایہ آیت جبرائیل لیا یا
 بخشی اسان ساڈے تائیں علم دی لڑاری
 کرے سوال تسالوں کے جو مسکین مانا
 یاد کرو اوہ رات پیاری امر کیتا ب سائیں
 ست سواری ساڈے اگے تسال سنایا
 جیوں تسال بخشانی چاہی امت او گنہاری
 ساڈی طرفوں اپر ساڈے ایہ عنایت ہوئی
 بخشاں اسیں ساڈی پاروں امت دیاں خطائیں
 پاس کے دے سائل ہو کر جو کوئی عاجز جاوے
 اپنے آپو سائل کوئی نہیں کسے لہ جاوے
 دل اسد لوجہ اسیں حضوروں ڈالال اس گل تائیں
 جیکر اوہ لچہ دیوے اسنوں کرے پار سچاواں
 سائل نون جس رضی کیتا نیک سلوک کھایا
 لپیڑ جس نے مھڑک بٹایا خالی کوئی سوالی
 سچ کرے جو سائل تائیں کردار نچ اسانوں
 دولت ساڈی مال ساڈا سائل اسین جھنڈے
 روز قیامت دیون والے پاؤں جدول جھڑائیں
 حضرت کھیا تھوڑا ہنسا جو کوئی صدقہ دیندا
 بھاویں پاک چور برابر دیوے مال حلالوں
 جس دن گرمی سورج والی سرے منہ جلاوے
 خالص نیت جو کوئی اتھے صدقہ خیر کما سن

نال محبت رکھیا اگر پیش سوال سو پاسے
 پھر او سید جلیت بانے بخش عطا فرمایا
 ستواری بھی اسنوں بعضے بہتر علم ریانا
 ہیں توں سائل یا سو دا گرا تھی بات سنائی
 سائل نون نہ مھڑا گو حضرت حکم خدا فرمایا
 رحمت کر کے بھیجا تینوں کارن خلقت اساری
 شان تیری لائق نہیں ایسا سخن سنانا
 جس را تیں معراج کرایا اسان ساڈے تائیں
 کر منظور ساں ہر واری خوش راہنی فرمایا
 لکھاں عاصی اسان تسالوں بخشے ہر سوار می
 ہر حاجت وچہ دست کو لوں فرق نہ رکھیا کوئی
 یوں تسال سو دا کر کھیا ساڈے سائل تائیں
 کرنی کچھ تھارت اسدی سانوں ل نہ پاسے
 آپ اسیں خود بھیجاں سنوں پاک خدا فرماندا
 جا کر شخص فلانے اگے عرض سوال سنائیں
 کر مقبول اسیں سرکاروں اجر عطا فرماواں
 ہوں اسانوں راہنی کیتا اتنا درجہ پایا
 اوہ بھی ساڈی رحمت کو لوں دنوں مسی خالی
 اتنا قدر سارے سانوں بھیجاں اسیں جہناتوں
 جو نہیں دندے مسکیناں نون رسن تہہ بلیندے
 اس دن جاگہ کوئی نہ لہسی ختم خیلان تائیں
 سچے سچوں اسنوں اللہ آپ قبول کریندا
 ملے پیار برابر ہو کے رحمت حل جلا لوں
 مسکیناں نون دنا ہو یا اس ویلے کم آوے
 رحمت بدل بن کر اتھے سر پر چھتر ہو لاسن

بھکے عاجزوں جیوں کوئی رنج طعام کہو اندا
 جیوں جیوں کسے زیادہ ہوئے خالص نیت لہی
 تہوڑی چیز بھی راہ مولائے جو منظور ہو جاوے
 خالص عمل کسے داندھضار لہ نہیں کرنیدا
 بے ادوہ چاہے تہوڑے عملوں کجھے لوگھناراں

بیشک جنت نعمت اسنوں ب عطا فرماندا
 تیوں تیوں بہت محبت کر کے رحمت بدی ملدی
 او بود وہاں بہاناں اندر بیڑے پئے لائے
 سکینا ندی خدمت پاروں عالی دے پتیرا
 دوش دلوچہ جاوون والے جنت کرن بہاراں

بیشک خدمت سائل کی نہیں رحم خدا فرماوے
 جوں بہاؤ والدین پیداوچہ تفسیر لیاوے

حکایہ

حضرت ابو بکر دے ویلے سی ہن فاسق کوئی
 زانی لے شرابی ظالم لوکاں پے ستاندا
 جس ن اس نے دنیا اتوں بستہ جھاڑا ٹھاپا
 بیٹھا تخت بہشتی آپسے تاج نورانی
 حاضر کھڑیاں خدمت اندر حوراں خوش خساراں
 دیکھ جو الہ ابو بکر نے پچھیا اُس دے تائیں
 دنیا وچ گناہوں تیری بہت آہی مشہور
 ایگل سن کر ادبوں اس نے بول جواب ستایا
 دنیا اندر اپنی طرفوں عیب نہ چھوڑیا کوئی
 امیر ملکن میرے آپر ایسی حالت آئی
 عیوں تیار کرانی روئی اگے رکھیا کھانا
 تزت اٹھا کر روئی اپنی دے دتی استائیں
 بخش دتے سہ او کن میرے اسدی بکت پاروں
 اس روئی بن میرے پلے ہو رہے نیکی کافی
 ایسے دولت نعمت جنت او سے دیاں جزائیں
 اپنے ظالموں سائل تائیں سمجھیا اسان پیارا

مر گیا فسق فحوری اندر قسم حیاتی ہوئی
 دیوے دکھ غریباں تائیں سارے عیب کھاندا
 سفنہ اندر ابو بکر نون رب اوہ شخص وکھایا
 سوہنا چہرہ بکت بھر یا چند جوں آسمانی
 چاروں لڑنے نظری آون جنت باغ بہاراں
 کیا مدھ کتنا عمل عمر بزمینوں گل سنائیں
 کیونکر ہو یا تیرے اوپر ایسا کرم حضور
 یا حضرت میں ایوں آہا جو میں تسلاں فرمایا
 دچھ گناہاں فسق فحورائیں عمر ازائیں ہوئی
 لگی پہلے نہایت عینوں طاقت رہی نکائی
 او سوقت موالی اوتوں آ گیا بک منانا
 اد جوئل قبولیا میرا فضلوں خالق سائیں
 روئی بے جنت ملیا خالق دی سکاروں
 او ہو روئی سائل والی لہ میرے کم آئی
 جیٹری آپ نہ کھادی روئی دتی سائل تائیں
 ایوں فضل ان تہاں پر کسی فضل کھاون مارا

کچھ پرواہ نہیں اس کے گھر وچہ و اٹھم بے پرواہی
جو کوئی بہت پیاریاں چیزاں نام خدا سے دیندا
رب فرمائے کون اسانوں سو بہا قرض چوائے
جو محتاج غریب کے نوں ویسی نام ریائے
سب سے نہ حق کے دارکھاں ناکچہ مول دباواں
کچھ نہیں حاجت گنتے کارن سہرگز مول تسانوں
بک نیکی دے بے دیساں لکھاں اجر ٹواہوں
خرچ کران جو راہ مولائے صدقہ خیر کماون
وچہ حدیث نبوی فرمایا سن توں یارسیا نے
ولکھ جو الا خلفت والا دونوں کرن دعائیں
بک کہے جو مال سخی دایا رب آپ ودہائیں
سارا دن اوہ ملک بانے اینوں رہن ایشیدے
سخیاں ہوں رب برکت پاوے دولت مال دہاوی
قدرت ربی شوم بچاے جتنے موکھے تونہ سے
بھلویں غنی دولت پاون مال خزانے آون
حد کوئی سائل حاضر ہونے وروں کرن پکاراں
کچھ نا کچھ نا کردیاں آخر کچھ نہ رہے اتہاں دا
خالی ہتھیں جان ماتہوں کر کر جمع خزانے
یا اوہ باش ہون اولاداں فسق جور کماون
اپنی ہتھیں مول کے نوں کدی نہ دتی پائی
سخی ہمیشہ مال اپنے ہتھیں پاون بر خور داری
کرنا نید نہ دولت تائیں بھائے سخی امیراں
اپنی دولت سمجھن اوہا عارف مرد پیارے
ایا ہمیشہ ہم ادبم جو آہے کامل مرد ربائے
اسکھن کیا اوہ لوک اسان پر شفقت کرم کماون

لکھوں لکھ بناون والا فضلوں پاک الہی
بہت پیارے دے سبھ سنوں خالق بخش کر نیدا
جتنا دلوے اس دنوں بہت زیادہ پاوے
جو نہ کر دتا قرض اسانوں اینوں دلوں پچھانے
جس دن ہوگ حساب تمامی گن کے پتے پاوں
جو کچھ دیو ڈرہ فر زیاد حساب اسانوں
عام خزانے پاس اسٹے باہر حد حسابوں
دنیا آخر دو ہیں جہانیں کدی نہ تنگی پاون
ہر مجری دو تازل ہون نوری ملک ربائے
اوپر آپ سوال سناون پیش خداوند سائیں
دو جا کہے اجاڑ خدا یا مٹوم بجیلاں تائیں
سخی ودہائیں مٹوم و بجائیں یہ سوال کر نیے
شوماں دگھر رحمت برکت کدی نہ پھیرا پائے
دل دی تنگی کدی نہ جاوے سن ہمیشہ سونہ سے
کچھ نہیں یا کچھ نہیں آیا چھ چھ حال و خادون
کچھ نہیں حاضر کچھ نہیں حاضر نا شکر می یاں اس
جاون چھوڑا تھا میں سب کچھ بر نصیب جنہاں دا
لکروں کدھ نہانہ می کہی موحاں کرن بگائے
ڈوماں کنجراں بھنڈاں ابرضایع مال و خادون
شوماں کہیسا ڈوماں کہا ہر اولت گئی کمائی
سد نصیب بجیلاں تائیں غم افسوس خوار می
کچھ کھاون کچھ اگوں جو گا بھین ہتھ فقیراں
جہیڑی اپنی ہتھیں ایتھوں بھج دی سہراے
و بھین جدول سوالیاں تائیں سخن کرن من بھانے
اگوں کارن خرچ اسٹا ہوا کے لے جاون

دیکھو جو کچھ گھلنا کے ہیں اٹھالے جانے
بیشک اسان فریباں آپریت احسان کا ترا
کدی سوال نہ ہوڑیا اس واکدی نہ لوریا خالی
کدی نہ کسے سوالی تائیں مانہ حضرت فرمائی
کیا اک مدح بی دی اندر بولے شعر پیارا

اگر کلیف اس اڈے تائیں نت آیا کرانے
کیسے چنگے لوک سوالی بن ادھم فرماندا
سرو عالم دے دل کوئی آئے دل سوالی
حضرت جابر کنول روایت دوچہ حدیثاں آئی
شاعر نام حسان بنی دا جو مندا اچھی بھلا

لَوْلَا الشَّهَادَةُ لَمْ يَسْمَعْ لَهُ كَلَامًا

مَا قَالَ لَوْ لَقَطَّ الْإِلَهَ فِي شَهَادَةٍ

نزفت لایہ زبان مبارک شمس ہرگز
مگر یہ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ

جے فرمایا تا اوہ خیریں چہ شہد آریا
کا ادا لفظ نہ سن واکوئی کنوں رسول تعالیٰ
اس دیا بچوں لائے کہیا ہرگز بنی حضوری
کدی نہ حضرت مانہ فرمائی کسے سوالی تائیں
ایو شعر دو بار اس نے ہو ری طرح لیا ندا

باجہ شہد کدی نہ حضرت کا ہرگز فرمایا
جے نہ کدی شہد ہوندا کلمہ اشہد والا
لا الہ لے وچہ آریا کا ادا لفظ ضروری
لا دے معنی نہیں بتا دن تینوں اکھ تائیں
دو جاشا عمر بنی والا جو فوز و قی سدا ندا

لَوْلَا الشَّهَادَةُ كَانَتْ لَا وَلا نَعْمَ

مَا قَالَ لَوْ لَقَطَّ الْإِلَهَ فِي شَهَادَةٍ

نہ بولے لا کہی ہرگز مگر اپنے شہد میں
شہد گرنہ ہوتا تو وہ کا ان کا نعم ہوتا

تا پھر لا بھی پاک نبی دا آہو سمجھیا جاندا
کدی نہ کہیا مول کینوں میں نہیں کہہ دندے
تا بھی قرض اٹھا کر حضرت دیون سائل تائیں
کرن پسند نہ اسدی توں خبر مفسر دیتا
توے ہزاراں درم اٹھا حضرت ڈھیر کرایا
فخری بختیں تا پیشی تائیں جو گئے ختم نامی
کشفقت فرمایا اسوں شرم کرم دے والی

یعنے جیکر وچہ شہد کا ادا لفظ نہ آندا
ایسا رحم سوالیاں آپر حضرت سدا کرنیدی
جیکر چیز کوئی اس ویلے حاضر ہوئے تائیں
قرض اٹھا کر دیون کو لوں جیکوئی منع کرنیدا
ہک واری دا ذکر مبارک تو مندا ہی اندر آریا
دیون لگے مول دے جہدوں جلیت گرامی
جہد کوئی درم رہیا نہ باقی آگیا ہو سوالی

لے قرض کے تھیں جا کے جتنی حاجت تینوں
 نامہ ساڈے قرض لکھائیں اپنا حکم چلائیں
 کیوں اتنی تکلیف اٹھاؤ یا محبوب خدائی
 بھائی نا یہ بات نبیؐ زوں عیسا پیارے والی
 بیٹھا سی اک پائیں نبیؐ پور کوئی انصاری

اے پیساں اگر دیساں جاں رب دسی تینوں
 یہ گل سن کر گمراہیے کہیا حضرت تائیں
 طاقت تھیں وہ ہرج تسانوں نہیں فرما
 سائل ہی دل شکنی کرنی چاہن نہ سرور عالی
 بول شتانی خدمت اندر سے قرض گداری

انفق ولا تخش من ذي العرش اقلالا

دیتے جاؤ اور عرش کے مالک سے محتاج ہونے کا محرمت کرو

خرچ کریں تم خوف نہ کھائیں تنگی ہوئی تینوں
 ایگل اس دی پاک نبیؐ زوں لگی بہت پیاری
 بول زبان مبارک دجوں خوش ہو کے فرمایا
 بھیجا رحم کماون کارن مینوں خالق سائیں
 ایسی شفقت عاجزاں کارن حضرت دلال ہی
 حضرت جابر کرے روایت وچہ کشف لیا
 ہی ہک عورت وقت بتی دے مومن عاجز کائی
 کچھ بیودن حضرت موٹی آئے سخی زیادہ
 حضرت موٹے کرے سخاوت جڈوں سوالی آوے
 جیکر اپنی حاجت نالوں دافر چیز نہ پاؤن
 ایسا سخی اساد اسرور گل بنیاں دا
 بجاویں اپنی حاجت نالوں فافر ہوئے ناہیں
 آخر اس از مالیش کارن اس عورت بھائی
 کریں سوال نبیؐ سرور زوں آکر زندیسیا
 ان سوال سنایا لڑکے جوں مانی سکھلایا
 کر و گذارہ ہک دو ساعت جا کہو مانی تائیں
 نہیں سی پاس تئی دے اس مکر زہد دافر کوئی
 مانی نے پھر بھیجا آنسوں جا کے عرض سنائیں

مالک عرش خرمالے والا تہوڑا نہ دسی تینوں
 وہ بیوی ملے ہس پئے حضرت پاک سول فقاری
 بیشک اسے طور خباہوں میں فرمان لیا یا
 لریاں محبت رحم کماواں عاجز لوکاں تائیں
 روضہ کرن سوال کسیدا پاک رسول الہی
 بھی نفسی حسینی والا نکل جو ہیں فرماوے
 دو جی کہد بیودن عورت دوہاں بشرط لگائی
 مومن آکھے بہتر اس تھیں ساڈا نبیؐ خدا دا
 واہو چیز ہونے تائیں سنوں بخش عطا فرماوے
 ایوں لاسنوں خوش کر دیوں لسی ت سنادون
 ہر حالت چہ سائل تائیں نا خالی پر تاندا
 کچھ پرواہ نہ کرن اپنی دین سائل تائیں
 بیخ و تابک لڑکا اپنا پاس حبیب خدائی
 ماں میری ہک کر تہ منگے بخٹو نام ربانے
 شکر حضرت سرور عالم لڑکے فوں فرمایا
 دیساں اس تسانوں کڑتہ پھر کے لے جائیں
 مانی زوں بخ دیسا لڑکے جو ہیں حقیقت ہونی
 گل اپنے واکر تہ حضرت دیدہ ساڈے تائیں

لڑکے نے پھر اونہیں لے کر بیستی عرض دو بار
 سن کر جلدی گھڑوں آئے شرم کرم دیکھائیں
 بیٹھ رہے خود گھر سے اندر سرور گل بنیائے
 کرن اڈیکال مسجد اندر پار اصحاب پیارے
 صبر نہ آئے مجلس تاملین جہوں بنی رہا نے
 تا اسویئے حضرت کارن آیت وحی لیا یا
 یعنی ایسا کہو لو ناہیں ہتھ سخاوت والا
 کر طرہ دیکھتیں اکیلے بیٹھ رہے وہ گھر سے
 دینی فیض اٹھاؤں والے جو خدمت وہ چہ آدن
 ایسا سخی خدا کے فضلوں پاک حبیب یگانہ
 اچو والناس حبیب خدا کا کارن خلقت ساری
 ہر عاجز تے رحم کماؤں عالی شفقت پاروں
 بجا ہیں سخت ضرورت والی منگے چیز سوالی
 کرے روایت سہل پیار ابارت ہی سرور دا
 جب کندی داراک چادر بیت نفس پیاری
 بھی اس بی بی خدمت اندر ادبوں عرض نشانی
 نال محبت کوشش کر کے سیتی چاہیں چائیں
 سی اسوقت ضرورت چادر پاک بنیوں بھائی
 جس یلے سرور دو عالم چادر لئی دوالے
 عبدالرحمن خود نہا دایا جو اصحاب نبی دا
 کہن لگا کیا عمدہ چادر یا مقبول حقانی
 سن کر حضرت سرور عالم دیر نہ کیتی کانی
 چلے گئے جب مجلس چوں پاک رسول گرامی
 کہن لگے نہ حضرت کو لوں چادر منگنی ناہی
 معلم بی بی تیوں لگے عادت حضرت دالی

کر دعائیت کر طرہ اپنا عالم دے سرور ارا
 گلوں اتار شتابی کر طرہ بھید تا اس میں
 کر طرے باہجہ نہ باہر آدن لوکاں تھیں شرم تارے
 خیر نہیں دیر لگائی پاک حبیب سوہارے
 اس خرچے کے سب گھڑوں ہوا چار نما نے
 لا تبسطہا کل البسط امر خدا فرمایا
 ہوا چار ہو خود جس تھیں آکھیا حق تعالیٰ
 باہر لوگ یارت والے گئے اڈیکال کر دے
 کر سخاوت ایسی جس تھیں وہ بے اس نہ جان
 مولا بھی فرماوے جس لوں بکڑ و چال میانہ
 کل عالم وہ پاک بنیوں سخیانندی سرداری
 لگدے دس سوال کسے دانا موڑن درباروں
 اپنے نالوں بہتر جان حاجت سائل والی
 جو ہیں امام بخاری صاحب ذکر مبارک کر دا
 یک عورت نے تحفہ کر کے پیش حضور گذاری
 ای چادر میں بہت خاطر تھیں آپ بنائی
 کراں سوال جو پہنچ حضرت آپ تسلیں س تا میں
 کہ منظور حبیب خدا کے خوش ہوا نگ لگائی
 پھر پھر دیکھیں راضی ہوں خاطر مجلس واسے
 بیٹھا سی اس مجلس اندر صاحب نیک عقیدہ
 ایسے شخص میرے تائیں کیتی عرض زبانی
 اسویئے چادر لایے سائل لوں پھر ائی
 لگے کرن ملامت اسوں باقی لوک تسمی
 کیوں جو آپ بنی سرور لوں حاجت اسدی ہی
 جد کوئی منگے چیز انہاں تہیں موڑن نہیں الی

سپر اس گلوں کچھ دلوچہ سوچ نہ آئی تینوں
 ایگل سن کر عبدالرحمن لگا کہن تداہیں
 منزل قبر قیامت والی مشکل باجہ حسابوں
 جد ایہ چادر سرور عالم اپنے انگ لگائی
 جیکر اپنی چادر حضرت بخشن میرے تائیں
 بعد وفاتوں یہ تبرک نال اپنے لے جاواں
 جس کپڑے لوں حضرت اپنا بدن مبارک لایا
 شکر بات ہوئے سب راضی ادہ گل آہن والے
 سرور عالم رحمت عالم شرم کرم دے سائیں
 روضۃ الواعظین دے اندر سوراک ذکر لیا یا
 کافر قوم وچوں اک آہی بڈھی عورت کوئی
 کہن لگی یا حضرت مینوں گھلیا میری مائی
 یہ بھونال میرے کوئی بندہ ہر عنایت پاروں
 سن کر حضرت سرور عالم کیتی آپ تیار می
 نال لیا اس لڑکی تائیں طرف بازار سداٹے
 سداوہ لڑکی دانے لیکر مائی دے دل آئی
 حاضر ہو کر خدمت اندر لڑکی عرض گزار می
 کہی پیش سکے اس تھیں کیتی عرض تسانوں
 ایگل سن کر سرور عالم ایسا کرم کسا با
 چپ کر دانے لے گئے اس تھیں بن دنی دھی لڑ
 لے کر آٹا گھرنوں آئی مائی لوں پھرٹا ایسا
 گند کے جیروں پکا دن لگی قدرت رب کہالی
 وکھ تماشا لڑکی کو لوں پچھیا ماں پیاری
 لڑکی کہیا طرف سچاں جد میں لے گئی دانے
 ایگل سن کر کہیا بڈھی میں قربانی جاواں

بول سنا یا جلدی جلدی چادر کشتو مینوں
 میں دنیا تے بہن کارن چادر منگی تاہیں
 اس کارن میں حیلہ کیتا ڈر کے خوف غذا لوں
 اس ویلے ایہ بات مائی دل میری وچہ آئی
 ادیوں پکڑ وسیلہ استوں اپنا کفن بنائیں
 برکت چادر پاک نبی دی رحمت بخشش پاواں
 اسدی پاروں کوں نہ ہو سی رحمت فضل سوایا
 جداوہ فوت یاتا اوہو ملیا کفن دو اسے
 بخشش تھیں محروم تر کھن کسے سوالی تائیں
 مہکلیات اندر چوں لکھیا شیخ معین لیا یا
 لڑکی اس می حضرت آگے آن سوالن ہوئی
 کھر سڈے وچہ کھا دن کارن چیر بندج کائی
 جیہڑا مال جوان ددانے لے دیوے بازاروں
 ہو کر سینوں حکم کیتا پاک حبیب غفار می
 آپ خریدتے بازاروں جا کر استوں دانے
 دوجی واری پھر شتابی استوں گھلیا مائی
 یا حضرت ہے بڈھی عاجز میری سبجاری
 آپے تسلیں پیادہ ہونے ہو کر تھیں سناؤں
 شاہ دو عالم سچ دے دل خود تشریف لیا یا
 نال محبت اپنی تھیں پیستے اس تائیں
 خوشبو بھریا برتن سارا جس برتن وچہ یا یا
 اندر باہر ہو گئی ساری خوشبو خبت والی
 کس ایہ اپنا پٹھیا ساڈا میں صلے میں واری
 اپنی تھیں پٹھیا آتا آپ حبیب مدبانے
 سچ محمد بھیجا رب داپاک سول سچاواں

جس دستھوں آٹے اندر وہائی ایہ خوشبوئی
نال غریباں نے مسکیناں جو ایہ رحم کا ونے
ہو قربانی پاک نبی وی خدمت اندر آئی
شفقت و کھچنی سرور وی کفر تمام سد ہانا
کرن روایت جس دم حضرت شرم گرم دسا پیر
ایسا پیار خداوں آیا کارن نبی پیار سے
جا کر آکھ حبیب میر کون امر خدا فرمایا
جویں ضعیفاں عاجزاں آپ شفقت نظر سادھی
تساں ایسا ڈی راضی کیتی اوہ مسکین و چاری
جن ان لبیں شفاعت کر سو یا محبوب سا توں
دنیا و چہ بھی اساں تساڈا نشان بلند بنایا
جویں تساں اس بڈ پیری کارن راج کھلیکھی
چار فرشتے اس کارن خادم اساں بناٹے
ہک فرشتہ چکی ویلے مدد نال کر لسی
ترجیا آتش بائن کارن بھجیا ملک نورانی
کرن نامی خدمت ادبوں آکھیا خالق سائبر
دنیا و چہ بھی جنت خاتون عالی منصب دے
جبرائیل نبی سرور نوں آنو شجر سناٹی
جو کوئی حاجت مند کسے دی حاجت پوری کری
مومن دی حد مومن بندہ حاجت طلب مشاور
تہوڑا بیت کسے دے آپ جو احسان کریندا
کتنے حصے بہتر اسنوں بدلا پرب دلا دے

ہے اوہ بیشک نبی اللہ واسو چہ شک نہ کوئی
سچ نامی دعویٰ اسلے جو موموں فرما دے
کلہ پڑکے مسلم ہوئی ترت ایمان لیاٹی
وحدت نور حقیقی دے وچہ تیا آن کھانا
اپنی ہتھیں آنا پیہ کے بھجیا بڈ ہی تائیں
بھجیا جبرائیل فرشتہ خالق سر جہاں سے
یا محبوب ایمل تساڈا بیت پسندی آیا
لاکھاں دے دودھ تسال پر رحمت نظر سادھی
راضی کر ساں ایسں تساڈی عاجز بیت پیامی
دورخ تھیں کڈھ جنت نعمت بخشاں ایسں تونوں
محشر و چہ بھی سب بنیاں تھیں پاسو شان سوایا
ایتوں ایسں سو کھالی رکھساں فاطمہ تیری جانی
دیکر محم جناب اپنی اتھیں خدمت و چہ پوچھائے
وچہ شجر پڑے شاہ حسن نوں دو چاہوئے دیسی
جو تھے نوں در چہ کیتا یا محبوب حقانی
کیہ تکلیف نہ ہوون دین جنت خاتون تائیں
جنت دی سردار رکھا وے جنت چھ جاوے
سن کر حضرت نال محبت بولے حمد خلائی
دنیا آخر فضل الہوں دو ہیں بہانیں ترسی
کسے ادار حاجت اس دی پاک نبی فرماوے
راتھے او تھے بدلا اس دا خالق نہیں رکھیندا
جویں مقاصد صالحین اندر ذکر مبارک آوے

ذکر حسین شہدین حضرت عبداللہ بن جعفر رضی اللہ تعالیٰ عنہم

ترجیا بن جعفر عبداللہ آہانا مال انسان دے

حضرت حسن حسین راواری حج گذارن جائے

Marfat.com

رستے وچہ جو توشے والا آپا ستر انہا تارا
کہا دن والی پاس نہانڈے چیز زہ گئی کوئی
دوروں نظر پیا یک کوٹھا اسی طرف سے
نیٹے ہو کر چھپا اس تختیں ہے کہ حاضر پانی
آرتے میں سواریاں تول پانی تساں پلاواں
ایکل سن کر آرتے تے اوہ مقبول آہی
گھر اس دی ہک بکری آہی ہو کر تڑت لیانڈی
پی کر دودھ ہوئے سہراٹھی بڈھی نوں فریاد
اسیں فریش مدینے وچوں تینوں تیتہ تیاوال
حج کنوں جد فارغ ہو کے جاساں اسیں گھرتوں
اندرفر جوین کر ساڈی خدمت تہہ آٹھا پی
بڈھی عرض کیتا فرزندوں ٹھہر وڈرہ اتنا میں
ذبح کیتی حد بکری انہاں گوشت خوب پکایا
غٹنی طلب نہاں نوں آہی کہا کر حمد الایا
کیتی عرض تساں فرزند و سفر دوراڈے جانا
وچہ پر دیساں کھانے باجھوں مشکل توٹ تار
آخرنال اٹھایا کھانا جیوں بڈھی فرمایا
آڈٹھا اس گھرے اندر بکری نظر نہ آئی
ہگئے تن مسافر کوئی حاجی مرد خدا پی
سن کر خاوند غصے ہو یا لگا کہن تہہ ایس
پی کر اس دا دودھ ہمیشہ اپنا وقت بنلاں
عورت کھیا فکر نہ کرتوں رازنی تھی تھانے
تہوڑا پتارا اس کے دوجہ جو کوئی خرچ کر نیا
خرچ کیتی میں راہ اسد بوجہ بکری بہت پیاری
قصہ کوتاہ جدوں انہا توں مدت کجہ وہا پی

پچھے رہ گیا کسے سہوں راوی ذکر لیا انڈا
اودھوں بھکھ پیاس نہایت اگر غالب ہوئی
کیا دین یک بڈھی عورت پٹھی اوس کھانے
بڈھی کھیا سہ کجہ ہما فتر ویسی ذات ربانی
نالے کرو آرام اتھائیں میں قسربانی جاواں
بہت توارح کیتی بڈھی دیکھ مسافر راہی
برتن بھر کے حاضر کیتا خدمت وچہ تہانڈی
اسے مانی تہہ ساڈے آپر بہت احسان کھایا
ہن اسیں حج گزارن کارن بیت لٹون جاواں
توں بھی کدی مینے اندر ملیں آن اسانوں
انشاء اللہ اس خدمت دی کر ساں تھی وائی
ذبح کروا بکری کھانا تساں کھوا میں
خدمت کے دوجہ حاضر کیتا تالی پیار کھوایا
جو دھیا سوڑی واری بڈھی تالی چوایا
تہہ نہیں جو کردوں تسانوں پیچھے گروں کھانا
لے جاؤ ایہ نالی نامی کم تہہ ساڈے آوے
چلے گئے جد رخصت ہو کے گروں خاوند آیا
عورت کو لوں کچن لگاتا اس بات ستانی
کر کے فرج انہانڈے تائیں میں اوہ سہ کھوانی
اسے آپر گزارہ ساڈا آہا شام صبا میں
وس سن ایسے جگال ندر کیو نکروقت لنگھاواں
کل خلقت نوں پالن والا ریزی دیون والا
ہرگز ضائع کرے نہ اسوں اجبر برابر دیندا
دسی اسدا بدلا ساں آپ خاوند باری
کہو لیا بخت ستارا فضلوں پاک جناب بانی

دینا سی اس بکری والا بد رب جلی نے
 بکدن پیر امام حسنؑ نون او بو بڈھی مانی
 ویکھ پچیان امام حسنؑ نے بول آواز سٹنایا
 بڈھیڑی کھیا میں پردین نول نہ کسے پچیان
 تا پھر پیر امام حسنؑ نے دسیا کہول حوالا
 بیت احسان اسڈے اُپر بندھاں زکھایا
 وہ تھو بکری او سیویلے شاہ حسن منگوانی
 اس تھیں تچھے بھیجا اونوں طرف حسینؑ سے
 پھر حضرت عبد اللہؑ دے گھر بھیجا اس تیاں
 تن ہزاراں بکری لیکر گھر نون ہوئے روانہ
 عمل سخاوت دا ایہ بدلہ بخشیا ذات خدائی
 حاجت وقت کسے ی جو کوئی حاجت طلب مٹاندا
 راہ مولا دے دیون لگیاں شیطوں نخل کھامے
 رب فرمے اسیں تساونں عدہ ایہ فرماواں
 کچھ نہیں تھوڑا سا ڈے گھر وچ پر کر دے سائیں
 تنگی اندر جو یک پیسہ دیو مال علاووں
 سیکے نون جو رکھا کھڑا دیوے نام رہانے
 وقت پیاس پیاسے تائیں نی کوئی پلا دے
 سن تینوں یک تھوڑا چہا پور بیان سنالو

عورت خاوند کم کسے نون نکلے وچ مدینے
 وچھ مینے پھردی پھردی نظر اچانک آئی
 مانی تساں کھیا تاسا نون او ب کون فرمایا
 تا کوئی ایٹھے واقف میرا کوں تسانوں مٹان
 نال محبت یاد کرایا اوہ دن بکری والا
 اج بن اس دابلہ سا نون دینا واجب رہیا
 گھر اپنے تھیں رخصت ویلے بخش عطا فرمایا
 وہ تھو بکری کھتی اونوں شاہ حسنؑ تھامے
 وہ تھو بکری کھتی اونہاں کرم کیتار سا مہر
 عورت خاوند حمد گزارن کرن ادا شکر آئے
 یک بکری تھیں تزیہ سو بکری خالی پاک دیوانی
 تھوڑی پیر ہوئے اوہ بھاویں جہ زیادہ پانرا
 جے دسین تا بھکھا کر کر مکر ڈراوے
 جو کہ دلیو اس دے پئے نی برکت پلاواں
 جتنا چاہاں آنا دیواں دیون والیاں تیاں
 وقت کشائیں تھیں وہ جاکے لکھ خزانیاں ہون
 لاکھاں نعمت نالوں اس واقعہ زیادہ جانے
 شربت شیریں بہتر اسدی قیمت ب دلا دے
 دیون والیاں نون جیوں بند خالی پاک سچا

حکایت سلطان محمود بادشاہ و احمد بن محمد

شاہ محمود جو غزنی والا صاحب نیک عقیدہ
 بکدن سفر کسے تھیں اپراں دے واگ اٹھائی
 چھے رو گیا اک اکیلا سا سچی نال نہ کوئی
 رستے اندر ملیا اسنوں یک اموار چکارا

خادم دین رسول اللہ و عاشق پاک نبی و
 قدرت ربی لشکر نالوں اسنوں سچی جدا
 کل وچ پیاس نہایت اگر غالب ہوئی
 چین لگا اس دے کولوں شاہ محمود پیار

کیا کچھ نام تیرا ہے بھائی کس طرف تے دل جاندا
 احمد بیدنو اتناون میں عاجز و نادان
 آندہ پور کی خرچ زیادہ تے روزگار نہ کوئی
 چایا ہاں محمود دور سے عرض سوال الاواں
 توں بھی نام بتاویں اپنا حال سناویں مینوں
 شاہ فرمایا پیاں میرا نام محمود رکھا یا
 بیسی پاس اس دگر پانی اپنے پیون والا
 کریم اللہ پتیا شاہ نے خوب پیاس بھجائی
 پی کر پانی احمد تائیں شاہ فرمان سنا
 مے ملیں توں میرے تائیں چھ اس دورے
 نالے اپنا چاک پائوں داتا شاہ نشانی
 جکر ایو نشانی میری ہتھ تیرے وچہ ہوئی
 بے غم ہو کے چلیا آویں تخت جتھے سرکاری
 اسیلور چکل سی چاک کلمہ پاس بھٹانے
 ہر یک تابعداراں کارن پاس ملن سرکاری
 جس دے ہتھ نشان محمدی کلمے طیب پاروں
 سپنوں کٹھاں آپ دے پاک حبیب تھانی
 سنوں حقیقت چاک دیکے ہو گیا شاہ روانہ
 ہے کوئی خاص فریبی شاہ داس دوں بنایا
 دو جواروز ہو یا تا اوہ بھی آڈیا سرکار سے
 شاہ ذمی طرف گبرے ہو کے دوں دیمان اٹھایا
 بہت ہو یا شرمندہ عاجز روو کے چھتاوے
 کرو معاف جو میرے کولوں گل بے ادبی ہوئی
 بے افسوس تیرے رب اپنے دی مول بچیان نہ کرے
 ساری عمر گزار می ایویں کر کر عیب خطا میں

تا پھر ارہ اسوار سپہارا شاہ لوک بول سناندا
 بہت غریبی تے مسکینی کیا کچھ آکھ سناواں
 بے بہت لکھاون والا ڈاڈھی تنگی ہوئی
 شاید اوہ کچھ بختے مینوں امن آسائیں پاواں
 لیونکر بھیک پیرے تائیں کیا حاجت ہر تینوں
 پانی دی کچھ حاجت مینوں ہاں ڈاڈھا تر یا
 نرت نکال دتا اس شاہ نوں سنبانوں حوالا
 غریبی والے شربت نالوں ڈاڈھی لذت آئی
 پہلے جہ محمود کچھ پیری آدر بارنگا و سے
 لریاں اسیں سفارش تیری مولا کھ سناوے
 بھلکے نال لیاویں ایہی کیتا حکم زبانی
 وچہ دربار سپاسی تینوں منع نہ کر سی کافی
 چاک وکھ ہسا ڈائینوں تاہوڑن درباری
 کر سن خوف نہ مول کسے حاجت اندر جانے
 دیکھ نشانی ہوڑن ناپیں جنت د درباری
 نہیں مجال ہٹا کے کوئی جنت دور باروں
 جیوں اسوار تائے تائیں دگیا شاہ نشانی
 اے پر سنوں خبر نہ کوئی ایو شاہ یگانہ
 دگیا اپنا چاک مینوں بہت احسان کما یا
 جتھے تخت شہانہ آرا جا پھتا دربار سے
 اوہو چاک دیون والا نظیرا چانک آریا
 لڑے نک زین دے اولے شاہ نوں عرض بنایا
 تائیں تساں بچا تانا میں خست کیتی کوئی
 کبیرا لکھ وکھ پاس سنوں جا کے روز حشر سے
 کوں خدا نہیں ختم نہ آسے بھیراناں تائیں

دنیا سے ہک ادنیٰ شاہوں اتنا وہ شرمایا
 کہن روایت جدا اس شاہوں اتنی عزیز سنائی
 شاہ فرمایا تیرے کو لوں کچھ تقصیر نہ ہوئی
 ہتھوں تیرے ناواقف ہو کے عزت کتنی میری
 اس احسان تیرے دا بدلہ میں نہیں آتا ہے
 وہ سو فخر والے وچوں او سو وقت منگانی
 ایسی عزت دیکر شاہ نے ٹوریا اسد کتا میں
 جس دم نہراں دیکر اسنوں شاہ شخصت فرمایا
 کرے دعائیں یارب سائیلوں میں بخشندارا
 احمد دی میں عزت کتنی خالص بشد بارو
 کتنی دیر مہیا وچہ سجدے رو دیر چلا نرا

پراس علی شاہ ہنشاہوں تینوں شرم نہ آیا
 کرم کروئے بخشو مینوں جو تقصیر کس کی
 کی ہو یا جے نہیں پہچاتا اس وچہ عیب نہ کوئی
 ٹھنڈا پانی بخشا مینوں بڑی عنایت تیری
 جیکر پانی پتھ نہ آئے خلقت کیونکر جو سے
 نالی کمال نجات اونوں بخش عطا فرمائی
 ہو راضی اموار پکارا دیندا گیا دعائیں
 رو کر کھول اللہ کے سر بکے وچہ پائیا
 کرد اعراض دوار تیرے ایہ عاصی بیچارا
 توں محمود بیچا ہے پر کرم کریں سرکاروں
 بھی ایہ بیت زبانی اپنی کر مناجات سناندا

مشاجات محمود

منم محمود بخشیدم براننا داشت در دنیا	تو معبودی بہ بخشائی بریں نادار در عقبے
میں محمود جو راضی کیتا جگ وچہ اوہ بیچارا	توں معبود قیامت اندر بخشیں ایہ ناکارارا
منم عاجز بہ بخشیدم بران ناداشت در دوزم	بہ بخشا بر من سے قادر کہ بخشش را توئی اولے
میں عاجز کج طاقت ہو کے اس پر کرم کھایا	توں ہیں قادر بخشندارا مینوں بخش خدا یا
منم سلطان با عھدیان توئی سلطان با نغراں	بہ درگاہ آدم ترساں ز شہر نفس بے معنی
میں ہاں شاہ کھنا ہاں بھریا توں شاہ بخشندارا	ڈر کے نفس کھینے کو لوں تلیا آن دوارا نا
خدا در انگہ دارم ز دیدہ اشک بیارم	آ امید عفو سے دارم بدرگاہ تو کے مولے
رنگہ نگاہ اس بوند تائیں باب دوزخ ناروں	بیت امید معافی والی ہے تیرے درباروں

ایہ مناجات سنائی شاہ نے پیش خداوند سائیں
 ایک پیسہ کوئی آپس زبانی دیند نام ربانے
 اسکے بزرگ راہ مولائے لکھاں مال لوٹا ون
 وہ تو مہراں سائل تائیں شاہ عطر فرمایاں
 کرو خیال اس سائل اپر کیا رب کرم کما یا
 ایہ کچھ قیمت اس پانی وی ظاہر رب دیوانی
 اینویں جو محتاج کسیدی حاجت ادا کرنی
 دینا دھیر جو راضی کسی کے سوالی تائیں
 کن روایت راہ مولائے جو کوئی صدقہ دیندا
 پاک کرے رب مال اسد نون صدقہ دیون پارو
 تریجا دکھ بلائیں مرضاں صدقہ دور مٹاوسے
 پنجے فائدے روز قیامت اوہ بھی اکھ سناواں
 جو جا وقت حساب تھا باں بیت آسانی پائے
 جو تھا پل زرخ دے اتوں قلمیے بیت سو کمال
 ایہ دس چیزاں حاصل ہون کن صدقہ پاروں
 ست چیزوں خیریت صدقہ بیت قبولیا جاندا
 دو جا جو کوئی تھوڑے مالوں دیون نام ربانے
 تریجا بیت قبول اوہ صدقہ جس چہ بڑا لائے
 یا پھر حدوں سوالی کوئی ان سوال گذرے
 جو محتاجاں نوشی دے دیوے ناکچہ برامناٹے
 چھوواں اپنے خوشیاں چوں جو محتاج دیوے
 سنواں جو کوئی پرے اندر دیند نام ربانے
 اکثر لوک خدا دے بندے جو مقبول یگانے
 حاجتمند غریب کسینوں خیر حدوں دیوے پاون
 بعض بزرگاں دی ایہ عادت آئے جوں سوالی

وہ سو مہراں دیکر جس نے لوریا سائل تائیں
 عالم تھیں وہ اپنے تائیں سخی بہادر جانے
 پھر اوہ عاجز ہون رو روحاں و سجاون
 دیکر سر سجدے و چہ پایا بخش خطایاں ہمایاں
 یک پیالے پانی برے لے وہ سو مہر لیا یا
 باطن اجر خدا نون معلم جس می جد نہ کا ئی
 فضل کرم تہہ حاجت اسدی آپ اوند دیندا
 روز قیامت راضی اسنوں کرے خداوند سائیں
 پنج نو اند دنیا اند رب اسنوں بخشیندا
 دو جا عیب مٹاوسے اسد رحمت فضل غفاروں
 جو تقادل نون فرحت بخشے بخوان مال دہاوسے
 اول گرمی محشر دیوے صدقہ کرسی چھاواں
 تریجا پلہ نیکیاں والا پھرا ہوندا جاوسے
 پنجواں رب و دہلے آئیں درجہ جنت والا
 دوہیں جہاں میں من سائیں خالق دی کررون
 اول مال حلال اپنے نہیں جو خیریت کما ندا
 و چہ غریبی قدر ہوا تو حق غریباں جانے
 دیون واحد کرے ارادہ جلدی دتا جاوسے
 جلدی دیوے تانا اسد دیوے شیطوں راہ نہ مالے
 پنجواں جو کچہ دیوے اس دانا احسان جتاوسے
 اس می خدمت کرنے پاروں جر زیادہ دیوے
 ہو وادہ مقبول زیادہ اللہ بہتر جاوسے
 پردے نال غریباں تائیں دیون اندر خانے
 راتیں جا کر آپ انہا تون چیزاں دیے آون
 اکوں اکھ کر آپ تسابی ہون استقبالی

کرن مصافحہ نال محبت ہتھیں ہتھ ملاون
 لو انیاں دو چوپا کر لے پھر ان کس کر نیسے
 ہتھ سخی بہادر ایسے اگے لڈر سد ہانے
 مال رہا نام رہا نام رہا نام رہا نام رہا نام
 جو کچھ طاقت بدنی مالی بخش انہاں ہون
 خوش ہون سب سب سے بد کوئی سال کو
 کرن دعائیں ہون لگے یارب بار خدایا
 بد کوئی حاجت مند نہانا آن آواز سناوے
 لکھن حضرت علی بہادر روزوں بیٹھے بھائی
 نال محبت کھیا حضرت ویریا سے تائیں
 کتنی عرض انہاں یا حضرت ستماں روزو ہایا
 اس گلوں میں روزواں بیٹھا ہو غمناک نہانا
 شکر آپ بھی روئے اگوں پاک جلیب خدائی
 بد بہان مسافر کوئی مومن سے گھر آوے
 بخشے جاون عیب نہاندے کہا نا جاووں کہوے
 نالے حج عمرہ داد رہا ہر لقمے پاروں
 سائل لے مھمان نہاندے گھر تھیں راضی جاون
 عمل سخاوت عمرود ہاوے وزی برکت پائے
 قیراندہ میری روشن تھوے فضل کنوں پاروی
 روز قیامت سر پر سیاہ سخی مچھاں تائیں
 سچیاں دمنہ روشن روشن وچہ پیدائ حشرے
 سچیاں دیاں گناہاں پر خالق پرودہ پاوے
 خالص شد ساتھ نہاندے عمل سخاوت ہوسن
 کچھ کلیت تر پین یون دوزخ والی ناروں
 ہر نزل دچہ رہن سو کہا لے عمل سخاوت دلے

جو کچھ سنوں دینا ہووے دے دتی جاون
 بعضے مچھاں مسکینا لے پے پھر ان ہتھیں
 جیہڑے ڈھونڈو پھر بیان تائیں یون نام رہا لے
 اسپر گز پور کے نول نام معلوم کراندے
 راہ مولیٰ دے خرین اندر فرق نہ رکھیا کوئی
 جس دن کوئی نہ ملے سوالی مشکل زد ہاے
 کیا تقصیر ہوئی ہے ساتھیں سائل کوئی نہ آیا
 ایوں جانن ہوں خدا دی رحمت ہی بولا لے
 سرور عالم دکھا جن مڈا وہی حقیقت آئی
 کیا موجب ہے روزوں والا سائل تائیں
 گھر میرے بہان مسافر کوئی نہ ہر گز آئی
 کیوں نہیں آئی رحمت رب کی فکر لے دو چہ دہانا
 بھی فرمایا خبر اسانوں جب سائل سنانی
 لگی ہزاراں رحمت برکت اپنے نال لیاوے
 اجر ثواب ہر شہیدان ہر لقمے تھیں پائے
 ملے کہوون والے تائیں خالق دی سرکاروں
 بہت ثواب نہاندے کارن پاک نبی فرماون
 وقت نزع آسانی ہووے سخی رب شاد
 کرن فرشتے رحمت والے آکے مدد یار کی
 کرے نصیب حساب لیسہ انفلو خالق سائیں
 امن سلامت پل دوزخ تھیں جاسن خوشیاں
 کرے ستاری فضل کرم تھیں شرم خدا فرماے
 دوزخ طرف انہاں کی کارن نیلے مال کھلوں
 لنگہ جاوے جنت اندر حکم ہوئی سرکاروں
 دوہیں مچھاں ناسکھ پاون شوخ لے موکا لے

یاری فر کرے روایت سی یک عورت کوئی
 مانی صاحبہ تھی انہوں جاں کوئی چیز یاری
 نال محبت مانی صاحبہ کھیا اس دکان میں
 تاجپھر اس نے کھول نہایا اپنا سہہ حوالہ
 اسپر ماں میری سی عاجز شوم نخل مانی
 لکدن مینوں حال انہا نذا خوابوں رب دکھایا
 ڈاڈھی گرمی محشر اندر خلقت کھیل آئی
 دچہ عذاباں رووے پیچھے مال دہانی پاوے
 دوجی طرفے بابا پیارا کو خوش کنارے
 پھر پھر جام پیاساں تانیں پھیریں پ پلا نذا
 ماں او چارگی دچہ خواری پانی نون ترسائے
 ویکھ حوالہ مانی والا رحم میرے دل آریا
 او سیوقت آوازہ ہو یا غیرت نال ربانی
 سن آواز غضب دامینوں جاگ اچانک آئی
 سچے ہتھوں میں اس لیے پانی سی پکڑا یا
 ہن تک او ہو حالت میری عورت بول نہاے
 ایہ کچہ قبر لہی نازل شوم بچیلان تالیں
 بھادیں جتنے زبرد عبادت شوم کھیل کھائے
 مومن سچی کتاہاں بھریا بختے حق تعالیٰ
 صحت شفا طعام سخی دا کہیا نبی غفاری
 سخیال نون آب دست رکھے عمل سخاوت پارو
 نال غریباں تے مسکیناں رلوں پیار جنہا نذا
 کرن پیار نہ زرد دولت دار بر پیار جنہا نون
 حضرت کہیا جد کوئی مومن صدقہ خیر نکاسے
 صدقہ بن بلائیں والا پاک نبی فرمائے

حضرت مانی خاتون کے آن سوالن ہوئی
 کچھ ہتھوں پکڑی اس نے سنوں تحقیق رکھی
 سچے ہتھوں پکڑی پکڑی سانوں حال سنائیں
 باب میری دنیا اندر بڑی سخاوت والا
 ہو گئے فوت جدول اوہ دونوں نال قضا بانی
 نقشہ سب قیامت والا اکھیاں گے آئیسا
 کیا دکھیاں جو نخت پیاسوں طرفے میری مانی
 پانی پانی کر کے پکاراں پانی ہتھ نہ آوے
 ساتیاں دچہ کھلوتا ہو یا رحمت کھاٹھاں مار
 پکڑ پیار شریعت والے بھروا تے ورتا نذا
 باب پیارا کو خوش شربت پوسے اتے پلاوے
 ٹیکریا نی بابل کولوں اسنوں رنج پلائیسا
 سک جائے ہتھ اس واسی نے اسنوں تاپانی
 سککا ہتھ خدا کے قبریں طاقت رہی نہ کافی
 او پو ہتھ خدا نے میرا غیرت نال سکائیسا
 سچے ہتھوں پکڑ کوئی چیز نہ پکڑی جاوے
 جو کوئی مدد کرے تنہا ندی پائے نال سزا میں
 جد تک نخلوں کرے نہ تو یہ کدی بہشت جاوے
 دوزخ کنوں بچاوے اسنوں عمل سخاوت والا
 زنا آزار طعام بچیلان رحمت تے بیماری
 شامت نخل نخل نکاسے روہون سرکاروں
 کل خلقت نہیں ودھا ونا نذر پیار کماندا
 رب جنہا نذا دست جو گیا پرواہ تنہا نون
 اس صلے دی رکت اللہ بیت بلائیں ٹاے
 کر یا ہو یا غضب ربانا صلے نہیں بہت جاوے

حضرت احمد حاجی صاحب ذکر بیان لیا نذا
 اگر کیا ایک بکھیاڑ اچانک وچہ آجاڑ ٹیکانے
 لے بکھیاڑ سد بانا جلدی اس واپت پیارا
 جگہ لے وچہ مولا با بچوں محرم حال نہ کوئی
 جاں کچہ دوری تا ملیا بک فقیر متا تا
 کرے سوال ادو نام خدا ہے دیہ مانی کچہ مینوں
 کول اس سے ہک روئی آہی اپنے کھا دن والی
 جس ویلے اس روئی اپنی سائل نوں پکٹی
 لے کر بیٹا واپس آیا وچہ گپیاڑ نمسانا
 کر و خیال خدا نے صدقہ کیسی چیز بنا یا
 انبویں جو مسکیناں اپر شفقت رحم کھاوے
 تنگے نوں جو کپڑا دیوے جڈ تک بے ہنڈا ترا
 بھاویں کون سوالی بچوے جیٹری حاجت والا
 دولت خالی دولت وچوں صدقہ خیر کھاون
 لکھن پڑھن پڑھا دن والی دولت بے ہنڈا نول
 عالم دینی علم پڑھا دن و عظم بیان ستا دن
 جیٹری دولت طاقت قوت بے کینوں بھائی
 جس بندے نوں سا ریاں چیزاں تجھے خالق بھائی

سی ہک چوٹا لڑکا کوئی نال مانی دے جاندا
 پکڑا ٹھایا لڑکا اس نے کر زور دینگا نے
 روندی رہ گئی ماں نانی کر دی شور کھارا
 کسٹوں آکے کون جیٹرا دے سخت مصیبت ہوئی
 فاتحے پاروں پل نہ سکے عاجز بھکھا بھسانا
 کھاواں تے اچھا الاواں کراں دعائیں آئینوں
 کھول دتی بسم کر کے منگی جیڑوں سوالی
 او سیویے افضل الیوں دیر نہ لگی کافی
 امن سلامت کول لئی دے اسٹون پڑ سدانا
 تاہر دے متہ وچوں لڑکا امن سلامت آیا
 میراقت کھٹیں امن سلامت استوں بچا دے
 میراقت تہیں دیوں والا کچہ تکلیف نہ پاندا
 ہر حاجت وچہ پنچو استوں آکھیا حق تعالیٰ
 طاقت والے طاقت اپنی راہ مولا دے لا دن
 جیٹری علموں عاجز ہو دن لکھ پڑھ دین تنہا نول
 کرن سخاوت بعد فی اللہ مسئلے حق بتا دن
 او ہو فرج خدا دے راہ وچہ استوں کرنی آئی
 سببناں وچوں صدقہ دینا واجب اسد تا میں

حکایت لالہ مولانا محمد اشرف پیر پورمی رحمۃ اللہ علیہ

بھیرے شہر اندر یک نئے کمال ولی ربانے
 علم عمل وچہ کمال کمال عرف مرد حضور می
 درس پڑھا دن فیض کھنڈا دن ظاہر وچہ لوکایاں
 بڑے بڑے شاگرد آئنا نیکے عالم چنگ چنگیرے
 ایسی شفقت اپر اپنا نیکے لے وہ حضرت فرما دن

نام محمد اشرف صاحب خیراں دور کالے
 ظاہر باطن ہر سماندی کرن سخاوت پوری
 باطن نور حقیقی پاروں خلقاں بہت رجایاں
 پایا فیض او سے درباروں والد ماجد میرے
 بہتی واری نال محبت گھر آستیں پڑھا دن

پڑھیا جہاں انانے کے کوہوں ایسا سبق پڑایا
 جیکر نسل اتہاندی باقی رکھی خالق سائیں
 ایسکال ولی اللہ سے اثر ہدایت والے
 بکدن شہروں باہر نہیں اوہ مقبول ربانے
 عید مسیتوں باہر جا کے بیٹھ گئے ہاں جانی
 کرن مصافحہ خدمت اندر بھجے بھجے لوک تامی
 نام غلام حسن فرادون قوموں شیخ پیارا
 بیسی اکثر عادت اسدی عید پر مہن جلاوے
 ہاتھی دی سواری اندر ہوئے وہ چہ عماری
 دیکھ سواری حاضر ہوں لوک غریب نامے
 اس دن جدول سواری اسدی شہرین ہاتھی
 بیٹھے حضرت اشرف صاحب کسے غلام تباہ
 لگا کرن مصافحہ جس ہم سچیں ہتھ ملائے
 دیکھ نہایت غصے ہوئے حضرت اسد تائیں
 ہو کے مرد زانیاں والا ایر کی سانگ بنایا
 اینوں کہندے ٹھٹھے اونہوں اوہ مقبول عفاری
 جھڑک ولی دی اس دتائیں کیتا اثر جہا
 پیر سیادہ ہو کر اوتہوں گھروں واپس رہا
 کیتا دور لباس شہانہ سادہ کپڑے پائے
 بھیجا تڑت غلام اپنے لوں حضرت یوں جلاوے
 میں نہیں باہر نکلن جو گا پر فقیر تمسانا
 لے آؤ تشریف مبارک آپ تئیں بھاری
 کر تجدید نکاح میری دی شفقت کرم کاؤ
 جدول غلام گیا وہ چہ خدمت پایا نام ربانا
 گھر اسدے تشریف لیائے قدم مبارک پایا

پشتاں تیک اتہاندے اندر وحدت نور چایا
 بدعت شرک تیرے اوسے روز قیامت تائیں
 سنت تے توحید الہوں جگ کیتے متوالے
 عید نماز گزارن کارن لے تشریف سدہانے
 سن سن خبراں سوں پاموں خلق زیارت آئی
 آ گیا بک رئیس شہر دا بڑا تو نگر نامی
 بڑے امیر کیراں دچوں سخی بہادر بھارا
 رستے دچہ غریباں کارن دولت بیت لٹاوے
 اسے پاسے نوکر چاکر ہوو خلائی ساری
 ہر محتاج غریباں تائیں دیندا نام ربانے
 ہتھے حضرت بیٹھے آسے آیتا اس جانی
 ہاتھی اتوں از شتایی خدمت اندر آیا
 سونے کنگن سہتھاں اندر نظر ولی نوں آئے
 کھی فرمایا ز پور پانا مرداں جاہز ناھیں
 دیکھو لو کو کنگن پاپا کے عید گزارن آیتا
 آ کر اپنی مسجد اندر غیب نماز گزاری
 زینت زیب سواری والا یاد نہ کوئی رہیا
 ہر کے ڈریا گلے کوٹھے رور و حال و نجایا
 کنگن لاکر سہتھاں دچوں مولا درتائے
 بعد سلام اسادی طرفوں عرض سوال تائیں
 آ کر نام خدا کے مینوں دسوراہ ربانا
 جو کہ حکم شرع دا ہوئے کرداساں پر جاری
 نوں سوں احکام شریعت تے اسلام شکلاؤ
 کہن لگے ہن فرض اساتوں ہو گیا سوں جانا
 رونداد ڈھا شیخ پیارا گل دناں لٹایا

نال محبت و غلط نصیحت کر تقریر سنائی
 تہراں دابک تھاں لپا کے خدمت و چہ کھایا
 سے دیوہا جہتداں تائیں ایہ سبہ نام رہا سے
 رہبر کالیں سن و نون ایسی مٹو کر لائی
 عشق محبت یاک نئی دا کونوں وچہ سماتا
 سے قبائل ہجرتا کر کے دولت مال لوٹایا
 وچہ حرمین مبارک جا کے پایاں عجب سراپیں
 ایسی قسمت کہولی اسدی فصلوں خالق باری
 اوسے جگہ وقات خدا نے بخش عطا فرمائی
 جو میں غلام حسن سی اسدا اپیاں نام رکھایا
 ایہ سب برکت ولی اللہ دی اشرف نام جہاندا
 وچہ زبان مبارک ایسا میں خدانے پایا
 اس نون آکھن ولی اللہ دا جس چہ اپنا اثر
 حکم الہی و سن کونوں ہرگز خوف نہ کہا سے
 طمع نہ رکھے مول کسدا یا چہ خداوند باری
 عالم اوہ جو عمل کہا و جگہیں فیض کھنڈا سے
 ایہ سب معنتاں وچہ اتھانڈے پایاں پاک الہی
 تقویٰ اندر ایسے کمال کیا تعریف سداواں
 لگد سے دس دور سٹاواں منہ تھیں گھنڈ نونانی
 نا کوئی ہو گناہ کسے دا نظر اچانک آوے
 بلواری کوئی عورت آہی مسیحا کون چاندی
 جس اہیں دی اس ت پر نظر ہی سی بھائی
 کہیں گے تہہ تقویٰ ساوا کینا رو پیر ازائیں
 کتنی مدت اس دزخوں دکھ کمال اٹھایا
 اتنا قدر انہاں د دل وچہ دائم خوف رہا تا

ایسا اثر ہو یا اس تائیں جس دی حد نہ کافی
 کچھ نہیں سنئی حاجت سوانوں حضرت نے فرمایا
 اوس وقت خیرایت کیتا سد فقیر نہانے
 مولا باہجوں چیز کسے می تہ نہ رہی کافی
 چہ ورنہ کھر پار پیارے طرف میں سے دھاتا
 چہ ورنہ مکان پیارے والا پھیر نہ ات قہل آریا
 راہ مولا سے کم ہمیشہ اون غریباں تائیں
 پاک نبی دی خدمت اندر باقی عمر گذاری
 شاہ حسن سے قداں اندر قبر مبارک پائی
 ایسے طور غلامی ورجہ بعد وفاتوں پایا
 برکت اثر کلام اتھانڈا ذکر نہ کیتا جاندا
 بچو جبرک سنا کے اسنوں توڑ حضور پوچھنا
 ہادی میں کے اہ دکھا سے گل امیر فقیراں
 غیر شرع دیاں رنیازاں ہضم نہ کیتی جہا سے
 خود پوے پابند شرع دا کر کے شریعت جاری
 کر کے طمع خوشامد پاروں حق نہ مول چھاوے
 زید عبادت علم دلایت ہر شے دا فر آہی
 گھنڈکٹ پوچھ رہیں ہمیشہ میں قربانی جاواں
 تا جو کہیں سے تائیں ٹورت کوئی بیگانی
 ہر ناجائز نظر اں کولوں خالق پاک بچاوے
 نال اتفاق اچانک اس پر پٹی نظر اتھانڈی
 خوف الہوں زخمی کر کے ادھ اکھ تڑت گوانی
 رہن نہ دیواں ایسے سلامت ہرگز تیرے تائیں
 امیر اسدا دیکھن کتن پھیر پستند نہ آریا
 سوکھا نہیں پند پر فقیر ارب دا ولی سدا تا

اینویں ہر تیریاں باتاں جنیوں باب سنایاں
 صاحب کشف کرامت والے مہنچی ولیر نماں
 جس یلے جس حالت اندر آوے کوئی سوالی
 طالب علم پڑھاؤن نال کمال عطا میں
 نکیاں نوں پناؤن کپڑے بھلہ بیان یوں کہا
 جد کوئی فتویٰ لکھن لکھدے کوشش بہت کمال
 جداوہ ٹھیک بتاؤن سارے لکھن اوپر گواہی
 تہوڑا پتا جاؤن کارن جت دل تصد کرئیے
 بھی کچھ کچھ اچھے پتے بنہ لے جاؤن
 جیکوئی چیز لکھان والا رہوں ملے نما
 جیکوئی بھلہ یا کوئی ننگا کرے سوال کھائیں
 جس جاگہ کوئی حاجت والا عرض سوال سناوے
 اتنا فکر فرمایاں کہ دن رہندا سدا انہاں نوں
 اینویں سودا ک بھیرے اندر ہوئے مردھانی
 بڑے خلقی حکیم نہایت دانشمند سیانے
 کرن طبابت اللہ فی اللہ سمجھت مجھ کاندے
 دوروں دوروں حاضر ہوں ہر بیمار لوکیاں
 جیکر جانن ہے کوئی عاجز بہت غریب مانا
 بہتی دہر غریباں اپرا ایسا کریم کساون
 جداوہ گھر جا کہوں وچوں رقماں ملن تہانوں
 جس نوں بھید نہ معلوم ہوئے واپس پھیر لیاوے
 مال بھت آکھن آسنوں لیجا توہیں بھائی
 اینویں بہت سوچیاں تائیں دیون اندر پئے
 بعض وقت سوالی میں آآن سوال الاون
 جداوہ چلاوے نامحروں میں نوکر تائیں

اپر میں ایہ مشقت نمونہ ذکر سنایاں
 کرن سخاوت ہر قہماں دی ہر ویلے ہر حالاں
 لکھدے دس سوال کسے وا کدی نہ موڑیا خالی
 حاجت مند مرعیاں کارن کرن سوال دعائیں
 جو کوئی مسئلہ چھن آوے دس حکم رہا نا
 لکھنے صاحب علمان تائیں دل و دل و کہاؤن
 تا یہ فہر لگاؤن اپنی اتنی کوشش آہی
 کاغذ قلم و وات ہمیشہ اپنے پاس کھیندے
 تنکوئی راہوں ملے سوالی ایسا کریم کماؤن
 کاغذ قلم و آلوں آسنوں ہوئے نہیں اڑانا
 ہر نہ لکے کھانا کپڑا گھروں منگنا نڈیاں تائیں
 و سے جاگہ حاجت پادے بے مید نہ جاوے
 غنیاں ہمیں محتاج مانے بہاؤن بہت تہانوں
 سیاں حسین حکیم جو صاحب طب اندر لاثانی
 زاید عابد عالی کمال پورے مرد رہا نے
 ہن تک جاری طبعی نسخے دانگ کسیر انہاں سے
 مفتی کرن علاج غریباں کولوں دین و دایاں
 کولوں دیون خرچ نامی جو اس پنا کھانا
 دو دو چھ لپٹن رقماں پڑیاں بنجہ پھر اوون
 خرچن کہاؤن دہن دعائیں معلم بھید جہانوں
 چلی گئی ایہ رقم تساڈی آکر عرض سناوے
 ایہ سچ تیری قیمت آتی تیروں لب دیوانی
 کول جو ہوں قہمیں والے کجہ معلوم نہ کر دے
 کریں معاف فقیر اسالوں کشفقت فرماؤن
 جا ایہ چیز نہ تابی او سنوں پڑے نال پھر تائیں

کریں بیان نہ اس کے دلی متعین فلانے
 بہت بزرگیاں پاکیاں لوکاں نیویں عادت آہی
 سکیناں یاں لایاں کے پیراں سٹ سٹو
 کرنا پوسے سوال نہ تا مول نما نیاں تا میں
 جد کوئی حاجت مند مانا پاس کے دجاوسے
 طرح طرح دیاں چیز نائیں اونوں تیاں
 دیکھاں کوں دیوں والا کیا کجوں سناے
 دور ہوئے سب عورت آسدی جڈوں سوال نہ
 کون سبکے میں عاجز ہوئے در در پیراں پینیدا
 ہوا چار سوال سناے جو سکین مساتا
 سورت والے اندر رہو حکم شی فوں آریا
 تیس نہ چھر کو عاجز بندے یا سید ابراہاں
 دو جا شکر ایو حضرت فوں کہا خالق باری

تا جو سانوں سخی نہ جانے نہ احسان بچلے
 چپکے دیوں ناد کھلاون باجوں ذات
 تا جو آپے تکلہن جن مے محتاج او تھاو
 تا ہوں ممنون کسے سے باجہ خداوند
 ہوا جیلے جو نکراو سنوں شرم سوالوں
 خبر نہیں ہو حاجت اپنی پاساں یا نا پاس
 دیکر چھر دک پٹاے تینوں یا شفقت فرما
 لکیر و دس سوالی بن کے عورت کون
 مشکل کوئی مرد رہا نا نہیں سوال کر
 رب فرمایا اس عاجزوں تا میں چھو ک
 چھر کو نہیں سوالی تا میں پاک خدا
 روز قیامت اسیں چھر کاں تیریاں تا
 اس تھیں گے بہر نعمت دی دتی شکر

وَلَا تَعْزِزْكَ مَكَرَاتُ

اور اپنے پروردگار کی نعمت کو بیان

یابنی اشرب اپنے دی بولت مندہ پانی
 رنگارنگ خدا دی نعمت حد شمار نہ کوئی
 لاکھ کروڑاں پدیاں نیلاں نعمت باطن والی
 جتنے سہل ربی طرفوں دنیا اندر آسے
 ختم رسولاں والا درجہ ہو رہی کسے نہ پانیا
 کل دنیا دل سہل ہو کے ہو نہ آیا کوئی
 پریش نہ ہو رہے فوں رب معراج کرایا
 کل زمین کسے دی خاطر مسجد نہیں بنائی
 ایسا دین صحیفہ کامل بخشیا خالق سائیں

کہوں بیان سناؤ اسدا کارن شکر ادا
 خاص جلیب پیاسے کارن بخش حضور
 لاکھ کروڑاں ظاہر نعمت بخش گیتی رب
 یہ نہیں وہ انعام صبی فوں ب عطا فر
 باجہ شکر رحمت عالم ناہیں کسے
 سرور عالم فوں ای نعمت بخش حضور
 مال غنیمت ہو رہے پر نہیں حلال
 حضرت کارن دہرنا تاسی پاک خدا
 جو منسوخ نہ ہو رہی ہرگز روز قیامت

دد جا کوئی نہ شافع ہو سی کارن خلقت ری
 خاص نشان عنایت ہو سی کارن نبی بیاسے
 جس د اندر ہو کہے دا دخل نہ کوئی ہر یا
 اوہ منزل بھی حضرت کارن خاص مقرر ہوئی
 ورنہ کھیں کہہ جنت چین عامی باجہ شماراں
 نعمت پر قبضہ ہو سی سرور عالم تائیں
 پتھیں پ لاون دیے موسیٰ تا بعد اراں
 ساریاں نبیادی سرور سی حضرت کارن آئی
 رب فرمایا بول سناؤ ظاہر وچہ لوکایاں
 اس منصب نوں ظاہر کرنا یا ک خدا فرمایا
 واقف کرو خلاق تائیں نعمت فضل غمخوڑوں
 کتنے مطلب تیں ت وچہ نصیراں آون
 نعمت دا شکر عظیم آ پو لبی حسانی
 تینے قساں شکر انہاں سے جدا جدا فرما کے
 باپو یا جہوں پریش کر کے منصب پہنچایا
 جو کوئی ملے تمہانا اس پر رحم کسانا
 کرو پایہ تمہیاں تائیں یا سید ابراہاں
 اپنی بات قیمی والی چیت ہمیشہ دہری
 اسے ملے ایہ شکر حضرت نوں فرمایا
 کرو مروحت اسے پرامر کی تاربا عالی
 مال حقارت کا کہے نوں جھوٹک ہٹانا تا پیر
 اسدا شکر خلاق تائیں وعظ مستمانا کو با
 راہوں پہلیاں گمراہاں نوں رستہ حق دکھاؤ
 انویں خبراں تیں سناؤ سیرتیں تائیں
 لوکاں نوں تیں کرو منور ایہ نور تیں

چہ شفاعت کبریٰ حضرت نوں سرور سی
 لائے ذرا فی جہنم اوزوں لوسے ہولارے
 من ہی سرور نوں وعدہ رب فرمایا
 سو مقام نہ ہو سی پور کسینوں ڈھوئی
 شفاعت سرور عالم کارن اوگنہاراں
 بھی تمہی سے دالخی لاق تائیں
 جنت دا دروازہ سید کل ابراہاں
 شمار خدا دی نعمت جو حضرت نے پائی
 اماں تے اکراہاں سرور عالم پایاں
 اپنے پاس تساؤا منصب ساں بنایا
 تسانوں عالی دیے سچے لساں
 ت کھوں داس جگہ بیت وچہ فرماون
 طرح ہر نعمت ریدی سرور عالم پائی
 احسان جلیب اپنے نوں خلاق یاو کرے
 جوین غمی اندر رحمت فضل کسایا
 یا اس نعمت دیے شکر اپون فرمانا
 پیہنی اسان تسانوں رکھیا ناں پیاراں
 یومیایاں عاجزاں اوپر تہر نظر نہ کرنی
 جا جوین فقیری حالوں غمی نکال بنایا
 کوئی ملے فقیر غمانا حاجت سد سوار لی
 ت نظر سوالیاں اوپر کھنی سدا سدا تیں
 رجا جوین ایت رستہ کر کے فضل دکھایا
 روہریت لوکاں تائیں رب و حکم سناو
 یوں تسانوں خبراں دتیاں فضلوں لاق
 ساں تساؤا قلب منور کتیا اپنے نوروں

اساں تساناں کس دواناں کس پونچیاں
 ہر دولت تہیں اسان تسانوں دولت بنایا
 ہر نعمت جو اسان تسانوں بخش عطا فرمائی
 جس قسموں کوئی نعمت اپنی پختی خالق باری
 ہر نعمت تہیں علی نعمت ہے فرقان خزانہ
 سب لوکاں لوں اس دایر کرنا عمل کھاؤ
 جو جو عمل سب سے سنانوں بھی جو نہیں سارے
 تیس سناؤ لوکاں تائیں یا سید ہر لراں
 جدا جدا سب عمل نتیجے کہہ دیو وچ لوکایاں
 ہر بریا یوں برا عقیدہ کفر شرک گمراہی
 دواں سے انجام نتیجے واضح کر سمھاؤ
 اگیار بے فرماں ماہر جو جو قبر و باغے
 جویں ہلاک جو یاں اوہ فوجاں بیفرمانی پاروں
 جووں کر اسان بچا یا فضلوں مومن نورانہاراں
 سن کر خبراں سٹے آپر جو ایمان لیا سن
 جنت دُش خیر سناؤ کہوں تمام حوالے
 دُش اندر ہوسن جو جو قبر عذاب ہلا نہیں
 ایویں ہو جو جنت اندر ہوسن انج بیماراں
 جو العام مقرر ہوئے کارن اہل ایماناں
 ہو رحلال حرام تمامی جو سبہ امر نواہی
 طور طریق عبادت دالے جو ہیں اسان خڑے
 قصہ کوتاہ دین وئی دے جسارے ورتاے
 نعمت عجیب کلام الہی نعمت تہیں عالی
 بعضے کہن کلام اللہ دا پڑھنا ہونا پڑھانا
 ابن کثیر خطیب وغیرہ ایو بیان لیاطن

تیس کرو من شکر ہونا ترا جو جو نعمتاں کراں
 کرنا شکر تسانے سے پاک خدا فرمایا
 نال محبت کرو ہمیشہ سب دی شکر ادا دانی
 او سے قسموں کہ سنانی اسدی شکر گذاری
 کر دیاں خلائق اندر یہ اس دا شکرانہ
 جو احکام کلام اللہ سے جدا جدا سمھاؤ
 کہوں سنانے اماں تسانوں ظاہر باطن سارے
 عمل کمالوں سب سے پاؤن کرن جو چنگیاں کاراں
 پکڑے جاسن دکھ اٹھاسن جو کرن بریا یاں
 ہر نیکی حقین نیک طریقہ ہے تو حیدر الہی
 رو کو کفر شرک بریا یوں وحدت طرف لیاؤ
 کہوں سناؤ حال انہاں سے یا محبوب ربانے
 ایویں تیس بلاکت پاسو مولائے انکاروں
 جو ہیں انہاں رحمت ہوئی کہوں سواخباراں
 دو ہیں جہانیں رحمت فضلوں علی سب سے پاسن
 ایہ دو نسخ ایہ جنت جاسن لیس لیلان والے
 خبر سناؤ خوب ڈراؤ بے فرماں تائیں
 دے خوشخبراں اس لگاؤ مومن نیکو کاراں
 دیکھوں بیان انہاں ظاہر وچ جہانناں
 کہوں سناؤ لوکاں تائیں کل احکام الہی
 حج زکوٰۃ نمازوں روزے کہوں سنانے آئے
 کر دیاں کلام اللہ تہیں کہیا سر جن ہارے
 پڑھ کے خوب سنا جو یا امر کیتار بوالی
 وچ فحشاں حضرت کارن ہر فرمان ربانا
 پڑھن پڑھاون کرن تلاوت شکر ایو فرماون

Marfat.com

نعمت کنوں مراد نبوت بن اسحاق تبارے
 شان نبوت شان رسالت کامل نعمت بھاری
 دیگر نعمت حکم سنایا دوست اپنے تائیں
 آکہ دیوسید لوکان تائیں میں ہاں نبی ربانہاں
 اسان تسانوں مثل کیتا کارن خلقت ساری
 ظاہر کر و نبوت اپنی کر دعوت اسلامی
 جے تیس چاہو پاس خدا کے جسے تیا سانوں
 جے کر میرے تابع ہو سو پاسو قرب ربانا
 میری تابعداری پاروں رب محبوب بناوے
 میں سب کو گنہاراں کارن شان فتح بن کر آیا
 آو لو کو اسان تسانوں رستہ حق و کہاواں
 کر ناراض روسایا جنہاں خالق پاک سچاواں
 دھر ہوئے درباروں جیٹے شامت عمل خطلاواں
 جو بیار دلاندے ہوون اسان علاج سکھاواں
 کہ نہیں نور جنہاں کے اندر لہراہا نو چہاواں
 کافر مشرک بدعتیاں نوں لیا سبق پڑھاواں
 من نہیں خداؤں جیٹے کے اون اسان منداواں
 ہر شکر نوں اسان بولاواں تے بیخام پوجاواں
 باطل مذہب غیر طریقے کر موتوں ہٹاواں
 جو ٹھہرے نہکے سارے خلقت کنون راداواں
 کہ نہیں نفع جنہاں پوجیاں کر مرد و چلاواں
 ایسا رب دساں میں جہاں الگ نہاں سراواں
 جس کے کول تمام خزانے میں قربانی چلاواں
 میں نہاں بدخواہ کسے دانا کہ جو ٹھہراواں
 اپنے کووں ہوں کسینوں اسان کہ فرماواں

ابو قول مجاہد پاروں وچ تفسیراں آوے
 اپنے نبی پیارے تائیں کشتی خالق باری
 شان کھ کر دیو نعمت ساڈی ہر ملک میں ہر جا میں
 معلوم ہوئے شان تسادا پنجراں ان جاناں
 دل محبت و سو بہنوں اپنی تابع داری
 صاف تساو دیوسید لوکانوں یہ فرمان گرامی
 پکر میری تابعداری جو میں کہاں تسانوں
 میری تابعداری یا جہوں کسے نہ جنت جانا
 کرے معاف خطا میں آسدا یاں میرے اول سے
 ہر گراہاں کارن میںوں رہی رہی رہی رہی رہی
 جہاں خداؤں ملنا ہوئے آڈا اسان ملواواں
 آواراضی کرنے والا اسان طریق بتاواں
 سناؤں من اسان ہناتے غیب گناہ بچتاواں
 اک پل اندر سے دریا تیریاں مہناں پٹ گواواں
 ہوون خود انہی تیریاں ایسی مجمع جگہ واں
 کفر شرک دی بیخ اٹھاواں مومن جان بناواں
 کمال دلائل قائل کر کے باطل جسے آڈاواں
 مولا یا جہوں ہووے کے مانوں نہ ہرگز کھاواں
 دین اسلام طریقہ سونہا ہر گناؤں تباراواں
 ہک معبود حقیقی بلکہ سب کے سبیس جہو کاواں
 سب دی پوجا زک کر کے ہر رب پوجاواں
 سب کے درہن رن الا خالق ررض سماواں
 اوس ساریے داد و روزہ میں سینوں دھلاواں
 کراں نصیحت تیر خواہی تہیں سچی بات سناواں
 جو فرمان جھنورس آوے سو بہنوں پھچاواں

او سنو نصیحت لوگوں کو نعمت مفت لٹاواں
 میں حیرت کل دنیا کارن سبہ تے حکم کماواں
 خوشیاں نابل ملوک نجات تے الفت سکھاواں
 دیر عناد فساد تے آدائیں مٹاواں
 دور کراں سبہ بے تقاتی تے اتفاق کراواں
 بیڑن تھیں آس تسانوں کرا گاہ ڈراواں
 دکھ تے آدائیں کارن میں سب زور لگاواں
 دھچ پھولاں تے جکراواں آس تے آدائیں
 آس تے آدائیں بہتری نگھاں لے مڑ مڑھاواں
 دوزخ قید مصیبت کولوں آدائیں بجاواں
 خوش گلزاران باغ بہاراں سب کھڈیاں چھاواں
 بیشک تاجداران کارن نعمت ورتاواں
 با محبوب تے آدائیں خواہ امر خدا فرماوے
 شکر عمل کماون جیڑے طرف تے آدائیں آون
 تیرے تاجداران کارن جنت آساں بنایا
 ہر نعمت تھیں عالی نعمت تیری تاجداران
 سبہ نون حکم تے آدائیں خواہ پھولن راہ صفائی
 جو میں تسانوں حضوروں بچنے نصیب عالی
 کرا فرار نبوت جیڑے تے سچ تسانوں
 جو نا کرن یقین تسانوں پر چوڑن تاجداران
 ہو رہیاں اس آیت اندر کہین مفسر خالہ
 نعمت کنوں مراد اس جگہ نعمت تقویٰ الہی
 یا سب میں بختیا تینوں تقویٰ نعمت بھاری
 کرو بیان یہ نعمت ساڈی شکر ادا فرماؤ
 کر پیر کام گناہوں ترک کرن برائییاں

نامیں کچھ مزدوری نگھاں ناکوئی بھار چھاواں
 او جھڑنے لے جانیاں تان میں ہوڑے راہ ملاواں
 تال بگیاں خلق کماؤر تووانگ بھراواں
 تال مجتہد صلح کرا کے آپس وچہ رساواں
 سبہ نون بھائی بند بنا کے بھایاں ساتھ رلاواں
 دھچ پھولت ڈالنے والے مندے کم سٹاواں
 دوڑیں جہانیاں میں آسائیں تے آرام لاواں
 پاس خدا تے آس تے آدائیں عزت قرباواں
 دھچ عدا باں غرق تے ہوؤ او پار چڑھاواں
 کل گناہ معاف کر کے جنت وچہ وساواں
 لے دیواں میں ہور قصداں تے زیور پناواں
 نور پائے کوڑو لے تھیں آپ پلاواں
 جس نے جنت جانا تے طرف آدائیں آوے
 ہوون تاجدار تے آدائیں بیت آساں بھان
 شکر بے فرماناں کارن دوزخ تہر تپا گیا
 تیرے دوست ساڈے دوست امر کرے رب باری
 تاجو بیلکے کہین نہ سناؤں کسے نہ خبر ستانی
 ظاہر کر دھداوی نعمت شان نبوت عالی
 شکر گزاروں جنت نعمت تسانوں تہاؤں
 تیرے دشمن ساڈے دشمن پاؤں سدا خواہی
 جیوں کشف الاسرار کتابوں آپ کے مصباح والہ
 اپنے نبی سارے کارن امر کیتا رب عالی
 کل پر پیر گاراں کے اندر ہے تیری سرداری
 ہر لوکا توں تقویٰ و صورت و اخوت سکھاؤ
 جہاں تقویٰ حاصل کیتا سمجھے خوبیاں پیدا

وچہ قرآن ایہوتا کیداں آیاں کتنی جاہیں
 ہور مراد اس نعمت اندر بعضیاں نے فرمائی
 مال غنیمت پاک نبی نول جو بخشے بباری
 یاسید اسان ل جہا وول تینوں غنی بنایا
 کر قسیم اوہ دولت ساڈی ساڈے نام لٹاؤ
 بھی سبہ اپنی امت کارن امر ایہو فرمانا
 دیکر دولت اسیں جہا توں دولت مند بناوا
 سن کر حکم زکوٰۃ اساڈا جو خیرات کما سن
 پاک بیوں مہال انہا نئے صلے تو دیوں پڑوں
 مال زکوٰۃ نہ دیوں پھیرے لے مکر حرب سائیں
 دنیا وچ بھی مال انہا نڈا دین ب بناوے
 وچہ اسراف گناہاں جھیرے لے کرن اتا نہیں
 کر بے قدری مال رہا نا ضائع جہاں گویا
 کوڈی کوڈی کن کے جس ن حساب کھینسی
 جیکر رب دی مرضی موجب لے خرچی آہی
 لیجا نفع اساڈے کو لوں مکر رب سائیں
 جیکر وچہ اسراف گناہاں دولت پئی اوڈاٹی
 رب فرمائی جویں اساڈی کیتی نمک حرامی
 دنیا اندر تسان اساڈا نعمت قدر نہ پایا
 جس نعمت دا دنیا اندر قدر نہ کری کوئی
 کرے سوال خداوند اگے یارب بار خدا یا
 جیکر رب د حکم مطابق کیتی شکر گزارمی
 اسے خاطر پاک نبی نول ہو یا حکم رہا نا
 حکم زکوٰۃ سنا دیو بیوں یا محبوب یگانہ
 بعضے کہن نعمت پاروں ہور مراد بھی آئی

نیک انجام خدا دے فضلوں متقیان و تباہیں
 جویں حبیب اللہین ناگوزی کر تفسیر ستانی
 اس آیت وچ حکم سنا یا اسدی شکر گزارمی
 کرواوا شکرانہ اس دا جو میں فضل کھسایا
 مسکیناں محتاجاں اپر کرم کرو درساؤ
 مال بخت راہ مولا دے خرچن مال رہا نا
 کرن زکوٰۃ ادا اس چوں حکم اسیں فرماواں
 برکت کر ساں اسیں بہا توں ہور زیادہ پاسن
 کسے شخص دے نعمت دولت بخش کران بکر روں
 کدی نہ برکت حاصل ہووے مولا انہا نئے تائیں
 آخر وچ بھی دوزخ بن کر اوہو کہا وں آوے
 مال شیطاناں زقیامت پاسن ل سزائیں
 معلم کرن حدوں بہا توں دوزخ کہا وں آیا
 اس دن اعلیٰ عالم اگے کون جواب کرے سی
 پاک حساب تمامی تیرا کر سی حکم الہی
 اک پیسے والکھ لکھ پیسے بعضیاں تائیں
 پیش عدالت دوزخ باہوں تھاؤنہ جہلسی کوئی
 آج اس تک حرامی بے حکمیونے تمامی
 جاواں آج بے قدریاں اندر دوزخ ڈیرا آیا
 اوہو نعمت دوزخ کھڑی وں قیامت ہوئی
 اس نامکھ بے تیرے میرا قدر نہ پایا
 کرے شفاعت شاکر کارن ہر یک چیز بیاری
 نعمت دا شکر کھانا امت نول فرمانا
 کرن سخاوت راہ مولا دے نعمت دا شکرانہ
 وقت نمازاں پنجاں والی نعمت ب فرمائی

کتنا حکم جلیب اپنے نوں یا مستید ابراروں
 خوب پہچان کرانی فضلوں یاں تساؤتیاں
 خدا جہاں وقت نمازاں کر تفصیل سناؤ
 سستی کرن نہ وقتاں اندر فاعل غفلت مد
 حافظو علی الصلوٰۃ پاک خدا فرماوے
 مومنوں اُپر نماز خدا نے وقتی فرض بنائی
 قدر بناں جس غفلت اندر وقت نماز گویا
 وقت نماز پہچانن کارن بہت حدیثاں آیلں
 وقت الاول رضوان اللہ وہ حدیث گویا
 جو اول وقت نماز گزائے رب نوں برافنی کردا
 یعنی جو محذور نمازاں آخر وقت گزارے
 جسوں کوئی عذر نہ ہووے نہ کوئی دکھ بیماری
 کرنا شکر می نعمت ربا اس لے عذر نہ پایا
 پڑھن نمازاں اول ویلے پاک رسول الہی
 ایہو حکم تمام امت نوں وقت نمازاں جن
 وہ چہ چرخ اسلام رسالے میں سبے وقت رسالے
 بعضے کہن مراداں دونوں اس نعمت وچہ آیاں
 بحر علوم اندر ایہ لکھیا وہ چہ مصباح لیاوے
 یا سید اسماں قبلہ کعبہ تینوں خوب جنایا
 حکم سارے حقین عزت والا پاک مقام پیارا
 ایسی نعمت ساڈی طرفوں بخش تسانوں تیری
 اسماں تسانوں قبلہ کعبہ بخشی نعمت برسی
 وقت نمازاں قبلے دیول کر کے منہ کھلوان
 چھے ہرون جتول ہرون پھیرن مکہ اودا میں
 شکر گزارن اس نعمت دابولن حمد زبانی

اسماں تسانوں وقت نمازاں سے نال پہچان
 تیسں پہچان کر او لوکاں کہیا خالق سائیں
 وقت پہچانن فرض ضروری امت نوں سمجھاؤ
 بہت تانا اٹھا مجرم ہوئی تو بہ وقت گزارے
 خوب حفاظت کرو نمازاں وقت ضائع جاوے
 وقت گواون والیاں کارن بہت ملامت آئی
 بیشک سست نمازاں کارن و مل بکھانا آیا
 آپ بانی سرور عالم تا کیدیاں قرنا بیجاں
 اول وقت نماز پڑھن وہ چہ خاص رضا الہی
 آخر وقت معافی آمدی فرمودہ سرور دا
 کرے معاف خداوند اسوں کہیا نہی پلے
 کر کے تنگ نماز گزائے باہجہ امر لا چاری
 سخت عذاب میرا شکر اں پاک خدا فرمایا
 نعمتاں وہ چہ تاثیر کرن دی اکثر عادت آہی
 وقت عشا کجہ دیر گزارن استجاب پہچانن
 جو کوئی چاہے ویجھے اوس بخش وقت نماز لائے
 وقت پہچانن قبلہ جانن شرط اں سب ٹھریاں
 نعمت کنوں شناخت قبلہ امر خدا فرمائے
 سوہنا گھر بیت اللہ والا بخش عطا فرمایا
 برکت اتے یدایت جس بخش پانچے عالم سارا
 کلن زیادہ شانی جس دا ہور مقام نہ کوئی
 سب تمانی امت اندر کروا یہ عاری
 اس دے باہجوں ہور کتے ول نامتوہ ہون
 خوب پہچانن قبلے تائیں سمجھنا توں سمجھائیں
 ظاہر باطن کہے ولوں کرن نہ رو گروانی

طاقت والے حج گزارن کرن طواف والے
یا محبوب ای نعمت بھاری کارن اہل ایمان
ہو مراد اس آیت اندر شیخ حمید لیا یا

ہو سن پاک گناہاں کو لوں لوک زیارت والے
شان بیان سناؤ اس و اظہار و ہجرت جاناں
اپنے نبی پیارے کارن امر خدا فرمایا

وَ اِنَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَكَنُتُ

اور اپنے پروردگار کی نعمت کا شکر یہ بیان کر

یا نبی اشرب اپنے دی نعمت بول سناؤ
بیچ قسماں دی نعمت ایتھے ذکر حمید لیا ندا
پہلی نعمت اکیس الی بہر نعمت نقیس عالی
چوتھی نعمت بدن سلامت پنجویں نعمت بلدی
ایہ پنج نعمت حضرت کارن خالق یادگارے
کیتے اساں نصیب تسانوں سوئے نین پیارے
لکھ کروڑاں قدرت ساڈی اوچترین آسماناں
کھیں لیاں نوں سبہ قدرت ظاہر ہیں دکھاوا
ایسی نعمت نین پیارے جتنے اسان حضوروں
جقول تھن مالک کو لوں نا کوئی چیز جیادون
دوست دشمن دیکھ تھابی دسن نین نیگنے
رب فرماوے میں ایہ نعمت مفت عطا فرمائی
جد کوئی چیز دکھاون اکیساں بولو حمد ربانا
ہر ہر نظروں جیکوئی بندہ حمد کہے لکھ واری
شکرا کہیں داپاک نبی نوں ایہو خدا فرمایا
جقول اسان اجازت اپنی نہیں تسان فرمائی
نعمت جیساں اسے خاطر بخش تسانوں ہوئی
ایہو ہدایت کردیہو سب نوں یا پغمیر عالی
نظر ہر دم گناہاں کو لوں اپنے نین بچا و ن

کر و بیان احسان بیانے شکر بجا لیاؤ
دہاں راہیں ہر مومن نوں واجب شکر جہاندا
دوہی نعمت ہتھاں والی تزیخی پیراں والی
اپہر طاقت شکر کرن دی کسے کسے نوں بلدی
کر و بیان اتھاندی خوبی ہر کوئی شکر کھاوے
زنگازنگ دکھاون قدرت جقول کرن تظارے
لکھ کروڑاں چیزاں باہر حسد بیاناں
گھر چھٹھیان نال اکھیں دیکھیں گاس کر و اوں
یا جیہ زبانوں سبہ چیزاں دی خبر سناون دوروں
سوہنی کوہی بوشے دیکھن جلدی خبر سناون
بہتر جام جہاں نا نقیس ایہ لودی آئی نینے
یا جیوں شکر عبادت اس دی نور قیمت کافی
جس ایہ نعمت بختی اس والای شکر کھیا
تا بھی ادا نہ ہوئے بی پوری شکر گذاری
خرچ کر و چہ راہ مولا کے اکیساں ادا سرمایا
آت دل دیکھن کنوں ہمیشہ رکبو نظر بچائی
تا جو ساڈی مرضی یا جیوں چیز نہ دیکھو کافی
صناع کرن نہ غفلت اندر نعمت اکیساں لوالی
نعمت ربداور چپانن نا احسان ہو لاوان

لغوا کھاٹے ہو رہے تھے جو شیطان کی کاراں
 و کھین کھیناں لے ساڈی قدرت اتساکاری
 کرن زیارت پاگاں لگاں بھی پوستانوں
 ماہی دی ہو کرے زیارت خدمت ادب کھاٹے
 زن فرزندال بنویشاں بھایاں مومن نیوکاراں
 نال محبت دیکھن جو کوئی دینی عالم تاہیں
 کیسے دی کوئی کرے زیارت نظر محبت پائے
 اچھیں کچھ پڑھے جو مومن پاک کلام الہی
 نہیں شمارا پین ہی نعمت جو انعام دلائے
 کیر پڑا نہیں بے پرواہ نون جو نہیں شکر کا نرا
 جس پتہ اڑا نا شکر می باروں لے لئے میں کچھ
 کر دیسے لوہہ دور جہانزی اہیں می اوشانی
 جقول جاوے دہکے کھاٹے دور کر رہے کوئی
 ہو لاچار نا نا عاجز اس آمید گو او سے
 دنیا اندر ہون بہراں روتی مورج بہاراں
 دوست یہی خوش پیارے کووں لنگھ لنگھ جاوون
 خوش رخسار پیاری بوی لاکھاں پ سجاوے
 کسی نعمت میں پیارے بختے خالق سائیں
 لاکھاں نعمت اللہ بختے مورکھ قدر نہ جانے
 اکھیاں والے اور پروا کت سنا فضل ریا نا
 رب فرمے نعمت ساڈی یا محبوب سنا میں
 دو جی نعمت ماں تاراں بختے ہتھ پیارے
 نال انہاں کے پڑن چاہو جو ہر چیز پیار کی
 جو شے دور مٹانی چاہو پڑت کتاب ہٹا وون
 بختے کم زبان نہ دیوے ایہ پونچن اس جانی

نہیں نظر بچا وون اپنی ناو میں پیراں
 ہر نظر لکھ لکھت بدلتے شکر گذاری
 شکر کا وون رحمت پا وون جلد میں اولادوں
 حج برابر ہر یک نظروں اجر خدا نہیں پائے
 نظر محبت طرف تھیں بختے اجر ہزاراں
 سال ہزار عبادت درجہ بختے خالق سائیں
 جیوں مانی سے بیوں جیساں ایسا ہو کر رہے
 دو سرا اجڑے اس تائیں نعمت بے پرواہی
 ہر نعمت دی شکر گذاری لاکھاں و داوے
 جلاوہ نعمت واپس لے لئے مول نہ موڑا جاندا
 پھر یہ نعمت لے ناسوں جو سوکراں مارتے
 راول ویداں ڈاکٹراں دی واہ نہ چل دی کانی
 ہن یہ نعمت لے نیتوں بندھنوں ہونی
 لاکھاں دولت پنے ہوئے ہرگز کم نہ آوے
 سب کچھ دیکھن گیا نصیبوں میں ہون حد ہاراں
 کندھ عاجزوں خبر نہ کوئی ہے قیاب یوں
 کیر می خوشی تائیں جیکر نظر نہ آوے
 لاکھاں نعمت ہاچہ جہاں بے ہوگی بندازاں
 ہو نعمت لے لئی اس نے سب کچھ ہون بھانے
 بچو اکھ نہ ہوئے جس می سدن ناسوں کا نا
 دسین شکر اہیں کرنا اکھیاں وایاں تائیں
 ہر دم کا عبادت سائے امر قبولن ہارے
 پھر شکر تابی حاضر کرے نال وون لاکاری
 ہر کم اندر مرد دیون نال کچہ عذر لیا وون
 نال اسکاں ہتھ پیارے کرے کارروائی

کتنی جاگہ گنتے اندر انگلیں کم آون
 کہاون پون پون اندر کتنی مدد دیکھے
 بھاری نعمت ہتھ پیارے یا محبوب یگانہ
 ہتھ اٹھا کر سٹے اگے کرو ہمیش دعائیں
 ساڈے با بچکے دے اگے ایسے ہتھ نہ کرنے
 ایسی نصیحت سہ لوکاں نوں ظاہر ہوں سناؤ
 کرن لگو جہ نال ہتھانڈے کوئی کم کداہیں
 جیکر کدی خلاف شرع دے ہوئے اوہ کم کرنا
 جو کم کر پو کرو ہمیشہ موجب حکم بے دے
 حق بیگانہ کہسوناہیں ہرگز نال ہتھانڈے
 کہاون پون پون کولوں عاجز ہر سرکاروں
 جو ہتھ نہ ہووے جس داکید بلاکت پاوے
 دو دو ہتھ سٹے خادم بخشے اسان نہ سناہیں
 کرو سخاوت نال ہتھانڈے صدقہ خیر کماؤ
 پکڑو بہت پیاریاں چیزاں جو منظور اسانوں
 ہو کر پاک کلام اگہی پکڑن ادب پیاروں
 اینویں ہووے جو چنگیاں چیزاں ہتھیں پیر انہاؤ
 تریجی نعمت پیر الوالی وجہ تفسیر لیاوے
 کیا ایہ نعمت پیر خدا نے تالیدار بنائے
 جتوں حکم سناوے ہلک توں میر کراون
 خدمت اندر حاضر دونوں جتوں کرو تیاری
 جیویں حبیب اپنے نوں خالق دسیا شکر ہتھانڈا
 بانی اللہ نعمت پیر انہی اسان تسانوں
 ثابت قدم رہو راہ رب دے شکر ادا فرماؤ
 ساڈی مرضی با بچکے دل ہرگز قدم نہ پانا

لکھن پون کسب کماون سچھ کچھ ہتھ بناون
 کہا نا کپڑا جو ہر نعمت حافظ پکڑ کر نڈے
 کرو ادا محبت پاروں ہتھاں داکر گزارو
 جو منگو سودیواں فضلوں سٹے تائیں
 ہر حاجت وجہ غیراں کولوں روک بچھاہیں
 غیر شرع نا جائز کاروں اپنے ہتھ ہٹاؤ
 کرو تلامس رضار بانی اس وجہ سے یاناہیں
 ہرگز مول نہ نیٹے جانا قہر لھوں ڈرنا
 ظلم نہ کرنا نال ہتھانڈے ہرگز اُپر کسیدے
 دیکھ انہاں ل عہد پکڑو ناہیں ہتھ جہانڈے
 ہر کم دی محتاجی پاون شامت ہتھاں پاروں
 عمل خلقت وجہ داعی ہوئے ٹنڈا سدا جاوے
 رب فرمائے وی خاطر ورتو تیس انہاتوں
 مدد ہو محتاجاں تائیں راہ سٹے وجہ لاؤ
 بھی جو نعمت حق حلالوں بخشاں اس تسانوں
 دیکھو پکڑو کتاہاں پونی نعمت با جہ شماروں
 نعمت رید شکر کماؤ تا احسان ہو لاؤ
 رب تبارک شکر انہاں داحضرت نوں فرمائے
 چلنے پھرنے ٹرنے کارن ب عطا فرمائے
 عجب سواریاں با جہ کراویں کرا سواریجاون
 ریں برسی حین دورن آون وار واری
 او سے طور ہمیشہ لازم کرتا شکر انہاں دا
 تا جو نال انہاں دے حل کے آو لو اسانوں
 جتوں جاؤ نال ہنڈے ساڈی خاطر جاؤ
 لکے ترک میر اور وازہ نہیں کسے در جانا

جہ محتاج بوا سے کوئی یا بہار نما
 یہ بیان بنا دیو حضرت اپنی امت تائیں
 بدعت شرک اماں و دل ہرگز قدم نہ پون
 مجلس و خط نصیحت دیول جاون مال پیار
 ہر یک چنگے کم دی طرفے رہن قدم چلائی
 طرف عزریاں تے مسکیناں ہر عاجز بیماراں
 قدم قدم و چہ مری ساڈی بھالن سدا سدا
 کزنا شکر می اس نعمت واجہناں قدر نہ پایا
 دیکھیاں چالاں غیر اکھاڑے بھلیاں پھر ساسے
 چھوڑ دیو سب بریاں چالاں لٹے قدم نہ پاؤ
 تو تھی نعمت صحت بدن دی بڑی عظمت مانی
 جیکر اس نعمت و اندر فرق خداوندیے
 پاس مریض پکار رکھو طرح طرح دکھانے
 جے لاچار کیسے کہے لقمہ کوئی اٹھاوے
 جیکر کو صحت ہو و رحمت فضل خداؤں
 ایو نشانی صحت والی لکھی سہ ہماراں
 دنیا اندر ہر شہاں دی حنتی عیش منامی
 جیکر کدی نہ تنگی فاقہ غلبہ آکر پاوے

طرف صنیفیاں ساڈی طرف قدم رنجہ فرما
 طرف گناہاں نعمت ساڈی کرن اقول ازائیں
 قبول اک تماشے ہرون اقول مول بندھاون
 حج جہاد نماز وغیرہ ہر جو چنکیاں کاراں
 محنت کسب لال دیول جاون کرن کھائی
 مال محبت پین جاون لین انانیاں ساں
 قبول پیش راضی ہواں تول جاون ناہیں
 کیا بن سی جلد پیراں باجوں ب محتاج بنایا
 تو بلا لنگا منڈا ہون کے بیٹھا ملکیاں مارے
 نعمت رب واقدر چکھا تول لک تھیں شرماؤ
 جس دن مال برابر و جی ہور نہ نعمت کافی
 لاکھاں نعمت حاضر ہونے کوئی پسند نہ آئے
 جیکر صحت ملے نہ انہوں زہر برابر جانے
 بولے دلا منہ و چہ پوسے لذت ذرہ نہ آوے
 سکا ستار کھا لکرا جا پے ودھ پلاواں
 بھانہ ڈھونڈے لاون شرفے قول بہوداناواں
 صحت مال تہاں لذتیاں بخشے رب گرامی
 صحت بدن ہزاراں نعمت ہیج کوی فرماے

شکر سنی کر نہ ہو غالب

سرور عالم نون فرمایا پاک خداوند سائیں
 کرواد شکرانہ اس وایا بہ مغیب عالی
 جتنی طاقت تن اپنے دی چہ عبادت لاؤ
 نعمت صحت بدن سلامت بخشیا اسان نون
 کرن عبادت رب اپنے دی صحت قدر پہچان

شکر سنی ہزار نعمت ہے

بخشی نعمت صحت بدن دی اسان نساڈی تائیں
 خیر سادیاں کجاں اندر نعمت صحت والی
 کراظہار ایو شکرانہ لوکاں نون سمجھاؤ
 اس نعمت و شکر گزارن واجب سدا تنہا نون
 سکھ آرام حیاتی والے بڑی عظمت جانن

چکر اپنی صحت اندر کرین نہ شکر گزاری
 صحت کہیا دکھاں کاس کھماں وچہ کماؤ
 بیشک جو کوئی صحت ویلے ہوشیار کجاوے
 جس نے اپنی مرنوں پہلے نا کچھ مول بنایا
 رب فرمائے صحت اندر کر لو یاد اسانوں
 گل او با جو سکھاں اندر ہو قربان کجاوے
 نعمت عیش مراداں اندر ورے گل کجاوے
 توبہ اوہ جو ہونے چارے چڈ دیوے کم مارے
 لکڑے وس نہ عیساں کولوں اپنا آپ کچا یا
 بس مہیاں جو صحت اندر نا چوڑی مغروری
 رب فرمائے شکر کماؤ کون خوشی حد مالوں
 پنجویں نعمت بخشی ولدی فضلوں حق تعالیٰ
 بغض عداوت نہر محبت سہ کجہ ولوں اہیوے
 غم فسوس اتے دلگیری راحت فرحت شادی
 عجز نیازاں فخر تکبر آ کر طے و دیا یاں
 کفر نفاق ایمان ہدایت پاون آتھیں بندے
 جو گل اٹھے دل نہیں اٹھے اہو سبق سکھاؤ
 سر پیراں نکالے مع اسے ہرز جو عضو سارے
 کیا یہ نعمت عجب پیاری بخشی خالق باری
 سارے عضو سلامت ہوں دولت دیا پڑوے
 منہ ہتھ پیر زبان اکھیں کن رہا تحت ولیدے
 گل بھیداں داد دل دے تائیں رہا سبق بنایا
 ہون دے گل اندر بھر پانوز ایمان خزانہ
 طرح طرح اسرار الہی بھی عرفان عطا ہیں
 بیباں زوں بلدے اپرا پناوھی اتا سے

کیا کرسن آساں اچانک بھجرتی پیاری
 وچہ چھاتی موت اپنی دا توشہ خرچ بناؤ
 شکھ ویلے دا کھٹیا ہو یاد کھ ویلے کم آوے
 دکھ اٹھاسی بچپوں تاسی جاں کوئی صدمہ آیا
 تاہو دکھ مصیبت اندر آوے کم تسالوں
 نہیں تے وقت مصیبت سہمنوں یاد وندراؤ
 جد طاعون پوے تا اکثر یاد مصیبتاں آون
 کیہڑے کم اوہ توبہ جس دم موت شکنجہ چاٹے
 ہونا مرد زناہوں کچا کسے نہ لیکھے آیا
 جد باری پڑو یا پنا کرسی مزدوری
 کرو عبادت صحت اندر نعمت قدر بچکالوں
 حسنوں خاص مقام بنایا سہرکب خواہیں اللہ
 بیشکل دی مرضی باجوں کوئی کم نہ ہتھوے
 سہ چیزاں دا منظر اہو نعمت پاک خدا دی
 گل سخاوت حد کھایاں اس دلو بھر آیاں
 گل خیال اٹھاوے ایو کیا چنگے کیا مندے
 گل اعضا محتاج اسی دے جو کجہ کر کر اوے
 دل دریا مریدا موجاں خواہ ڈولے خواہ تاسے
 گل اعضاواں اُپر حسنوں رب بخشی سرداری
 دل بینق ہوے جس سینہ چنگا کجہ نہ گڈے
 جو شہ دلوں پسند نہ ہوے نہیں پسند کیدے
 بخش کلام دلیدی کئی قفل زبان لگا یا
 رحمت رب دی اُزے حسن عالی دولت خانہ
 لکرن نزول دلائے اُپر پلکاں لوکا تائیں
 کشف اتے الہام دے نہیں پاون دلی سارے

سرد عالم نون ب طرفوں ایہو اشارہ آیا
 پر اسرار عجائب نعمت باہر حد شماروں
 شکر کر واپس نعمت عالی بخش خالق سائیں
 ہر کم اندر حب اسادی دل و چہرہ رکھی جاوے
 ایہو حکم سنا دیہو سہ نون شکر کھا وین دل و
 جو فرمان خداوند والا سنن حدیث قرآنوں
 پڑھیں تھراں عجز نیازاں نال حضور ولیدے
 حب عداوت اللہ پاروں کھن چہ دل لیبے
 رب جناتوں دوست رکھے دست پھرن تو
 نیکان نال پیار ولیدار کھن نیکی پاروں
 کرن محبت مسکینا مذی شفقت لوں کاون
 طلب حرام گناہاں کو یوں دل نون کھن خالی
 قوی فضل دین دنی دا جو کم کرن تمسامی
 کہا دن پون پہن اندر کھن ایہو ارادہ
 پہنا سونا ٹر نا پھر ناسنا سہو سنا نا
 قصہ کوتاہ سہ کماں ہو چہ بے ہی حبت نہ چوڑن
 عاشق ہو کر نال دلانے ساٹا ذکر کماون
 ہر دم یاد اسانوں رکھو پاک خد افرمایا
 رنج نوح نعمت سدا بہنا مذی جب شکر ادائی
 ایویں ہود مہراں نعمت باہر حد شماروں
 سننے کارن کن پیارے بخش عطا فرمائے
 چکا مند اسوہنا کو چہا جو آواز سنیندے
 اس نعمت دی شکر گزار می آباہو فرمائی
 و عطا کلام نصیحت بائیاں نیک آواز بتامی
 جو اولاد ب نون بجاون دینوں دود شہاد

قلب متوڑساں تسلاوں بخش عطا فرمایا
 پاک مقدس قلب تساو کیتا کل نیساروں
 ہر دم یاد الہی اندر رکھو سعادت تائیں
 ساڈے باہجوں دل داند غم خیال نہ آوے
 دل دی محبت کرنے باہجوں اجڑ نہیں کہہ لدا
 نال محبت گل کماون متن دلوں کجا نون
 سہیلی وچہ نیت دل دی کھن طرف بلے دے
 اینویں ناسحق نال کسے درہن نہویر جائے
 دشمن جانن نال خدادے نہیں پیا رہنا توں
 بریاں نال عداوت کھن بے فرمائی کاروں
 ہر محتاجاں می دلدار می دل اپنے وچہ پاون
 طلب عطا لوں رہن ہمیشہ خواہش نیکی والی
 ہر کم وچہ رضیابانی لوڑن دلوں مدامی
 کراں رضا الہی کارن ہے ایہ امر خدا
 و کھن کن ہر کم اندر لوڑن امر ربانا
 ہر حالت وچہ ہر لاطرون دل دی اک نہ موڑن
 ساڈے باہجوں ہور کسے وان لدی حبت لوں
 سہیہ کاراں دل یاراں اندر جوں مقولہ آیا
 دل کھن تھہر پیرتے تھیں صحت بدن صفائی
 کسوں طاقت کرے اندازہ رحمت فضل عطا
 ہر آواز کھیا بن کارن سخن شناس بنائے
 اویو یلے عجز صادق خبر تہائی دیدے
 نال انہا کے سنوہیشہ جو احکام الہی
 سنوں اذان قرآن تلاوت پاک کلام گرامی
 راگ سو دیہو دہ باتاں دل نہ بنیان جان

ہر واسیات ناجائز باتوں اپنے کن بچاؤ
 یوں کارن ایسی نعمت بخشی عجیب پیاری
 اول بولے کرے کلاماں سخن عجب سناوے
 حد تک آپر زبان نہ لائے چیز کے دیتا نہیں
 منہ ہتھ پیرا کہیں کن ناساں جو اعضا تاملی
 جو جو خدمت پر عنصوبے دی آپو آپ نہاٹے
 منہ واکم نہ کہیں دیوں نہ منہ کم کہیں وا
 خوشبو تے بد بو تاملی و سے تک حوالا
 یوں گلان کرنے کارن رب زبان بنائی
 وچ زبان ایہ و نوس خوبیاں پاک خزانے پایاں
 اس نعمت و اشکر ہمیشہ بولو حمد ربانا
 حمد شکر سبحان ربی تال زبان الا و
 پڑھو قرآن مجید پیارا نعمت و دان چنان
 کناں نوں جو حکم سنا بارو کو مہر و ہیا توں
 ہر مخلوقوں سوہنی صورت رب انسان بنایا
 گئے نہ جان سر پیراں تک جو انعام ہانے
 جنوں کو وال کے دے ناخشے رب سناٹیں
 سوہنیاں زلفاں سرے اُتے بخش زینت عالی
 جیکر بکوا کہیاں اتوں پلکان ب ہٹاٹے
 منہ دی زینت و نہ پیارے پا لوبال بنائے
 جیکر و نہ رہن مو نہیں بوچہ زینت سے نہ ہوئی
 جو و نہ کے و منہ تھیں جبر ب و ر سٹاٹے
 و من اود حسن منعم معطلی و احد ذات خدا فی
 دیکر نعمت طرح طرح دی عقل عطا فرمایا
 گندے پانی نوں میں بخشی کیا تصویر پیاری

اسپطور زبان اپنی داسکر بجا لیا و
 دو کم اسے رفتے کیتے فضلوں خالق باری
 دو جاسیہ چیزاں دی لذت آپو آپ بناوے
 نہ تک اس دی لذت اصلی معلوم ہوسے ناہیں
 و کھو و کھری خوبی بہ نوں بخشی ذات گرامی
 وچے تھیں اوہ کم نہ ہوسے جے سوز و رگلاٹے
 ایویں جو کم تک کر نیا کناں تھیں نہیں پیدا
 ایہ خوبی نہیں ہوکے وچہ پانی اسحق تعالی
 چنگی مندی لذت خوبی ب اسوں سمجھائی
 باجہ زبانوں ہور کسینوں نہیں عطا فرمایاں
 استغفار و ر و د شریفوں دم دم ورد کمانا
 غنیمت چھوٹوں فحش فسادوں اپنی جلیہ بچاؤ
 غیر شرع بلوا ساں کولوں رکھو بند زبانوں
 اسے طور زبان بچاؤ ہر ناجائز باتوں
 جدا جدا ہر نعمت دیکے زینت زیب سجایا
 دم دم نال ہزاراں نعمت مورا کہ قدر نہ جانے
 لنگا گنجا کر کے مارن لوک نمائے تاملیں
 سوہنیاں پلکان سوہنا پرو زینت اکہیا توالی
 جتنی زینت اکہیاں والی بہر تھیں لکھوے
 کیا نا کھاون چہن کارن اب عطا فرماوے
 جتنی لذت کھاون والی دور تمنا می ہوئی
 لکھو کر وراں دولت خرچے پھر اوہ دندہ آٹے
 ہر نعمت بے قیمت جس نے مفت عطا فرمائی
 سوچو سمجھو اسان تسان پر کیا احسان گمایا
 کل خلقت تھیں سوہنا نقشہ سوہنی رت ساری

سوہنے کھانے سوہنے پانے سوہنیاں سُندھ جائیں
 ہوں تساوی دنیا اندر عزت اسان بنائی
 جو کچھ وہ چاہتا ہے زمینیاں چیزاں اسان آجیاں
 جتنے فضل تساڈے آپر کیتے اسان ہنوروں
 کن کہیں تے سجدہ لاندی جو انعام خدا فی

مال اسبابیت کیتے اسان تساڈے تائیں
 کل مخلوقاں ایسی عزت جو ری کسے نہ پائی
 فضلوں سبہ تساڈی خاطر تالعدار بنا یاں
 ہوش کروا حسان اسان سبھ عقل مشوروں
 روز قیامت کبھی باسی سبھی شکر ادا فی

ان السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلًّا أُولَٰئِكَ أَكْثَرُ مَنشور لاد

تجفین کان اور آنکھ اور دل ان سب کی بابت پوچھ سے

ہوگ سوال قیامت اندر پیش ہنور رہا لے
 اکھیں کن زبان تسانوں اسان غنا فرمائے
 دل دتا پھر سچین کارن ہوش عطا فرمایا
 بخشے سن پتہ پیر تسانوں کر یونیک کما یاں
 بخش حیاتی صحت بدن دی سکھ ہرام دکھایا
 طاقت قوت زور بدن و بخشیا اسان تسانوں
 کہا ون بیون بینن کارن جو جو نعمت پائی
 ایویں ہر ہر مولت مالوں چکھے سر جنہارا
 بدنی مالی جو ہر نعمت بخشی رب گرامی
 ہوئی ف حساب جنہا نذا شکر گزار می پاؤں
 دنیا و چہ بھی شکر گزار می نعمت ہو رو دہائے

جو جو نعمت ملی تسانوں لالی کس ٹکانے
 کتول کیتا خرچ انہا توں کیا کیا عمل کما ئے
 کیا کچھ سمجھا دلرے اندر کس واپار کما یا
 حاضر کرو دکھا و جلدی آہنیاں بھلیا یاں
 کیا کچھ اسدا قدر دکھانا کیا کچھ شکر کما یا
 کتنے خرچ کیتی اوہ طاقت و سوجلا اسانوں
 کیا کچھ شکر کما یا اسدا حاضر کرو کما فی
 کیا کچھ راہ مولدے اندر خرچیا مال پیارا
 پیش عدالت سب چیزا نذا ہوگ حساب تامی
 ہاں نعمت تہیں لا کہاں نعمت بخش ہو در کاروں
 جیو کچھ کلام اللہ دے دے رب فرما دے

لَٰكِن تَشْكُرُوْنَ لَا زَيْدًا لَّكُمْ وَلَٰكِن كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابَ لِّئَلٍ لِّئَلٍ

اگر شکر کرتے زیادہ ددگاں میں تم کو اور اگر ناشکری کرو تا میرا عذاب سخت ہے

یعنی جیکر شکر کرو تا دیواں ہو رتساں لوں
 ایسے جے ناشکری کر کے نعمت قدر نہ پاؤ
 شکر گزار می نعمت بھاری جو جو قدر کھیا نے
 شکر گزار می بددی کسی جنت باغ خوا لے
 جس دن شکر گزار می پاؤں آجیاں پیش سزا میں

کراں زیادہ نعمت اپنی کہ نہیں تہوڑا سانوں
 ڈاڈا سخت عذاب اسان و ہوش کرو نہج جاؤ
 دوہیں جہانیں موحا بانن شا کر مرد رہا لے
 ہنہیں تاسب دی رحمت کو لون جان دور کالے
 آسدن قیمت محکم ہوئی سبہ ناشکراں تائیں

دنیا اندر نعمت رب دا جو ناقدر تو کجا نن
 رب فرماوے تھوڑے بندے شکر بجا تلباؤن
 جہناں اساؤی نعمت کہا کے نیتی تنکھرامی
 عارف آکھن حرف شکر دے تے رب بنا کے
 شیئوں شاد ہے جو مینوں مومن رب بنایا
 کافروں کار شریعت آپہر دم عمل کھاوے
 تے تھیں راضی ہے ہمیشہ نال رضائے دی
 جس نے انہاں تریں باتاں پورا عمل کھایا
 کھی فرماون بھاری نعمت ہر نعمت نہیں عالی
 دو جا حضرت نبی محمد بھیجا رب تعالیٰ
 ایہ دو نعمت ابدی طرفوں خاص عنایت تری
 انہاں دوہاں پر سچے دل تہیں جو ایمان لیاؤن
 کل بریا یاں کنوں بچاؤن کل گناہ بچتاؤن
 کفر شرک تہیں دور سٹاؤن راہ توحید و کھانا
 انہاں دوہاں دی تابعداری امر کیتا رب تری
 نال محبت شکر کھاؤ متوں امر انہاں دا
 روز قیامت ہر بندے تہیں سچھے سی پاک ایہی
 سچیاں خبراں دین والا بھیجا نبی پیارا
 لیکن نال اساؤی طرفوں پاک کتاب گرامی
 بول ساؤتساں انہاں دا کیا کجہ شکر کھایا
 ہوسن جہڑے انہاں دہانے تابعدار بیائے
 سن کر حکم قرآن نبی دا جو نا عمل کھاؤن
 کے قرآن یارب انہاں حکم نہ عنیاں میرا
 جو حکم کلام اللہ دے میں ادھ کہول سنائے
 چھوڑ قرآن پہلائی انہاں میری تابعداری

دو زخ دل حاضر ہوں قدر تمامی جانن
 ہتے لوک کرن ناشکری سب احسان بہاؤن
 کافر ہو کر دوزخ جاسن تک حرام تمامی
 تیاں لوں جد قابو رکھے شاکر ہوں اسد ہائے
 دین اسلام ہدایت رستہ کر کے فضل و کھایا
 غیر شرح نا جائز کاروں اپنا آپ بچاؤے
 ظاہر باطن ہر کم اندر رکھے طلب اسے دی
 ایویں ہے جو ہر نعمت دا شکر بجالایا
 پاک قرآن کلام مقدس پاک خداوند عالی
 پاک کلام لیاؤن والا بھی سمجھاؤن والا
 نال جہان کے دوجی نعمت ہو نہ تے کوئی
 کل پلیدی کنوں انہاں توں طیب پاک بناؤن
 تابعدار تہاں تائیں مولانا نال ملاؤن
 دوزخ تہیں آزاد کراؤن جنت وچہ لیجاؤن
 دیو چیزاں اسان تسانوں نعمت بخشی بھاری
 میں نہ ہرگز بختاں جہڑے کرن الٹ تنہا ندا
 دنیا اندر اسان تسانوں نعمت بخشی آبی
 ہر نعمت دی شکر گذاری کہول سناؤن ہارا
 اول آخر خبراں جس وچہ بھیجاں اسان گرامی
 کیونکر جاتا حکم انہاں ندا جو دوہاں فرمایا
 فضل الہوں ساتھ تہی دگر جنت جاسن سارے
 بیفرمانی کنوں انہاں توں دونوں پکڑ مرادون
 حضرت کھن مینوں انہاں نبی نہ جاتا تیرا
 باپڑے کئے اپرنا ایہ صدق لیاؤے
 بدعت رسماں شرکاں اندر اپنی عمر گذاری

دنیا اندر نہی ناپہیں جنہاں شریعت تیری
 مال قرآن رسول پیارے نہیں پیار جنہاں دا
 رب رسول قرآن جنہاں نہیں سب پرطن بیزاری
 سنگل مار چالان کراوے آپ رسول جنہاں توں
 مال زبان قرآن نبی واسو کوئی ادب کماوے
 کھینچا امر متا دن کارن فضلوں رب انہاں توں
 قویں فعلیں کرد انہاں دی پوری شکر گزاری
 بھاری نعمت ایہ دو چیزاں دنیا او پر پھیلوں
 ہر نعمت دی شکر ادائی انہاں دہاں وجہ آئی
 باہجہ انہاں دی تابعداری عمل قبول نہ کوئی
 رب فرماوے شکر گزارو امر قبولو میرا
 ظاہر باطن اسان تسانوں ہونعت پونچائی

میں بیزارا انہاں نہیں تین با رب اوہ نہیں منت تیری
 رب فرما سی جنت اندر کجہ نہیں دخل انہاں دا
 کس نوں طاقت کون انہاں دی کر رحمت تیری
 کون چھوٹا کسے تہر غذا بول دوزخ وچہ گیاں توں
 حد تک امر قبولے ناپہیں کوں خلاصی پاوے
 تا جو منوں حکم انہاں دا جو ایہ کہن تساتوں
 کرو محبت امر قبولو پکڑو تاج داری
 بولے ادب نہ کرد لیری قدر انہاں دا جانو
 جس نے شکر انہاں دا کیتا سببت اس پائی
 ہر منکر نوں دوزخ باہجوں کسے مکان نہ ڈھونڈی
 نہیں تابے فرمائی بے دوزخ ہو سی ڈھیرا
 باہجہ عبادت ہر نعمت دی قیمت ہو رہے کائی

وَاسْبِغْ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً

اور پورا کیا (خدا نے) تم پر اپنی نعمتوں ظاہر اور باطن کو

پوری کیتی اسان تسان پر نعمت ظاہر والی
 ظاہر باطن نعمت رب دی جو سبہ بخشش ہوئی
 وچہ پھر المسرحان مفسر ذکر لیان لیاوے
 ظاہر نعمت صحت بدن دی بڑی غنیمت آئی
 ظاہر نعمت عمر حیات جو دنیا وچہ پاوے
 ظاہر نعمت بول زبانوں مننے حکم ربانے
 ظاہر نعمت سرور عالم پاک رسول پیارا
 ظاہر نعمت راہ شرح دا جو چہ سبہ بھلیا یاں
 ظاہر نعمت بولن الی رب زبان نبائی
 ظاہر نعمت خوشی مراداں جیکر شکر کھلے
 ظاہر نعمت علم شرح دا پڑھتا آئے پڑھانا

نالے نعمت باطن والی امر کے رب عالی
 مولی باہجہ شمار انہاں دا ہو رہے جانے کوئی
 نعمت ظاہر باطن طرح طرح فرماوے
 باطن نعمت صحت دلے دی اندر جنہاں صفائی
 باطن نعمت موت بزرگاں جو رب نال ملاوے
 باطن نعمت اپرا نہانے لوں عقیدہ آنے
 باطن نعمت رب تعالیٰ سبہ داپالن ہارا
 باطن راہ طریقت والا بخشے قلب صفایاں
 باطن نعمت داد خدائی عقل اتے دانائی
 باطن نعمت غم دلگیری صبروں اجر دلاوے
 باطن نعمت باہجہ رباؤں خالص عمل کمانا

ظاہر نعمت عشق محبت شوق پیار بانا
 ظاہر نعمت نال نفس دگر کرنی خوب لطافتی
 بھی فرماون مایو پیارا ظاہر نعمت بھاری
 ظاہر نعمت دولت دنیا مال حلال تمامی
 ظاہر نعمت بخشی اللہ کہیاں دی بنانی
 ظاہر نعمت ہر مجلس و چوکے کلام چو پیری
 ظاہر نعمت مومن کارن رب نماز بتانی
 ظاہر نعمت توبہ کرنی بیعت شرک گناہوں
 ظاہر نعمت کلہ طیب منہ نقیہ لبول تانا
 اینویں ہور ہزاراں نعمت باہر حد بیاباںوں
 جتنا کل دعو بندے داسر پیراں تک آیا
 ہر ہر وال پڑھے سبحان رب واشکر کاٹے
 جتنی نعمت بندے کارن رب عطا فرمائی
 لایق ہے پھر جے کر بندہ بندہ بننا لوڑے
 جو محراں نے ظاہر باطن بہتہ احسان کائے
 مالی بدنی ارض سماوی جو انعام ربانے
 بالوں جانوں دلاں زباںوں اقوالوں افعالوں
 جتنی طاقت ہر قسمال دی جتنی قوت پاسے
 یارب دیہ توفیق شکر دی اپنی پاک جنابوں

باطن نعمت عارف ہونا کج عرفانی پانا
 باطن نعمت مثرہ اس دا کہنن راہ خدا فی
 باطن نعمت دنیا اندر نیک اولاد پیاری
 باطن نعمت فقر غریبی جس داشان گرامی
 باطن نعمت جانن دل و اندر دی و شانی
 باطن نعمت بڑی کلاموں کرنی چپ بھلیری
 وجہ نماز حضور دے دا باطن نعمت آئی
 باطن نعمت مقبولی خالق دی درگا ہوں
 باطن کر تصدیق دے دی اُس پر عمل کانا
 اس لوں طاقت نعمت بدی کرکے بیان زباںوں
 نعمت نال مجسم سارا پیر صاحب فرمایا
 پیر بندے غافل تائیں میر گز سمجھ نہ آوے
 اتنی نعمت کل مخلوقوں ہور می کسے نہ پائی
 اس مانک کھیں مکھ نہ موڑے نہ دروازہ چھوڑے
 اینویں ظاہر باطن ایہ بھی رب و احمد الالبے
 سبہ واشکر بجا لیاٹے سبہ وافر چچھاسے
 ہر ہر طرح خدا و اشاکر ہووے ہر ہر حالوں
 ساری خرچ کرے لاھدے بندہ تدوں کہاو
 نعمت تیری گنی نہ جاسے باہر حد حسابوں

شکر نعمت ہائے نوچند ان نعمت ہائے تو

عذر تقصیرات ماچنداں کہ تقصیرات ما

۵

کراں بیان عنایت تیری کہیں طاقت میری
 کردر گذرستے سبھے تقصیراں فضلوں پردہ پانا
 ہر ہر جا جتمنداں کارن تیری بخشش عالی
 سن آوازہ فضل کرم دا دوڑ گدا کر ام پایا

اتنا شکر خدایا تیرا جتنی نعمت تیری
 میں کمزور اتنے طاقت پر تقصیر منانا
 کی نہیں رگاہ تیری وجہ کسے خزانے والی
 کرو دعائیں ایسں قبولان آپ تسناں فرمایا

پاویں خیر جناب اپنی بخشیں باریب پاک تعالیٰ
 بن منگے جو لکھاں نعمت بخش عطا فرمائے
 بن منگے تدرہ بخشیا سانوں نور ایمان خزانہ
 بن منگے تدرہ کلمہ طیب بخشی نعمت بہاری
 بن منگے تدرہ بخشیا باریب اپنا بتی پیارا
 جیکر کدی نہ ظاہر ہو خدا اوہ سرور نبیا خدا
 جیکر کدی نہ ظاہر ہو خدا اوہ رہبر خلقاں دا
 جیکر کدی نہ ملدا سانوں اوہ محبوب دلاندا
 جیکر کدی نہ ہادی بن کے اوہ شفقت فرماندا
 جیکر کدی نہ حکم ربانے سانوں کہول سناندا
 جیکر اوہ تعلیم نہ اپنی جگ اندر ورتاندا
 جیکر ناوہ ساڈے تائیں اپنے ساتھ لاندنا
 جیکر ناوہ رحمت عالم سانوں بخشیا جاندا
 کون وسیلہ بن کے ساڈے عیب معاف کراندا
 آگیا ساڈیاں کرماں کارن اوہ محبوب تعالیٰ
 نال محبت ہتھو سانوں اگو گرتبلا یا
 جتنے مذہب گندھے آئے بھی گندے ورتاے
 سبہ بخشیں پاک طریقہ کچھو دین اسلام سکھلا دیا
 ظاہر باطن دین دنی دی جو ہر نعمت پائی
 لکھ لکھ شکر خدا یا تیرا لکھ لکھ حمد ثنا میں
 بن منگے تدرہ رحمت عالم سانوں آپ ملایا
 جوں عنایت کیتا سانوں اوہ محبوب غفاری
 عمل کرالیں اسدے آپ جو اس نے فرمایا
 بخش کریں اولاد میری نون ابو طروق مدامی
 صحابہ نون کرم اللہ باریب صدقہ نبی حضوری

درتھے بخشیں خالی جاوے کدی نہ منگن والا
 نہیں امید منگن گجیاں خالی مورہٹا وے
 ڈوڑ پڑ پائیں ساتھ نہہا میں تدرہ نون خصمانہ
 کریں نصیب ہمیشہ ابو پولوں دی واری
 کل پلیدیاں کولوں نون پاک بناو نہارا
 چوداں طفق زمین اسمانوں کوئی ظہور نہ پاندا
 کفر شرک بریا یاں کولوں سانوں کون بچاندا
 کون پیالے عدلت والے سانوں آن پلاندا
 کل ہدایت والے رستے سانوں کدی دکھاندا
 کون حلال حرام اسمانوں جدا جدا سمجھایا
 چوہر پیاں نالوں بدز ہو خدا بیشک حال اساندا
 باہجوں پیالوں کون اسمانوں مولیٰ نال پلاندا
 کون شفاعت کردا ساڈی کون گناہ بخشاندا
 دو دنیاں نون جنت والیاں آساں کون گناہ
 پکڑ لیا جس ہتھ کرم نہیں آساں غریباں والا
 کل ججالاں بریاں کولوں کر کے کرم بچایا
 جھوٹے رب خدا دے مارے مگروں لے سارے
 کل مراداں دیون والا کچھو رب ملا یا
 سبہ طفیل اسے دا صدقہ ہو نہ خوبی کا فی
 بن منگے جس ایسی نعمت بخشی ساڈے تائیں
 بخش محبت کامل اس می فضلوں بار خدا
 تو میں جنابوں بخشیں اسدی پوری تابعداری
 دور سٹائیں اسدے کولوں جس تہیں دین
 تابعدار محبت نبی دے ہووے عمر تمام
 بخش کریں منظور رحمت نون دی منتظر

ہوون نیک جیانی والے نیک مراداں والے
 جو میرا بیٹا یارب جو بیٹی میری
 چھوٹی بیٹی نام سلیمہ پور خدا نے گھسی
 در تیرے تہیں منگن والا خالی کدی نہ رہیا
 جس پر فضل کما یا لوڑیں کھج کرم دیان اہل
 کچہ پرواہ نہیں تیرے تائیں جو توں پاپ ہاویں
 عبد رشید رضاعی بیٹا مانے عمر پیاری
 کر برکت اولاد میری وچہ برکت والیاں
 آپ رکھیں تفاق ہمیشہ وچہ رضاعی بھایاں
 چھوٹی عمرے انہاں ہاں یاں یاں لہدھایاں
 دوڑوں مویاں اہل والے شرم جیواں والے
 مال فضل دے پر جگ تائیں کہیں پاپ نہانے
 دفع کریں سب دشمن دوتی حاسد دور ہٹائیں
 وہیں پناہ پھر سستی کولوں ہرودی شیطانوں
 بخشیں رزق کشادہ جہڑا کم ہمیشہ آوے
 ہر حاجت ہر غرض اسادھی فضلوں آپ ٹھائیں
 دیویں دولت صبر شکر دی تنگی کدی نہ پاواں
 دین دنی دیاں گل مراداں جو سب حاجت مینوں
 جو کچہ بہتر حق اسادھے سبہ کچہ کریں عطا میں
 سارے علم خدا یا تیس بنوں ظاہر باطن والے
 جویں سلامت عضو تامی بخش اسادوں ہوئے
 بن منگے مدد لاکھاں نعمت بخش عطا فرمائی
 تو رحمان رحیم ہمیشہ یارب پاک تعالیٰ
 نہیں سوال دلاون والی تیری ذات گرامی
 جو کوئی بے فرمانی تیری لاکھاں سبہ کھاتا
 مومن کافر نعمت کھادوں سبہ تیرے دوزباروں

دوڑوں نیک نہاداں والے نیک لاداں والے
 دوہاں آپ ہووے دالم نظر عنایت تیری
 ان سلامت ہر تکلیفوں دالم ہے سو کہلی
 جیکر بکو نیک کریں تال ہووے کھاں جہاں
 کب بوجی تہیں رخ بنا دیں کر دیویں گلزاراں
 مسکیناں لوں رنگ لگاویں لکھوں لکھناویں
 دین دنی وچہ بخشیں سبہ لوں دولت برخورداری
 جیکر نیک ہووے تان فضلوں گل مراداں پائیاں
 کدی پیاریاں ویراں اندر ہوون نہیں پائیاں
 فضلوں داخل جنت اندر کریں نہاندیاں یاں
 در پیم نبی دا صدقہ رکھیں سدا سکھالے
 رحمت سائے سر دے اتوں دور نہ کریں ہاندے
 میں تہیں بھی اولاد میری تہیں ٹالیں گل بلائیں
 ہر تکلیفوں آپ سچائیں فضل کرم احسانوں
 ایسا رزق نہ دیویں جہڑا میں تھیں دد سٹاؤے
 اپنے باجوں ہووے کسے دانا محتاج بنائیں
 ہر حالت وچہ دلوں زبا لوں تیرا احمد الاواں
 کرم نصیب سے فرزنداں سبہ توفیقاں تینوں
 ہو نہیں بہتر اسدے کولوں کر کے کرم سچائیں
 توہاں حافظ ناصر ہوویں ہر ویلے ہر حالے
 لوں ہمیشہ رکھیں ڈٹے نین پراں نروے
 منگن لگیاں دیون لگیاں تینوں دیر نہ کائی
 اسیں ہمیشہ منگن والے تو ہیں دیون والا
 در تیرے تھیں مطلب بان حاجتمند تمامی
 جد تیرے ل حاضر ہووے توں نہیں دور ہٹاندا
 بند نہ کریں کسے ی روزی بیفرمانی پاروں

کل جہمی کل کریمی ختم تیرے پر ہوئی
 پورا حق رپو بیت و اتساں ادا فرمایا
 اتساں اتساں خوش کرنے چہ کشر چہ پوری کا
 کر کر بیاں دفتر اپنا کر دتا سب کا لا
 دور کیتا سب خلقت مینوں یارب خالق سائیں
 تیرے باہجوں دنیا اندر سرم حال نہ کوئی
 اپنے پیدا کرنے والی لاج تمامی تینوں
 کریں طفیل حبیب اپنے دے شرم خداوند سائیاں
 باہجہ خطاؤں میرے پلے ہو نہ سکی کاٹی
 کوئی نہ عمل عبادت والا جو مقبول کراواں
 کراں سوال معافی کارن صدقہ نبی تیرے دا

ختم تیرے دی اور تیرے جہا ہور نہ داتا کوئی
 ساتوں حق عبودیت دا ذرہ خیال نہ تیرا
 ساڈے کولوں ذرہ نہ ہوئی تیری شکر ادائی
 جگ سارے دے چہ میر جہا کوئی نہیں عیباں والا
 اپنے فضل کرم تہیں نالوں دور ہٹا میں
 جیکر توں بھی دور کرتاں کسے مکان نہ ہوئی
 توں راضی تاہور کسے دی کجہ پرواہ نہ مینوں
 پکڑیں نہیں نمائے تائیں دیکھ ہٹا خطایاں
 ہوتی جتنس کھٹی کر کے نقدی عمر گواہی
 دفتر بھریا نال گناہاں اوہ تہیں ہتھیاں
 توں علیہ الرحمۃ سعدی لکھیا حال کیدا

۵
 برورد کے کعبہ سائے ویدیم
 کہ ہمیں گفت دے گرتی خوش

کعبے دروازے آتے ڈٹھا بک سواہی | اووے نالے عرض سناوے پیش خداوند عالی

میں نہ گویم کہ طاہر تہم کج پندیر
 قلم عفو بر گناہ تہم کج پیش

میں نہیں کہتا طاعت میری کریں قبول خدا
 ہو سوال سناواں میں بھی او گناہارا مو کالا
 طاعت ہووے تائیں آکھاں کریں قبول او میری
 نا کج کھٹیا نہ کج و پیاہ کج بد ہا سنے
 طرف تیری منہ ڈھون جوگا کج نہیں میں تہہ کالا
 لکھ لکھ شکر خدا تیرا لکھ لکھ حمد ستائیں
 جیکر اپنی رحمت والی تا توں آس رگاندہ
 آپے اپنی بخشش والا توں وعدہ فرمایا
 بھی فرمایا ہر تائب دی تو یہاں قبولان

پھیریں میریاں عیباں آتے قلم معافی والا
 فضلوں پاک کریں سب میرا دفتر عیباں والا
 مینوں محض ہمیشہ یارب آس فضل دی تیری
 منزل بھاری اہل تیاری سائے کج کو لے
 اے فضل تیرے داتیکہ آس ود ہاون والا
 رحمت تہیں بے آس نہ کیتا او گناہاراں تائیں
 میرے جہا پور مو کالا کس دروازے جاندا
 میں بخشاں سبہ اون آس میرے دل آیا
 رحمت تہیں بھولاں تائیں لکھاں وچہ قبولان

کبھی فرمایا آپ جنابوں سے وعدے میرے
 ہو شرمندہ آپ نے آیا عیبی تیرے در داہ
 بھاویں عیب کروڑاں میرے باہر حد شماروں
 کر اقرار گناہوں جہیڑا در تیرے پر آسے
 جگ سارے دیاں عیبانوں جس کی بخشش عالی
 بخشہاروں بخشش منگے عاجز ادگن ہارا
 اس دروازے تے میں آیا کرن سوال دعا
 جے لکھ گندے دفتر میرے عیب تصور خطاؤں
 صاف کر میں سب دفتر میرے بدیاں دور ہٹائیں
 وقت شروع دے کلمہ طیب ساتھ بنا دیں میرا
 کھول حجاب نقاب نورانی پاوے جہات کرم دی
 مشکل دیلا جد دنیا تھیں لگے ہون جدائی
 اس حالت وجہ شیطوں دشمن لاکھاں مکر کاوے
 فضلوں آپ کریں توں یاری طاعت بخشیں
 کریں سو کہا لا میرے اُپر اوہ دم سختی والا
 قبر حشر بھی ہر منزل وجہ ہو جو مشکل جا میں
 پاک کلام تیری داصدقہ چاہاں رحمت تیری
 ہوں نفسیر بناون اندر فضلوں کیتی پاری
 جے کر کجے علمی پاروں غلطی میتہوں ہوئی
 کل عیباں تے پردہ پاویں جن والیا سیاں
 کہیں خوارہ محشر اندر او گنہاں کے تائیں
 وقت حساباں پیش عدالت جدوں بولا یا جاواں
 کجے پروا نہیں تیر تیا میں جے توں کرم کاویں
 عدل تیرے تھیں جنت والی کوئی امیدہ مینوں
 بخشیں ساتھ حبیب اپنے داہر منزل ہر جاہیر

سن خوشخبریاں عاصی مجرم آڈ گا در تیرے
 لکھ آیاں توں در اپنے تھیں دور نہیں کوئی کرد
 نا بھی لکھا میداں مینوں تیری رحمت پاروں
 نہیں امید جو پھر اس کارن بخشش لگائے
 کیا پرواہ جو بخشیا جاوے یک مسکین سوا لی
 کہوں خوار نہ عیباں لے ایہہ بدکار نکارا
 جنوں کوئی نہیں آکھن والا نا بخشواں تائیں
 کافی ہو پوندنا تاتوں رحمت دے دریا ڈوں
 کر کے صاف گناہوں نال ایمان چلا میں
 پڑا لوے ہتھ اس منزل وجہ نبی پیارا تیرا
 ادبوں دیکھ ہو وال قربانی پاک جمال محمدی
 باہجوں فضل تیرے سویلے اہ نہ چلے کافی
 جد تک تیرا ساتھ نہ ہووے اس نہیں کون بچاوے
 لے ایمان سلامت اپنا جا کر بلاں مینوں
 کوڑ جام بنا کر مینوں بخشیں اجل پیالہ
 سر صدقہ سردار نبی داسبہ آسان بنا میں
 کل عذابوں سورت دافضی ڈیال بنا دیکھی
 اینویں کریں قبول جنابوں ایہ تصنیف پیاری
 آپ معاف کریں توں فضلوں عیث پکڑ کوئی
 کرتاری نظر غفاری آپ بسیں بریا یاں
 لوح بیان نبی داصدقہ شرم کرم فرمائیں
 فضل تیرے تھیں ایہ صحیفہ وجہ دربار سداواں
 کر متلوڑ نکا تے تائیں بخشش حکم سداویں
 فضل تیرے پر لکھا میداں تہوڑ نہیں کوئی تہوڑ
 آسدا یاں خد متنگاراں اندر کر کے حشر تائیں

جدوں حضور بولا ہے میںوں ذات مبارک تیری
 ہوئے حکم جناب تیری نہیں نال محبت میںوں
 کہ شفقت سرور دو عالم سبہ انعام دلاوے
 یارب کر منظور جنابوں میریاں کل دعائیں
 جو کر میںوں چھوٹی عمر اں پالیا انہاں پیارا
 جو احسان تمامی انہاں میرے آپر کھائے
 جو تکلیفیں میری خاطر یارب انہاں اٹھایاں
 جو سبہ عرضاں اپنے کارن حاجت میرے تائیں
 جو اولاد پیاری میری چھوٹی لہ سدھانی
 سن ماں باپ اتے فرزند اں خوشیاں پن آواں
 جو سبہ مرشد بھائی میرے جانوں دلوں بیارے
 دنیا وچ جو بیشتر فی اشکر کرن محبت میری
 مسلم تینوں اں ساڈے دل وچ بعض جنہا توں
 وچ گلزار یوسف و سنگیاں چندے حق دعائیں
 خوش رہیں دوست میرے کالیان اں والے
 حافظ نام فقیر محل قوم قریش پیارا
 نام غلام احمد یک دو جا حافظ باغسان والا
 وچ محمد اکبر پر بھالیں نظر کرم دی
 کو نیکی نوشیر بہاول اُس وطن ٹیکانہ
 دوست اسمعیل پیارا چک لڈیئے والا
 کہیں ہمیشہ اُس دے آپر رحمت بار خدا یا
 شاہ زمان قریشی جس دا ملیا جھوک ٹکانا
 برکت کریں کلام اسدی چہرمت شاہ ابراہاں
 فرخ پوری چلیونی حافظ دو دوست جو میرے
 جو نوکر دو لڑیں حافظ یاس بھونام دو ماندا

بخش دیو ایں جزائیں کرن شفاعت میری
 جا سر صدقہ پاک نبی و بخش دتا میں تینوں
 اپنے ساتھ رلا کر میںوں جنت وچ لیجاوے
 تھی اں پ میرے پر و ایم کرم فرمائیں
 تو میں پیاروں بخش اپنا توں توں میں کھنڈارا
 سبہ وابد لہ آپر انہاں دے رحمت جھریاں لڈے
 ہر تکلیفوں لکھ لکھ رحمت کریں انہاں پر سایاں
 کریں قبول انہاں دے حق بھی او سبہ دعائیں
 بسے سدا انہاں دے آپر رحمت پاک ربانی
 سن اتا دین را شناواں وگدا جنت جاواں
 سن مرشد اوہ فصل تیرے تہیں جنت دن سارے
 ہوئے وہاں جہاں اں ر سب تے رحمت تیری
 کریں معاف اڈی پاؤں پڑیں نہیں تہا توں
 سارے دوست میر میںوں جنت وچ ملائیں
 سو منے باغ بہشتاں والے سجنوں کریں خواہے
 برکت حفظ کلام اسدی کہوں نیک ستارا
 بھاویں دنہ کرے سانوں کہیں سدا سو کہاں
 مدت تھیں جو منگ منگ گئے ایہ اکوٹھل
 وایم اُس دی آفت پاؤں ن فصل رہا
 مسجد وچ امامت جس می نیک ٹکانے دا
 نیک ہدایت علموں عملوں برکت میں سوا
 نال محبت شوقوں ذوقوں شکر کریں
 برسن دوہاں پھراواں آپر رحمت ایان راں
 دوہاں آپر ہون خدا یا بخش ہمیشہ تیرے
 جنت وچ بھی نیرے نیرے کریں مقام انہاں

عمر صغیروں بہت محبت میرے نال کماندے
 بہت دناں تھیں نال بنانڈے بس ج نہ ہونی
 جوین محبت میری یارب دنیا وچہ اپنانوں
 یار غلام حسین پیارے جوین بسلا یا مینوں
 یاد کرواں عاجز آسنوں اپنے کرم کمالوں
 وچہ پناہ کیاں دوست میرا شاہ محمد و بھا
 اینویں پورہ جو دوست میرے معلم تیر تیاہیں
 رل نل میر کراں گلزاریں بولاں حمد صلواتاں
 وچہ دربار اکھے ہو کر جاواں دوست سارے
 چھاپن جو تعنیفاں میریاں بھی پیرے چھوہا
 یارب پاک حبیب اپنے بھیج صلوات سلاماں
 جتنے تاجدار نبی سے عورت مرد متسامی
 باقی جتنے مومن مسلم اول آخر تانبیں

بخش صغیرے ہو کبیرے کل قصور تنہا ندے
 یارب خیریں ملنے والا وقت لیاویں کوئی
 جنت وچہ بھی بکدے جے تھیں رنہ کرنں سائوں
 تیوں بھلاویں کن اسدے جتنے معلم تنوں
 لکھ بیجے اخبار اسانوں اپنی جہنگ سلاواں
 یارب وچہ پناہ تیری سے رہے ہمیشہ ریا
 سارے باغ بہشتاں اندر کو کو کول سائیں
 نال محبت بکدے دیان ہوون خوش ملاقاتاں
 بخشیں اپنے پارت اپنی صدقہ نبی پیارے
 جتنی کوشش کرن زیادہ اتنی رحمت پاون
 آل سے اچھا یاں یاراں کل نراج غلاماں
 سب تے صدقہ پاک نبی و رحمت بیج مدامی
 سبتے اپنی بخشش الی نظر جنابوں پاپیں

آپ کر میں منظور دایا میریاں زار بکاراں
 بخش پن پرمانے تانبیں صدقہ شہ ابراراں

خاتمہ باخیز

ملک غلام محمد صاحب تاجر کتب پیارا
 نال کسے دے ویریزس داہر دیناں صفائی
 یاراں واوہ یار پیارا نیک سلوکاں والا
 بیج فرزند دے رب اس نون رحمت فضل کمالوں
 پنچے ہون جیا تیاں دلے نیک تریاں والے
 پنچے بیج نمازاں اُپر قائم رہن مدامی
 پنچے نال اتفاق ہمیشہ ورتن بار خدایا

وچہ لاہور دوکان جنہا ندی خوش رتے ورتارا
 نیک مزاج طبیعت سادہ نا کوئی دوڈیا بی
 شالا خلق محبت پاروں دایم رہے سر کھالا
 پنچے ہوون نیک باوہ بکدے جے تے نالوں
 پنچے وحدت ربی والے ہون توفیق پیارے
 پنچے برکت بیج تنہا ندی پان مراد متامی
 جو نوکریجاں انگلیاں وچہ نون اتفاق بنایا

دل محفل و ڈا بیٹا کم دوکان چلا ندرا
 تنجا بیٹا دین محفل بخشیا خالق سائیں
 ہور صیادک علی پیارا بھینیا سر جہنار سے
 جوں محبت باب اتہا ندرا میرے نال کماندا
 کئی کتاباں میرے کولوں گے اس بنویاں
 ایسی سیر بھی لکھن کارن او سے تے سرمایا
 کون کلمتہ میں نا کارا عاجز پر تقصیراں
 ایسے فضل او سے دا ہویا او سے نوں وڈیاں
 او سے تے سچہ طاقت بخشی او سے کیتی باری
 کر منظور حیا بول او سے اس نوں ورتانا
 جتنی سچ لیاقت مینوں بخش حضوروں ہونی
 جے تقدیروں کسے طرح دی ہو گئی محفل کتابیں
 اُسے نوں جے شرم تمامی صفت ستاری پاروں
 ندے نوں کج عیب کسے دا جکر نظری آسے
 جکر بہت احسان کرے تا پوچھل ہور نہ لاسے
 واہ سبحان اللہ رب عالم کیا ستار پیارا
 جتنے عیب قصور اسادے معلم اسد تیا میں
 جتنے عیب قصور اسادے مالک ہے کجیندا
 جے کوئی کج عیب کسیدائے کچے پردہ پاوے
 نال خوشامد مننے پوندے جو اوہ کم دسا لے
 لاکھاں عیب چھپا دے اسد لاکھاں پکے پو
 جے اوہ ساڈیاں علیاں پراپ پڑے پاندا
 لکھ شکر جو ہو یا ایہ بھی فضل کمال ربے و
 دو جاہنیں کسے دی روزی وں کسیدے پائی
 جیکوئی ایسا کم رہا نا خلقت دے وں ہوندا

دو جاہے سار داسر محفل بہن سے جاندا
 نام محفل شفیق بولا وں اسحق ہونے تائیں
 یارب اپنے فضل کرم بخش کرں مبارک سے
 ایو نیا دکھلاو وں اس نوں کوئی دکھ اتہا ندرا
 چھاپے لے چھپایاں لوکاں بہت پسندی آیاں
 میں قربان خدا بخش جس نے عاجز نوں وڈیا
 کیا طاقت کیا قوت مینوں کد لکھیاں تفسیراں
 دوست دی فرمائش مینوں جس ایہ ختم کرائی
 عاجز بخش تفسیر کرائی ایہ تفسیر پیار سی
 اُسے میریاں علیاں تے فضلوں پردہ پاندا
 مولا جائے میں اس اندر فرق نہ کہیا کوئی
 آپ معاف کر لسی فضلوں شرم کرم داسا میں
 کج والا کجتن والا کوئی نہیں باجھ عقاروں
 دوئی پوچھل لاکے انوں سٹھا نوچہ دھماکے
 ایہ پر جتنا کہیں دیکھے مول نہ جبر پا جاوے
 لاکھاں عیب اسادے دیکھے پھر ہی کج ہارا
 دو نیاں نوں جے معلم ہوں جکے مرنا تہائیں
 جکر ہور کجینداں کوئی پلک جیون دیندا
 ساری عمر لحاظ اسدے بخش گل نہ کیتی جاوے
 اے نہ جاوے خود دل امت چا بھید نکالے
 بندہ قافل اے نہ سمجھے نا اس بخش شرمائے
 آپس را کد جے نوں ہر کوئی وڈو ڈھ کہا ندرا
 نہیں جتایا مول کسے نوں باطن حال کسیدا
 موت جاتی عزت ذلت اپنے وں ٹھہرائی
 خیرتیاں دے گھر وچ کھتوں عمر سیا پا پوندرا

جو کہ حاسد کرنا چاہندے سو کہ آپ کر سیکے
 ہے نا اپنے قبضے اندر روزی رب رکھیندا
 جیکر عمر حیاتى اللہ لوکاٹے دس پاندا
 جیکر آپ نہ ہوندا اللہ عزت بخشین والا
 جیکر ویریاں دے ہتھ ہوندا جنت بخش کرانا
 جیکر باطن عیب نہ ساڈے رکھ دارب چھپائی
 جیکر دو تیاں دوس ہوندا عقل عطا فرماتا
 جیکر رب کتاباں میریاں خود مقبول نہ کردا
 جیکر کدی نہ کردا میری آپ ہدا منظورى
 شکر خدا جس نے میرا جلیں نام دھمایا
 من بھاویں کوئی غلطیاں میریاں لاکھاں کھالے
 کھول دے رب آپ جنابوں میں جہانگے دے
 وچوں مرناں ہورا اپنا توں ہور سداون پڑاں
 کچھ نہیں بندا اپناں گلاں کھتیں لکھ کرن پڑاں
 حاسد حسد کھالے رکھکے جتنا تھہ رکھ سانا
 جو تصنیفاں میریاں آپر نا حق عیب کھیندے
 حضورے نقص نکالن پاروں ہرارمان جہانگور
 دھین نہ تصنیف اپنی نون کیا کہ اسان بنایا
 سچ فرماون عیب بیگانہ جلدی پکڑیا جاوے
 جیکر نقص انہائے میں بھی پھول کتاب واپ
 جاون بھل غریباں تائیں اپنے شعر بنانے
 اپیرام الہی مینوں نہیں اجازت دیندا
 لا حَسْبُ لَنَا حَكْمٌ نَّيَا يَاطَا اذہ سائیں
 جیکر عیب دا کھو اس پر پردہ پاؤ نا
 کرو توار نہ لوکاں اندر کر کے طعن جفا میں

اپنی مہنی باہجہ کسے نون لین آرام دے دیندے
 لقمہ اک غریب کسینوں کوئی نہ کہا ون دیندا
 دوئی غریبیاں کھتیں بچکر کون سلامت جاندا
 حاسد تے بدخواہاں اندر رہندا کون سوکھالا
 تا پھر اسان غریباں کارن آنا کون ٹکانا
 اونہار پندیر جیہا توں تھاو نہ جھلدی کوئی
 کر دیندے سہ بند چروکا میرا شکر بنانا
 کیوں اس قدر مخالف میرا حسدوں حل حل کدا
 ہوندى کوں پندیر جیہا ندی ملکتے مہووی
 دنیا اندر ہور کسے نے نہیں پندیر سدا یا
 لیگے بھقت فضل کہوں بھقت نئے والے
 حاسد لکھ کرن تجڑاں اوہ پٹے نہیں ملدے
 پڑھی انگوں کہو نہ سکن بہو ون بند کیراں
 کیا پرواہ کسے دی حد تک شامل فضل ہی
 دو جی داری دنیا اندر کسے نہیں پھر آنا
 بیشک تر لا کرن تمامی ٹکراں من مریدے
 ہوز نکالن ہوز نکالن کوئی نہیں منع نہا توں
 دو بے آپر طعن کرن دا عقل سبتابی آیا
 شیشے باہجوں منہ اپنے دی کالک نظر نہ آوے
 کوئی نہ تھہے گننے والا وخت اجیہا پاواں
 پھیر نہ پکڑن نقص کسے دا کر کے حد نماں
 دو جاہر دم باز اہل داسرے کھلا تگسندا
 کرو تلاش نہ عیب کسے پھول نہیں خطا میں
 با پھر اونوں وانگ بھراواں ننگ ح ح ہما و
 رب نہ کرے توار تسانوں کچھ قصو خطا نہیں

کومن نون جدمون بندہ کے پردہ پافسے
 عاجزوں بھی اس سے می ہور نہ تیکہ کوئی
 جو کچھ ہن کسے سے اندر دودھ گھٹ لفظ الایا
 اگوں اپہ توفیق نہ دیویں طعن کسے پر لاواں
 وجہ بیہوشی تے بے سچی عمر ہوئی چوتالی
 خیر نہیں ہن کھیرے ویلے آسے اجن ہالیہ
 نورمانی ہر ہر ویلے کر آواز بولاوسے
 مال کسے سے ویر کھاکے کیا کھٹنا کیا کھانا
 کج کسے نون کھنے والیارب کجسی تینوں
 کر لے یاد خداوندنا میں چھوڑ گئے جیہڑے
 منک پناہ قسداں کولوں ہر ہر عیب گناہوں
 چھوڑنے اپنے ہتھانوں چوں پلو شرم کرم دا
 طرح طرح دیاں دنیا اندر کھلیاں آن ہوا میں
 اودہروں ڈاکے ہاٹے والیاں چھٹیاں آن ہر
 ہر طرفوں طوفان دبالاں آکر کار نکالے
 خیر نہیں کیا دنیا پر حالت آون والی
 ایسے قہر نشان الہی کارن بے فرماناں
 جیکر بد اعمالیاں کولوں خلقت باز نہ آئی
 کج پر واہ ناہیں خالق تائیں جیہ خلق مٹاوسے
 اوہ جبار توانا حاکم غالب رب تعالیٰ
 دسرت فلک سہ قبضہ اسدا ہر شریک نہ کوئی
 جو اوہ چاہے کرے الہی واحد پاک یگانہ
 تھوڑیاں روزاں اس نے کیا کیا رنگ کجاوی
 دسے شہر لوراسے اگلے کر دکھلائے خالی
 جاں پھر آنا شری اسدی حدوں سنگہ سدہانی

روز نیامت آسے کولوں شرم خدا فرماے
 اگلی کرے معاف الہی جو کج غلطی ہوئی
 میں توبہ لکھاری اس بخش کرے معاف خدایا
 بچھلے عیب معاف کراواں کر توبہ بخشاواں
 ویلے سر کج عقل نہ آیا چرکی ہوش سنہالی
 ہے کوئی باقی یا نہیں باقی سانس حیاتی
 اوہ کھڑی سوہاگن جیہڑی شہہ دنیاں دہاے
 چن چن نقص بھگانے انیوں اپنا وقت گونا
 جو ناخن فکر انہنا نہ کیا تینوں کھیا تینوں
 تینوں ہن تک یاد کھیرے قہلت الہی تیرے
 تا کر ظلم خلائی اتے ڈر جا قہرا کہوں
 کر لے کج احسان کسے تے کی بھرو اسادم دا
 جنگ مانہ قحوظ مانے تے طاعون و بائیں
 ناتق خون فساداں تے بد مالک شریراں
 گذر گئے اوہ دنیا اولوں روز آرا ماں والے
 ایہ طوفان و بال اسے نہیں زوالوں خالی
 ایسے سمجھ نہیں نا واناں بیگلاں انساناں
 شک نہیں جے سہ دی اللہ قہروں کرے صفائی
 بریاں تو ماں دور ہٹا کے چھی قوم لیا وے
 کوئی تہیں سنوں ہوڑن والا کوئی نہیں
 واحد مالک واحد مالک وحدت ثابت ہوئی
 وس دا عالم بک پل اندر کر سکے ویرانہ
 آجڑے جنگل سے برساندے کر آباد وسائے
 جنگل دیو جنگل لائے قدرت قادر والی
 طرح طرح دی آفت قہروں تخم اٹھاون آئی

جو طاعون بیماری پھیل جی ہر ہر جائیں
شہر گرائیں ہر ہر تھائیں آ کر ویلیاں پیاں
نس نس بھجن چھوڑ گھرا توں ملن و نچ اجاڑا
سوہنے محل مکان تمامی غالب قیمت والے
ایسہ اپنی قدرت کامل رب حساب رکھاٹی
جیکر قبروں بکڑن کارن حکم اسیں فرماواں
لے وارنٹ پیادہ ساڈا جس دروازے جاوے
طاقت پاک چوہے ختنی آ کر وہ شیطانوں
پوز جنت بھیجی اسرکتی مدت ہوئی
جاوے نئے نا حکم الہوں لکھاں پور کھیاوے
فہو وارا لی اللہ سی فرماوے شو طرف اسادی
کے قرآن خد اول نسو منوں حکم ربانے
کے قرآن خد اول نسو پکڑو عمل چنگیرے
کے قرآن گناہوں نسو توبہ سے در آدو
نس و کچھ طبیب انہا توں نیرے کوئی نہ جا
یہ بیماری آفت بھاری ہے کوئی قہرا ہی
خاص علاج جو کالی اسدا اول لوک نہ جاوے
فلوین نہ جو مشرق مغرب سارا ملک ربانا
جتنے جاوے جتنے ہوو چھو جھیر می جاہیں
موتوں کوئی بچا نہ سکے نہ کوئی آن چھوڑا
یہ سب بیفرمانیاں پاروں شامت نازل ہوئی
توبہ کرو خدا اول دور و چھوڑو کبر و میر می
دار سوار کے رجب ہینہ موسم بار او ہنہالا
تے سیکرے تے واسے تے ہو اکار سے
جو کوئی ایس میری زون پٹھکے فح اہا سے

کر دتا بے چین اُسے نے ساری خلقت تائیں
چوہے ڈھیاں مغرور اندیاں نیریاں اڈ گیاں
بشیر و کھالی چوہے اہی آن چلا یاں و ماڑاں
سہ دے وچوں چوہے ہوراں کر بیدل نکالے
ساڈے اگے مول کے دی پیش نہ جاوے کاٹی
بکت ہے نوں سہ دے آپر کر غالب کر دکھلاواں
بڑے بڑے مغروراں کو لوں سہ گھر بار چھوڑا
کس شخنی تے بیفرمانی پکڑ می بے فرمانی
ہن تک کے سبانے تائیں سمجھ نہ آئی کوئی
نس بھجن باہج کے لوں کچھ ہتھ و اتانہ آسے
توبہ سے در آیاں کارن رحمت نہیں دوراڈی
نس لوک گھراں کھنیں ڈر کے ملن ہوڑگانے
آلے لوک خدا کھنیں نس جاوے پے پے
نس لوک طبییاں دیول سانوں کوں بچاؤ
ڈرے دن آپ گانے موتوں کون بچاوے
سے طبییاں ہو رہی تھیاں سہ دی کرے تباہی
نس بھجن کر بھیریاں بدیوں باز نہ آون
رب فرماوے ساڈے ملکوں باہر کسے نہ جانا
جے سو کوٹاں اندر ہوو و کپڑے موت اتائیں
اپر بیفرماناں والی موت نہ رب و کھاوے
سچی توبہ باہجوں اس دا ہو علاج نہ کوئی
آخر سب بھراواں کارن ایہ نصیحت میر می
ختم کتاب کرانی میں کھنیں فضلوں حق تعالیٰ
یک ہزاروں آپر سمجھو بھری نہ پیارے
کرے دعا مصنف اس واناں یمان سدھاوے

ہور جو لکھنے پڑھنے والے سنن سناون والے چھاپن ہور چھپاون والے عمل کماون والے

بہ دے اپڑ رحمت اپنی کرے خداوند سائیں
سے یڈ پر فقیر ہمیشہ پاون جنت جا میں

توبہ نامہ

بہ بارگاہ تو شر مشارم الہی توبہ الہی توبہ
 بسا ذلیل و بسا خوارم الہی توبہ الہی توبہ
 بہ کاروین تونہ بکارم الہی توبہ الہی توبہ
 بہ نفس امارہ بقیہ سارم الہی توبہ الہی توبہ
 بجز توجائے پناہ ندارم الہی توبہ الہی توبہ
 فقط زکرمست امیدارم الہی توبہ الہی توبہ
 زیادتیا سرزیاں کارم الہی توبہ الہی توبہ
 بہ جہل رحمت تون انتظارم الہی توبہ الہی توبہ

گناہ کارم سپاہ کارم الہی توبہ الہی توبہ
 تمام عمرم گناہ کردم الہی توبہ الہی توبہ
 بہ حرص دنیائے دوں دویدم زانستیا نش جنوں خدیم
 تم بہ عصیان خراب و خستہ دلیم بہ عشق و محور بستہ
 زراہ گمراہی و گمراہی برہ پناہ صدم تویا الہی
 نہ زبند و روع نہ انقائے نہ عمل دارم بجز ریائے
 چہ جام غفلت چشید غافل کہ جز ندامت نہ بخشید حاصل
 بعید ماندم ز راست راستے فتادہ چاہ رو سیاہے

پند پر عیب و پر خطایم بغیر فصل تو تا سزایم
بہ نظم عفو تو خواستگارم الہی توبہ الہی توبہ

تایخ تصنیف کتابت از مولانا مولوی سراج الدین خاں صاحب سہ ماہی لکھنؤ ضلع جہلم تھانہ

سچا بنی محمد تیرا عالی شان زالا
دین دنی دینی حاجت اسدی پوسی کریں جنابو
شعرا اس کے تھیں عامان خاصاں فتح زیا دہ پایہ

بیا شد توں خالق مالک قادر قدرت والا
مولوی دلپذیر اے کر رحمت باہجہ حسابوں
کر کر کوشش ملکاں اندر جس نے فیض بھنڈا پایا

مکتبہ

قصص انجلیبی

کامران علیہ السلام

من تصنیف لطیف جناب مولانا مولوی محمد آرزو صاحب حنفی ساکن بھیرہ ضلع شاہ پور پنجاب یہ کتاب
 لاجواب یعنی مکمل قصص اہل بیتین منظوم بزبان پنجابی۔ ان تمام کتابوں سے مکمل اور احسن ہے
 اس سے پہلے مختلف اصحاب نے شائع کیں۔ سب سے بڑھ کر خوبی اس درجے پہا
 ہے پہا ہیں ہے کہ مصنف علامہ دہرے کمال شوق اور دروس سے اس دردناک فقہ کو
 اور بھی درد انگیز اور رفت آمیز بنانے کیلئے سونے پر سہاگہ کا کام کیا ہے۔ یعنی حضرت
 یوسف علیہ السلام کے مبارک حالات کے مطابق۔ اولیائے رضوان اللہ علیہم کی حکایات
 تمثیلات و دیگر مسائل خلاف مذہب حنفیہ کے جو ابات بھی جا بجا توضیح کے ساتھ درج کر
 ہیں۔ جس سے شائقین کو کسی اور کتاب کی ورق گردانی کی ضرورت نہیں رہتی۔ اس
 کو ہمہ صفت موصوف بنانے کے لئے خاکسار شہر (ملک غلام محمد)
 مصنف سے تمام حقوق کا پی رائٹ حسب منشاء کے ایکٹ نمبر ۱۸۸۷ء حاصل کر
 رجسٹری کر کے اپنے نام کرا لی ہے۔ اور بڑی کوشش و بصیرت زر کثیر حاصل
 مصنف کی کے ساتھ نہایت عمدہ چھپوائی گئی ہے۔ قیمت دو روپے آٹھ آنے
 مجلد دو روپے بارہ آنے بغیر جلد دو روپے آٹھ آنے۔ علاوہ محمول ڈاک
 المشہور

ملک غلام محمد شہر ناہراں کتب خانہ کشمیری لاہور

